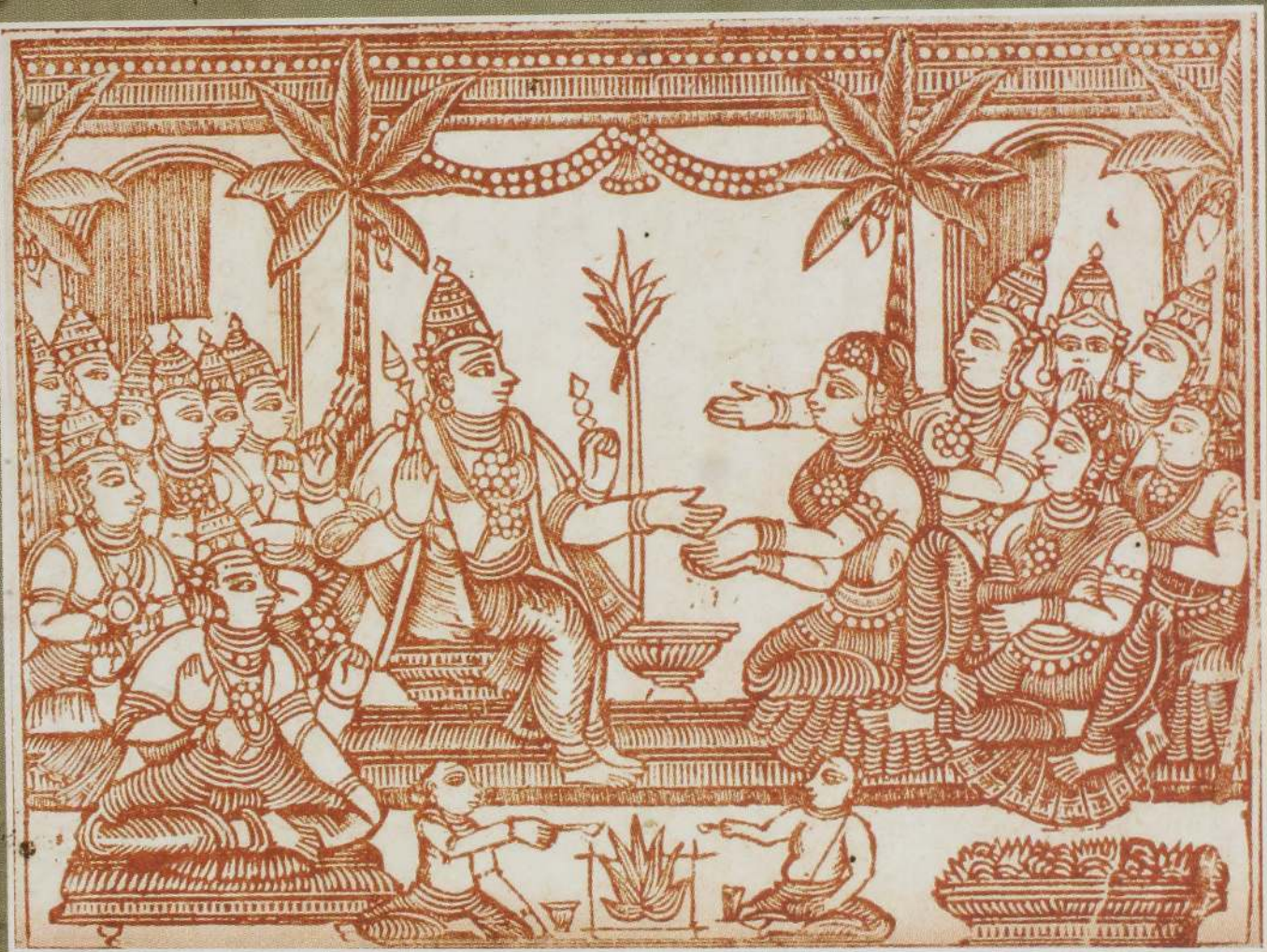

உடுப்பி்ட்டிச் சிவசம்புப்புலவர்

பிரபந்தப் பெருந்திரட்டு

தேவபாகமும் மானுடபாகமும்

பதிப்பு

காங்கேயன் நீலகண்டன்

செல்லத்துரை சுதர்சன்

உருப்பிட்டிச் சிவசம்புப் புலவர் (1829 - 1910)

19ஆம் நூற்றாண்டு ஈழத்தின் பெரும் புலவர். சிறப்புறமிளிர்ந்த தமிழ்ச்சுடர். நாவலர் மரபு, சிவசம்புப்புலவர் மரபு என இரு கிளைப்பட்ட கூழங்கைத் தம்பிரானின் புலமைநதியில் ஒன்றின் பெருக்கம். தமிழ் செழிப்புற்றோங்கு உருப்பிட்டிப் பெரும் பிரபு, தமிழ் ப் புலமையாளர் அருளம் பலமுதலியாரதும் கதிராசிப்பிள்ளை அம்மையாரதும் புத்திரர். கவிசிரேஷ்டர், இசையோங்கு தமிழாசிரியர், நூல்வல்லார், மரபுத் தமிழ்க் கல்வி மூலவருள் ஒருவர். இலக்கணம், இலக்கியம், தத்துவத்துடன் சமஸ்கிருதத்திலும் புலமையினர், வளமிகு உரையாசிரியர், நாடகங்களைச் சீர்செய்து திருத்தியவர், கண்டன இலக்கியங்கள் எழுதியவர், புராணபடன மரபை வளம்படுத்தியவர், சுவாமி விபுலானந்தருடாகப் பெருகும் பல்கலைக்கழகத் தமிழ்ப் புலமை மரபினூற்றாய் அமைபவர்.

19ஆம் நூற்றாண்டுத் தமிழ்க் கவிதை மரபில் அறுபதுக்கும் மேற்பட்ட பிரபந்தங்களை மூவாயிரத்துக்கும் மேற்பட்ட பாடல்களில் யாத்து வளம் சேர்த்த மதுரகவி. கீர்த்தனைகள் பலவும் தனிப்பாடல்களும் தந்த மருவுசுவைக் கவிஞர். இழந்த கண்ணொளியைப், பாடி மீளப் பெற்ற அருட் கவிவாணர். ஈழத்திலும் அதற்கப்பாலுமான தலங்களையும் புரவலர்களையும் மட்டுமல்லாது ஈழத்துத் தமிழ்ச் சமூக பண்பாட்டம்சங்களையும் கவிதையிற் கொணர்ந்த இயற்புலவர். ஈழம் - தமிழ்நாடு ஆகிய இருதளத்திலும் புலமையை நிலைநாட்டிப் புலமைப்பாலமாக அமைந்தவர். பிரபந்தக் கட்டமைப்பில் ஈழத்துக்கான தனிமரபை ஆக்கியவர்.

சைவத்தமிழ் மரபு, பிரபுத்துவம், கிராமியம், நவீனத்தின் சிறிது மினுக்கம் ஆகியன தன்கவியில் சிறக்க வைத்த பாவேந்து, கவித்துவ சாமர்த்தியம் மிகுந்தவர், சொல்லும் பொருளும் தொடை வகைகளும் சிறப்புற்றுவர இனித்த கொழுதமிழ்க் கவிகள் செய்தவர். இவர் கவிதைப் பொருள் மரபு பல தளங்களில் விரியும். தமிழ்க் கவிதை வரலாற்றில் இம் முதுபெரும் புலவரது கவிதா ஆளுமையின் பன்முகத்தைக்காட்டும் வகையில் வெளிவரும், அவர்தம் கவிதைகள் தேவபாகமும், மானுடபாகமுமாய் அமையும் பெருந்திரட்டே இந்நூல்.

உடுப்பிட்டிச் சிவசம்புப் புலவர் பிரபந்தப் பெருந்திரட்டு தேவபாகமும் மானுடபாகமும்

பதிப்பாசிரியர் :
காங்கேயன் நீலகண்டன்
செல்லத்துரை சுதர்சன்

‘புலவரில்லை’
இமையாணன் - உடுப்பிட்டி
யாழ்ப்பாணம்
இலங்கை
2014

நூல் : உடுப்பிட்டிச் சிவசம்புப் புலவர்
பிரபந்தப் பெருந்திரட்டு
தேவபாகமும் மானுடபாகமும்

பதிப்பாசிரியர் : கா. நீலகண்டன்
செ. சுதர்சன்

முதற்பதிப்பு : 2014

வெளியீடு : 'புலவரில்லம்'
இமையாணன் - உடுப்பிட்டி
யாழ்ப்பாணம்
இலங்கை

அச்சு : குரு பிறிண்டேர்ஸ்
39/2, ஆடியபாதம் வீதி
திருநெல்வேலி
யாழ்ப்பாணம்.

அட்டை
வடிவமைப்பு : பா. அகிலன்

பக்கம் : xxviii + 75 + 593

பிரதிகள் : 500

அளவு : 1/8

கடதாசி : 70கிராம் வெள்ளை
அச்சுத்தாள்

விலை : ரூபா 2100.00

முன் அட்டை : மர அச்சு விளக்கப்படம்
(19ஆம் நூற்றாண்டின் ஆரம்பம்)

Title : Uduppidy Sivasampup Pulavar
Pirabathap perunthirattu
Thevapagamum Manudapagamum

Editor : K. Neelakandan
S. Sutharsan

First Edition : 2014

Published by: Pulavar Illam
Imayanan - Uduppidy
Jaffna
Sri Lanka

Printers : Guru Printers
39/2 Adiyapatham Road,
Thirunelvely.
Jaffna

Cover Design : P. Ahilan

No.of. pages : xxviii + 75 + 593

No.of.Copies : 500

Size : 1/8

Paper Used : 70Gms White Printing

Price : Rs. 2100.00

Front Cover Picture : Wooden Block Illustration
(Early 19th Century)

வெளியீட்டுரை

திருமதி.இராஜேஸ்வரி தில்லையம்பலம்
திரு.நீலகண்டன் நித்தியானந்தன்

சிற்றிலக்கிய வகைகள் எனச் சுட்டப்படும் இலக்கிய வடிவங்களே பிரபந்தங்கள் என அழைக்கப்படுகின்றன. இவை தொண்ணூற்றாறு வகை எனப் பிரபந்த மரபியல், பிரபந்த தீபிகை முதலிய நூல்கள் கூறுகின்றன. பிரபந்தம் என்பது வடசொல். நன்கு ஆக்கப்பட்ட தொடர்ந்த பொருள் பற்றிய இலக்கியம் என்பதாகும். ஈழத்துத் தமிழ்ப் புலவர்கள் பலரது பிரபந்தங்கள் திரட்டுக்களாக வெளிவந்துள்ளன. அந்த வரிசையில் 'உடுப்பிட்டிச் சிவசம்புப் புலவர் பிரபந்தப் பெருந்திரட்டு - தேவபாகமும் மானுட பாகமும்' எனும் இத் திரட்டும் சிறப்பிடம் பெறுகிறது.

19ஆம் நூற்றாண்டின் ஈழத்தின் பெரும்புல வரான சிவசம்புப் புலவரின் பிரபந்தங்கள் மற்றும் தனிப்பாடல்கள் இலங்கைத் தமிழ் இலக்கிய வளர்ச்சியில் தனிச்சிறப்பும் முக்கியத்துவமும் உடையவை. எனினும் இக்காலத்தில் அவற்றைப் பெறுவது பெருஞ் சிரமம் ஆகும். அந்த வகையில் அவரது படைப்புக்கள் அடங்கிய இப் பெருநூல் 19ஆம் நூற்றாண்டு ஈழத்து இலக்கியத்திற்கான ஒரு வரலாற்று ஆவணமாக அமைந்திருப்பது மகிழ்ச்சிக்குரியதாகும்.

சிவசம்புப் புலவர், அருளம்பலமுதலியார் கதிராசிப்பிள்ளை யம்மை ஆகியோரின் புதல்வராக அவதரித்தார். பெரும்புலவ ராகவும் தமிழாசிரியராகவும் மரபுத் தமிழ்க்கல்விப் புலமையாள ராகவும் உரையாசிரியராகவும் கண்டன இலக்கிய கர்த்தாவாகவும் புராணபடன மரபை ஓங்கச்செய்தவராகவும் கீர்த்திமிக்க மாணவர் பரம்பரையை உருவாக்கியவராகவும் விளங்குகிறார். அவரது பன்முகப்பட்ட ஆளுமைகளில் கவிதை ஆளுமையை எடுத்துக் காட்டுவதாக இப்பெருநூல் அமைகிறது.

அவரது கவிதைகள் மதுரம் நிரம்பியவை. 'செந்தமிழில் வல்ல சிவசம்பு என்று உரைக்கும் அம்தண் மதுரகவி' என்று புலவரின் மாணாக்கர் சுன்னை முருகேச பண்டிதர் குறிப்பிடுகிறார். நாவலர்கூட 'கம்பனுக்குப் பின்பு ஒரு சம்பனல்லோ' எனப் புகழ்ந் துள்ளார். 'திறற்கம்ப நவற்பிறகோர் சிவசம்ப னெனநலையார் மறக்கரிய புகழுரைதான் மறைந்திடுமோ' எனக் கை.திருஞானசம் பந்ததேசிகர் வியந்துள்ளார். 'சொல்லும் பொருளும் தொடை வகைகளும் சிறப்புற வைத்துக் கவியமைக்கும் புலமையிற் சிறந்தவர்' எனச் சுன்னாகம் குமாரசாமிப்புலவர் குறிப்பிடுகிறார். இத்தகைய பெருமைக்குரிய இவரது கவிதைகளை இந் நூல் திரட்டித்தருகிறது.

சிவசம்புப் புலவரின் வரலாற்று ரீதியான முக்கியத்துவம் விதந்து கூறப்பட்ட அளவிற்கு அவர் பற்றிய ஆய்வுகள் பெருமளவு நடைபெற்றனவாகத் தெரியவில்லை. புலவரின் வரலாறு

மட்டுமன்றி அவரது படைப்புக்களும் ஓரிரு புலமையாளர்களைத் தவிர ஏனையோரால் ஆராயப்படவில்லை. இளம் சந்ததியினரும் சிவசம்புப் புலவர் பற்றி அறிந்துகொள்ளும் வாய்ப்பும் கிட்ட வில்லை. இவற்றுக்கெல்லாம் காரணம் அவரது நூல்கள் மீளப் பதிப்பிக்கப்படாமையே ஆகும். புலவரின் வழித் தோன்றல்கள் என்ற வகையில் அவரது பிரபந்தங்களையும் தனிப்பாடல்களையும் தொகுத்து இந் நூல் வடிவில் திரட்டித் தமிழ் உலகிற்குப் பயன்தரும் இக்கைங்கரியத்தைச் செய்ததில் ஆத்மதிருப்தி அடைகிறோம்.

பல்கலைக்கழக ஆய்வாளர்களுக்கும் பல்கலைக்கழகங்களில் தமிழை விசேடதுறையாகப் பயிலும் மாணவர்களுக்கும் பட்ட மேற்படிப்பு மாணவர்களுக்கும் பண்டித பரீட்சை தொடர்பான ஆய்வுகளுக்கும் 19ஆம் நூற்றாண்டு ஈழத்துத் தமிழ்க் கவிதை மற்றும் சமூகவியல் பண்பாட்டு ஆய்வுகளுக்கும் இந் நூல் பெரிதும் உதவும். இந் நூலில் வரும் தேவபாகத்துள் அடங்கும் பிரபந்தங்கள் புலவர் பாடிய ஈழத்துத் தலங்களின் மகிமை, வரலாறு என்பவற்றை எடுத்தியம்புவதால் அவ் ஆலயங்களால் பேணப்பட வேண்டியனவாய் அமைகின்றன. மானுடபாகத்துள் அமைபவை கல்வி, கொடை, பிரபுத்துவம், சமூகம், பண்பாடு முதலிய அம்சங்களை அறிந்துகொள்ளும் கவிதைநிலைச் சான்றுகளாக அமைகின்றன. ஈழத்துப் புலவராய்வு - ஈழத்து இலக்கிய வரலாறு - ஈழத்துக் கவிதை வரலாறு - தமிழ் இலக்கிய வரலாறு எழுதுவோருக்கு இந் நூலும் அடிப்படை ஆதாரங்களுள் ஒன்றாக அமையும் என்பது மகிழ்வுதரும் விடயமாகும்.

இந் நூல் பதிப்புப் பணியில் மிக நீண்டகாலமாக உழைத்தவர்கள் இருவர். ஒருவர், புலவர்மணி கா.நீலகண்டன். இவர் புலவரது வழித்தோன்றல்களில் ஒருவர் (பூட்டன்). உடுப்பிட்டி அமெரிக்கன் மிஷன் கல்லூரியின் ஓய்வுபெற்ற ஆசிரியர். பழந்தமிழ்ப் புலமையும் ஆங்கிலப் புலமையும் கைவரப்பெற்றவர். ஈழத்து ஆலயங்கள் மீது பல பிரபந்தங்களைப் பாடியவர். புலவரது படைப்புக்கள் அனைத்திலும் ஆழமான

பரிச்சயம் உடையவர். இப்பணியில் ஈடுபட்ட அவருக்கு எமது நன்றிகள். மற்றையவர், பேராதனைப் பல்கலைக்கழகத் தமிழ்த்துறை விரிவுரையாளர் திரு.செ.சுதர்சன். புலவரது வழித்தோன்றல்களிடம் தமிழ் கற்றவர். பழந்தமிழ்ப் புலவர்களின் பாட்டுக்களைத் திரும்பியும் பார்க்காத இளைஞர்கள் வாழும் இக் காலத்தில் தமிழ் மீதும் தமிழ்ப் புலவர்கள் மீதும் பெரும் மதிப்புக்கொண்ட இளம் ஆய்வாளர். இவர் இப்பதிப்பு முயற்சியில் தனது பெருமளவு காலத்தைச் செலவுசெய்தவர். அவருக்கு எமது நன்றிகள்.

இந் நூலைப் பதிப்பித்து வெளியிடுவதற்கான ஆலோசனை களை வழங்கிய அனைவரையும் நன்றியுடன் நினைக்கிறோம். அச்சுக் கலையில் கைதேர்ந்த குரு பதிப்பகத்தினர் இதனைச் செம்மையுற ஆக்கித்தந்தனர். அவர்களுக்கு எமது நன்றி. அட்டைப் படத் தினை அழகுறச் செய்து தந்த யாழ் பல்கலைக்கழகச் சிரேஷ்ட விரிவுரையாளர் திரு.பா.அகிலன் அவர்களுக்கும் எமது நன்றி.

இப் பெருந்திரட்டைத் தமிழ் கூறும் நல்லுலகம் உவந்து ஏற்றுப் பயன்கொள்வதாக.

பதிப்புரை

காங்கேயன் நீலகண்டன்
செல்லத்துரை சுதர்சன்
(பதிப்பாசிரியர்கள்)

நூற்பெயர்

‘உடுப்பிட்டிச் சிவசம்புப் புலவர் பிரபந்தப் பெருந்திரட்டு - தேவபாகமும் மானுடபாகமும்’ எனும் மகுடம் தாங்கி வெளிவரும் இந்நூல் 19ஆம் நூற்றாண்டு ஈழத்துப் பெரும்புலவராம் உடுப்பிட்டிச் சிவசம்புப் புலவர் கவிதைகளின் பெருந்தொகுதி. சுமார் 75 ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் புலவர் புரவலர்மேற் பாடிய சில பிரபந்தங்கள், ஆரிய திராவிட பண்டிதர் செவ்வந்திநாததேசிகர் அவர்களால் திரட்டப்பெற்று ‘சிவசம்புப்புலவர் பிரபந்தத் திரட்டு’ எனும் பெயரில் சிறிய அளவிலான நூலாக ஈழகேசரி அதிபர் நா.பொன்னையா அவர்களால் 1939இல் வெளியிடப்பட்டது. அந்நூலே புலவர் பிரபந்தங்களின் திரட்டு நூல் என்ற வகையில் முன்னோடிநூல், முதல்நூல்.

அதன் பின்னர் 2014 இல் புலவரது கவிதைகளின் பெருந்திரட்டாக இந்நூல் வெளிவருகின்றது.

நூற் புலவர்

19ஆம் நூற்றாண்டில் ஈழத்தில் சிறப்புற மிளிர்ந்த தமிழ்ச்சுடர் சிவசம்புப் புலவர் (1829 - 1910). யாழ்ப்பாணத்து உடுப்பிட்டியில் பெரும்பிரபு அருளம்பலமுதலியாரதும் கதிராசிப் பிள்ளை அம்மையாரதும் புத்திரர். நல்லூர்ச் சரவணமுத்துப் புலவர், சம்பந்தப்புலவர் ஆகியோரின் மாணாக்கர். கவி சிரேஷ்டராய் விளங்கிய புலவர் இசையோங்கு தமிழாசிரியர். நூல் வல்லார். மரபுத்தமிழ்க் கல்வி மூலவருள் ஒருவர். இலக்கணம், இலக்கியம் தத்துவத்துடன் சமஸ்கிருதத்திலும் புலமையினர். பதினான்கு நூல்களின் வளமிகு உரையாசிரியர். வாளபிமன் நாடகத்தைச் சீர்செய்து திருத்தியவர். சபிண்டி நாடக சங்காரம் முதலாய கண்டன இலக்கியங்கள் எழுதியவர். புராணபடன மரபை வளம்படுத்தியவர். சுவாமி விபுலானந்தருடாகப் பெருகும் பல்கலைக்கழகத் தமிழ்ப் புலமை மரபின் ஊற்றாய் அமைபவர்.

நூற்புலவர் கவித்திறன்

19ஆம் நூற்றாண்டுத் தமிழ்க்கவிதை மரபில் அறுபதுக்கும் மேற்பட்ட பிரபந்தங்களை மூவாயிரத்துக்கும் மேற்பட்ட பாடல்களில் யாத்து வளம்சேர்த்த மதுரகவி. கீர்த்தனைகள் பலவும் தனிப்பாடல்களும் தந்த மருவுசுவைக் கவிஞர். இழந்த கண்ணொளியை, பாடி மீளப் பெற்ற அருட்கவிவாணர். ஈழத்திலும் அதற்கப்பாலுமான தலங்களையும் புரவலர்களையும் மட்டுமன்றி, ஈழத்துத் தமிழ்ச் சமூக, பண்பாட்டம்சங்களையும் கவிதையிற் கொணர்ந்த இயற்புலவர். ஈழம் - தமிழ்நாடு ஆகிய இரு தளத்திலும் புலமையை நிலைநாட்டிப் புலமைப் பாலமாகவும் அமைந்தவர். பிரபந்தக் கட்டமைப்பில் ஈழத்திற்கெனத் தனிமரபை ஆக்கியவர். சைவத் தமிழ் மரபு, பிரபுத்துவம், கிராமியம், நவீனத்தின் சிறிது மினுக்கம் ஆகியவை தம்கவியில்

சிறக்கவைத்த பாவேந்து. கவித்துவ சாமர்த்தியம் மிகுந்தவர். சொல்லும் பொருளும் தொடை வகைகளும் சிறப்புற்றுவர இனித்த கொழுதமிழ்க் கவிகள் செய்தவர். யாப்பு இலக்கண அமைதிகாத்துத் தமிழ்க் கவிதையைத் தந்தவர்.

நூல் அமைப்பு

தேவபாகமும் மானுடபாகமுமாய் இந்நூல் அமையப் பெற்றது. புலவர் தெய்வங்களையும் தலங்களையும் பாடிய பக்திச்சுவை நனிசொட்டும் கவிதைகள் தேவபாகத்துள் அடக்கம். சைவத்தையும் தமிழையும் தமிழ்ப் புலவர்களையும் தம் கொடையால் பாதுகாக்கும் புரவலர்கள் மீதான கவிதைகள் மானுடபாகத்துள் அடக்கம்.

தேவபாகம் பதிகம், ஊஞ்சல், இரட்டைமணிமாலை, மும்மணிக்கோவை, நான்மணிமாலை, விஞ்சதி, கண்ணி, அந்தாதி, கீர்த்தனம், தனிப்பாடல் எனும் பத்துப் பகுதிகளையுடையது.

மானுடபாகம் புலவரும் புரவலரும் - i (பாற்கரசேது பதியைப் பாடியவை), நாவலரும் பாவலரும் (நாவலர் மீதான புகழ்க்கவிகள் மற்றும் சரமகவிகள்), புலவரும் புரவலரும் - ii (பாண்டித்துரைத்தேவர் முதலியோரைப் பாடியவை), ஊரும் பேரும் (வல்லை, பருத்தியூர் ஆகியவற்றைப் பாடியவை), புலவரும் புரவலரும் - iii (ஈழம் - தமிழ்நாட்டுப் பிரபுக்களைப் பாடியவை), சாற்றுகவிகள் (நூல்களுக்கு வழங்கிய சிறப்புப் பாயிரங்கள் சில), சிறப்புக்கவிகள் (சுவாமிநாதபண்டிதர், சி.வை.தா. ஆகியோர் மீது பாடியவையும் பிறவும்), சரமகவிகள் (எழுதியவற்றுள் சில) எனும் எட்டுப்பகுதிகளையுடையது.

இரு பாகங்களிலும் பல பிரபந்தங்களாகவும் சில தனிப்பாடல்களாகவும் அமைந்துள்ளன.

நூலில் இறையைப் பாடுதலின் முதன்மை கருதித் தேவபாகமே முதலில் வைக்கப்பட்டது. 'தேவரையும் மாந்தரையும்

உடனுடன் மகிழ்விப்பது யாப்பு' என்று புலவரே கூறுவதற்கொப்ப அவர்தம் கவிதைகளை முறையே தேவபாகம் என்றும் மானுட்பாகம் என்றும் வகுத்தமைத்தோம்.

நூலில் 'உடுப்பிடிச் சிவசம்புப் புலவர்' எனும் புலவர் வரலாறு சார்ந்த கட்டுரையும் 'ஈழத்துத் தமிழ்க்கவிதை வரலாற்றில் சிவசம்புபுலவர் கவிதை மரபு' எனும் அவரது கவிதைகள் பற்றிய கட்டுரையும் அமைந்துள்ளன.

அநுபந்தத்தின் முதலாவது பகுதியில் இத் திரட்டுக்காகக் கையாண்ட புலவரது பிரசுரங்கள் வெளிவந்த வருட விபரமும் இரண்டாவது பகுதியில் சிவசம்புப் புலவரின் காலம் பற்றிய சிக்கலைத் தீர்க்கும் 'சிவசம்புப் புலவர் - கால ஆராய்ச்சி' எனும் கட்டுரையும் மூன்றாவது பகுதியில் செவ்வந்திநாததேசிகர் திரட்டிய பிரபந்தத் திரட்டின் முன்முகப்பு, பதிப்புரை, முகவுரை, நூலாசிரியர் வரலாறு ஆகியனவும் நான்காவது பகுதியில் இத் திரட்டுக்குக் கையாண்ட புலவரது பிரபந்தங்களின் சிலநூல் முகப்புகளும் அமைந்துள்ளன.

நூற் பயன்

19ஆம் நூற்றாண்டு ஈழத்துப் பெரும்புலவராய் அமைந்த சிவசம்புப் புலவரது கவிதைகள் பற்றிய ஆய்வுக்கும் பொதுவாகத் தமிழ்க் கவிதை வரலாற்றுக்கும் சிறப்பாக ஈழத்தமிழ்க் கவிதை வரலாற்றுக்கும் இந்நூல் முதன்மையானதாய் அமையும். ஈழத்துத் தமிழ்க் கவிதைக்கு வளம் சேர்த்த சிவசம்புபுலவரது கவிதை களைத் தேடுவோர்க்கு இந்நூல் அவரது கவிதைகளின் கவிப்பெட்டகமாயும் கவிதை வரலாற்றை ஆய்வு செய்வோருக்கு ஆய்வின் முதன்மையாதாரமாகவும் அமையும். இந்நூலால் சிவசம்புப் புலவரது கவித்திறனை, ஈழத்துக் கவிதையில் அவர் பெறும் இடத்தை அவர் பிரபந்தங்களின் சிறப்புக்களை, 19ஆம் நூற்றாண்டு ஈழத்தின் பக்திக் கவிதை மரபை, ஈழத்துத் தமிழ்க் கீர்த்தனைகளின் மேன்மையை, மன்னர்கள் மற்றும் பிரபுக்களின்

சைவத் தமிழ்ப் பணியை, பிரபுத்துவ மேன்மையை அறியமுடியும். 19ஆம் நூற்றாண்டு ஈழத்தின் சமூக, பண்பாட்டு அம்சங்களையும் கலைமரபையும் காணமுடியும். 19ஆம் நூற்றாண்டு ஈழத்துத் தமிழ் நூல்கள் பலவற்றின் தோற்றப் பின்புலத்தையும் முக்கியத்துவத்தையும் அவதானிக்கமுடியும்.

நூற்பதிப்பு – சிரமமும் சீர்மையும்

சிவசம்புப் புலவரது இப்பிரபந்தப் பெருந்திரட்டுப் பதிப்புப் பணியில் பல சிரமங்களை எதிர்நோக்கினோம். அவற்றுள் சிலவற்றை இங்கு பதிவுசெய்வது பொருத்தமானது.

தேவபாகத்துள் அமைந்த புலவரது பதிகங்களில் சிலவற்றில் வாழி வெண்பா, வாழி விருத்தம் ஆகியவை கிடைக்கப் பெறவில்லை. கிடைத்தவற்றுள்ளும் சில சிதைவுற்ற நிலையில் இருந்தமையால் இங்கு சேர்க்கப்படவில்லை. ஊஞ்சற் பாடல்களில் சிலவற்றைத்தவிர பெரும்பாலானவற்றுள் பராக்கு, மங்களம், எச்சரீக்கை, லாலி, நலுங்கு, ஏசல், தாலாட்டு ஆகியன சிதைவுற்றன.

திருச்செந்தில்யமகவந்தாதியில் இறுதி இரு பாடல்களும் சிதைவுற்ற நிலையில் கிடைத்தன. அவ் அந்தாதியைத் தந்துதவிய திரு.பா.மீனாட்சிசுந்தரம் எம் நன்றிக் குரியவர். எட்டிகுடி மும்மணிக்கோவை, நல்லைக் கந்தசுவாமி விஞ்சதி, மண்டுர் முத்துக்குமாரசுவாமி இரட்டை மணிமாலை ஆகியன அவற்றின் முதற்பதிப்பிலிருந்து கிட்டின.

கந்தவன நான்மணிமாலை, கந்தவனநாதர் பதிகம் ஆகியனவும் கீர்த்தனங்களில் சிலவும் கந்தவனக்கோயில் ஆதீன கர்த்தாவாய் இருந்த திக்கம் தி.செல்லையபிள்ளையின் பதிப்பிலிருந்து (1915) எடுக்கப் பட்டன. கந்தவன நான்மணிமாலையும் பதிகமும் 1966இல் நவிண்டில் ஸ்ரீ. சிற்றம்பலம் கிருஸ்ணபிள்ளை அவர்களின் நினைவாக வெளிவந்தமையும் குறிப்பிடத்தக்கது.

கந்தவனநாயகர் ஊஞ்சல் அச்சவேலி யந்திரசாலையில் 1905இல் பதிப்பித்த முதற்பதிப்பிலிருந்து எடுத்தாளப்பட்டது. கந்தவனநாதர் கீர்த்தனங்களில் 24 கீர்த்தனைகளே அமைந்திருந்தன. தேடலின்போது மேலும் ஆறு கீர்த்தனைகளை வேறு சில நூல்களில் கண்டெடுத்து இங்கு அடக்கினோம்.

அல்வாய் வரதராஜ விநாயகர் பதிகம், பருத்தித்துறைக் கலாநிதி யந்திரசாலையில் 1909இல் பதிப்பித்த முதற்பதிப்பிலிருந்தே எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டது. பிணாங்கு தண்ணீர் மலைக் கந்தசுவாமி பதிகம் (1908) ஸ்ரீமத் சி.சரவணமுத்தப் பிள்ளை கேள்விப்படி பதிப்பித்த முதற் பதிப்பிலிருந்தே இங்கு அடக்கப்பட்டது. திருகோணமலைப் பெருமாள் பதிகம் என்று வழங்கும் திருமால் பதிகம் அச்சவேலி ஞானப்பிரகாச யந்திர சாலையில் 1895இல் பதிப்பித்த முதற்பதிப்பிலிருந்தே இங்கு எடுக்கப்பட்டது.

திருவேரகயமக அந்தாதியில் இருந்து ஒரு பாடல் மட்டுமே தென்னிந்திய சைவசித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகம் வெளியிட்ட தமிழ்ப்புலவர் சரிதத்தின் (1955) மூலம் எமக்குக் கிடைத்தது. சிவகுருக்கண்ணியின் முதற்பாகம் 1880ஆம் ஆண்டு ஆவரங்கால் அ.கனகசபைப்பிள்ளை கேள்விப்படி யாழ்ப்பாணம் இலங்கை நேசமுத்திராஷாசாலையில் பதிப்பிக்கப்பட்ட பதிப்பே கிடைத்தது. புலோலி நால்வர் நான்மணிமாலை, புலோலி பருவதவர்த்தனியம்மை ஊஞ்சல், புலோலி பசுபதீசுவர் ஆலய முத்துக்குமாரசுவாமி ஊஞ்சல் ஆகியன அவ் ஆலயத்தினர் மீளப் பதிப்பித்த பதிப்பிலிருந்தும் கிடைத்தன. தேவபாகத்தில் அடங்கும் தனிப்பாடல்கள் சிலநூல்களில் இருந்தும் கையெழுத்துப் பிரதிகளில் இருந்தும் கிடைத்தன.

மானுடபாகத்தில் பாஸ்கரசேதுபதியைப் பாடிய கல்லாட சாரக் கலித்துறை, நான்மணிமாலை ஆகியனவும் பாண்டித் துரைத்தேவர் நான்மணிமாலை, மயில்வாகனவம்ச வைபவம், பிரபாவப் பாமாலை, பருத்தித்துறைக் கலித்துறை, வல்வைக் கலித்

துறை ஆகியனவும் சில தனிச்செய்யுள்களும் செவ்வந்திநாத தேசிகரின் திரட்டிலிருந்து பெறப்பட்டவை. பாற்கரசேதுபதி விருத்தம், அறுபத்துநாலடிப்பதம், இரட்டை மணிமாலை, சீட்டுக்கவி, சித்திரகவி ஆகியனவும் சில தனிச்செய்யுட்களும் இராமநாதபுர சமஸ்தானத்திலிருந்து கிடைத்தவை.

நாவலர் மீதான புகழ்க் கவிகள் மற்றும் சரமகவிகள் நாவலரது வாழ்க்கைச் சரித நூல்களிலிருந்து பெறப்பட்டவை. சைவப்பிரகாச இயந்திரசாலை மீதான பாடல் உதயபானுவில் இருந்து கிடைத்தது. சுவாமிநாதபண்டிதர் மீதான பாடல்கள் தென்னிந்திய சைவசித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகம் 1964இல் வெளியிட்ட தனிப்பாடல் திரட்டு - மூன்றாம் பகுதி எனும் நூலில் இருந்து கிடைத்தன.

புலவரது சாற்றுகவிகள் புலவர் சாற்றுகவி வழங்கிய நூல்களிலிருந்தே பெறப்பட்டன. பல்கலைப்புலவர் க.சி.குலரத்தினம், பண்டிதர் கு.முத்துக்குமாரசாமிப்பிள்ளை ஆகியோரது நூல்களில் இருந்தும் சில பாடல்கள் கிடைத்தன. சரமகவிகள் சரமகவி ஏடுகளில் இருந்தே நேரடியாகப் பெறப்பட்டவை. புலவர் எண்ணிறைந்த சாற்றுகவிகளையும் சரமகவிகளையும் எழுதியிருப்பினும் மாதிரிக்காக இங்கு சிலவே எடுத்து அடக்கப்பட்டன. பெரும்பாலான பிரபந்தங்கள் முதற் பதிப்பிலிருந்தே இத்திரட்டுக்கு எடுத்தாளப்பட்டுள்ளன.

புலவரது பிரபந்தங்களைத் தேடிச் சேகரித்து வைத்திருந்தும் அவற்றுள் பலவற்றை யுத்தம் காரணமாக ஏற்பட்ட உள் நாட்டு இடப்பெயர்வில் தொலைத்தோம். சில சிதைந்தன. 1987இல் உடுப்பிட்டி அமெரிக்கன் மிஷன் கல்லூரி யுத்தத் தீயில் எரிந்தபோது கல்லூரி நூலகத்தில் பேணிவைத்திருந்த புலவரது அரும்பெரும் நூல்களும் எரிந்து சாம்பராயின. யாழ் பொது நூலகத்தில் இருந்த பிரபந்தங்களுக்கும் இதுவே நடந்தது. பிரபந்தங்கள் அச்சில் வெளிவந்த பின்பும் அவற்றைப் பார்த்துக் கையெழுத்தில் எழுதி வைத்தனவற்றுள்ளும் சிலவற்றைச் செல்லரித்தன. இருப்பினும் முருகன் திருவருளும் தீவிரமான தேடலும்

விடாமுயற்சியும் இம் முயற்சிக்கு நூல்கள் கிடைக்க உதவின. பெரும்பாடுபட்டுக் கிடைத்தவற்றைக்கொண்டு சீரானவற்றைப் பதிப்பித்தோம்.

எமது சிரமத்தைக் கூறுவதற்குக் காரணம் புலவரது நூல்களைத் தமிழுலகில் உள்ள எவராவது வைத்திருப்பின் அல்லது கண்டெடுப்பின் எமக்குத் தெரியப்படுத்துவர் எனும் பேரவா வேயாகும். புலவரது கவிதைகள் கிடைப்பின் அவற்றைத் தந்துதவினால் பிறிதொரு பதிப்பில் அவற்றையும் சேர்த்துக் குறைநீக்கிப் பதிப்பிப்போம். புலவரது நூல்களைக் கண்டெடுத்துத் தருவோர் தமிழுக்குப் பணிசெய்த பேருபகாரிகளாவர்.

நூலாக்கத்திற்கு உறுதுணையானோர்

இந்நூல் முயற்சியில் எம்மை ஈடுபடுத்தி முயற்சியை வெற்றியாக்கிய கந்தனடிக்கு நன்றிமறவாச் சிந்தையுடையோம். புலவரது அனுக்கிரகம் தோன்றாத் துணையாய் இருந்து வழி நடத்தியது. அதற்கு எம் பணிவு.

இந் நூலாக்கத்தை வரவேற்று ஆசி வழங்கிச் சாற்றுகவியை யாவர்க்கும் விளங்கும் சீர்தமிழில் எழுதி உவந்தளித்த பேராதனைப் பல்கலைக்கழகத்து முன்னாள் சிரேஷ்ட விரிவுரையாளர், பெரியார் திருமிகு. பூ. சோதிநாதன் அவர்களுக்கு எம் அன்பின் வணக்கமும் நன்றியும்.

இப் பெருந்திரட்டினை உருவாக்குவதற்குப் பலர் பலவழி களில் உதவினர். இலங்கைப் பல்கலைக்கழகங்களில் இருந்தும் தமிழ்நாட்டுப் பல்கலைக்கழகங்களில் இருந்தும் யாழ்ப்பாணக் கல்லூரி நூலகத்திலிருந்தும் சுவடிகள் திணைக் களத்திலிருந்தும் யாழ்ப்பாண நூலகத்திலிருந்தும் நூலாக்கத் திற்குத் தேவை யான விடயங்களைப் பெறமுனைந்த போது உதவியோருக்கு எமது நன்றி. இராமநாதபுரம் பாற்கரசேதுபதி சமஸ்தானத்தினர் பாற்கரசேதுபதி மன்னர்மீது புலவர் பாடிய பாடல்களைத் தந்துதவினர். அவர்களுக்கு நன்றி.

புலவரது திருச்செந்தில் யமகவந்தாதியின் பிரதியைத் தந்துதவிய வல்வை திரு.பா.மீனாட்சிசுந்தரம் அவர்கட்கு எம் நன்றி.

சைவப்புலவர், சித்தாந்த பண்டிதர் திரு.வ.ஆ .தங்கமயில் (திருவருள் ஐயா) அவர்கள் ஆசிரியையும் ஆலோசனைகளையும் தந்து ஊக்கப்படுத்தினார். பொலிகண்டி கந்தவனசுவாமி ஆலயப் பிரதமகுரு ச.வைத்தியநாதக் குருக்கள், கந்தவன ஆலயம் தொடர்பான சில தகவல்களைத் தந்துதவினார். ஞானம் சஞ்சிகை ஆசிரியர் திரு. ஞானசேகரன் அவர்கள் பயன்படுத்துவதற்குப் பல நூல்களையும் ஆலோசனைகளையும் தந்துவினார். இவர்கள் அனைவருக்கும் எமது நன்றிகள்

நூலில் அமையும் கட்டுரையாக்கத்தின் போதான புலமைச் சந்தேகங்களைத் தெளிவித்தும் உசாத்துணையாகப் பயன்படுத்தப் பல நூல்களைத் தந்தும் உதவிய பேராதனைப் பல்கலைக்கழகத் தமிழ்த்துறைத் தலைவர் பேராசிரியர் வ.மகேஸ்வரன் அவர்களுக்கும் பேராசிரியர் க.அருணாசலம், பேராசிரியர் துரை. மனோகரன் ஆகியோருக்கும் எமது நன்றிகள்.

யாழ் பல்கலைக்கழக நுண்கலைத்துறை சிரேஷ்ட விரிவுரையாளர் கலாநிதி தா.சனாதனன், சிரேஷ்ட விரிவுரையாளர் திரு. பா.அகிலன், சமூகவியல் துறை விரிவுரையாளர் திரு. இ.இராஜேஸ் கண்ணன் கணினித் துறை விரிவுரையாளர் திரு. ஞா.பாலச்சந்திரன், ஸ்ரீ ஜெயவர்த் தனபுரப் பல்கலைக்கழக விரிவுரையாளர் கலாநிதி ஸ்ரீ.பிரசாந்தன், யாழ் பல்கலைக்கழக இசைத் துறை விரிவுரையாளர் திரு. ந.சஞ்சீவன், கணினித்துறை விரிவுரையாளர் திரு. கெ. சர்வேஸ்வரன், ஆசிரியர் திரு. சி. ரமேஷ், ஆசிரியர் க. குணேஸ்வரன் ஆகியோருக்கும் எமது நன்றிகள்.

சிவசம்புப் புலவரின் பூட்டி திருமதி.இராஜேஸ்வரி தில்லை யம்பலம் (ஓய்வுபெற்ற தமிழ் ஆசிரியை - உடுப்பிட்டி அ.மி.கல்லூரி)அவர்களும் புலவரது உறவினர் திரு.ச.தில்லை

யம்பலம் (முன்னாள் அதிபர் உடுப்பிட்டி அ.மி. கல்லூரி) அவர்களும் புலவரது கொள்ளுப்பேரன் திரு.நீலகண்டன் நித்தியானந்தன் அவர்களும் எமது பெருநன்றிக்குரியவர்கள். திரு.நீலகண்டன் நித்தியானந்தன் அவர்களாலேயே புலவரது இப்பிரபந்தப் பெருந்திரட்டு வெளிவருதல் சாத்தியமாயிற்று. அவர் தமக்கு மீண்டும் எமது நன்றிகள்.

இந்நூலை அச்சுக்கலையால் அழகுபடுத்திய குரு பதிப்பக அதிபர் திரு.பா.விமலேந்திரன் அவர்களுக்கும் அட்டைப் படத்தினை ஆக்கித்தந்த சிரேஷ்ட விரிவுரையாளர் திரு. பா.அகிலன் அவர்களுக்கும் அச்சப்பிரதிகளை ஒப்புநோக்கி உதவிய செல்வி.செ.செல்வரஞ்சினி அவர்களுக்கும் எமது நன்றிகள்.

இப்பெருநூலில் அமையும் குறைகள் அனைத்தும் எமக்குரியவை. நிறைவும் புகழும் புலவருக்கே உரியவை.

சாற்றுகவி

திருமிகு பூ.சோதிநாதன் அவர்கள்
(முன்னாள் சிரேஷ்ட விரிவுரையாளர்
பேராதனைப் பல்கலைக்கழகம்)

சிவனைப் பாடித் தண்ணொளியைத்
திரும்பப் பெற்ற சுந்தரர்போல்
அவனி மீது தன்கவியால்
அந்தக் கந்த வனக்கடவைச்
சிவனின் மைந்தன் முருகன்பால்
திரும்பக் கண்ணின் ஒளியதனை
எவரும் மெச்சப் பெற்றவரே
எங்கள் சிவசம் புப்புலவர்

அந்த வகையே முருகனிடம்
அழியா அருளைப் பெற்றவராம்
சந்தக் கவியின் புகழ்தனைத்
தரணி முற்றும் ஒதுவதால்
எந்த முறையின் அறிமுகமும்
இயம்பல் அதற்கு வேண்டாவே
இந்த உலகம் உள்ளவரை
இவரின் கவிதை நிலைத்திடுமே

தன்னில் வயதால் சிறியவரை
தகைமை ஒன்றே காரணமாய்
என்ன வந்தீர் புலவரென்றே
எளிதில் அவர்க்கு மரியாதை
சொன்ன பெரியார் நாவலராம்
தொன்று தொட்டே அவ்வாறு
மன்னு புகழைத் தேடியவர்
மக்கள் புலவர் சிவசம்பு.

எண்ணில் அடங்காப் பிரபந்தம்
எளிதில் பாடி முடித்துள்ளார்
அண்ணல் அன்று பாடியவை
அரிதே இன்று பெறமுடியும்
திண்ண மான மனத்தோடு
திரட்டி அவற்றைத் தொகுத்திடவே
எண்ணம் கொண்டார் நீலகண்டன்
என்னும் புலவர் வழித்தோன்றல்

படைத்த நூல்கள் பலவற்றைப்
பார்த்துத் தேடி எடுத்தார்கள்
கிடைத்தற் கரிய பலநூல்கள்
கிடைக்க இன்னும் உண்டென்பார்

அடைதற்கரிய தெய்வங்கள்
அவற்றைப் போற்றும் நூல்களினை
மடையைத் திறந்த நீர்போல
வனப்பாய்ப் பாடி மகிழ்ந்தாரே.

தெய்வம் போற்றும் நூல்களினைத்
திரட்டித் தேவ பாகமென்றும்
எய்திய ஏனைப் பாகளினை
எழில்மிகு மக்கள் போற்றுவதாய்
வைத்த மானிட பாகமுமாய்
வகுத்தே இரண்டு பகுதியதாய்ச்
செய்தார் தொகுப்பை அவையாவும்
செழிக்கும் உலகம் உள்ளவரை.

தொகுப்பை ஆக்கும் சுதர்சனோடு
தொடர்ந்தே உழைத்த நீலகண்டன்
மிகுமிப் பணியைச் செய்திடவே
விழைந்த ஏனைப் பெரியோரும்
தகுமி தென்று சுற்றிடவே
தரணி மிசையில் விரும்பிவந்து
புகுவோருமாக யாவருமே
புவியில் நிலைத்து வாழியவே.

உள்ளடக்கம்

- i. வெளியீட்டுரை
- iii. பதிப்புரை
- iv. சாற்றுகவி

கட்டுரைகள்

- 1 உடுப்பிட்டிச் சிவசம்புப்புலவர்
- 2 ஈழத்துத் தமிழ்க் கவிதை வரலாற்றில்
சிவசம்புப் புலவர் கவிதை மரபு

தேவபாகம்

1 - 306

1. பதிகம்

3 - 58

- 1.1 அல்வாய் வரதராஜ விநாயகர் பதிகம் 4
- 1.2 கந்தவனநாதர் பதிகம் 12
- 1.3 இணுவிற் சுப்பிரமணிய சுவாமி பதிகம் 19
- 1.4 மண்டூர் முத்துக்குமார சுவாமி பதிகம் 27
- 1.5 எட்டிகுடிப் பதிகம் 35
- 1.6 பிளாங்கு தண்ணீர்மலைக் கந்தசுவாமி பதிகம் 42
- 1.7 வல்லிபுரநாதர் பதிகம் 50
- 1.8 திருகோணமலைப் பெருமாளென்று வழங்குந்
திருமால் பதிகம் 52

2. ஊஞ்சல்

59 - 109

- 2.1 வல்லைவாளிச் சித்திவிநாயகர் ஊஞ்சல் 60
- 2.2 பருத்தித்துறை வரசித்தி விநாயகர் ஊஞ்சல் 66
- 2.3. புலோலி பருவதவர்த்தனி அம்மை ஊஞ்சல் 72
- 2.4. புலோலி பசுபதீசுவரராலய முத்துக்குமார சுவாமி
ஊஞ்சல் 77
- 2.5. எட்டிகுடி ஊஞ்சல் 82

2.6.	கந்தவனநாயகர் ஊஞ்சல்	92
2.7	வண்ணைக் குருநாத சுவாமி ஊஞ்சல்	99
2.8	உடுப்பிட்டி வீரபத்திர மூர்த்தி ஊஞ்சல்	103
2.9	திருகோணமலை வில்லுன்றிக் கந்தசுவாமி ஊஞ்சல்	107
3.	இரட்டை மணிமாலை	111 - 118
3.1	மண்டூர் முத்துக்குமாரசுவாமி இரட்டை மணிமாலை	112
4.	மும்மணிக்கோவை	119 - 132
4.1	எட்டிகுடி மும்மணிக்கோவை	120
5.	நான்மணிமாலை	133 - 202
5.1	பருத்தித்துறைச் சித்திவிநாயகர் நான்மணிமாலை	134
5.2	புலோலி நால்வர் நான்மணிமாலை	155
5.3	கந்தவன நான்மணிமாலை	177
6.	விஞ்சதி	203 -218
6.1	நல்லைக் கந்தசுவாமி விஞ்சதி	204
7.	கண்ணி	219 -230
7.1	சிவகுருக்கண்ணி	220
8.	அந்தாதி	231 - 254
8.1	திருச்செந்தில் யமக வந்தாதி	232
9.	கீர்த்தனம்	255 - 298
9.1	கந்தவனநாதர் கீர்த்தனம்	
	கீர்த்தனை - 01	256
	கீர்த்தனை - 02	256
	கீர்த்தனை - 03	257

கீர்த்தனை - 04	258
கீர்த்தனை - 05	259
கீர்த்தனை - 06	268
கீர்த்தனை - 07	269
கீர்த்தனை - 08	270
கீர்த்தனை - 09	271
கீர்த்தனை - 10	272
கீர்த்தனை - 11	273
கீர்த்தனை - 12	274
கீர்த்தனை - 13	275
கீர்த்தனை - 14	276
கீர்த்தனை - 15	277
கீர்த்தனை - 16	278
கீர்த்தனை - 17	279
கீர்த்தனை - 18	280
கீர்த்தனை - 19	281
கீர்த்தனை - 20	281
கீர்த்தனை - 21	282
கீர்த்தனை - 22	283
கீர்த்தனை - 23	284
கீர்த்தனை - 24	285
கீர்த்தனை - 25	287
கீர்த்தனை - 26	288
கீர்த்தனை - 27	289
கீர்த்தனை - 28	290
கீர்த்தனை - 29	291
கீர்த்தனை - 30	296

10. தனிப்பாடல்கள்

299 - 306

பகுதி - 1	300
-----------	-----

பகுதி - 2	301
பகுதி - 3	302
பகுதி - 4	304
பகுதி - 5	305

மானுடபாகம்

307 - 564

1. புலவரும் புரவலரும் - I

309- 376

பாற்கரசேதுபதியைப் பாடியவை

1.1 பாற்கரசேதுபதி விருத்தம்	310
1.2 பாற்கரசேதுபதி அறுபத்துநாலடிப்பதம்	311
1.3 பாற்கரசேதுபதி இரட்டை மணிமாலை	315
1.4 பாற்கரசேதுபதி நான்மணிமாலை	321
1.5 பாற்கரசேதுபதி கல்லாடக் கலித்துறை	344
1.6 பாற்கரசேதுபதி சீட்டுக்கவி	370
1.7 பாற்கரசேதுபதி தனிச் செய்யுட்கள்	
பகுதி - 1	372
பகுதி - 2	373
1.8 பாற்கரசேதுபதி சித்திரகவி	376

2. பாவலரும் நாவலரும் - I

378 -386

2.1 நாவலர் மீதான புகழ்க்கவிகள்	
புகழ்க்கவிகள் - 1	378
புகழ்க்கவிகள் - 2	379
புகழ்க்கவிகள் - 3	380
2.2 நாவலர் மீதான சரம கவிகள்	381

3. புலவரும் புரவலரும் - II

389 - 442

3.1 பாண்டித்துரைத்தேவர் நான்மணிமாலை	390
3.2 பிரபாவப் பாமாலை	408
3.3 மயில்வாகன வம்ச வைபவம்	417

4. ஊரும் பேரும்

443 - 448

4.1	வல்வைக் கலித்துறை	444
4.2	பருத்தித்துறைக் கலித்துறை	446

5. புலவரும் புரவலரும் - III

449- 492

5.1	அணைக்குடி இராமசாமிப்பிள்ளையைப் பாடியவை	450
5.2	இராமேசுவரம் இபுறாங்கிப்சாகிப்பைப் பாடியவை	453
5.3	இராமேசுவரம் சிதம்பரப்பிள்ளையைப் பாடியவை	456
5.4	சித்தங்கேணி வைத்தியலிங்கப் பிள்ளையைப் பாடியவை	459
5.5	கரவைச் சிற்றம்பலமுதலியாரைப் பாடியவை	462
5.6	யாழ்ப்பாணம் பறங்கித்தெரு மனுவற்பிள்ளையைப் பாடியவை	464
5.7	முல்லைத்தீவு மயில்வாகனம்பிள்ளையைப் பாடியவை	470
5.8	நவிண்டில் சதாசிவக்குருக்களைப் பாடியது	474
5.9	மானிப்பாய் நாகைலிங்கப்பிள்ளையைப் பாடியது	476
5.10	வண்ணை நாகைலிங்கப்பிள்ளையைப் பாடியவை	477
5.11	சுன்னாகம் வேற்பிள்ளையைப் பாடியவை	480
5.12	கொக்குவில் முருகேசுபிள்ளையைப் பாடியவை	482
5.13	துன்னாலை வேட்கோவரைப் பாடியவை	483
5.14	சரசாலை திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையைப் பாடியது	484
5.15	தாயார் கதிராசிப்பிள்ளையைப் பாடியது	485
5.16	ஆனைக்கோட்டை முத்துக்குமாரப்பிள்ளையைப் பாடியவை	486
5.17	புலோலி மயில்வாகனப் பிள்ளையைப் பாடியவை	488
5.18	வரசித்தி விநாயகருஞ்சல் பாடுவித்த விநாயகமூர்த்தி முருகப்பரைப் பாடியது	490
5.19	சேர் பொன். இராமநாதன் அவர்களைப் பாடியது	491
5.20	முல்லைத்தீவு தம்பைய முதலியாரைப் பாடியது	492

6. சாற்றுகவிகள்

493 - 517

6.1	வல்வை வைத்தியலிங்கப்பிள்ளையின் சிந்தாமணி நிகண்டுக்கு வழங்கிய சிறப்புப்பாயிரம்	494

XXV

6.2	சுன்னை முருகேசு பண்தரின் குடந்தை வெண்பாவிற்கு வழங்கிய சிறப்புப்பாயிரம்	496
6.3	சுன்னை முருகேசு பண்டிதர் எழுதிய பதிகத்திற்கு வழங்கிய சிறப்புக்கவி	502
6.4	கொக்குவிற் சிலம்புநாதபிள்ளையின் ஓமைஅந்தாதிக்கு வழங்கிய சிறப்புப்பாயிரம்	503
6.5	ம.க.வேற்பிள்ளை செய்த புலியூரந்தாதி உரைக்கு வழங்கிய சிறப்புப்பாயிரம்	507
6.6	வல்வை வைத்தியலிங்கப்பிள்ளையின் கந்தரலங்கார உரைக்கு வழங்கிய சிறப்புப்பாயிரம்	512
6.7	தெய்வர் துரையப்பாப்பிள்ளையின் இதோபதேச கீதரசமஞ்சரிக்கு வழங்கிய சிறப்புப்பாயிரம்	517

7. சிறப்புக்கவிகள்

519 - 525

7.1	சுவாமிநாத பண்தர்மீது பாடிய சிறப்புக்கவிகள்	520
7.2	சி.வை.தாமோதரம்பிள்ளை புகழ்க்கவிகள்	523
7.3	சைவப் பிரகாச யந்த்ரசாலை வாழ்த்து	524
7.4	போலிக்கவிஞர்மேற் பாடியது	525

8. சரமகவிகள்

527 - 563

8.1	வல்வைச் சிவன்கோயில் திருவேங்கடாசலபிள்ளை பேரிலான சரமகவி	528
8.2	வயாவிளான் ஆச்சிக்குட்டிப்பிள்ளை பேரிலானசரமகவி	539
8.3	கோப்பாய் அ.சுப்பிரமணியபிள்ளை பேரிலான சரமகவி	545
8.4	புலவரது தெளகித்திரி ஸ்ரீ .ஆ.கமலமுத்துப்பிள்ளை பேரிலான சரமகவி	550

அநுபந்தம்

565 - 593

அநுபந்தம் - 1	566
அநுபந்தம் - 2	570
அநுபந்தம் - 3	576
அநுபந்தம் - 4	582

உடுப்பிட்டிச் சிவசம்புப் புலவர் (1829 - 1910)

புலவர்மணி காங்கேயன் நீலகண்டன்
(ஓய்வு பெற்ற ஆசிரியர் - உடுப்பிட்டி அ.மி.கல்லூரி)

‘புலவரில்லம்’

இமையாணன் - உடுப்பிட்டி

இலங்கை.

கவிதையுலகிற் சின்னத்தம்பிப் புலவர்,
முத்துக்குமார கவிராயர், சேனாதிராய முதலியார்,
சிவசம்புப் புலவர், நவாலியூர் சோமசுந்தரப் புலவர்-
ஐவரும் யாழ்ப்பாணத்துப் பஞ்சரத்தினங்கள். இது
பண்டிதமணி சி.கணபதிப்பிள்ளை அவர்கள் கூற்று,
அவரது இலக்கிய வழி வெளியீட்டுரையில் வருவது.
இது கனதிமிக்க கூற்று. ஆழமாகச் சிந்தித்துக்
கடைந் தெடுத்துச் சொன்ன வார்த்தைகள்.
கடைந் தெடுத்துச் சொன்ன வார்த்தைகளைக்
குடைந்து பார்த்திருக்கிறார் இன்னொரு பண்டிதர்.
கவிதையுலகிற் சின்னத்தம்பிப் புலவர், சிவசம்புப்
புலவர், நவாலியூர்ச் சோமசுந்தரப் புலவர் - மூவரும்
யாழ்ப்பாணத்துக் கவித்திரவியங்கள் என்றார்.

உடுப்பிட்டிச் சிவசம்புப்புலவர் /1

சிவசம்புப் புலவரின் தந்தையார் உடுப்பிட்டி அருளம்பல முதலியார். தாயார் கதிராசிப்பிள்ளை. இவர்கட்கு மூவர் பிள்ளைகள். ஒருவர் பெண். இவரே மூத்தபிள்ளை. அவர் கமலம் என்பவர். மற்ற இருவரும் ஆண்கள். கமலத்துக்கு அடுத்து உதித்தவர் சிவசம்பு. சிவசம்புவுக்கு இளையவர் கணபதிப்பிள்ளை. கணபதிப்பிள்ளை கடைசிப்பிள்ளை. சின்னப்பிள்ளை - செல்லப்பிள்ளை. சிவசம்பு பிறந்து வளர்ந்த வளவு இந்தச் செல்லப் பிள்ளையின் பெயர் கொண்டு வழங்கியது. சின்னப்பிள்ளையார் வளவு ஆகியது.

உரிய பருவத்தே சிவசம்பு வித்தியாரம்பஞ் செய்யப் பெற்றார். வித்தியாரம்பம் கந்தவன ஆலயத்தில் தந்தையாராற் செய்யப்பட்டது. ஆரம்பக்கல்வி தந்தையார் தாபித்து நடாத்தி வந்த முதலியார் பள்ளிக்கூடத்தில் நடைபெற்றது. இது ஓர் இலவசப் பாடசாலை. இங்கே கருவி நூல்கள் அனைத்தும் கற்பிக்கப்பெற்றன.

இங்கு கற்பித்தோருள் புண்ணியமூர்த்திப் பண்டிதரும், தந்தையார் அருளம்பல முதலியாரும் அடங்குவர். புண்ணியமூர்த்தியார் சிவசம்புவின் பேரன். தாயார் கதிராசிப்பிள்ளையின் தந்தை, தஞ்சாவூரினர். முதலியாருக்குக் கம்பராமாயணம் தண்ணீர்பட்டபாடு. நேரம் கிடைத்த போதெல்லாம் - இராக்காலங்களிலும் - மாணாக்கருக்குக் கம்ப இராமாயணங் கற்பித்தவர். வல்வெட்டி குமாரசுவாமி முதலியாரது அருளம்பலக்கோவைப் பாட்டுடைத் தலைவரும் இவரே. இப் பள்ளிக்கூடத்தில் - முதலியார் பள்ளிக்கூடத்தில் - கற்பித்துக் கொண்டிருந்தவருள் இன்னொருவர் நாகப்பர் என்பர். இவரும் தஞ்சாவூரினர். இவர் இப் பள்ளிக்கூடத்தில் இசை கற்பித்துக் கொண்டிருந்தார். சிவசம்பு இவரிடம் பெற்ற இசையறிவு கந்தவனநாதர் கீர்த்தனங்களாக மிளிர்ந்தன. பாஸ்கர சேதுபதி பதங்களாகப் பரிணமித்தன. அக்காலம் பொதுமக்களிடையே பிரபல்யமாகியிருந்த “வாளபிமன்-நாடகத்தைத் திருத்திக் கொடுக்கவும் உதவிற்று. வாளபிமன்

நாடகத்தைத் திருத்திக் கொடுத்ததன்றி, பொருத்தமான நடிகரைத் தெரிந்து பழக்கி, தனது வளவிலே களரியும் போடுவித்தார். சிவசம்புவுக்குச் சாரீர வளம் இனிமையானதாக அமைந்திரா விட்டாலும், வளமான லயஞானம் அமைந்திருந்தது. லய ஞானத்தைப் பொறுத்தவரையில், அக் காலத் தவில் நாதஸ்வர வித்வான்கள் எல்லாம் நாகப்பருக்குத் தலை சாய்த்து வணங்கி நிற்பார்களாம். சிவசம்புவும் நாகப்பரின் அபிமான மாணவராம்.

ஆரம்பக் கல்வி நிறைவேறியதும், சிவசம்பு நல்லூர்ச் சரவணமுத்துப் புலவரிடம் ஒப்படைக்கப்பெற்றார். இவரிடம் கற்கப் போன காலத்தில் நாவலரும் அங்கே கற்றுக் கொண்டிருந்தார்.

சம்பந்தப் புலவரும், சரவணமுத்துப் புலவரும் ஒரே குடும்பத்தைச் சேர்ந்தவர்கள். மைத்துனர்கள்.

சம்பந்தப் புலவர், சரவணமுத்துப் புலவர் ஆகிய இவர்கள் இருவரிடம் மாத்திரம் பன்னிரண்டு வருடங்கள் கற்றார். உயர்ந்த இலக்கண இலக்கியங்களையும், முன்படியாத நூல்களையும் விரையாது திருந்திக் கற்றார். கற்றபின் கற்பித்தலையே சீவனோபாயமாகக் கொண்டார். பலர்க்குங் கற்பித்தார். சாதி, குலம், கோத்தரம் பாராது எவர்க்குங் கற்பித்தார்.

கூழங்கைத்தம்பிரானின் மாணவ பரம்பரை பிற் காலத்தில் இரண்டாகக் கிளைத்தது. ஒன்று நாவலர் மாணவ பரம்பரை, மற்றையது சிவசம்புப் புலவர் மாணவ பரம்பரை.

இலங்கைப் பல்கலைக்கழகத்தின் தமிழ்ப் பீடத்தை முதல் முதல் அலங்கரித்தவரான சுவாமி விபுலானந்தரவர்களும் (இவர் அண்ணாமலைச் சர்வகலாசாலையிலும் தமிழ்ப்புலமை நடாத்தியவர் என்பதும் நினைவிற் கொள்ளப்பட வேண்டும்) சுவாமிகட்குப்பின் அப்பீடத்தில் அமர்ந்தவரான பேராசிரியர் க.கணபதிப்பிள்ளை அவர்களும் சிவசம்புப் புலவர் மாணவ

பரம்பரைக்குரியவர்கள். இன்றும் இலங்கைப் பல்கலைக் கழகங்க ளெல்லாம் சுடரொளி வீசித் திகழுந் தமிழ்த்துறையாள ரெல்லாம் சிவசம்புப்புலவர் பரம்பரையினரென்றே சொல்ல வேண்டும். அல்வைக் கவிஞர் மு.செல்லையா ஈறாக வந்து நிற்பதும் இந்தப் பரம்பரையே. அண்மையில் மறைந்தவரான டாக்டர் பண்டித மணி சி.கணபதிப்பிள்ளை அவர்களும், சிவசம்புப் புலவர் பரம் பரைக்குரியவர் என்பதை மறுக்கவோ மறைக்கவோ முடியாது. சிவசம்புப் புலவரின் மாணவர் பரம்பரை ஒன்றுண்டு என்பது பல் லாற்றானும் மறக்கப்பட்டுவிட்டது. ஆசிரியரால் மாணாக்கரும், மாணாக்கரால் ஆசிரியரும் சிறப்பெய்துவது இயல்பு, மரபு.

சம்பந்தப் புலவர் பற்றிக் கூறவந்த - புலமைச் சிறப்புப் பற்றி எடுத்துக் காட்ட வந்த, பாவலர் சரித்திர தீபக்காரர் “தற்காலம் பிரதாபம் பெற்றிருக்கும் சிவசம்புப் புலவர், செந்தி நாதையர் முதலானோர் இவர்க்கு மாணாக்கர்” எனச் சுட்டிக்காட்டிக் குருவின் திறமையைப் புரியவைக்கிறார்.

பொதுவாக ஈழத்தமிழகத்தும், சிறப்பாக வடமராட்சி யிலும் தமிழ் செழித்துச் சிறந்தோங்கியதென்றால், அது சிவசம்புப் புலவர் போட்ட பிச்சையெனக் கற்றோரும், மற்றோரும் போற்றுவர். தென்னிலங்கைத் தீவினுக்கும் செந்தமிழ்த் தென்னகத் துக்கும் இடையில் செந்தமிழ்ப் பாலம் அமைத்தோருள் சிவசம்புப் புலவரும் ஒருவர். அன்றியும் தமது மேதா விலாசத்தை அங்கும் நிலைநாட்டி வைத்தவர். இராமநாதபுரம் பாஸ்கர சேதுபதி மகாராஜா மீது கல்லாடசாரக் கலித்துறையும் வேறு பிரபந்தங் களும் பாடிச்சென்று வித்துவாம்சங்கள் மிக்க சபையிலே - அரங் கேற்றிய சபை - திருவுத்தர கோசமங்கை - அரங்கேற்றிப் பாராட் டப் பெற்றவர். பொன்னாடை போர்த்திக் கௌரவிக்கப்பட்ட தன்றிப் பரிசிலும் அளிக்கப் பெற்றவர்.

இவரைப் போலவே இவரது மாணாக்கரும் தென்னகச் செந்தமிழ் உலகில் தம் திறமையை நிலைநாட்டி வைத்தவர்கள். தமக்கன்றித் தம் தமிழ்க் குருவுக்கும் பெருமை தேடித்தந்தவர்கள். இவர்களுள் விசேடமாகக் குறிப்பிடப்பட வேண்டியவர்கள் :

4/ சிவசம்புப்புலவர் பிரபந்தப் பெருந்திரட்டு

1. சுன்னை - பூ.முருகேச பண்டிதர்
2. புலோலி - வ.கணபதிப்பிள்ளை
3. இயற்றமிழ்ப் போதகாசிரியர் - வல்லை வைத்திலிங்கம்
4. புலோலி - ம.தில்லைநாத நாவலர்
5. அச்சுவேலி - அ.வேள்மயில்வாகனச் செட்டியார்
6. தும்பளை - ம.முத்துக்குமாரசாமிக்குருக்கள்
7. உடுப்பிட்டி - சு.ஆறுமுக உபாத்தியாயர்

ஏனைய பிரபல மாணாக்கர்கள்

1. புலோலி - வ.குமாரசாமிப் புலவர்
2. வல்லை - த.அருணாசலம்பிள்ளை
3. கரணவாய் தெற்கு - தி.ஞானப்பிரகாச தேசிகர்
4. கரணவாய் தெற்கு - கை.திருஞானசம்பந்த தேசிகர்
5. கரணவாய் தெற்கு - கை.நமசிவாய தேசிகர்
6. அல்வாய் - நொத்தாரிசு இ.ஆறுமுகம்
7. பொலிகண்டி - வே.சிதம்பரப்பிள்ளை
8. மந்துவில் - வைத்தியலிங்கச் செட்டியார்
9. ஆவரங்கால் - சு.நமசிவாயபிள்ளை
10. வல்வெட்டி - சி.ஆறுமுகம் (அப்புக்குட்டி)
11. சுவாமி நாத பண்டிதர்
12. கந்தர்மடம் வை. சிவகுருநாதன்
13. சுதிரவேலு சின்னையா

இப்பட்டியல் இன்னும் நீளும். இடப்பற்றாக்குறை தடையாகின்றது.

சிவசம்புப் புலவர் இலக்கண, இலக்கியம் இரண்டிலும் சம ஆற்றல் உடையவராகத் திகழ்ந்தார். ஈழத்துத் தமிழ்ப் புலவருள்ளே ஆகக் கூடுதலான பிரபந்தங்களையும், பிரபந்த வகைகளையும் யாத்துப் புகழ்பெற்றவர் சிவசம்புப் புலவரே. செய்யுள் நடை இவருக்குக் கைகொடுத்தது போல் வேறு

உடுப்பிட்டிச் சிவசம்புப்புலவர் / 5

எவருக்கும் கைகொடுக்கவில்லை. “இம்மென்னும் முன்னே எழு நூறும் எண்ணூறும், அம்மென்றால் ஆயிரம் பாட்டாகாதோ” என்ற காளமேகத்தின் பாவடிகள் இவரைப் பொறுத்தமட்டில் நூற்றுக்கு நூறு உண்மை. நால்வகைக் கவிகளும் இவர்க்குச் சேவகம் புரிந்தன. கவிகாளமேகம், கவிச்சக்கரவர்த்தி கம்பன் என்றும் “அவியா (நூர்ந்து போகாத) விளக்கு அணையான் புகழேந்தி அமைந்து ஒருங்கு, புவி மீது வந்ததெனும் சிவசம்புப் புலவன்” என்றார் ஒருவர்.

தமிழ் நூல்களில் - தமிழ் இலக்கண இலக்கியங்களில் - இவர் பெற்றிருந்த ஆட்சியும் புலமையும் போல் தாமும் பெற்றிருக்கவில்லையே என்று நாவலரே அங்கலாய்த்தார்.

“போகிலமே தமிழ் நூலிற் சிவசம்புப் புலவனைப் போல்
ஆகிலமே நாமுமென்றார் ஆறுமுக நாவலனார்
வேகிலமே நாமதற்கு வேகியர்தம் மனங்குளிரக்
கோகிலமே யுனதினிய குரலெடுத்துக் கூவுதியே”

என்னும் செய்யுள் இங்கும் கவனிக்கற்பாலது. இது அக்காலம் வெளிவந்து கொண்டிருந்த புலோலி வ.குமாரசுவாமிப் புலவரது “திராவிட கோகிலம் என்னும் பத்திரிகையில் பிரசுரமானது. இது அவரது மைந்தன் உள நூல் மேதை டாக்டர் கு.சிவப்பிரகாசம் அவர்கள் தந்தது.

இவர் செய்யுட்கள் எல்லாம் ஆற்றொழுக்கும் - தங்கு தடையற்று முறியாத ஓசை நயம்கொண்ட - பொருளாழமும் கொண்டு மிளிரும். நாவலர் மறைவின்போது இவர் பாடிய சரமகவிகள் தனித்தன்மை வாய்ந்தவை. இவருடைய அந்த எழுபத்திரண்டு சீர்க்கழி நெடிலடியாசிரிய விருத்தத்தை எவரும் எட்டியும் பிடிக்கமுடியாது. கிட்ட நிற்கவே முடியாது. அந்த ஒன்றே புலவரின் திறமை நலங் காட்டவல்லது. எனினும் புலவர் திருப்தியடையவில்லை. அப்பாலும் செல்லுகிறார். எண்சீர் விருத்தங்கள் பாடுகிறார். மேலும் ஆசிரிய விருத்தம் ஒன்று

வருகிறது. இருந்தும் திருப்திப்படவில்லை. கட்டளைக் கலித்துறைகள் குபு குபு என்று வருகின்றன. தனக்குப் புலமைப்பட்டந் தந்து நாவலர் பாராட்டியமையைப் புலவர் எண்ணியிருக்கிறார். நாவலர் இன்பம் குறைதலில்லா உலகத்து - தேவலோகத்து - உள்ளார். தமக்கு யார் துணை எனத் தவிக்கிறார். “இனித்துணை யாரெமக்கு” என அந்தக் கலித்துறையை முடிக்கிறார். ‘ஆரெமக்கே’ என்ற பகுதியில் வரும் “ஆர்” என்ற சொல்லைக்கொண்டு அடுத்த பாட்டைத் தொடங்குகின்றார். புலவரின் தவிப்பு அவ்வளவு.

“ஆரூரனில்லைப் புகலியர் கோனில்லை அப்பனில்லைச்
கீரூரு மாணிக்க வாசகனில்லைத் திசையளந்த
பேரூரு மாறுமுக நாவலனில்லைப் பின்னிங்கியார்
நீரூரும் வேணியன் மார்க்கத்தைப் போதிக்கு நீர்மையரே”

இப்படிப் பாடியும் புலவருக்குத் திருப்தி பிறக்கவில்லை. “புலவர்மா ரெல்லாம் பொல்லாதவர்கள். நல்ல நல்ல சொல்லையெல்லாம் தெரிந்தெடுத்து, தகுதியற்றவர்களைப் பாடிவிட்டார்கள். பைந்தமிழ் வளரத் தனித்து நின்று உழைத்த நாவலரைப் பாடச்சொற்களில்லை. நானென்ன செய்வேன். என்னால் முடியாது. அந்தச் சரஸ்வதி ஒருத்தியால்தான் முடியும். அவள் விரும்பினால் பாடட்டும்” என்ற அங்கலாய்ப்போடு சிவசம்புப் புலவர் ஓய்ந்துவிட்டார்.

இந்த ஆரூரனில்லையென்னும் பாட்டு, சைவத்தமிழ் உலகெங்கணும் ஒரு உவகையையேற்படுத்தியது. இதற்குத் தமிழ் தந்த தாமோதரம்பிள்ளையும் விதிவிலக்காகவில்லை. தமிழ் தந்த தாமோதரம்பிள்ளை சிறுப்பிட்டியார். சிறுப்பிட்டியாருக்கும், உடுப்பிட்டியாருக்கும் இடையில் ஒரு மனஸ்தாபம் ஏற்பட்டிருந்தது. இது நாவலர் மறைவுக்கு முந்திய விடயம். இந்த மனஸ்தாபத்துக்குப் பிறகு இந்த இரு பிட்டியாருக்கும் இடையில் எவ்விதத் தொடர்பும் இருக்கவில்லை. நட்பு அவ்வளவுக்கு முறிந்து போயிருந்தது. முறிந்துபோன நட்பைப் புதுப்பிக்க விரும்பினார். மனஸ்தாபத்துக்குக் காரணர், தாம் என்பதைச் சிறுப்பிட்டியார் உணர்ந்திருந்தபடியால் முறிந்துபோன நட்பைப்

உடுப்பிட்டிச் சிவசம்புபுலவர் / 7

பொருத்த விரும்பினார். அதற்கேற்ற சந்தர்ப்பத்தை எதிர்நோக்கியிருந்தார். நாவலரின் மறைவு வந்தது. அதை யொட்டிய சிவசம்புப் புலவரின் சரம கவிகளும் - பிரலாபக் கவிகளும் வெளிவந்திருந்தன. அவற்றுள் ஒளி மணியாகத் திகழ்ந்தது “ஆரூரனில்லையென் காரிகை”. இங்கே “காரிகை” என்பது ‘கட்டளைக் கலித்துறை’ என்னும் செய்யுள் வகை. ஆரூரனில்லை என்ற பாட்டு, கட்டளைக் கலித்துறை வகையைச் சேர்ந்தது. இக் காரிகை சிறுப்பிட்டியாரின் சிந்தை கவர்ந்தது. அவர் சிந்தை கிளர்ந்தது. செய்யுள் ஒன்று உதயமாகின்றது. அவரும் ‘ஆரூரன்’ என்றே ஆரம்பிக்கின்றார் பாட்டை,

“ஆரூரனில்லையென் காரிகை யாலிவ் வவனிதொழப்
பேருரு மாறு முகநா வலர்பெரு மான்பெருமை
சீருரு மாறு தெரித்தாய் சிவசம்புத் தேசிகநிற்
காருரி னேரின்றன் றோநின்சொல் வன்மையறிந்தனனே”

அப்படி ஆரம்பித்த கவிதை - கட்டளைக் கலித்துறை - சிவசம்புப் புலவரைப் பாராட்டுங் கவியாக அமைகின்றது. ஆரூரனில்லையென்னும் பாட்டால் ஆறுமுக நாவலனார் பெரு மையைச் சிறப்புண்டாகும் வண்ணஞ் சொன்னாய். உனக்கு நிகராக இவ்வூரில் யாரிருக்கிறார்கள். இன்றல்லவா நினது சொல்லாற் றலை அறிந்தேன். இதுதான் இக்கவிதையின் பொருளடக்கம்.

தாமோதரனார்க்குச் சிவசம்புப் புலவரின் சொல்வன்மை பற்றி ஏலவே தெரியும். எனினும் நாவலர் பிரிவை, ஒரு சந்தர்ப்பமாகப் பயன்படுத்துகின்றார். குறித்த இந்தச் சந்தர்ப்பத்திலேதான் தனக்கு அதுபற்றித் - சொல்வன்மை பற்றித் - தெரிய வந்தது எனப் புலப்பட வைக்கிறார். பிள்ளைக்கு புலவர் எழுதிய பதில் மிகுதியைத் தெளியவைக்கும்.

“மன்னருத் யோகமும் வான்கலை யாய்வும்பொன் மன்றுடையான்
பொன்னடிப் பூசையு நீதியு மெய்யும் புகழுமுதல்
இன்னவெல் லாங்கொண்ட தாமோ தரம்பிள்ளை யென்னும் வள்ளல்
நென்னலி னெய்திக்கண் டேனின் றிருமுக நேசத்தினே”

8/சிவசம்புப்புலவர் பிரபந்தப் பெருந்திரட்டு

“கற்றாரைக் கற்றவர் காழுறு வாரெனக் கண்டமொழிக்
குற்றா யிலக்கிய மாகவெண் பாவை யுவந்துகவி
சொற்றா யதென்றலைக் கண்ணதுன் னண்பு தொடர்ந்து கொண்டேன்
மற்றா ரெனக்கிணை தாமோ தரேந்திர மன்னவனே.”

“நற்றா மரைக்கயத்தில் நல்லன்னம் சேர்ந்தாற்போல்
கற்றாரைக் கற்றாரே காழுறுவார்” என அந்த அவ்வைப் பாட்டி
முதுரையிற் சொல்லுகின்றார்.

கற்றவர்களைக் கற்றவர்கள் தான் விரும்புவார்கள்.
கல்லாதவர்கள் விரும்பமாட்டார்கள். காழுறுவர் - விரும்புவர்.
இதுதான் அந்தப் பாட்டில் - முதுரையிற் - கூறிய, வெண்பா
வடியின் தாற்பரியம். புலவர் இங்கே அதைச் சுட்டுகின்றார்.

அந்தப் பாட்டியின் பாட்டுக்கு இலக்கியமாக உற்றாய்.
இங்கே இலக்கியம் என்பது Literature அல்ல, எடுத்துக்காட்டு,
உதாரணம் - கற்றாரைக் கற்றார் காழுறுவார் என்ற அந்தக்
கூற்றுக்கு நீ உதாரணமாக அமைந்தாய். அதுவுமல்லாமல் எனது
பாட்டை உவந்து - விரும்பிப் பாராட்டி - கவி சொற்றாய்.
சொற்றாய் - சொன்னாய். அது என் தலைக்கண்ணது. அந்தப்
பாராட்டுக்கவி என்னிடம் வந்து சேர்ந்துள்ளது. அடுத்துவரும்
சொல்லுத்தான் முக்கியம். சரித்திரம் - சந்தர்ப்பத்தை
அறிந்தவர்க்குத்தான் அந்த நுட்பம் விளங்கும். உன் நண்பு
என்கிறார் புலவர். அன்பு என்று சொல்லவில்லை. நண்பு என்றது
தான் சரியான பாடம். சரித்திரப் பின்னணியறியாதவர்கள் சரித்து
அன்பு என்று மாற்றிச் சதிசெய்துவிட்டார்கள். விடயத்துக்கு
வருவோம். புலவர், அடுத்து, தொடர்ந்து கொண்டேன் என்கிறார்.
இதன் கருத்து என்ன? நட்பு நிலை இடையில் நிலவாது நின்று
போயிருந்தது. முறிந்து போயிருந்தது என்பதுதான். முறிந்து
போயிருந்த ஒன்றைத் தானே, மீண்டும் தொடர்ந்து மேற்கொள்ள
முடியும். முறிந்த நட்பு மீண்டும் புதுக்கப்பட்டதால் எனக்கு இனி
யார் சமானமாவார் என்று செய்யுளை முடிக்கிறார் புலவர்.

இவருக்குச் செய்யுள் நடை கைகொடுத்தது போல் வசனநடை கைகொடுக்கவில்லை. திருக்கோணமலையிலிருந்த தமது மாணவரொருவருக்குத் தாமெழுதிய கடிதத்தின் விலாசத்தைக்கூட ஒரு சிந்தியல் வெண்பாவாக அமைத்தாராம். கடிதம் குறித் நபரைச் சேரவில்லை. விலாசம் செய்யுளில் அமைந்தபடியால், இந்த நிலையேற்பட்டது. இந்தப் பாட்டை விளங்கிக்கொள்ளமாட்டாத தபாற் சேவகனும் உள்ளானா என அதிசயித்தாராம் புலவர். நாவலர் காலத்தில் கவிதைக்கு அங்கே - தென்னிந்தியத் தமிழகத்தில் - ஒரு மீனாட்சி சுந்தரம்பிள்ளை - இங்கே ஒரு சிவசம்புப் புலவன். கவிபாடும் ஆற்றல் இவருக்கு இளமை தொட்டே அமைந்திருந்தது. கந்தவன முருகன் இவருக்குக் குலதெய்வம். இவர் ஒரு முருகபக்தன் என்பது அக்காலம் பிரபல்யமான விடயம்.

அக்காலம் வெளிவந்த இவரது நூல்கள் எல்லாம் “உடுப்பிட்டி வாசரும், சுப்பிரமணிய சுவாமி தாசருமாகிய அ.சிவசம்புப் புலவர் இயற்றியவை” எனும் மகுடந்தாங்கி வந்தன. கந்தவனநாதர் மீது நான்மணிமாலை, பதிகம், ஊஞ்சல் முதலிய பிரபந்தங்களும் கீர்த்தனங்களும் பாடி, இழந்த கண்ணொளியை மீண்டும் பெற்றவர். இதற்குரிய அகச் சான்றுகள் இப் பிரபந்தங்களில் நிறைய உள்ளன. அன்றியும் இத் தலத்தின் மீது கலம்பகம், சதகம் முதலிய பிரபந்தங்களும் பாடியவர்.

கவித்துவத்தால் ஒப்பாரும் மிக்காரும் இன்றி விளங்கிய தல்லாமல், சிறந்த சைவசித்தாந்தியாகவும் விளங்கியவர். இதற்கு இவர் எழுதிய கண்டனங்கள் சான்று. நவிண்டில் சபிண்டி நாடக சங்காரம் என்ற கண்டனமும் இதற்குச் சிறந்த எடுத்துக்காட்டு. திராவிட கோகிலத்தில் வெளிவந்து கொண்டிருந்த வாதங்களும் கண்டனங்களும் சேர்க்கப்பட வேண்டியவை.

சிறந்த உரையாசிரியர்களிலே இவரும் ஒருவர். மதிக்கப்பெற்றவர். பாராட்டப்பெற்றவர். பதினான்கு நூல்களுக்கு உரை செய்திருக்கிறார். நல்லைச் சின்னத்தம்பிப் புலவரின் மறைசையந்தாதிக்கும் இவர் உரை கண்டிருக்கிறார். 1893ஆம்

ஆண்டில் அதே காலத்தில் மதுரைச் சபாபதி முதலியார் என்ற இன்னொருவரும் மறைசையந்தாதிக்கு உரை கண்டார். சிவசம்புப் புலவரின் உரையே சிறந்ததெனக் கொள்ளப்பட்டது. இவரது உரை அக்காலம் ஆரிய, திராவிட பாஷாபிவிருத்திப் பாலபண்டிதப் பரீட்சைக்குரிய பாடப் புத்தகங்களிலொன்றாக இருந்தது குறிப்பிடத்தக்கது. யாப்பருங்கலக்காரிகையுரை பொதுவாகத் தமிழ் கூறும் நல்லுலகில் சிறப்பாக இராமநாதபுரம் பாஸ்கரசேதுபதி சமஸ்தானத்தில் பெரிய சர்ச்சையைக் - கொதியைக் - கிளப்பிவிட்டிருந்தது. காரிகையுரை முகவுரையிலே புலவர் கூறுவதைப் பார்ப்போம். விடயம் விளங்கும். “ஆசிரியர் குணசாகருரையைத் திருத்தியும், விளக்கியும், சூத்திரத்திலே திருத்தியும், சிறக்குமாறு காட்டியும், சேர்க்கப்பாலனவற்றைச் சேர்த்தும், முன்னாள் உரைகளிற் சிலவற்றை மறுத்தும், சொற்பொருள் வளத்த உதாரணங்களைச் சேர்த்தும் ஒழுங்குறுத்திய உரையோடு, கவிபாடுங் காதலார்க்கு இன்றியமையாத மோனை இயலை இயற்றிச் சேர்த்தும்” வெளியிட்டார். அனுவாதக் குறிக்குள் இருப்பவை புலவரின் கூற்று. இது காரிகையுரை முகவுரை வரி 25 ல் உள்ளது.

புலவரின் இந்தக் கூற்றிலே “சூத்திரத்திற்றிருத்தியும்” என்ற அந்தப் பகுதிதான் முக்கியம். இதுதான் சர்ச்சையைக் - கொதியை உண்டாக்கியது. “இத்தனை வருடங்களாகப் படிக்கப்பட்டு வந்த - புலவரும் அதே மூலபாடத்தைத்தான் படித்தவர் - மூலபாடத்திற் கைவைக்க இவர் யார்” என்பதுதான் அந்தக் கொதிக்குக், கோபத்துக்குக் காரணம்.

இந்தச் சந்தர்ப்பத்திலேதான் புலவர் பாஸ்கரசேதுபதி “கல்லாடசாரக் கலித்துறையோடு” அவ்வரசர் சமஸ்தானத்துக்குப் போனார். காரிகை மூலத்திற் கைவைத்தவர் இவர் என்பதை அவர்கள் கண்டுபிடித்துவிட்டார்கள். அரங்கேற்றம் திருவுத்தரகோச மங்கையில் நடைபெற்றது. புலவருக்கு அரங்கேற்றம் சுலபமான ஒன்றாக அமையவில்லை. அரங்கேற்றத்தில் ‘கல்லாடசாரக் கலித்துறைப் பாடல்’

ஒவ்வொன்றையும் வாசித்தவர் புலவரின் மருகரும் மாணாக்கரும் ஆகிய சு.ஆறுமுக உபாத்தியாயரவர்கள். அவருக்குச் சாரீரவளம் சிறப்பாயிருந்தது. காரிகை மூலத்திற் கைவைத்த கோபத்தைத் தமது மனதில் வைத்து, நன்றாகத் தாளித்துவிட்டனர் பாஸ்கரசேதுபதி சமஸ்தானத்தினர். அந்தச் சமஸ்தானத்துத் தலைவர் தமிழ் வித்துவான் மு.இராகவையங்கார் அவர்கள். அரங்கேற்றத்தில் நடந்த தாளிப்புகட்கெல்லாம் மறைமுகமான உந்துசக்தியாயமைந்தவர் இந்த அய்யங்கார். இந்த அரங்கேற்றத்தின்போது ஐயங்காருக்கு வயது இருபத்திரண்டே தான். வயது இருபத்திரண்டில் தலைமைத் தமிழ் வித்துவான். இளமைத்துடிப்பின் முறுக்கு மிகுந்த வயது. “யாழ்ப்பாணி” பரிசு பெற்றுப்போவதைத் தடுக்க வேண்டும் என்ற முனைப்பும் அவ்வித்துவான்கட்கு வந்துவிட்டது. ஒவ்வொரு வித்துவானும் ஒவ்வொரு துறையில், ஒவ்வொரு நூலில் உன்னதமான பாண்டித்தியம் பெற்றவராயிருந்தார். அரங்கேற்றத்துக்கு நன்கு ஆயத்தப்படுத்திக்கொண்டு வந்திருந்தார்கள் அவர்கள். புலவருக்கு இது ஒன்றுந்தெரியாது. சர்வ சாதாரணமாக நல்ல தோற்றப் பொலிவோடு வீற்றிருந்தார் புலவர். “ஆனைக்குட்டிப் புலவர்” என்றால் அது சிவசம்புப் புலவரைக் குறிக்கும் என்பது உலகப் பிரசித்தம். அரங்கேற்றத்தின்போது விடுக்கப்பட்ட கேள்விக் கணைகளெல்லாம் ஆனைக்குட்டிப் புலவராகிய கேடயத்திற் பட்டு மழுங்கிப் பயனற்றுப்போயின. புலவர் கௌரவங்களும் பரிசில்களும் பெற்று உடுப்பிட்டி மீண்டார்.

திருவுத்தரகோச மங்கையிற் புலவரால் அரங்கேற்றப் பட்ட நூல் “பாஸ்கரசேதுபதி கல்லாடசாரக் கலித்துறை.” தமிழிலே “கல்லாடம்” என்ற ஒரு நூலுண்டு. அதை இயற்றியவர் கல்லாடனார் என்பவர். அது வெகுகடினமான நூல். தமிழ் படிப்பவர்கள் அதைக் கடைக்கண்ணாற் கூடத்திரும்பிப் பார்ப்பதில்லை. மனம் பொறுத்து அதைக் கற்றுத் தாடனமாக்கிக் கொண்டால், கணக்குவேறு. “கல்லாடம் படித்தவனோடு சொல்லாடாதே” என்பது பழமொழி. கல்லாட நூலின் கருத்தை அமைத்துக் கலித்துறையாகச் சொல்லாடினார் புலவர்.

தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றில், இதுவரை யாரும் கல்லாடத்தில் தொட்டுப் பார்த்ததாக இல்லை. பாஸ்கரசேதுபதி கல்லாடசாரக் கலித்துறை ஒன்றேதான் அதற்கு வழி நூலாக அமைந்துள்ளது. சார்பு நூல் இனித்தான் வரவேண்டும். அதை யார் செய்வார்களோ? எப்போ வருமோ? இது புதுக்கவிதை போட்டுக் களித்திருக்குங் காலமாச்சே, இது ஒரு புறமிருக்க, இந் நூலிலிருந்து மாதிரிக்காக ஒரு செய்யுள் இதோ,

பதிபரிசுரைத்தல்

“வரத்திய லோங்கிய பாற்கரனாட்டு வளவயல்பார்
தரத்தியல் வையைப் பெருக்கது பார்மலர்த் தண்டலைபார்
புரத்தியல் பாரன்ன சத்திரம் பார்செல்வர் பொன்மனைபார்
சரத்திய னோக்கன மேபார் தகுங்கல்விச் சாலைகளே”

இச் செய்யுள் பதிபரிசுரைத்தல் என்னுந் துறைக்குரியது. துறை - பிரிவு, பதி என்பது தலைவன். பரிசு - (பண்புச்) சிறப்பு, பதிபரிசுரைத்தல் என்பது தனது நாயகனாக நிச்சயித்துக் கொண்டவனுடைய சிறப்புக்களைச் சொல்லுதல்.

பாஸ்கரசேதுபதி மகாராசா வரச்சிறப்புகள் பெற்றவர். அம்பு போன்ற கூரிய விழிகளையுடைய அன்னத்தைப் போன்றவளே - தலைவியே, உன் தலைவனுடைய நாட்டு வளப்பம் பொருந்திய வயல்களைப் பார். அந்நாட்டில் பாய்கின்ற வைகை யாற்றின் நீர்ப் பெருக்கைப் பார். மலர்கள் பூத்துக்குலுங்கும் தண்டலைகளை - சோலைகளைப் பார். நகரச் சிறப்பைப் பார். அன்ன சத்திரங்களைப் பார். செல்வர்கள் வாழுகின்ற பொன் மனைகளைப் பார். தகுதிவாய்ந்த கல்விச்சாலைகளை - கல்லூரிகளைப் பார். பதிபரிசுரைத்தலின் உள்ளடக்கம் இது.

இனி இவர் அரசர் மீதும், பிரபுக்கள் மீதும், வள்ளல்கள் மீதுமே ஏராளமான பாடல்களைப் பாடியுள்ளார் என்பர் சிலர். அது அப்படியல்ல. சைவத்தலங்கள் மீதும் பெருந்தொகையான

பாடல்கள் பாடியுள்ளார். வடக்கு மாகாணத்துள்ள தலங்கள் மீது மாத்திரம் அவர் பாடவில்லை. கிழக்கு மாகாணத் தலங்கள் மீதும் பாடியுள்ளார். அன்றியும் தென்னிந்தியத் தமிழகத் தலங்கள் மீதும் பாடியுள்ளார். மலேசிய நாட்டுப் பினாங்குத் தண்ணீர்மலைக் கந்தசுவாமி மீதும் ஒரு பதிகம் பாடியுள்ளார். அக்காலத்து வித்து வான்கள் பலர் தாம் செய்த நூல்களுக்குச் சாத்து கவிகள் இவரிடம் பெற்றுள்ளார்கள். இவர் பாடிக்கொடுத்த சரமகவிகள் எண்ணி லடங்கா. இவரது சரமகவிகளிற் கூட செய்யுள் நயம் சிறந்து மிளிரும்.

மயில்வாகனப்பிள்ளை என்பவர் புலவரைப் பல்லாற் றானும் நன்குமதித்து ஆதரித்திருந்தவர். அந்தக் கம்பனுக்கு எப்படி ஒரு சடையப்ப வள்ளல் வந்து வாய்த்தாரோ, இந்தச் சம்பனுக்கு ஒரு மயில்வாகனப்பிள்ளை வந்து வாய்த்தார். புலவர் அவர்தம் மறைவின்போது பாடிய சரமகவிகள் இதற்குச் சான்று. மிக மிக உருக்கமானவை. அவற்றுள் நன்றிப் பெருக்குங் கொப்பளிக்கும்.

காலத்தின் கோலத்திற்கேற்ப இலக்கியத்தின் போக்கும் நோக்கும் மாறிக்கொண்டே போகும். இந்தக் காலத்திலே செய்யுட் கணக்கிலே கணிப்பீடு செய்வார்கள். அந்தக் காலத்திலே பிரபந்தக் கணக்கிலே கணிப்பீடு செய்தார்கள். அமையவேண்டிய செய்யுள்களின் தொகை பிரபந்தங்கட்குத்தக வேறுபடும். பிரபந்த வகைகள் தொண்ணூற்றாறு. சிவசம்புப்புலவர் “அறுபதுக்கு மேற்பட்ட பிரபந்தங்கள் பாடிய பெரியார்” எனப் பேராசிரியர் க.கணபதிப்பிள்ளை பாராட்டுவார். ஈழ நாட்டுப் புலவருள் இவரே ஆகக் கூடுதலான பிரபந்தங்களைப் பாடியவர்.

இவருக்குப் “புலவர்”ப் பட்டம் நாவலரால் வழங்கப் பெற்றது. நாவலர் யாழ்ப்பாணத்தில் இருந்த காலங்களில், புலோலி நாவலர் வித்தியாசாலைக்கு வருவது வழக்கம். மாணவர்களைப் பரீட்சித்து வகுப்பேற்றஞ் செய்வதற்கும், சைவப்பிரசங்கம் செய்வதற்கும் அவர் வருகையமைந்திருந்தது.

தமது வருகை பற்றிச் சிவசம்புப் புலவர்க்கும் அறிவிப்பதை வழக்கமாகக் கொண்டிருந்தார் அவர். என்ன விடயம் பற்றிய பிரசங்கம் எனவும் அறிவித்துவிடுவார். புலவரும் அதிற்றவறாது கலந்து கொண்டார். வகுப்பேற்றப் பரீட்சையின் பின்னரே பிரசங்கம் நடைபெற்றுவந்தது. இதுவே அவ்வித்தியாசாலையிற் கைக்கொள்ளப்பட்டுவந்த ஒழுங்கு. நாவலரின் பிரசங்க முடிவில், பிரசங்கத்தின் சாராம்சத்தைப் புலவர் கவிதையாகப் பொழிந்து விடுவார். சிலவேளைகளில் நாவலர் பற்றிய பாட்டுக்களாகவும் அமைந்திருந்தன. புலவரின் மாணாக்கர்களும் பாராட்டியிருக் கிறார்கள் நாவலரை.

அன்றொரு நாள் புரட்டாதி மாதம் சரஸ்வதி விஜயத சமிக்குப் பிறகு - இக் காலங்களிலே தான் வகுப்பேற்றப் பரீட்சைகள் நடைபெற்றுவந்தன. நாவலர் பிரசங்கம் நடைபெற்றுக் கொண்டிருந்தது. இடையில நல்ல மழையும் பெய்யத் தொடங்கி விட்டது. பிரசங்க முடிவோடு மழையும் ஓய்ந்தது. நாவலர் இருந்துவிட்டார். புலவரின் கவிமழை தொடங்கியது. அந்தக் கவிகள் ஒன்றிலே “எல்லாம் மழைகள்” தான் வருகின்றன. அந்த மழைகள் - அன்பர் கண்ணீர் மழை, சிவனார் மெய் அருள் மழை, பிரபந்த மழை, பிரசங்க (நாவலரின்) மாமழை, நீலப்புயலின் மழை (நீலப்புயல் - கருமுகில்), கொடை மழை. நாவலரின் பிரசங்க மழைக்கு, “மா”- பெரிய, சிறப்புப் பொருந்திய - என்னும் அடை கொடுத்து மாமழை என்கிறார் புலவர். இனிக்கவிதைக்கு வருவோம்.

“அன்பர்கண்ணீர்மழை யஞ்சிவ னார்மெய் யருண்மழையு
மன்பிர பந்த மழையும் பிரசங்க மாமழையுங்
கொன்புனை நீலப் புயலின் மழையுங் கொடைமழையும்
இன்பொடு மல்கப் புலோலிமெய் வாழ்வினி லேறியதே.”

இருந்த நாவலர் மீண்டும் எழுந்தார். பிரசங்க மாமழை பொழியவல்ல. பாராட்டு மாமழை பொழிய.

நான் இதுவரை காலமும் ஒரு தவறு செய்து வந்துள்ளேன். ஒரு சிறந்த புலவனைக் கண்டுகொள்ளாதிருந்ததே அத்தவறு. சிவசம்பு சிறந்த இலக்கண இலக்கிய வித்துவான்

என்பது எனக்குத்தெரியும். அவரைப்போலே நானும் ஆகவில்லை யேயென இன்னும் அவாவுகின்றேன். விரைவாகச் சுவையான கவிதைகளை ஆக்கக்கூடிய ஆற்றலுங் கைவந்தவர் என்பதை இன்றுதான் கண்டேன். பிரசங்கத்தின் தலைப்பை (அவ் வித்தியா சாலைத் தலைமை உபாத்தியாயர் அ.வேள்மயில்வாகனச் செட்டி யார். அவர் புலவர் மாணாக்கர் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது) ஏலவே அவருக்கு அறிவித்து வந்ததால் அவர் ஊகத்திலே தமது இல்லத் திலே செய்யுள்களை யாத்து வந்திருக்கலாம் என வாழா இருந்து விட்டேன். இன்றைய மழை, அவரின் கவிதா சாமர்த்தியத்தைக் காட்டித்தந்துவிட்டது. கம்பனுக்குப் பின்பொரு சம்பன். சிவசம்புப் புலவன் புகழ் வளர்க என்று கூறி அவர் மீண்டும் அமர்ந்துவிட்டார். சபையில் ஒரே கரகோஷம். பிரசங்கத்துக்கு வெளியாரும் வருவது வழக்கம்.

தமக்குப் “புலமையிருஞ் சிறப்பு” ஈந்ததைச் சிவசம்புப் புலவர் என்றுமே மறந்ததில்லை. இந்த நன்றி அல்லும் பகலும் அனவரதமுமவருள்ளத்திற் பசுமையாகவேயிருந்தது. 1879இல் நாவலர் இறந்தார். புலவர் பாடிய பிரலாபக் கவிகளில் ஒன்றில் இந் நன்றிப் பெருக்குப் பொத்துக்கொண்டு வருகிறது. தமிழ்ப் புலவர் கள், பொதுவாக நன்றியறிதலின் சின்னம் என்பர் பெரியோர்.

“என்பிர பந்தங்கள் கேட்டுப் புலமையிருஞ் சிறப்பீந்து)
அன்பிரி யாமற் பரிசு செயுமென் றறைந்தெவர்க்கும்
நன்பிரியத்திற் ரலைமையெலாந்தந்த நாவலனார்
இன்பிற வாநிலத் துற்றா ரினித்துணை யாரெமக்கே”

என்பது செய்யுள்.

சிறப்பான பட்டத்தை - புலவர் பட்டத்தைத் தந்தார். (இரும் - பெரிய, சிறப்பான) பரிசு செய்யுங்கள் என எவர்க்குஞ் சொன்னார். தமது உள்ளார்ந்த பிரியத்தால் - மற்றெவரினதுந் தூண்டுதலற்ற பிரியத்தால் - எனக்கு முதன்மையெல்லாந் தந்தார் நாவலர். அவர் இன்பத்தாற் குறைவில்லாத நிலத்திற்குத் - தேவ லோகத்துக்குப் - போய்விட்டார். நான் தனியனாகி விட்டேன்.

இனியார் தான் எனக்குத் துணை. இதுவே மேற்குறித்த செய்யுளின் உள்ளடக்கம். (அன்பு + இரியாமல் - அன்பு தேய்ந்து போகாமல்)

இத்தகு சிறப்புக்களோடு வாழ்ந்திருந்தவரான சிவசம்புப் புலவர் தமது எண்பத்தோராவது வயதிலே சாதாரண வருடம் புரட்டாதி மாதம் பிற்பக்கத் திரியோதசித் திதியிலே 29.09.1910 தமது பூதவுடல் நீத்துப் போயினார். இவரது மாணாக்கருள் ஒருவராகிய தென்கருணையூரைச் சேர்ந்த குருக்கள் கை.திருஞான சம்பந்த தேசிகர் பாடிய திதி நிர்ணய வெண்பா இது.

“சாதா ரணவனிதை சாந்தன் தேய் பிற்பக்க
மீதாரும் பன் மூன்றில் மேதினிவிட் - டாதார
மன்னு சிவசம்பு மாபுலவன் சங்கரனார்
தன்னுலகுற் றுற்றான் சுகம்.”

அவரது ஆவி பிரிந்த நேரத்திற்கூட, அவர் நாக்கு உதிர்த்தது ஒரு கவிதையே, வெண்பா! அது கந்தவன முருகன் மேலது. கந்தவன முருகன் அவர் குலதெய்வம். அவர் வழிபடும் தெய்வம். கண்ணொளி கொடுத்த தெய்வம்.

“கந்தவனங் கொண்ட கடம்பா வெமைக் கொடிய
பந்தவனத் தேற்றியிடர் பண்ணாதே - நந்தவனம்
முற்றுமுன்றன் பொன்னடியில் மொய்த்திருக்க வேயருள்வாய்
மற்றெதையும் வேண்டே மறித்து”

(கந்தவனம் - கந்தவனமாகிய தலம், பந்த + வனம் - உலகப் பற்றாகிய காடு, நம் - தவனம் - எம் விருப்பம்)

‘அருட்புலமைக் களமேவு சீவசம்புக் கவியரசு’ :
ஈழத்துத் தமிழ்க் கவிதை வரலாற்றில்
சீவசம்புப் புலவர் கவிதை மரபு

செல்லத்துரை சுதர்சன்
(விரிவுரையாளர் , தமிழ்த்துறை,
பேராதனைப் பல்கலைக்கழகம்)

I.

ஈழத்துத் தமிழ்க்கவிதை வரலாறு எழுது நெறியின் செம்மையும் பூரணத்துவமும் ஒவ்வொரு கவிஞரதும் படைப்புகளையும் வரலாற்றையுமே அதிகம் வேண்டிநிற்கின்றன. வரலாற்றோட்டத்தில் குறித்த காலகட்டத்தின் குறியீடாக அமையும் ஒரு கவிதா ஆளுமை சமூக வரலாற்று நிலவரங்களுக் கூடாக எவ்வாறு தன்னை நிலைநிறுத்திக் கொள்கிறது என்ற நோக்கு அவசியமானது. ஒரு பெருங் கவிதா ஆளுமையின் படைப்புக்களை வாசித்தல் என்பது அவ்ஆளுமை வாழ்ந்த காலச் சமூக வரலாற்றை வாசித் தலுமே ஆகும்.

இன்றைய ஈழத்துத் தமிழ்க் கல்வி மற்றும் ஆய்வறிவு நிலையில் பழந்தமிழ்க் கவிதா ஆளுமைகளின் பங்கு மற்றும் வரலாறு எழுதுதலின் தேவை என்பது, இலக்கியத்தினூடாகச் சமூக வரலாறு எழுதும் தேவையையும் சார்ந்து நிற்கிறது. உடுப்பிட்டிச் சிவசம்புப் புலவரது கவிதை மற்றும் வரலாற்றினை நோக்கும்போது 19ஆம் நூற்றாண்டு ஈழத்துச் சமூக வரலாற்றுப் பின்புலத்தில் வைத்தே நோக்குதல் வேண்டும். பேராசிரியர் கா.சிவத்தம்பி அவர்கள்,

“உடுப்பிட்டிச் சிவசம்புப் புலவரது வரலாறு பேசப்படாமல் போனால் ஈழத்துத் தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றில் நாம் எதனை இழக்கிறோம் என நோக்குதல் அவசியமானதாகும். அவ்வாறு நோக்கும்போது சிவசம்புப் புலவரின் வாழ்க்கை வரலாற்றைத் தரவுக்களஞ்சியமாகப் பார்க்காமல் வரலாற்றுத் தொடர்ச்சிக்கு எவ்வாறு உதவுகின்றது என நோக்குவோம்.”¹

என்று கூறுவார். எனவே ஈழத்துத் தமிழ்க்கவிதைச் செல்நெறியில் புலவரின் வகிபாகத்தை, புலவரது கவிதைகளை முதன்மை ஆதாரமாகக் கொண்டு, 19ஆம் நூற்றாண்டுச் சமூகப் பின்புலத்திலும் ஈழத்துத் தமிழ்க்கவிதை வரலாற்றோட்டத்திலும் வைத்துப் புரிந்துகொள்ள இவ்வாய்வு முயலுகிறது.

II.

வரலாற்றுப் பின்புலத்தில் சிவசம்புப் புலவரின் கவிதா ஆளுமையையும் அவ் ஆளுமையின் பின்புலத்தில் வரலாற்றோட்டத்தையும் இணைத்து நோக்குவதற்குப் புலவர் வாழ்ந்த 19ஆம் நூற்றாண்டுச் சமூக பண்பாட்டுப் பின்புலம் பற்றிச் சுருக்கமாகக் குறித்துக்கொள்ளுதல் பயனுடையது.

Social change in Ninetheenth Century Ceylon (1995) என்ற புகழ்பெற்ற சமூக வரலாற்று ஆராய்ச்சி நூலின் ஆசிரியர் Patrick

Peebles என்பார் தொடக்கம் பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டு இலங்கைச் சமூகத்தை ஆராய்ந்த பலரும் இந்தக் காலத்தை நிலை மாறு காலகட்டமாக இனங்கண்டுள்ளனர். அதேபோன்று க.கைலாசபதி தொடக்கம் 19ஆம் நூற்றாண்டு ஈழத்துத் தமிழ்க்கவிதை தொடர்பாக ஆராய்ந்த பலரும் ஈழத்துக் கவிதைச் செல்நெறியில் இக்காலத்தை உள்ளடக்க மற்றும் வடிவ நிலைகளில் நிலைமாறு காலகட்டமாக இனங்கண்டுள்ளமை சுவாரசியமானது.² இதற்கு,

“பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டின் ஆரம்பத்திலே உயிர்த்துடிப்பும் செயலூக்கமும் நிறைந்த ஆங்கிலேய மரபும் மரபுதழுவிய யாழ்ப்பாணச் சமுதாயமும் ஒன்றை ஒன்று சந்தித்துக்கொண்டன.”³

அதன் விளைவே இது எனக்காரணங்காண்டுவார், எஸ்.ஜெபநேசன். இதனால் யாழ்ப்பாணச் சமூகத்திலேற்பட்ட சமூக பண்பாட்டு இயங்கு நிலைகளைப் பின்வருமாறு சுருக்கமாகக் குறித்துக் கொள்ளலாம்.

- (அ) கிறிஸ்தவ மிஷனெறிகளால் வழங்கப்பட்ட கல்வியும் அக் கல்வி கற்ற சுதேசிகளும் மாறாத மரபுக் கல்வியும்.
- (ஆ) யாழ்ப்பாணப் பூர்விக மக்களுக்குக் கிடைத்த தொழில் வாய்ப்பும் சமூக அந்தஸ்தும்.
- (இ) யாழ்ப்பாணப் பூர்விக மக்களின் குடியகல்வும், குடியசையும்
- (ஈ) வணிக நடவடிக்கைகளின் விரிவாக்கமும் சமூக பொருளாதார மாற்றமும் நிலவுடைமைசார் பிரபுத்துவமும்.
- (உ) பூர்விக மக்களின் அரசியல் தொடர்பான விழிப்புணர்வும் செயற்பாடுகளும்.
- (ஊ) அச்சப் பண்பாடும், அதன் வழியான பத்திரிகைகளின் தோற்றம், பதிப்பு முயற்சி, பாடநூலாக்கம், அகராதி யாக்கம் முதலிய அறிவுப் பரம்பல் முயற்சிகளும்.⁴

III.

19ஆம் நூற்றாண்டில் யாழ்ப்பாணச் சனவேற்றத்தில் அரசியற் பலமும், சமூகவாய்ப்பும் கொண்ட முதலியார்/முதலிமார் எனும் பிரபுத்துவம்சார் காலனித்துவ உயர்குழாம் (Colonial Elite) அதிமுதன்மைச் சமூக மதிப்புப் பெற்றிருந்தது.

19ஆம் நூற்றாண்டு ஈழத்துத் தமிழ்க் கவிதைப் பாரம் பரியத்தை நுணுகி நோக்கும்போது யாழ்ப்பாணப் பிரபுத்துவ அசைவியக்கத்துக்கும் கவிதைப் படைப்புக்கும் நெருங்கிய தொடர்புள்ளதை அவதானிக்கமுடியும். 18ஆம் நூற்றாண்டிலிருந்தே இத்தகைய தொடர்பு இருப்பதை ஈழத்துத் தமிழ்க் கவிதை வரலாற்றில் காணமுடிகிறது. யாழ்ப்பாணப் பிரபுத்துவ அசைவியக்கத்திலும் ஆழ்நிலைப்பட்ட பழந்தமிழ் இலக்கியப் பங்களிப்பிலும் காலனித்துவகால முதலிமார் குழாத்தின் பங்களிப்புக் குறிப்பிடத்தக்கது.⁵

காலனித்துவ ஆட்சியாளர்களால் அவர்களுக்கென்று உருவாக்கப்பட்ட இப்புதிய நிலப்பிரபுத்துவ வாதிகளான முதலிமார் பாரம்பரியச் சமூக அமைப்பு உடைபடுவதை விரும்பவில்லை. இதனால் பொது நிர்வாகம், நீதி பரிபாலனம், இராணுவ சேவை ஆகிய துறைகளில் அவர்கள் அரசுவிசுவாசிகளாகப் பெரும் பங்குவகித்தனர். அரசு விசுவாசம் கொண்ட இம் முதலிமாரின் சமூக முதன்மை பெரும்பாலும் இவர்களது நிலவுடைமையைச் சார்ந்தேயிருந்தது. இவர்கள் நிலவுடைமை பெற்றிருந்தமையால் நிலவுடைமை ஆட்சிக்குள்ள பன்முகப்படுத்தப்பட்ட அதிகார நெறியால் (Decentralized Authority) இவர்கள் 'பிரபுத்துவம்' பெற்றமை தவிர்க்கவியலாததே. அதிகாரத்தின் சின்னங்களாகிய இவர்களின் இந்நிலை யாழ்ப்பாண இலக்கிய உருவாக்கத்திலும் செல்வாக்குச் செலுத்தியது.

IV

யாழ்ப்பாணத்து இலக்கிய உருவாக்கத்தை (*Literary formation*) அவதானிக்கும் போது இவ் உண்மை வலுப்பெறுகிறது. கரவை வேலன் கோவை (கரவெட்டி வேலாயுத முதலியார்மீது பாடப்பட்டது), தண்டிகை கனகராஜன்பள்ளு (தண்டிகை கனகராஜ முதலியார்மீது பாடப்பட்டது), மருதப்பக் குறவஞ்சி (மருதப்ப முதலியார்மீது பாடப்பட்டது), சந்திரசேகரக் குறவஞ்சி (சந்திரசேகர முதலியார்மீது பாடப்பட்டது) முதலியவற்றின் உருவாக்கத்திற்கு நிலமும் அதிகாரமும் கொண்டிருந்த பிரதேச நிலவுடைமை முதலிகளின் செல்வாக்கே முதன்மைக் காரணம் எனத் துணியமுடிகிறது.⁶

இத்தகைய இலக்கிய உருவாக்கத்திற்கான நோக்கங்களாக,

- (அ) காலனிய நிலப்பிரபுக்களான முதலிமார் தமது இருப்பையும் தொன்மையையும் நிலைநிறுத்த வேண்டிய அரசியல்தேவை,
- (ஆ) தமது முன்னைய பெருமையைப் பாடுவிப்பதன் மூலம் காலனிய அரசின் சலுகையைப் பெறும் முயற்சியும் இலக்கியத்தின் மூலமாகத் தனது காலத்திலும் அதற்குப் பின்னும் தனது சமூகச் செல்வாக்கை நிலைநிறுத்தலும்

ஆகிய இரண்டையும் குறிப்பிடலாம்.

இதனாலேயே புகழ்பெற்று விளங்கிய காலனியகாலத்து ஈழத்துப் புலவர்களைப் புரவித் தம்புகழ்பாடும் இலக்கியங்களைப் புலவர்கள் தோற்றுவித்தனர். யாழ்ப்பாணத்தில் முதலிமார் பாட்டுடைத் தலைவர்களாக விளங்கிய அதேவேளை பாடுநர்களாகவும் இருந்துள்ளனர். இதற்கு யாழ்ப்பாணத்துக்கேயுரிய தமிழ் இலக்கியப் புலமைப் பாரம்பரியமும் முக்கிய அடிப்படை ஆகும்.

முதலிமார் வழிவந்த பிரபுத்துவம் மேலோங்கிச் சிறப்புற்று விளங்கிய யாழ்ப்பாணத்து உடுப்பிட்டியில், 19ஆம் நூற்றாண்டில், ஈழத்துத் தமிழ்க் கவிதைக்கான இரு போக்குகளைத் தெளிவாக அடையாளம் காணமுடியும்.

- (i) சமயம் மற்றும் பிரபுத்துவம்சார் ஆழ்நிலைப்பட்ட பழந்தமிழ்க் கவிதைப்போக்கு.
- (ii) சமுதாய நோக்கை முதன்மைப்படுத்திய கவிதைப்போக்கு.

இவற்றில் இரண்டாவது அம்சம், 19ஆம் நூற்றாண்டின் நடுப்பகுதியிலிருந்து ஆரம்பித்த சமகாலச் சம்பவங்களைக் கவிப் பொருளாகக் கொண்டு சமுதாய நிலையைப்பாடும் நவீன கவிதைச் செல்நெறி ஆகும் இச்செல்நெறியின் தொடக்கப் புள்ளியாக உடுப்பிட்டிக் குமாரசாமி முதலியாரை (1797 - 1874) நாம் அடையாளம் காணமுடியும். இவர் தனது காலத்தில் (1866 - 67) யாழ்ப்பாணத்தில் பரவிய கோதாரி (Cholera) நோயினால் ஆறுமாத காலத்தில் பன்னிராயிரத்து இருநூற்றுப்பத்துப்பேர் இறந்தபோது பாடிய செய்யுட்களும் கீர்த்தனைகளும் குறிப்பிடத் தக்கவை. இறுக்கமற்ற நெகிழ்ச்சித்தன்மை மிகுந்த இசைப்பா வகையினைக் கையாண்டமையும், உருவ உள்ளடக்க இயையும், சமூக நோக்குடன் கூடிய கவியாக்க மனோநிலையும் இக்காலத்து ஏனைய பண்டிதர்களின் கவிதைகளிலிருந்து இவரை வேறுபடுத்திக் காட்டியது. இவற்றின் காரணமாகவே இவர் நவீன சமூக நோக்குக் கவிதைப்போக்கின் முன்னோடியானார். இதனையே க.கைலாசபதி பின்வருமாறு குறிப்பிடுவார்.

“நாமறிந்த அளவில் சமகால நிகழ்ச்சிகளைச் சமுதாய நோக்கிலே பாடிய ஈழத்துப் புலவருள் குமாரசாமி முதலியாரே காலத்தால் முற்பட்டவராய்க் காணப்படுகிறார்.”⁷

“இலங்கைத் தமிழிலக்கியத்தில் இப்போக்கின் முதற் குரலாக உடுப்பிட்டி குமாரசாமி முதலியாரின் சில மரபுவழிச் செய்யுட்கள் அமைந்துள்ளன.”⁸

இதன் தொடர்ச்சியாக உடுப்பிட்டி இராமலிங்கத்தின்⁹ கோட்டுப்புராணம் முதலிய சமூகநோக்குக் கவிதைகள் வெளிவந்த மையும் கவனிக்கத்தக்கவை.

அடுத்து, முதலாவது அம்சமான சமயம் மற்றும் பிரபுத்து வம்சார் ஆழ்நிலைப்பட்ட கவிதைப் போக்கை நோக்கலாம். கூழங்கைத்தம்பிரானின் புலமைமரபு பிற்காலத்தில் இரண்டாகக் கிளைவிட்டதென்பர். ஒன்று நாவலர் மரபு. மற்றையது

“திங்கா ஞடலகந் தேய்வுறச் மாய்வுறச் சித்தரைப்போற்
றங்கா மலந்தர மார்க்கந் தவம்புரிந் தாலுந்தமிழ்
மங்கா துடுவை வருமரு ளம்பல மன்னன் வரைக்
கொங்கார் குழலி முகம்போன் மெனநினைக் கூறரிதே”¹⁰

என்று அருளம்பலக்கோவையில் ஈழத்து நவீன கவிதையின் முதற்குரலான உடுப்பிட்டிக் குமாரசாமி முதலியாரால் புகழப் படும் உடுப்பிட்டிப் பெரும் பிரபுவான அருளம்பலமுதலியாரின் புதல்வராகப் பிறந்த உடுப்பிட்டிச் சிவசம்புப் புலவர் புலமை மரபு.

“சான்ற கனகசபாபதி யோகியாம் கூழங்கைத் தம்பிரானின் மாணவ பரம்பரை பிற்காலத்தில் இரண்டாகக் கிளைத்தது. ஒன்று நாவலர் மாணவர் பரம்பரை. மற்றையது சிவசம்புப்புலவர் மாணவர் பரம்பரை. நாவலர் மாணவ பரம்பரை சிவசம்புப்புலவரிடம் வந்துள்ளது. தாம் பெற்ற இலக்கிய இலக்கணப் புலமையைப் பூர்த்திசெய்ய. சிவசம்புப் புலவரின் மாணவ பரம்பரை நாவலர்பாற் சென்றுள்ளது. தாம் பெற்ற சித்தாந்தப் புலமையைப் பூர்த்திசெய்ய. இரு மாணவ பரம்பரையும் மிகவும் பிரபல்யம் பெற்றவை”.¹¹

எனும் கூற்று 19ஆம் நூற்றாண்டில் இருந்த இருபெரும் பழந்தமிழ்ப் புலமை மரபை விளக்குகிறது. இரு மரபுகளும் தனித்துவம் உடையன மட்டுமன்றி ஒன்றால் ஒன்று பூரணத்துவம் பெற்றன என்பதும் இங்கு புலப்படுகிறது. அதாவது நாவலர் மரபு போன்றே சிவசம்புப் புலவர் மரபும் தனியானதும் தனித்துவம் மிக்கதும் என்பது ஐயத்துக்கிடமின்றித் தெளிவாகிறது.

VI

சிவசம்புப் புலவர் பிறப்பு வழியாகக் கல்வி, செல்வம், நிலப்பிரபுத்துவம் சிறப்புப்பெற்று விளங்கிய குடும்பத்தினைச் சார்ந்தவர் மட்டுமன்றி சைவ பாரம்பரியச் சூழலில் பிறந்து வளர்ந்து வாழ்ந்தவர் என்பதும் கவனிக்கத்தக்கவை.

புலவரின் வித்தியாரம்பம் பொலிகண்டிக் கந்தவன சுவாமி ஆலயத்தில் (தற்போது - பொலிகண்டி கந்தவனம் திருவருள்மிகு கல்யாண வேலவ சுவாமி தேவஸ்தானம்) இடம் பெற்றது. ஏடுதொடக்கி முதலாசிரியராய் அமைந்தவர், அவரது தந்தை யாரும் அக்காலப் பழந்தமிழ்ப் புலமை நிலையமான உடுப்பிட்டி முதலியார் தருமப் பள்ளிக்கூடத்தை நடத்தியவருமான அருளம் பல முதலியாராவார். புலவர் தனது ஆரம்பக் கல்வியை உடுப்பிட்டி முதலியார் தருமப் பள்ளிக்கூடத்திலேயே கற்றார். இது ஒரு சைவப் பாடசாலை கற்போர்க்குக் கல்வி மட்டுமன்றி உணவும் உடையும் வழங்கும் தரும நிதியம். ஒழுக்கமும் இறைபக்தியுமே கல்வி கற்கும் மாணவருக்கான அடிப்படைத் தகுதிகளாக இங்கு கருதப்பட்டன. இப் பள்ளிக்கூடம் யாழ்ப்பாணத்தில் நாவலர் பாடசாலை தொடங்குவதற்குப் பல ஆண்டுகளுக்கு முன்பிருந்தே இயங்கி வந்தது என்பதை எஸ்.சிவலிங்கராஜா பின்வருமாறு குறிப்பிடுவார்.

“நாவலர் யாழ்ப்பாணத்திலே பாடசாலை நிறுவுவதற்கு முன்னரே உடுப்பிட்டியில் அருளம்பலமுதலியாராலே சைவப் பாடசாலை ஒன்று தருமப்பள்ளிக்கூடம் என்ற பெயரில் நிறுவப்பட்டிருந்தது.”¹²

26/சிவசம்புபுலவர் பிரபந்தப் பெருந்திரட்டு

இப்பள்ளிக்கூடத்தில் அருளம்பலமுதலியார், புண்ணிய மூர்த்திப்பண்டிதர், தஞ்சையூர் நாகப்பர் முதலிய பல வித்துவம் நிரம்பப்பெற்றவர்கள் கற்பித்தார்கள். புலவர் தனது தந்தையிடமும் (அருளம்பலமுதலியார்) பேரனிடமும் (புண்ணியமூர்த்திப்பண்டிதர் - புலவரது தாயாரின் தந்தை) இசைவல்லுநர் நாகப்பரிடமும் (தஞ்சையூர் நாகப்பர்) ஆரம்பக் கல்வியைப் பெற்றார். பழந்தமிழ் இலக்கியம், இலக்கணம், சோதிடம், தருக்கம், நிகண்டு, சித்தாந்தம், சமஸ்கிருதம் முதலியவற்றைக் கற்றுத்தேறினார். முதலியார் தருமப்பள்ளிக்கூடத்தில் புலவரின் ஆரம்பக்கல்வி நிறைவுபெற்றது.¹³

பின்னர் இருபாலைச் சேனாதிராய முதலியா ரின் மாணாக்கருள் ஒருவரான நல்லூர்ச் சரவணமுத்துப் புலவரிடமும் அவர்தம் மாணாக்கர் சம்பந்தப் புலவரிடமும் சுமார் பன்னிரண்டு வருடங்கள் பாடங்கேட்டார். இவ் இருபெரும் ஆசிரியர் களிடமும் தன்னை, தந்தை அருளம்பலமுதலி ஒப்படைத்த ஒப்புயர்வற்ற கைமாறு கருதாத உபகாரத்தைப் புலவர் தமது மயில்வாகன வம்ச வைபவத்தில் பின்வருமாறு நன்றியோடு நினைவு கூருகிறார்.

“அந்தியகா லத்திற்றமிழ்க் ககத்தி யன்போ
 மைர்ந்தசர வணமுத்துப் பண்டி தன்சீர்
 முத்துக்குணச் சம்பந்தப் புலவன் றன்னை
 முற்றொடரன் பினிலழைத்து முகமன்பேசிச்
 சிந்தையுறும் பெருங்களியா லிவனை யோங்குஞ்
 செந்தமிழா சிரியனெனத் திருத்தி வைம்மின்
 சந்ததமு முமைமறவா னென்றன் னோர்கைத்
 தலத்திலெனை யடைக்கலமாத் தகவி னீந்தோன்”¹⁴

‘சந்ததமும் உமைமறவான்’ என்று தந்தை அருளம்பல முதலியார் கூறியதைத் தனது வாணாள் முழுவதும் மெய்ப்பித்திருந்தார், புலவர்.

“முற்றியற் பண்டித னாய சரவண முத்து வள்ளல்
கற்றினி தான்றசம் பந்தப் புலவன் கழன் மலர்கள்
பற்றின னகத்துஞ் சிரத்து மிருத்திப் .....”¹⁵

“படரிசை நல்லைச் சரவண முத்துப் பண்டிதன் சம்பந்தப் புலவன்
றடமலர் வனச சரணத்தை யுளத்துந் தலையினு மிருத்தினன்”¹⁶

என்றெல்லாம் தன்னாசிரியர் இருவரையும் அகத்திலும்
அறிவிலும் இருத்தி வணங்கிக் கொண்டாடியதைப் புலவரது குரவ
வணக்கச் செய்யுட்கள் காட்டி நிற்கின்றன. கற்கின்ற காலத்தி
லேயே கவியாக்கும் வன்மை பெற்றவராகப் புலவர் விளங்கினார்
என்பதை அவர் பற்றிய நூல்கள் மற்றும் செய்யுட்களால்
அறியமுடிகிறது.

VII

19ஆம் நூற்றாண்டு ஈழத்துத் தமிழ்க்கவிதை மரபில்
சிரேஷ்ட புலவராகச் சிவசம்புப் புலவர் அமைகிறார்.

“அறுபதுக்கு மேற்பட்ட பிரபந்தங்கள் பாடிய அரும்பெரும்
புலவர். பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டு ஈழத்தில் சிறப்புற
மிளிர்ந்த தமிழ்ச்சுடர் உடுப்பிட்டிச் சிவசம்புப் புலவர்”¹⁷

என்று பேராசிரியர் க.கணபதிப்பிள்ளையும் ஈழத்துக் கவிதை
யுலகில் யாழ்ப்பாணத்துப் பஞ்சரத்தினங்களில் ஒருவர் உடுப்பிட்டி
சிவசம்புப்புலவர் எனப் பண்டிதமணி சி.கணபதிப்பிள்ளையும்¹⁸ “கவி
சிரேஷ்டராக விளங்கிய சிவசம்புப்புலவர்”¹⁹ என்று இரசிகமணி கனக
செந்திநாதனும் மதிப்பிடுகின்றனர்.

19ஆம் நூற்றாண்டில் பாரம்பரியச் சைவத்தைப் தமிழ்ப்
புலமைவழி நின்றுப் பழந்தமிழ்ப் புலமையைச் சைவத்தின்
வழிநின்றுப் பாடிய கவிவாணருள் முதன்மை பெறுபவர் இவரே
என்பது ஆய்வாளர் பலரதும் துணிவு. இதற்கும் அப்பால் சென்று

28/சிவசம்புப்புலவர் பிரபந்தப் பெருந்திரட்டு

நோக்கும்போது, 18, 19ஆம் நூற்றாண்டு ஈழத்துக் கவிஞர்கள் பலர் சைவசமயச் சார்பான கவிதைகளை வழிபாட்டு மரபு சார்ந்தும், தலங்கள் சார்ந்தும், சமய தத்துவங்கள் சார்ந்தும் பாடிய அதே வேளையில் புரவலர்கள் (உள்ளூர்ப் பிரபுக்கள் மற்றும் மன்னர்கள்) மீது பாடியதையும் அவதானிக்க முடிகிறது. ஒல்லாந்தர் காலத்து நல்லூர்ச் சின்னத்தம்பிப் புலவர் மறைசையந்தாதி, கல்வளையந்தாதி, பறாளை விநாயகர் பள்ளு என்பவற்றைச் சைவசமயம் சார்ந்து பாடிய அதேவேளையில் உள்ளூர்ப் பிரபுத்துவம் சார்ந்து கரவைவேலன் கோவை பாடியதையும் இங்கு சான்று காட்டலாம்.

சிவசம்புப் புலவர் கவிதைகளில் சமயம் சார்ந்தவை, புரவலர்களைப் பாடுபவை எனும் இருபெரும் போக்குகளை அவதானிக்கமுடிகிறது.

“செந்தமிழாழி கரைகண்டு சைவத்திறம்பரவிக்
கந்தசுவாமி திருத்தொண்டு பூண்டு கவிழையே
சிந்துநந் தேசிகனார் உடுப்பிட்டிச் சிவசம்பு”²⁰

என்றும்

“சீலமுடன் கற்போர்கள் சிந்தைகொளத் தக்கமுறை தெருட்டியன்னோர்
ஏலமகிழ்ந் திணிதளிக்கு மின்பொருணற் சீவனமா விசைந்தான் பூமி
பாலகனாஞ் சேதுபதி பற்றுடனே மதித்துதவு பரிசு பெற்றான்”²¹

என்றும் வருவன சமயம் - பிரபுத்துவம் எனும் இக் காலக் கவிதைச் செல்நெறியில் சிவசம்புப் புலவர் முக்கியம் பெற்றதன் கவிதாநிலைசார் மதிப்பீடுகளாக அமைகின்றன. மதமும் மொழியும் பிரபுத்துவத்தின் செல்வாக்கால் நகர்ந்திருப்பதால்தான் மதமும் - பிரபுத்துவமும் 19ஆம் நூற்றாண்டிலும் ஈழத்துக் கவிதைச் செல்நெறியின் பிரதான பேசுபொருட்களாயின.

அறுபதுக்கும் மேற்பட்ட பிரபந்தங்களில் மூவாயிரத்துக்கும் மேற்பட்ட பாடல்களைப் புலவரவர்கள் இயற்றினார் என்பதும் ஈழத்தில் அதிகமான பிரபந்தங்களைப் பாடிய பெரும் புலவர்

இவரே என்பதும் இலக்கிய ஆய்வாளர் பலரதும் ஒருமித்த கருத்தாகும். ஈழத்து இலக்கிய வரலாற்றில் புலவரது கவிதாநிலை முக்கியத்துவத்தைத் தேர்ந்தெடுத்த தமிழ்ச் சொற்களால் குழுத்துக்குமாரசாமிப்பிள்ளை பின்வருமாறு விபரிக்கிறார்.

“சிவபூமி என்று திருமூலரால் விதந்தோதப் பெற்ற இவ்வீழ நாட்டில் தோன்றிய எண்ணிறந்த புலவர்களுள்ளே பொன்னெழுத்தாற் பொறிக்கப்படத்தக்க பேரும் புகழும் ஒருங்கு படைத்த பெரும் புலவர் சிவசம்புப் புலவராவார். திரிசிரபுரம் மகா வித்துவான் மீனாஷிசுந்தரம்பிள்ளைக்குப் பின் பல்வகைப் பிரபந்தஞ் செய்யும் பெருவலியுடைய பெரும்புலவர் அவரே என்று கூறுதல் மிகையாகாது. பிறநாட்டு நாகரிக இருள் சூழ்ந்த அந்தக் காலத்தில் ஓர் இளஞாயிறெனத் தோன்றி இலக்கிய ஒளிவீசிச் செவ்விய மதுரம் சேர்ந்த தீந்தமிழில் சொன்னயமும் பொருணயமும் அமைந்த மூவாயிரத்துக்கும் மேற்பட்ட பாக்களால் அறுபதுக்குக் குறையாத சிறந்த பிரபந்தங்கள் இயற்றித் தமிழன்னையின் நலிவையும் மெலிவையும் தீர்த்து வளம்படுத்திய பெருமை அப் புலவருக்கே உரியது.”²²

VIII

புலவரின் கவிதைகளுள் கிடைத்தவற்றை அடிப்படையாகக் கொண்டு அவற்றைப் பாடுபொருள் அடிப்படையில் பின்வருமாறு வகைப்படுத்தலாம்.

1. சைவத்தைப் பாடுபவை
2. புரவலரைப் பாடுபவை
3. ஊர்பேர் பாடுபவை
4. தனிமனித ஆளுமை, உறவு நிலை பாடுபவை
5. நூற்றிறம் பாடுபவை
6. புத்துணர்திறன் பாடுபவை
7. சமுதாயப்போலியை எதிர்ப்பவை

30/சிவசம்புப்புலவர் பிரபந்தப் பெருந்திரட்டு

புலவரது பிரபந்தங்களில் எழுபது வீதத்திற்கும் மேற்பட்டவை சமயம் சார்ந்தவையே. இது இவ்வாறிருக்க, புலவர் பிரபுக்களையே பெருமளவு பாடினார். சமயம் கருதியவை அவர் செய்யுட்களிற் சிலவே எனும் கருத்தும் நிலவி வருகிறது. இதற்குப் புலவரது பிரபந்தங்கள் ஒருங்கே தொகுக்கப்படாமையும் கருத்துக் கூறுவோரின் தேடி ஆய்ந்து கூறாத அசமந்தப்போக்கும் மட்டுமன்றி, வி.செல்வநாயகம் அவர்களின் தமிழ் இலக்கிய வரலாறு நூலில் வரும் “இவர் பிரபந்தங்களுட் சிலவே சமயச் சார்பு பற்றியன”²³ என்ற தவறான பதிவுமே காரணங்கள் எனலாம். செவ்வந்திநாததேசிகர் வெளியிட்ட “சிவசம்புப் புலவர் பிரபந்தத்திரட்டு - முதற் பாகம்” (1939) பிரபுக்களை மட்டும் பாடிய சில செய்யுட்களைக் கொண்டமைந்தமை இக் கூற்றுக்கு ஆதார மாயிற்றுப்போலும். தேசிகரின் அகாலமரணம் ஏனைய பகுதிகள் வெளிவருவதை நிறுத்திவிட்டது. ஏனைய பகுதிகள் வெளிவந்திருப்பின் இக்கூற்று எழுந்திராது.

புலவரது தனிச்செய்யுட்களையும் சாற்றுகவி, சரமகவிகளையும் தவிர்த்துப் பார்த்தால் புலவர் இயற்றிய பிரபந்தங்களுள் எழுபது வீதத்துக்கும் மேற்பட்டவை சமயச் சார்பானவையே எனத் துணிந்து கூறலாம். முத்துக் குமார சாமிப்பிள்ளையவர்கள் புலவரது செய்யுட்கள் பற்றிக் குறிப்பிடும் போது “அவரியற்றிய நூல்களுட் பெரும்பாலானவை சமய சம்பந்தமானவை”²⁴ எனக் கூறுவது மிகப் பொருத்தமானதே.

IX

புலவரது சைவசமயச் சார்புடைய பிரபந்தங்களில் சிவகுருக்கண்ணி தவிர்ந்த அனைத்தும் ஆலயங்களையும் அவ் ஆலயங்களில் எழுந்தருளிய கடவுளர்களையும் முதன்மைப்படுத்தியவையாக அமைந்துள்ளன. யாழ்ப்பாணப் பண்பாட்டைப் பொறுத்தவரையில் சமூக ஒழுங்கமைப்பிலும் சமூகச் செல்வாக்கிலும் கோயிலுக்கு முக்கிய பங்குண்டு. வழிபாட்டிடங்களாக மட்டுமன்றிச் சைவத்தமிழ்க் கல்வி மரபிலும் புலமை அரங்கேற்ற

மரபிலும் கோயில்கள் முக்கிய இடத்தைப் பிடித்திருந்தன. 19ஆம் நூற்றாண்டுச் சமய இலக்கியம் பற்றி எஸ்.சிவலிங்கராஜா கூறுவதை இங்கே தருவது பொருத்தமானது.

“தலங்கள் மீதான இலக்கியங்கள் பெருவாரியாகத் தோன்றுவதற்குப் பக்தி மாத்திரமன்றி அக் காலச் சமூகத்திலே கல்விப் புலமை ஏற்படுத்திய சமூக மாற்றமும் காரணம் எனலாம். ஈழத்தில் சிறப்பாக யாழ்ப்பாணப் பிரதேசத்தில் ஒரு இலக்கியமேனும் (ஊஞ்சல், பதிகம், மணிமாலை முதலியன) பாடப்படாத கோயில்களே இல்லை எனலாம். தத்தமது ஊரிலுள்ள தலத்தின் சிறப்பையும் மகிமையையும் இலக்கியமாகப் பாடக்கூடிய தமிழ்ப் புலமைப்பரப்பு விரிந்து வளர்ந்ததின் விளைவாகவே இதனைக் கருதவேண்டும்”²⁵

இந்த அடிப்படையில் நோக்கும்போது சிவசம்புப் புலவரின் பெருமளவான கோயில் இலக்கியங்களுக்கான தோற்றுவாய் புலனாகிறது. சிவசம்புப்புலவர் பக்தி நெறி வளர்க்க இவ்வாறான கோயிற் பிரபந்தங்கள் பாடியதை

“... மணிக் கோவை பதிக மூஞ்சல்
பாங்கு நலுங் கேசல்தா லாட்டு மற்றும் பக்திநெறி
மிகவளர்க்கும் பண்பு வாய்ப்பத்
தேங்கு புக ழியற்றமிழா சிரியர்கோமான் சிவசம்புப்
புலவனன்பிற் செப்பினானே”²⁶

என்று கரணவாய்ச் செவ்வந்திநாததேசிகர் பதிவு செய்கிறார்.

புலவரால் பல ஈழத்து ஆலயங்கள் பாடல் பெற்ற - பாடப்பெற்ற தலங்களாக விளங்குகின்றன.²⁷ சிவசம்புப் புலவர், பதிகம் (உ-ம்: கந்தவனநாதர் பதிகம்), ஊஞ்சல் (உ-ம் : வல்லை வாளிச் சித்திவிநாயகமூஞ்சல்), இரட்டை மணிமாலை (உ-ம் : கோணேசரிரட்டை மணிமாலை), மும்மணிக்கோவை (உ-ம் :

32/சிவசம்புப்புலவர் பிரபந்தப் பெருந்திரட்டு

வில்லுன்றி மும்மணிக்கோவை), நான்மணிமாலை (உ-ம் : கந்தவன நான்மணிமாலை), வெண்பா (உ-ம் : கதிர்காம வெண்பா), கலிவெண்பா (உ-ம் : வல்லிபுரக் கலிவெண்பா), உலா (உ-ம் : வல்லிபுரநாதருலா), விஞ்சதி (உ-ம் : நல்லைக்கந்தசுவாமி விஞ்சதி), அந்தாதி (உ-ம் : மாவையந்தாதி), கோவை (உ-ம் : மாவைச் செய்யுட்கோவை), கண்ணி (உ-ம் : சிவகுருக்கண்ணி), கீர்த்தனம் (உ-ம் : கந்தவனநாதர் கீர்த்தனம்), முறையீடு (உ-ம் : கந்தவன நாகயருக்கு நயனரோக முறையீடு), சதகம் (உ-ம் : கந்தவனச் சதகம்), கலம்பகம் (உ-ம் : கந்தவனக் கலம்பகம்) தாலாட்டு (உ-ம் : முருகர் தாலாட்டு) கோவை (உ-ம் : மாவைச் செய்யுட்கோவை) முதலாய பல பிரபந்த வடிவங்களைக் கையாண்டு ஈழத்துத் திருத்தலங்களைப் பாடியுள்ளார்.

ஈழநாட்டிற்கு அப்பால் இந்தியாவில் மறைசைப்பதி வேதாரணியேஸ்வரர் (உ-ம் : மறைசைப் பதிகம், மறைசை நான்மணிமாலை), எட்டிகுடி முருகன் (உ-ம்: எட்டிகுடிப் பதிகம், எட்டிகுடி ஊஞ்சல், எட்டிகுடி மும்மணிக்கோவை), தனுஷ் கோடிக் குழகர் (உ-ம் : கோடிக் குழகரிரட்டை மணிமாலை) ஆகிய கடவுளர் மீதும், மலேசியாவில் பினாங் (Penang) தண்ணீர் மலைக் கந்தசுவாமி (உ-ம் : பினாங்கு தண்ணீர்மலைக் கந்தசுவாமி பதிகம்) மீதும் பிரபந்தங்களைப் பாடியுள்ளார்.

19ஆம் நூற்றாண்டிலே யாழ்ப்பாணத்தவர் இந்தியா, சிங்கப்பூர், மலேசியா முதலிய நாடுகளோடு கொண்டிருந்த தொடர்பும் கப்பல் அசைவால் ஏற்பட்ட பண்பாட்டசைவும் குடியகல்வும் ஈழநாட்டிற்கு அப்பாலான ஆலயங்கள் மீதான பாடல்கள் தோன்றக் காரணங்களாய் அமைந்தன.

X

புலவர் சில ஆலய மூர்த்திகள் மீது ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட பிரபந்தங்களையும் பாடியுள்ளார். இவ்வாறு பாடப்பட்டவற்றுள் பொலிகண்டிக் கந்தவனக் கடவை ஆலயம் குறிப்பிட்டுச்

சொல்லப்படவேண்டியது. இதற்குப் புலவரின் வாழ்க்கை அவ் ஆலயத்தோடு பிறப்புமுதல் தொடர்புபட்டிருந்தமையே காரணம் எனலாம்.

புலவரின் உபாசனா மூர்த்தி சுப்பிரமணியசுவாமி. புலவர் தம்மைப் பல இடங்களில் ‘சுப்பிரமணிய சுவாமி தொண்டர்’ என்றே பதிவு செய்துள்ளார். புலவரது பிரபந்தங்கள் யாவுமே “சுப்பிரமணிய சுவாமி தொண்டரும் யாழ்ப்பாணத்து உடுப்பிட்டி வாசருமாகிய அ.சிவசம்புப் புலவரால் இயற்றப்பட்ட ...” எனும் தொடரை முகப்பில் தாங்கியே வெளிவந்தமை குறிப்பிடத்தக்கது.

‘பரவு கந்த சுவாமீ கானகம்’ என்று அருணகிரிநாதரால் பாடப்பட்ட பொலிகண்டிக் கந்தவனக் கந்தசுவாமி மீது இவர் கந்தவனநாதர் பதிகம், கந்தவனநாயகர் ஊஞ்சல், கந்தவன நான்மணிமாலை, கந்தவன நாயகருக்கு நயனரோக முறையீடு, கந்தவனக் கலிவெண்பா, கந்தவனச் சதகம், கந்தவனக் கலம்பகம் ஆகிய பிரபந்தங்களையும் கந்தவனநாதர் கீர்த்தனத்தினையும் ஆக்கியுள்ளார். புலவர் இவ் ஆலயத்துடன் கொண்ட ஈடுபாடும், இக் காலப் பிரபுத்துவச் சூழலில் வடமராட்சியில் இவ் ஆலயம் பெற்ற முதன்மையும் இங்கு கவனிக்கத்தக்கவை.

கந்தவனத் தலத்தினை,

“கந்தவனத்தைப்போல் இந்தத் திசைதனில் கண்டதலமேதோ
சுகங் கொண்ட தலமேதோ”²⁸

என்றும், கந்தவன முருகனை

“ஐயனீ பெற்றவரு என்னைநீ தெய்வநீ
யடிகணீ யுறவு நீயென் ஆதார ...”²⁹

என்றும் பாடுவன எல்லாம் கந்தவனம் மீதான புலவரின் ஈடுபாட்டைக் காட்டி நிற்கின்றன.

34/சிவசம்புப்புலவர் பிரபந்தப் பெருந்திரட்டு

சிவசம்புப்புலவர் பற்றி எழுதியோரும் சில புலவர்களும் கந்தவன நான்மணிமாலையே முதுமைக்காலத்தில் புலவரது கண்ணொளி திடீரென மறைந்தபோது அதனை வேண்டிப் பாடியதாகக் கூறுகின்றனர். சிவசம்புப் புலவர் கண்பெற்றதை நவாலியூர் சோமசுந்தரப் புலவர் தனது கந்தவனநாதர் பதிகத்தில்

“கண் பெற்றிடக் கூறு புலவர் மணிமாலை பெறு
கந்தவனம் அதனில் வாழும்...”³⁰

என்றும் அல்வைக் கவிஞர் மு.செல்லையா தனது கந்தவன நாதர் காரிகையில்

“முனமே சிவசம்பு கண்ணினைத் தந்த முருகனுண்டு...”³¹

என்றும் பாடுகின்றனர். ஆனால் கந்தவன நான்மணிமாலை மட்டுமன்றிக் கந்தவனநாதர் பதிகமும் கந்தவனநாதர் கீர்த்தனைகளில் சிலவும் கண்ணொளி வேண்டிப் பாடப்பட்டவை என்பதைப் புலவரது நூல்களின் அகச்சான்றுகள் வாயிலாக அறிய முடிகின்றது. ‘கந்தவன நாயகருக்கு நயனரோக முறையீடு’ என்னும் பிரபந்தமே இத்தேவை கருதி முதலில் பாடப்பட்டதாக அறியமுடிகிறது.³² அதன் பின்னரே கந்தவன நான்மணிமாலை, கந்தவனநாதர் பதிகம் ஆகியனவும் சில கீர்த்தனைகளும் கண்ணொளி வேண்டிப் பாடப்பட்டவையாக அறியமுடிகிறது.

கந்தவன நான்மணிமாலையில் வரும்

“வேலொன் றலாற்படைகள் வேறுமுள போலெட்டார்
நாலொன் றலாயனந்த நாட்டமுளீர் - வாலொன்று
சித்துருவக் கந்தவனச் செல்வீ ரவற்றிரண்டை
யித்தருணந் தாரு மெனக்கு”³³

என்ற நேரிசை வெண்பாவும் ‘ஐயா தயாநிதியே’ எனத் தொடங்கும் கீர்த்தனையில்

“கண்ணை மறைக்கக் கருதிலஃதுநின்
கருணைக் கழகேயோ - எங்கும்
கண்ணுடையாயென வன்ப ருரைத்தது
கற்பனை வாசகமோ”³⁴

என்றும்

“பாவந்த சீர்தொடை பாடுவேன் கண்ணொளிப்
பாவையையேன் மறைத்தாய்”³⁵

என்றும் பாடுவதையும் கந்தவனநாதர் பதிகத்தில்

“வெம்பிணிக ளாலுமிடி யாலுமுட லோடுள
மெலிந்திடா வண்ணமருள்க”³⁶

என்று நோய்நீக்க வேண்டுவதும் இவ் உண்மையை
மெய்ப்பிக்கும் அகச்சான்றுகள் ஆகும்.

சில கீர்த்தனைகளில் “கண்ணொளியைத் தந்தாய் மறப்பேனோ”³⁷
எனும் படியான தொடர்கள் வருகின்றமை கவனிக்கத்தக்கவை.
இவை கண்ணொளி கிடைத்த பின்னரும் பல கீர்த்தனைகள்
பாடியதற்கான சான்றுகளாகும். கந்தவனநாயகருஞ்சல் கண்
னொளி பெற்ற பின்னரே பாடப்பட்டது என்பதை உறுதியாகக்
கூறமுடியும். இதனை ஊஞ்சலின் பராக்கு, லாலி முதலிய பகுதிகள்
நிரூபிக்கின்றன.

“கந்தவனம் வந்தவருட் கடலே பராக்கு
கண்ணொளியை நாயேற்குத் தந்துகாத்தாய் பராக்கு”³⁸

என்று பராக் செய்வதும்

“சீலமில்லேன் கண்ணொளி திகழச்செய்தாய் போற்றி”³⁹

என்று லாலி சொல்வதும் நோக்கத்தக்கவை.

XI

புலவர் பாடிய கோயிற் பதிகங்கள் குறித்த தலத்தில் உறைகின்ற மூர்த்தி மீதான பத்துப் பாடல்களாக அமைந்துள்ளன. பதிகப் பாடல்கள் ஆசிரிய விருத்தத்தில் அமைந்திருந்தன. எனினும் பல்லவல்காலப் பதிக அமைப்பிலிருந்து மாறுபட்ட சில அம்சங்களையும் கொண்டிருந்தன.

பதிகங்களில் ஆசிரிய விருத்தம் ஆரம்பிப்பதற்கு முன்னர் ஒன்று அல்லது இரண்டு துதி வெண்பா விநாயகர் மீது பாடப்பட்டுள்ளது. இதனை பதிக ஆரம்பத்தில் புலவர் விநாயக வணக்கம் செய்கிறார் எனக் கொள்ளலாம் எனினும் முருகன், திருமால் முதலிய கடவுளர் மீது பதிகம் பாடும்போது மட்டுமன்றி விநாயகர் மீது பதிகம் பாடும் போதுகூட இத் துதிவெண்பா பாடுவது பதிகக் கட்டமைப்புத் தொடர்பாகவே சிந்திக்க வைக்கிறது. இன்னும் பத்து ஆசிரிய விருத்தங்களும் நிறைவுறும் பதிக முடிவில்கூட வாழி ஆசிரிய விருத்தமோ, வாழி வெண்பாவோ இடம்பெறுவதும் குறிப்பிடத்தக்கது.

இத்தன்மை பாரம்பரியப் பதிக அமைப்பினின்றும் மாறுபட்ட சிறப்புத் தன்மை எனலாம். இக்காலப் புலவர் சிலரும் இம் முறையைப் பின்பற்றியுள்ளனர். இதற்குத் தமிழில் பிரபந்த இலக்கணம் மற்றும் இலக்கிய வளர்ச்சியை முதன்மையான காரணமாகக் குறிப்பிடலாம் எனத் தோன்றுகின்றது. ஒரு பொருளைக் குறித்த பத்துச் செய்யுளே பதிகம் என்று கூறுவதற்கப்பால் ஆரம்பத்தில் துதி வெண்பாவையும் நிறைவில் வாழி விருத்தம் அல்லது வாழி வெண்பாவையும் பெற்றுவரும் கட்டமைப்பானது பதிகம் செய்யுள் கட்டமைப்பில் அடைந்த வளர்ச்சியையே காட்டுகிறது. பிரபந்த இலக்கண நூல்களின் செல்வாக்கும் பிரபந்தத்தைத் தனியாக 'நூல்' எனும் அந்தஸ்துக் கொடுத்துப் போற்றும் நிலையுந்தான் இத்தகைய பதிக அமைப்பு ஈழத்தில் அமைந்துவிடக் காரணம் எனலாம்.

எடுத்துக்காட்டாகப் பினாங்கு தண்ணீர் மலைக் கந்தசுவாமி
பதிகத் தொடக்கத்தில் வரும் காப்பு வெண்பா, நிறைவில் வரும்
வாழி வெண்பா ஆகியவை கீழே தரப்படுகின்றன.

“பதிகம் பினாங்குப் பதித்தண்ணீர் வெற்பில்
வதிகந் தனுக்கு வழங்க - விதிகங்
கரங்கொண்டார் தந்த கரிமுகனார் தானைச்
சிரங்கொண்டாங் கொண்டாந் திரு” (காப்பு வெண்பா)

“தண்ணீர் மலைவாழி தக்கபினாங் கூர்வாழி
யெண்ணீடு தொண்ட ரெலாம்வாழி - மண்ணீடு
மாருயிர்கள் வாழி யறுமுகத்தெம் மான்கருணை
வாரிநிதம் வாழி மலிந்து” (வாழி வெண்பா)

புலவரது பதிகங்கள் பக்திச் சுவை மிகுந்தவை. எடுத்துக் காட்
டாகக் கந்தவனநாதர் பதிகத்தில் பக்திச்சுவை மிகும் வகையில்
வரம் வேண்டும் பின்வரும் செய்யுளைக் குறிப்பிடலாம்.

“வேலும்மயி லுந்துணை யெனச்சதா காலமும்
விருப்புட னுரைக்க வருள்க
வெம்பிணிக ளாலுமிடி யாலுமுட லோடுள
மெலிந்திடா வண்ணமருள்க
காலுமுக மாறுநின தம்பவள வாயுங்
கனாவினு நினைக்க வருள்க
காலன்வரு மந்திய தினத்திலுயிர் சற்றுங்
கலங்கா திருக்கவருள்க
மேலுமொரு தாய்வயின் விடுத்திடினு மாசைவ
மெய்ந் நிலையி னிற்கவருள்க
வேறுபல வுண்டெனினு மெற்கிவைக ளேபெரிது
வேண்டும் வேண் டுந்தெய்வமே
மாலுமய னுஞ்சுருதி நாலுமுடிவோர்வரிய
வள்ளலே கந்தவனமேல்
வருமமல பரமசிவ குருபரமெய் வரதர்புகழ்
வரதவுல கருண்முருகனே.”⁴⁰

38/சிவசம்புப்புலவர் பிரபந்தப் பெருந்திரட்டு

புலவரது ஊஞ்சற் பாடல்கள் பெரும்பாலும் அவரது ஏனைய செய்யுட்களோடு ஒப்பிடும்போது இலகுத்தன்மை கொண்டவை. ஆலயங்களில் பூங்காவனத்தின்போது மக்கள் விளங்கியும் விரும்பியும் படிக்கவேண்டும் என்னும் புலவரது பெருநோக்கே இதற்குக் காரணமெனலாம். புலவர் ஊஞ்சலில் காப்புச் செய்யுளைக்கூட விருத்தத்தில் அமைத்துள்ளமை இதனை மேலும் உறுதிப்படுத்துகின்றது.

யாழ்ப்பாணத்தில் கோயில் இல்லாத ஊரும் ஊஞ்சல் இல்லாத கோயிலும் இல்லை எனுமளவிற்கு கோயில் ஊஞ்சற் பாடல்கள் பிரதானமானவையாகவும் பிரபலமானவையாகவும் விளங்குகின்றன. வேறு எந்தவகையான பிரபந்தம் ஒரு கோயிலுக்கு இல்லை எனினும் ஊஞ்சல் பிரபந்தம் இருக்கு மென்பதை யாவரும் உணர்வர்.⁴¹ மக்கள் மத்தியில் இப் பாடல்களின் செல்வாக்குக் கருதியே இவை எளிமையாக ஆக்கப்படுகின்றன. புலவர் சில ஆலயங்களுக்கு ஆலய உரிமையாளரின் வேண்டுகோளின் பேரிலும் பல ஆலயங்களுக்குப் பக்திமை காரணமாகத் தாமாகவே முன்வந்தும் ஊஞ்சற் பாடல்களை ஆக்கியளித்துள்ளார். புலவரது ஊஞ்சற் பாடல்கள் காப்பு, நூல் (பத்துப் பாடல்கள்), வாழி, எச்சரீக்கை, பராக்கு, லாலி, நலுங்கு, ஏசல், முறையீடு, தாலாட்டு, மங்களம் எனும் அமைப்பைப் பெரும்பாலும் பெற்றிருப்பதை அவதானிக்க முடிகிறது.

பொதுவாக, ஊஞ்சல் பாடல் அமைப்பு என்பது காப்பும் நூலில் வரும் பத்துப் பாடல்களும் வாழியும் மங்களமுமே எனினும் அரச முறை மற்றும் பிரபுத்துவ நிலையை இறைக்கும் கொடுக்கும் வகையில் பராக்கு, முறையீடு முதலிய பகுதிகள் இணைக்கப்பட்டதையும் தாலாட்டு, நலுங்கு, ஏசல், லாலி முதலியவை கிராமிய இசையின் செல்வாக் கால் உள்வாங்கப் பட்டதையும் புலவரது ஊஞ்சற் பாடற் கட்டமைப்பிலிருந்து அறியமுடிகிறது. மரபு, கிராமியம், பிரபுத்துவம் முதலிய வெளிப்படுத்துகை முறைகள் இணைந்த பக்திப் பனுவல்களாகப் புலவரின் ஊஞ்சற் பாடல்கள் அமைந்துள்ளமை சிறப்பிற்குரியது.

புலவருக்குப் பின்னான காலத்தில் இவ் அமைப்பைத் தழுவிய ஊஞ்சற் பாடல்கள் யாழ்ப்பாணத்திலும் அதற்கு அப்பாலும் தோன்றுவதற்குப் புலவரே முன்னோடியாக விளங்கினார். புலவரது ஊஞ்சலிலிருந்து ஒரு பாடல் வருமாறு,

“வள்ளிசுர மான்விழிமா மைத்தே னார
வானமின்னார் பட்டுடைபொன் வளைகள் சோர
உள்ளியலக் கதந்தவர்தூ யுவகை கூர
வும்பர்தருத் தருமலர்வா னுறைப்பி னேர
விள்ளுமலர்த் தொடைபணியின் வெளியிற் பேர
மிகுமலர்க்கா னளாய்வசந்தன் மெல்லென் றூரக்
கள்ளமலங் களைவாரே யாடி ருஞ்சல்
கந்தவன நாயகரே யாடி ருஞ்சல்”⁴²

புலவரது மண்டூர் முத்துக்குமாரசுவாமி இரட்டை மணி மாலை மண்டூர்த் திருத்தலத்திலுறையும் முருகன் பேரிலானது. இது வெண்பாவும் கட்டளைக் கலித்துறையும் அடுத்தடுத்து அந்தாதியாக விரவிவர நூலின் முதலும் முடிவும் மண்டலிக்கும் வகையில் காப்பு வெண்பா நீங்கலாக இருபது பாடல்களில் அமைந்துள்ளது. இப் பிரபந்தத்திலிருந்து இங்கே ஒரு பாடலை நோக்கலாம். பில்லி சூனியம் முதலான மந்திர விளையாட்டுக் களிலும் பிற மாயவித்தைகளிலும் ஈடுபடு வோருக்கு அஞ்ச வோரைக் காக்கவும் அறத்தை நிலைநாட்டவும் முருகனை மயி லேறி வரவேண்டும் என வேண்டுவது புலவரின் சமூகத்திற்கான வேண்டுதலாக அமைவதோடு சமூக நிலையையும் படம்பிடித்துக் காட்டுகிறது. அப் பாடல் வருமாறு,

“மறங்காட்டு மூர்க்கர்க்கும் பொய்ச்சா தனங்கள் வரைபவர்க்கும்
திறங்காட்டுங் கோளர்க்கு மஞ்சினின் றெவ்வறிற் றேம்பிடுகோ
நிறங்காட்டும் பச்சை மயிற்போத்தி லேறு நிருமலனே
யறங்காட்டு மாமட மோங்குமண் றீரி லறுமுகனே”⁴³

புலவர் பாடிய எட்டிசூடி மும்மணிக்கோவை எட்டிசூடித் தலத்தின் மீது பாடப்பட்டது. அகவல், வெண்பா, கலித்துறை ஆகிய மூன்று யாப்புக்களும் அடுத்தடுத்துவர அந்தாதியாகத் தொடுக்கப்பட்டது. காப்புச் செய்யுளுடன் இருபத்து மூன்று பாடல்கள் மட்டுமே இற்றைவரை முழுமையாகக் கிடைத்துள்ளன. இருபத்து நான்காவதாக வரும் கலித்துறைப் பாடல்களில் மூன்று அடிகள் மட்டுமே கிடைத்துள்ளன. ஏனையவை கிடைத்தில. எட்டிசூடி முருகன் மீது புலவர் பாடிய பாடல்களுக்காக எட்டிசூடி ஆதினமும் அவருக்குப் புலவர் பட்டத்தை வழங்கிச் சிறப்பித்ததென்பது வரலாறு.⁴⁴

பருத்தித்துறைச் சித்திவிநாயகர் நான்மணிமாலை, புலோலி நால்வர் நான்மணிமாலை, கந்தவன நான்மணிமாலை ஆகியன புலவரின் கவித்திறனையும் செய்யுட்கட்டமைப்பு நேர்த்தியையும் விளம்பி நிற்கின்றன. வெண்பா, கலித்துறை, விருத்தம், அகவல் ஆகியவை விரவிவர அந்தாதியாகத் தொடுக்கப்பட்ட நாற்பது பாடல்களில் இவை அமைந்துள்ளன. பருத்தித்துறைச் சித்திவிநாயகர் நான்மணிமாலை பருத்தித்துறைச் சித்திவிநாயகர் மீதும் கந்தவனநான்மணிமாலை கந்தவன முருகன் மீதும் பாடப்பட்டவை. புலோலி நால்வர் நான்மணிமாலை புலோலிப் பசுபதீசுவரர் ஆலயத்தில் எழுந்தருளியிருக்கும் சிவன், உமை, விநாயகர், முருகன் ஆகிய நான்கு கடவுளர் மீதும் பாடப்பட்டது புலவரது நான்மணிமாலைகளில் பக்திச்சுவையும் கவித்துவமும் ஒன்றிச் சிறப்பதை அவதானிக்கமுடிகிறது.

புலோலி நால்வர் நான்மணிமாலையில் ‘உண்மையான பக்தர்கள் வழிபட்டுப்பொழிகின்ற கண்ணீர் எல்லாக் காலத்திலும் கோயில் வீதியிலே நிறைந்து கோயில் நந்தவனம் நிறையும்படி பாய்ந்துகொண்டிருக்கும் புலோலி என்று கூறப்படும் உயர்விடத்தில் வாழும் பெண்ணே! உனது மை தீட்டிய அழகிய கண்களால் எமது துன்பம் நீங்கும்படியாக எம்மைப் பார்த்தருள்க, பார்த்தருள்க’ என்று வேண்டும் பின்வரும் பாடலில் புலவரது கற்பனையால் சிறக்கிறது, கவிதை.

“மெய்யான வன்புடைத் தொண்டர்கண் ணீரென்றும் வீதி நிறைந்
துய்யான மல்கிடப் பாயும் புலோலியுரைச் சயிலத்
தையா லனந்த குணவல்லி யேயின்பத் தாழ்க்கலெனை
மையால் மலர்த்திருக் கண்பார்கண் பார்புன்கண் மாறிடவே”⁴⁵

நல்லைக் கந்தசுவாமி விஞ்சதி, நல்லூர்க் கந்தசுவாமி மீது
பாடப்பட்டது. காப்பு, வாழி வெண்பா நீங்கலாக இருபது பாடல்
களைக் கொண்டமைந்தது. இதில் புலவரின் ஆன்மீக நாட்டம்
அதிகம் புலப்படுகின்றது.

“பாவகை முற்றுறச் செய்துவிட் டேனருட்
பக்தர்பணி செய்தறிகிலேன்
பரமசுக முதவிடும் வீட்டுநூல் குரவர்கள்
பதந்தழீஇ யாயமுயலேன்
கோவிலை வலஞ்செயேன் றிருவல கிடேன் வினைகள்
குறையநெய் விளக்கேற்றிலேன்
குழவிக ளநாதர்க றெந்தவர் விருத்தர்கள்
குடங்களிவ ரைப்பேணிலேன்
காவன மமைத்திலே னிழன்மர மமைத்திலேன்
கரையுயர் குளந்தொட்டிலேன்.....”⁴⁶

என்று வித்தகப் புலமை நிறைவிருந்தும் புலவர் விம்முவதைக்
காணமுடிகின்றது. நல்லூரின் வீதியின் நலத்தைப் பக்தி தோன்ற
எடுத்துரைக்கும் பின்வரும் பகுதி நயக்கத்தக்கது.

“தேரேறு தெருவெலா மன்பர் கண்ணீரினாற்
சேறேறு திருநல்லைவாழ்
செயமயிற் குந்தனே திரிபதகை மைந்தனே
சிவனுதல் வருங் கந்தனே”⁴⁷

புலவரது அந்தாதிகளுள் திருவேரகயமகவந்தாதி, திருச்
செந்தில்யமகவந்தாதி, மாவையந்தாதி ஆகியவை குறிப்பிடத்
தக்கவை. மாவையந்தாதி என்ற பெயரில் இரு அந்தாதிகளைப்

புலவர் பாடியதாக அறியமுடிகிறது. மாவிட்டபுரம் கந்தசுவாமி மீது பாடப்பட்ட மாவையந்தாதிகள் இரண்டும் போட்டி போட்டுக்கொண்டு புலவரிடம்வந்த அவ் ஆலயத்தின் இருவேறு தரப்பினருக்காகத் தனித்தனியே ஆக்கப்பட்டவை.⁴⁸

யமக அந்தாதி பாடுவது கற்றுத்தேர்ந்த கவிவாணருக்கே உரியதாகும். இப் பிரபந்தம் அந்தாதித் தொடையாக நூறு பாடல்களில் கட்டளைக் கலித்துறை யாப்பிற் பாடப்பட வேண்டும். நூலின் இறுதிச்சீர், அசை, எழுத்து எனும் இவற்றுள் ஏதாவது ஒன்று மண்டலித்து வந்து நூலின் முதலோடு தொடுக்கப்பட்டிருக்கவேண்டும். திருச்செந்தில் முருகன் மீது யமகம் என்னும் சொல்லணி கொண்டு புலவர் நூறு பாடல்களிற் பாடியது திருச்செந்தில் யமக அந்தாதியாக விளங்குகின்றது. இதில் காப்பு நீங்கலாக நூறு பாடல்கள் கட்டளைக் கலித்துறையில் அந்தாதியாய் அமைந்துள்ளன. இப் பிரபந்தத்தின் நூறாவது செய்யுளின் இறுதிச் சீராகிய 'மாதிருவே' என்பது மூன்றசையாகப் பிரியும் (மா - திரு - வே). இவற்றில் இரண்டாவது அசையான 'திரு' என்பது முதலாவது செய்யுளின் முதற்சீரான 'திருமாலை' (திரு - மா - லை) என்பதில் முதலசையாக நிற்கும் 'திரு' என்பதுடன் பொருந்தத் தொடுக்கப்பட்டுள்ளது. வட்ட வடிவமாகச் சென்று மறுபடியும் பொருந்தும் இவ் அந்தாதியை மண்டல அந்தாதி என்றும் செய்யுள் இலக்கணக்காரர் கூறுவர்.

புலவரின் அந்தாதியில்வரும் ஒவ்வோர் செய்யுளின் முதல் நான்கு சீரிலும் பொருள் வேறுபடும் வகையில் ஒரு சொல்லே திரும்பவும் வரும் மடக்கணி பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளமையானது அவரின் புலமைத்திறம் பற்றி வியக்கவைக்கிறது. அவரது திருவேரக யமகவந்தாதியில் இருந்து ஒரு பாடல் வருமாறு,

“மணியாக வந்தண வனமுடி மாயன் மருகசுப்ர
மணியாக வந்த மறாத்தட வேரக வாசவெங்கண்
மணியாக வந்த குகனே பனிமலை மன்னன் தந்த
மணியாக வந்தரி மைந்தா தந்தாள்பத வாரிசமே”⁴⁹

சிவசம்புப்புலவர் கவிதை மரபு / 43

சிவசம்புப் புலவர் பாடிய பக்திக் கீர்த்தனைகள் அவரது கவியாற்றலையும் இசையாற்றலையும் ஒருங்கே புலப்படுத்துகின்றன. அவர் எழுதிய கீர்த்தனைகள் அனைத்தும் 'கந்தவனநாதர் கீர்த்தனம்' எனும் பெயரில் வெளியாகியுள்ளன. பொலிகண்டிக் கந்தவனக் கந்தசுவாமிமேற் பாடப்பட்ட கீர்த்தனைகளாக இவை விளங்குகின்றன. கீர்த்தனை என்பது இறை கீர்த்தியைப் புகழ்தலாகும். பக்தி இலக்கிய மரபிலும் இசைக்கலை மரபிலும் கீர்த்தனைக்கு முக்கிய இடம் உண்டு. இலங்கையில் தமிழ்க் கீர்த்தனை மரபு வரன்முறையாக ஆராயப்படாத நிலையே நிலவுகிறது. ஆராயப்படுமாயின் பழந்தமிழ்ப் புலமையும் இசைஞானமும் கொண்ட புலவர்களின் கீர்த்தனைத் திறனையும் அவை ஈழத்தமிழ்க் கவிதைக்கு வளம்சேர்த்தவாற்றையும் அறியமுடியும்.

மொழிக் கட்டமைப்பும் இசைக்கட்டமைப்பும் வேறுபடுகின்றன எனினும் மொழியையும் இசையையும் இணைத்துக் கீர்த்தனையைத் தோற்றுவிக்கும்போது அவை இரண்டும் ஒன்றின் மீது ஒன்று பொருந்திக் (Overlap) கொள்கின்றன. தமிழ்க் கீர்த்தனை மரபில் பக்திக் கீர்த்தனைகளில் இசைநயம், பக்திநயம், இலக்கிய நயம் ஆகியன செறிந்து காணப்படுகின்றன. கவிதையைப் பாடலாக்குதல் என்பது கவிதை இயல்பை நீக்குதல் அல்ல. மாறாகக் கவிதையை இசைக்கு இயைபுடையதாகக் குதல். கீர்த்தனையில் சொல்லும், சொல்லின் பொருளும், சொல்லின் ஒலியும், சொற்களின் கோலங்களால் உருவான வடிவமும் மொழியையே அடிப்படையாகக் கொண்டவை என்ற உண்மை உணரப்படும்போது கீர்த்தனையில் கவிதைநிலைப் பார்வை சாத்தியமாகும்.

கவிஞர்கள் கீர்த்தனாசிரியர்கள் ஆகும்போது அவர்களது கீர்த்தனைகள் இசைக்காகவன்றிக் கவித்துவ முதன்மைக்காகவும் இலக்கிய வளத்துக்காகவும் அவதானிப்புப்பெறுவதை நந்தனார் சரித்திரக் கீர்த்தனை, இராமநாடகக் கீர்த்தனை ஆகியவை தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றிற் பெற்ற இடத்தின் மூலம் அறியமுடிகிறது.

பொதுவான கீர்த்தனை மரபையொட்டியே சிவசம்புப் புலவரின் கீர்த்தனைகளும் பல்லவி, அனுபல்லவி, சரணம் எனும் மூன்று பகுதிகளைப் பெரும்பாலும் கொண்டமைந்தன. அனுபல்லவி, சரணம் ஆகியவற்றின் முடிவில் பல்லவியின் மீள்வருகை நிகழும். பல்லவியில் அடிப்படைச் செய்தி - பாவமும், அனுபல்லவியில் அதன் விரிவும், சரணங்களில் விளக்கமான செய்திகளும் இடம்பெறும். பல்லவியின் முதற்சீரில் வரும் மோனை அனுபல்லவியின் முதற்சீரிலும் வரும். இத் தன்மைகள் மொழியின் கட்டமைப்புச் சார்ந்தவை.

சிவசம்புப் புலவரின் கீர்த்தனைகள் ஈழத்துத் தமிழ்ப் பாரம் பரியக் கவிதை மரபையும் கீர்த்தனை மரபையும் இணைப்பனவாய் அமைந்துள்ளன. அத்துடன் ஆன்மாவுக்கும் கடவுளுக்குமான ஊடாட்ட நிலையில் அவை உருப்பெற்றுள்ளதனையும் அவதானிக்கமுடிகிறது. புலவரது கீர்த்தனைகள் முருகனது குணங்களிலும் வடிவங்களிலும் ஈடுபாடு காட்டுதல், குறை இரத்தல், தன்னை அர்ப்பணித்தல், இறைவனுக்கு அடிமையாதல், இறைமயமாதல், புராண இதிகாசக் கதைகளை மீட்டுப் பேசுதல், தனது துன்பநிலை கூறல், கந்தவனத்துச் சூழலை விபரித்தல் முதலாய பல்வேறு அம்சங்களைக் கொண்டுள்ளன.

ஈழத்துத் தமிழ்க் கீர்த்தனை முன்னோடி என்னும் வகையில் சிவசம்புப் புலவருக்குரிய இடம் தனித்துவம் மிகுந்தது. அவர் எழுதிய நூற்றுக்கும் மேற்பட்ட கீர்த்தனைகளில் முப்பது கீர்த்தனைகளே கிடைத்துள்ளன. அவரது கீர்த்தனைகள் அவரது இசை ஞானத்தையும் கவி ஞானத்தையும் ஒருங்குறக் காட்டுகின்றன. இலங்கை யின் கீர்த்தனை இலக்கியம் தொடர்பாக ஆராய்வோர் ⁵⁰ புலவரின் பெயரைப் பட்டியல் நிலையிலும் சேர்க்காமை வருந்தத்தக்கதே.

புலவரது கீர்த்தனைகள் பற்றி யாழ்ப்பாண வைபவ கௌமுதியில்வரும்

“இவராற் சுப்பிரமணிய சுவாமிமேற் பாடப்பட்ட நூதன
கீர்த்தனங்களை யாழ்ப்பாணத்திலே அறியாத பாடகர்
இல்லை.”⁵¹

எனும் கூற்று அக் காலத்தில் புலவரது கீர்த்தனைகள் பிர
பலம்பெற்ற தன்மையை வெளிப்படுத்துகிறது. புலவரது கீர்த்
தனை ஒன்றின் ஒரு பகுதி வருமாறு,

இராகம்-மோகனம்

தாளம் - ரூபகம்

பல்லவி

மனத்தைத் திருத்திக் குழைக்குங்கந்த

வனத்திற் பாலமருந்து

அனுபல்லவி

புனத்துக்கிளிமயல் போக்குமருந்து போதர்க்குப்

போதிக்கும் போதமருந்து

சரணம்

முகமொரா றுடை மூலமருந்து முத்திக்குவித்தாய்

முளைத்த மருந்து

சுகமெலாந்தானே தந்தமருந்து தாரகமாகித்

தழைத்த மருந்து⁵²

புலவரது பக்திக் கவிதைகளுள் தலம் சாராத பிரபந்
தமாக அமைபவற்றுள் கிடைத்திருப்பது ‘சிவகுருக்கண்ணி
- முதற்பாகம்’ ஆகும். சிவனின் குருவாகிய முருகன் மீது
இரண்டடிக் கண்ணியால் அமைந்த நூறு பாடல்களைச்
சிவகுருக்கண்ணி கொண்டுள்ளது. புலவருக்குக் கடுமை
யான சுரநோய் வந்தபோது அதிலிருந்து மீள்வதற்காக
இக்கண்ணி பாடப்பட்டதாக அறியமுடி கிறது.⁵³ நூலில்
வரும் பின்வரும் அகச்சான்றும் அதனை மெய்ப்பிக்கின்றது.

“தென்னனுடல் வெப்பைத் திருநீற்றாற் நீர்த்ததுபோ

லென்னுடல் வெப்பையுந் தவிர்த்தா லென்னோ சிவகுருவே”⁵⁴

46/சிவசம்புப்புலவர் பிரபந்தப் பெருந்திரட்டு

பாத்திறன் வேண்டிப் புலவர் பாடும் பகுதிகள் சிவகுருக்கண்
ணியில் பல இடங்களில் வருகின்றன. உதாரணமாக

“பத்திக்குட் பட்ட நல்லோர் பாப்போல வென்பாவந்
தித்திக்கு மாறருணீ செய்யாய் சிவகுருவே”⁵⁵

பக்தி ரசமும் சைவசித்தாந்த தத்துவக் கருத்துக்களும்
கொண்ட புலவரது பக்திக் கவிதைகளினூடே கோயிலில் எழுந்த
கடவுளரது புகழும் கோயில் வனப்பும் புராண இதிகாசக்
கதைமரபும் விரவி வருவதை அவதானிக்க முடிகிறது. ஈழத்துச்
சைவ மரபிலும் தமிழ் இலக்கிய மரபிலும் புலவரின் பக்திக்
கவிதைகளுக்கு முக்கியமான ஓர் இடம் உண்டு.

XII

புரவலர் பற்றிய புலவரது கவிதைகளில் பாற்கரசேதுபதி
மன்னர், பாண்டித்துரைத்தேவர் ஆகியோர் மீது பாடியவையும்
உள்ளூர்ப் பிரபுக்கள் மீது பாடியவையும் குறிப்பிடத்தக்கவை.
உடையான் சேதுபதி என்ற கடைக்கன் வம்சத்தில் வந்த பாற்கர
சேதுபதியைக் (கி.பி 1858 - 1903) குறித்துப் பாடிய பிரபந்தங்கள்
முக்கியமானவை. ‘இராமநாதபுர சமஸ்தான இரணியகர்ப்பயாஜி
ரவிகுலமுத்து விஜய ரகுநாதபாற்கரசேதுபதி மஹாராஜா’ அவர்
கள்மேல் சிவசம்புப் புலவரால் விருத்தம், அறுபத்து நாலடிப்பதம்,
இரட்டைமணிமாலை, நான்மணி மாலை, கல்லாடக் கலித்துறை,
சித்திரக்கவி ஆகியனவும் பல தனிச் செய்யுட்களும் பாடப்
பட்டுள்ளன. புலவருக்கும் பாற்கரசேதுபதி மன்னருக்குமான
புலமை சார்ந்த நெருக்கமான நட்பினைச் சேதுபதி மன்னர்
வரலாற்று நூல்களிலும் திருவுத்தரகோச மங்கையிலே சிவசம்புப்
புலவர் எனும் கட்டுரையிலும் (1959) விரிவாக அறியமுடிகிறது.
மகாவித்துவான் சி.கணேசையர் ஈழநாட்டுத் தமிழ்ப்புலவர்
சரிதத்தில் இதனைப் பின்வருமாறு பதிவுசெய்துள்ளார்.

“தன்மேற் கவி பாடிவரும் பாவலர்களுக்கெல்லாம் புட்கலாவர்த்தமென்னப் பொன்மழைபொழியுங் காவலரும் செந்தமிழ்ப் புலவர்கள் கூடிய சங்கங்களிற் சிங்கம்போல் நின்று பிரசங்கம் செய்யும் நாவலரும் செந்தமிழ் மொழி அபிமான சீருமாகிய இராமநாதபுரம் ரவிகுலமுத்து விஜய ரகுநாத பாற்கரசேதுபதி மகாராசாவின் மீது கல்லாடக் கலித்துறையும் நான்மணிமாலையும் இரட்டைமணி மாலையும் வேறு தனிக்கவிகளும் பாடிச்சென்று அவர் முன்னிலையிலே ஸ்ரீமாந் இராகவ ஐயங்கார் முதலிய வித்துவான்கள் நிறைந்த சபையில் அரங்கேற்றி அவர்தம் மதிப்பும் பரிசிலும் பெற்றவர்.”⁵⁷

சிவசம்புப் புலவர் தான்பாடிய பின்வரும் தனிப்பாடலிலும் பாற்கரசேதுபதி மீது பாடியவற்றைப் பதிவுசெய்துள்ளார்.

“நான்மணி மாலைகல் லாடக் கலித்துறை நாடுபதம்
வான்மலி சித்திரப் பாவோ டிருமணி மாலைதிசை
மேன்மலி சீருடைப் பாற்கர மன்னற்கு வேன்முருகன்
கான்மலர் தாழ்சிவ சம்புப் புலவன் கழறினனே”⁵⁸

புலவர் பாடிய பாற்கரசேதுபதி கல்லாடக் கலித்துறை மிக்க சிறப்புடையது. அகத்துறையில் அமைந்தது. இக் கலித்துறையால் பெருஞ்சிறப்பினைப் புலவர் தமிழ்நாட்டிற் பெற்றார்.

“இவர் கல்லாட யாப்பில் உத்தரகல்லாடம் செய்த தனிச்சிறப்புப் பெற்றவர். கல்லாடக்கவி பாடுவதற்கு வேறெவரும் துணியாத காலத்தில் இவர் அந்த யாப்பைக் கையாண்டமை இவருக்குப் பெரும் பெருமையளித்தது”⁵⁹

என்பார், க.சி.குலரத்தினம்.

ஈழமண்டலத்தின் பெருமை யைப்பாடும் ஈழமண்டலச் சதகம்

48/சிவசம்புப்புலவர் பிரபந்தப் பெருந்திரட்டு

“நல்லார் தொழும் வையை நாட்டான் றமிழ் மனவில் பொருணூற்
கல்லாடந் தன்னைக் கலித்துறை யாக்கிக் கதித்தபொரு
வொல்லான் புலவன் சிவசம்பற் காம்பரி சோம்புதற்கு
வல்லான் கொடுத்த கதையுமுண் டீழநன் மண்டலமே.”⁶⁰

என்று புலவரின் கல்லாடக் கலித்துறையால் ஈழம் பெற்ற
சிறப்பை வரலாற்றுப் பதிவாக்குகிறது.

அகத்துறை சார்ந்த புலவரது கல்லாடக் கலித்துறை
கவித்துவம் நிரம்பப்பெற்றது. உதாரணமாக அவயவம் கூறல்
என்னும் துறைதழுவிய ஒரு பாடலை இங்கே நோக்கலாம்.

“அண்ணாந் தவம்ம மருப்பிடை சீயஞ்செவ் வாம்பலிதழ்
கண்ணாந் தகமுக மப்போ தலர்ந்த கடிக்கமலம்
விண்ணாந் தனித முகிலோதி சம்பக மேனிசுவைப்
பண்ணாந் தகைமொழி பாற்கரன் மால்வரைப் பைந்தொடிக்கே”⁶¹

1. அண்ணாந்த அம்மம் மருப்பு - நேராய் நிமிர்ந்திருக்கும்
தாராள முலைகள் யானைத் தந்தம்
2. இடைசீயம் - சிங்கவளைவுடைய இடை
3. செவ்வாம்பல் இதழ் - இதழ் சிவந்த ஆம்பல் மலர்
4. கண் நாந்தகம் - ஈட்டிக்கண்
5. முகம் அப்போது அலர்ந்த கடிக்கமலம் - முகம் அப்போது
மலர்ந்த செந்தாமரை
6. விண்ணாந் தனிதம் முகில் ஒதி - கரிய கூந்தல்
விண்ணிலே படரும் கருமுகில்
7. சம்பகமேனி - மேனி செம்பகச் சிவப்பு
8. சுவைப் பண்ணாந் தகைமொழி - பேசும்மொழி சுவை
மிகுந்த பண்.

இப்பாடலில், பசுமையான வளையல் அணிந்த, விஷ்ணுவின்
நிறம் பொருந்திய மயக்கம் தரும் பெரிய மலையில் இருக்கும்
பாற்கரசேதுபதியினுடைய தலைவி நேராய் நிமிர்ந்திருக்கும்

தாராள முலைகள், சிங்க வளைவுடைய இடை, ஈட்டிக்கண், முகம் அப்போது அலர்ந்த சிவந்த தாமரை, விண்ணிலிருக்கும் மழை முகிற் கூந்தல், சண்பகநிற மேனி, சுவைப்பாடல் ஆகிய இனிய மொழி ஆகியவற்றை உடையவள் என வர்ணிப்பது சுவைக்கத்தக் கது. கம்பன் 'அன்றலர்ந்த செந்தாமரை' என்று கூறுவதும் புலவர் 'அப்போதலர்ந்த கடிக்கமலம்' என்று கூறுவதும் நோக்கத்தக்கவை.

பாற்கரசேதுபதி சைவம், உண்மை அறம், தமிழ்க்கல்வி ஆகியவற்றுக்கு மட்டுமன்றிப் பாவலருக்கும் காவலன் என்பதைப் பாற்கரசேதுபதி நான்மணிமாலையில் வரும் பின்வரும் வெண்பாவில் அழகுறப் பதிவுசெய்துள்ளார்.

“ஒப்பிலாச் சைவமெங்கே யுண்மை யறங்களெங்கே
கைப்பிலாத் துய்யதமிழ்க் கல்வியெங்கே - தப்பிலாப்
பாவலரெங் கேசீமான் பாற்கரவே டேவைநகர்க்
காவலனா மேவியிடாக் கால்”⁶²

கவிஞருக்குக் கொடை வழங்கும் வள்ளல் பாற்கர சேதுபதி என்பதைப் பின்வரும் பாடல் சிறப்பிக்கிறது.

“வானோக்கு நீல மயிலாம்ப னோக்கும் வளர்மதியந்
தேனோக்கும் வண்டினஞ் செய்சுடர் நோக்குஞ் செழுங்கமல
மீனோக்கும் வெள்ள மகநோக்குந் தாய்முக மேயகவிப்
பானோக்கும் பாற்கர சேதுபதி செங்கைப் பங்கயமே”⁶³

இப் பாடலில்

1. நீலமயில் - வான்நோக்கும்
2. ஆம்பல் நோக்கும் - வளர்மதியம் (சந்திரன்)
3. வண்டினம் நோக்கும் - தேன்
4. செழுங்கமலம் (தாமரை) நோக்கும் - செய்சுடர் (சூரியன்)
5. மீன்நோக்கும் - வெள்ளம் (நீர்)
6. மகவு (பெற்ற பிள்ளை) நோக்கும் - தாய் முகம்

இவ்வாறு

50/சிவசம்புப்புலவர் பிரபந்தப் பெருந்திரட்டு

7. பாற்கரசேதுபதி செங்கைப்பங்கயம் நோக்கும் - கவிப்பா என்று கூறுகிறார்.

ஈகையால் சிவந்த கை பாற்கரசேதுபதியினது கை. அது எப்போதும் கொடுப்பதற்காகக் கவிப்பாக்களை நோக்கிய வண்ணம் மலர்ந்திருக்கிறது.

மதுரையில் நான்காம் தமிழ்ச்சங்கம் நிறுவிய பாண்டித் துரைத்தேவர்மேற் பாடிய பாண்டித்துரைத் தேவர் நான்மணி மாலை சிறப்பிற்குரியது. பாண்டித்துரைத்தேவரின் அரங்கு தமிழ்மணம் என்றும் நின்றிலங்குவது என்பதைப் பின்வரும் வெண்பாவில் சித்திரிக்கிறார்.

“இந்திரைநின் நாடரங்கோ வின்ப மதுரமறாச்
செந்தமிழ்மா னாடரங்கோ தேற்றகிலேஞ் - சந்ததமும்
பாமாலை சூடுமிசைப் பாண்டித் துரைத்தேவன்
மீமாலை மேவுமணி வீடு”⁶³

பாண்டித்துரைத்தேவரின் கொடை பெருங்கவிஞருக்கு மட்டுமன்றித் திறமை குறைந்தவருக்கும் கிடைக்கிறது. தமிழ் மீது கொண்ட ஆர்வத்திற்காக அவர்களுக்கும் உவந்துகொடுக்கும் உள்ளமுடையவர் தேவர் என்பதைப் புலவர் பின்வருமாறு பாடுகின்றார்.

“பேசவு மறியார் பிதற்றிடு வதைப்பாப் பெற்றியிற் பெரிதுபா ராட்டி
வாசமு நிதியும் வழங்கிடுஞ் செல்வர் வடிதமிழ்ப் பண்டிதர் வகுத்த
வேசகல் கவிதை கேட்கவுங் கில்லா ரிதையமுற் றெரிந்திடு மிதுவோ
வாசக னிகர்பாண் டித்துரைத் தேவ வழங்கிடுங் கலிக்கியல் வளமே”⁶⁴

புலவர் தன் உறவினர் மயில்வாகனம் என்பவர் மீது பாடிய மயில்வாகன வம்சவைபவம் புலவரது வாழ்க்கை பற்றிய அகச்சான்றுகளை அதிகம் கொண்டுள்ளதோடு மயில்வாகனப் பெரியாரின் கொடைத் திறனையும் விளக்குகிறது. கீரிமலை

ஆறுமுகன் கோயிலைக் கட்டிய பெரியார் கந்தசாமி மீது புலவர் பாடிய பிரபாவப் பாமாலை கந்தசாமியின் கொடைத்திறனையும் வல்வெட்டித்துறையின் பெருமையினையும் விபரிக்கிறது. உள்ளூர்ப் பிரபுக்கள் பலரையும் அவர்களது கொடை வண்மைக் காகவும் சைவத்தமிழ் வளர்ச்சிக்கு அவர்கள் உதவுமாற்றுக்காகவும் புலவர் பாடிய பாடல்கள் சிறப்புடையன. இவை உள்ளூர்ப் பிரபுத் துவத்தைப் புலவர் விதந்து பாடுவனவாக அமைந்துள்ள அதே வேளையில் புலவர் தன் கவிதைமீது கொண்டிருந்த மதிப்பையும் வெளிப்படுத்துகின்றன. உதாரணமாக முல்லைத்தீவு தம்பைய முதலியாரைப் புகழ்ந்து பாடும் பின்வரும் பாடலைக் குறிப்பிடலாம்.

“என் பாடலுக்கு பொருளுத வாதவர் யார்கவிக்கு
முன்பாய பாற்கர சேது பதிமுதல் முற்றுவோர்
அன்பாகத் தந்த பரிசிலெவ் வுரு மறிந்திடுங்காண்
இன்பார்தம் பைய முதலிச்செல் வாசைவ ரத்தினமே.”⁶⁵

இலங்கையிலும் இந்தியாவிலும் தனது கவிக்குக் கொடை வழங்காதவர் யாருமில்லை என்ற தனது பெருமித உணர்வைக் கரவைச் சிற்றம்பலமுதலியாரைப் பாடும்போது “இந்தியா லங்கையிற் செல்வர்களி லென்கவிக் கீந்திடா ராரு மில்லை”⁶⁶ என்று பாடுவதைக் குறிப்பிடலாம்.

உள்ளூர்ப் பிரபுத்துவத்தைப் பாடும் கவிதைகளில் பிரபுக்கள் சமயம், மொழி, பண்பாடு என்பவற்றின் காவலர்களாகப் பதிவு பெற்றுள்ளனர். பிரபுக்களது பரம்பரைப் பெருமையும் ஊர்ப் பெருமையும் வளமும் கவிதைகளில் விரவி வருகின்றன.

XIII

சிவசம்புப் புலவர் வல்வெட்டித்துறை, பருத்தித்துறை ஆகிய இரு துறைமுகப் பட்டினங்களது பெருமையை விதந்து பாடியவையே வல்வைக் கலித்துறை, பருத்தித்துறைக் கலித்துறை

என்னும் இரு பிரபந்தங்களாகும். வல்வைக் கலித்துறையில் ஒன்பது பாடல்களும் பருத்தித்துறைக் கலித்துறையில் ஈற்று வெண்பா நீங்கலாகப் பன்னிரண்டு பாடல்களும் அமைந்துள்ளன.

19ஆம் நூற்றாண்டுச் சமூக அசைவியக்கத்தில் வணிக மரபிலும் புலமை மரபிலும் சிறந்து விளங்கியமை காரணமாக இவ் ஊர்களின் பெருமையைப் பதிவுசெய்யவேண்டிய எண்ணம் புலவருக்கு ஏற்பட்டிருக்கலாம்.

19ஆம் நூற்றாண்டில் இவ்விரு ஊர்களும் துறைமுகப் பட்டினங்களாக அமைந்தன. இந்திய இலங்கைக் கப்பல்கள் தமிழ்நாடு, மலையாளம், ஆந்திரா முதலிய பகுதிகளில் இருந்து ஏற்றிவரும் பண்டங்களை இத் துறைமுகங்களிலேயே இறக்கின. இத் துறைமுகங்களில் இருந்து பனைமரம் தொடக்கம் புகையிலை வரையான பொருட்கள் ஏற்றிக்கொண்டு செல்லப்பட்டன. கப்பல் கட்டும் துறைமுகமாக வல்வெட்டித்துறை விளங்கியமை சிறப்பிற்குரியது. வல்வெட்டித்துறையும் பருத்தித்துறையும் இக் காலத்தில் பெற்ற சமூக பண்பாட்டு முக்கியத்துவத்தை முறையே பா.மீனாட்சி சுந்தரம் என்பாரின் 'வரலாற்றில் வல்வெட்டித்துறை' என்னும் நூலிலும் பா.இரகுவரன் என்பாரின் 'பருத்தித்துறை யூராம்' எனும் நூலிலும் விரிவாகக் காணமுடியும்.⁶⁷

யாழ்க்குடாநாட்டின் வடக்கில் இந்து சமுத்திரத்தின் பாக்குநீரிணையால் அணைக்கப்பட்டுக் கொண்டிருக்கும் சிறுநகரம் ஆகிய வல்வெட்டித்துறையில் கடல்வணிகம் சிறப்புப் பெற்றிருந்தது. வழிபாட்டுத் தலங்கள், பாடசாலைகள், மருத்துவ மனைகள், கப்பல் கட்டும் தொழில் முதலிய யாவும் சிறப்புடன் விளங்கின. வீரம் செறிந்த வீரர்கள் வல்வெட்டித்துறையில் வாழ்ந்ததையும் கொடையாற் சிறந்த வள்ளல்கள் அவ்வூரில் வசித்ததையும் சைவமும் தமிழும் அங்கு சிறப்புற்றோங்கியதையும் வல்வைக் கலித்துறையில் புலவர் அழகுடன் விபரிக்கிறார்.

“கோவிற் சிறப்பு மடச்சிறப் போடை குளச்சிறப்புக்
காவிற் சிறப்புப் புராணச் சிறப்புக் கனிந்தவருட்
பாவிற் சிறப்புவெண் ணீற்றுச் சிறப்பிசைப் பண்சிறப்பாற்
பூவிற் சிறப்புமுற் றும்வல்வை யூரிற் பொலிந்தனவே”⁶⁸

என்பதில் கோயில், மடம், குளம், சோலை, புராணபடனம், கவிதை, சிவசின்னம், இசை முதலியவற்றால் வல்வை பூமியிலே சிறப்புற்றது எனக் குறிப்பிடுகிறார்.

“கலச்செல்வம் வாணிகச் செல்வங் கொடைச்செல்வங் காணிச் செல்வஞ்
சலச்செல்வந் தான தருமச்செல் வங்கல்விச் சாலைச்செல்வங்
குலச்செல்வ மக்கண் மனைச்செல்வஞ் சீர்ச்செல்வங் கொண்டதபோ
பலச்செல்வ மாய்வல்வை யூருக்கு முற்றும் பலித்தனவே”⁶⁹

இதில் கப்பல், வாணிபம், கொடை, காணி, நீர்வளம், தான தருமம், கல்விச்சாலை, குலச்சிறப்பு, மக்கட்சிறப்பு, மனைச்சிறப்பு முதலிய சிறப்புக்கள் வல்வையூருக்கு இயல்பாகவே வாய்த்தன என்கிறார் புலவர். புலவர் கீரிமலை ஆறுமுகன் கோயிலைக் கட்டிய கந்தசாமிப் பெரியார்மீது பாடிய பிரபாவப் பாமாலையிலும்,

“ஊரெல்லாம்பண்டிதரு மோங்குகொடைச் செல்வரும்வாழ்
பேரெல்லாங் கொண்டு பிரிவின்றிப் - பாரெல்லாம்
பன்னியிட நின்றொளிரயாழ்ப் பாணத்தி னுத்தரத்தின்
மன்னியிடும் வல்வை வளம்பதியிற்”⁷⁰

என்று வல்வையூரின் சிறப்புக்களை விபரிப்பதும் நோக்கத்தக்கது.

பருத்தித்துறையின் கல்வி தொடக்கம் கலை வரையிலான பெருமைகளையும் சமய பண்பாட்டு விழுமியங்களையும் புலவர் வாழும் பெருஞ் சிறப்பையும் பருத்தித்துறைக் கலித்துறையில் சிறப்பித்துப் பாடியுள்ளார்.

“சங்க வளம்பிர சங்க வளங்கல்விச் சாலைவளந்
தங்க வளம்வண் கொடைவளந் தான தருமவளம்

வங்க வளம்பன் னிலவளம் பூந்திரு வாழுமனைத்
துங்க வளம்வள முற்றும் பருத்தித் துறைக்கண்ணவே”⁷¹

என்று எல்லா வளமும் கொழிக்கும் பருத்தியூரை வியக்கிறார்.

“அருந்துதிக் கற்பி னரிவைய ரோடில் ஹத்திலென்றும்
பெருந்துதி மேவர வாழ்ந்தருட் டெய்வம் பிதிரொக்கல்
விருந்து பசுமட வார்பிணி யாளர்கள் வேதியரைத்
திருந்துறக் காப்பர் பருத்தித் துறைப்பெருஞ் செல்வர்களே.”⁷²

என ஐம்புலத்தாருடன் பிறவற்றையும் தமது புரப்பால்
அணைத்துக் காக்கும் செல்வரின் பெருமையைப் பதிவுசெய்கிறார்.

சமூக பண்பாட்டு வரலாற்று ஆய்வுகளுக்கு இவ்விரு ஊரைப்
பாடிய கவித் துறைகளும் பெரிதும் வேண்டப்படுவன.
பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டில் முக்கியம் பெற்ற இவ்விருது
றைமுகப் பட்டினங்களையும் அவை சார்ந்த ஊரின் பெருமை
களையும் அவற்றின் சமூகவியல் அம்சங்களையும் கவிதையில்
பண்பாட்டுக் கருவூலமாக்கிய புலவருக்கு சமூகச் சித்திரிப்பு
மற்றும் சமூக வரலாறுசார் கவிதையாக்கத்தில் முக்கிய
இடமுண்டு.

XIV

சிவசம்புப் புலவரது தனிமனித ஆளுமை மற்றும் உறவுநிலை
தொடர்பான கவிதைகளில் உணர்ச்சியும் கவித் துவமும்
நிரம்பியிருப்பதைக் காணமுடியும். இலக்கிய வரலாற்று ரீதி
யாகவும் புலவரது வாழ்க்கை வரலாற்று ரீதியாகவும் இவை முக்கி
யத்துவம் உடையவை.

ஆறுமுகநாவலர், சி.வை.தாமோதரம்பிள்ளை, சுவாமிநாத
பண்டிதர் முதலாய தமிழறிஞர்களையும் சேர்.பொன்.இராம
நாதன் முதலிய அரசியல் சமூக முக்கியத்துவம் உடைய நபர்க

ளையும் கமலமுத்துப்பிள்ளை, ஆச்சிக்குட்டிப் பிள்ளை, வேங்கடா சலபிள்ளை, கதிராசிப்பிள்ளை முதலியோரையும் பற்றிய கவிதைகள் இவ்வகையிற் குறிப்பித்தக்கவை.

ஆறுமுகநாவலர் மீது புலவர் பாடிய கவிதைகள் தமிழுலகில் சிறப்புப்பெற்றவை. நாவலரும் புலவரும் சம காலத்தவர்கள். ஒரே ஆசிரியர்களிடம் ஒன்றாகக் கற்றவர்கள் என்ற வகையில் புலமை சார்ந்தும் புலமைக்கப்பாலும் நெருங்கிய நட்பு இருவருக்கும் இடையில் இருந்ததை இருவரதும் வரலாற்றுச் செய்திகள் அறிவிக்கின்றன.

புலோலி சைவப்பிரகாச வித்தியாசாலையில் நாவலர் மாணவர்களைப் பரீட்சிக்கச் சென்றிருந்த இரு தடவைகளும் பருத்தித்துறைப் புலோலியில் பிரசங்கம் செய்தபோதும் அவர்மீதான புகழ்ப்பாக்களைப் புலவர் பாடியுள்ளார். நாவலர் தேகவியோகம் அடைந்தபோது புலவர் பாடிய சரமகவிகள் தமிழிலக்கியகாரரால் அதிகம் மேற்கோள்காட்டப்படுபவை. விதந்து பேசப்படுபவை. வெண்பா, விருத்தம், கட்டளைக் கலித்துறை முதலாய யாப்புகளில் இவை அமைந்துள்ளன. ஒரு அடியில் எழுபத்திரண்டு சீர் அமையுமாறு எழுபத்திரண்டு சீர்க் கழிநெடிலடியாசிரிய விருத்தத்தில் பாடிய சரமகவி வியக்க வைக்கிறது. ஈழத்தில் அக் காலத்தில் இவர்க்கொப்பாகப் பாடக்கூடிய புலவர் இவரே என்பதை இவ் விருத்தம் ஒன்றே நிரூபித்துவிடுகின்றது. நாவலர் மீது பாடிய சரமகவிகளில் சமய சூழக வரலாற்று முக்கியத்துவம் நிறைந்திருப்பதை அவதானிக்க முடிகிறது. எடுத்துக்காட்டாக நாவலர் 'ஐந்தாங்குரவர்' எனக் கருதப்படும் கருத்தியல் பற்றிச் சிறிது நோக்கலாம்.

“நாவலர் அவரது மதரீதியான செயற்பாடு காரணமாக அவரது வழிவந்தோரால் ஐந்தாங்குரவர் என அழைக்கப்பட்டார். வை.திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளை நாவலரை முதன்முதலாக ஐந்தாங்குரவராக அழைத்தார். நாவலரால் அது கடுமையாகக் கண்டித்து எதிர்க்கப்பட்டது.

ஆனாலும் அது பிரபல்யமாகி நிலைநிறுத்தப்பட்ட ஒரு பிரயோகமாக சைவ மரபில் வேரூன்றிவிட்டது. சரவணமுத்துப்பிள்ளையே அதனைப் பிரபல்யப்படுத்தினார் என்பர். நாவலர் தம்மை ஐந்தாங்குரவர் என வர்ணிப்பதை எதிர்ப்பினும் ‘குரவர்கள் என்போர் சைவசமயமே மெய்ச்சமயம் எனத் தாபித்தவர்கள்’ என்ற அவரது கூற்றின் அடியாக அவரது மரபு அவரையும் அவ்விதமே இனங்காணமுடிந்தது.”⁷³

என்று ‘கருத்துநிலையும் விக்கிரகவியலும் : ஐந்தாம் குரவராக ஆறுமுகநாவலர்’ எனும் தனது கட்டுரையில் குறிப்பிடுவார், பாக்கியநாதன் அகிலன்.

இவ் “ஐந்தாங்குரவர்” என்ற கருத்தியலின் முதற் கவிதையாக்கமாகச் சிவசம்புப் புலவரின் பின்வரும் கட்டளைக் கலித்துறை அமைகிறது.

“ஆரூர னில்லைப் புகலியர் கோனில்லை யப்பனில்லைச்
சீரூரு மாணிக்க வாசக னில்லைத் திசையளந்த
பேரூரு மாறு முகநா வலனில்லைப் பின்னிங்கியார்
நீரூரும் வேணியன் மார்க்கத்தைப் போதிக்கு நீர்மையரே”⁷⁴

ஆரூரன் (சுந்தரமூர்த்தி நாயனார்), புகலியர்கோன் (திருஞான சம்பந்தமூர்த்தி நாயனார்), அப்பர் (திருநாவுக்கரசு நாயனார்), மாணிக்கவாசகர் (மாணிக்கவாசக சுவாமிகள்) ஆகிய நான்கு பெருங்குரவர்களும் இல்லை. அவர்களுக்கு அடுத்த படியாக எல்லாத் திசைகளிலும் செல்லும் புகழ்படைத்த நாவலரும் (ஆறுமுகநாவலர்) இல்லை. இனி இவ்வுலகத்தில் கங்கை பாய்கின்ற சடையை உடையவனாகிய சிவபிரானது சைவ சமயத்தைப் பிறருக்கு எடுத்துரைக்கும் தகுதியை உடையவர்கள் யார் என்று கேட்பதில் நான்கு குரவர்களோடு ஐந்தாங்குரவராக நாவலர் இணைவுபெற்ற தன்மையையும் காணமுடிகிறது.

இப் பாடலின் சிறப்பை நினைந்து சி.வை.தாமோதரம் பிள்ளை பின்வருமாறு பாடுகிறார்.

“ஆரூர னில்லையென் காரிகை யாலிவ் வவனிதொழப்
பேருறு மாறுமுகநா வலர்பெருமான் பெருமை
சீருறு மாறு தெரித்தாய் சிவசம்பு தேசிகநின்
காருரி னேரின்றன் றோநின் சொல்வன்மை அறிந்தனனே”⁷⁵

சுவாமிநாதபண்டிதர் புலவரது மாணாக்கரில் ஒருவர். குருபக்தி மிகுந்த பண்டிதர் புலவர் முதுமையில் நோயுற்று வாடிய போது போதியளவு உதவிசெய்து அவரைக் காப்பாற்றியவர்.⁷⁶ புலவர் நன்றிமறவாச் சிந்தையோடு பண்டிதரைப் புகழ்ந்து பாடியுள்ள பாடல்களில் பண்டிதரின் தமிழ்ப் புலமையும் குரு பக்தியும் சேவா மனப்பான்மையும் மட்டுமல்லாது, பண்டிதராய தம் மாணாக்கர் மேற்கொண்ட பெருமதிப்பும் புலப்படுகின்றது. புலவர் பண்டிதரைப் புகழ்ந்த பாடல்கள் தென்னிந்திய திருநெல்வேலிச் சைவசித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகம் வெளியிட்ட தனிப்பாடல் திரட்டு மூன்றாம் பகுதியில் (1964) இடம் பெற்றுள்ளன.

அக்கவிதைகளில் சுவாமிநாத பண்டிதரை ஆத்தர்கள் சிகாமணி, நயிட்டிகப் பிரமச்சரியத் தகைமைக்கொரு கட்டளை, அனைவரும் மதித்த சின்னத்தம்பி ஈட்டிய நல்லரிய தவவித்தூறு முளை, சித்தாந்த சாகரம், நம்பினோர் ஆறி எப்பொழுதினும் ஒதுங்கிடும் வடதாரு, அளவிலாச் சுகுணமேரு, சிலபகல் கற்பித்த எம்மனோர்க் குற்றகளை கண், எண்குணத் தைம்முகன் சமயமெய்ப் பத்திமைக்கு என்றென்றும் ஒரு வரம்பு, ஏத்திய விசேட தீட்சாநிலை, அர்ச்சனை விடாத விரதசற்பாத்திரம், கருணை வெள்ளம், பண்டிதன் சுவாமிநாத தயாநிதி, நல்லார் தொழும் பண்டிதன் சாமிநாத நரேசன், வற்றாத அருட்பண்டிதன் என்றெல்லாம் போற்றுவார். புலவர் பண்டிதர் மீது பாடிய பின்வரும் கவிதையில் புலவரின் நன்றியுணர்வு பெருக் கெடுக்கிறது.

58/சிவசம்புப்புலவர் பிரபந்தப் பெருந்திரட்டு

“யாரும் புரப்பவ ரின்மையின் மூப்பினில் யான்பிணியு
மீருங் கொடிய மிடியு மடவுள் ளினைபொழுதில்
சாரும் புகழ்ப்பண்டிதன்சாமி நாத தயாநிதியைக்
கூருஞ் சுடரயில் வேலோன் றிருவருள் கூட்டியதே”⁷⁷

புலவர் பாடிய சரமகவிகள் மூலமாக புலவரது வாழ்க்கை வரலாற்றின் முக்கிய நிகழ்வுகளையும் சரமகவி பாடப்பட்டோரின் கொடைத்திறனையும் சைவத் தமிழ்ப் பணியினையும் புலவரு டனான நெருக்கத்தினையும் அறியமுடிகிறது. புலவரின் சரமக வியில் ஆழ்ந்த அன்பு மற்றும் உறவின் வெளிப்பாடு புலப்படு கிறது. நாவலருக்கு எழுதிய சரமகவி முதல் தமது தெளகித்திரி கமலமுத் துப்பிள்ளைக்கு எழுதிய சரமகவி வரையுமான சரமகவிகளில் இவ்வெளிப்பாட்டினை அவதானிக்கமுடிகிறது. கையறு நிலைக்கேயுரிய உணர்ச்சித்ததும்பலைப் புலவரது சரம கவகளிற் காணமுடியும். புலவர் தமது தெளகித்திரியுடன் பூண்டி ருந்த இலக்கிய நேசத்தினை தெளகித்திரி கமலமுத்துப் பிள்ளைக் கான சரமகவியில் பலவாறு பதிவு செய்கிறார். அவற்றுள் இருந்து இரு செய்யுட்கள் வருமாறு

“பெரிய புராணக் கதைநிதம் வாசித்துப் பெட்பொடென்பா
லரிய மொழிப்பொருள் கேட்டுண் ணெகிழ்ந்திந்த
புரிய வருந்தவஞ் செய்தன மோவென்று போதக்கண்ணீர்
சொரிய வழுதினி துற்றா யிருமைச் சுகங்களுமே”⁷⁸

“கந்த னியலலங் காரம் படித்துக் கருத்துவகை
வந்தனை யாலென்னிற் கேட்டுக்கண் ணீர்மல்க மற்றிவனே
முந்தை முதற்பதி யென்றாயுன் பாலிம் முடிபுணர்ச்சி
வந்தது சென்மாந் தரந்தொறுநீசெய்த மாதவமே”⁷⁹

XV

சிவசம்புப்புலவர் தமது காலத்துப் புலவர்களின் நூல்களுக்கு வழங்கிய சிறப்புப் பாயிரங்கள் ஈழத்துத் தமிழ் நூல்களின்

தோற்றம் மற்றம் வரலாற்றாய்வுகளுக்குப் பெரிதும் உதவுவன. புலவர் காலத்தில் தோன்றிய நூல்களின் சமூகவியற் பின்புலத்தை இவற்றினூடு அறியமுடிகிறது. குறித்த நூல் பற்றிய விலா வாரியான செய்திகளை சமூக, இலக்கிய மற்றும் தமிழ்க் கல்வி நிலை நின்று உரைத்து குறித்த நூலுக்கான முதன்மையைக் கவித்துவ சாமர்த்தியத்துடன் பேசுவனவாய்ப் புலவரது சிறப்புப் பாயிரங்கள் அமைந்துள்ளன.

வல்வை வயித்தியலிங்கம்பிள்ளையின் சிந்தாமணிநிகண்டு, சாதிநிர்ணய புராணம், கந்தரலங்கார உரை, நம்பியகப் பொருளுரை ஆகியவற்றிற்கும் சுன்னாகம் முருகேச பண்டிதரின் குடந்தை வெண்பா, கொக்குவிற் சிலம்புநாதபிள்ளையின் ஓமை யந்தாதி, ம.க.வேற்பிள்ளையின் புலியூரந்தாதி, புலோலி வ.குமார சாமிப் புலவரின் நன்னூற் காண்டிகையுரை விளக்கம், புலோலி வ.கணபதிப்பிள்ளையின் வேதாரணியேஸ்வரர் ஊஞ்சல், பாவலர் துரையப்பாப்பிள்ளையின் கீதரசமஞ்சரி ஆகியவற்றிற்கும் புலவர் வழங்கிய சிறப்புப்பாயிரங்கள் குறிப்பிடத்தக்கவை.

நன்னூல் கூறும் சிறப்புப் பாயிரத்து இலக்கணத்தைத் தழுவியதாய்ப் புலவரது சிறப்புப் பாயிரங்கள் அமைந்திருந்தன. புலவரது பாயிரங்களால் ஏனைய புலவர்களின் படைப்புக்கள் 'நூல்' அந்தஸ்தினை எய்தின. புலவரது சிறப்புப் பாயிரங்களில் பழந்தமிழ்ப் புலமையாளரின் கல்விச் சிறப்பும் ஆளுமையும் விரவி வருகின்றன. உதாரணமாக ம.க.வேற்பிள்ளையின் புலியூரந்தாதி உரைக்கு வழங்கிய சிறப்புப்பாயிரத்தில் சேனாதிராயமுதலியார் கூழங்கைத் தம்பிரானிடம் கடினமான தமிழ் நூல்களை இலகுவில் கற்ற செய்தியை பின்வருமாறு பதிவு செய்வதைக் குறிப்பிடலாம்.

“..... சான்ற கனகசபாபதி யோகியாம்
போன்றவர் பிறரிலாப் புண்ணிய னடிதழீஇ
யொவ்வொரு நூலையு மொவ்வொரு முறைவினா
யெவ்வவர் சொற்பொரு ளனைத்தையு மகத்தமைத்
தூழ்படு திறமிதென் றுலக முவப்பக்

காழ்ப்பு கடுமையிற் கற்று நிறைந்த
திதமுறு நுண்மதிச் சேனாதிராய முதலி”⁸⁰

தொடரும் இச் சிறப்புப்பாயிரத்தில் சம்பந்தப் புலவர், சரவணமுத்துப்புலவர் ஆகியோரின் புலமைத்திறனையும் பதிவு செய்கிறார்.

பாவலர் துரையப்பாப்பிள்ளையின் இதோபதேசகீதரசு மஞ்சரி எனும் நவீன கவிதை நூலை அங்கீகரித்துச் சிறப்புப் பாயிரம் எழுதி நவீன தமிழ்க் கவிதையை வரவேற்ற புலவராகவும் சிவசம்புப் புலவர் விளங்கியமை சிறப்பிற்குரியது. அச் சிறப்புப் பாயிரத்தில்

“உரைகொண்ட சுவையொடு பொருட்சுவை வளஞ்செறிந்
துற்றிடு மிதோப தேச
மென்றிடுங் கீதரசு மஞ்சரி படிப்பவ
ருளங்கொள வுவந்து ரைத்தான்...”⁸¹

என வரும் பகுதி கீதரசு மஞ்சரியின் எளிமை (உரை கொண்ட சுவை), புதிய உள்ளடக்கம் (பொருட் சுவை) ஆகியவற்றைப் புலவர் வரவேற்பதைக் காட்டிநிற்கிறது. புலவர் சிறப்புப்பாயிரம் எழுதும் நூல்கள் தொடர்பான புலவரது மதிப்பீட்டினை அவரது பாயிரத்தின் மூலமே அறியமுடிகிறது.

XVI

சிவசம்புப் புலவர் சமுதாயத்தின் புதிய மாற்றங்களை விருப் போடு உள்வாங்கிக் கொண்டவர் என்பதை அவரது சில கவிதைகள் காட்டிநிற்கின்றன. உதாரணமாகப் புலவர் அச்சியந்திர சாலைக்குப் பாடிய கவிதையொன்றை நோக்கலாம். அச்சியந்திரம் தமிழ்ப் பண்பாட்டிற்கு அறிமுகமாகியபோது அது ஒரு நவீன சாதனமாக இருந்தும் அதனைப் பழந்தமிழ்ப் புலவர்கள் எவ்விதத் தயக்கமும் இன்றி ஏற்றுக்கொண்டமை சுவாரசியமானது. இதற்கு, அச்சியந்திரம் புலவர்களது தொழில்சார் தேவையைப் பூர்த்தி

சிவசம்புப்புலவர் கவிதை மரபு / 61

செய்தமையை முதன்மைக் காரணமாகக் குறிப்பிடலாம். தமிழ்ச் சமூகத்தில் அச்ச முறைமை என்பது ஒரு பண்பாட்டு முறையையும் சார்ந்ததாகும்.

“அச்ச முறைமை என்பது வெறுமனே ஒரு வெளியீட்டு முறைமையை மாத்திரம் குறித்து நிற்கவில்லை. அச்சமுறை இங்கு ஒரு வாழ்க்கை முறைமையை, பண்பாட்டுக் கோலத்தை, நாகரிக வளர்ச்சி நிலையைக் குறித்து நிற்கின்றது. இங்கு அச்சமுறைமை என்பது எழுத்தைப் பேணும் முறைமை மாத்திரமன்று. அச்சமுறைமையானது எழுத்தைப் பரப்பும் முறைமையுமாகும்”⁸²

என்று கா.சிவத்தம்பி கூறுவது நோக்கத்தக்கது.

தமிழில் நூல் அச்சிடுவதை ‘அச்ச வாகனம் ஏற்றுதல்’ எனும் தொடரால் குறிப்பது நமது சமயப் பண்பாடு சார்ந்தது. கோயிலில் கடவுளரின் உருவங்களை வாகனத்தில் ஏற்றி வீதிவலம் கொண்டுசெல்லலின் தொடர்ச்சியாகவே இதனைப் பார்க்க வேண்டும். வாகனங்களில் கடவுள் ஆரோகணித்து எழுந்தருளுவதைப் போல எழுத்துக்களும் அச்சவாகனத்தில் ஆரோகணித்து அதன் மூலம் எழுந்து பரவும் தன்மையைப் பெறுகின்றன.⁸³ அச்சமுறை எழுத்துப் பரவல் முறையுடன் சம்பந்தப்பட்டது.

இதனால் சிவசம்புப்புலவர் அச்சியந்திரத் தையும் அது அமைந்த சாலையையும் வரவேற்றுப் பாடினார். சைவப் பிரகாச யந்திரசாலை மீது அவர் பாடிய பின்வரும் பாடலை இங்கு சான்று காட்டலாம். இது 1880இல் உதய பானுவில் வெளியாகியது.

“சைவப்ர காசயந்த்ர சாலையிது குன்றாம
லெவ்வெப் பகலு மினிதாகச் - செவ்விச்சீர்
வண்ணைநகர் வாச வயித்தியலிங் கப்பெருமான்
றண்ணளியா லோங்கத் தகும்”⁸⁴

62/சிவசம்புப்புலவர் பிரபந்தப் பெருந்திரட்டு

XVII

சமுதாயப் போலிகளை எதிர்த்துப் புலவர் பாடிய பாடல்கள் குறிப்பிடத்தக்கவை. புலவர் புலமையற்றவர்களையும் போலிக் கவிஞர்களையும் கடிந்து கவிதைகள் பாடியுள்ளார். அவர் பாடியவற்றுள் ஒரு வெண்பா வருமாறு,

“முன்னே ஒருகவிக்கு முந்நாறு நாநாறு
பொன்னே கொடுப்பர் புலவர்க்கு - இந்நாளில்
வாசிக்க மாட்டாத வம்பரதி கப்பட்டுக்
காசுக்கைஞ் ஞாறு கவி”⁸⁵

XVIII

இதுவரையும் சிவசம்புப் புலவரது கவிதைப் பொருள் மரபுடன் செய்யுள் மரபும் இணைத்து ஆராயப்பட்டதனால் இப் பகுதியில் புலவர் தமது கவிதையில் யாப்பை இறுக்கமாகப் பின்பற்றுவதற்கான காரணத்தைப் பற்றிச் சிறிது ஆராயலாம்.

அமுதசாகரர் இயற்றிய காரிகை மூலத்துக்குப் புலவர் தாம் இயற்றிய உரையின் முகவுரையில் பின்வருமாறு குறிப்பிடுகின்றார்.

“இலக்கணம் எழுத்துச் சொற்பொருள் யாப்பு அணியென
ஐந்துபாகுபாட்டது. இதில் தேவரையும் மாந்தரையும்
உடனுடன் மகிழ்விப்பதும், ஏனைய நான்கையுந் தன்னுட்
பொதிந்ததும், அவற்றியல்பையுந் தன்னியல்பையுந் தானே
விரிக்குந் தரத்ததும் இருமைக்கும் உயிர்க்குறுதி பயக்குந்
தர்மார்த்த முதலியவற்றின் வகையையுரைப்பதுமாய்
பெருமையால் யாப்பே தலைமைத்து”⁸⁶

இப் பகுதியில் யாப்புப் பற்றிப் புலவர் கூறும் அம்சங்களைப் பின்வருமாறு குறிக்கலாம்.

1. தேவரையும் மாந்தரையும் உடனுடன் மகிழ்விப்பது.
கடவுளைப் போற்றிப்பாடி மகிழ்விக்கவும் மன்னர் மற்றும்
பிரபுக்களின் புரவலை ஏற்று வாழ்த்திப் பாடி
மகிழ்விக்கவும் யாப்பு ஏற்றது
2. ஏனைய நான்கையுந் தன்னுட் பொதிந்தது
எழுத்து, சொல், பொருள், அணி ஆகிய நான்கையுந்
தன்னுள் அடக்கியது
3. அவற்றியல்பையுந் தன்னியல்பையுந் தானே விரிக்கும் தரத்தது.
யாப்பிலக்கணமானது யாப்பிலக்கணத்தையும் ஏனைய
நான்கு இலக்கணங்களையும் விபரிக்க உரியது
4. இருமைக்கும் உயிர்க்குறுதி பயக்குந் தர்மார்த்த முதலியவற்றின்
வகையை உரைப்பது.
இம்மை, மறுமை எனும் இருமையிலும் உயிருக்கு நன்மை
தரும் அறம், பொருள், இன்பம், வீடு ஆகியவற்றின்
தன்மையைக் கூறுவது

இந்நான்கு காரணங்களையும் யாப்புக்குப் பெருமையாகச்
சுட்டிக்கூறி இவற்றால் யாப்பே பஞ்ச இலக்கணங்களில் தலைமை
யானது என்கிறார். இதிலிருந்து புலவரின் கவிதைகளில் யாப்பின்
இறுக்கத்தைப் பேணியமைக்கான காரணத்தை அறியமுடிகிறது.
யாப்பிறுக்கம் காரணமாகப் புலவரது கவிதைகளில் கவித்துவ
மேன்மை தளரவில்லை. யாப்பிறுக்கம்கூட அதீத கவித்துவத்தை
உருவாக்கிவிடுவதைப் புலவரின் கவிதைகளில் காணமுடிகிறது.
பாவியற் கூறில் ஒன்றான யாப்பைத் தனித்த ஊடகமாக மட்டும்
கருதாமல் இருமை இன்ப அடைவுக்குச் சாதனமாகவும்
வீடுபேற்றுக்கான வழியாகவும் கண்டுள்ளமை கவனிக்கத்தக்கது.
புலவரது சமகாலத்தில் தமிழ்நாட்டிலே திரிசிரபுரம் மீனாட்சி
சுந்தரம்பிள்ளை பழந்தமிழ் மரபைப் பின்பற்றி பிரபந்தக்
கட்டமைப்பில் யாப்பின் இறுக்கத்தைக் கவித்துவம் தளராது
பின்பற்றியவர். இதனை,

“ பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டிற் பழந்தமிழ் மரபை
அடியொற்றிய போக்கின் பெரும்புலவராக உடுப்பிட்டிச்

சிவசம்புப் புலவர் விளங்குகின்றார். அந்த நூற்றாண்டிலே தமிழ் நாட்டில் மகாவித் துவான் திரிசிரபுரம் மீனாட்சிசுந்தரம்பிள்ளையும், இலங்கையில் உடுப்பிட்டிச் சிவசம்புப் புலவரும் பழந்தமிழ் மரபின் இருபெரும் தூண்களாக விளங்கினர்”⁸⁷

என்பார், துரைமனோகரன்.

XIX

சிவசம்புப்புலவர் தமது கவிதைகள் மூலமாய் 19ஆம் நூற்றாண்டின் கவிதைச் செல்நெறியைப் பலவாற்றாலும் வளப்படுத்தியுள்ளார். புலவரது கவிதைகளை அக்கால அழகியலுக்குள் வைத்து மதிப்பிடும்போது அவரது கவித்துவ வளத்தினையும் மேன்மையையும் முக்கியத்துவத்தையும் அறிந்துகொள்ளமுடியும். பண்டிதமணி சி.கணபதிப்பிள்ளை அவர்கள் தமது இலக்கியவழி நூலில் ‘ஈழநாட்டுப் புலவர்’ எனும் கட்டுரையில் கவித்துவ வளம்மிக்க ஈழத்துப் புலவர்களை வரிசைப்படுத்தும்போது “கவித்துவ சாமர்த்தியம் வாய்ந்தவர்களாய் இனித்த கவிகள் செய்தவர்களையே புலவர் வரிசையில் வைத்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்”⁸⁸ என்றும், “நல்லறிஞர்களாய் நன்மைக்குப் பாதகம் இல்லாத இனிய கவிகள் புனைந்தவர்களையே புலவர்கள் என்று இங்கே எடுத்துக்காட்ட விரும்புகிறேன்”⁸⁹ என்றும் வரிசைப்படுத்தும் ஐவருள் உடுப்பிட்டிச் சிவசம்புப்புலவரும் வருகிறார். யாழ்ப்பாணத்துப் பஞ்சரத்தினங்களுள்⁹⁰ ஒருவராகச் சிவசம்புப்புலவரை அமர்த்தி விடுகிறார், பண்டிதமணி. (ஏனையோர் நல்லூர் சின்னத் தம்பிப்புலவர், முத்துக்குமார கவிராயர், சேனாதிராஜ முதலியார், சோமசுந்தரப்புலவர்)

ஒரு கவியாளுமையை இவ்வாறு அமர்த்துவதற்கு அக்கவி யாளுமையின் கவித்துவ மேன்மையையே பிரதான அளவு

சிவசம்புப்புலவர் கவிதை மரபு / 65

கோலாகப் பண்டிதமணி கொள்வது ஈழத்துத் தமிழ்க் கவிதை வரலாற்றாய்வுக்கு வளம் சேர்க்கும் ஒன்றாகும். கவித்துவ அடிப்படையில் கவிஞர்களுக்குரிய வரலாற்றரீதியான இடத்தை வைத்து மதிப்பிடும் எண்ணத்துணியும் மேன்மையான நோக்கும் பண்டிதமணிக்குப் பின்னர் ஈழத்துத் தமிழ்க் கவிதை வரலாற்றாய்வில் இன்னும் வளரவில்லை என்றே கூறவேண்டும்.

“ கவிகாள கோங் கவிச்சக்கரவர்த்தி கம்பனென்னும்
அவியா விளக்கனை யான்புகழேந்தி யமைந்தொருங்கு
புவிமீது வந்த தெனுஞ்சிவ சம்புப் புலவனைக் கை
குவியாப் புலவ ரெவர் கவி பாடுங் குறிப்பறிந்தே ”
(சிவசம்புப் புலவரது மாணாக்கர் அல்வாய் இ.ஆறுமுக நொத்தாரிக்)

அடிக்குறிப்புகள்

1. நகுலசிகாமணி, ந. (2010) உடுப்பிட்டி அ.சிவசம்புப்புலவர், அணிந்துரை, கனடா : வல்வை வரலாற்று ஆவணக் காப்பகம். ப.4.
2. எடுத்துக்காட்டாகப் பின்வரும் நூல்களைக் குறிப்பிடலாம்.
  - (1) Peebles, Patrick (1995) **Social Change in Ninetheenth Century Ceylon**, New Delhi : Navang, Book Sekkers and Publishers.P.25 - 44.
  - (2) கைலாசபதி,க. (2001) ஈழத்து இலக்கிய முன்னோடிகள், சென்னை : குமரன் பப்ளிஷர்ஸ். ப.15 - 61
  - (3) சிவத்தம்பி, கா. (2010) ஈழத்தில் தமிழ் இலக்கியம், கொழும்பு - சென்னை : குமரன் புத்தக ம் இல்லம். ப.127 - 139.
3. ஜெபநேசன், எஸ். (1992) இலங்கையிலே பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டுத் தமிழர் சிந்தனை வளர்ச்சி, வட்டுக்கோட்டை : யாழ்ப்பாணக் கல்லூரி . ப.37

4. விரிவுக்குப் பார்க்க.
  - (1) சிவத்தம்பி, கா. (2000). யாழ்ப்பாணம் - சமூகம், பண்பாடு, கருத்துநிலை, கொழும்பு - சென்னை : குமரன் புத்தக இல்லம். ப.17 - 54.
  - (2) சிவத்தம்பி, கா. (2002). இலக்கியமும் கருத்துநிலையும், சென்னை : மக்கள் வெளியீடு. ப.35 - 55.
  - (3) Rajeskanan, Rajeswaran. (2012) **Role of Religion in Socio - Cultural Transformation in 19th Century Jaffna : Socio Anthiropological Analysis**, Jaffna: University of Jaffna.(un Published) P.138.
5. (1) முதலிமார் வம்சம் அதன் அரசியல் மற்றும் இலக்கியப் பங்களிப்புக்கள் தொடர்பான விரிவான தகவல்களை கைலாயமாலை, யாழ்ப்பாண வைபவமாலை, யாழ்ப்பாண வைபவகௌமுதி, யாழ்ப்பாணச் சரித்திரம் முதலிய யாழ்ப்பாண வரலாறு தொடர்பான நூல்களிற் காணலாம்.
- (2) யாழ்ப்பாண முதலிமாரின் சமூக அரசியல் தொடர்பான விபரங்களைக் கா.சிவத்தம்பியின் (2000) முற்குறிப்பிட்ட நூலிற் காண்க.
- (3) யாழ்ப்பாண முதலிமாரின் வரலாறு மற்றும் சமூகச் செல்வாக்குத் தொடர்பான விபரங்களைச் சி.பத்மநாதனின் இலங்கைத் தமிழர் தேசவழமைகளும் சமூக வழமைகளும் (2001) எனும் நூலிற் காண்க.
6. சிவத்தம்பி, கா. (2000) மு. கு. நூ. ப.32-33.
7. கைலாசபதி, க. மு. கு. நூ. ப.43.
8. மேலது. ப.40.
9. 'உடுப்பிட்டி இராமலிங்கம் என்பவர் சிவசம்புப்புலவரின் மருகியருள் ஒருவரை - சகோதரியின் பிள்ளை களுள் ஒரு வரை - விவாகஞ் செய்தவர். கோட்டுக்கு நடையிற் போன

போதும் - வீடு மீளும் போதும் கோட்டுப்புராணம் பாடப்பட்டது'

[நீலகண்டன், கா. (1999) உடுப்பிட்டி இமையாணன் குறிச்சிவாசி அமரர் நமசிவாயம் சோமசுந்தரம் நினைவுமலர் - உடுப்பிட்டி. கரணவாய் : கணாதிபன் அச்சகம். ப.03.]

10. கணேசையர், சி. (2006) ஈழநாட்டுத் தமிழ்ப் புலவர் சரிதம், கொழும்பு : இந்து சமய கலாசார அலுவல்கள் திணைக்களம். ப.85.
11. தேவகீயம் (2004) பண்டிதை தேவகியம்மா நினைவுமலர், சிவசம்புப்புலவர், உடுப்பிட்டி - இமையாணன் : புலவரில்லம் : ப.35.
12. சிவலிங்கராஜா, எஸ். (1993) கட்டைவேலி, கரவெட்டி கிழக்கு யார்க்கரு விநாயகர் வித்தியாலயப் பொன்விழா மலர், ஈழத்துத் தமிழ்க் கல்வி வரலாற்றில் உடுப்பிட்டிச் சிவசம்புப் புலவர், யார்க்கரு வித்தியாலயம் : பொன் விழாக்குழு. ப.9.
13. உடுப்பிட்டி முதலியார் பள்ளிக்கூடம் தொடர்பான செய்தி களைச் சிவசம்புப் புலவர் காலத்தவரான க.வேலுப்பிள்ளை யின் யாழ்ப்பாண வைபவகௌமுதி என்ற நூலிலும் வட்டுக்கோட்டை மு.இராமலிங்கம் எழுதிய நாவலருக்கு முந்திய கல்வி முயற்சிகள் என்ற நூலிலும் எஸ்.சிவலிங்கராஜா வின் வடமராட்சிக்கல்விப் பாரம்பரியமும் இலக்கிய வளமும் என்ற நூலிலும் 1840 களில் வெளி வந்த உதயதாரகைப் பத்திரிகை, உடுப்பிட்டியைச் சேர்ந்த அமரர் நமசிவாயம் சோமசுந்தரம் நினைவுமலர் ஆகியவற்றில் விரிவாகக் காணமுடியும்.
14. சிவசம்புப்புலவர் - மயில்வாகனவம்சவைபவம்.
செய்யுள் : 10

15. சிவசம்புப்புலவர் -திருச்செந்தில்யமகவந்தாதி-
குரவவணக்கச் செய்யுள்.
16. சிவசம்புப்புலவர் - வள்ளியம்மை திருமணப்படல உரை -
குரவ வணக்கச் செய்யுள்.
17. கணபதிப்பிள்ளை, க. (1955-11-13) தினகரன் - தீபாவளி
மலர், உடுப்பிட்டிச் சிவசம்புப் புலவரின் வாழ்க்கை
வரலாறு. ப.10.
18. கணபதிப்பிள்ளை, சி. (1964) இலக்கியவழி, முன்னுரை,
திருநெல்வேலி சைவாசிரிய கலாசாலை : பழைய மாணவர்
சங்கம். ப.xvi.
19. கனக செந்திநாதன் (1964) ஈழத்து இலக்கிய வளர்ச்சி, (1964)
கொழும்பு : அரசு வெளியீடு ப.6.
20. ஆறுமுகம், இ. (1910) யாழ்ப்பாணத்து உடுப்பிட்டி வாசரும்
சுப்பிரமணிய சுவாமி தொண்டருமாகிய ஸ்ரீமத்அ.சிவசம்புப்
புலவர் அவர்களின் தேகவியோகத்தைக் குறித்துச்
சொல்லிய சரமகவிகள். செய்யுள்.2.
21. சிவசம்புப் புலவர் (1910) வள்ளியம்மை திருமணப்படல
உரை, புலவரது மாணாக்கர் தும்பைநகர் ம .முத்துக்குமார
சாமிக் குருக்கள் வழங்கிய சிறப்புக் கவி, செய்யுள்:14.
22. முத்துக்குமாரசாமிப்பிள்ளை, கு. (1965) சிவசம்புப்புலவர்
சரித்திரம், சுன்னாகம் - மயிலணி : புலவரகம். ப.1.
23. செல்வநாயகம், வி. (1965) தமிழ் இலக்கிய வரலாறு,
யாழ்ப்பாணம் : ஸ்ரீலங்கா புத்தகசாலை, ப.246.
24. முத்துக்குமாரசாமிப்பிள்ளை, கு. மு.கு.நா. ப.5.
25. சிவலிங்கராஜா, எஸ். (2003) ஈழத்துத் தமிழ் இலக்கியச்
செல்நெறி, கொழும்பு - சென்னை : குமரன் புத்தக
இல்லம். ப.113.

26. சிவசம்புப் புலவர் - எட்டிகுடி மும்மணிக்கோவை.
கரணவாய்ச் செவ்வந்தி நாததேசிகர் சொல்லிய
சாற்றுகவி, செய்யுள்: 4
27. அல்வாய் வரதராஜ விநாயகர், பொலிகண்டிக் கந்தசுவாமி,
வல்லிரநாதர், இணுவிற் சுப்பிரமணிய சுவாமி,
திருகோணமலைப் பெருமாள், திருகோணமலை
விசுவநாதசுவாமி, மண்டூர் முருகன், கண்டிச் செல்வ
விநாயகர், கண்டிக்கதிரேசன், அல்வாய் குமிழடி விநாயகர்,
வல்வைவாளிச் சித்திவிநாயகர், புலோலிப் பசுபதீசுவரர்
ஆலய மூர்த்திகள் (சிவன், உமை, விநாயகர், முருகன்)
பருத்தித்துறைச் சித்திவிநாயகர், உடுப்பிட்டி வீரபத்திரர்,
பெரியதுறை முத்துக்குமார சுவாமி, வண்ணைக்
குருநாதசுவாமி, வில்லூன்றிக் கந்தசுவாமி, அல்வாய்
மாலிசந்திப் பிள்ளையார், கதிர்காமக் கந்தன்,
நல்லைக்கந்தன், மாவிட்டபுரக் கந்தன், கோணேச்வரநாதர்
முதலிய பல கடவுளர் உறையும் ஈழத் தலங்கள் இவரால்
பாடப்பெற்ற - பாடல்பெற்ற தலங்களாக விளங்குகின்றன.
28. சிவசம்புப் புலவர் - கந்தவனநாதர் கீர்த்தனம். “கந்த
வனத்தைப் போல்...” - பல்லவி
29. சிவசம்புப் புலவர் - கந்தவனநாதர் பதிகம் - செய்யுள்: 9.
30. சோமசுந்தரப் புலவர், நவாலியூர். - கந்தவனநாதர் பதிகம் -
செய்யுள்: 6.
31. செல்லையா, அல்வைக் கவிஞர் மு. - கந்தவனத் தோத்திரக்
காரிகை.
32. இத் தகவலைச் சிவசம்புப்புலவரின் பூட்டன் புலவர்மணி
காங்கேயன் நீலகண்டன் வழங்கினார். (5.5.2013)
33. சிவசம்புப்புலவர் - கந்தவன நான்மணிமாலை -
செய்யுள்: 29.

34. சிவசம்புப்புலவர் - கந்தவனநாதர் கீர்த்தனம் - 'ஐயா தயாநிதியே ....' சரணம் : 3.
35. மேலது. சரணம் : 35.
36. சிவசம்புப்புலவர் - கந்தவனநாதர் பதிகம் செய்யுள் : 10.
37. சிவசம்புப்புலவர் - கந்தவனநாதர் கீர்த்தனம்.
38. சிவசம்புப்புலவர் - கந்தவனநாயகர் ஊஞ்சல் : பராக்கு
39. மேலது : லாலி
40. சிவசம்புப்புலவர் - கந்தவனநாதர் பதிகம், செய்யுள் : 10.
41. விரிவுக்குப் பார்க்க.
சுப்பிரமணியன், நா., (15-02-1987) ஈழநாடு - வாரமலர், சித்தாந்தச் செழும் பொருளும் விடுகவி உத்திமுறையும், 'ஈழத்துத் தமிழ்க்கவிதை வளமும் வரலாறும். ப.7.
42. சிவசம்புப்புலவர் - கந்தவனநாயகர் ஊஞ்சல் - பாடல் : 7
43. சிவசம்புப்புலவர் - மண்டூர் முத்துக்குமாரசுவாமி இரட்டை மணிமாலை. பாடல் : 10.
44. முத்துக்குமாரசாமிப்பிள்ளை, கு. மு.கு.நா. ப.3.
45. சிவசம்புப்புலவர் - புலோலி நால்வர் நான்மணிமாலை, பாடல் : 38.
46. சிவசம்புப்புலவர் - நல்லைக் கந்தசுவாமி விஞ்சதி - பாடல் : 6.
47. மேலது, பாடல் : 1.
48. தேவகீயம் : மு.கு.நா. ப.49.
49. இராமசுவாமிப்புலவர், சு.அ. (1955) தமிழ்ப் புலவர் சரித்திரம், சென்னை : திருநெல்வேலி தென்னிந்திய சைவசித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகம். ப.2.

50. ஜெயராசா, சபா. (2008) இசையும் சமூகமும், கொழும்பு :
சேமமடு பதிப்பகம். ப.47-48.
51. வேலுப்பிள்ளை, க. (1918) யாழ்ப்பாண வைபவ கௌமுதி,
யாழ்ப்பாணம் : ஜயசிநீ சாரதாபீடேந்திரசாலை ப.213.
52. சிவசம்புப்புலவர் - கந்தவனநாதர் கீர்த்தனம் - 'மனத்தைத்
திருத்திக்.....'
53. சிவசம்புப்புலவரின் பூட்டன் புலவர்மணி காங்கேயன்
நீலகண்டன் வழங்கிய தகவல். (05.05.2013)
54. சிவசம்புப்புலவர் - சிவகுருக்கண்ணி - கண்ணி : 61.
55. மேலது. கண்ணி : 5.
56. விரிவுக்குப் பார்க்க
(1) கமால், எஸ்.எம். (2003) சேதுபதி மன்னர் வரலாறு,
இராமநாதபுரம் : சர்மிளா பதிப்பகம்.ப.109,195.
(2) நாவலன் (1959). பண்டிதமணி சி. கணபதிப்பிள்ளை
அவர்களின் விசேட மலர், திருவுத்தரகோசமங்கையிற்
சிவசம்புப்புலவர், திருநெல்வேலி: சைவாசிரியர்
கலாசாலை ப. 64
57. கணேசையர், சி. மு.கு.நூ. ப.129-130.
58. சிவசம்புப்புலவர் - பாற்கரசேதுபதி தனிப்பாடல்.
59. குலரத்தினம், க.சி. (1989) செந்தமிழ் வளர்த்த செம்மல்கள்,
யாழ்ப்பாணம் : சுடரொளி வெளியீட்டகம். ப.190.
60. கணபதிப்பிள்ளை, வே. (1930) ஈழமண்டலச் சதகம்,
பருத்தித்துறை : கலாநிதி யந்திரசாலை. ப.23
61. சிவசம்புப்புலவர் - பாற்கரசேதுபதி கல்லாடக் கலித்துறை.
பாடல் : 41.

62. சிவசம்புப்புலவர் - பாற்கரசேதுபதி நான்மணிமாலை. பாடல் : 13.
63. சிவசம்புப்புலவர் - பாண்டித்துரைத்தேவர் நான்மணி மாலை - பாடல் : 5.
64. மேலது. பாடல் : 15.
65. “முல்லைத்தீவு தம்பைய முதலியார் புலவரின் பாடலுக்கு ஐந்நூறு வெள்ளியாலான நாணய முடிச்சு வெகுமதி யாயளித்த போது பாடியது.”
[புலவர்மணி காங்கேயன் நீலகண்டன் வழங்கிய தகவல். (05.05.2013)]
66. சிவசம்புப்புலவர் - கரவைச் சிற்றம்பலமுதலியாரைப் பாடியது - செய்யுள் : 01.
67. விரிவுக்குப் பார்க்க.
(1) மீனாட் சிசுந்தரம், பா., (2006) வரலாற்றில் வல்வெட்டித்துறை, வல்வெட்டித்துறை - இலங்கை : அரும்பொருள்காப்பகம்.
(2) இரகுவரன், பா (2012) பருத்தித்துறையூராம் - பருத்திநகர் பற்றிய சமூகவியல் வரலாற்று ஆவணமாக் கலும் ஆய்வும் - முன்னோடிநூல், பருத்தித்துறை : தேடல் வெளியீடு.
68. சிவசம்புப்புலவர் - வல்வைக்கலித்துறை. பாடல் : 1
69. மேலது. பாடல் : 2.
70. சிவசம்புப்புலவர் - பிரபாவப் பாமாலை. பாடல் 11: 1 - 3.
71. சிவசம்புப்புலவர் - பருத்தித்துறைக் கலித்துறை. பாடல் : 2.
72. மேலது. பாடல் : 5.

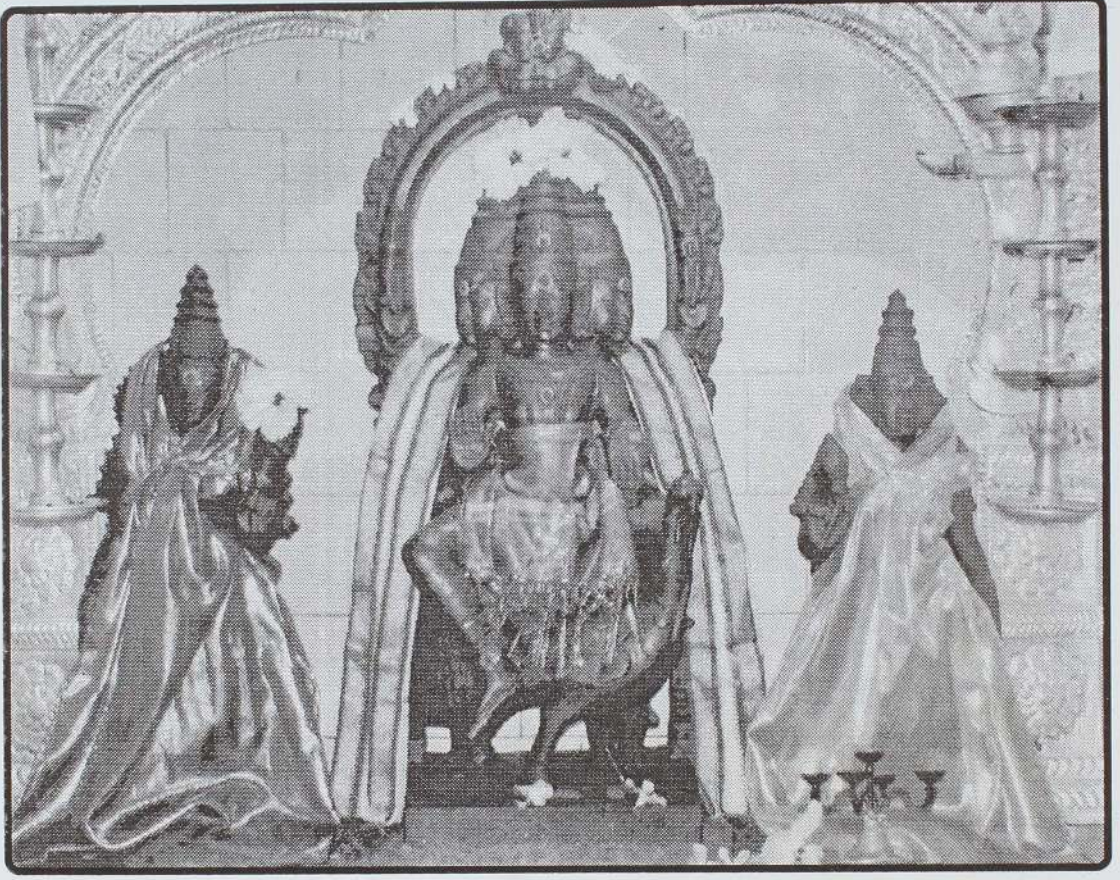
73. சனாதனன், தா. (தொ.ஆ) (2003) பனுவல் - சமூக பண்பாட்டு விசாரணை, கொழும்பு: சமூக பண்பாட்டு விசாரணைக்கான கூட்டிணைப்பு, . ப. 71 - 72.
74. கனகரத்தின உபாத்தியாயர், வே. (1968) ஆறுமுகநாவலர் சரித்திரம், யாழ்ப்பாணம்: நாவலர் நூற்றாண்டு விழாச்சபை ப. 130
75. குலரத்தினம், க.சி.(1989) மு.கு.நா. ப.189.
76. புலவருக்கும் பண்டிதருக்குமான நெருங்கிய நட்பின் விரிவைப் பல்கலைப் புலவர் க.சி.குலரத்தினம் எழுதிய “ஆறுமுகநாவலர் முதல் பண்டிதமணி வரை சைவம் வளர்த்த சான்றோர்கள் ஸ்ரீலங்கா சுவாமிநாத பண்டிதர்” (இந்து சாதனம் - 19-2-2000. ப.5,12, 18.4.2000. ப.2,15) எனும் கட்டுரையில் காணமுடியும்.
77. இராமசாமிப்புலவர், சு.அ. (1964) தனிப்பாடல் திரட்டு - மூன்றாம் பகுதி, சிவசம்புப்புலவர் சுவாமிநாத பண்டிதர் மீது பாடிய சிறப்புக் கவிகள், தென்னிந்திய - திருநெல்வேலிச்சைவசித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகம், ப.333 - 334.
78. சிவசம்புப்புலவர் - தெளகித்திரி க.கமலமுத்துப்பிள்ளை பேரிலான சரமகவி : பாடல் 10.
79. மேலது., பாடல் : 4.
80. வேற்பிள்ளை, ம.க. (1970) புலியூரந்தாதி உரை - சிவசம்புப்புலவர் வழங்கிய சிறப்புப்பாயிரம் : 41 - 48.
81. தெய்வர் துரையப்பாப்பிள்ளையின் இதோபதேச கீதரச மஞ்சரிக்குச் சிவசம்புப்புலவர் வழங்கிய சிறப்புப்பாயிரம் : 1 - 4.
82. சிவத்தம்பி, கா (2002) மு.கு.நா. ப.36 - 37.

74/சிவசம்புப்புலவர் பிரபந்தப் பெருந்திரட்டு

83. விரிவுக்குப் பார்க்க.
சிவத்தம்பி, கார்த்திகேசு (2007) தமிழ் பதிப்புப் பணியில்
உ.வே.சா. பாடவிமர்சனவியல் நோக்கு. கொழும்பு -
சென்னை : குமரன் புத்தக இல்லம் ப.13.
84. உதயபானு - 1880 ஆவணி 16.
85. முத்துக்குமாரசாமிப்பிள்ளை, கு. மு.கு.நூ. ப.9.
86. சிவசம்புப்புலவர், அ. (1893) அமுதசாகரர் இயற்றிய
காரிகை மூலமும் உரையும், முகவுரை, யாழ்ப்பாணம் :
அச்சவேலி யந்திரசாலை.
87. மனோகரன், துரை. (1997) இலங்கையில் தமிழ் இலக்கிய
வளர்ச்சி, யாழ்ப்பாணம் - கண்டி : கலைவாணி புத்தக
நிலையம். ப.106.
88. கணபதிப்பிள்ளை, சி. (1955) இலக்கியவழி, யாழ்ப்பாணம்
: வரதர் வெளியீடு. ப.45.
89. மேலது. ப.47.
90. கணபதிப்பிள்ளை, சி. (1964) இலக்கியவழி, முன்னுரை,
திருநெல்வேலி சைவாசிரிய கலாசாலை : பழைய மாணவர்
சங்க வெளியீடு. ப. XVI.

சிவசம்புப்புலவரின் உபாசனா மூர்த்தி
பொலிகண்டிக் கந்தவனம் திருவருள்மிகு ஸ்ரீ சுப்பிரமணிய சுவாமி
(சோழர் காலத்திற்குரிய இவ்விக்கிரகம் இன்று 'பழையவர்'
என்று அழைக்கப்படுகிறது)

நேரிசை வெண்பா

வேலொன்றலாற் படைகள் வேறுமுள போலெட்டார்
நாலொன்ற லாலனந்த நாட்டமுளீர் - வாலொன்று
சித்துருவக் கந்தவனச் செல்வீ ரவற்றிரண்டை
யித்தருணந் தாரு மெனக்கு.

(கந்தவன நான்மணி மாலை : 29 -
கண்ணொளி வேண்டிப் பாடியது)

தேவபாகம்

"வேலுமயி லுந்துணை யெனச்சதா காலமும்
விருப்புட னுரைக்கவருள்க
வெம்பிணிக ளாலுமிடி யாலுமுட லோடுள
மெலிந்திடா வண்ணமருள்க
காலுமுக மாறுநின தம்பவள வாயுங்
கனாவினு நினைக்கவருள்க
காலன்வரு மந்திய தினத்திலுயிர் சற்றுங்
கலங்கா திருக்கவருள்க
மேலுமொரு தாய்வயின் விடுத்திடினு மாசைவ
மெய்ந்நிலையி னிற்கவருள்க
வேறுபல வுண்டெனினு மெற்கிவைக ளேபெரிதும்
வேண்டும்வேண் டுந்தெய்வமே
மாலுமய னுஞ்சுருதி நாலுமுடி வோர்வரிய
வள்ளலே கந்தவனமேல்
வருமமல பரமசிவ குருபரமெய் விரதர்புகழ்
வரதவுல கருண்முருகனே."

- அ. சிவசம்புப்பலவர் -

பதிகம்

அல்வாய் வரதராஜ விநாயகர் பதிகம்
கந்தவனநாதர் பதிகம்
கிணுவிற் சுப்பிரமணிய சுவாமி பதிகம்
மண்டூர் முத்துக்குமார சுவாமி பதிகம்
எட்டிகுடிப் பதிகம்
பிளாங்கு தண்ணீர்மலைக் கந்தசுவாமி பதிகம்
வல்லிபுரநாதர் பதிகம்
திருகோணமலைப் பெருமாள்என்று வழங்குந் திருமால் பதிகம்

அல்வாய் வரதராஜ விநாயகர் பதிகம்

சாற்றுகவி வெண்பா

முந்துசீ ரல்வாய் முதல்வரத ராசவைங்கைத்
தந்தி முகன்பதிகந் தந்தனன்வேற் - கந்தன்
சரணிணைக்காட் பட்டசிவ சம்புப் புலவன்
பரவுமன்ப ரெய்திடவின் பம்.

(ஆசிரியரது மாணாக்கராகிய புலோலி
ஸ்ரீமத் வ.குமாரசுவாமிப் புலவரவர்கள் சொல்லியது)

4/சிவசம்புப்புலவர் பிரபந்தப் பெருந்திரட்டு

அல்வாய் வரதராஜ விநாயகர் பதிகம்

காப்பு

வெண்பா

மாவரத ராசா வளந்திகழல் வாய்த்தளிவாழ்
தேவரசா பாவரசர் சேமவைப்பே - தாவரம்பூங்
கஞ்சமைய வுன்ன கழல்பணியப் பாடமெய்ச்சீர்
நெஞ்சமைய வுன்ன நிதம்.

என்னைநீ கைவிடே லிப்பவத்தி னோபின்னு
நின்னையே நாயடியே னெஞ்சிலுன்னப்-பொன்னைநேர்
கந்தாமைந் தாவரற்குக் கற்பகநாட் டைப்புரந்த
நந்தாமைந் தாவரந்தா நன்கு.

நூல்

ஆசிரிய விருத்தம்

திருமேவு கனகமணி முடியுச்சி யுந்துகிர்ச்
செம்மைதிகழ் திருமேனியுந்
திரவியப் பட்டநுத லுந்தேங்கு கருணையஞ்
சிந்துவழி முக்கண்களுங்
குருமேவு கவரிநிக ரிருசெவியும் வான்பிறைக்
கோடுபுரை யொருகோடுமொண்
கும்பவயி றுந்தந்தி வதனமுங் காஞ்சனக்
கோலவுப வீதமார்புங்
கருமேவு முயிர்களுக் கிருண்மல மொழித்துமெய்க்
கதியுதவு மிணையடிகளுங்

கடையரேங் கண்டுபர மானந்த மடையவெக்
காலத்து நேர்வருவையோ
மருமேவு மலர்மது வரிக்கடைக் குப்பொழில்
வழங்குகை வாழாதவல்வாய்
வரதரா ஜாபொன்னி மருதரா ஜன்காவின்
மருவநேர்ந் தருளீசனே. (1)

வேண்டுவ வெலாங்கேட்டி கேட்டியின் னமுமென்று
மேதகுங் கடமுனிக்கு
மேன்மே லளித்தனை வரங்கள்பல வத்தகைய
மெய்வரத் தொன்றாயினு
மீண்டுதவு கென்றுள்ள நாளெலா மெய்த்தெய்த்
திரந்துகவி பாடியேத்த
வேதுமரு ளாதவிவ் வன்கண்மை தலையளிக்
கெந்தா யிசைந்திடுவதோ
பாண்டுநிரு பன்புதல்வர் தூதுவ னடைந்தவெம்
பன்னக வருத்தீர்த்ததும்
பகையசுர னாகுவாய் வரயான மாக்கிப்
பதாம்புய மளித்ததுமியார்
மாண்டுபிற வாத்தேவ தேவே வரிக்குயில்கண்
மாவெலாங் கூடவுமல்வாய்
வரதரா ஜாபொன்னி மருதரா ஜன்காவின்
மருவநேர்ந் தருளீசனே. (2)

கணநாத வேரம்ப வாகுவா கனசூர்ப்ப
கர்ணபிர சன்னவதன
கபிலவக் கிரதுண்ட விகடவிக் கினராஜ

கந்தபூர் வஜ்வார்தந்த
 வணநாத பூஷண குமாரதுவை மாதூர
 வயங்கிடு மிலம்போதர
 மதூரமோ தகவஸ்த பாலசந் திரகமுக
 மாறகல் விநாயகதிரி
 கணநாரி வல்லபை சமேதமுன் னவவெனக்
 கனன்மெமுகி னுள்ளமுருகக்
 காயமுழு தும்பொடிப் பக்கடைய ரேநினைக்
 கனவிலங் கருதவருளாய்
 மணநா றலர்ப்புளி வடங்குலிக மரசபிச
 மந்தநிழன் முந்துமல்வாய்
 வரதரா ஜாபொன்னி மருதரா ஜன்காவின்
 மருவநேர்ந் தருளீசனே. (3)

புடையெலா நின்னடித் தொண்டராய்ச் சைவமெய்ப்
 பூதிசா தனநெறியராய்ப்
 பொற்புறுஞ் சினகரப் பணிதிரு மடப்பணி
 புரிந்திடும் புனிதராய்நன்
 னடையெலா முடையராய்த் தருமதா னத்துறைக
 ணாளெலா மோம்புபவராய்
 நயமெலாந் தருமுழவு முதல்வினைப் பாலராய்
 நடுவெலாம் பூண்டமாக்கள்
 கொடையெலா முற்றுமனை யியலெலாம்பேணிமெய்க்
 குலமெலாங் காத்துவாழக்
 குணமெலா முடையநின் னியல்பாடு மளியரேங்
 குறையெலா முற்றுமல்வமோ
 மடையெலாங் கிளர்மயிலை நடவவரு புனலெலாம்

வயலெலா நிறையுமல்வாய்
 வரதரா ஜாபொன்னி மருதரா ஜன்காவின்
 மருவநேர்ந் தருளீசனே. (4)

வெண்மதிக் கடவுளரு ணம்பியாண் டார்நம்பி
 மெய்கண்ட பரமகுரவன்
 விரைகமழ் துளாய்மவுலி விதுமலைய மாமுனிவன்
 மேதகும் புலமையெளவை
 யுண்மதித் தாடிய பரங்கருணை வெள்ளத்தி
 லொருசிறிய துளியெனினுமீவ்
 வூத்தைவாய்ப் பேய்க்கும்வாய்க் கிற்பிறவி யிதினினூங்
 கோருந் தகைத்ததெதுவோ
 வெண்மதிக் குந்தெரிலை மார்க்கறிஞர் சொற்றவியல்
 யாவுமுற் றிசையுடம்போ
 டென்றுமுறை யுஞ்சேது நாயகியொ டாருயி
 ரிரண்டல வெனக்கலந்து
 மண்மதிக் குந்தவக் கந்தப்ப நிருபதியல்
 வாய்ப்பதி யமைத்ததளிவாழ்
 வரதரா ஜாபொன்னி மருதரா ஜன்காவின்
 மருவநேர்ந் தருளீசனே. (5)

விடமெலா மழலெலா மொருசேர வுற்றன்ன
 வெம்பிணிக ளொவ்வொர்கலையு
 மென்மயிர்த் தொகைமுழுது முறைதுழந் திடையின்றி
 மெலிவிக்க வுளநாளெலாஞ்
 சடமெலாம் வெந்ததனை நின்னுடைய சண்முகத்
 தம்பிக் குரைத்தலுத்துச்

சாமிக்கு மோதினே னீயுமக் காழ்ப்பபையேற்
 றஞ்சமினி யார்பத்திமைத்
 திடமெலாம் வாய்ந்தவ ருளத்திருக் கோவிலொளிர்
 தீபமே தேவரெலாந்
 தெண்டனிடு முடிமணி யுறைத்திடக் கன்றிச்
 சிவந்தபத யுகளவரசே
 மடமெலாஞ் சயகணப தீகணப தீயென
 வழங்கொலி முழங்குமல்வாய்
 வரதரா ஜாபொன்னி மருதரா ஜன்காவின்
 மருவநேர்ந் தருளீசனே. (6)

ஆவியா ரகலுநாண் மேவியா ரருள்செய்வா
 ரார்கொலோ வாத்தர்தொண்டொன்
 றாற்றியறி யேன்புனித நீற்றியற் றவர்கள்பசி
 யாற்றிடமுன் னானோற்றிலேன்
 காவியார் பரிமளப் பூவன மமைத்திலேன்
 கரையுயர் குளந்தொட்டிலேன்
 கடிமதிற் கோவிலைச் சூழ்ந்திடே னலகிடேன்
 கபிலைநெய் விளக்கேற்றிடேன்
 பாவியார் குழுவனை யொழிந்திலே னின்னிசைப்
 பாவகை மொழிந்திலேனெப்
 படிநடுவ னாணையை யிகந்துயிர்க் கினியநின்
 பதயுகள பதுமமடைவேன்
 வாவியார் வளையும் வராலுமடல் வாளையு
 மலங்கும் பிணங்குமல்வாய்
 வரதரா ஜாபொன்னி மருதரா ஜன்காவின்
 மருவநேர்ந் தருளீசனே. (7)

இந்திர வளத்தினை யடைந்திடற் கன்றளகை
 யேகபிங் கலவளத்தை
 யெய்திடற் கன்றுபுவி யாளுகைக் கன்றுபிற
 ரேமமலை பெறவுமன்று
 நொந்திரவு பகலிந்த யாக்கையைச் சுடுமூல
 நோயைத் தணித்தியென்று
 நுன்னிளவ லாங்குகற் பாடிப் படும்பாடு
 நுவலவாய் கோடியிலையே
 சந்திர னிகழ்ந்தவ னடைந்தேத்த வாய்புற்ற
 தண்ணளிக் கடலின்றுமுகச்
 சமையத்தி லுற்றேனை நீயுங்கை விடிலினித்
 தாங்குந்த தயாசீலரார்
 மந்திர மறைப்பனவர் மனைகழக மான்கோட்ட
 மன்றுநிரை துன்றுமல்வாய்
 வரதரா ஜாபொன்னி மருதரா ஜன்காவின்
 மருவநேர்ந் தருளீசனே.

(8)

குட்டமுத லாம்பிணிக ளாளயமெ லாந்தெறுங்
 கொடியமிடி யால்விண்ணிடயாற்
 குறளினான் மண்ணையா லவமிருத் தாற்சிகைக்
 கோரவழ லானீரினாற்
 றுட்டமிரு கத்தினாற் பன்னகத் தான்மிசைத்
 தோன்றுநா ளாற்கோளினாற்
 சோரராற் றெவ்வரான் முர்க்கரா லந்தகன்
 றாதரா லிடுநஞ்சினா
 லிட்டமுடி மன்னரா லதிகார மாக்களா
 லிதையம் பகிர்ந்தகிளையா

விணையடித் தொண்டரோ மிடரொன்றுமடையா
 திரக்ஷித்த னின்கடன்காண்
 வட்டமுழு மதியினைத் தொட்டமதி லட்டதிசை
 மட்டுமுற முட்டுமல்வாய்
 வரதரா ஜாபொன்னி மருதரா ஜன்காவின்
 மருவநேர்ந் தருளீசனே. (9)

சீர்வாழு நினதுதிரு மந்திர மகோராத்த்
 திரஞ்செபித் திடவும்வான்மைச்
 சினகரப் பணிமடப் பணிசெயவு மாத்தரைச்
 சேவித் துணாஷூட்டவும்
 பார்வாழு முயிர்கட் கெலாமிதம் புரியவும்
 பழிபாவ முயலாமலும்
 பழுவடிய ரேந்தி மிரும்புகழ் படிக்கவும்
 பார்த்தரு டிருக்கண்மலர்
 நீர்வாழு முகில்வாழ மன்னர்செங் கோல்வாழ
 நிகமாக மங்கள்வாழ
 நீதிவகை வாழவறம் வாழவித் வாஞ்சர்க்கு
 நிதியருணல் லோர்கள்வாழ
 வார்வாழு முலைமின்னார் கற்புவா ழத்திருவல்
 வாய்வாழ வாழ்வுகந்த
 வரதரா ஜாபொன்னி மருதரா ஜன்காவின்
 மருவநேர்ந் தருளீசனே. (10)

- முற்றிற்று -

கந்தவனநாதர் பதிகம்

காப்பு
வெண்பா

செந்திருவாழ் கந்தவனச் செய்யவடி வேற்குகன்மேற்
பைந்தமிழின் முன்வினையேன் பாடவே - சந்ததமும்
வந்தனைசெ யுந்தவர்முன் வந்தருளு மைந்துகரக்
கந்தமத தந்திமுகன் காப்பு

நூல்
ஆசிரிய விருத்தம்

திருமேவு மாறுமுக மும்வழியி ராறும்வளர்
திண்டிற் றோண்முந்நான்குஞ்
செம்பவள வாயுமணி மூரலு நினதுபய
சீறடியு மாரநிறமுங்
குருமேவு கோடிசுட ரன்னவடி வஞ்சுடர்செய்
குண்டலமு மம்பொன்முடியுங்
குக்குடமும் வேலுமயி லுங்கருத லார்பிறவி
கொள்ளப் படுத்தகைத்தோ
தருமேவு நாட்டரசன் மதலைகன வற்றினைய
றசநாளி னுந்துயரெலாஞ்
சாடுது மெனச்சொற்ற பெரியவருண் மேகமே
தத்துவா தீதமுதலே
மருமேவு சோலைநிறை வானக டுடைக்கவெழும்
வளமருவு கந்தவனமேல்

வருமமல பரமசிவ குருபரமெய் விரதர்புகழ்
வரதவுல கருண்முருகனே. (1)

ஆற்றமுடி யாதுமுடி யாதிந்த நோய்த்தழ
லலுத்தன னலுந்தனனினக்
கடிமைபட் டுப்பெற்ற பயனல மலங்கருணை
யாளனென் றுன்னையறிஞர்
சாற்றும்வகை யென்னையோ சிறியார்க் கிரங்கத்
தகாதோநன் மெய்யன்பரிச்
சஞ்சல மெலாஞ்சொலி யிரக்கவிலை யோவருட்
டன்மையிந் நாளிலிலையோ
வேற்றமுறு நற்குண மிலாதமக வென்றாலு
மீன்றவர்கை விட்டிடுவரோ
வெல்லாம் விளங்கியுள நின்றிரு வுளத்தையினி
யெந்தவகை யாய்க்குழைப்பேன்
மாற்றல னெனப்புக்க சூரற்கு மின்புதவும்
வள்ளலே கந்தவனமேல்
வருமமல பரமசிவ குருபரமெய் விரதர்புகழ்
வரதவுல கருண்முருகனே. (2)

நின்னன்றி யுற்றதுணை வேறுகா ணாதவெனை
நீகைவிட நீதியோவென்
னெஞ்சமுறு சஞ்சலங் காணிலொரு கல்லேனு
நெக்குற விரங்கிடாதோ
வெந்நன்றி கொன்றவரும் யான்படும் பாட்டினிலொ
ரெட்டுணையு முற்றதிலையே
யென்னென் றுரைத்திடுவ னின்னுளக் காழ்ப்பையினி

யார்க்குரைசெய் தாறுவேன்காண்
 பொன்னன் நிகற்றுருவர் தஞ்செயல் சொலக்கருணை
 பூத்தமுழு ஞானமுதல்வா
 புளினர்த மடக்கொடி பொருட்டெயின் சேரியிற்
 போந்தவிம லாபொனாலக
 மன்னன் றிசாமுகன் முராரிபுகழ் பச்சைமயில்
 வாகனா கந்தவனமேல்
 வருமமல பரமசிவ குருபரமெய் விரதர்புகழ்
 வரதவுல கருண்முருகனே. (3)

உள்ளத் தழுக்காறு வெஞ்சின மகந்தைபொய்
 யுலோபமுத லானவினைய
 வொன்றினுக் கொன்றதிக மாய்வளர வொருசிறிது
 முண்மைதெரி யாதுலைவுறாஉங்
 கள்ளத்தி னேனுநின் னருட்குரிய னாவதெக்
 காலத்தி லுளநாளெலாங்
 கண்டபடி வீணிற் கழிந்ததந் தோவினிக்
 காலனார்க் காளாகவோ
 தெள்ளத் தெளிந்தவழு தேயினிய தேனே
 திரண்டபா கேசீனியே
 தீவினைக் காட்டினை யெரித்தசெந் தழலே
 சிவாநந்த போகவிளைவே
 வள்ளத்தி லம்பிகை யளித்தவழு துண்டமணி
 வாயனே கந்தவனமேல்
 வருமமல பரமசிவ குருபரமெய் விரதர்புகழ்
 வரதவுல கருண்முருகனே. (4)

ஒன்றுசெய வொன்றாகி நாள்பலவும் வெந்துயர
 வுத்தியிடை யாழ்ந்ததன்றி
 யொருகடிகை யெனினுமிங் கடியரேஞ் சுகமா
 வுறைந்ததுவு முண்டுகொல்லோ
 வென்றுமினி யிவ்வகை நடக்குமோ மாறுமோ
 வென்றுசிறி துந்தெரிகிலே
 னேதுநி னுளக்குறிப் பாலியல்வ தன்றியம
 தெண்ணத்தி னாலுமாமோ
 துன்றுயிர் செய்யுப்பாவ புண்ணிய மெலாந்தெரிபு
 துக்கசுக மேற்கவுதவுஞ்
 சோதியே யாதிநடு வந்தங் கடந்தமெய்ச்
 சுடரேநல் லொளிவிளக்கே
 மன்றுதொறு நல்லவர் சொலுங்கலைக ளஞ்சுகம்
 வழங்கிடுங் கந்தவனமேல்
 வருமமல பரமசிவ குருபரமெய் விரதர்புகழ்
 வரதவுல கருண்முருகனே.

(5)

மேன்மே லிரும்பத்தி கூட்டிடவு முட்கவலை
 வீட்டிடவு மெண்ணினினையே
 வேண்டியொழி யாதிரக் கத்துயர முன்னையிலு
 மேவர மிகப்புணர்த்தா
 னான்மே லியற்றுவதென் முன்னுள்ள சிற்றன்பு
 நாளுக்குநா டேயவோ
 நம்பினரை யோம்பிடும் வழக்கிய லிறந்ததோ
 நாடுந ரெவர்க்குநகையிங்
 கேன்மேவ வைத்தனை நினாதருட் சோதனைக்

கேழையுமொ ராளாவனோ
 வின்னுமின் னும்பெரிது மாய்த்திடே மாய்த்திடி
 லியார்மாட் டுரைத்தாறுவேன்
 வான்மேவு பண்ணவரு மற்புதங் கண்டுதொழ
 வந்திடுங் கந்தவனமேல்
 வருமமல பரமசிவ குருபரமெய் விரதர்புகழ்
 வரதவுல கருண்முருகனே. (6)

இப்போதி லுள்ளபிணி யொற்கமல் லாலின்னு
 மின்னுமெவை சூழ்விக்கினு
 மெள்ளளவி லேனுந் திருட்டகைமை கண்டகடை
 யேனினை மறந்திடுவனோ
 வெப்போது நின்றிரு வுளங்குழையு மப்போ
 தெலாம்வாய்க்கு மென்றறுணிவே
 யார்பிற ரிருந்திடினு மவரையருண் மூர்த்திக
 ளெனச்சிறிது நம்புவேனோ
 மெய்ப்போத வானந்த வெள்ளமே கள்ளமயல்
 வெம்பிணிக் கோர்மருந்தே
 விபுதர்கண் முடிக்கணாளிர் மாணிக்க மேகுறமின்
 விழிவிருந் தயிலுமமுதே
 மைப்போத காநநன் மகிழ்ந்திடு கனிட்டபுகழ்
 வாய்ந்திடுங் கந்தவனமேல்
 வருமமல பரமசிவ குருபரமெய் விரதர்புகழ்
 வரதவுல கருண்முருகனே. (7)

பெற்றார்க டஞ்சொலாந் தின்றலை நடந்திடாப்
 பிள்ளையை யொறுத்தடித்துப்

பின்னுறத் தளையுமிட லன்னோற் றிருத்திநற்
 பெற்றியில்விடற் காதல்போற்
 சற்றா யினுந்தயை யிலாவெனையு நீபெரிது
 தண்டிக்கு மாற்றிந்துஞ்
 சர்வகா லமுநினை நினைத்திறஞ் சாதவித்
 தாழ்வென்று பாழ்படுவதோ
 பற்றாரு மனைமக்க ளாதிய பெருங்குடும்
 பச்சேற்றி லுற்றழியினும்
 பத்திவழு வாரெனி லவர்க்குமிரு மைக்கணும்
 பலபேத வின்பமுதவும்
 வற்றா வருட்பரவை யேசுத்த சாட்குண்ய
 வள்ளலே கந்தவனமேல்
 வருமமல பரமசிவ குருபரமெய் விரதர்புகழ்
 வரதவுல கருண்முருகனே.

(8)

ஐயனீ பெற்றவரு ளன்னைநீ தெய்வநீ
 யடிகனீ யுறவுநீயென்
 றாதரவி னம்பிய வெனைக்கொடிய மிடியாலு
 மளவிறுய ரம்பரிவுறாஉம்
 வெய்யநோ யாலுமொழி யாகுற வுடற்றிடனின்
 மெய்யருட் கேற்றதேயோ
 வேறொருவர் பாற்குறை யிரந்திடுவ னோநின்னின்
 மேம்பட்ட தேவுமுண்டோ
 செய்யனே மாசுர சமூகசே விதபாத
 சிந்தனா தீதவநக
 திமிரமல மறவந்த தேசோ மயானந்த
 செகதீச பரிபூரண

மையனோய் தீர்த்திடு மருந்தே பெருங்கருணை
 வாரியே கந்தவனமேல்
 வருமமல பரமசிவ குருபரமெய் விரதர்புகழ்
 வரதவுல கருண்முருகனே. (9)

வேலுமயி லுந்துணை யெனச்சதா காலமும்
 விருப்புட னுரைக்கவருள்க
 வெம்பிணிக ளாலுமிடி யாலுமுட லோடுள
 மெலிந்திடா வண்ணமருள்க
 காலுமுக மாறுநின தம்பவள வாயுங்
 கனாவினு நினைக்கவருள்க
 காலன்வரு மந்திய தினத்திலுயிர் சற்றுங்
 கலங்கா திருக்கவருள்க
 மேலுமொரு தாய்வயின் விடுத்திடினு மாசைவ
 மெய்ந்நிலையி னிற்கவருள்க
 வேறுபல வுண்டெனினு மெற்கிவைக ளேபெரிதும்
 வேண்டும்வேண் டுந்தெய்வமே
 மாலுமய னுஞ்சுருதி நாலுமுடி வோர்வரிய
 வள்ளலே கந்தவனமேல்
 வருமமல பரமசிவ குருபரமெய் விரதர்புகழ்
 வரதவுல கருண்முருகனே. (10)

- முற்றிற்று -

கிணுவிற் சுப்பிரமணிய சுவாமி பதிகம்

காப்பு
வெண்பா

யாருந் துதிக்க விணுவிற் பதிவாழுங்
கூருஞ் சுடர்வேற் குகன்பதிக - நேருவிக்கு
மாய்பன்முகத்தா னருமறையர்ச் சிக்குமங்கை
யாம்பன் முகத்தா னருள்.

நூல்
ஆசிரிய விருத்தம்

சீர்பூத்த தண்ணளி வழிந்தொழுகு சுந்தரத்
திருமுகமொ ராறும்வலயச்
செய்யதுவி சட்புஜமு மெய்க்கருணை யம்பரவை
தேங்கிடுமுந் நான்குவிழியும்
பேர்பூத்த நிகமாக மக்கலை வடித்தசெம்
பிரவாள நிகரும்வாயும்
பிரபைகிளர் நித்திலச் சிறுநகையு மாரம்
பிறங்கிடு பகட்டுமார்புங்
கார்பூத்த மலவிரு ளுடைத்துயிர்க் கழிவுறாக்
கதியுதவு மிணையடிகளுங்
கலபமயி லுங்குருகு மிலகுமயி லுந்துணைக்
கண்ணுளம் புய்க்கலாற்றா
வேர்பூத்த வனிதையர் மருங்குமா யளியேன்மு
னெந்தநாள் வந்தருளுவா

யிணர்கொளர விந்தனே யெனவிதிசெய் மைந்தனே
யிணுவிலம ருங்கந்தனே (1)

கந்தவன மேரகந் தென்பரங் குன்றுகதிர்
காமஞ் செயந்திபழனி
கவினுறுந் தணிகைபழ முதிர்சோலை மலையருங்
காட்சிகிளர் திருவேங்கட
முந்தியற் குன்றுதோ றாடலி லமர்ந்தன்பர்
முன்னிய வெலாமுதவிடு
முழுமுதற் பதியென்ன வீண்டுறவி னாய்நம்பி
முன்னிலையி னுள்ளநொந்து
வந்தவர் தமக்கெலா மற்புதம் பலகாட்டு
மாணருட் பெருமையளியேன்
மாட்டினுங் காட்டிற் சொப்பனத் தினினுநின்
மலர்ப்பத மறந்திடுவமோ
விந்திரனை விண்ணகர்க் குடிநாட்டி முடிசூட்டி
யின்பொருங் கீந்தவரசே
யிணர்கொளர விந்தனே யெனவிதிசெய் மைந்தனே
யிணுவிலம ருங்கந்தனே. (2)

சூரனவை யத்தினிற் பின்னிளவ வளிமிக்க
தூதிய லிருந்துரைசெயத்
துங்கநவ ரத்நதே சோமயச் சிங்கவணை
துன்னுவித் ததுமவன்மேல்
வாரண முகத்தவுண னுய்த்தவொர் சகத்திர
வரைகள் பொடிசெய்ததும்

வானவர் பிரான்மதலை கனவிலுற் றதுமும்பர்
 மற்றவர்த் தேற்றியதும்வெங்
 காரிபடை போரிடையி னைந்தவிசை யற்குமேற்
 ககனத்தி லுற்றீந்ததுங்
 கருதுமடி யாரைமார்ச் சாலமுறை யாட்கொளுங்
 கருணைப் பெருங்குறியென
 வீரமுற் றினுமெனாச் சிறியரேம் பாழ்வினையை
 யென்றொழித் தின்பருளுவா
 யிணர்கொளர விந்தனே யெனவிதிசெய் மைந்தனே
 யினுவிலம ருங்கந்தனே. (3)

தென்னனுடல் வெப்பைவெண் ணீற்றினாற் றீர்த்ததுந்
 தீயசம ணீசர்தொகையைத்
 திறனுனிக் கழுவுய்த்த தும்புத்த நந்திதன்
 சென்னியைப் பகிர்வித்தது
 மன்னியிடு மற்புதத் தேவாரம் வைகையில்
 வயங்கியெதிர் புகவுய்த்தது
 மன்னவன் கொல்லிமழ வன்மக ளுடற்கொடிய
 மரோக நீத்திட்டதுங்
 தன்னுயி றொழிந்தபூம் பாவைமெய் யென்பைமுற்
 றகையிய லுறச்செய்ததுஞ்
 சாமிநின் தருளல்ல வோவன்ன திந்தநாட்
 சற்றும்வெளி யெய்திடாத
 தென்னவகை யோநின்னை நம்பிவா முளியேங்க
 ளெதுகண்டு நின்கணடைவோ

மிணர்கொளர விந்தனே யெனவிதிசெய் மைந்தனே
யிணுவிலம ருங்கந்தனே. (4)

முத்தவெனார் பாலருட் பெரியசோ மாஸ்கந்த
முர்த்தமொரு பாற்குரைக்கு
முடுவலார் பரெனார்பா லானந்த நடராஜ
முழுமுதற் கடவுளொருபான்
மாத்தகையி லுறவிருப் பாயென்றும் வற்றிடா
மாணருட் கடனீயலால்
வானவரில் யார்பிறர் கலியினுங் கண்கண்ட
வரதேவு நீயல்லையோ
வாத்தனுங் கொருவனைய திட்டித்து நோய்பே
யனைத்தையு மொழிக்குதியென
வன்பர்பலர் சொற்றிடநி னம்பியுற் றேங்கட்கவ்
வற்புதங் காட்டாததென்
னேத்திடு மறைத்தொகையு மின்னுமுண ராதநினை
யேழையேந் தொடரும்வகையே
திணர்கொளர விந்தனே யெனவிதிசெய் மைந்தனே
யிணுவிலம ருங்கந்தனே. (5)

உன்னையே பாடியிடு நாவெந்து புண்ணாகி
யுண்ணவொண் ணாதுசீரமு
னுள்ளபல வங்கமு மகோராத் திரஞ்சொறியி
னோய்ந்துதுயி லின்றிழப்பில்
வன்னியே நிகரான வெம்மூல வாயவட
வயினடிக் கடிசுடைதர

வாக்கரசர் சூலையிற் பட்டபாட் டிற்பெரிது
 மடவேன் படுந்துயரிதை
 முன்னைநாட் கண்ணினை மறைத்தவெங் காசமா
 முதிரிநுளை யோட்டியாங்கு
 முற்றுந் னருட்கடற் றுளியொன்றி லோட்டியிட
 முன்னுதியின் னேமுன்னுதி
 யின்னவா றின்றுபுரி யாதின்னும் வாளாங்
 கிருப்பினை யேசிடார்யா
 ரிணர்கொளர விந்தனே யெனவிதிசெய் மைந்தனே
 யிணுவிலம ருங்கந்தனே. (6)

ஒருமரஞ் சோலையோ வெருபிள்ளை யும்பிள்ளை
 யோவெனு முரைக்கிசையவென்
 னுடைமரபி னுக்கொர்மக ளாமிவள் கழுத்தடைத்
 துயர்முக்கு நெஞ்சடைத்துத்
 தெருமர லடைந்துவாய் வழிமுச்சு வெளிவரச்
 சேடவா தங்கிளர்வுறச்
 செல்லற் படுந்துயர மேதிலர்க ளுயிரையுந்
 தீக்கின்ற தினுமணித்தாய்
 வருமண மமைக்கநிரு மித்தமதி தானுமிவ்
 வகைநினடி யார்படுவதோ
 வைகலுமிம் மான்சுமையில் வைகுவார் தமையெந்தை
 மனமின்னு மேய்ந்திடாதோ
 விருமலரை யிருவராய்ச் செற்றகோ பாலனுக்
 கினியமரு காமுருகனே

யிணர்கொளர விந்தனே யெனவிதிசெய் மைந்தனே
யிணுவிலம ருங்கந்தனே. (7)

பெற்றார்க ளளவதோ நம்மனோ ரளவதோ
பிள்ளையுள் ளாரளவதோ
பேணிஞ் சிறுபிரா யத்திலிம் மான்படும்
பேதுறுகை கண்டுகவலல்
முற்றாசை யும்விட்ட தவவாணர் கண்டிடினு
முழுகுவா ரிடராழியின்
மூப்பிலெனை யோம்பிவந் தாளையா நோம்பிடுகை
முன்னாட் புரிந்தவினையோ
கற்றார் விழுங்கிடுங் கற்பகக் கனியே
களக்கறைப் பரமகுருவே
கனவிசித் திராத்ந மானத் திவர்ந்தருட்
காட்சியரு டேசோமய
வெற்றாவ விப்பாடு காணக்கண் ணேருவ
திரங்கா யிரங்காயினி
யிணர்கொளர விந்தனே யெனவிதிசெய் மைந்தனே
யிணுவிலம ருங்கந்தனே. (8)

செந்தா மரைப்பொறி வசிக்கின்ற மலையிலிச்
சிறுவிபடு மல்லல்கண்டு
சேட்டைபுக வடிபெயர்ப் பாள்போலு மிஃதடிகள்
சீரருட் கேற்றதாமோ
நொந்தாரை யஞ்சலி ரெனத்தாங்கு மேதகைய
நுன்னியல்பு பிறமுமாறு

நொய்யசீற் றடியரேஞ் செய்தபிழை யாவையோ
 நோவுறும் போதுசரணில்
 வந்தாரை யறிவிலாக் கீழ்கண்போற் கைவிடுதல்
 வரதெய்வ முறையாகுமோ
 மாறுற்ற சூரற்கு மெய்வாழ் வளித்தது
 மறைந்ததோ விந்தநாளில்
 எந்தா யினிச்சிறி திரங்காது வாளாங்
 கிருப்பிலவன் கணரும்வைவ
 ரிணர்கொளர விந்தனே யெனவிதிசெய் மைந்தனே
 யிணுவிலம ருங்கந்தனே. (9)

தேய்ந்தநய னத்தொளியை யளியேற் களித்தவச்
 சீரருட் கெதிராகவிச்
 சிறுவியை யடர்த்திடுதன் முறைகொலோ முறைகொலோ
 தெய்வவிய ல்வ்வகைத்தோ
 வோய்ந்தொரு புறத்தினில் விருத்தனேன் கலுழமற்
 றொருபாலி ல்வள்புலம்பி
 யுழல்வதுமுன் னாளில்வினை யோவளிய ரேமவல
 முறுவது நினக்கெண்ணமோ
 வாய்ந்துநி னடிப்புக்க வாத்தனை யதிட்டித்திவ்
 வல்லலை விரைந்தழித்தி
 யையமுந் திரிபுமற நின்னையே நம்பிய
 வகத்தொண்ட ரென்பதருளே
 யேய்ந்ததிரு வுள்ளத்தி லின்னமு முறாதவிது
 யார்செய்த பாழ்த்தவினையோ

விணர்கொளர விந்தனே யெனவிதிசெய் மைந்தனே
யிணுவிலம ருங்கந்தனே. (10)

சீராமன் முடிசூட்ட நிருமித்த நாணகர்த்
திருவகன் றடவியுற்றான்
செனகன்று பதினாயி ரம்வருஷ மரசாண்டு
சேணடைந் தான்மூப்பினிற்
சோராது மணவினை நிரப்பநிரு மித்தநாட்
டோகையிவள் பிணியுழந்து
துஞ்சநிலை யெய்தின ளதற்கிதனை யொப்பெனச்
சொல்வது மதிக்கடாதுன்
னேரா ருட்பத்த னாற்சிறி தொழிப்பித்த
நெறியினிற் சேஷநோயு
நீக்குவித் திடுவையென மீட்டுமுன் சந்நிதியி
னெஞ்சமுற நம்பிவந்தே
னீரா யிரத்தொகைக் கணவெள்ள மொடுசெல்கி
யிரிபுகளை யட்டவிசையா
விணர்கொளர விந்தனே யெனவிதிசெய் மைந்தனே
யிணுவிலம ருங்கந்தனே. (11)

- முற்றிற்று -

மண்டூர் முத்துக்குமாரசுவாமி பதிகம்

காப்பு
வெண்பா

முத்துக் குமாரன் முதிர்ந்திடுஞ்சீர் மண்டூரீர்
சத்திக் குகன்பதிகஞ் சாற்றுவிக்குஞ் - சுத்தப்பா
லத்தி முகத்தா னகியுருவந் தீர்த்தமத
வத்தி முகத்தா னருள்

நூல்
ஆசிரிய விருத்தம்

உரைபூத்த கலைமங்கை கணவன்முத லைவரா
யுலகெலா மைந்தொழினடாத்
தொருமுதற் பதியான நின்றிருப் புகழொன்று
மொன்றவுண ரேனதானுன்
விரைபூத்த நளினமல ரடியிணைக் காட்பட்ட
மெய்த்தொண்டர் தொண்டியற்றேன்
வினையினே னெங்ஙனந் திருவருட் கருகனாய்
வெய்யபவம் வீட்டியுய்வேன்
நிரைபூத்த மைக்கமஞ் சூன்மழை யுறங்குமணி
நீடிந் தொடையிஞ்சியு
நிலைவருங் கோபுரமு மாமடமும் வானகரை
நின்றெதிர் சிரிப்பவாய்ந்து
திரைபூத்த கடனிலச் செல்விக்கு முகமெனத்
திகழ்கின்ற மண்டூரில்வாழ்

தீரனே முத்துக்கு மாரனே சுத்தநித்
தியவகண் டாகாரனே

(1)

தருமேவு நிழல்வாழ்வை யும்பெரிய செல்வத்
தருக்கையு மிழந்தசுரர்கோன்
றடநகர்ச் சிறையிடைக் கோட்பட்டொ ரெட்டுமேற்
றலையிட்ட நூறுகமெலாம்
வெருமேவு சிந்தையுட னாவவென் றலமந்த
விண்ணவர் பிரான்மதலைதன்
மெய்க்கனவி லுற்றவக் கருணையங் கடலிலிவ்
வினையனையு மாட்டடியருளாய்
மருமேவு மிந்துளச் செய்யதார் புரளுமணி
மார்பனே கிளர்சமஸ்த
வானவச முகசே விதபாத புண்டரிக
வரதனே பிரசவசனத்
திருமேவு மணிமார்பன் மருகனே புடவிக்கொர்
திலகமா மாமண்டுரில்வாழ்
தீரனே முத்துக்கு மாரனே சுத்தநித்
தியவகண் டாகாரனே

(2)

ஆரோடு புகலுகே னையகோ விக்குறையை
யாற்றகா ணின்மாட்டுநின்
றளியனேன் பட்டதுய ரத்தனையு முலகமுற்
றறியுமே யினிநினைவிடக்
காரோடு கிளருமிவ் வுளத்தினுக் குன்னுளக்
காழ்ப்பினை யெடுத்தெடுத்துக்
காட்டிடவு மன்றுதொட் டின்றளவு மார்நினைக்

காத்தவர்க ளின்னுமின்னும்
 வேரோடு கெடவரினு நானின்ற நிலையினை
 விடேனெனக் கவல்வதென்றோ
 வெறியையே னன்றிகொன் றாயென வுயிர்ப்போங்க
 வெகுள்கின்ற தென்விதியிதே
 தேரோடு வீதிமுழு தன்பர்கண் ணீரினாற்
 சேறேறு மண்டுரில்வாழ்
 தீரனே முத்துக்கு மாரனே சுத்தநித்
 தியவகண் டாகாரனே (3)

சத்திதர கந்தசிகி வாகன கஜாருட
 தாரகாந் தககுமார
 சண்முக மலர்ப்பிரம சாத்தசுப் பிரமணிய
 தக்கசுர சேனாபதீ
 மைத்தகுழல் வல்லிகல் யாணசுந் தரபால
 மயவே தண்டபேத
 வாண்மைநில வுங்கார்த்தி கேயசர வணபவ
 வயங்குசே னானீயெனச்
 சித்தமுரு கித்தமிய னேனகோ ராத்திரந்
 தேறிநினை யேத்தவருளாய்
 தேசோம யானந்த வருள்வடிவ மாம்பரம
 சிவமேமெய்ஞ் ஞானகுருவே
 சித்தசன் மடந்தையொடு பூம்பொழில் வளந்தெரிபு
 தினமுலவு மண்டுரில்வாழ்
 தீரனே முத்துக்கு மாரனே சுத்தநித்
 தியவகண் டாகாரனே (4)

வானந் துறுங்கரத் திருமாயன் முதலோரு
 மறையுமினு மோர்ந்திடாமன்
 மாலுநின் புகழ்மையை யகோராத் திரம்பாடி
 வழியடிய னாகிவைக
 ஊனந் தபுந்தவஞ் சென்மாந் தரந்தொறு
 முலப்பறப் பெரிதுசெய்திவ்
 வுடலினை யெடுத்தபய னெய்தினே னின்னுமிதி
 னூங்குதவம் வேறுள்ளதோ
 ஆனந்த வெள்ளமே யன்பருட் டித்திக்கு
 மறுமுகத் தீங்கரும்பே
 யாய்ந்தவர் மனத்தினா லள்ளியள் ளிக்கொள்ளு
 மமுதமே பவமருந்தே
 தேனந்து பூம்பொழி லுடுத்தற் புதம்பல
 தெரிகின்ற மண்டூரில்வாழ்
 தீரனே முத்துக்கு மாரனே சுத்தநித்
 தியவகண் டாகாரனே

(5)

எங்கே யிருப்பினு நினதுதிரு வருளே
 யெமைப்புரந் திடுவதென்ப
 தின்னுமறி யாதமுழு மடவனென் றளியேனை
 யெந்தாய்கை விடல்விடலினும்
 வெங்கேடு தரினுமின் பந்தரினு நினையன்றி
 வேறொருவ ரைப்பணியலேன்
 விரதமிது சடநிற்கு மளவோ வினுந்தேக
 மேவிடினு நிலைமெய்மைகாண்
 பங்கே ருகற்குமருள் சனகற்கும் வான்மைப்
 பராசரன் புதல்வருக்கும்

பைந்தமிழ் முனிக்குமெய்க் குருவே முராரியருள்
பாவையர் சமேதராஜ
செங்கேழ் மலர்க்கமல வாவியிற் சிறையனந்
திரிகின்ற மண்டூரில்வாழ்
தீரனே முத்துக்கு மாரனே சுத்தநித்
தியவகண் டாகாரனே

(6)

பொய்யா மொழிப்புலவ னுக்குமரி சேய்க்குமப்
பொதியமமர் குறுமுனிக்கும்
புருகூத னுக்குநக் கீரற்கு மறுவராய்ப்
போந்தமுனி மைந்தருக்கு
மெய்யாறு முழுதோர்ந்த வருணகிரி நாதற்கும்
வேடர்க்கு மீந்தகருணை
வெள்ளத்தை யேநம்பி யளியேன்பன் னாணின்ற
வேட்கையுள மோர்ந்திடாதோ
கையா றிரண்டுடைய மந்தார தருவே
கனிந்ததீஞ் சுவையமுதமே
கன்னலங் கட்டியே நல்லன்பர் கலியினுங்
கண்கண்ட மெய்த்தெய்வமே
செய்யாரும் விளைவுகிளர் மட்டக் களப்பிற்
சிறப்புநிமிர் மண்டூரில்வாழ்
தீரனே முத்துக்கு மாரனே சுத்தநித்
தியவகண் டாகாரனே

(7)

காடேறி னாலுமுனை மலையேறி னாலுமைக்
கடலிடைக் கலமேறினுங்
கரடிவெம் புலியானை முன்னேறி னும்படக்
கட்செவிமுன் னேறினுங்

கேடேறு மண்ணைகுறண் முன்னேறி னாலுநின்
 கிருபையே யோம்புமென்று
 கேதசந் தேகவிப ரீதமற வோர்ந்துனைக்
 கிட்டினேற் கச்சமுளதோ
 தோடேறு செவியடைக் கடவுளுஞ் செந்தார்ச்
 சுகக்கிளவி மலைவஞ்சியுஞ்
 சுவைமழலை கேட்டினிது கொஞ்சிடப் புன்னகைசெய்
 சுந்தரத் தெய்வமணியே
 சேடேறு மன்பர்க டிரண்டேறி யேத்திடுந்
 தெருவேறு மண்டுரில்வாழ்
 தீரனே முத்துக்கு மாரனே சுத்தநித்
 தியவகண் டாகாரனே

(8)

ஆறுகுண மாயநின தாறுமுக மல்லாம
 லளியனேன் பிள்ளுளசுர
 ரார்முகங் காணவு மனம்பொருந் தேனிதுந்
 னகமுழுது மோர்ந்திடுவதே
 சீறுமுக மாகநீ நின்றிடினு நான்புறஞ்
 செல்வனோ செல்வனலலென்
 சிந்தனைக் குறையினைகத் தீர்ப்பதுன் கடனலாற்
 சிறியபிறர் தேவர்கடனோ
 மாறுபடு வெம்மைபயில் சுரற்கு மொழியாத
 வாழ்வினைத் தந்தவனகா
 வடிசுடர் படைத்தவிரு றுமுகச் செய்யவயில்
 வள்ளல் பவானிகுமரா
 சேறுபடு பண்ணைதொறும் வண்ணவளை யூர்ந்துமுரல்
 செல்வமலி மண்டுரில்வாழ்

தீரனே முத்துக்கு மாரனே சுத்தநித்
தியவகண் டாகாரனே

(9)

அந்தகன் றிரிமருப் பெருமைக் கடாவேறி
யழலென வெகுண்டுகுள்ளென
வார்த்தடையு நாளினின் மயிற்போத்தி னீயேறி
யளியேன்முன் வந்தருளுவாய்
கந்தசர கானசம் பவசுப்ர மணியசக
காரண வியோமரூப
கருதரும் பரமசிவ தேசிக சதானந்த
னகவல்ய நாதவநக
செந்தமிழ்க் கவிராஜ விஜயதுவி சட்புஜ
செயந்தியமர் கருணாகர
தேறுசோ சடசமுர்த்த பாலிய குமாரவார்த்
திகசகல சுரசேவித
சிந்தனா தீததிட வன்பர்கள் படைத்தநிட்
சேபமே மண்டுரில்வாழ்
தீரனே முத்துக்கு மாரனே சுத்தநித்
தியவகண் டாகாரனே

(10)

வாழி

பூமேவு பொழினிலவு மட்டக் களப்பிற்
பொலிந்தற்பு தங்கள்குலவிப்
புலவர்களு மாந்தர்களு நிதம்வந்து துதிசெயும்
பொற்புநிறை மண்டுரில்வாழ்
ஓமேவு முருவுடைய முத்துக்கு மாரனரு
ளொழுதுமுக மாறும்வாழி
யுயிர்மல முடைத்துமெய்க் கதியுத விடும்விமல
வுபயதிரு வடிகள்வாழி
தூமேவு வடிசுடர்ப் பரிதிவேற் படைவாழி
தோகையொடு சேவல்வாழி
சுரமங்கை யுங்குறவர் வரமங்கை யும்வாழி
தொழுதகைய சைவம்வாழி
நாமேவு கவிதைப்ர சங்கவித் வான்கட்கு
நல்கிடுஞ் செல்வர்வாழி
நளர்முகிற் குலம்வாழி மெய்த்தொண்டர் குலம்வாழி
ஞாலமுழு தும்வாழியே

- முற்றிற்று -

எட்டிகுடிப் பதிகம்

காப்பு
வெண்பா

சுந்தரமா ரெட்டிகுடித் தூயமுரு கேசனுக்குப்
பைந்தமிழி னோர்பதிகம் பாடிடவென் - சிந்தையுறும்
வந்தமரர் சந்தமறை வந்தனைசெ யைந்துமுகன்
றந்தவருட் டந்திமுகன் றாள்.

நூல்
ஆசிரியவிருத்தம்

பூமேவு வனசன்முத லைவராய்ப் பலதிறப்
புவனத்து மைந்தொழிலினைப்
புரிதரு முதற்கடவு ணீயென்னு மெய்க்கலைப்
பொருள்சிறிது மோர்ந்திடாமற்
றேமேவு மயலினாற் பசுவருக் கத்துனைத்
தோய்த்துரைத் திடுமகந்தைத்
தொந்தமுழு மக்களொடு சேராம னின்றிருத்
தொண்டரோ டெனைச்சேர்த்திடாய்
காமேவு மாட்டிலிய னாட்டரச னருண்மகன்
கனவிலுற் றினையனுமது
கருதலரை யைந்திரு தினத்திலடு வோமென்ற
கருணைப் பெரும்பரவையே
சேமேவு மீசனரு டுமேவு மயில்கொண்ட
தேமேவு மலரங்கைபோய்

திசையெட்டு மிசையுறும்விண் ணகமட்டும் வளர்பெருமை
திகழெட்டி குடிமுருகனே (1)

முருக்கினாண் மலரைநிகர் பாலிகையி னார்முலை
முயக்கினி லழிந்ததுமுடன்
முற்றுவெம் பிணியினால் வெந்ததும் பலகலைகண்
முறையினாற் கேட்டுணர்ந்ததுந்
தருக்கினா னாநெனக் குளறியதும் வெவ்வினை
சமலப்தமு முடித்ததுமிடித்
தாழந்தது நினைப்பாடி வீழ்ந்தது மலாற்சுகந்
தமியனே நென்றெய்தினே
னிருக்குநான் முகனாதி வானவரு மெய்த்தவரு
மின்னுமறி யாச்சோதியே
யிகபர சுகங்களை யுயிர்க்கருள வருள்வடிவ
மெய்திய தனிக்கடவுளே
செருக்குலா மிகுடெறு மருக்களே யாறிரு
திருக்கினோ டொளிமுருகனே
திசையெட்டு மிசையுறும்விண் ணகமட்டும் வளர்பெருமை
திகழெட்டி குடிமுருகனே (2)

மாகரவ ராகியடர் தானவர்கள் கானவர்கள்
வானவர்கள் பாலுற்றதும்
வடிதமிழ்ப் புலவனிட ருக்கயிலை யுய்த்தது
மயற்சிறைப் பட்டினைந்த
நாகரா சன்மகன் கனவிலுற் றதும்வேத
நன்றுணர் பராசரன்ற
னந்தனர்மு நெய்தியது மானநின் னருள்வெள்ள

நாயினேற் கென்றுறுவதோ
 சூகர வருக்கொண்டு புடவியை யிடைந்தபைந்
 துளவழுகின் மகிழ்மருகனே
 சுத்ததத் துவமுற்ற வித்தகரு நாடரிய
 தொத்துறு மலர்க்கடம்பா
 சீகர விரைப்புநிமிர் சாகர வரைப்பிலொரு
 சேகர வயந்தொலைத்தோய்
 திசையெட்டு மிசையுறும்விண் ணகமட்டும் வளர்பெருமை
 திகழெட்டி குடிமுருகனே (3)

இங்கா ரகத்தடைய லாமினி யடைந்தாலு
 மிந்தநா ளளவுநீயோ
 ரிறையெனக் கொண்டபரன் யாண்டையான் போதிபுற
 மென்றவ ருரப்பியந்தோ
 பொங்கார லென்னச் சினப்பரே யதுநினது
 பொன்னருட் கேற்றமேயோ
 புதல்வர்பிழை யைக்குரவர் கொள்ளி னெந்நாளும்
 பொறுப்பரோ பிறருள்ளவர்
 பங்கார வொருபச்சை மயிலினைக் கொண்டசெம்
 பவளமலை தந்தவழகா
 பதுமநிகர் தண்ணளி வழிந்தொழுகு மறுமுகப்
 பதியேமெய் விரதர்பெற்ற
 செங்கார மேயழகு தங்கார மேபெரிய
 சிங்கார மாணிக்கமே
 திசையெட்டு மிசையுறும்விண் ணகமட்டும் வளர்பெருமை
 திகழெட்டி குடிமுருகனே. (4)

நாலா ரணங்களுந் தேவர்களு முனிவர்களு
 நாடிமுடி வின்னுமறியா
 நாதநீ சத்திகா ரியமான வடிவெய்தி
 நன்றுவிளை யாடுவதுதான்
 மாலாரு முயிர்களுக் கிகவாழ்வு தந்துதிரு
 மலரடியில் வாழ்வுதவிடும்
 வான்கருணை வெள்ளமன் றோவதற் கொழியாத
 மயலனே னயலனேகாண்
 பாலாரு மொழிமகளி ரிருவரைச் செய்யவிரு
 பாலினுங் கொண்டவழகா
 பங்கய மலர்க்கிழவ னைச்சிறையில் வைத்துப்
 படைத்திருந் தருள்குழந்தாய்
 சேலார் விழிக்கவுரி பாலா நிறைந்தசுக
 சீலாவெம் முனையவேலா
 திசையெட்டு மிசையுறும்விண் ணகமட்டும் வளர்பெருமை
 திகழெட்டி குடிமுருகனே (5)

ஓங்கிடுங் கரியமலை நேர்நிறத் தந்தக
 னுருத்துமிட லுறுபகட்டை
 யூர்ந்தளிய னேன்முன்வரு நாளினீ பைஞ்சிறைய
 வொகரமூர்ந் தினிதுவருவாய்
 கோங்கமுகை நிகர்முலை மலைத்தெரிலை கொஞ்சிடக்
 குளிர்மழலை யமுதூறலாற்
 குலமடி நனைதடியி னாலுதைத் திளமுரல்
 கொண்டுவிளை யாடுமதலாய்
 வீங்குநிதி யுலகமரு மாசுர ரியற்றியிடும்
 வியனருச் சனைகடுப்ப

மேதினிப் பூசர ரியற்றிடும் பூசையையு
 மேதகக் கொள்ளுமனகா
 தீங்குதலை மாதரிரு பாங்கினு நிலாவவமர்
 தேங்குகரு ணைப்பரவையே
 திசையெட்டு மிசையுறும்விண் ணகமட்டும் வளர்பெருமை
 திகழெட்டி குடிமுருகனே (6)

ஆக்கமொன் றேவரிய மோக்கமு மளித்திடும்
 அருட்கடவு ணீயென்னமெய்
 யாத்தர்பலர் சொல்வதை யுணர்ந்தியா னின்மல
 ரடித்துணைக் காட்பட்டிவண்
 மாக்களெவ ருஞ்சீரிக் கப்படும் பாட்டினை
 மறந்திடா தெண்ணியெண்ணி
 மனமுறப் புண்ணாதன் முறைமையோ முறைமையோ
 மற்றினிச் சிறிதேனுநின்
 னேக்கமுறு மோவுறா தோவிந்த வகையென்று
 நோதகச் செய்தலறனோ
 நோற்குமெய்த் தவர்நெஞ்சி னுழையுநுண் பிரமமே
 நூற்றிதழ்ச் செங்கமலமேற்
 சேக்குமய னாதியரை யாக்கிய மராத்தினிய
 றேக்குலவு மாலைமருமா
 திசையெட்டு மிசையுறும்விண் ணகமட்டும் வளர்பெருமை
 திகழெட்டி குடிமுருகனே (7)

கல்லைநிகர் திணிமனக் கடையனே னின்றிருக்
 கருணையே முழுதுநம்பிக்
 காத்திருந் துள்ளகுறை முற்றினையு நெடிதுபல

காலமாய்ச் சொற்றினையவு
 மல்லவை முன்னையிலு மேன்மேற் புணர்த்தினை
 யலந்தியா னொன்றையெண்ண
 வையகோ நீயொன்றை யெண்ணியிவ் வாற்றினி
 லடர்த்திட லறப்பாலதோ
 சொல்லரிய கேவலத் துறுமுயிர்த் தொகுதியைச்
 சுத்தமா நிலைவைத்திடத்
 தொடர்ச்சகல நிலையினி லமைந்தகரு ணைப்பரஞ்
 சோதியே யின்பவாழ்வே
 செல்லையுறு மல்வின்மணி யெல்லையற வில்லையுமிழ்
 தில்லையிறை வன்குமரனே
 திசையெட்டு மிசையுறும்விண் ணகமட்டும் வளர்பெருமை
 திகழெட்டி குடிமுருகனே (8)

சைவநெறி நின்றுநின் றிருவடித் துணையையுந்
 தண்ணளி ததும்பியொழுகுஞ்
 சததள விலாசமுக மாறையும் வானரு
 டழைக்குமா றிருவிழியினையும்
 வெவ்விரு ளடர்க்கவரு ணப்பிரபை வீசுமணி
 வேலையு மகோராத்திரம்
 வினையினே னெவ்விடத் தெண்ணினுமவ் விடமெலா
 மேவிநின் றருள்புரிசுவாய்
 கௌவைநிமி ரலைகுலவு பெளவமிசை நின்றதறு
 கட்டிணி மனக்கொக்கினைக்
 கடுமுர னச்செற்ற நடுநிலை யறாதமெய்க்
 கடவுளே கடவுண்மணியே
 திவ்வியமெய் யமுதமே யௌவிய மெலாஞ்செற்ற

செவ்வியர்கள் பருகுநறவே
திசையெட்டு மிசையுறும்விண் ணகமட்டும் வளர்பெருமை
திகழெட்டி குடிமுருகனே. (9)

ஆறுமுக மல்லாமல் வேறொர்முக நோக்கிட
வகம்பொருந் தாதசிறியே
னகலிடத் தெவ்விடத் துறியும்வெவ் விடிரொன்று
மணுகுடி வருத்தாமலு
நீறுபுனை தொண்டரோ டமர்ந்துநின் புகழெந்த
நேரத்தி னும்பாடவு
நிற்பரவு மறிவாசை யுளமட்டு மீண்டிவ்வுட
னின்றிடவு நன்றருளுவாய்
நறுமல ரிந்துள நறைந்தொடை புனைந்தசக
நாதவுன் மனைகடந்தோய்
நாரியர்க ளோரிருவ ரோடொன்றி யுலகினை
நடாத்துமுத் தமவருளினோய்
சீறியெதி ரிருவினையை நூறிய மகாவிபுதர்
தேறிய முழுப்பிரமமே
திசையெட்டு மிசையுறும்விண் ணகமட்டும் வளர்பெருமை
திகழெட்டி குடிமுருகனே (10)

- முற்றிற்று -

பினாங்கு தண்ணீர்மலைக் கந்தசுவாமி பதிகம்

அருந்தவஞ் செய்து சீதம்பர நாத னளித்தமைந்தன்
விருந்தரைப் பேணுஞ் சரவண முத்து விதரணமா
றருந்தகை யார்சொற் படியச்சு வேலியிற் றங்குமச்சிற்
றிருந்துதண் ணீர்மலைக் கந்தன் பதிகந்

திகழ்ந்ததுவே

அருளம் பலமுத லிச்செல்வன் மைந்தனளவிற்றொன்னா
றெருளும் புலச்சீவ சம்புப் புலவனெந் தேசிகனெப்
பொருளுங் கிளரும் பினாங்குத்தண் ணீர்மலைப்

போதனெவ்வெம்

மருளுந் தெறுங்கந்தன் மேற்பதி கத்தை

வழங்கினனே.

(கலித்துறைகளிரண்டும் நூலாசிரியரது மாணாக்கரும்
நொத்தாரிசுவம் அச்சுப்பதிப்பித்தவருமாகிய அல்வாய்
இ. ஆறுமுகப்பிள்ளை சொல்லியவை.)

காப்பு வெண்பா

பதிகம் பினாங்குப் பதித்தண்ணீர் வெற்பில்
வதிகந் தனுக்கு வழங்க - விதிகங்
கரங்கொண்டார் தந்த கரிமுகனார் தாளைச்
சிரங்கொண்டாங் கொண்டாந் திரு.

நூல் ஆசிரிய விருத்தம்

மதிபூத்த செஞ்சடில முக்கட் பிரானுக்கு
மறைமுதற் பிரணவத்தின்
வாய்ந்தபொருள் போதித்த குரவனீ யென்றுநினை
வாலறிவி னோர்வடித்த
விதிபூத்த புனிதநுண் கலைகளைப் பலகாலு
மேதகையர்கள் பால்வினவியுன்
மேதகும் புகழையே சந்ததம் பாடவிவ்
வினையேனை யிங்குவைத்த
சூதிபூத்த மெய்த்தவத் தினைவியக் கோவதிற்
றோன்றியமெய் யிதைவியக்கோ
தொண்டுனக் குப்பட்ட பேற்றினை வியக்கோ
சுவஞ்சோதி யேயாதியே
நிதிபூத்த வாழ்க்கையவர் கவிஞரைப் பேணுநெறி
நீடிய பினாங்குநகரி
னேர்மல ரளிக்குமண மூர்மலி சுகம்புரிதண்
ணீர்மலையில் வாழ்கந்தனே. (1)

சத்திதர புலவசிகி வாகன கஜாருட

தாரகாந் தககுமார

சண்முக மலர்ப்பிரம சாத்தசுப் பிரமணிய

தக்கசுர சேனாபதீ

மைத்தகுரல் வல்லிகல் யாணசுந் தரபால

மாயவரை யட்டவிஜய

வண்மைநில வுங்கார்த்தி கேயசர வணபவ

வயங்குசே னானீயெனச்

சித்தமுரு கித்தமிய னேனகோ ராத்திரந்

தேறிநினை யேத்தவருளாய்

தேசோ மயானந்த வருள்வடிவ மாம்பரம

சிவமேமெய்ஞ் ஞானகுருவே

நித்திய வநாதிமல முத்தசஞ் சலரகித

நிர்விஷய ஷான்மாதூர

நேர்மல ரளிக்குமண மூர்மலி சுகம்புரிதண்

ணீர்மலையில் வாழ்கந்தனே.

(2)

புரந்தர னிரக்கவிண் குடியேற்ற வில்லையோ

புனிதமுனி புதல்வருக்கும்

பொய்யா மொழிப்புல வனுக்குமேற் றகையைப்

புணர்க்கவிலை யோகீரனார்க்

கரந்தைபுரி பூதத்தை யடவில்லை யோவிசய

னவலத்தை யாற்றவிலையோ

வருணகிரி யார்கவிக் கருளவிலை யோவாம்ப

லானனன் றூதன்மீது

துரந்தவட லாயிரங் கிரியையுங் கலைவரைத்

தூளியாச் செய்யவில்லையோ

சூரனக ரிற்சிறையி லெய்த்தபுத் தேளிர்பாற்
 சொப்பனத் தெய்தவிலையோ
 நிரந்தர நினைப்பாடு வேற்கின்னு மருளாமை
 நெறிகொலோ நெறிகொலோசொன்
 னேர்மல ரளிக்குமண மூர்மலி சுகம்புரிதண்
 ணீர்மலையில் வாழ்கந்தனே. (3)

மாற்றிய லுயர்ந்தநிதி நகர்மன்ன னிகர்செல்வர்
 வாணிக விருத்திகிருஷி
 வாழ்க்கையர் கிளர்ந்தவுத் யோகத்தர் நின்னமல
 மாணிக்க விணையடிகளைப்
 போற்றியல் வழாதவர்க டானதரு மத்துறை
 புரப்பவர்கள் விதரணத்தோர்
 புனிதமெய்ப் பத்திமைக் கொருவரம் பாயினோர்
 புரைதபுங் கலைகள்பலவுஞ்
 சாற்றிய றவாதவர்கள் பாற்கனவி லெய்தியித்
 தமிழனமை யேநம்பினான்
 றளர்வினைத் தீர்த்திரென் றொருசொன்னீ யோதில்விழி
 சளசள வெனக்கழூற்ற
 நீற்றிய லறாவுடல் பொடிப்பக்கை தலையேற
 நிற்பணி மறாதுபுரிவார்
 நேர்மல ரளிக்குமண மூர்மலி சுகம்புரிதண்
 ணீர்மலையில் வாழ்கந்தனே. (4)

எந்தைவழி யிற்பொருளொ டோதுவித் துப்பாடி
 யானீட்டி யுள்ளபலவு
 மிடர்பெரி துழந்திடுங் கிளைகளைத் தாங்கியிட

வென்றுநின் தருள்சற்றுமுண்
 ணைந்திட விடாதென்னு நம்பிக்கை யான்பூப்பி
 னண்ணியிடு மாபடரையு
 நாட்டா தெப்பொழுது மீந்துமற் றவர்செய்யு
 நடலைநர லைப்படிந்து
 வெந்தவைப் புரியிலுள் ளீடின்றி யோய்ந்திடுமீம்
 மெலிவுக்கொர் துணையுமிலைகாண்
 வேறெவ ரிடத்தினி யடைக்கலம் புகுவேனிவ்
 வேலையினி லோம்பிடுவதே
 நிந்தனை யறாத்தலை யளியாகு மொன்றிதே
 நின்மாட்டு முடிவிரப்பு
 நேர்மல ரளிக்குமண மூர்மலி சுகம்புரிதண்
 ணீர்மலையில் வாழ்கந்தனே. (5)

மாந்தர்மில் வள்ளன்மை யோர்களைப் பாடிவியன்
 மாநிலங் கனகமணிகள்
 வாசிமத வாரணஞ் சீவிகைமுத லாயகவி
 வாணர்பெற் றதுகிடக்கப்
 பாந்தளணி செஞ்சடில நுந்தைபாப் பாடிநிதி
 பத்தருக் கீவித்ததும்
 பாடலமு தூட்டினார்க் காற்றுணா நெல்லுப்
 படிக்காசு கனகம்வரிசை
 யீந்தது முணர்ந்திலைகொ றந்தைசெயன் மைந்தற்
 கிசைந்திடா தோவளியனே
 னென்றுநினை யேபாட நீயீந்த தெல்லா
 மிலம்பாடு நோய்ப்பாடுமே
 னீந்தரிய பலவுததி யைக்கடப் பிப்பதுமிந்

நெறிகொலோ வறியலேன்கா
ணேர்மல ரளிக்குமண மூர்மலி சுகம்புரிதண்
ணீர்மலையில் வாழ்கந்தனே. (6)

கன்மலை யிடந்தோறு மாடலால் வெம்பரற்
கான்புன நடந்திடுதலாற்
கடவுளர்தம் முடிமணி யறுத்தலா லையகோ
கன்றிடுங் கன்றிடுமெனச்
சொன்னமலை வறாச்சுருதி யாத்தர்க டுவன்றியலர்
தூவியழு தழுதேத்துநின்
றுணையடியிந் நெஞ்சினு முலாவினா லளியனேன்
றோற்றத்தின் மேலதெதுவோ
பொன்மலை யிடைக்கரி வளர்த்தவொரு பூவையும்
புளினர்கண் மடப்பாவையும்
பொருமயிற் கண்களா னுகரத் தெவிட்டாத
புதுவிசித் திரவமுதமே
நின்மலை குமாரதா ரகமார காகருணை
நிதியே யநாதிபதியே
நேர்மல ரளிக்குமண மூர்மலி சுகம்புரிதண்
ணீர்மலையில் வாழ்கந்தனே. (7)

இன்னலா வாவொன்று கொல்லோ வனந்தவகை
யென்னவா றாதடர்ப்ப
வென்னலால் யாரவை பரித்தார்கண் முன்னைவினை
யின்னவா றானதோதான்
கன்னலார் சுவையினைக் கைப்பிக்கு மதிமதுர
கவிமேக மருணகிரியார்

கனமுறுங் கீரனார்க் கருள்செய்த துங்கடைக்
 கலிகால மிதிலல்லவோ
 வென்னலா னுக்கிடரொர் சிறிதுகண் டாலுமுள
 முலைமெழுகி னுருகிநல்லோ
 ருயிருதவி யும்விரைந் தோம்புவா ரின்னமுமிவ்
 வுலகிய லறிந்திலாயோ
 நின்னலாற் றெய்வம்வே றறியேனை யெய்ப்பிற்கை
 நீப்பதரு ணீரதன்றே
 நேர்மல ரளிக்குமண மூர்மலி சுகம்புரிதண்
 ணீர்மலையில் வாழ்கந்தனே. (8)

வாயிலா வூட்டிடவிந் நாள்வரை நுகர்ந்ததை
 மறந்தன னலேன்சிறியனேன்
 வார்த்திக தசைக்கண்மிடி வல்லவிடந் தலையேற
 வாரிமுற் றுந்தொலைவுற
 நோயிலா னதுகொலோ வென்னுமீம் மெய்சோர்ந்து
 நொந்திட விடேல்விடேன்மே
 னூற்றுப் பலப்பல விரக்கினும்வெவ் வன்கண்ணர்
 நோக்கமற் றத்தருகிடுந்
 தாயிலா மகவுபோ னான்மெலிந் திடவருந்
 தாழ்வது நினக்கல்லவோ
 தாங்குந் தயாளர்பிற ராருமிலை யெனுமுண்மை
 சாமிதிரு வுளமறியுமே
 நீயிலாத் திசையில்லை நின்னருட் கடலாடு
 நேரமின் னம்வாய்க்குமோ
 நேர்மல ரளிக்குமண மூர்மலி சுகம்புரிதண்
 ணீர்மலையில் வாழ்கந்தனே. (9)

முகமாறு மம்பவள வாயுநித் திலநகையு
 முகிழ்முறுவ லும்பொன்முடிதாழ்
 முண்டமு மராத்தொடைக் கடியுரமு மீராறு
 மொய்ம்புமுந் நான்குவிழியுள்
 சகமா றவிர்த்தவிக் தகவாத்தர் நெஞ்சத்
 தளிச்சேக்கு நளினவடியுந்
 தந்திமட மங்கையுள் சாரங்க நங்கையுள்
 சார்ந்திடு மிரண்டுபுறமு
 மிகமா தவஞ்செய்த மயிலுமுட் டாட்குருகும்
 வேலுமாய்த் தோன்றியளியை
 வெய்யநம னுக்கஞ்ச லஞ்சலென் றொருவாக்கு
 வினையினேற் கோதியருளாய்
 நிகமாக மந்தந்த வத்தனே யானந்த
 நித்தனே மலமுத்தனே
 நேர்மல ரளிக்குமண முர்மலி சுகம்புரிதண்
 ணீர்மலையில் வாழ்கந்தனே. (10)

வாழி வெண்பா

தண்ணீர் மலைவாழி தக்கபினாங் கூர்வாழி
 யெண்ணீடு தொண்ட ரெலாம்வாழி - மண்ணீடு
 மாருயிர்கள் வாழி யறுமுகத்தெம் மான்கருணை
 வாரிநிதம் வாழி மலிந்து

- முற்றிற்று -

வல்லிபுரநாதர் பதிகம்

ஆசிரிய விருத்தம்

திருமேவு மணிமார்ப மும்புயமொர் நான்குமணி
சேர்ந்தகட கக்கைளுந்
திப்பிய வருட்பெருக் கொழியாத நயனமுஞ்
சீரெழில் பழுத்தமுகமுங்
கருமேவு கந்தர நிகர்த்திலகு சுந்தரக்
காட்சிபெற மருண்மேனியுங்
கனகப்ர காசநவ ரத்நமுடி யும்பெரிய
கதியுதவு முபவீதமுங்
குருமேவு தவளநித் திலநகையு மாமகர
குண்டலக் காதுநிரியக்
கோடிபொலி கின்றதனி மத்தியமு நின்னுடைய
கோகனக மலருந்தியுஞ்
செருமேவு திகிரியுஞ் சிறியனேன் காண்பதெத்
தினம்வல்லி புரநேயனே
திகழ்தூயனே வெண்ணெய்கமழ் வாய னேவர
சீரங்க புரமாயனே. (1)

பாதார விந்தமொரு நாளுமற வாமனின்
பழுவடிய ரொடுகூடிமெய்ப்
பலதான புண்ணியம் வழாதவகை செய்துவெம்
பாவவினை முற்றுவர்த்துக்
காதார நற்சரித வகைபல வினாய்க்கொடிய
கபடருற வொருவிவினையேன்
கனாவினு நினதுநா மஞ்சொல்லி ய்யயக்

கடைக்கணருள் செய்திகண்டாய்
மாதார மாகமலர் மங்கையை மணந்து
மணிமார் பிடையிருத்து
மன்னுசட கோபர்முத லானவன் பர்க்கமல
வாழ்வுமுத லீந்தவனகா
சேதார நிரையெலாங் குயிலினங் கடவிவளர்
திருவல்லி புரநேயனே
திகழ்தூய னேவெண்ணெய் கமழ்வாய னேவர
சீரங்க புரமாயனே. (2)

அந்தகன் வெய்யபட ராற்பகைவ ராலுலக
மாளுமணி முடிமன்னரா
லகம்வெயர்த்துப் புறமுறுங் கேண்மை யாளரா
லாராய்ச்சி யொன்றுமில்லா
வெந்தறுகன் முர்க்கராற் றிருடரான் மெய்ந்நீதி
வேண்டாப் பாஷண்டரான்
மிடியினாற் கடியினா லிடியினான் மடியினான்
.....
மைந்துபெறு வந்தினாற் கூடபா தத்தினான்
மன்னுநீ ராற்சிறியரேம்
வாடியொரு நாளுமுலையா தவகை யென்றுநின்
மலர்க்கடைக் கணருள்செயாய்
சிந்தனா கீதபர போதமது சூதனே
திவல்லி புரநேயனே
திகழ்தூய னேவெண்ணெய் கமழ்வாய னேவர
சீரங்க புரமாயனே. (3)

(மிகுதிச் செய்யுட்கள் கிடைக்கப்பெறவில்லை)

திருகோணமலைப் பெருமாளென்று வழங்குகிற திருமால் பதிகம்

காப்பு
வெண்பா

திருமால் கருமா றிகழ்கோண வெற்பிற்
பெருமாண் மகிழ்பதிகம் பேசத் - தருமான்மெய்
நம்பகத்தோர் நாக நடுப்புரக்க நன்றருண்மூன்
றம்பகத்தோர் நாக மருள்

நூல்
ஆசிரிய விருத்தம்

சீர்பூத்த நவரத்ந முடியும்வன முங்குலவு
சென்னியும் புயமொர்நான்குந்
தேங்கிடுந் தண்ணளி வழிந்தொழுகும் வதனமுஞ்
செம்பவள வாயுமணியும்
வார்பூத்த தனமகா லட்சுமியு மன்னும்வரை
மருமமும் பீதாம்பர
மத்தியமு மைம்படைச் செங்கரமும் வையக
மயக்குறும் புன்முறுவலு
நீர்பூத்த மலரடியு மாய்ப்பெரிய திருவடியி
னீவருங் கோலநோக்கு
நேயமெய்த் தொண்டர்பணி பூண்டவத் தொண்டர்தமை
நேர்வரோ வண்டரானோர்
பார்பூத்த வொருபத்ம நாபனே வசுதேவ

பாலனே கோணமலைவாழ்
 பங்கயக் கண்ணனே பரதன்மகி முண்ணனே
 பருவமழை முகில்வண்ணனே. (1)

மதமேவு கரியாதி மூலமே யென்னவெளி
 வந்ததுங் கனகன்மதலை
 மகிழமத லைக்கணி லெழுந்ததும் பாஞ்சாலன்
 மங்கைமா னங்காத்ததுங்
 கதமேவு முதலைவாய்ப் பட்டகுர வன்குனு
 கழிதுய ரினைத்தீர்த்ததுங்
 கழுமுனையி லளியாகி யுற்றொருவ னுயிரினைக்
 காத்ததும் பகலையிரவா
 யிதமேவு மைத்துனற் காய்ப்புரிந் ததுமான
 வின்னனநி ளருளென்பர்மற்
 றின்றந்த வருளெங் கொளித்ததோ மெய்யன்பர்
 யாருமிலை யோபூமியிற்
 பதமேவு பாதுகைப் பணியைநா டோம்பவருள்
 பகவனே கோணமலைவாழ்
 பங்கயக் கண்ணனே பரதன்மகி முண்ணனே
 பருவமழை முகில்வண்ணனே. (2)

புகலுனது திருவடி யெனப்புக்க தொண்டர்பலர்
 புகன்மதுர கவிகேட்கலார்
 புண்ணியத் திருமண்ணை நெற்றியி லிடார்திருப்
 புகழினை யெடுத்தியம்பார்
 சகலவுயி ரும்போற்று முதல்வனீ யென்பதைச்
 சற்றுமுண ரார்நினாகு

தளியினைச் சூழ்ந்திடார் காலனார் வந்திடுஞ்
 சமையத்தி லேதுபுகல்வார்
 இகலுடைய கவியொன் றியாகுதா னன்படையி
 லின்னுயிர் துறக்கவேங்கி
 யினைவுற் றடைக்கலப் பொருள்காத்த வாறழகி
 தென்றமுத தலையளியினோய்
 பகலவன் குலதிலக தசரத குமாரசுர
 பாஸ்கரா கோணமலைவாழ்
 பங்கயக் கண்ணனே பரதன்மகி முண்ணனே
 பருவமழை முகில்வண்ணனே. (3)

கேசவ ஜநார்த்தன சதுர்ப்புஜ பரந்தாம
 கிருபாக ராமுகுந்த
 கீதவே தம்புகழ்விச் வம்பர முராந்தக
 கிருஷ்ணனை குண்டநாத
 வாசவ கவுத்பமணி மார்பகரு டத்துவஜ
 மரசனக வனககனக
 வாசமது சூதவய ராக்ஷத குலாந்தக
 மகத்வலட் சுமிசமேத
 ஈசபுரு ஷோத்தம வனந்தநா ராயண
 விலங்கிருஷி கேசவென்ன
 விரவுபக லொழியாது நிற்புகழு மன்பர்புக
 ழும்மனோர் சொல்லவற்றோ
 பாசசங் க்ராமசட கோபர்முத லோர்கண்ட
 பகவனே கோணமலைவாழ்
 பங்கயக் கண்ணனே பரதன்மகி முண்ணனே
 பருவமழை முகில்வண்ணனே. (4)

நுன்னகத் தன்புதவி ராதவிரு புதல்வியர்க
 ணோன்பரிது செய்தணைந்த
 நுண்ணறிவி னோர்திரு வுளத்திடைச் சேக்குமினை
 நோன்கழற் குமரனிற்கு
 மன்னிய முறைக்கேண்மை மருகனா தலினவனை
 வாழ்த்தியற் புலவனேன்பான்
 மற்றவர் குதவிடுஞ் சீதனத் திற்சில
 வழங்குதி யிதற்குன்மனையாம்
 பொன்னென விலங்கியிடு நப்பின்னை யுங்கள்
 பொருந்துவா ளிகல்பொருந்தாள்
 புதுமையோ கவிஞருக் குதவிடுவ துதவிடாப்
 புல்லர்போ லுட்புழுங்கேல்
 பன்னக வணிக்குடைப் பரவெழி லசோதைமகிழ்
 பாலனே கோணமலைவாழ்
 பங்கயக் கண்ணனே பரதன்மகி ழுண்ணனே
 பருவமழை முகில்வண்ணனே. (5)

நீயலாற் பொன்னுடையர் தேவர்களி லையென்கை
 நிச்சயச் சொல்லதான்று
 நிலையுறப் போற்றுவது மற்றேநின் னல்லாம
 னிகழாதிவ் வுலகமதனாற்
 பேயலாற் பிறிதுவமை யில்லாத கடையனேன்
 பேதுறுகை தீர்த்திடுவதார்
 பெருகாழ நீர்க்கடலி லம்பியைக் கடவுற்ற
 பேதையியல் வேடனுக்குச்
 சாயலான் மயினிகர் மடக்கொடி கொழுந்திநின்
 றம்பியிளை யோன்றோழனீ

தானென்ற வண்ணலோ யிருவரிளை யோர்க்குமெய்த்
தம்முனோர் வாழ்வுதவினோய்
பாயலாக் கடுவிடப் பணியினைக் கொண்டுதுயில்
பண்ணவா கோணமலைவாழ்
பங்கயக் கண்ணனே பரதன்மகி முண்ணனே
பருவமழை முகில்வண்ணனே. (6)

கத்திய லலைப்புவினின் மாந்தரிற் பலநலோர்
கனகமழை பெய்துபுலவோர்
கவிதைக் கிறந்துமிற வாப்பெருமை யோடுறக்
கடவுளரி லோம்புதலெனும்
உத்தம விரும்பட்ட மெய்தியென் னானுமொன்
றுதவா வுலுத்தர்போனீ
யுறுவதற னோநெஞ்ச மிருளோவவ் விருள்கொலோ
வொளர்வது புறத்திலெல்லாம்
மத்தகஜ மொன்றாதி மூலமே யென்னவெதிர்
வந்தகரு டாருடனே
வனசர னிராசர னிரந்தரத் தொடுநேச
மாறாது கொண்டபுனிதா
பத்திகிளர் சாதேவ னெஞ்சினாற் றளைபட்ட
பார்த்திவா கோணமலைவாழ்
பங்கயக் கண்ணனே பரதன்மகி முண்ணனே
பருவமழை முகில்வண்ணனே. (7)

மிடியினாற் பிணியினாற் கட்செவி யினாலவ
மிருத்தினாற் புட்கரத்தான்
மிருகவகை யான்மண்ணை யாற்கந்த வகனால்

விளங்கிடு சிகைத்தழனிலா
 லடியினாற் பிறவினாற் கள்வராற் பகைவரா
 லிறைவராற் காலபடரா
 லேனையர்க ளாற்சிறிது மெஞ்சாது சிறியேமை
 யென்றும் புரத்திகண்டாய்
 அடியினாற் கல்லொன்று பெண்வடிவ மாய்நிற்ப
 வரியதவ முனியைநோக்கி
 யன்னையனை யாட்கிவ்வா றுற்றவா றருளென்ற
 வநகா வழற்றிரைமுந்நீர்ப்
 படியினார் பவமறச் சேதுவைத் தந்தருள்
 பராக்கிரம கோணமலைவாழ்
 பங்கயக் கண்ணனே பரதன்மகி முண்ணனே
 பருவமழை முகில்வண்ணனே. (8)

சரக்குவை பொழிந்திடுந் தனுவிசய னன்றுன்மேற்
 சாத்தியபன் மாமலரெலாஞ்
 சங்கரன் மேற்கண்ட தென்றமையு மேநினைச்
 சம்புவாய்க் கொண்டேத்திட
 இரக்கமுளை யென்பதைப் பிரதிட்டை யாங்கலைக்
 கிறைவெனன் றேற்றுமிவையோ
 வெத்தனை திறஞ்சுருதி சொற்றதுன் பெருமையவை
 யாவரே முற்றுணர்ந்தார்
 அரக்கனொரு வன்பொருட் டாமந் தணத்தினி
 லடைந்தவர் தமைக்காத்திடா
 னாயிரை சென்னாண்மை யென்னென்ற வருணீதி
 யண்ணலே மறிகல்லோலம்
 பரக்குமுத திப்புவியை யந்நா ளளந்திட்ட

பாதனே கோணமலைவாழ்
பங்கயக் கண்ணனே பரதன்மகி முண்ணனே
பருவமழை முகில்வண்ணனே. (9)

தீங்குபல செய்தவர் தமக்குமுல வாக்கருணை
செய்தநீ யென்றனக்குஞ்
சிறிதருள் செயற்பாலை செய்யாது விடின்
றிதித்துவமென் னாம்பலர் சொலுந்
தேங்கியற் சரிதமென் னாந்தெய்வ முறையென்னாஞ்
சீரடியர் பேறவையெனாஞ்
ஸ்ரீமந்நா ராயண முகுந்தகோ விந்தவசு
தேவகும ராவைகுந்தா
வோங்குமறை மாவாக் கியஞ்சிறிய திருவடி
யுணர்ந்திடத் தேற்றுமநகா
வொண்டயிர்த் தாழிக்கு நான்மறைக டடவியிடு
முயர்சரண வாழ்வுதவினோய்
பாங்கனொரு வான்பொருட் டாச்சயந் தனழர்ந்த
பாகனே கோணமலைவாழ்
பங்கயக் கண்ணனே பரதன்மகி முண்ணனே
பருவமழை முகில்வண்ணனே. (10)

- முற்றிற்று -

ஊஞ்சல்

வல்லைவாளிச் சீத்திவிநாயகர் ஊஞ்சல்
பருத்தித்துறை வரசீத்தி விநாயகர் ஊஞ்சல்
புலோலி பருவதவர்த்தனி ஓம்மை ஊஞ்சல்
புலோலி பசுபதீசுவரராலய முத்துக்குமார சுவாமி ஊஞ்சல்
எட்டிகுடி ஊஞ்சல்
கந்தவனநாயகர் ஊஞ்சல்
வண்ணைக் குருநாத சுவாமி ஊஞ்சல்
உடுப்பிட்டி வீரபத்திர முர்த்தி ஊஞ்சல்
திருகோணமலை வில்லுன்றிக் கந்தசுவாமி ஊஞ்சல்

வல்லைவாளிச்
சீத்தி விநாயகர் ஊஞ்சல்
எச்சரீக்கை பராக்கு, லாலி, மங்களம் என்பன

காப்பு

மேதகைய விசுவகுலம் விளங்கத் தோன்றி
மளிர்ந்தரும்பொற் பணிசெய்வோர் மேன்மேலோங்க
மாதகையி னோம்பியெழில் வல்லை வாளி
வாழ்சீத்தி விநாயகர்மேல் வழங்கு முஞ்சல்
போதவடி வாய்மறையின் பொருளாய்ப் பாசம்
போக்கியவித் தகருளத்துப் பொலிய மேவி
நாதமுடி வாயுமைக்கு நடனங் காட்டு
நாதனார் திருவருளி னடப்ப தாமே.

நூல்

திருமேவு தவளவொளி திகழ்மா டத்துச்
செவ்வியதூ ணாற்றிசையுஞ் சேர்த்து நாப்ப
னுருமேவு தொடர்கனகத் தொளிரப் பூண்ட
வுத்தமமா மணிப்பலகை யும்பர் மேவிக்
குருமேவு கழலடிகும் பிட்டுத் தொண்டர்
குறைவகலுஞ் சுகோததியிற் குழைந்து முழ்கி
மருமேவு மலரிறைக்க வல்லை வாளி
வாழ்சீத்தி விநாயகரே யாட ருஞ்சல். (1)

ஏற்றசுடர் விளக்கநிறை யிருள்கால் சீக்க
 விரட்டுமிணைக் கவரிமென்கா லிதமுண் டாக்கச்
 சூற்றனிமா விசையைவளைத் துழனி போக்கத்
 துளைச்செவியிற் சின்னமிசைச் சுவைத்தேன்
 வாக்கப்

போற்றுதுதி யெழுபவத்தின் புன்மை வீக்கப்
 பூந்தொடைத்தே னாசிதொறும் புலவோர்மோக்க
 மாற்றருஞ்சிற் பத்தியலார் வல்லை வாள்
 வாழ்சித்தி விநாயகரே யாட ருஞ்சல். (2)

பிறவாத பெருந்தகையும் பிராட்டி யாரும்
 பெற்றுயிரைக் காக்கவைத்த பிள்ளை யாரே
 யறவாதஞ் செயும்வினையா லலமந் தோரை
 யங்கங் கே யுற்றருளு மன்னை யாரே
 துறவாத பத்தியெனுஞ் சுகோத திக்கட்
 டுளைந்து பரா னந்தவடி தொடர்ந்தெந் நாளு
 மறவாத வருளம்போல் வல்லை வாள்
 வாழ்சித்தி விநாயகரே யாட ருஞ்சல். (3)

சென்னிமணி முடிபரிதி தேசு வாட்டத்
 திருநுதலி லோடைசெவ்வான் சீர்மை காட்ட
 மின்னியலு மருப்பிளைய விதுவைக் கூட்ட
 மெய்ச்செவிகள் சாமரத்தின் விதம்பா ராட்டப்
 பொன்னியலுங் கழல்கள்கருப் புணர்வை வீட்டப்
 பொலமுகத்தண் ணளியெமதுட் போத மூட்ட
 வன்னிமுதற் றருநிரையார் வல்லை வாள்
 வாழ்சித்தி விநாயகரே யாட ருஞ்சல். (4)

மோதகவத் தாவனக முத்தா நித்தா

மூஷிகவா கனதுவைமா துரமுகக் கண்ணா
போதகவித் தகவிபுத பூசா நேச

போற்புறுமோர் கொம்பாவே ரம்பா நம்பாற்
பாதககாந் தாரமடு பால காகண்

பார்த்தருளென் றேத்துமன்பர் பாங்கிற் சூழ
மாதகவா ரற்புதத்து வல்லை வாள்

வாழ்சித்தி விநாயகரே யாட ரூஞ்சல். (5)

அகத்தியனார் புகழ்நம்பி யாண்டார் நம்பி

யௌவைவெண்ணெய் மெய்கண்டா ரமரர்கோமா
னகத்தியலும் பக்திமையா ராது போற்ற

வருளியமெய் யருணமக்கு மாமோ வென்ன
மிகத்துயருந் றடியேழு மெலிந்து வேண்ட

மென்முறுவல் பூத்தொருகால் விழியி னோக்கு
மகத்துவவற் புதனாரே வல்லை வாள்

வாழ்சித்தி விநாயகரே யாட ரூஞ்சல். (6)

சங்கையிலா வன்பரொரு தந்தா வோலந்

தந்திமுகத் தற்புதமெய்த் தந்தா யோலங்
கங்கையுமை குமரவயக் கணேச வோலங்

கண்ணொருமூன் றுவடையதெய்வக் கரும்பேயோல
மெங்களிரு கண்மணியா மிறைவா வோல

மின்னுயிரே யோலமென்றெய்த் திரைக்குமோல
மங்குலிளிரைப் பொடுமலையும் வல்லை வாள்

வாழ்சித்தி விநாயகரே யாட ரூஞ்சல். (7)

பன்னிருதோட் சிலம்புடைநம் பரன்முன் னாரே
பாதகர்க டுயரமொழிப் பான்முன் னாரே
பன்னகவெம் பணிப்பகவன் பாலனாரே

பத்தருளந் தொறுஞ்சுவைக்கும் பால னாரே
துன்னுமல விருளடர்க்குஞ் சூர னாரே
தும்பி முகன் மிடலடர்ந்த சூர னாரே
வன்ன மலி மதிலுடுத்த வல்லை வாளி
வாழ்சித்தி விநாயகரே யாட ரூஞ்சல். (8)

மோதகமார் கரத்தாரே யாட ரூஞ்சல்
முப் புரிநூ லுரத்தாரே யாட ரூஞ்சல்
போதகவா னனத்தாரே யாட ரூஞ்சல்
புனிதமுத்தித் தனத்தாரே யாட ரூஞ்சல்
சாதகவெம் படையாரே யாட ரூஞ்சல்
தயங்கொருகொம் படையாரே யாட ரூஞ்சல்
வாதகமில் லார்பரவ வல்லை வாளி
வாழ்சித்தி விநாயகரே யாட ரூஞ்சல். (9)

ஆவாழ வாழ மறை யாக மங்க
என்பரொடு மெய்த்தவமு மறமும் வாழப்
பூவாழ வந்த செங்கோற் பொருநர் வாழப்
புத்தமீர்தச் செந்தமிழைப் புரப்போர் வாழத்
தூவாழக் குலவுசைவத் தொன்மை வாழத்
தொழுதகைய வாலயங்க டுலங்கி வாழ
மாவாழ வொளிர்பொழில் சூழ் வல்லை வாளி
வாழ்சித்தி விநாயகரே யாட ரூஞ்சல். (10)

எச்சரீக்கை

திருவே சுர தருவே யருளுருவே யெச்சரீக்கை
தேசா பவ நாசா வெம தீசா வெச்சரீக்கை
மருவா ருள மருவாய் மலர் மருவா யெச்சரீக்கை
மந்தா கினி னமந்தா மருப்பிந்தா வெச்சரீக்கை

உடையா யெமையுடையாய் மதிச்சடையா
யெச்சரீக்கை
ஊனாயுயிரானாய் பிறவானா யெச்சரீக்கை
படையாய் மருப் புடையாய் கவித் தொடையா
யெச்சரீக்கை
பழையா யருள் மழையாய் புரியிழையா
யெச்சரீக்கை.

பராக்கு

இந்திரனுக் காறளித்த வருளே பராக்கு
எங்குமெலா மானபரப் பொருளே பராக்கு
சந்திரனுக் கின்பளித்த கதியே பராக்கு
சந்தவிசைக் கதைவரைந்த பதியே பராக்கு
மந்திரமு மாமறையு மானாய் பராக்கு
மல்கின்ப மேறுபர வானாய் பராக்கு
அந்திவணன் றேரிறச் செய் அத்தா பராக்கு
அணிவல்லை வாளியருட் சித்தா பராக்கு.

லாலி

மாயவனா ரகியுருவந் தீர்த்தவருட் சீலா லாலி
மாயவலைப்பட்டே முக்கருளமலர்க் காலா லாலி லாலி
அகத்தியனா ருடனாடல் புரிந்தவொரு மூலா லாலி
சகத்தையெலாம் பயந்தவுமை யளித்த முதற் பாலா
லாலி லாலி

சத்தியயிலேந்து தமிழ் முருகனுக்கு மூத்தாய் லாலி
சித்தி புத்தி யிருமருங்கு மாரவருள் மூத்தாய் லாலிலாலி
கயமுகன்ற னுரம்பிழந்த வெண்டவளத் தந்தா லாலி
சயவல்லை வாளியம ரானைமுகத் தெந்தாய் லாலிலாலி

மங்களம்

வல்லை வாளி வாசருக்கு மங்களம் - பக்தி
வாய்ந்த தொண்டர் நேசருக்கு மங்களம்
தொல்லை வினை நாசருக்கு மங்களம் - ஓளவை
சொற்றமிழ்கு டீசருக்கு மங்களம்.

பேறுதரு பாதருக்கு மங்களம் - மறை
பேசுபர போதருக்கு மங்களம்
வீறுகண நாதருக்கு மங்களம் - எங்கும்
விளங்கருள தீதருக்கு மங்களம்.

- முற்றிற்று -

பருத்தித்துறை
வரசித்தி விநாயகருஞ்சல்
எச்சரிக்கை பராக்கு, லாலி, மங்களம் என்பன்

காப்பு

பார்கொண்ட வாருயிர்கண் முத்துங் காத்துப்
பரவுமிரு வினைப்பயனைப் பண்பி னீந்து
சீர்கொண்ட புகழ்ப்பருத்தித் துறையில் வாழும்
சித்திவிநா யகர்மீதி லாஞ்சல் செப்பக்
கார்கொண்ட மலதிமிர மகல ஞானக்
கதிர்விர்க்கு மருட்சுடரின் களங்க மில்லாப்
பேர்கொண்ட சத்திமாத் திரையாஞ் சுத்தப்
பெருந்தகைமைச் சிற்றடியைப் பேணுவோமே.

நூல்

சீர்பூத்த செம்பொனியன் மண்ட பத்திற்
திகழுமணித் தூணினிரை சிறந்து நாப்பண்
நேர்பூத்த சாம்புநதத் தொடர்கள் பூண்ட
வியலுறுமிந் திரநீலப் பலகையேறிச்
சூர்பூத்த துன்பவழத் திடஞ்தெய்த் தேமைத்
தொலையாத வான்கருணைத் தோய்த்தாட்டி
வார்பூத்த மதிற்பருத்தித் துறையில் வாழும்
வரசித்தி விநாயகரே யாட ருஞ்சல் (1)

கையேறு முடித்தவரா னந்தத் தாடக்
 கனிமதுரக் கவிபுலவர் களித்துப் பாட
 பொய்யேறு மலதிமிர் முழுது மோட
 போற்றிசையோ ருடல்மெலாம் புளக மூட
 நெய்யேறு தீபவொளி பகலி னீட
 நிரையிருபாற் பனிக்கவரி நெறியோர் போட
 மையேறு பொழிற்பருத்தித் துறையில் வாழும்
 வரசித்தி விநாயகரே யாட ரூஞ்சல் (2)

சென்னிமணி முடியொழியா விருள்கால் சீப்பச்
 செவ்வியபுன் முறுவறிசை மயக்கஞ் செய்யப்
 பொன்னியலு மணிவலயம் புயத்தி லாடப்
 பூணுபவீ தம்பதக்க மார்பி லாட
 வின்னிசைதாழ் கழல்கள்கலின் கலினைன் றார்ப்ப
 இணைச்செவிக ளசையநுத லோடை மின்ன
 மன்னியசெல் லப்பருத்தித் துறையில் வாழும்
 வரசித்தி விநாயகரே யாட ரூஞ்சல் (3)

வேந்தனுக்கா றளித்தாரே யாட ரூஞ்சல்
 மெய்யகன்றார்க் கொளித்தாரே யாட ரூஞ்சல்
 சேந்தனுக்கு முன்னவரே யாட ரூஞ்சல்
 திறற்பூத மன்னவரே யாட ரூஞ்சல்
 வாய்ந்தமல ரடியாரே யாட ரூஞ்சல்
 வயங்குநிதி முடியாரே யாட ரூஞ்சல்
 மாந்தரெலாந் தொழப்பருத்தித் துறையில் வாழு
 வரசித்தி விநாயகரே யாட ரூஞ்சல். (4)

துங்கமறை யாகமநூற் றுறைகள் வீறச்
 சுத்தசீவ மார்க்கமுல கெங்குமேற
 மங்கலமெய்த் தொண்டர்பொருட் சுபாவந்தேற
 மலைக்கொடிசங் கரனுளத்தின் மகிழ்ச்சியூற
 எங்குமயற் படுமிதர சமையம் பாற
 இயற்புலவர் மதுரகவி யினிது கூற
 வங்கவள மலிபருத்தித் துறையில் வாழும்
 வரசித்தி விநாயகரே யாட ரூஞ்சல். (5)

தக்கவிசைப் பிரணவமாம் வடிவி னாரே
 சதுர்மறைகண் முடித்தபொருண் முடிவி னாரே
 கைக்கணுறு மங்குசபா சத்தி னாரே
 கற்றவர்கள் சுவைக்கவிநே சத்தி னாரே
 சக்கரமால் பணியுருவ மாற்றி னாரே
 சார்ந்தவரை மேநிலையி லேற்றி னாரே
 மைக்கடலின் கரைப்பருத்தித் துறையில் வாழும்
 வரசித்தி விநாயகரே யாட ரூஞ்சல். (6)

வெள்ளைமுழுக்கு காந்தவிடி முழக்கை வாங்க
 வியன்முரசு மாதியபல் லியங்க ளேங்கக்
 கொள்ளைமறை முழங்குமுழக் கெங்கு மோங்கக்
 கோதகல்கீதத் தெவர்க்குங் குழைவு வீங்கக்
 கள்ளையிறைத் திடுமலரின் றொடைய றாங்கக்
 கனையுமிரு ணிறைவிளக்கக் கதிர்ப்பி னீங்க
 வள்ளைவளச் சுனைப்பருத்தித் துறையில் வாழும்
 வரசித்தி விநாயகரே யாட ரூஞ்சல். (7)

தானவரைக் காதினரே யாட ரூஞ்சல்
தக்கமுறக் காதினரே யாட ரூஞ்சல்
மானவொரு கோட்டாரே யாட ரூஞ்சல்
வன்பர்திரு கோட்டாரே யாட ரூஞ்சல்
பூநறுந்தா மத்தாரே யாட ரூஞ்சல்
போதருட்டா மத்தாரே யாட ரூஞ்சல்
வானநகர் நிகர்பருத்தித் துறையில் வாழும்
வரசித்தி விநாயகரே யாட ரூஞ்சல். (8)

எண்ணிறந்தா யெலாப்பொருளும் படைத்தாயோலம்
ஈறிலிம் போதரவே ரம்பா வோலம்
உண்ணிறைந்த வருட்சுடரே கணேசா வோலம்
உம்பர்பிரா னேமருப்பொன் றுடையா யோலம்
கண்ணிறைந்த வெளிற்றுவைமா துரனே யோலா
கயானனனே யோலமென்றுட் கனிந்தோர் கூற
மண்ணிறைந்த புகழ்ப்பருத்தித் துறையில் வாழும்
வரசித்தி விநாயகரே யாட ரூஞ்சல். (9)

ஆவாழ வாழமறை மகங்கள் வாழ
ஐந்தெழுத்து மாகமமும் நீறும் வாழப்
பூவாழ நீர்சுரக்கு மேகம் வாழப்
பொய்மையிலாத் திருத்தொண்டர் பொலிந்துவாழக்
கோவாழ மிருதிநெறி வாழ வாழக்
குலவுமுயிர்த் தொகைகளறங் குழுமிவாழ
மாவாழ மனைப்பருத்தித் துறையில் வாழும்
வரசித்தி விநாயகரே யாட ரூஞ்சல். (10)

எச்சரீக்கை

முறைவ வாழ்தருமிறைவா வெச்சரீக்கை
முன்னா பின்னாயமர் மன்னா வெச்சரீக்கை

மறமார் வயக்குறளாம்படை விறலா யெச்சரீக்கை
மந்தாகினி மைந்தாவொரு தந்தா வெச்சரீக்கை

மகவான்றொழுத் தகவானருள் பகவாநெச்சரீக்கை
மணியேகண்ணின்மணியே விண்ணின்மணியேயெச்சரீக்கை

பணியாதவர் மிகைநோக்கிடு மணியா யெச்சரீக்கை
பகையாதவர் மிகைதீர்திடு தகையா யெச்சரீக்கை.

வரையாமறை யுரையாசுர ரரையா வெச்சரீக்கை
வாயைப்புவி தாயைப்பிற வானா யெச்சரீக்கை

அதியாயுழல் கரியார்க்கருள் பெரியா யெச்சரீக்கை
ஐயாவைந்து கையாவருண் மெய்யா வெச்சரீக்கை

பகையானவர் மிகைதீர்த்திடு தகையாயெச்சரீக்கை
பதியேபர கதியேயகு ணிதியே யெச்சரீக்கை.

பராக்கு

அத்திமுகத் துத்தமரே பராக்கு

அணிகொள்பருத்தித் துறையரசே பராக்கு

சத்தமறை யுட்பொருளாஞ் சாமீ பராக்கு

தவளமருப் பொன்னுடைய தலைவா பராக்கு

அன்பரகத் தூறுசுவை யமுதே பராக்கு

அனைத்துலகுங் காக்கவந்த வருளே பராக்கு
என்பிழையெலாம் பொறுக்கு மிறைவா பராக்கு
இலகுவிழி மூன்றுடைய வீசா பராக்கு

போதவடி வானபரம் பொருளே பராக்கு

புலவரெலாம் போற்றுபதப் போதா பராக்கு
சீதமதிக் கோடுபுனை செல்வா பராக்கு
சித்திவிநா யகப்பேர்த் தேவா பராக்கு.

மங்களம்

போதக முகத்தருக்கு மங்களம் - செய்ய

புண்ணி ரகத்தருக்கு மங்களம்

மோதக கரத்தருக்கு மங்களம் - செம்பொன்

மோலிகொள் சிரத்தருக்கு மங்களம்

தக்கமுறக் காதருக்கு மங்களம் - துய்ய

தற்பரம போதருக்கு மங்களம்

செங்கமல பாதருக்கு மங்களம் - வர

சித்தியரு ணாதருக்கு மங்களம்

வெய்யமல நாசருக்கு மங்களம் - ஏத்தும்

மெய்யடியார் நேசருக்கு மங்களம்

செய்யவருட் டேசருக்கு மங்களம் - ஓங்கு

சீர்த்துறையில் வாசருக்கு மங்களம்.

- முற்றிற்று -

புலோலி பர்வதவர்த்தனியம்மை ஔஞ்சல்

காப்பு

மதியாருஞ் சீகரமணி மாட மேவும்
வளநிலவு புலோலியினில் வாழு மேலைப்
பதியான பசுபதிதன் பங்கின் மேவும்
பருவதவர்த் தனியுஞ்சல் பரிவிற் பாட
விதியாரு மலரிறைத்து விழைவிற் போற்று
மெய்யடியார் குறைமுழுதும் வீட்டு மின்பத்
துதியாருங் கருணைமதஞ் சுரக்கு மைங்கைத்
தும்பிபதச் செம்பதுமத் துணைகாப் பாமே.

நூல்

சீர்பூத்த தவளமணித் திருமா டத்துத்
தேவதரு நாற்றிசையுஞ் சேர நாட்டி
ஏர்பூத்த கனகமணித் தொடர்கள் பூண்ட
வியலுறுமிந் திரநீலப் பலகை யேறிச்
சூர்பூத்த பவவலையிற் றுளைந்து ளோமைத்
துய்யவருட் பெருங்கரையிற் றூக்கி யுய்க்கப்
பார்பூத்த வளநிலவும் புலோலி வாழும்
பருவதவர்த் தனியாரே யாட னுஞ்சல் (1)

நற்பரைமுற் சத்திகளாய்ச் சீவமுன் னைந்தாய்
 நண்ணியசா தாக்கியத்தை நன்கு நல்கி
 தற்பரனுற் றுளபேதச் சால்புக் கேற்பச்
 சத்தியொடு விந்துமனோன் மணிமகேசை
 விற்பொலியு நுதலுமைபொன் வாணி யாய
 வித்தகவுத் தமியாரே மெய்ய்ப்பத் திச்சீர்
 பற்பலரும பெரிதுதொழய் புலோலி வாழும்
 பருவதவர்த் தனியாரே யாட ரூஞ்சல் (2)

நீன்மேனி மயிலேநித் தியமா மொன்றே
 நின்மலையே மாகுணமா நெடிய குன்றே
 ஊன்மேவு முயிருகவி யோம்பு மன்னே
 யுத்தமமா ணிக்கமே யொளிர்செம் பொன்னே
 வான்மேவு மருட்கடலே பவநோய மாற்ற
 வல்லமருந் தேயெனமெய்த் மனத்தார் போற்றப்
 பான்மேவு மணிநகர்ப் புலோலி வாழும்
 பருவதவர்த் தனியாரே யாட ரூஞ்சல். (3)

மாமேவு சுடரிருளின் மலிவை யோட்ட
 மலர்த்தொடைக டிசைமுழுது மணத்தைக் கூட்ட
 நாமேவு கவிஞர்கவி நளிர்தார் சூட்ட
 ஞானியர்கள் பெரியபுகழ் நலம்பா ராட்ட
 தூமேவு கையுறைமெய்த் தொண்டர் நீட்டத்
 தும்புருநா ரதர்களிசை சுவைகா தூட்டப்
 பாமேவு புகழ்நிலவும் புலோலி வாழும்
 பருவதவர்த் தனியாரே யாட ரூஞ்சல். (4)

சிவனருள்வா மத்தாரே யாட ரூஞ்சல்

சேப்பயில்வா மத்தாரே யாட ரூஞ்சல்

தவவிபுத ரகத்தாரே யாட ரூஞ்சல்

தவளவணி யத்தாரே யாட ரூஞ்சல்

கவருளத்து கரியாரே யாட ரூஞ்சல்

காயமிகக் கரியாரே யாட ரூஞ்சல்

பவனமெல வுலவுபொழிற் புலோலி வாழும்

பருவதவர்த தனியாரே யாட ரூஞ்சல்.

(5)

தண்ணிலவு விரிதரளத் தனித்தா ராடத்

தங்கவளை யுங்குழையுங் தயங்கி யாடக்

கண்ணிலவு மலர்த்கொடையல் கஞலி யாடக்

கவினிலவு ளெகிழிகலின் கலினென் றாட

எண்ணிலவு படாதபிற விழைக ளாட

வேழையடி யேங்குறைக ளேங்கி யாட

பண்ணிலவு மழைநிலவும் புலோலி வாழும்

பருவதவர்த் தனியாரே யாட ரூஞ்சல்

(6)

கந்தருவர் முதலினர்யாழ்க் கானம் பாடக்

கவினுமெழு மாதரிணைக் கவரி போட

அந்தருண விண்மகளி ரணியி னாட

வன்பர்சிரந் தோறுமல ரங்கை கூடச்

செந்திருவெள் ளிலையுதவுஞ் செவ்வி நாடச்

செழுங்கலைமான் புகழுரைக்குஞ் செயலி னீடப்

பைந்தருநீ ழுலிற்றொறுவாழ் புலோலி வாழும்

பருவதவர்த் தனியாரே யாட ரூஞ்சல்

(7)

வேதமுழக் குஞ்சீவநான் முழக்கு மேலை
 விமலவருட் பாமுழக்கும் விழைவு கூட்டுங்
 கீதமுழக் குந்தொண்டர் கெழுமி வாழ்த்துங்
 கிளர்முழக்கும் வளைமுழக்குங் கெடா வியத்தின்
 பேதமுழக் கும்புலவர் பேசும் பாடற்
 பெருமுழக்குங் கடன்முழக்கைப் பெயரக் காட்டப்
 பாதமுழக் குலவுதடப் புலோலி வாழும்
 பருவதவர்த் தனியாரே யாட னஞ்சல் (8)

குகனமரு மடியாரே யாட னஞ்சல்
 கோலமல ரடியாரே யாட னஞ்சல்
 சகமுழுகும் பயந்தாரே யாட னஞ்சல்
 சங்கரனை நயந்தாரே யாட னஞ்சல்
 இகபர வாழ் வளிப்பாரே யாட னஞ்சல்
 லேத்தலருக் கொளிப்பாரே யாட னஞ்சல்
 பகநிலவு சுகநிலவு புலோலி வாழும்
 பருவதவர்த் தனியாரே யாட னஞ்சல் (9)

கோலமுறு மாறுமுகம் குழந்தைக் கும்பெங்
 குருவுதித்த வெருமுகமெய்த குழந்தைக் குஞ்சீர்ச்
 சீலமிகு முளங்களித்துச் செவ்வி தூட்டுஞ்
 தீஞ்சுவைய பரானந்தத் திருமு லைப்பால்
 பாலகரே முக்குமொரு பாற்கோ டாமற்
 பரிந்தருண்மோ வென்றன்பர் பரவி வேண்டப்
 பாலனமுற் றிடுதடமார் புலோலி வாழும்
 பருவதவர்த் தனியாரே யாட னஞ்சல் (10)

வாழி

மன்னவர்செங் கோல்வாழி மறைகள் வாழி
மன்னியசை வாகமங்கண் மல்கி வாழி
கன்னியர்கற் பும்பசுவின் கணமும் வாழி
கதிதரும்வெண் ணீறுங்கண் டிகையும வாழி
துன்னியமெய்ப் பத்திநெறித தொண்டர் வாழி
துங்கமழை முகிலுந்தொன் னிலமும்வாழி
பன்னருஞ்செந் தமிழ்வாழி புலோலி வாழும்
பருவதவர்த் தனிகருணை வாழி வாழி.

- முற்றிற்று -

புலோலி பசுபதீசுவரராலய முத்துக்குமாரசுவாமி ஔஞ்சல்

காப்பு

பூமேவு பொழிலுடுத்த புலோலி மாட்டும்
புலமேவு மெய்யகத்தும் புன்மை வாட்டு
மாமேவு சதுரியல மறையாம் வீட்டும்
வளமேவு வமர்ந்தருளின் மாண்பு காட்டு
மோமேவு முருமுருக ஔஞ்சற் பாட்டு
முளமேவ வோதுவித்திங் குவகை யூட்டுந்
தேமேவு மடியன்பர் சிரத்திற் சூட்டுந்
திடமேவு கரிவதனத் தேவ தேவே.

நூல்

சொல்லாரு நிலவுவிரி சுதைமா டத்துத்
துணைமணித்தூ ணாற்றிசையுஞ் சூழ நாட்டி
வில்லாருஞ் சாம்புநதத் தொடர்கள் பூண்ட
விழுத்தகுமா ணிக்கமணிப் பலகை மேவிப்
பல்லாரு மடியரிணைப் பதங்க டாழப்
பழமறையு மாகமமும் பாங்கிற் சூழப்
புல்லாருக கரியவரே யாட ஔஞ்சல்
புலோலிமுத்துக் குமாரரே யாட ஔஞ்சல் (1)

அருமதுரக் கவிகவிஞ ரன்பிற் சாற்ற

வடியவர்வந் தளப்பிலதொண்டங்கங் காற்றுத்
திருவடியை நினைந்துமனந் தெளிந்து நோற்ற
சிவமுனிவர் குழுமுபுதந் திறத்துக் கேற்ற
சுருதிமொழி பலப்பலசொற் றிறைஞ்சிப் போற்றத்
தும்புருநா ரதர்களிசைச் சுவைகா தூற்றப்
பொருவினர்மே லவரில்லீ யாட ரூஞ்சல்
புலோலிமுத்துக் குமாரரே யாட ரூஞ்சல் (2)

சாரதரும் வீரர்களு மருங்கிற் சூழச்

சகமருவு மடியரெலாந் தழைத்து வாழ
நாரணனு நான்முகனு மரியுந் தாழ
நற்றவர்மெய்ப் பரானந்த நரலை யாழ
வேரணிமெய் யருளொளியஞ் ஞானம் போழ
வேழையடி யேங்குறையு மிடரும் வீழ்ப்
பூரணமாம் பரம்பரரே யாட ரூஞ்சல்
புலோலிமுத்துக் குமாரரே யாட ரூஞ்சல் (3)

சங்கரனைங் கரனுமையாண் மகிழ்வு தூங்கச்

சதுமறையா கமநெறிக டரும மோங்க
மங்கலபல் லியந்திரைவா ரிதியி னேங்க
மனமகிழ்வுந் றமரர்பொழி மலர்க டேங்கத்
துங்கமணிச் சங்கமுகிற் றொனியை வாங்கத்
துயருறுவோம் பிணியுமயந் றொடர்பு நீங்கப்
பொங்குமருட் சண்முகரே யாட ரூஞ்சல்
புலோலிமுத்துக் குமாரரே யாட ரூஞ்சல். (4)

நிலமுழுதுஞ் சிவசமய நீதி யேற

நெறியினர்மற் றதன்பெருமை நிலைக டேறக்
கலகமிடும் பரசமய திமிரம் பாறக்

கற்றவர்க்கு நற்றவர்க்குங் களிப்புள் னூற
நலமருவுந் தவவழக்க மேங்கு நாற

நாயனையேந் திருப்புகழெந் நாளுங் கூறப்
புலமருவுந் தமிழ்ப்புலவீ ராட னஞ்சல்

புலோலிழுத்துக் குமாரரே யாட னஞ்சல் (5)

தேங்கடம்ப மாலையரே யாட னஞ்ச

றேங்குமருள் வேலையரே யாட னஞ்சல்
ஓங்கலடுந் தரத்தாரே யாட னஞ்ச

லோங்குமயிற் கரத்தாரே யாட னஞ்சல்
தூங்கலிளம் பிடியாரே யாட னஞ்ச

றாங்கலெனும் துடியாரே யாட னஞ்சல்
பூங்குறிஞ்சி நாயகரே யாட னஞ்ச

புலோலிழுத்துக் குமாரரே யாட னஞ்சல். (6)

மாமறைக்கப் பாலாரே யாட னஞ்சல்

மாறடுசெங் கோலாரே யாட னஞ்சல்
ஏமமுத னாலாரே யாட னஞ்சல்

யாவருக்கு மேலாரே யாட னஞ்சல்
தூமருவும் வேலாரே யாட னஞ்சல்

றுன்னுபத நாலாரே யாட னஞ்சல்
பூமலர்ச்செங் காலாரே யாட னஞ்சல்

புலோலிழுத்துக் குமாரரே யாட னஞ்சல். (7)

பாதகருட் கொன்றாரோ யாட ரூஞ்சல்
 பணியலரைக் கொன்றாரே யாட ரூஞ்சல்
 ஆதிகடை யில்லாரே யாட ரூஞ்ச
 லாத்தருள வில்லாரே யாட ரூஞ்ச
 லோதிதர வல்லாரே யாட ரூஞ்ச
 லுயர்சுரமான் வல்லாரே யாட ரூஞ்சல்
 பூதவினப் படையாரே யாட ரூஞ்சல்
 புலோலிழுத்துக் குமாரரே யாட ரூஞ்சல். (8)

குக்குடமா துவசத்தீ ராட ரூஞ்சல்
 குறத்திருமா துவசத்தீ ராட ரூஞ்சல்
 தக்ககரிக் கிளையாரே யாட ரூஞ்ச
 றகுவரமர்க் கிளையாரே யாட ரூஞ்சல்
 அக்கரமா றுடையாரே யாட ரூஞ்ச
 லடையலர்மா றுடையாரே யாட ரூஞ்சல்
 பொய்க்கடையே னுளத்தாரே யாட ரூஞ்சல்
 புலோலிழுத்துக் குமாரரே யாட ரூஞ்சல். (9)

பன்னிருகட் பரம்பரசிற் பரசர் வேச
 பரந்தசக தண்டமெலாம் பரித்த ராச
 கன்னியர்க ளிருவரோடு கலந்த நேச
 கவினனந்த சூரியரைக் காட்டுந் தேச
 முன்னுமனா தீதமல மும்மை நாச
 முருகவென வன்பர்துதி முறையிற் பேசப்
 பொன்னிகரு மேனியரே யாட ரூஞ்சல்
 புலோலிழுத்துக் குமாரரே யாட ரூஞ்சல். (10)

வாழி

விதியேறு மறைகளுமா கமழும் வாழி

வெண்டிருநீ றுந்தரும விதமும் வாழி

துதியேறு சீவமதமு முலகும் வாழி

துகடபுமங் கையர்கற்புந் தொறுவும் வாழி
மதியேறு செந்தமிழு மகமும் வாழி

வான்முகிலுந் திருத்தொண்டர் மரபும் வாழி
பொதியேறு மலர்ப்பொழில்கூழ் கிடந்த செல்வப்
புலோலிமுத்துக் குமாரரருள் வாழி வாழி

- முற்றிற்று -

எட்டிகுடியஞ்சல்

எச்சரீக்கை பராக்கு, லாலி, மங்களம், நலுங்கு
ஏசல், முறையீடு, தாலாட்டு என்பன

காப்பு

சென்னிவள நாட்டினுக்குத் திலக மாகிச்
சிறந்தபல வற்புதங்க டிகழக் காட்டி
மன்னியிடு மெட்டிகுடி வேலர் மீது
வடிதமிழி னுஞ்சலியன் மகிழ்ந்து பாடக்
கன்னியுமை யம்மையுளங் கனன்று கூறக்
கடிகமழ்பைந் துழாய் மவுலிக் கரியோன் பெற்ற
பன்னகவெவ் வருவொழித்த பரம யானை
பதமலரை யிருபொழுதும் பணிசூ வாழே.

நூல்

பொன்னீடு நவமணிமா மண்ட பத்திற்
புடைநீடு சுரர்தருக்கள் பொலிய வாங்கு
மின்னீடு சாம்புநதத் தொடர்கள் பூண்ட
வியனீடு மாணிக்கப் பலகை மேவி
முன்னீடு மறைகளுமா முனிசூழா மு
முறைநீடு மண்டருந்தொண் டருமொய்த் தேத்த
வின்னீடு சந்தரரே யாட ருஞ்ச
லெட்டிகுடி வேலவரே யாட ருஞ்சல் (1)

மிசைமேவு தருமல்கண் மேன்மேல் வீழ

வேதமுழு துங்குழுமி விழைந்து தாழப்
பசைமேவு மன்பர்பரா னந்தத் தாழப்

பாரிடரும் வீரர்களும் பாங்கிற் சூழத்
திசைமேவு மிருணிரையைத் தீபம் போழச்

சித்தசுத்தித் திருத்தொண்டர் சிறந்து வாழ
விசைமேவு பாவலரே யாட னஞ்ச

லெட்டிகுடி வேலவரே யாட னஞ்சல் (2)

உன்மனைக்கப் பாலாரே யாட னஞ்ச

லும்பருக்கு மேலாரே யாட னஞ்சல்
மன்மதனுக் கத்தாரே யாட னஞ்சல்

வடிவொளிர்பொன் னொத்தாரே யாட னஞ்சல்
வின்மலையான் புத்திரரே யாட னஞ்சல்

விளங்குமறு வத்திரரே யாட னஞ்சல்
என்மனமு நெகிழ்ப்பாரே யாட னஞ்ச

லெட்டிகுடி வேலவரே யாட னஞ்சல். (3)

கானமது யாழ்ப்புலவர் காதில் வாக்கக்

கன்னியர்கள் கவரியின்மென் காலுண்டாக்கத்
தூநறுநெய்த தீபநிரை யிருள்கால் சீக்கத்

துதிமுழக்க மிருவினையின் றொடர்பு போக்க
வானிமிரும் வளையவர மிடியைத் தாக்க

..... வெவ் வயினுந் தேக்க

வீனமல மொழிப்பவரே யாட னஞ்ச

லெட்டிகுடி வேலவரே யாட னஞ்சல். (4)

கந்தமராத் தொடையாரே யாட ரூஞ்சல்

கனிந்தவியற் றொடையாரே யாட ரூஞ்சல்
பந்தமல மில்லாரே யாட ரூஞ்சல்

பத்தரக வில்லாரே யாட ரூஞ்சல்
அந்தமுத லகன்றாரே யாட ரூஞ்ச

லணைத்துமா யகன்றாரே யாட ரூஞ்ச
லிந்திரனா டோம்பினரே யாட ரூஞ்ச

(5) லெட்டிகுடி வேலவரே யாட ரூஞ்சல். (5)

சிமையவிமை யத்துமையைச் சிவனார் வேட்ட

தினநிகர வுலகமுற்றுஞ் சில்லிடத்தில்
அமைவுறவோ ராடலுன்னி வருடைத் திங்க

ளணிவிழாக் காட்சிதரு மமல னாரே
யெமையடருங் கடும்பிணியுங் கலியும் வீழ

வெழின்மலர்க்கண் ணோக்குமரு ளிறைவனாரே
யிமையவரைப் புரந்தவரே யாட ரூஞ்ச

(6) லெட்டிகுடி வேலவரே யாட ரூஞ்சல். (6)

வள்ளியொரு பாலிலங்கத் தெய்வ யானை

மாதொருபா லிலங்கவருள் வாரியாக
ஒள்ளியமெய்த தொண்டரெலா முய்ய மாழை

..... ந்குஞ்சுடர் மணியணை யி .....
புள்ளிமயிற் பரம்பரரே யெண்மூன் றுற்ற

புவனமிரு நூற்றுக்கு முதல்வ னாரே
யெள்ளலருங் குணத்தாரே யாட ரூஞ்ச

(7) லெட்டிகுடி வேலவரே யாட ரூஞ்சல். (7)

பாதமலர்க் கழல்கள் கலின் கலினென் றாடப்
 பன்னிருதோ ளினும்வலயம் பரவி யாடப்
 பூதரநே ருரத் தணிகள் பூணூலாடப்
 பொன்னறுவை பொன்னிடையிற் பொற்பினாட
 வாதவனின் மணிமுடிகள் சிரத்திலாட
 வங்கைமிசைத் திகழ்தகுமா யுதங்க ளாட
 ஏதவினை தெறுவாரே யாட ரூஞ்ச
 லெட்டிகுடி வேலவரே யாட ரூஞ்சல். (8)

அன்பர்களாய்ச் கூழ்ந்தவர்கட் களவி லாதநல்கித்
 .....
 துன்பமுழு துந்தொலைக்குந் தொன்மை கேட்டுத்
 துய்யதிரு வடியினைக டொழுவண் புக்க
 வன்புலைய னேனுமிடி பிணிகண் மாறி
 வழாதுதிருப் புகழ்பாடி வாழ்வின் வைக
 வின்பமலர்க் கண்ணோக்கி யாட ரூஞ்ச
 லெட்டிகுடி வேலவரே யாட ரூஞ்சல். (9)

(பத்தாவது செய்யுள் கிடைக்கப்பெறவில்லை)

வாழி

சீர்வாழு மிணையடிச்செங் கமலம் வாழி
 திருமுகமா றாறிரண்டு திருக்கு வாழி
 தார்வாழு மிராறுபுயச் சயிலம் வாழி
 தயங்குமறு முகக்கதிர்சார் சத்தி வாழி
 வார்வாழு முலைக்கரிமின் வள்ளி வாழி
 வாரணம்பைஞ் சிறையமணி மஞ்ஞை வாழி

யேர்வாழு மிருந்தொண்ட ரெவரும் வாழி
யெட்டிகுடி முருகரரு ளினிது வாழி.

எச்சரீக்கை

இராகம் : சாவேரி

தாளம் : ஆதி

குருவேசுர தருவே யன்பர் திருவே எச்சரீக்கை
குருவேசுர முருகேயுமை மகனே எச்சரீக்கை
குருகார் கொடி முருகாவரி மருகா எச்சரீக்கை
கொடியார் மதில் முடியா ரெட்டிகுடியா யெச்சரீக்கை.

சீலா சிவன் பாலா சுக லீலா எச்சரீக்கை
தேனே பெரு மானே யருள் வானே எச்சரீக்கை
வேலா நிறை மூலா கம நூலா எச்சரீக்கை
மேலார் உளப் பாலார் மலர்க் காலா எச்சரீக்கை

பராக்கு

இராகம் : புன்னாகவராளி

தாளம்:அம்பை

முன்னிடை பின்னற்ற முழுமுதலே பராக்கு
முதல்வரெலாம் போற்றிசெயு முருகா பராக்கு
பன்னிருகை கொண்டவருட் பரமா பராக்கு
பதியா யெட்டிகுடி வந்தருள் பழையாய் பராக்கு.

தேவர்சிறை மீட்டருள் செய் செல்வா பராக்கு
சிறியேன் புரிபிழை தீர்த்தருள் செய்யோய் பராக்கு
பாவலர்கள் பாவைமகிழ் பதியே பராக்கு
பரமாயெங்கு நிலவியமர் பவனே பராக்கு.

மங்களம்

இராகம் : அசாவேரி

தாளம் : ஆதி

எட்டிகுடி வேலனுக்குச் செயமங்களம் - எங்கள்
ஈசனருள் பாலனுக்குச் சுப மங்களம்
சிட்டர்தொழும் போதனுக்குச் செய்யமலர்ப் பாதனுக்குச்
சிட்டிசெயும் நாதனுக்குச் சீலமிகுவேதனுக்கு.

- எட்டி

நீடுபரி பூரணற்குக் காரணற்கு மங்களம்
நீபமலர்த் தாரனுக்குத் தீரனுக்கு மங்களம்
பாடுமன்பர் நேசனுக்குப் பண்ணவர்கள் ராசனுக்கு
வீடுதருந் தேசனுக்கு வையமல நாசனுக்கு

- எட்டி

லாலி

இராகம் : நவரோஸ்

தாளம்: அம்பை

மின்னிலங்குங் கிரணவயில் விமலபராபோதா
பொன்னிலகுந் தண்டைகழல் பொலியுமலர்ப் பாதா
நான்முகனைச் சிறையிருத்தி ஞாலமருள் தூயா
வான்மலியுமன்பருக்கு மகிழ்ந்தருள் சகாயா
தக்ககயி லாசகுரு சாமிபணி நேசா
தங்குமெழி லெட்டிகுடி சார்ந்தருளு மீசா
அக்கரமொ ராறுடைய வநகவருளாளா
லம்பிகை பயந்தருளு மாறிரண்டு தோளா.

நலுங்கு

இராகம் : நவரோஸ்

தாளம்: ஆதி

மாற்றலர்க ளந்தகனே வானவர் சூளாமணியே
ஏற்றவருள் வாரிதியே யெட்டிகுடியிறையே.

தும்பிமதி மான்கணவா துய்யசுட ராமமலா
எம் பிழைகள் பொறுப்பவனே யெட்டிகுடியிறையே.

ஏசல்

இராகம் : நவரோஸ்

தாளம்: திஸ்ரம்

மங்கைமீர் நுங்கருத்து எல்லாம்வீண்
மயல்விட்டுப் போங்காணும்
பொங்குமன்பரை யாளப் போந்தசண் முகருங்கள்
புன்மொழிக் காகாரடி

பவனிவந்திடும் போது கண்டன்பர்
பலர்பணிந்தெதிர் வேண்டத்
தவநெறியறியாமற் சர சவார்த்தைகள் பேசிச்
சார்வது வாயாதடி.

முறையீடு

இராகம் : ஆனந்த பைரவி

தாளம்: மிசீரம்

அன்ப ரெலாம் போற்றிசெய்ய வருடைத் திங்கள் தன்னில்
அணிவிழாக் காட்சி தந்தவமல வாழ்வே
பொன்பொலி நாடென்று கொண்டே யெட்டிகுடியைத் தங்கப்
பொங்குமெழிலாலையமாய்க் கொண்டபுகழாளா.

88/சிவசம்புப்புலவர் பிரபந்தப் பெருந்திரட்டு

ஆறுமுகங் காட்டிகின்ற கருணைத்தேவே - துய்ய
ஆறிருகண்ணா லுமளியேனை யினிப்பாரய்
தேறுமுகமின்றிவந்த சிறியனேற்குன்கோலத்
திருவடிகளே சரணஞ் சரணமையா.

இராகம் : செளராட்டிரம்

தாளம்: திஸ்ரம்

ஐம்முகரே நீர்பயந்த வாறுமுகப்பிள்ளை
நெடுநாளாயென்னே
யாவவலைத் தங்குமிங்கு மாட்டுவதைக்
கண்டிலிரோநீரே

எத்தனைபே ரன்பர்களுக் கிகபரவாழ்
வீந்துவிட்டாள்தானே பின்னை
என்னையுலைத் திடவும் வஞ்சமேது
நீவிர்போதித்திரோகூநீர்

வெஞ்சமரின் முண்டெதிர்ந்த விண்ணவர்க்குமாரருள்
செய்தானே - இந்த
மேதினியில் நானவற்குச் செய்தபிழையே துரைமினீரே

வெய்யசிறைப்பட்ட கவிவித்தகனைக் காத்ததறியாரார்
துன்ப
வேலையிடை வீழ்ந்தவெனைத் தூக்கியருளாத திறமதே

அற்புதங்க ளெட்டிகுடியாலையத் திற்காட்டுவ
னென்பார்கள் அந்த
அற்புதத்திலொன்றினிது மின்றெனக்குக்
காட்டிடலாகாதா

தீயமகப் பெற்றவர்கள் செம்மையுடையாரெனினும்

ஞாலம் - தன்னிற்

சீரியரான் முற்றிழிக்கப்பட்டிடுவரென்பதறியீரோ

தாலாட்டு

கிராகம் : நீலாம்பரி

ஆறுமுகத் தீங்கரும்பே யானந்த வாரிதியே
தேறுமகிழன்பர்நெஞ்சிற் றித்திக்குந் தேன்பெருக்கே

தேவர்களுக்கு ளாமணியே தெய்வத் திரவியமே
பாவலர்கள் கண்மணியே பன்னிருதோட் செம்மலையே

வேதாந்த வீட்டில் விளங்கு மணிவிளக்கே
நாதாந்த முங்கடந்து நண்ணும் பராபரமே

எட்டிகுடி வேலவனே எங்குமொளிர் பூரணனே
சிட்டர்சிர மீதிலலர் செய்யமலர்த் தாளானே

முன்னைவினை யார்த்தி முழுதுயிர்க்கு மின்பருளும்
அன்னையினு மன்புடைய வாறுமுகத் தேவரசே

வெய்யவினை செய்தவரும் வேண்டிமலர்த்தாளிறைஞ்சிற்
றுய்யவருள் செய்யுஞ் சுவாமியே செஞ்சுடரே

கீரனியற் பாமகிழ்ந்து கேட்டுமலர்க் கையமர்ந்த
வீரமணி வேற்படையை வெற்புருவ விட்டவனே

90/சிவசம்புப்புலவர் பிரபந்தப் பெருந்திரட்டு

மாறனுடற் றீப்பிணியை மாற்றியது போன்மகிழ்ந்து
சீறுவினை யேன்பிணியுந் தீர்க்குமகுட் சாகரமே

அந்தகனார் வந்திடுநா ளன்பகன்ற பாவி முன்னும்
வெந்திறலார் மஞ்ஞையிடை மேவியருள் சுந்தரனே

ஓயாமன் மெய்ப்புகழை யொன்றறியாத் தீயேனும்
வாயாரப் பாடும் வரமருளும் வேலவனே

- முற்றிற்று -

கந்தவன நாயகர் ஊஞ்சல்
எச்சரீக்கை, பராக்கு, லாலி, மங்களம் என்பன

—❦—
சாற்றுகவி வெண்பா

தக்ககவி வேந்துசிவ சம்புப் புலவன்பேர்
மிக்கதிருக் கந்தவன வேலவற்குத் - தொக்கசுவை
தோய்ந்திடுமுன் சன்முதலாள் சொற்றொடையைச் - சூட்டினான்
வாய்ந்திடுமன் பார்க்கும் வர

(இது ஆசிரியரின் மாணாக்கராகிய உடுப்பிட்டி சி.தம்பிமுத்து
உபாத்தியாயர் பாடியது)

92/சிவசம்புப்புலவர் பிரபந்தப் பெருந்திரட்டு

காப்பு

ஓதியா ருணர்வாகி யுயிருக் கெல்லா

முயிராகிப் பிரணவத்துள் ளொளியா யார்க்கு
மாதியாய்க் கந்தவனத் தமருஞ் செவ்வே

லருளுருவக் கந்தன்மே லறைய ழஞ்சல்
பாதியா கஞ்சிவந்த பரனார் வாமப்

பசங்கொடியை யணைந்துசுரர் பணிவுக் கீந்த
மாதியா னம்வழுவா மனத்துள் வாழு

மதகரியா நநன்மலர்த்தாள் வணங்கு வாமே

நூல்

சீர்பூத்த சிற்பநிலைத் திருமன் றத்துத்

தெய்வதரு நாற்றிசையுஞ் செறித்துச் சேர்த்த
ஏர்பூத்த விரணியங்சங் கிலியிற் பூட்ட

விசைந்தொளிர்மா மணிப்பீடத் தினிதி னேறிச்
சூர்பூத்த பிணிக்கனலி சுடநா ளெல்லாஞ்

சோர்ந்தவளி யோமையருட் டோயத் தாட்டிக்
கார்பூத்த களன்சுதரே யாட ழஞ்சல்

கந்தவன நாயகரே யாட ழஞ்சல் (1)

அல்லெல்லா நெய்ச்சுடர் னடர்பின் வீட

வணிச்சின்னத் திசைத்தேன்கா தனைத்துமோட
சொல்லெல்லாந் தெரிந்தபுதர் தொடர்பு பாடத்

துதியமுத வொலிதிசைக டோறு நீட
எல்லெல்லா மணிப்பணியி னெங்குங் கூட

விணைக்கவரி யன்பர்மருங் கிரண்டும் போடக்

கல்லெல்லா மாடினரே யாட ரூஞ்சல்
கந்தவன நாயகரே யாட ரூஞ்சல். (2)

சத்திமுதற் படையாடத் தடம தாணி
தயங்குபவீ தம்பட்டுத் தரிய மாட
வித்தமணி முடியாட வியன்பொற் றண்டை
மிளிர்ஐகிழி கழல்கள்வினை வெருவ வாடச்
சுத்தநிற்கக் குழைவலையந் தொடைய லாடத்
தொண்டர்பரா னந்தமுழுத் தோயத் தாடக்
கத்தளிசூழ் குராமிலைவீ ராட ரூஞ்சல்
கந்தவன நாயகரே யாட ரூஞ்சல் (3)

கந்தகஜா ரூடசடா நநகாங் கேய
கவுரிசூம ராமுருக கார்த்தி கேய
சுந்தரசுப் பிரமணிய சுவாமி நாத
சுரவல்லி குறவல்லி துணைவ சேந்த
நொந்தனமா வாதிருநோக் கருண்மோ வென்ன
நுவன்றழுவார் குறையையலா நொடியின் மாற்றுங்
கந்தமராத் தொடையினரே யாட ரூஞ்சல்
கந்தவன நாயகரே யாட ரூஞ்சல். (4)

வெண்டந்த மிளிர்ஐறைவெங் கரியீர் வீர
மிடற்கலபப் பசுஞ்சிகியாம் பரியீ ரிந்த
மண்டந்த வயன்மயன்மாற் றினரே மெய்ந்நூன்
மன்னுயிர்க ளுய்ந்திடச்சாற் றினரே பல்வே
ஹெண்டந்த வுலகுக்கோ ரொளியா ரேசீ
ரியற்புலவர்க் கென்றுமெளி யாரே யின்றென்
கண்டந்த வளியாரே யாட ரூஞ்சல்
கந்தவன நாயகரே யாட ரூஞ்சல். (5)

திருமுகமா றினுமென்றுந் திகழன் பூட்டிச்
 செய்தவத்தோர் பவத்தெனினுந் தெளிவு கூட்டிக்
 குருமுகமா வந்துவினைக் கொள்ளை வீட்டிக்
 குறைவிலருள் வெள்ளத்துட் குளிர வாட்டி
 மருமுகமா மலர்ச்சரணிம் மனத்தி னாட்டி
 மடக்கடையேன் முடைச்சிரத்து மருவச் சூட்டிக்
 கருமுகமாய்த் தாள்பவரே யாட ரூஞ்சல்
 கந்தவன நாயகரே யாட ரூஞ்சல். (6)

வள்ளிசுர மான்விழிமா மைத்தே னார
 வானமின்னார் பட்டுடைபொன் வளைகள் சோர
 உள்ளியலக் கதந்தலர்கூர் யுவகை கூர
 வும்பர்தருத் தருமலர்வா னுறைப்பி னேர
 விள்ளுமலர்த் தொடைபணியின் வெளியிற் பேர
 மிகுமலர்க்கா னளாய்வசந்தன் மெல்லென் றூரக்
 கள்ளமலங் களைவாரே யாட ரூஞ்சல்
 கந்தவன நாயகரே யாட ரூஞ்சல். (7)

ஐயனே சகதண்ட வரசே யன்னே
 யற்புதசிற் பரபரமா னந்தச் சிந்தே
 செய்யனே சிவஞான தீப மேமெய்ச்
 சிவகுருவே சுரதருவே திருவே தேனே
 உய்யநேர் வருதியென்றுள் ளருகிக் கண்ணீ
 ரொழுகிடக்கண் டேத்திடுமுத் தமர்சங் கத்தைக்
 கையனேற் கும்புணர்ப்பீ ராட ரூஞ்சல்
 கந்தவன நாயகரே யாட ரூஞ்சல். (8)

சாரதராஞ் சிந்தாரே யாட ரூஞ்சல்
 சாரலர்மால் சிந்தாரே யாட ரூஞ்சல்
 பூரணமெய்ப் பதியாரே யாட ரூஞ்சல்
 பொற்செயந்திப் பதியாரே யாட ரூஞ்சல்
 கூரணியுஞ் சத்தியரே யாட ரூஞ்சல்
 கோலவிரு சத்தியரே யாட ரூஞ்சல்
 காரநிகர் மேனியரே யாட ரூஞ்சல்
 கந்தவன நாயகரே யாட ரூஞ்சல். (9)

குரசிங்க தாரகசங் கார ரேயுட்
 டொகும்விழிபுய்க் காதமெய்ச்சிங் கார ரேமா
 ஈரவளச் சரகானத் தியலாட் டாரே
 யியற்புலவர் வடித்தசுவை யிசைப்பாட் டாரே
 ஏரணியும் யாழ்துலையி லெழுஞ்சாற் றாரே
 யிரும்புவன மெண்முன்றோ டிருநூற் றாரே
 காரணமா நிமித்தத்தீ ராட ரூஞ்சல்
 கந்தவன நாயகரே யாட ரூஞ்சல். (10)

வாழி

வேல்வாழி மயில்வாழி கோழி வாழி
 விருந்தமட வார்வாழி வீட்டின் பச்சீர்க்
 கால்வாழி கந்தவனக் கந்தன் வெள்ளக்
 கருணைவாழி யாறுமுகக் கமலம் வாழி
 மேல்வாழும் பிறவிதொறும் விடாது செய்த
 மெய்த்தவங்க ளுந்தவிந்த விமலக் கோவிற்
 பால்வாழும் பணிகணிதம் பரிவிற் செய்யும்
 பத்தரெலாம் வாழிசுகம் பலிக்கத்தானே.

எச்சரீக்கை

இராகம் - காவேரி

தாளம் - ஆதி

உனத்தானொணாக் கனத்தாய்கந்த வனத்தா

யெச்சரீக்கை

யொன்றாயெங்கு நின்றாய்வினை வென்றாயெச்சரீக்கை
அனத்தான்முத லினத்தாரிகொல்விற் பனத்தா

யெச்சரீக்கை

யையாவருண் மெய்யாவயிற் கையாவெச்சரீக்கை

உடையாய்கணப் படையாய்மராத் தொடையா

யெச்சரீக்கை

யுனையேயெனை நனைவாயென்ற முனைவா

வெச்சரீக்கை

கடையார்வினைக் குடையாதென்பா லடைவா

யெச்சரீக்கை

கரப்பாரின்னா னிரப்பாறிடப் புரப்பாயெச்சரீக்கை

பராக்கு

இராகம் - புன்னாகவராளி

தாளம் - சம்பை

முன்னைப்பழம் பொருட்குத்தனி முதலேபராக்கு
முத்திவித்தேசத்துகளுண் முளைப்பாய் பராக்கு
அன்னைக்குமேலானதலை யளியாய்பராக்கு
அத்துவிதமுத்தியன்பர்க் கருள்வாய்பராக்கு

கந்தவனம் வந்தவருட் கடலேபராக்கு
கண்ணொளிநாயேற்குத் தந்து காத்தாய்பராக்கு
இந்தச் சடமுன்னைப்பாட வீந்தாய்பராக்கு
எந்தப் பிறப்பினினுமெனக் கிறைவபராக்கு.

லாலி

இராகம் - நவரோஸ்

தாளம் - சம்பை

சீலமில்லேன் கண்ணினொளி திகழச்செய்தாய் போற்றி
சிற்பரைபால் பருகியவாய்ச் செல்வச்சேயே போற்றி
லாலி லாலி

மேலுமிந்தப் பிறப்பிலனை விட்டிடினுமதினும்
விழைவினின்னைப்பாடன்பனாய் மேவியாள்வாய்போற்றி
லாலி லாலி

கந்தவனச் சினகரத்திற்கற்பகமே போற்றி
காலன் வரும்போதளியேன் கண்முனிற்பாய் போற்றி
லாலி லாலி

முந்தைவினையூட்டியாவி முற்றுங்காப்பாய் போற்றி
முத்தமிழ்ச்சங்கத்தமர்ந்த முங்கைப்பிள்ளாய் போற்றி
லாலி லாலி

மங்களம்

இராகம் - ஆனந்தபைரவி

தாளம் - ஆதி

கந்தவனவாசருக்கு மங்களம் உண்மை
கண்டதொண்டர்நேசருக்கு மங்களம்
பந்தமலநாசருக்கு மங்களம் வினை
பாற்றுமுபதேசருக்கு மங்களம்
ஆறுமுகவேலருக்கு மங்களம் எமை
யாளுமலர்க்காலருக்கு மங்களம்
தேறுமுதனாலருக்கு மங்களம் கிரித்
தேவிகொஞ்சும்பாலருக்கு மங்களம்
- முற்றிற்று -

வண்ணைக் குருநாதசுவாமி ஐஞ்சல்

காப்பு

நிதிவாய்ந்த தொல்லுலக நிகரும் வண்ணை
நிலவுறுமா ரியகுளத்து நிமல வேற்றைத்
துதிவாய்ந்த குருநாத சுவாமி மீதிற்
சுவையுறு மொண்டமிழஞ்ச ற்றொடையல் சூட்ட
நதிவாய்ந்த செஞ்சடில நம்பனோடு
நறையுறுமைக் குழலுமையா ணயந்து தந்த
திதிவாய்ந்த வைந்துகரச் செல்வ யானை
திருவுறுந்தாட் டாமரையே காப்ப தாமே.

நூல்

சொல்லாகு மெழிற்புனித மண்டபத்திற்
சுரர்தருக்க ணாற்றிசையுஞ் சூழ நாட்டி
யெல்லாருஞ் சாம்புநதத் தொடர்கள் பூண்ட
விரவிநிகர் மாணிக்கப் பலகை மீதி
லல்லாகுங் கரியகுழ லரம்பை மாத
ரணிகுலவு மங்கைகள் கொண்டன்பினாட்டப்
பல்லாரும் பரவலணி வண்ணைவாழும்
பரமகுரு நாதரே யாடி ஐஞ்சல் (1)

திசைநிமிரு மிருணிரையைத் தீப மோட்டச்
செந்தமிழின் றொடைபுலவர் திகழ்ந்து

விசையமுதம் வல்லவர்க ளினிதி னூட்ட

விடிமுழக்கை வலம்புரியி னினங்கள் காட்ட
வசைதவிருந் தொடையனனி மணங்க னாட்ட

மாதவர்கை யுறைபுகழ்ந்து மகிழ்ந்து நீட்ட
பசையுமனத் தவர்பரவ வண்ணை வாழும்

பரமகுரு நாதரே யாட ரூஞ்சல் (2)

வாசவனொண் சூரல்கொடு மருங்கிற் போற்ற

வாகுமுதல் வீரர் குழு நெருங்கிப் போற்ற
கேசவனான் முகனமரர் கெழுமிப் போற்றக்

கின்னரர்கள் செவியிலியாழ்க் கீத மூற்ற
வாசகலு மன்பர்புக முருமை தேற்ற

வப்புகழ்மை நம்மிடும்பை யனைத்தும் மாற்றம்
பாசமய றடிந்துதிரு வண்ணை வாழும்

பரமகுரு நாதரே யாட ரூஞ்சல் (3)

அம்புயமா மலர்க்கழகு செய்யுந் துய்ய

வடியிணையிற் றண்டைசிலம் பழியா தாட
வம்புயரு மிந்துளமா மாலை மன்னு

மார்பிலொளிர் நவமணிதாழ் மதானியாடப்
செம்புயவெற் பிற்பணிகள் செவ்வி தாடச்

செவிவளருங் குழைநிறைகள் கிகழ்தந் தாடப்
பைம்புயறா மும்பொழில்குழ் வண்ணை வாழும்

பரமகுரு நாதரே யாட ரூஞ்சல் (4)

தத்துவமா றாறுக்கு மப்பா லாரே

சகதண்ட மெலாம்புரக்கு மருட்பா லாரே

வித்தகமந் திரவருண வடிவே லாரே

ஶ்ருமவலர்க டொகை கடிந்த வெங்கோ லாரே
 முத்தியரு ஶ்ருங்கமல மலர்க்கா லாரே
 முராரிமட வார்ப்புணரு முழுமா லாரே
 பத்தர்கிளை வாழவணி வண்ணை வாழும்
 பரமகுரு நாதரே யாட ரூஞ்சல் (5)

அணையுமரு வில்லவரே யாட ரூஞ்சல்
 ஆதியந்த மில்லவரே யாட ரூஞ்சல்
 இணையடிப்பொற் சிலம்பாரே யாட ரூஞ்சல்
 இராறுபுயச் சிலம்பாரே யாட ரூஞ்சல்
 பிணிமுகவா கனத்தாரே யாட ரூஞ்சல்
 பிறங்கெழின்மோ கனத்தாரே யாட ரூஞ்சல்
 பணைவளமிக் கோங்குதிரு வண்ணை வாழும்
 பரமகுரு நாதரே யாட ரூஞ்சல் (6)

புங்கவர்கள் கவரியிரு மருங்கும் போடப்
 புத்தமுத மதுரகவி புலவர் பாடச்
 சங்கையறுந் தவர்கரங்க டலையிற் கூடத்
 தவத்துறையோருடல் புனகந் தழைத்து மூடக்
 கங்கையுமை யங்கியுளங் களிப்பி னீடக்
 கடையுணர்வி னேம்பெரிய கவலை யோடப்
 பங்கையமுற் றிடுந் தடஞ்சூழ் வண்ணை வாழும்
 பரமகுரு நாதரே யாட ரூஞ்சல் (7)

ஓங்குமறைப் பொருளாகி யுறைத்தா ரூயாலம்
 உம்பர்கடம் பெருமானே யுடைய யோலம்
 ஞாங்கரம ருங்கரத்து நம்பா வோலம்
 நாதமுடி வுங்கடந்த நாதா வோலந்

தேங்குலவு மலர்க்கடம்பச் செல்வா வோலஞ்
 சிகிப்பரியா யோல மெனத் திடத்த
 பத்திப்பாங்குடையார் பரவியிட வண்ணை வாழும்
 பரமகுரு நாதரே யாடி ஞஞ்சல் (8)

வேல்பாடி மயில்பாடிக் கோழி பாடி
 விழிபொழியும் பெருங்கருணை வெள்ளம் பாடிக்
 கால்பாடி மலர்க்கடம்ப மருமம் பாடிக்
 கமலநிக ராறுமுகக் காமர் பாடி
 மால்பாடி யயன்பாடி மறைகள் பாடி
 வரம்புபெருப் பெரும்புகழின் மதியில் வந்த
 பால்பாடி யடியர் தொழ வண்ணை வாழும்
 பரமகுரு நாதரே யாடி ஞஞ்சல் (9)

ஆவாழ வேதமுமா கமழும் வாழ
 வைந்தெழுத்து மாறெழுத்து மருளும் வாழப்
 பூவாழ வுயில்களெலாம் பொலிந்து வாழப்
 புயல்வாழ மகளிர்கற்புப் பொற்பு வாழ
 மாவாழ வரசநெறி வாழ மெய்ம்மை
 மன்னுதிருத் தொண்டர் குழாம் வாழத் துய்ய
 பாவாழ வறம்வாழ வண்ணை வாழும்
 பரமகுரு நாதரே யாடி ஞஞ்சல் (10)

- முற்றிற்று -

உடுப்பிட்டி வீரபத்திரமூர்த்தி ஔஞ்சல்

காப்பு

சீர்மேவு சைவர்களாய்ச் செல்வ ராகித்
திகழுமர பினர்வாழு முடுப்பிட் டிப்பே
ஔர்மேவு சந்திரவ குளத்து வாழு
முக்கிரமுக கட்பரன்மே லோது மூஞ்சல்
கார்மேவு கந்தரத்துக் கடவுள் வாமக்
கன்னியுட னைணைந்தின்பக் களியினீன்ற
ஏர்மேவு மிபமுகத்தே ரம்ப மூர்க்தி
யிதையநெகிழ் திருவருளி னெழுவ தாமே.

நூல்

திருமேவு தவனமணி மண்ட பத்துத்
தேவதரு நாற்றிசையுஞ் சேர்த்து நாப்ப
ணுருமேவு கனகமணித் தொடர்கள் பூண்ட
வுத்தகமா நவமணித்திண் பலகை யுற்ற
வெருமேவு வினைவெயிலின் மெலிவுற் றோரை
விமலவடி நிழற்புணர்த்த விரைய மென்பூந்
தருமேவு சந்திரவ குளத்து வாழுஞ்
சயவீர பத்திரரே யாட ஔஞ்சல் (1)

திடமதியன் பினர்கள்கை சிரமே லேறத்
தெளிந்தபரா னந்தமலர் சிந்தை யூற

மடமதிலாப் புலவர்கவி மகிழ்ந்து கூற

மறையொரு நான் குந்துதியின் மலர்ந்து வீற
நடமதிய முகத்தவ ..யந் தேற

ஞாலமுறும் வினைகளெலா னாணி யாறத்
தடமதில்கூழ் சந்திரவ குளத்து வாழுஞ்
சயவீர பத்திரரே யாட ரூஞ்சல் (2)

சிகைகுலவு நெய் விளக்கந் திமிர் மோட்டத்
தெள்விழியா ளிசையமுதஞ் செவியி லூட்ட
வகைகுலவு மாலைநறு மணத்தைக் கூட்ட
வாவியவெண் கவரிநிரை மடவா ராட்டத்
தொகைகுலவுஞ் சங்கமுகிற் றொளியைக் காட்டத்
துய்ய சந்த களபங்கள் சுகந்த மீட்டத்
தகைகுலவு சந்திரவ குளத்து வாழுஞ்
சயவீர பத்திரரே யாட ரூஞ்சல் (3)

திரமேவு கனகமுடி திமிரஞ் சீக்கத்
திருமுகத்தண் ணளியடியார் சிறுமை போக்க
வரமேவு மணிப்பணிசெவ் வொளியைத் தேக்க
வுத்தரியங் கண்டவர்கட் கோகை யாக்க
வரமேவு மடிக்கழல்வா றருமுத் தாக்க
மந்தநகை யவனிக்கு மகிழ்ச்சி பூக்கத்
தரமேவு சந்திரவ குளத்து வாழுஞ்
சயவீர பத்திரரே யாட ரூஞ்சல் (4)

சிவமணக்குந் திருவெண்ணீ றொளிமீ தூரத்
திடமணக்கும் புகடொலியெத் திசையுஞ் சேரப்
பவமணக்கும் பரமதமெப் பாலும் பேரப்

பரமணக்கு மருட்பாப்பத் தர்பா னேர
 நவமணக்கு மலர்த் தொடையி னறவ மார
 நயமணக்குந் துதிவிபுதர் நற்கா தாரத்
 தவமணக்குஞ் சந்திரவ குளத்து வாழுஞ்
 சயவீர பத்திரரே யாட ரூஞ்சல் (5)

முக்கணசங் கரிகுமர முருக வேட்கு
 முன்..... னாருக்
 குக்கிரைபத் திரைகணவ குரோத தீக்க
 ணுதித்தவசெவ் வானிறத்த ரசபரூப
 தக்கனடல் செற்றவவென் நன்ப ரெல்லாஞ்
 சந்ததமு மேத்திடத்தண் ணளியை நல்கித்
 தக்கவளச் சந்திரவ குளத்து வாழுஞ்
 சயவீர பத்திரரே யாட ரூஞ்சல் (6)

ஒண்டளிர்ச்செஞ் சடையாரே யாட ரூஞ்சல்
 உன்னலர்நெஞ் சடையாரே யாட ரூஞ்சல்
 தொண்டர்தமைக் கடியாரே யாட ரூஞ்சல்
 தொடையுறும் பூக்கடியாரே யாட ரூஞ்சல்
 பண்டழனாக் கறுத்தாரே யாட ரூஞ்சல்
 ப ..... யாட ரூஞ்சல்
 தண்டமிழ்சேர் சந்திரவ குளத்து வாழுஞ்
 சயவீர பத்திரரே யாட ரூஞ்சல் (7)

ககவடிவ மானாரே யாட ரூஞ்சல்
 கற்றவரை யானாரே யாட ரூஞ்சல்
 உருமழற்கட் கணத்தாரே யாட ரூஞ்சல்
 உருத்திரமெய்க் கணத்தாரே யாட ரூஞ்சல்

பகலனுதற்றிருக்காரே யாட னஞ்சல்
பற்றிவிடாத் திருக்காரே யாட னஞ்சல்
சகமகிழுஞ் சந்திரவ குளத்து வாழுஞ்
சயவீர பத்திரரே யாட னஞ்சல் (8)

மேவருளின் கடலாரே யாட னஞ்சல்
வினையையடு மடலாரே யாட னஞ்சல்
தேவர்தொழு மடியாரே யாட னஞ்சல்
சேணிலவு முடியாரே யாட னஞ்சல்
பாவலருக் கெளியாரே யாட னஞ்சல்
பரவுசெக்க ரொளியாரே யாட னஞ்சல்
தாவிலிசைச் சந்திரவ குளத்து வாழுஞ்
சயவீர பத்திரரே யாட னஞ்சல் (9)

(மிகுதிச் செய்யுட்கள் கிடைக்கப்பெறவில்லை)

- முற்றிற்று -

திருகோணமலை வில்லான்றிக் கந்தசுவாமி லுஞ்சல்

காப்பு

சீர்பூத்த கனகவரைச் சிகரத் தொன்றாந்
திரிகோண மலையுளவில் லூன்றி வாழு
மேர்பூத்த வள்ளிதெய்வ யானை பாக
மிசைந்திடுசண் முகப்பரனல் லுஞ்சல் பாடக்
கார்பூத்த துதிக்கையொரு கோட்டி ரண்டு
கன்னமுமிழ் மும்மதநாற் புயநால் வாய்க்கோ
னேர்பூத்த கயமுகத்து வினாய கேச
னிமலர்மலர்த் தாளிணைக ணினைதல் செய்வோம்

நூல்

பணிமணிகொ ளரவரசு காலை ளாகப்
பரந்தகட லுலகமது பலகை யாக
வணிதிகழ்நால் வேதமலை விட்ட மாக
வருணரவி மதியுடுக்கோள் விதான மாகக்
குணிமருவு மாகமசாத் திரங்க ளோடு
குலவுசிவ புராணங்கள் கயிற தாக
மணிவளர்தென் றிரிகோண மலைவில் லூன்றி
வளநகர்வாழ் சண்முகரே யாட லுஞ்சல் (1)

சந்திரரா தவர்தவளக் குடைநி ழுற்றச்
சமீரணர்வெண் கவரிபுடை பெயரவீச

இந்திரன்வெள் எிலை துவர்க்கா யடைப்பை யேந்த
யமனிருதி துதிசொல்புக ழினிது கூறத்
தந்திரநா யகன்வீர வாசு வென்னுந்
தம்பியுடை வாள்கொடு சார்ந் தயலி னிற்க
மந்திரநேர் திரிகோண மலைவில் லூன்றி
வளநகர் வாழ் சண்முகரே யாட ரூஞ்சல் (3)

தங்கநல ரத்னமணித் தண்டை யாடத்
தமனியவம் பரமிடைசா ருடைவா ளாட
வங்கணரை ஞாணொடுச தங்கை யாட
வகன்மார்பி லாருமுப வீத மாடத்
துங்கமுறு வேலாடப் படைக ளாடச்
சூரனைவென் றணிமவுலி வாகை யாட
மங்கலமார் திரிகோண மலைவில் லூன்றி
வளநகர்வாழ் சண்முகரே யாட ரூஞ்சல் (4)

கனகமணி யணிதிகழ்மா மவுலி மின்னக்
கமலமல் ரனையமுகங் கருணை காலத்
தினகரனை நகுகுழைக்குண் டலமி லங்கத்
திருப்புயங்கள் செச்சையந்தார் வாசம் வீசப்
பனகமணிப் பணியாட வலய மாடப்
பாவையர்க ளிருபாலு மகிழ்வி னாட
வனமுறுதென் றிரிகோண மலைவில் லூன்றி
வளநகர்வாழ் சண்முகரே யாட ரூஞ்சல் (5)

வட்டமணித் தவின்துரசஞ் சங்க மேங்க
வரிசையுள நாதசுரம் வயங்கி யோங்கத்
திட்டமுள வீணைவித மிசைக டாங்கச்

சீருளமத் தளதாள மினிமை வீங்க
 இட்டமுறுந் தித்தியினி தோசை வாங்க
 வேனையபல் லியவிசையு மினிது தேங்க
 மட்டமர்தென் றிரிகோண மலைவில் லூன்றி
 வளநகர்வாழ் சண்முகரே யாட ரூங்சல் (6)

நலமருவு சுரர் பொழிபூ மாரி வீழ
 நலமருவு மன்பர்குழா நயந்து சூழ
 வலமருவு மாலயனே முதலோர் தாழ
 வரமருவு முனிவர்மகிழ் வுததி யாழ
 குலமருவு கொடியிடையார் மருங்கு வாழக்
 கூர்மருவு வேலினொளி திமிரம் போழ
 மலர்மருவு திரிகோண மலைவில் லூன்றி
 வளநகர்வாழ் சண்முகரே யாட ரூஞ்சல் (7)

உருமேவு மடியருள மன்பு கூர
 வொளிமேவு கைகள்சிர மீது சேரக்
 கருமேவு பிறவியெனுங் கடல்க டீரக்
 கருதரிய மெய்ஞ்ஞான மலர்ந்து சாரத்
 திருமேவு மானந்த வருவி சோரத்
 தெருள்மேவு துதிமொழிகள் பொலிவி னார
 மருமேவு திரிகோண மலைவில் லூன்றி
 வளநகர்வாழ் சண்முகரே யாட ரூஞ்சல் (8)

(மிகுதிச் செய்யுட்கள் கிடைக்கப்பெறவில்லை)

- முற்றிற்று -

சென்னை சிவகாமசுந்தரி நாயக்கர் காலத்தில்
 இவ்வூர் காவலர் காவலுக்குரிய - சென்னை
 சிவகாமசுந்தரி காவலுக்குரிய காவலர் காவலுக்குரிய
 காவலர் காவலர் காவலர்

சென்னை சிவகாமசுந்தரி நாயக்கர் காலத்தில்
 சென்னை சிவகாமசுந்தரி நாயக்கர் காலத்தில்
 சென்னை சிவகாமசுந்தரி நாயக்கர் காலத்தில்
 சென்னை சிவகாமசுந்தரி நாயக்கர் காலத்தில்
 சென்னை சிவகாமசுந்தரி நாயக்கர் காலத்தில்

(3)

சென்னை சிவகாமசுந்தரி நாயக்கர் காலத்தில்
 சென்னை சிவகாமசுந்தரி நாயக்கர் காலத்தில்
 சென்னை சிவகாமசுந்தரி நாயக்கர் காலத்தில்
 சென்னை சிவகாமசுந்தரி நாயக்கர் காலத்தில்
 சென்னை சிவகாமசுந்தரி நாயக்கர் காலத்தில்

சென்னை சிவகாமசுந்தரி நாயக்கர் காலத்தில்
இரட்டை மணிமாலை

மண்டுர் முத்துக்குமாரசுவாமி இரட்டை மணிமாலை

சென்னை சிவகாமசுந்தரி நாயக்கர் காலத்தில்
 சென்னை சிவகாமசுந்தரி நாயக்கர் காலத்தில்
 சென்னை சிவகாமசுந்தரி நாயக்கர் காலத்தில்
 சென்னை சிவகாமசுந்தரி நாயக்கர் காலத்தில்
 சென்னை சிவகாமசுந்தரி நாயக்கர் காலத்தில்

சென்னை சிவகாமசுந்தரி நாயக்கர் காலத்தில்

மண்டுர் முத்துக்குமாரசுவாமி

இரட்டை மணிமாலை

சாற்றுகவி

வண்டுரு மென்மலர்த் தண்டலை சூழு மருதவளங்
கண்டுரு மின்மொழி மானார் மழைவளக் கற்புவளந்
தொண்டுரு மன்பர் பணிவள மெல்லாந் துலங்குதொன்மை
மண்டுரு நற்கதிரைப்பதி யாக்கொள் மயிலிறைக்கே.

எல்லா ருளமு மகிழ்வுறப் பத்தியி னேற்றமுங்கொள்
சொல்லார் பதிக மிரட்டை மணிமாலை துய்யதவ
நல்லார் வதியுடுப் பிட்டி யளித்தவ னற்றமிழல்
வல்லார் புகழ்சீவ சம்புப் புலவன் வழங்கினனே.

(கலித்துறைகள் இரண்டும் இந்நூலாசிரியரின் மாணாக்கர் ஆகிய
இயற்றமிழ் போதகாசிரியர் வல்வை, ச. வைத்தியலிங்கம்பிள்ளை
அவர்கள் சொல்லியவை)

112/சிவசம்புப்புலவர் பிரபந்தப் பெருந்திரட்டு

காப்பு வெண்பா

தேசமலி வேற்பெருமான் செல்வமலி மண்டூரில்
வாச னிரட்டைமணி மாலைதனைப் - பேசவரு
டந்தமா தங்கஞ் சகலருந்தாழ்ந் தேத்தமொற்றைத்
தந்தமா தங்கந் தரும்.

நூல் நேரிசை வெண்பா

மதிகூத்த செஞ்சடையான் வான்குருவே யோங்கு
நிதிகூத்த மண்டூர் நிமலா - கதிகூத்த
பாதார விந்தப் பரமனே நின்னையன்றி
யாதார மிங்கடியேற் கார் (1)

கட்டளைக் கலித்துறை

ஆர்வந்திங் காவ புரப்பர்நின் றாளுக் கடிமைப்பட்டுங்
கார்வந்த வுள்ளக் கடையேன் கவலைக் கடன்முழுகிப்
பார்வந்த வூர்தொறும் வச்சையர்ப் பாடிப் பணிந்திடுகோ
கூர்வந்த வேலவ மண்டூரில் வாழுங் குணக்குன்றமே (2)

நேரிசை வெண்பா

குன்றெநெடு மார்பரிந்த கொற்றவே லாகனக
மன்றுகிழ வோனருளு மாமதலா - யென்று
மிளையாய்மண் டூரி லிறைவாவென் னுள்ளக்
களையாறப் பாரொருகாற் கண். (3)

கட்டளைக்கலித்துறை

கண்ணா றிரண்டுடைத் தீங்கரும் பேமலர்க்கண்ணனருள்
பெண்ணா ரிருவர்க் கமுதேமண் டூரீற் பெருஞ்சுடரே
யெண்ணாத வெண்ணமெல் லாமெண்ணி யெண்ணியிரவுபகல்
புண்ணா யுளமெலி வேனினைப் பாடலர் போலநின்றே.

(4)

நேரிசை வெண்பா

நின்னுளமோ வச்சையர்க ணெஞ்சகமோ வல்லிரும்போ
வென்னுளமோ கல்லோ விவைகாழ்ப்பின் - முன்னுளதா
கந்தாமண் டூரீற் கருணா கராமறைதாழ்
செந்தா மரைச்சரண செப்பு.

(5)

கட்டளைக் கலித்துறை

செப்புத் தனவள்ளி வேடமின் னாதலிற் செவ்விதுறு
நப்புத் தமுத மதூர மொழித்தெய்வ நாயகிதான்
வெப்புத் தரிக்கவொண் ணாத்தளர்ந் தாளெங்ஙன்
மேவுங்கொல்லோ
வொப்புத் தராவயில் வேலமண் டூரினி லுத்தமனே (6)

நேரிசை வெண்பா

உத்தமனே தேர்வளுக் கோங்குமண்டு ருற்றமறை
யத்தமனே யாறுமுகத் தம்மானே - நத்தமருங்
கையான் மருகா கடையேனைக் கண்பாராய்
பொய்யா மொழிப்புலவர்ப் போல்

(7)

கட்டளைக் கலித்துறை

போல்வா ருயர்ந்தவ ரில்லாக்கந் தாபரி பூரணனே
வால்வா ரணப்பண்ணை சூழுமண் டூர்ப்பதி மாணிக்கமே
வேல்வாழ் கரதலத் தையாகண் பார்த்திட வேண்டுமுன்னை
மேல்வா சவன்மக னைப்பார்த்த வாறிந்த வேளையிலே.

(8)

நேரிசை வெண்பா

வேலைப் பிடித்த செங்கை வித்தகனே மஞ்சுறங்கு
சோலைத்தென் மண்டுரீற் சுந்தரனே - காலைத்
தரவேண்டு மின்று சயமயிற்போத் தேறி
வரவேண்டு மின்றி மறுப்பு.

(9)

கட்டளைக் கலித்துறை

மறங்காட்டு முர்க்கர்க்கும் பொய்ச்சா தனங்கள்
வரைபவர்க்கும்
திறங்காட்டுங் கோளர்க்கு மஞ்சினின் றெவ்வரிற்
றேம்பிடுகோ
நிறங்காட்டும் பச்சை மயிற்போத்தி லேறு நிருமலனே
யறங்காட்டு மாமட மோங்குமண் டூரி லறுமுகனே. (10)

நேரிசை வெண்பா

முகமா றுடைய முருகாமண் டூரை
யகமாகக் கொண்ட வமலா - நகமாது
மைந்தா கதிர்காம வாசா வெனக்கருளைத்
தந்தாலெந் நாளுமுண்டோ தாழ்வு.

(11)

கட்டளைக்கலித்துறை

தாழ்வாய் நிதநரர் யாரைக் கும்பிட்டுச் சஞ்சலத்தில்
வீழ்வா யெனவெனைக் கைவிட்டு நீயின்ப மேனிலையில்
வாழ்வா யெனிலெனக் கார்துணை காணிந்த வையகத்தில்
ஏழ்வா னிலமுற்றும் போற்றுமண் டூரி லிறையவனே (12)

நேரிசை வெண்பா

இறைவா னுலகும் கெலாநீ யெனநா
யறைவதுகேட் டுன்னை யடைந்தேன் - குறைவகை
தீரா திறுமாத்தல் சீர்தோ செங்கடப்பந்
தாராமண் டூரீர்கந் தா. (13)

கட்டளைக் கலித்துறை

கந்தாமண் டூரீற் குருவே யிராறுகைக் கற்பகமே
நொந்தா யிரந்துதி சொல்லிடக் கேட்டு நுனதுளமென்
முந்தா குலத்துக் கிரங்காத காழ்ப்பினை முன்னியுளம்
வெந்தா றிடாதபுண் ணானது தான்பெற்ற மெய்ப்பயனே (14)

நேரிசை வெண்பா

பயங்காட்டுங் காலன் படருநா ளென்முன்
சயங்காட்டுந் தோகையிற் சார்ந்தம் - புயங்காட்டு
மாறுமுகங் காட்டி யருள்வையோ மண்டுர்வா
ழீறுமுத லற்றபொரு ளே. (15)

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

கட்டளைக் கலித்துறை

பொருளா ருலகின் மகவானை நாட்டிடப் போந்தவன்சேய்
மருளார் கனவினிற் போந்துறை யேலென வாய்மலர்ந்த
வருளாழி யாடும் படிநினைந் தேநின் னடைந்தனன்காண்
டெருளாளர் போற்றிட மண்டுரில் வாழுஞ் சிவகுருவே. (16)

நேரிசை வெண்பா

குருவேமண் டூரீற் குகனே கருணை
யுருவே யருவே யுவணைத் - தருவே
யலகற்ற நின்னருளி லாவவொன்றை யேனுங்
கலகப்பொய் யேனுக்குங் காட்டு. (17)

கட்டளைக்கலித்துறை

காட்டுக் குறத்திக்கு நல்லமு தேமெய்க் கருணைவிளை
யாட்டுக்கு ளன்பரை யாக்குமண் டூரம ரற்புதனே
வீட்டுக்கும் போகத்தி னிற்குமொன் றாகிய
மெய்ப்பொருளே
பாட்டுக்குள் ளேநெகி ழூரிலே யாலிந்தப் பாரினிலே
(18)

நேரிசை வெண்பா

பாரிலே தோன்றிப் படித்துணர்ந்த நாட்டொட்டுன்
சீரிலே நின்ற சிறியேனை - பூரிலே
வம்பருக்குத் தாழ்த்திவிடேன் மண்டுரா வேணியினி
லம்பிருக்குந் தேவருண்மெய் யா. (19)

கட்டளைக்கலித்துறை

மெய்யாவி யாயிக் கலியினுங் கண்கண்ட

மெய்த்தெய்வமாச்

செய்யாரு மண்டூர்த் தளியினீ யுற்றருள் செய்திருக்கப்
பொய்யாமுடலைச் சுமந்தொளி யேனிடர் பூண்பதுவோ
நெய்யார் குழல்வள்ளி மின்னக வானில் வளர்மதியே.

(20)

- முற்றிற்று -

மும்மணிக்கோவை

எட்டிசூடி மும்மணிக்கோவை

தேவபாகம் / 119

எட்டிசுடி மும்மணிக்கோவை

சாற்றுகவி

நீரேறு கழனிகளும் பொழிலுமாட நிரையுமணி
மடத்தொகையு நிலாவி யோங்கிச்
சீரேறும் வரணியில்வீற் றிருந்தசெல்வச் செவ்வந்தி
நாதகுரு செம்மல் வாய்ந்த
பேரேறு மறைசைமுதற் றளிக்காதீன பிரபல்மா
கருத்தன்மெய்ச்சீர் பெற்ற வண்ணல்
காரேறு மிதரமத விருளைமெய்ம்மைக் கதிதருக்தொன்
னாற்கதிரிற் கடியும் பானு.

சிவநீடு சமயநெறிப் பத்திச்சித்தித் திருஞான
சம்பந்த தேசி கன்றன்
றவநீடு குலத்துதித்து வடபெளவத்தைத் தகுமதிக்கை
யான்முகந்து தமிழு மாய்ந்தோன்
நவநீடு விதமுறுநா டகத்துப்புத் தேணாண்மலர்த்தா
ளருச்சிக்கு நவையி லன்பன்
பவநீடு களையகலப் பத்தர்க்கின்பப் பரமசிவ
வியலமுதப் பரிவி னீவோன்.

120/சிவசம்புப்புலவர் பிரபந்தப் பெருந்திரட்டு

துய்யநீறுங் கண்டிகையு மென்றுந்து லங்குமணி
மேனியினான் றொல்லோர் பாலி
லையமறப் பரமசிவா கமத்தைகன்ன ராய்ந்துவிதி
நின்றுவிலக் கடர்த்த ..... ன்
வையமுறு சாதுசன சங்கமென்றும் வனங்கிமதித்
திடுபெரியோன் வண்கை வள்ளல்
செய்யபுக ணிலவுகயி லாசநாத தேசிகனொண்
கடைக்கணரு டெரிந்து மாதோ.

பூங்கமலத் தடவெட்டி குடியின்மேவும் புண்ணியன்பைந்
துழாய்மௌலிப் புயலன் நீந்த
கோங்குழகை முலைமகளீர் கொழுநனுள்ளங் குழைவறவும்
மணிக்கோவை பதிக முஞ்சல்
பாங்குநலுங் கேசல்தா லாட்டு மற்றும் பத்திநெறி
மிகவளர்க்கும் பண்பு வாய்ப்பத்
தேங்குபுக ழியற்றமிழா சிரியர்கோமான் சிவசம்புப்
புலவனன்பிற் செப்பினானே.

(இவை நூலாசிரியரது மாணாக்கர் கரணவாய்ச் செவ்வந்திநாத
தேசிகர் சொல்லியவை)

- முற்றிற்று -

காப்பு வெண்பா

இயன்மும் மணிக்கோவை யெட்டிகுடி வேண்மேற்
செயலுற்றே னெஞ்சிற் றிகழு - மயலு
மரிவத் திரனா ரரியுருவைத் தீர்த்த
கரிவத் திரனார் கழல்.

நூல் அகவல்

திருவளர் துங்கச் செவ்விசா லிரசத
வுருவளர் புனித முறுங்கயி லைக்கட்
டிகழெழு நதிகளிற் சிறந்துதென் பொதியப்
புகழ்கிளர் முனிவரன் பொற்கரத் தமைந்த
குண்டிகை நின்றுங் கொடியுரு வெய்தி
வண்டிற லைங்கர வள்ளல் கவிழ்ப்பச்
சைய கிரியைச் சார்ந்து பெருகுறாஊம்
துய்யவான் பொன்னித் தொன்னதி யொழுக்கறாச்
சென்னிமா நாட்டிற் செய்யப லற்புத
மன்னிய நிலைதெரீஇ மாதிர மெட்டுஞ்
சாலுமெய் யன்பினாற் சந்தத மரீகித் தொழக்
கோலமா ரெட்டி குடியினில் வாழ்வுறு
மீறு முதலிடை யில்லா துயர்ந்த
வாறு குணங்களா மாறு முகத்தோய்
வெந்திற லவுணரான் மிகமெலிந் திரந்த
விந்திரற் குவணைவாழ் வீந்தரு டகையோ

யழகிய பசமயி லமர்ந்தொளிர் வாமக்
 குழக னிறைஞ்சக் குருமொழி வைத்தோய்
 முன்னுரைத் தருண்மொழி முற்றிடச் சூரனைப்
 பின்னினி தாண்ட பேரருட் செய்யோய்
 மேருவி லெதிர்ந்து வெஞ்ச ராடி
 யாகுயி ரிழந்த வமரரை யெழுப்பினோய்
 வயந்தகு வீர மகேந்திரச் சிறையி
 லயர்ந்த சயந்தனாக் கருளிய வளியோ
 யேதங் கோட்படா வின்றமிழ்ப் பாக்கொள்கிப்
 பூதங் கோட்பட்ட புலவனக் கருளினோ
 யடுசம ரிளைத்த வடல்விசை யனுக்கு
 வடுகன் படையை வழங்கிய மேலோய்
 நேரலர் சூழ்வா னெடிகூற வினைந்த
 வீரரை மீட்ட விசயத் திறலோ
 யுடம்பிடி யிருந்ததி லுணர்வனின் வலியெனு
 மடம்படு தெவ்வடும் வச்சிரக் கரத்தோய்
 பாரறு நெடுந்தவப் பராசரன் மைந்த
 ரோரறு வருக்கு மோதிமாண் புரைத்தோய்
 நின்னடி யடைக்கல நேர்ந்த
 வென்னையு மலர்க்கணா லினிதுபார்த் தருளே. (1)

வெண்பா

அருட்கடலே யெட்டிகுடி யாரமுதே மாய
 விருட்கடலைக் காயு மினனே - மருட்கடல்வீழ்ந்
 தாராரு மெள்ள வறிவிழந்த பாவியைக்கண்
 பாராய்கண் பாராய்கண் பார். (2)

கலித்துறை

பார்வாமும் வாழ்வுங் கரியோன் வலாரி பதுமப்பிரா
னார்வாமும் வாழ்வு நிலையல்ல வேமல ரோங்குபொழிற்
கார்வாழு மெட்டி குடிவாமும் வேற்கரன் கான்மலர்சேர்
சீர்வாமும் வாழ்வொன்று தானே நிலையெனத் தேறுமினே
(3)

அகவல்

தேறுமெய்த தொண்டருட் சித்தப்பே டகத்தில்
வீற்று நின்றொளிர் வியன்மணிப் பணியே
விஞ்சிய பலக்கடல் வீழ்பவர் களைக்குத்
தஞ்சமா நின்ற தனிப்பெரும் புணையே
மாண்டகு கவியால் வாழ்த்தன் பருக்கு
வேண்டிய துதவு மெய்க்கற் பகமே
யெட்டி குடிப்பெய ரெய்திய கோயிலின்
முட்டற விளங்கு முதிர்மணி விளக்கே
மழைவண மாயவன் மகளிரோ ரிருவர்
விழிகளார் வத்தினில் விருந்தயி லமுதே
நேயமே யுருவமா நின்ற ஞானியர்
தூயநெஞ் சந்தொறுஞ் சுவைக்குந் தேனே
செம்புறு களிம்பிற் செறிந்துயிர்ப் பிணித்த
வெம்புறு மலப்பிணி வீட்டிடு மருந்தே
திருந்தியன் மதுரைச் செய்யசங் கத்தி
லருந்தமிழ்ப் புலவனா யமர்ந்த வரசே
சீரமர் பாடல்க டிருவாய் மலர்ந்துநக்
கீர ரகுண கிரியா ரேத்த

விரங்கி யருளிய வெந்தா
யிரங்குதி யிரங்குதி யெனக்கு மின்றே (4)

வெண்பா

இன்றொருநா ளன்றே யெளியேன் புமாயை
வன்றுமுதற் பட்டதுய ரத்தனைக்கு - நின்றிருவுட்
சற்றுமிரங் காததறந் தானாமோ வெட்டிகுடி
யுற்றவருட் கந்தா வுரை (5)

கலித்துறை

உரையார் பனுவல் பலபுகன் றாருக் குரவுமுந்நீர்த்
தரையா ருதவிய தாற்றி யார்நொந்து சந்ததநின்
னிரையார் புகழ்பல பாடிநின் றேனுக்கு நீயென் செய்தாய்
விரையார் மலர்ப்பொழி லெட்டி குடிப்பதி வேலவனே (6)

அகவல்

வேலம ரம்புய வியன்மலர்க் கையா
வேலமர் கடவுளுக் கருளிய வையா
பாவலர் கவிக்குப் பரிசருள் வேந்தா
மீவள ருருவமான் மெல்லியர் காந்தா
கரிதகர் மயிலிற் களித்திவர் தூயா
பெரியமெய்ந் நூற்றொகை பிறந்த வாயா
செஞ்சிறை முட்டாட் சேவலங் கொடியா
யெஞ்சலில் வளமலி யெட்டி குடியாய்
தும்பிவத் திரனூரந் துளைத்த வேலா
நம்பியுற் றவர்க்கரு ணல்குஞ் சீலா

பங்கள னகந்தையைப் பறித்த போதா
 துங்கமா ணிக்கச் சுந்தரப் பாதா
 சூர்முத லடலைத் தொலைத்தபூ ரணனே
 பார்முத லுலகெலாம் படைத்தகா ரணனே
 நாவினின் புகழ்புக னாயேற்
 காவவித் துயரெலா மானவா றென்னே (7)

வெண்பா

என்னேய மேயன்ப ரெய்ப்பில்வைப்பே யெட்டிகுடி
 மன்னே யறுமுகத்து மாமணியே - முன்னே
 புரந்தரன்மைந் தன்கனவிற் புக்கவருள் வெள்ளங்
 கரந்ததோ வென்றுயரைக் கண்டு (8)

கலித்துறை

கண்டார் நகைத்திட வொக்க லரற்றிக் கவன்றிடக்கைத்
 துண்டார் களைகணற் றாவவென் றேங்கிட வுன்னடிக்குத்
 தொண்டாகி நான்படும் பாட்டையிங் கார்க்கினிச்
 சொல்வனந்தோ
 குண்டாழி யம்புவி போற்றிடு மெட்டி குடிக்கந்தனே. (9)

அகவல்

கந்தனே யாறிரு கண்ணுடைத் தேவே
 சந்தநான் மறைதொழுந் தாண்மலர்க் கோவே
 கள்ளமும் மலவனங் காய்ந்திடு நெருப்பே
 யுள்ளிட முடியா துயர்குணப் பொருப்பே
 குறுமுனி முதலினோர் குறைதெறுங் குருவே

பெறுதவ ஞானியர் பேணிய திருவே
மட்டவழி கடுக்கைதாழ் மௌலியான் சூனுவே
யெட்டி குடியி லிலங்கும் பானுவே
நின்னையே நம்பிய நீசனேற்
கென்னையோ வளர்வதிங் கெரியுற. ழின்னலே (10)

வெண்பா

இன்னுநாள் போக்கி யிதையநெகி ழாதூந்
முன்னரே போற்கண் முகிழ்த்திருந்தாற் - சொன்னநேர்
தேசார் திருமேனிச் செல்வனே யெட்டிகுடி
யீசாமற் றியான்செல்வ தெங்கு (11)

கலித்துறை

எங்கா ரணன்றிரு வெட்டி குடியி லிறைமகிழ்வா
னுங்கான் மலர்வரு டும்போது நீரவ னோன்கழறா
ழங்கான் மலர்பற்றி முத்தமுட் டிந்த வநாதனின்னற்
கிங்கா ரருள்செய் யெனலன்னை மீர்நைந் திரக்குதிரே. (12)

அகவல்

இரவியஞ் செல்வ னிருங்குலத் துதித்த
விரவிய பெரும்புகழ் வேங்கைக் கொடியோன்
றேத்தினி லோங்கித் திகழ்ந்தபூம் பனைகளும்
பூத்திகழ் பொழிலுநீர்ப் பொய்கையு நிலாவிய
வெட்டி குடியில் வாழ்ந் தெவ்வெவ் வின்பமு
மட்டறு முயிர்க்கு வழங்கு மமலா
கருணை யுருவமாய்க் காசினி வந்து

கலித்துறை

ஓவா வளத்திரு வெட்டி குடியி லுறைந்தருளுந்
தேவாதி தேவ மறைநாத ஞானியர் சேமவைப்பே
யாவா வினிச்சிறி துந்தாழ்க்க றாழ்க்க லகங்குழைந்து
நீவாழி யாயென் றருள்புரிவாயிந்த நேரத்திலே (15)

அகவல்

நேரக றூயா சீரலை வாயா
பூரண போதா வாரண நாதா
புட்டிகழ் கொடியா யெட்டி குடியாய்
துய்ய வயிலாய் வெய்ய மயிலா
யாறு முகனே வீறொளிர் குகனே
பாவ நாசா தேவராசா
பன்னிரு கையா மன்னருண் மெய்யா
சூரசங் காரா தீர தீரா
வுமையாண் மைந்தா வெமையாள் கந்தா
மறைவா யானே முறைதே யானே
யன்னையே லாடிநா னின்னையே பாடினா
னீயலா தாரே கூயருள் வாரே (16)

வெண்பா

வாரேறு பூண்முலையார் மாதரிரு வோரொடமர்
சீரேறு மெட்டிகுடித் தேவரசே - பேரேறு
மின்பவெள்ளத் தாழ்ந்தன்ப ரேமாக்க நாயனையேன்
றுன்பவெள்ளத் தாழுவதென் சொல். (17)

குருபர னெனும்பேர் கொண்ட வநகா
 சிறுமுனி வேண்டச் சீவாகமப் பொருளை
 யுறுமளி மீதூர்ந் தோதிய தகையோ
 யெங்கெங் கேநின் றெவரெவர் விளிப்பினு
 மங்கங் கேயுற் றருளும் பூரண
 கொங்குதேர் வாழ்க்கைக் கொழுந்தமிழ் பாடி
 யங்குறு தருமி யல்ல லொழித்தது
 மதிமலி புரிசை வான்றமிழ் பாடி
 விதிகொள்யாழ்ப் புலவர் விழுமந் தீர்த்தது
 புலவனை மதியாப் புரவல னொடுசீனைஇ
 நலனுயர் வையை நதிக்கரை யமர்ந்ததும்
 பன்றித னிராறு பறழிடர் தீர்த்தது
 மென்றிவை பொல்வன வென்று நுந்தைக்
 கொன்றிய வகையி னுனக்கு முண்டெனச்
 சொல்லும் பொருளுந் தொடர்புறப் பாடி
 யல்லும் பகலு மழிந்தது நின்னிய
 லெண்ணிநொந் ததுமே யெளியேன்
 மண்ணினி லடைந்த வான்பெரும் பயனே (13)

வெண்பா

பயந்தாங்குஞ் செஞ்சடையான் பாலனே மிக்க
 சயந்தாங்குந் தோகைத் தலைவா - நயந்தாங்கு
 மெட்டிசூடி நாதா வெனக்கின் றருளாநீ
 யுட்டையையாய்ப் பின்னருள்வை யோ. (14)

கலித்துறை

சொல்லார் மறைபுக மெட்டி குடியினிற் சுந்தரனே
வல்லார் முலையுமை மைந்தா தினந்தின மம்மரீவை
யெல்லா முரைக்கவுஞ் சற்றிரங் காநின் னிதையமென்ன
கல்லா கரிய விரும்பா வெதுவெனக் காணலனே. (18)

அகவல்

காணல ரஞ்சறு மாணுறு மைந்தா
வேணுமுத் தாகிய தாணு மைந்தா
தடிவள வெட்டி குடியமர் முருகா
படிதிகழ் கொறிமதிக் கடிதிகழ் முருகா
வீர நிலாவிய சூரசங் காரா
வாரு நயக்கு நேரில்சிங் காரா
வென்னுளக் கல்லினு மன்னிய மெய்யா
பொன்னியல் சோதி துன்னிய மெய்யா
தெருள்வார்க் கினிய வருள்வா ரரியே
கருள்கிளர் மும்மல விருடெறு மரியே
மாற்றண் ணளிதிக ழாறுவத் திரனே
வீற்று நடுநிதி யெறுவத் திரனே
நனைமலி செய்ய புனைமலித் தாளே
வினையினேன் றுயர்க்கு மினிதளித் தாளே (19)

வெண்பா

ஆளாகிப் பாடி யளியே னினாகுதுணைத்
தாளா நளினத்தைச் சாருவதெந் - நாளா
வெயிலாரு மெட்டிகுடி யீசா கதிர்சா
லயிலாருங் கையாவை யா (20)

கலித்துறை

ஐயாவன் னேயெழி லெட்டி குடியி லருட்கடலே
கையா றிரண்டுடைக் கற்பக மேயிணைக் கண்மணியே
பொய்யார் வினைக்கடை யேற்கின்னு மின்னல் புணர்ப்பினுநீ
மெய்யாத நான்மற வேன்மறவேனின் வியன்புகழே (21)

அகவல்

புகன்றிடு மன்பருட் பொலிந்தரு ணித்தா
வகன்றலை ஞால மளித்தரு ளத்தா
குலவுசீ ரெட்டி குடியமர் சாமியே
யலகிலா தோங்கிய வருட்பெரு நேமியே
சரவண பவகுக சண்முக முருகா
வரவணை மகிழ்ந்த வரிதிரு மருகா
வெய்யநோ யாலு மிடித்தழ லாலு
மையுலாங் கண்ணினார் மாமய லாலு
மன்னவ ராலு மாற்றல ராலுங்
கன்னிகர் திண்டோட் கால னாலு
முடைவுறா தென்று முகந்து
கடைய னேனையுங் காப்பதுன் கடனே (22)

வெண்பா

கடலா குலகிற் கலியினுங்கண் கண்ட
மடலார் கடப்பமலர் மார்பா - வடலாரும்
வேலனே யெட்டிகுடி விண்ணவனே விண்ணவர்கோன்
பாலனே ராவெனையும் பார் (23)

கலித்துறை

பார்ப்பதி காதல வெட்டி குடியெனப் பன்னநின்ற
சீர்ப்பதி நாத வறுமுகத் தேவ சீகாமணியே
கார்ப்பதி கக்குழல் வள்ளிகொண் காவென் கழிதுயரைத்

....

(மிகுதிச் செய்யுட்கள் கிடைக்கப்பெறவில்லை)

- முற்றிற்று -

பருத்தித்துறைச் சீத்திவிநாயகர் நான்மணிமாலை
புலோலி நால்வர் நான்மணிமாலை
கந்தவன நான்மணிமாலை

பருத்தித்துறைச் சீத்திவிநாயகர் நான்மணிமாலை

காப்பு
வெண்பா

பத்தரெலாம் போற்றப் பருத்தித் துறைவாழுஞ்
சீத்தி விநாயகப்பேர்த் தேவனே - வித்தகநா
னன்றுணரேன் வாய்தொடுக்கு நான்மணி மாலைக்கொருசற்
றின்றருள வேண்டு மினிது.

நூல்
வெண்பா

சீர்பூத்த கல்வியுறுஞ் செல்வமுறு மேனிலைக்கா
நேர்பூத்த பத்தி நிலைமையுறும் - பேர்பூத்த
பன்னற் றுறைக்கணமர் பண்ணவனா மத்திழுகன்
றன்னடியைத் தாழ்வார் தமக்கு (1)

கலித்துறை

தமர மறைமுதிர் பன்னற் றுறைக்கட் டயங்குதளிச்
சமர முதிர்ந்திடுங் கிம்புரிதா ழொற்றைத் தந்தப்பிரா
னமர ரரந்தை யுநம்பே ரரந்தையு மாற்றவந்த
குமர னுடமைர்ந்தா தானின்ப மாருயிர்கொண்டிடவே (2)

விருத்தம்

கொண்டல் கண்படுக்குந்தட நெடும்புரிசைக்
குலமணி குன்றுசூழ் கிடந்த
வண்டர் தந்நகர்நநேர் பன்னவந்துறையி
லத்தியொன்றுளது மற்றதுதா
னொண்டனி மருப்பதைங்கரத்தலைவ
னொளிர்முடித் திருமலர்த்தாட்டு
தொண்டர்கடுந்துயரந் தொலையவெஞ்ஞான்றுஞ்
சுரந்திடுங் கருணை முக்கட்டே (3)

அகவல்

முக்கணு மதகரி முகமுமைங் கரமுஞ்
செக்கம லத்த கைத்திரு வடித்துணையும்
பூண்டிகழ் தருமொரு பொற்றிரு மருப்பு
மாண்டகு மணிமுடி வயங்கிடு முச்சியும்
பொற்றுகி லத்தொடு பொற்புறு மருப்பும்
விற்கிக ழோடைதாழ் வியன்மணிநுதலுங்
கும்பநே ருதரமுங் கொழுமுறக் காது
மம்பனொண் புரிநூ லணிதிகழ் மார்பு
முள்ளிடுந் தொறுந்தொறு முரோமம் பொடித்திட
வுள்ளநெக் குருக வொண்கணீர் வார
வழுதுமெய் விதிர்ப்புற வன்புரு வாய்மொழி
தழுதழுத் திடத்தொழுந் தவரரு ணிதியே
யாலையப் பணியினு மணிமடப் பணியினு
..... மருத்துவ சாலைப் பணியினு
மந்தணர்ப் புரப்பினு மாகுலர்ப் புரப்பினுஞ்

செம்தமிழ் வடித்துணர் செய்யவர்ப் புரப்பினுந்
 துறவர்ப் புரப்பினுந் தொறுநிரைப் புரப்பினு
 ஁ற..... பெரும்பொரு ளற்பக லளித்து
 விழுமிய புகழ்குலாம் வித்தகர் குழுமிய
 தொழுதகு பருத்தித் துறைக் குணக்குன்றே
 நித்திய பூரண நிருமல நிராமய
 சீத்தி விநாயக தேவ தேவே
 நல்குர வென்னுந்..... டத்தாலு
 மல்கிய பெரும்பிணி வன்னி யாலு
 முண்ணட் பில்லா குடற்று வினையாலு
 மெண்ணப் படாத்தின மெலாமினைந் துழன்ற
 வாரஞர் முழுவது மகலச்
 சீரருள் புரிமதி சிறிதிங் கெனக்கே (4)

வெண்பா

எனக்கேது மச்ச மிடர்மிடிநோ யுண்டோ
 வனக்கே முழுகிலுர்தி வாழ்த்தி - முனக்கேதந்
 தீர்த்தப்பருத் தித்துறையிற் சீத்தி விநாயகன்கண்
 பார்த்திடுமே லோர்காற் பரிந்து (5)

கலித்துறை

பரிவாய தொண்டர் குழாம்பணிந் தேத்தப் பருத்தித்துறைப்
 புரிவா யமர்ந்திடுஞ் சீத்தி விநாயகர்ப் போற்றலர்தாம்
 விரிவாய துன்பக் கடலிடை யோவென வீழ்ந்தின்றுமே
 லெரிவாயதீய வளற்றிடை வீழ்திளைத் தேங்குவே (6)

விருத்தம்

ஏங்கி நெஞ்சழியப் பகலிரவெல்லா மிடையறா நெட்டுயிர்பனிலம்
வீங்குறவுணர்வு முழு தொரீகி யிருண் யேலையி வீழ்ந்தழிவேனோ
தீங்கனிவாழைப் பழமிலாங் கவியின் செழும்பழத்துதிர்ந் துகுசெந்தே
னீங்கறந்தியிலெழும் பன்னற்றுறை வாழ்கிராமயபரம நின்மலனே
(7)

அகவல்

மலரடித் துணைதொழீஇ மாதவத் தரீகிய
புலனொருங் கவித்தமெய்ப் போதருட் டிகழ்வோய்
சென்னியம் பிறையனைச் செங்கனி வேண்டி
மன்னு ஞாலத்து வலங்கொளு மதிபோய்
தெய்வவான் புலமையிற் றிருந்துபு மூத்த
வெளவை தன்பூசனைக் கருளிய பெரியோய்
நிறைதரு மெய்ந்நிலை நின்றமெய் கண்டாற்
கிறைவனூற் பொருளெலா மினிது விரிந்தோய்
நம்பிவந் தேத்திய நம்பியாண்டார்
நம்பியர்ச் சனைகொளீஇ நன்றுணர் வளித்தோய்
பார்முதிர் பனிக்கடற் படிவிசும் பலைத்த
கார்முதிர் கயமுகற் கயவற் கடிந்தோய்
மருத்துவன் சண்பையில வைத்தகாத் தழைப்ப
அருத்தியிற் காவிரி யாற்றை யுய்த்தோய்
கரிமழைத் தலையிடைக் கவின்றுழாய் மணிமுகில்
விரிதுய ருழந்த வெவ்வுரு வொழித்தோய்
வாரியினட்ட மலையினைச் சுராசுரர்
பேரிடர் கொண்டிடப் பிலத்திடை விடுத்தோய்

யீரைஞ் சென்னிபோ னிணைந்துமுற் றொழிதர
வீரங் கழங்காய விளையாட் டயர்ந்தோ
யடுத்தேவ ரேனு முன்னன்பொடு வழிபட்
டெடுத்துலா முயற்சிக ளினிது முடிப்பேநய்
நன்னலந் துறைகெழு நாடு புடைவளைய
பன்னலந் துறையுட் பரிவுட னமர்வோய்
தஞ்சமொன் றின்றிச் சஞ்சலக் கடற்படிகி
நெஞ்சக மெலிந்து நெடிதலமந்த
வெனக்கொரு சிறிதிங் கிரங்க
னினக்கரி தோவிது நிகழ்த்துதி யின்றே. (8)

வெண்பா

இன்றைக்கருள்வாயோ வேழையேற் கிவ்வுயிர்போ
மன்றைக் கருள்வாயோ வையனே - யென்றைக்
குறையகலு மாவகட்டிற் கொண்டோய் பருத்தித்
துறையமரு மைங்கரத்தாய் சொல். (9)

கலித்துறை

சொல்லார் புகழ்ச்செல்வர் பல்கிய பன்னற் றுறையிலமர்
வில்லார் ரொரு மருப்பைங்கரச் சித்தி விநாயகனே
கல்லார் மனத்துக் கடையேனெந் நானுங் கழிதுயராற
பல்லார் நகைக்கத் தியங்குவ னோவொரு பற்றுமற்றே
(10)

விருத்தம்

அற்பக னெகிழும் பத்திமையுறைப் பரனடியவர்
தொழப்பன்னற் றுறைவாய் அமர்ந்திடுஞ்

சித்திவிநாயக நல்லோராய்ந தபிடேகநன்றியற்றிப்
 பற்பலமதுரக் கிழங்குமோதக மாப்பருப்ப வலிலாங்
 கலிக் காய்முப் பழம்வடை தோசை பாகுபாலமுது
 பண்பொடு படைப்பமற்றெல்லா
 மற்புடனருந்தவருந்த மீதூரவடைந்திடும்
 பெருமந்தத்தானோவடர்ந்த வெஞ்சன்னி
 மயக்கத்தினானோ வாக்கத்திற் பெருங்களிப்பானோ
 முற்பகலளியேன் புரிந்துள வினையின் முதிர்வினானோ
 வெனை விழுங்கிமொய்த்தவிக் குறையிலொன்
 றினையேனு முடிக்க நீ முன்னிடாத்திறமே (11)

அகவல்

திறம்பலில் பத்திமைச் செல்வாய் மூத்த
 வறம்பயி னல்லோ ரவையிற் குறுகிலை
 யருட்டிருப் பாடலா மமுத சாகரப்
 பொருட்டிற மொன்றையும் பொருந்துற மைத்திலை
 பழிக்கொரு சிறிதும் பயந்திலை நல்ல
 வழிக்கொரு சிறிது மாணசை கொண்டிலை
 தீமையென் றுளவெலாஞ் செய்து முடித்தனை
 மாமய லெனுந்திரை வாரியிற் றிளைத்தனை
 யுலகநூ லாயவதி லூக்க மொழிந்திலை
 யிலகிய வீட்டுநா லின்னமுங் கற்றிலை
 முந்தை நாட்புரிந்த முதிர்வத் துற்ற
 விந்தமா காயத் திருந்தகை யுணர்ந்திலை
 யிவ்வுட லகலின்மே லெவ்வுடல் வருமென்
 றவ்வகை யொன்றையும் மாய்வு செய்திலை

பொங்கிய பெரும்புகழ்ப் புவியெனு மடவாண்
 மங்கல முகமாய் மாட்சிமை கெழீஇய
 பருத்தித் துறைத்திருப் பதியினி லமர்ந்த
 திருத்திக றைங்கரச் சித்தி விநாயகன்
 பாதவா ரிசங்கள் பணிந்திலை யதானின்
 றோதியா ருணர்வுக் குணர்வாய் நின்றோ
 னாதியு நடுவு மந்தமு மிறந்த
 சோதியாய் நிறைந்த சுடரயிற் பெருமான்
 மருளிய லொழித்துமெய் வாழ்வுயிர்க் கருள
 வருளுருக் கொண்ட வநாதியம் பகவ
 னொருதிரு விளையாட் டுன்னிவெஞ் சூரொடு
 பொருநிலத் தெதிர்ந்த புண்ணிய முதல்வன்
 வெஞ்சிறைக் கிடந்துழல் விபுதர்க டொகையை
 யஞ்சலி ரென்றுவலி தாண்டருள் புரிந்தோன்
 றேறுமெய்த் தொண்டர்கள் சிந்தை குடிகொண்ட
 வாறு குணங்களா மாறுமா முகத்தோன்
 பொன்றிக ழடித்துணை போற்றுபு வணங்கி
 நின்றவா நின்றிலை நெஞ்சமே வாழிகேள்
 கரும்பக டீர்ந்து காலன்
 வரும்பக லெவனீ வழங்கிட வல்லையே (12)

வெண்பா

வல்ல வருந்தமிழ்ப்பா வாணர் பிரபந்தஞ்
 சொல்லவரும் பன்னற் றுறையினா - னெல்லவரும்
 போற்றியிடு மைங்கரத்துப் புத்தே டிருப்புகழைத்
 சாற்றுநீ நெஞ்சே தக. (13)

கலித்துறை

தகவார் தரும்பெரும் வன்னிக டோறுந் தமிழ்மறையின்
சுகவா சுகங்க டொடிக்கணம் பூவை சுகங்களொடு
மிகவாய் வழங்கும் பருத்தித்துறையில் விநாயகனா
ரிகவாழ் வலாமற் பரவாழ்வு மீவர்தொண் டெய்தினர்க்கே

(14)

விருத்தம்

எய்த்தலைவடையே லுளகுறையெனைத்து மின்றொடே
முடிந்திடு மென்னாப்
பொய்த்தலைக் கிடந்தேன் கனவினிலேனும்
புகுந்து நீபுகல வொண்ணாதோ
தத்தலைப் புணர்ச் சீவே தையாந் திசையிற்
றயங்கிய பன்னலந் துறையின்
மெய்தலைமைக் கண்ணுதன்முக்க ணைங்கை
வேழமா வதனவித்தகனே.

(15)

அகவல்

வித்தக வப்பா மிலைந்துள வப்பா
மத்தகத் தாரையாய் வளரருட் டாரையாய்
செம்பொனை யன்னாய் திருந்தரு ளன்னா
யம்புலிக் கண்ணியா யன்பருக் கண்ணியா
யானனங் கரியா யருமறைக் கரியாய்
தோன்முகற் காதினாய் சுளகுறழ் காதினாய்
முன்னடி யகன்றாய் முற்றுமா யகன்றாய்
பன்னலந் துறையாய் பலவகத் துறையாய்
நாதங்கடந்தாய் ஞாலங் கடந்தாய்

போதமா மெய்யாய் பொருவிலா மெய்யாய்
கலங்கொளொர் கோட்டாய் கலர்திருக் கோட்டா
யிலங்குநின் சரணமே யெனக்குச் சரணமே (16)

வெண்பா

சரணமயி லோயென்பேன் றன்னை யினிதோம்புஞ்
சரணமயி லோன்றம்முன் றக்க - சரணமலர்
மாலுக் கொளித்தான் மகன்பன் னலந்துறையான்
மாலுக்குக் கண்ட மருந்து. (17)

கலித்துறை

மருத்தநத் தார்முடி மன்னவ ராலடன் மாற்றலரா
லுருத்தந்த நாள்வரும் வெங்கால னான்மற் றொழிந்தவரால்
வருத்தந் தகையி லளியேன் பெறாமல் வரமருளாய்
திருத்தந் தரும்பன் னலந்துறைத் தேவ சீகாமணியே
(18)

விருத்தம்

மணியார்தரங் கக்கடலுலக மன்றநகைக்கு மிடிவிடமும்
பிணியாரழலு மொருங்கடர்ப்பப் பெரிதிங்களியேன்பேதுறுகோ
வணியா ரொருகிம்புரித்திருக்கோட்ட மலாவமரரசே பொற்
பணியார்கனகத் தொடிமதில் சூழ் பருத்தித்துறை வாழ்பரம்பரனே
(19)

அகவல்

பரந்திடு மறைமுதற் பலப்பல கலையு
மிரந்திடக் குருவா யினிது கற்பித்
தேவரு மதித்திடு மிரட்டை மணிமாலைத்

தாவக லருட்பரத் தகையுறப் புனைந்து
 தூயவா னிலைத்திருத் தொண்டர்தஞ் சரிதச்
 சேயவா னமுதையுந் தேக்குற வூட்டி
 யிம்பரும் வானமு மின்றுநின் றிலங்கு
 நம்பியாண்டார் நம்பியை யாண்டதும்
 வெண்ணெய் நல்லூரின் மெய்வடி வொன்று
 புண்ணிய மெடுததென பொறபவந் தருளிச்
 சீவஞான போதத் தெய்வநூல் பகர்ந்த
 தவஞான வள்ளலைச் சால்புற வாண்டது
 துணுகிய மதியொடு நொக்கலா குயிர்மே
 னணுகிய பேரரு ணன்று புலப்படப்
 பாடல்சா லணிகுலாம் பன்னவந் துறைவா
 ழாடல்சால் கரிமுகத் தாதிநாயகன்
 பொன்னடித் தாமரை போற்ற
 யின்னமு மதியா ரியற்கை யிதென்னே (20)

வெண்பா

என்னேத மான விடும்பையைநீ மாற்றலையேற்
 பின்னேவர் மாற்றும் பெருந்தகையார் - ரன்னேயப்
 பாவமுதே தேனே பருத்தித் துறைவாழுந்
 தேவரசே செப்பாய் தெரிந்து. (21)

கலித்துறை

தெரிவார் பெருந்தமிழ்ப் பாவாணர் சிந்தனை
 தேங்கவென்றும்
 பரிவார் தரும்பொரு ளீந்திடுஞ் செல்வர்கள் பாங்கமர

விரிவார் புகழ்ப்பன் னலந்துறை வாழைய வெந்துயர்ந்
றிரிவா யெனவெனை நீவிட்டவாறு தெளிவரிதே. (22)

விருத்தம்

அரியபண்டிதன்மன்னொடு சினந்தவையை
யகலத் தான்றளி துறந்ததும்வான்
றருமியுண்மகிழக் கவியுரைத்தது
மித்தகையனபிறவு நின்றநத்தை
கரியவொண் குணங்களாக
மற்றவற்றிலொன்று நிற்குறாதலாறென்னே
கரிய மஞ்சுறங்கும் பொழிற்பன்னற்
றுறைவாழ் கரமொரைந் துடையகாவலனே
(23)

அகவல்

காவகந் தொறுமென் கடிகமழ் தருநாட்
பூர்வகந் தொறுமுதம் புதுநறுஞ் சுவைத்தேன்
களித்தினி துண்டிடுங் கவின்றா முஞ்சிறை
யளித்தொகை யைந்திணை யறத்தியல் காட்டச்
சீற்றரும் புகழிடைச் சேர்ந்துதாம் வலிதாச்
சுற்றி யிமிர்தருஞ் சுரும்பின மறிஞர்க
ளுகப்புறா நெறியதென் றொதின ரிழித்த
வகப்பறக் கைக்கிளை யாம்வகை தெரிப்ப
பூங்குலை யரம்பைகள் பொரியரை மாப்பலர்த்
தீங்கனி யுதவுந் திருந்துறு நெறியார்
யுத்தம பிடைகடை யொன்றிட முன்னோர்
வைத்தமுத் திறத்திரை வண்மை தெரிப்பப்

வன்னியந் தருமிசை வன்னியும் பூவையு
மன்னிய வருட்பா வழாலின் றுரைப்ப
வெவ்விய பிறவியின் விழுமநோ யொழியத்
திவ்விய மருந்தருள் சீரியர்ப் பொருவத்
தாளினாலுண்ட சலத்தினைத் தலையான்
மீளநன் றுதவும் விரிதலைத் தெங்கு
பெற்றிடு நன்றியைப் பேணுமா றோம்பிப்
பிற்க வுதவுறா஁ம் பெரியரைக் காட்ட
வெளிதினிற் பயன்றரா வீரங்களும் பீவதற்
குளைவுறு நெஞ்சுடை யுலோபரைக் காட்டக்
காயும் பழமுங் கமழ்தரு பாளையு
மேயும் படிநின் றிலகிடும் பூகத
மரகதமுந்துகிர் வகையுந் தரளமு
நிரல்பட வேந்துபு நின்றவர்க் காட்ட
வெளிறிய சேயன விரைகளுள் ளடக்கி
யொளிநு மொண் காய்கனி யுலப்புறா மாதுள
மாரத் தொகையையு மவிர்மா மணிகைப்பு
மோரிடைப் மொதிந்துவைத் துடையவா காட்ட
வேள்வுறு சும்மையும் விருந்துறு சும்மையுங்
கேள்வரு சும்மையுங் கிளர்தவர் சும்மையு
மறையவர் சும்மையும் வறிஞர்கள் சும்மையு
மறுவறு தமிழ்ப்பா வாணர்கள் சும்மையுங்
கதிர்மணித் திரைகடற் கவ்வையைக் கடுக்குந்
துதியுறு மணியகந் தொறுந் தொறுங் குழுவிய
நிதிவகை குலகிரி நிவப்பினைக் காட்டத்
துன்றுசீர்ப் பன்னலந் துறைத்திரு நகரி
லென்று மமர்ந்தருளிய எறும்பி முகத்தரசே

நின்மாட் டடைக்கல நேர்ந்த

வென்மாட் டொருசிறி திரங்குதி யினியே (24)

வெண்பா

இனியகுண மில்லே னிரும்பத்தி யில்லேன்

புனிதருற வில்லேன் புலையே - னினியொழியா

வின்னற் றுறைகடந்தீ டேற்றமுறு நாளுமுண்டோ

பன்னற் றுறையுறையப் பா. (25)

கலித்துறை

அப்பாவன் னாயலந் தேமரு ளென்னுமெய் யன்பரகத்

தெப்பால துன்பமுந் தீர்த்திட வந்த விறையவனே

துப்பாரு மேனிவள் ளால்பன் னலந்துறைத் தூயவனே

யிப்பா வியென்றுய ருந்தீர்க்கு மாண்கடன் யார்கண்ணதே.

(26)

விருத்தம்

கண்ணனுங்கரிய வடித்தலை நயனக் கவின்சசி

மணாளனுஞ்சுரரும்

பண்ணக மறையின் கிழவனும் நரரும் பணிந்திட

வரமருள்பழையோய்

மண்ணக மழந்த புகழ்ப் பன்னற்றுறையின் வாழ்ந்திடும்

வழுவைமாழுகனே

யெண்ணருங் குணத்தோ யின்னமு மளியேனிரப்புரைக்

கேனிரங்கலையே (27)

அகவல்

இரவிமா மணியி லங்கு தரத்தான்
பரவினர் தமக்கெலாம் பரிந்தருள் வரத்தான்
என்னையா ளறுமுகத் திறைக்கு மூத்தோன்
மன்னிய வுயிரெலாம் வழாது காத்தோன்
ஏவரு மிறைஞ்சுறாஉ மிணைமலர்த் தாளான்
வீலகு மணிப்பணி வியன்றொடித் தோளான்
நறுஞ்சுவை யிலடடுக நண்ணிய கையான்
பெறுந்தவ ருளத்திற் பிறங்கிய மெய்யான்
ஆகம மாத்தருக் கருளிய வாக்கான்
மோகமென் பனவெலா முடித்திடு நோக்கான்
பகைத்திற முருக்கிடும் பாரிடப் படையான்
உகைத்திடும் வெந்திற லுந்துரு வுடையான்
மாறுறாக் காழ்ப்புடை மனத்தருக் கரியான்
றேறினர் வினைப்பகை சீதைத்திடும் பெரியான்
சேயவா னருளறாத் திருமுகப் புகரான்
தூயகார்ப் பாசத் துறைத்திரு நகரான்
சரண மடைந்திடுந் தக்கோர்
மரணவே தனையால் வருந்துவா ரல்லரே (28)

வெண்பா

அல்ல லகற்று மருட்கடவு ளென்றுநினை
யெல்லவருஞ் சொல்லிடுவ தென்னளவின் - மெல்லமெலப்
பொய்யாகிப் போந்திடவோ பொற்புளபன் னற்றுறைவா
ளையாவைங் கையாசெய் யா. (29)

கலித்துறை

செய்யாதுய் யாவருட் டொண்ட ரகத்துஞ் சிரத்துமலர்
மெய்யா ரணிமலர்ப் பாதார விந்த விநாயகசூன்
மையார் மலர்ப்பொழிற் பன்னற்றுறைநகர் வாழுவந்த
வையாதுன் பாலலந் தேனலந் தேனினி

விருத்தம்

ஆற்றலன் றுயராலம் மவோவென நொந்தளிய
 னேன்புலம் புகைசெவி
 ளேற்றுள நெகிழ்வார் நீயும்வேற் றிருக்கையி
 றைவனுமன்றி வேறெவர்காண்
 மாற்றலர் புரங்கொளா ருங்கழற் களித்தவள்
 ளலார்மத லையேமடுவின்
 சூற்றகைப் பணிலந் தொனிசெயும் பருத்தித்துறையமர்
 கருணைத் தொல்லோனே (31)

அகவல்

தொல்லியல் வழாமறைத் துறைகை போகிப்
பல்லிய லுளபிற பான்மை நூலுணர்ந்து
முத்தழல் வளர்த்து மூவிரண் டெனப்படு
மத்தொழி றவாஅ தாய்வு மேற்பட்டு
விழுமிய வொழுக்கமே மெய்யுயி ரெனக் கொண்
டொழுகிய லந்தண குயர்ந்தபொன் மனையு
முற்றா ரெனினுமாண் புறாரெனி லவர்ப்பணிப்
பற்றாழ் விரலிற் பதைப்பொடு நீக்கித்

தெவ்வரா யினுமுளச் செய்யரை யாத்தருண்
 செவ்விய மருந்தெனத் திருந்துறக் கொண்டு
 குடிபுறங் காத்துக் குற்றங் கடிந்து
 மடியொழிந் திடாத்திடு மதியினர்த் தழீஇ
 யின்னா முகங்கை யிகந்த தண்ட
 முன்னா வுளபிற முற்று மொரீஇ
 யருளொடு மன்பொடு மடைந்திடு மாக்கப
 பொருளுடை நிருபர்கள் பொற்புறு மனையு
 முலகு பொருளோ டுறுபொரு ளவைதா
 மல்கியசீகர வாயிலார் மனையுங்
 கூவலுந் தடமுங் குளமுநீர்ப் பந்தலுங்
 கோவிலு மடமுங் குறைவற நிரப்பி
 யீவது கடைப்பிடித் தேற்குமா றின்றி
 யோவறு நன்னெறி யொழுக்கமெ லாந்தழீஇ
 யறவோர்க் களித்தலு மந்தண ரோம்பலுந்
 துறவோர்ப் புரத்துலுந் தொடர்நெறி யாய்க் கொளீஇ
 முழுங்குகடன் ஞால முழுதுய வரினும்
 வழங்கத் தவாஅ வளத்தியல் கெழீஇ
 யிந்திரர் பிங்கல ரெல்லையில் லாரிவண்
 வந்தன ரோவென வாழ்த்துரை பெறீஇப்
 பொன்மணித் தொடையினும் பொற்புள தெனப்பொருட்
 சொன்மணித் தொடையினைத் தோளுறப் பரீஇத்
 தெய்வவெண் சமையத் தகைநிலை நடாஅய்ப்
 புரக்குறு செட்டினும் பொலிந்துள நிலத்தினு
 மரக்கலத் தினும்வரு வாரிமாண் போங்கிப்
 பண்புள கலையெலாம் பழுதற வுணர்ந்த
 திண்பொருள் வாணிகச் செல்வர்மா மனையு

மெங்குள பொருள்களு மிங்குள விங்குள
 வங்கில வெனுந்தகை யமைந்தவா வணமு
 மன்னவர் யானமும் வளத்தினர் யானமு
 மிடையற வென்று மிராப்பகல் வழங்கலின்
 மிடையுறுந் துகளறா வியன்பெரு வீதியும்
 வீதிக டொறுந் தொறும் விராய்விசும் பளந்த
 தீதகல் வாணிகச் செயலியன் மாடமு
 முளமகிழ்ந் தெளிதா வுறுபிணிக் கெல்லாம்
 வளமருந் துதவுறாஊம் வைத்திய சாலையு
 மறுவிலா ரியமும் வான்சுவைத் திமிழும்
 பிறபுலப் பாடையும் பிறங்குபல் கழகமு
 மாதுலர்க் கமுதுற ழுருஞ்சுவை யறாத
 வோதனமுலப்பற வுதவிடு மடமு
 மொளிதிகழ் வரிப்புல யுகிர்வான் புழுக்கலுங்
 களிதிகழ் வெருக்குக கணவெங் கருகையும்
 பாலுமக் காரமும் பழமுந் ததியு
 மேலுறு நெய்யும் வியன்பண் ணியமுமா
 யோங்கிய பத்திமை யுறைத்தமெய்த் தொண்டர்க
 டாங்கலந் தருந்தத் தருந்திரு மடமும்
 வாலிய வட்டையின் மாணிழல் வழங்கு
 மாலரசத்தி யருச்சன நிரைகளும்
 வாழையுங் கன்னலும் மடலங் கமுகுந்
 தாழையும் பனசமுஞ் சம்பீ ரமுமலர்
 மாதுளை யுங்கிளர் வன்னியும் பூம்பணைச்
 சூதமும் பிறவுந் தொக்க தண்டலையு
 முண்டக மடம்பு முடங்கல் புனகைம்
 வண்டிமீர் ஞாழல் கண்டலர் மடவியு

மின்னை பிறவு மெல்லையின் றுறீஇ
 மன்னியதிருவா சத தானமாயப
 பட்டின மெனும் பெயர் பண்த ராற்கொளப்
 பட்டிசை குலாய பருத்தித்துறையி
 லம்புயக் கண்ணனு மலர்த்தலைக் கிழவனும்
 பைம்புய லூர்த்தியும் படியும் வானமு
 மாரண நான்மையு மன்பரும் போற்றவாழ்
 சீரணி யருளறாச் சித்தி விநாயகன்
 திருவடி யடைந்திடுஞ் சேயோர்
 கருவேனும் புணரிக் கரைகண்டவரே (32)

வெண்பா

கண்ணமரு நெற்றியினாய் கார்ப்பார மாதுறையா
 யெண்ணரிய மேலையிருங்குணத்தாய் - விண்ணவர்தம்
 மன்பத்திக் கன்றிரங்கும் வள்ளால் கடைச்சிறியேன்
 றுன்பத்துக்கி யாரே துணை. (33)

கலித்துறை

துணைவார் முலைக்கடச் சங்கரி மைந்தன்
 றொழீஇச்சரணென்
 றணைவார்க் குயிரனை யானென் தானத்துக்
 காதுலர்க் கூய்ப்
 பணைவார் முரசமிழ் பன்னற் றுறைப்பரற் பாடிடுவா
 ருணைவா ரலாநெஞ் சமேமற வேலில் வறுதியையே (34)

விருத்தம்

உறுதுயர்க் கருப்பான் மண்ணையாற் கனத்தா
லுரவுநீரா லுதாசனனாற்
றெறுமுனைப் படையாற் பிணிலோலரவாற்
செய்வினையா லவமிகுத்தாற்
கறுவுறுவிலங்கா லின்னனபிறவாற் கடையனேன்
கலங்கிடா தருளாய்
மறுவகல் செல்வப் பன்னலந்துறைவாழ்
மதகயமுகத்து வானவனே.

(35)

அகவல்

வானகத் தமர்ந்தவன் மதலாய் சரணம்
வானகத் தவர்க்கருள் வரதா சரணந்
தானவ ரைத்தெறுஞ் சயத்தாய் சரணந்
தானவ ரைமுகத் தற்பர சரணம்
பன்னலந் துறையெனும் பதியாய் சரணம்
பன்னலந் தவர்க்கருள் பழையாய் சரணந்
தரணியை வயின்கொளுந் தலைவா சரணந்
தரணியை யருளுந் தையையே சரணம்
கண்ணுத லுடைய கடவுளே சரணங்
கண்ணுத லுருவுளக் கண்ணாய் சரணந்
திருக்குழின் றுடைய செல்வா சரணந்
திருக்குவினை தேறுஞ் செய்யாய் சரணங்
காளவரிக்கருள் காளாய் சரணங்
காளவ ரிப்பணிக் கணேசா சரண
மாற்றல சாலிக்குறையந்தோ
வாற்றல னிரங்கிரங் களியேற் கினியே

(36)

வெண்பா

இனியே திரத்தற் கிருப்பதுதான் முக்கட்
கனியே மெய்ஞ்ஞானக் கதிரே - பணியேய
பருப்பதத்தான் மைந்தா பருத்தித் துறைவாழ்
மருப்பதொன்றாய தேவர்கடே வா (37)

கலித்துறை

தேவாதி தேவபரானந் தநாயக செம்பதும
மாவாழ் பருத்தித் துறைவாழ வந்தருண் மாமணியே
யாவாநொந் தேனைச் சிறிதுந் தாழ்க்க லகநெகிழ்ந்து
நீவாழி யாயென் றருடிகண் டாயிந்த நேரத்திலே (38)

விருத்தம்

நேரற்றிலங்கு மருள்வடிவ நிமலா வநக நிராமயமெய்ப்
பேரற்புத மாதவத்தினருட பிரியாப்பிரியப் பெருமானே
முரற்றரள மலைக்கொடி கான்முளையே பன்னற்றறை
முதல்வா
வாரற்கினியா னிருந்துணைவா வளியேற் கருளா
யருளாயே. (39)

அகவல்

அருட்கணர் கண்ணுக் கருக்கனிற் றிகழு
மிருட்களத் தைம்முகத் திறையவன் குமரன்
குட்டுவான் றுரந்த குறுமுனிக் கணியனா
யெட்டொணா வருத்தெர்த் தின்னருள் புரிந்தோன்
விரிந்தபா ரதகதை வெள்ளிய மருப்பாற்
ஹரிந்திட மேருவிற் றீட்டிய பூரண
னுடைதிரைக் கடலின மொருங்குற வெடுத்து

நெடிதின்ற சிந்துபு நிறைமே தகையோ
 னற்பொடு பூசைசெய் யெளவையைக் கயிலையின்
 முற்புகு தொண்டர்கண் முற்புகச் செய்தோ
 னுடலக் கண்ண னுலகுடைத் துண்ட
 வடலுடைக் கரிமுக னானழி டிகத்தோன்
 முண்டங் கல்லிடை மோதிப் புகுந்தவன்
 றொண்டுகண் டின்னருள் சுரந்த பெரியோன்
 காரக வஞ்சர்பாற் கனவிலுந் தோற்றாத
 தாரகப் பிரமமாந் தனிப்பரஞ் சுடரோ
 னென்னையுந் தன்புக மேத்திடு மாறுவைத்
 தன்னையிற் புரந்தரு ளறுமுகன் றுணைவன்
 தனுவளர் மதியிற் சட்டியின் மாயனா
 லினிதருச் சனைபுரிந் தேத்திடப் பட்டோ
 னரிமதி வளர்நா லாம்பா லெவரும்
 பெரிதரிச் சித்திடப் பேறுக டறாவோன்
 சிவனிரா நானிற் றிருவிழா வுலாவந்
 தவனிமுற் றறக்கூட யரும்பய னருள்வோ
 அங்கதற் கடுத்தகா ளங்கதிர்க் கனக
 மங்கலத் தேர்விழா வரன்முறை கொண்டோ
 னந்தணர் வாழ வானினம் வாழ
 முந்துசீ ரருந்தவ முனிவர் வாழ
 மானியம் வாழ மன்னுயிர் வாழ
 மேனிக ழாகம வேதம் வாழப்
 பத்தர்கள் வாழப் பருத்தித் துறைவாழ்
 சித்தி விநாயகன் றிருவடி மறவா
 ரெண்ணிய வெண்ணியாங் கென்று
 நண்ணவ ரொழியா நயத்தரு சீரே. (40)

- முற்றிற்று -

புலோலி நால்வர் நான்மணிமாலை

காப்பு
வெண்பா

பொங்குபுகழ்ச் செல்வப் புலோலியமர் சங்கரனார்
சங்கரீயைங்கைக் கடவுள் சத்தியவிர் - செங்கரனார்
மேனான் மணிமாலை வெள்ளறிவேன் பாடவவர்
தூநாண் மலர்த்தா டுணை.

நூல்
வெண்பா

பூமேவு கொன்றைப் புரிசடையா னைம்முகத்தான்
றேமேவு வேதத் திருவாயான் - காமேவு
பொன்னகர மன்ன புலோலிப் பசுபதியே
மன்னியசீ ராதி பகவன். (1)

கலித்துறை

வன்கண் ணனையர்க்கின்றே மைந்தர் மாட்டிலென்
மட்டிலென்று
முன்கண் ணனையதுண்டாயதென் னேமயிலூர்ந்து வரு
மென்கண் ணனைய புலோலி யிறையவளே
மன்கண் ணனையண்ண னாக்கொண்டவேம
மலைவஞ்சியே (2)

எழுசீர் விருத்தம்

வஞ்சநெஞ் சத்து மாற்றலர் துயர்க்கு
மாண்பின் ரிரங்குதலென்று
மெஞ்சல வாக வென்றுயர்க் கினுநீ
யிரங்குறா திருக்குமா றென்னே
நஞ்சொடு புரையு மஞ்சன நயன
நாரியர் குழலென விருண்ட
மஞ்சுதுஞ் சீடுமிஞ் சீத்திருப் புலோலி
வழுவைமா முகத்துவா னவனே

(3)

அகவல்

வானக ரிதுவென வளம்பல படைத்து
மேனிமீர் புலோலி வியன் றிருத் தளியினும்
வீறிய வான்மைய விபுதருள் ளுந்திக
ழாறு குணங்களா மாறுமுகத்தோய்
தத்துவத் தொகை தொறுஞ்சார்ந்துள புவன
மத்தனை களும்புரந் தாண்டிடு மானையோ
யெத்தனை தவத்தினு மினுஞ்சுரர் காணாச்
சுத்தமெய் காட்டுபு சூரனை யாண்டோய்
சுரர்சிறை விடாநெனல் துணிந்து மொற்றாய்
தரியலன் பாலொரு தம்பியை விடுத்தோ
யண்டலர் சூழ்வா லடலுடைப் பின்னவர்க்
கொண்டுள பலதிறக் குறைகளை முடித்தோய்
மாசா ரவுணர்கள் வரமுதற் பலவு
மாசான் சொலவறி யாரில் வினாவினோ
யருண கிரியா ரணிமணி வாயெழுநீங்

தெருணயச் சுவைநறாத் திருச்செவி மடுத்தோய்
 கருங்கடல் குடித்த கரத்தமா முனிக்குப்
 பெருங்குடி லைப்பொருள் பேசிய பெரியோய்
 ஐந்திசைக் கருவிய லாதியிற் படுமரிச்
 செந்துவர் வாய்ப்புயல் சிறுமியர்க் கருளினோய்
 வண்ணத் திங்கண் மதிமுகச் சசிபுண
 ரண்ணற் றவனைவிண் ணங்குடி யேற்றினோய்
 வேடுவ ருளத்தினும் விழியரு மறைகளு
 நாடருந் திருவுரு நன்குற நாட்டினோ
 யல்கலி னெட்டுயிர்ப் பனிலமேன் மோத
 மல்கிய பெரும்பிணி வன்னிக னற்ற
 நல்குர வென்னு நஞ்சு தலைக்கொளப்
 பல்லுரைச் சஞ்சலப் பரவையுட் டாழ்ந்தவிப்
 பாவியைக் களையெலாம் பாற
 வாவெனக் கடவனின் மாணருட்கடனே (4)

வெண்பா

கடகயத் தோலாடை கடனஞ் சமுத
 மிடக்கயமு மூர்த்தியும் வெள்ளேறு - தடக்கயமேற்
 கஞ்ச மலருங் கிவினார் புலோலியரற்
 கஞ்சதொழி லாறுகுண மாம் (5)

கலித்துறை

ஆம்பணி நின்றளிச் செய்கிலர் செங்கோளர விந்தத்தா
 டாம்பணி யார்பசித் தார்க்கிரங் காரிவர் சம்பவமென்

நீம்பணி கர்த்த சொன் மானே புலோலித் திருப்பதியிற்
பாம்பணி வேணிப் பரனோ டமர்ந்தருள் பைந்தொடியே

(6)

எழுசீர் விருத்தம்

தொடியமர் துணைக்கைப் பிணைவிழிச் செவ்வாய்ச்
சுரமட மங்கையர் துவன்றிப்
படியமர் மகளிர் பாற் சிவபத்தி
பயில்வுறும் புலோலியம் பதியான்
பொடியமர் வடிவப் பரமன்முற் பயந்த
புண்ணியன் வெண்ணிலா முடியோ
னடியமர் பத்தித் திருத்தொண்டர் பெறும்பே
றளந்திடக் கிடந்துள தன்றே

(7)

அகவல்

அன்புறு மடியவ ரகத்திரு வாலையத்
தின்புற வென்றுநின் றிலங்கும் விளக்கே
சொல்லரும் வெவ்வினைத் தொல்லிரு டீரிய
நல்லொளி விரிக்கு ஞானபானுவே
யொழிக்கரு மாலுடை யொருகரு மேனி
கழிக்க வந்த கருணையின் விளைவே
யண்டமத் தனையையு மணிதிக முரோமத்
தெண்டகப் பரித்த விறைத் தொழிலரசே
வடநிழி லமர்ந்த மாண்குர வற்குந்
திடமுற மறைப்பொருடேற்றிய குருவே
துன்னிய வைவகைத் தொழிலு மொருதலை

யென்று மியற்றா தியற்றிடுந் தேவே
 சினவலி யவுணர்கோன் சிறைப்படு சயந்தன்
 கனவி னடந்தருள் கருணையங் கடலே
 யோவரும் வெம்பவ வுததியுற் றோரைத்
 தாவிலின் பக்கரை சார்த்திடும் புணையே
 கனந்தரு சீரிசைக் கவிபாடு நர்த்தினந்
 தினங்கொள குறைபடாச் சேம வைப்பே
 பொற்றல நிகரும் புலோலியம் பதிவாழ்
 கற்றவர் விழுங்கிய கற்பகக் கனியே
 மதக்கய வல்லியும் வள்ளியங் கொழுந்து
 மிதம்பெறப் படர்ந்திடு மெழிற்கொளு கொம்பே
 வாலறி வுடையார் மனந்தொறுந் ததும்பிச்
 சாலவின் புதவிடுத் தனிப்பெரு மமுதே
 யெங்கணுந் தெரிவுற வெல்லையற் றோங்கித்
 துங்கமொ டுற்ற சுகுணவே தண்டமே
 யுள்ளுதோ றெல்லா முணர்ந்தவ ருளந்தொறுந்
 தெள்ளுமாண் சுவைதருந் தேறலின் றெளிவே
 தேறிய வுளத்தார் திரண்டு பவவிடா
 யாறிடைப் பருகுமா னந்தப் பெருக்கே
 மிடியினாற் பிணியினால் வெந்துயர்ப் படாமலுங்
 கொடியபுன் பரமதக் குழியில்வீ ழாமலுஞ்
 சீலமில் லாரொடு சேர்ந்தலை யாமலும்
 காலனார் முனிவிற் கலக்க முறாமலு
 மேலொரு சன்னமேல் மேவி டாமலும்
 வெள்ளறி வேமிகும் வெவ்வினைக்
 கள்வ னேனையுங் கண்பார்த் தருளே (8)

வெண்பா

அருள்வாய்ந்த வாத்தா வத்தா புலோலிக்
கருள்வாய்ந்த துய்ய மணிகண்டா - தெருள்வாய்ந்த
நல்லவால் லற்கன்றி நாயிற் கடைப்பட்டே
னல்லலுக்குச் சற்றிரங்கா யா (9)

கலித்துறை

ஆயாத் திணிமனத் தார்பா னிதியுநன் றாய்ந்த வன்பின்
மாயாத் தகையினர் பாலொற்க மும்வந்த வண்ணமென்னோ
சேயாக் கரிமுகற் றந்தாய் புலோலித்திருப்பதிவாழ்
சாயாத் தனமயிலேயகி லாண்டமுந் தந்தவளே (10)

எழுசீர் விருத்தம்

தந்தியின் வதனத் தற்பர வகில
தாரக தாரக வடிவ
கந்தியம் பொழிலிற் கந்தரமுறங்குங்
கவின்றிகழ் புலோலிமுக் கண்ண
செந்தமி முருமைத் தீஞ்சுவை யுணரார்
திணியிரு ளுளத்தினின் னுளத்து
முந்தூற வயிரம் புரிந்துநான் வைத்த
முன்வினைக் கென்று தான் முடிவே (11)

அகவல்

முடிதிகழ் காந்தளின் முழுவா ரத்தனே
கடிதிரு நிறத்தவிர் கனகவா ரத்தனே
சேரலர் கிளைகளைச் செற்றமா மைந்தனே

யாரணி சடைமுடி யமலனார் மைந்தனே
 பலர்புகழ் புலோலிப் பதித்தா மத்தனே
 மலர்திகழ் கடம்ப மணத்தா மத்தனே
 யன்பருக் கினிதரு ளாறக் கரத்தனே
 கொன்பொலி செவ்வயிற் கோலக் கரத்தனே
 பாதக மெலாந்தெறும் பரங்குன் றானே
 மாதவர்க் குதவிடும் வரங்குன் றானே
 முற்றுல குக்கு முழுமுதற் பதியே
 பொற்றொடிச் சுரமான் புளினமான் பதியே
 வழுத்துநர் மன்னுறு மதவா ரணனே
 விழுத்தகு மொருசதுர் விதவா ரணனே
 யருட்டிரு பாவமு தடைத்தகா தானே
 மருட்டினிக் கபடமா மனம்புகா தானே
 யாற்றுப் படைத் தொடைக் கருளிய மெய்யனே
 யேற்றத் துப்பின விலங்கருண் மெய்யனே
 கத்திகை யாக்கொளுங் காற்படை யானே
 வித்தகத் தொண்டரை மேற்படையானே
 மிகத்தவ மோம்பிய மிடலொக ரத்தனே
 மகத்தழ லெழுந்த வயத்தக ரத்தனே
 கழியுமா துயரீற் கடையே
 னழியநீ செம்மாந் தமருமா றென்னே (12)

வெண்பா

என்னைப்போன் மாள்வருக் கெள்ளளவு முள்ளிரங்கா
 துன்னைப்போல் வாழ்வாரு முள்ளாரே -

பொன்னைப்போற்

றேசார் திருமேனிச் செல்வா புலோலிநகர்
வாசாவீ சாநிரு நாமா (13)

கலித்துறை

நாமா ரினுங்கடை யேமாய்ப் புலம்பநின் னாமஞ்
சொலார்
தாமா யிரங்கணன் போல்வாழ வந்த தலைமை
யென்னோ
நாமா றிடாநல் லவர்வாழ் புலோலியீ னால் வரருட்
பாமாலை சூடிய செம்மலை மேற்படர் பைங்கொடியே
(14)

விருத்தம்

கொடியபுன் றகுவர்த் தடிந்தது மரக்கர்
குலத்தர சடல்குறைத் ததுமெய்க்
கடமுனி பரித்த கமண்டலப் பெருநீர்
கவிழ்துங் கருமமற் றினவு
மடியவர் பொருட்டா யினவெளி லளியே
மரந்தைக் கெனின்னிலா யதுதான்
துடியமர் கரத்துப் பரன்முதற் சுதனே
தொலைவில் சீர்ப் புலோலித் தூயவனே (15)

அகவல்

தூய நெடுந்தவத் தொல்லைப் பராசர
னேயமைந் தர்க்கு மெய்ந் நிலைப்
பொருளுரைத்தோன்

வடவையந் தழலென வயங்கிடு செஞ்சிறைத்
 திடமுறு முட்டாட் சேவலங் கொடியோன்
 புண்ணியர் வாழும் புலோலித்திருநகர்க்
 கண்ணிறைக் கடம்பமர் கண்ணியஞ் செல்வன்
 மாதுரு மணியொடு வடித்தலைக் கட்டிரு
 மாது திகழ்ந்திடு மரும முகுந்தனும்
 பாணிவா ழும்பணப் பார்புறழ் புறவடி
 வாணிவாழ் நாவுடை மலர்த்திசை முகனும்
 வச்சிர நிகரிடை வழுவைமத் தகவகற்
 கச்சிள முலைச்சசி கலந்தகா தலனு
 நீர்நிலை யெழுந்த நிமிர்சுவை யமுதச்
 சீர்நிலை யுலகுடைத் தேவரு மறையு
 நன்றியன் மேனேறி நண்ணிய புனிதரு
 மின்று முணரா விறைக்குணத் தெம்மான்
 சேயமா ணிக்கத் திருவடித் துணைமுத
 லாயமா ணருளரு வனைத்தையுங் காணப்
 படித்தலை யென்னைதான் பண்டைச்
 செடித்தலை யெயினர்கள் செய்தமா தவமே (16)

வெண்பா

தவத்தினார் நால்வர் தமிழமுத மன்றி
 யவத்தினேன் சொன்னஞ் சடாதோ - பவத்தினிமிர்
 பொய்யகத் தெய்தாதான் புலோலியரனிந் தொடராச்
 செய்யசடைக் கொண்டான் செவிக்கு (17)

கலித்துறை

செவிக்கின்ப மாமம்மென் நீஞ்சொல்லி மாணித்

திறத்துறு மோர்

கவிக்கின்ப மாமறை யோதிய கார்முகக் கார்க்கிளையாள்
புவிக்கின்ப மாம்பல் வனத்திய லோங்கும் புலோலியிற்சாம்
பவிக்கின்ப மாகவி பாடுநர் பேறுபகர் வரிதே (18)

எழுசீர் விருத்தம்

அரிக்குறும் பெறிந்து முறைபொதி வாச

மகச்சிறு வளிச் செல்வன் மறுகில

விரிக்குறும் பொழில் சூழ் கிடந்திடும் புலோலி

விநாயக விடங்கர் கோட் பட்ட

கரிக்குறு துயரங் களைந்தருண் மலர்க்கட்

கனந்துயர் களைந்ததோ கடையேன்

பரிக்குறு துயரம் பறிப்பதோ கருணைப்

பண்பினிற் றலைமைப்பா லதுவே (19)

அகவல்

பாலனா யாடினான் பனிமராச் சூடினா

னீல வான் றோகையா னெடுமிடல் வாகையான்

ழீவர்கண் முதல்வன் முக்கணான் புதல்வன்

தேவரைக் காத்தான் செகமெலாம் பூத்தான்

பொருவருந் தகரான் புலோலி நகரா

னருளியன் மெய்யா னாறிரு கையா

னெழுமலை கொன்றா னெங்கணு நின்றான்

கழுமலத் தெழுந்தான் கருவினி லழுந்தான்

முற்றுல குடையான் முனையயிற் படையான்
 பற்றிக லற்றான் பகைவரைச் செற்றான்
 றேறினர்க் கெளியான் சேண் விளங் கொளியா
 னாறு முகத்தா னனந்த சுகத்தா
 னாண்டலைக் கொடியா னாவினன் குடியான்
 மாண்டகுங் கந்தன் வரைப்பகை மைந்தன்
 கனவி னடந்தருள் கருணை
 வினையினே னெஞ்சினை விட்டகலாதே (20)

வெண்பா

அகத்திலமர் தருவோய்க் காவ வளியே
 னகத்திலமர்வ தரிதோ - வகத்திமிரம்
 போக்குமருட் சூரா புலோலியத்தா வெவ்வுலகுங்
 காக்குமுதல் வாசங் கரா (21)

கலித்துறை

சங்கமர் செங்கை முன்னோனைச் சபித்ததுந் தாதையுயி
 ரங்க மகலப் புரிந்ததுஞ் செய்த வருவினையாற்
 பொங்கிய செல்வப் புலோலியன் னேநின் புகழ் புகல்வேற்
 சிங்குறச் செய்ததென் கொல்லாமற் கொல்லு மிடரொன்றையே (22)

எழுசீர் விருத்தம்

ஒன்றொரு திறத்துங் குழைவுறா வயிர
 வுளத்தையென் றுன்னையின் றளவு
 நன்றறி பனுவற் புலவரா ரெனினு

நவின் றில ராகவென் னளவி
 லின்றய் துடையை யாயின வகைமற்
 றென்னையோ தெரிந்தில தெந்தாய்
 பொன்றிகழ் பொருப்பிற் பாரதம் பொறித்த
 பூரண புலோலிப்புண் ணியனே (23)

அகவல்

புண்ணிய நீற்றொளி பொலிந்த பொற் புடையது
 தண்ணெனீர் நதிவளந் தயங்குநற் புடையது
 வாரிசத் தடமெல்லாம் வழங்குவ வன்னம்
 வாரிய மனையெலாம் வழங்குவ வன்ன
 மார்க்கு முழங்கின வருத்தக் கலைக
 ளார்கு மளிப்பன வருத்தக் கலைக
 னடயலா ருயிர்க்கெலாந் தங்கற் பனையார்
 னசயமார் தோட்டவர் தங்கற் பனையார்
 வானவர் தேனுவை மானுவ குடங்கள்
 பானிறைப் பனமணிப் பலபெருங் குடங்க
 ளறுகு முதலுணா வாங்கா வாய
 வறலயில் கனநிறை யங்கா வாய
 வருடரு சகட்டினரப் பொழியா மன்றந்
 தெருடரு நூல்பல திகழ்வன மன்ற
 மந்தமா ருதமளாய் வரலிற்சா லகங்கள்
 சந்தவா சங்கொளத் தருவசா லகங்க
 ளாகம முழக்கின மகலா மாமடங்கள்
 போக விளங்குவ புனிதமா மடங்க
 ளுழவினில் வாணிகத் துறாமையின் மாட்சி
 விழவுபூ சனைச்செயல் விரிவன மாட்சி

தமிழ் மறை யாகமஞ் சாரிகை வன்னிக
 ளமிழ்தென மிழற்றிட வணைப்பன வன்னிக
 ளுளநெகிழ்ந் தருட்பா வோதுநர் தாரை
 சளசள வெனநிதந் தருவன தாரை
 மணிப்பயப் பந்தர்கள் வருநர்நந் தவனம்
 வாவிச டொறுமறா மலர்விரி வாச
 மாவயி னணைவன வளவிலா வாச
 மன்னிய வாழைமா வாய்ந்த விரும்பலா
 வின்னியக் கனிகா யேய்ந்த விருமல
 கன்னல் கழுகெலாங் கலிவான் றலைய
 நன்னய மழைக்குல நணிய வான்றலைய
 வழிபுடை யுறநிழல் வழங்குவ பூதவம்
 பழிப்புறா வரசுகும் பரமெகின் பூதவம்
 தேசந் தொறுந்தொறுஞ் சேர்ந்துள கடலம்
 பேசந் தரமறப் பெருகுவ கடலம்
 பீளுறு தகையகார்ப் பெரும்புயற் சிலம்பு
 மாளிகை தோறுந் தொறுமலிவநெற் சிலம்பு
 வணிகர் தெற்றில் வயங்குவ வனந்தம்
 பூணொளிர் நவமணி புனைபல வனந்த
 மென்று பலரு மியம்பு நிலைகெழீயித்
 தொன்றியல் வாய்ந்து துதியுறுங் காமர்ப்
 பொருவிலாத் தெய்வ புலோலிமா நகர்வா
 ழருளுரு வாகிய வாறு முகத்தோ
 னன்னையு மப்பனு மாகிய வள்ளால்
 பன்னிரு கண்பார்த் தென்னிடர் தீரா
 தின்னமு நாள்கழித் திருப்பிற்
 பின்னெவ ரிரங்கும் பெருந்தகை யாரே (24)

வெண்பா

தகையார் புலோலியில்வாழ் சங்கரா மூரன்
முகையான் மணந்த முதல்வா - தொகை யாரும்
பன்னிரண்டு கோல பறளிடர்முன் னின்றவரு
என்னிடர்க்குப் பின்னிற் பதென் (25)

கலித்துறை

என்றா ரஞருற வுத்தர பூதர மென்னவெழுமீம்
பொன்றாள் தொடி மதிற்செல்வப் புலோலிப் புரிபுரந்தாள்
குன்றா மணிமுலைச் சாமள வஞ்சிக் குலநிதிய
மன்றா னிடமயிற் கொன்றாவென் புன்கவி மாலையுமே (26)

எழுசீர் விருத்தம்

மாலையங் கமஞ்சூன் மழையினந் துயிலு
மணிமதிற் புலோலிமா நகரோய்
நீலகந் தரனைச் செங்கனி வேண்டி
நெடும்புவி யாய் வலம் வந்தோய்
சீமெய் கண்ட தேசிகன் னமல
சிவாகமப் பொருட்டிறன் றெரித்தோய்
காலமென் றறிவில் கடையனேன் றுயர்க்குன்
கருத்தினி னெகிழ்ச்சிகாண் பதுவே (27)

அகவல்

காண்டகு தெய்வக் காழியி லெழுந்த
மாண்டகு ஞான வைதிகக் கொழுந்தே

யுறிபொறி கரகப் பறிதலை யூத்தை வாய்ச்
 சிறியரெண் ணாயிரர்த் தெறு மொழி விரகா
 திகழ்தலை யாற்பலி தேருந் தலைவனும்
 புகழ்தரு மருளியற் போதகச் செல்வ
 முந்தறும் பெருமறை முறைத்தசெவ் வாயாற்
 சுந்தர விறாதனத் தூயபா லுண்டோய்
 மாறிலா வருளுநீஇ மந்திர மாவது
 நீறென வெடுத்தழ் னெடுஞ்சுர மவித்தோய்
 பாடலொன் றினுக்காப் பலரொடோர் புலவனை
 நீடல்சால் கிரிச்சிறை நீக்கிய வருளோய்
 பொய்யா மொழிக் கவி புகர்தபு மடிநா
 வையா ரயிலால் வரைந்த வருளினோ
 யோவரு மலர்ப்பொழி லுடுத்ததென் புலோலிவாழ்
 மீவர்கண் முதல்வ முத்துக் குமார
 ஷுரவ ரொடு தொழீஇ யுற்றார் கலங்கச்
 சீரிய வன்பினோர் சித்தந் தேம்பத்
 தண்டுகை யூன்றித் தளர்நடை பயின்று
 மண்டழற் பசியால் வாடிமெய் யுலர்ந்து
 நோயிடைப் பட்டு நோக்கு வேறாய்ப்
 பாயலிற் கிடந்து படருமை மேலெழ
 வொருபக லெனினு முறுகட் படாமலும்
 பொருட்பகட் டரியாற் புன்கட் படாமலு
 மக்கர மாறையு மன்புட னோதித்
 தக்க திருப்புகழ் தவா வகை பாடிச்
 சுகமா விறந்துனைத் தோய
 வகமா லேற்கு நின் னாரருள் செய்வையே (28)

வெண்பா

செய்யாய் வளைமுழங்குஞ் செய்யார் புலோலியில் வாழ்
மெய்யானே துய்யவருண் மெய்யானே - மையாருங்
கண்டா விமையமயில் கண்டா தொண்டானேற்கு
மண்டாத்துன் பாக்கிடலா மா (29)

கலித்துறை

ஆமாத ரட்டிலி லூட்டு முணாநன் றருந்தியசைகித்
தேமா நிழற்றுஞ்சுஞ் செல்வப் புலோலியிற் சேயிழையே
காமாரி பாகமின் னேயென் றுயர்முற்றுங் கண்டின்னமுந்
தூமா னுளங்குழை யாயையென் யாயெனெச் சொல்லுவதே (30)

எழுசீர் விருத்தம்

சொல்வளர் சண்பை வனத்தல மந்த
சுரபதி துயர்க்குத்தூ நதியை
யல்வளர் பொழிலில் விடுத்தவான் கருணை
யளியனே னுக்குமா குவதோ
கல்வளர் கனக விலங்கா மேட்டிற்
கவுரவர் கதையினைக் கவினா
ரெல்வளர் மருப்பிற் பொறித்தவே ரம்ப
வெழிற்புலோ லிப்பதி யிறையே. (31)

அகவல்

இறையவன் மருமா னெழிலரி மருமான்
மறையவன் குரவன் வனைதருங் குரவன்
வேதநான் குடையான் வியனடக் குடையான்

170/சிவசம்புப்புலவர் பிரபந்தப் பெருந்திரட்டு

பூதங் கடந்தான் பொறிபுலங் கடந்தான்
 புரையவம் புரியான் புலோலியம் புரியான்
 விரையிணர்ச் செச்சையான் விரைதருங் செச்சையான்
 கடம்பமர் கண்ணியான் கருதினர்க் கண்ணியான்
 உடம்பிடி யத்த னுலகரு ளத்தன்
 சீரலை வாயான் சிவனுல் வாயான்
 ஏரகக் கண்ணா னிராறு கண்ணான்
 மாவொகரத்தான் வயமோ கரத்தான்
 பாவினி லினியான் பாடுதற் கினியான்
 புரவெனற் காத்தான் புலவரைக் காத்தான்
 சரணமெய்த் துணையே தமிழனென்றுணையே (32)

வெண்பா

துணையேது மின்றித் துயர்க்கடற்பட் டோர்க்குப்
 புணையே சுகுணப் பொருப்பே - யனையேறும்
 பண்ணைப் புலோலிப் பசுபதியே யார்துணையென்
 னெண்ணைப் பெறாத விடர்க்கு. (33)

கலித்துறை

இடம்பெறு சீர்த்திமுன் னோன்மெய் நின்மெய்முத
 லெச்சழிக
 நடம்பெறு காந்தன் களந்தன் களந்திகழ் கார்க்கின்னு
 நாணமின்றி
 மடம்பெறு மென்னுளக் கார்க்குவர்ப் புன்னுளம்வந்திடுமோ
 தடம்பெறு செல்வப் புலோலியில் வாழ்சிவ சங்கரியே. (34)

எழுசீர்விருத்தம்

சங்கரன் பயந்தோ னியலெண்ணான் கறமுந்
தவறாமலோம் பிடுபரை நற்றா
யெங்குள வுயிரு முயவருள் வடிவோ
டெழுந்தவே லிறையவ னிளையோன்
கங்கையு மொருதா யாகத்தண் ணளிநின்
கருத்துறாக் கருமயீ தென்னோ
சங்கின முழுவக் கணத்தரங் கணத்திற்
தவழ்ந்திடும் புலோலித்தற் பரனே (35)

அகவல்

பரந்திடு முளைதிரைப் பரவைமா நிலமெலாங்
கரந்தொழ வாழ்த்திடு களிப்பு மாறா
விரவிய நறுமுகை வேயுளம் பட்ட
தருநிழ லமர்ந்த சதமகன் சீரும்
தாமரை மலர்ப்பெருந் தவிசினிற் சேக்கு
மாமுக நான்குடை மறையவன் சீருஞ்
சேக்கொளு நளினத் திருமகட் புணர்ந்த
பூக்கொளு பைந்துளாய்ப் புண்ணியன் சீருமா
மின்னன வேயலா திறப்பப் பிறப்பற
மன்னிய விற்பம் வழங்குமாண் புடையது
மேதக வோங்குபு விண்ணஞ் சுமந்த
பூதர மணிமதிற் புலோலிமா நகர்வாழ்
முத்துக் குமார முதல்வ னிராமயன்
சத்தித் திருக்கரத் தனிப்பெருஞ் சோதி
யியலறி மாந்தர்வா யீன்றசெங் கவிக்குப்

பயனுறு கருணைப் பரிசினன் கருள்வோ
 னக்கர மாறையு மன்புட னிரட்டும்
 பக்குவ வாத்தர்கள் பத்திவலைப் பட்டோன்
 முன்னருள் வாக்கு முற்றடச் சூரனைப்
 பின்னினி தாண்டருள் பேரருட் பெரியோன்
 கலைமைத் திறனெலாங் கசடற விரிப்பான்
 றலைமைப் புலவனாச் சங்கத் தமர்ந்தோன்
 சேயமா ணிக்கத் திருவடி வினவுந்
 தூயவன் பத்திமைத் துகளிலாச் சீரென்
 றெத்திறக் கலைகளு மியம்பிடக் கேட்டுமென்
 னத்தனை யேனு மதிநிலை நில்லா
 தின்னமும் பிறவியி் னெய்த
 முன்னுமென் வினையின் முதிர்வென் றொழிவதே

(36)

வெண்பா

ஒழியாவன் புத்தருமி யுள்ளிடரைத் தீர்த்த
 வழியா வருளெனக்கு மாமோ - சுழியார்
 புனல்வயல் சூழ் செல்வப்புலோயத்தா நித்தா
 வனல் வளர்கை யாவருள்மெய் யா

(37)

கலித்துறை

மெய்யான வன்புடைத் தொண்டர்கண் ணீரென்றும் வீதி
 நிறைந்
 துய்யான மல்கிடப்பாயும் புலோலி யுரைச் சயிலத்

தையா லனந்த குணவல்லி யேயின்த் தாழ்க்கலெனை
மையார் மலர்த்திருக் கண்பார்கண் பார்புன்கண்

மாறிடவே. (38)

எழுசீர் விருத்தம்

மாறிடாக் கருணை யுளத்தினீர் நால்வர்
வரந்தர வல்லரா யுறுவுந்
தேறிடா வயிரச் சிறியனே னொருவன்
தினந்தினம் புலம்பித் தேம் புவனோ
சோறிடா மனையு நீறிடா நுதலுந்
துதித்திடா நாவுமெய்ப் பத்தி
யூறிடா வுளமு மிலாததென் புலோலி
யுவாமுக முடையவுத் தமனே

(39)

அகவல்

உத்தம நெறிச்சிவ யோகசா தனையுறாஉம்
வித்தக ருணர்வு விழியா னாடுவ
வுரையுணர் வவிழ வுளபடி யுனையுணர்
புரையிலா ரவரனு பூதி யாயின
முத்தவ னுடனிகன் முண்டோரேழ் புவியை
மாத்திரை யொன்றினில் வலமா யோடுவ
வொருவகை யாப்பினு முறாவெனி னுந்திட
மருவிய பத்தி வரையாப் புறுவன
விப்பவத் துறத்தவ மிலையெனி லதுமுதி
ரெப்பவத் தென்னினு மெனக்கும் வாய்பன
வாவலந் தோமெனு மன்பர்கள் விளிப்புறு

மாவயி னெலாம் விரைந் தாதரத் தணைவன
 தஞ்ச மிலாகுசஞ் சலமுறு நெடுவழி
 நெஞ்சிடை யெவரெவர் நினைப்பினு மணைவன
 வியலுலா மாந்தர்வா மீன்றசொற் றொடையொடு
 மயலனே னூத்தையவாய் மாலையும் புனைவன
 வாரிவன் றொழுநமோ டணைவதென் னென்றெனைச்
 சீரிய தொண்டர்கள் சினவா தளிப்பன
 வுலுத்தரைப் பாடி யுளம்புண் ணாவுற
 வலுத்தபே யேன்படு மவலமுந் தணிப்பன
 வெத்தனை பெருந்துய ரெய்தியுஞ் சிறியேன்
 சித்தமற் றொருசார் திரும்பா தளித்தன
 வரம்பெற வருந்திரு மான்முத லானோர்
 சிரம்பல கரம்பல திகழுந் தரத்தன
 வித்தரை நாதமுன் னீறாக் கிடந்த
 தத்துவ முடிவினிற் றாண்டவம் புரிவன
 தேறிய சடக்கரத் திருமந்திரஞ் செபித்
 நூறிய களியுறா வுளந்தொறு மமர்வன
 விஞ்சிய யுகம்பல வியன்றவ நிரப்பிய
 பைஞ்சிறை மஞ்ஞைமேற் பரிந்துலா வருவன
 மாதவன் மகத்தெழும் வியத்தக ரேற்றினு
 மேதகு பிணிமுக வெற்பினு மிவர்வன
 புறப்புடை யகப்புடை பொலிந்துநின் றிடவெழுஉ
 மறப்பகை யனந்தம்வாட்டுந் தகையன
 வனைவரு மருச்சித் தன்பொடு தூஉ
 நனைவரு நறுமலர் நாறிடுந் தகையன
 முத்தியும் போகமும் முன்னிய முன்னியாங்
 கெத்திறத் துயிர்க்கு மினிதருள் செய்வன

மரணவே தனையால் வாடுபு சரணஞ்
சரணமென் பார்க்கெதிர் தஞ்சமாய் நிற்பன
கருங்கடற் படிந்துகளை கணற்றோரைப்
பொருக்கென வெடுத்திடும் பொற்புணையாயின
வந்திறைஞ் சான்கர மலர்கூப் பியமறை
யந்தணக் கள்வனை யகந்தை வேர் பறித்தன
விண்மதி கிடக்கு மிரவியின் மிதிக்கப்
பொருவெனமறைவாய் புலம்பநின் றாடின
மாறிடா வெம்பவ மயக்கினி லுடைந்தவ
ராறிடா விழிப்பன லருவியி னனைவன
வீடும் புனிதநூல் வேதமும் போதமுங்
காடும் புனமுங் கமழுந் தகையன
பொய்யிலார் மேவிய புலோலிச்
செய்யவே லறுமுகன் றிருவடிப் பூவே (40)

- முற்றிற்று -

கந்தவன நான்மணிமாலை

சாற்றுகவி

விருத்தம்

அரும்புலவு நந்தவனக் கந்தவனத்

தமர்கந்தனடையலாருக்

கிரும்புலவு சிந்தையினேனெத்திடு வார்க்

கிளகியிடு மிதயன் யார்க்கும்

பெரும்புலவன் றனைக்குறித்து நான்மணிமாலையும்

பாடிப் பேணியன்பால்

வரும்புலவன் றனக்கு நிதிவழங்கிடவு

மறியானோ வழங்குந்தானே

தவசம்பந்தத்தினாற் தமிழ்கலைகள் மிகப்

பயின்று தன்றாட்போதுக்

குவசம்பட்டந்நாளிற் கூறியபா

மாலைகளுங் கொண்டானிந்தத்

திவசம் பற்றின ருளத்திற் செறிந்து

நான்மணிமாலை செப்பிப்போற்றுஞ்

சிவசம்புப் புலவனுக்குச் செவ்வே

ணல்கிடுங் கோடிசெம்பொன்னாமே.

(இவை புலவரவர்களின் மாணாக்கரான புலோலி
ஸ்ரீ.வ.குமாரசுவாமிப் புலவரவர்களால் அரங்கேற்றிய
சபையிற் பாடப்பட்டவைகளிற் சேர்ந்தன)

காப்பு

ஒற்றைமணிக் கோட்டானே யோங்குகுட மோட்டானே
பற்றுடையார் சாத்துமிசைப் பாட்டானே - கொற்றவயில்
வாய்ந்தகரன் கந்தவன நான்மணி மாலைக்
கேய்ந்ததுணை நின்றா ளிணை.

நூல் நேரிசை வெண்பா

உலக முவக்கு முதயனிகர் சோதி
யலகிலருட் கந்த னகமே - மலரிலளி
தேனாருங் கந்தவனந் தெய்வமின்னார் கண்டெதிர
வானாருங் கந்த வனம் (1)

கட்டளைக் கலித்துறை

வனமாலை யண்ணன் மருமானொ ராறு வதனத்தன்வேல்
வனமாலை யந்தி நிகர்வனப் பான்மயில் வாகனத்தான்
வனமாலை யந்தண் வனமாலை மோக்கும் வளத்தகந்த
வனமாலை யங்கொண்ட தன்பர்க ளின்ப மருவிடவே (2)

அகவல் விருத்தம்

மருவருஞ்சுருதிப் பொருள் சிவாகமத்தின்
மாண்பொருண்மாலயன் முதலா
வொருவருமறியாப் பெரும் பொருளுணர்ந் தோருணர்வு
தோறுறைந்த மெய்ப்பொருள்சீர்
திருவருங் கந்தவனச் சினகரம்வாழ்
சிற்பொரு டிருவடித் துணையாம
பொருவருமலரென்புரையகநகத்தும்
புணர்ந்ததற் புதத்திலற் புதமே. (3)

178/சிவசம்புப்புலவர் பிரபந்தப் பெருந்திரட்டு

நேரிசை அகவல்

அற்புணர்மிடற்றர னடியிணைவணங்க
முற்புணர்மறைப்பொருண் மொழிந்தருண்முதலே
கொஞ்சிடக் கொஞ்சிடக் குதலையந்தேன்மழை
யஞ்செவிநிரப்பி யரும்பியிள நகை
யடித்தலத்துதைத்துமையகங் குழைத்தமல
மடித்தலைக்கண் வளர்வான் பிறைக் கொழுந்தே
கும்பமுனிக்குக்குடிலை யொடாகமச்
செம்பொருடேற்றிய செழுஞ்சிற் சுடரே
பாரறு நெடுந்தவப் பராசரன் பயந்த
வோரறுமைந்தருளத்தினுள்ளையே
விசயனெய்த்தமரின் வேண்டிட வித்தகன்
விசயவெம்படையருண் மெய்த் தயாநிதியே
யனலமர்கரற் குறித்தமுதிடுசயந்தன்
கனவினிற் படர்ந்த கருணையங் கடலே
யடையலன் வரத்தகையார்க்குந் தேற்ற
நெடிதுறப்பொருத நீதிவரம்பே
முடிவறுபவக்களை முற்றறமெய்யுண
ரடியவர்பருகு மானந்தவெள்ளமே
மண்கமழுந்தி மான்மக்களிருவர்
கண்களிற் பருகலங்காரவமுதே
வாதமுஞ்சமய பேதமும் பொறிகளு
நாதமுங்கடந்தஞானப் பிழும்மே
மாறறுதண்ணளி வழிந்துதேக்கெறியு
மாறுகுணங்களாமறு முகத்தொன்றே
யருணகிரியாராதி மெய்யன்பரை

யருளுறையிற் குளிப்பாட்டியமேகமே
 யலந்தன மலந்தனமளிய மென்றொழிவறச்
 சலந்தரும் விழியினார்த்தாங்கிடுங்களைகணை
 மன்னுசீர்க் கந்தவனத்தமர்ந்தன்ப
 ருன்னியவுன்னியாங்குதவு கற்பகமே
 பன்னிருகண்ணிற்பாவியை
 யின்னமும் பாராதிருப்பதென்னே (4)

நேரிசை வெண்பா

என்றோ சுகத்தி லிருத்தினையிவ் வேழையைத்துன்
 பொன்றோ வருள்வ துயிர்போகு - மன்றோதான்
 கங்கையுமை மைந்தனே கந்தவனச் சுந்தரனே
 பங்கையனைக் குட்டியவப் பா (5)

கட்டளைக் கலித்துறை

அப்பார் சடிலச் சீவகுரு வேபர மானந்தமே
 துப்பா ரிதழிரு மானார்க ளாசைச் சுவைக்கனியே
 மைப்பானல் வாவித்தென் கந்த வனத்தமர் மாணிக்கமே
 யிப்பாவி யேன்படும் பாட்டுக்கு நீயன் றிலைதுணையே. (6)

ஆசிரிய விருத்தம்

துணையுறுநயனச் சோதியைச் சுருக்கித்
 துற்றிகள் யாவையு முவர்ப்பித்
 துணையறு வண்ணமு ஞற்றினையோ
 கோவுன்றிரு வுளத்துக் காழ்ப்பென்னோ
 கணையறு வரிவிற் கனவர் முதலாங்

கயவருங் கலந்தவர்க் கடியா
ரிணையுறு நிகரிலாக்கந்தவனம்
வீற்றிருந்திடுமறு கத்திறையே.

(7)

நேரிசை அகவல்

இறைசீரந்தாக்கினானிறை துலைதூக்கினான்
மறையிசைப் பாடலானறை மலர்க்கோடலா
னெவரினுழுத்தான்றவர் தமைக்காத்தான்
சீவனு தலெழுந்தானவமயலழுந்தா
னடியவர்க் கெளியானெடியசித் தொளியான்
கொடியெனுங் கோழியான் வடிசுடராழியா
னாறுமுகத்தானேறு சுகத்தான்
றேருண் மெய்யான் வேறிகழ்கையான்
சூரசங்காரனேரில் சிங்காரன்
றாரகத்துருவனேரகத்தொருவன்
றனந்திகழ் கந்தவனத்திற்
றினந்தொழிலருள் செயுநினைந்திடுமனத்தே

(8)

வெண்பா

மனத்தினினை யேகருதி வைத்தெழுதி மாந்த
ரினத்தினிலென் பாடுபட்டார் யாரெத் - தினத்தினுமெய்த்
தொண்டர்தொழுங் கந்தவனத் தொன்னகர்வாழ்ந்தச்சுதன்முன்
னண்டர்தொழும் புங்கொளும்வள் ளால்

(9)

கட்டளைக்கலித்துறை

வள்ளலென் றெண்ணித் தினமுற்றும் பாடுபுமாற்றலர்க
ளெள்ளலையும் பரித்தோவாத்துன் பாழியில்யானெய்ப்பதே
யுள்ளலைவன் கண்மைசாதிப்பதோ வற்றத்தோ பிழைக்குத்
தள்ளல்புறத்தினிற் கந்தவனத்தமர் சண்முகனே. (10)

விருத்தம்

முமமெலாங்கண்ணீர் முதிருநாளென்றோமுற்றுடன்
முகிழ்க்குநாளென்றோ
வகமெலாமழனிய்யாகு நாளென்றோவடிப்பத்தி முறுகு
நாளென்றோ
சுகமெலாங்கரத்தோயு நாளென்றோதொல்
வினைதொலையு நாளென்றோ
மகமெலாமுறையின் வளர்கந்தவனம் வாழ்மயிலிவர்
குகமடவேற்கே. (11)

அகவல்

மடமெலாங் கடந்துமரபுளிப்பத்தித்
திடமெலாம் புனைந்த தெய்வத்தொண்டர் தா
மேனிலைப்புடையின் விழைவுடனமரும்
வானிலைப் பண்ணவர் வார்செவித்துளையின்
விருந்தெனச் சுவைதரும்வித்தகவருட்பா
மருந்தினை வாக்குபும நோலயமாகிக்
கண்ணறல் கவிழ்ப்பக் கனலுறு வெண்ணெயி
னுண்ணெகிழ்ந்தமைவுற்றுறை திருமடமுங்
கதிநிலை காட்டிடுங்கந்தபுராண
முதலியவாய்ந்திடுமுதி யர்வாண்மடமுங்

காவடிப்பாலைக் கண்ணீரொடுகுகன்
றாவடிக்கவிழ்ந்திடுந் - தாண்டர்சேரிடமு
மெத்தகையூரினுமில்லாவகற்சியுஞ்
சுத்தமுமேன்மையுஞ்சுகமும் மருவி
யூறிமெய்யன்பர்கணுந்தியா லொழிவறச்
சேறுறுவெண்மணற்றிருவநீள்வீதியும்
வாழையும் வருக்கையுமாவுங் கன்னலுந்
தாழையுஞ்சமியுந் தழைத்ததண்டலையு
மளியுடன் பத்தரையறா மணம்விளிக்கு
நளியிருமலர்த்திரு நந்தனவனமும்
பாயணையின்றிப் பலதிறச்செல்வரு
மேயகண்படை செயும்வெண்மணற்குன்று
மோவியப்பத்தியினுளம் விழியுய்க்கலார்
தேவருங்காமுறுஞ் சித்திரத்தேரும்
வானோரூர்ந்து மறந்துவிட்டதுவிது
தானோவென்னத் தயங்கிடுமானமு
மன்றத்துத் தரவாரிவளைக்கெதிர்
தென்றிக்கொள்வளை சிலம்பவிசைத்தெழீஇ
வாளையாய்ந்தடர்ந்திட மடலங்கமுகின்
பாளையீழ்ந்தொழிவறம் பரம்புநீரோடையு
மூற்றறாதகன் றுகுண்டொழிந்துபடிகத்
தோற்றமாய் மென்னீர்ச்சுவையறாக்கூவலுந்
தருமந்தானந்வதமு தலாகிய
கருமந்தவாவகைகாட்டு நீளிடங்களும்
வடந்தலையாக மலிநிழல்பரப்பி
யிடந்தொறுங்குலவுமின்ப நீடருவுஞ்
சரவணபவவெனச் சாருவும் பூவையு
மரபொடுமிழ்ற்றி வாழ்வளப்பழமாவு

நேரிசை அகவல்

உற்றவிப்பவத் தறிவுதயமாகி
முற்றியநாண் முதன்முனைத்த நினைப்பாய்க்
கனந்திகழ்கொடிமதிற் கந்தவனத்திற்
றினந்திகழ்கருணைத் தெண்டிரையாயநும்
மனத்தினையாத்த மணாளனாய்த்தொண்ட
ரினத்தினைவலிந்தாண்டின் பமுற்றுதவு
மறுமுகப் பகவனேயாவிகட்காவியா
யிறுதியுமுதலுமிலாத பூரணெனை
வாத்தகர்கள் பற்பலர றிவினாலளந்து
கோத்தநூற் றொகைபலகுறைவறவுணர்வுநீஇ
யொன்றுறத்தொண்டு பூண்டுரைத்தபாட
லொன்றினுக்கொன்றாவுடற்றிடு பிணிகளைப்
பரிசிலாவுதவிப் பாழ்மிடிக்கடுவை
யுரிய துணையாவுடனுறப் புணர்த்துத்
தேவரம்பசுக்களைச் சினப்புலிநிகரும்
பாவவல்லவுணர்படுத்திய பாட்டினுந்
தாங்கரும் வெந்துயர்சால புணர்க்கவு
மீங்கிவைபோல்வன வேனையபுணர்க்கவு
முடையவன்கோல் கொண்டொறுப்பவால் குழைத்தவ
னடியினை பிரியாதரற்றுநாயாகிக்
கொடையொடுபட்ட குணனுடைமாக்களிற்
புடையிசைக்கவியொடுபோய் பொருள்பெறாவகை
யுண்டியைமறப்பித்துடல் வறப்பித்துக்
கொண்டகண்ணொளியினைக் குறைத்தஞ்ருறுத்தினன்
வேறொருதுணையினிம் மெலிவினையிரக்கிற்
சீறிமுன்னினுமனந்திருகிடும்போதச்

சங்கரனன்பனாய்ச் சத்தியாயன் முதற்
 புங்கவர்க்கிறைவனாய்ப் பொருந்துதலானு
 மருந்தகைப்பிரதிட்டாகலைக் கதிபனா
 யிருந்திடலானு மியலருள் படைத்த
 நாரணக் கடவுணயனத்துதித்து
 வாரமெய்யமுதவல்லி சுந்தரிப்பே
 ரேய்ந்துபின் றெய்வயானைவள்ளிப் பெயர்
 வாய்ந்திடம் வலத்தின் மருவுதலானும்
 பருவமு மிளமையும் பாங்குறுமெழிலு
 மொருவருமன்பு மொத்தமையானும்
 பெண்ணெனிலிரங்கும் பேயுமென்றிந்த
 மண்ணுலகெங்கும் வழங்குதலானு
 முன்னுநீர் வேண்டியமுறைவழுவாது
 பின்னுறமருவிய பெற்றிமையானுஞ்
 சக்தியாலாடுந்தலைவனென்றொருங்குணர்
 வித்தகருரைத்த மெய்ம்மொழியானு
 மன்னுசீர்த் தண்ணளிவழிந்திடு மதிமுகத்
 தன்னை மீரளியேற்காகநுங்கோமான்
 றிருமுகந்தடவிச் செய்வாய்யமுத்தமிட்
 டருணவம்புய மலரடியினை பணிவுறீஇ
 வார்த்திகன் பிணியின் வறுமையினமுந்தி நின்
 சீர்த்திகழ்பாடலிற்றிறம் பிடானின்னவ
 னின்னையே நம்பிநெடிதுநாளிருந்தனன்
 பின்னொரு புறத்துறு பெற்றியனல்ல
 னிதமுறவின்னினியெம் பொருட்டிரங்கென
 மதுரமென்றேமொழிவார் செவிவாக்கி
 லின்னேயிரங்குமிரங்கும்
 பின்னே சிறிதும் பேதுறவில்லையே

(16)

நேரிசை வெண்பா

இல்லாமையெம்மினத்தையென் செய்யுஞ் செல்வரெங்கு
மெல்லாழுதவவிருக்கின்றார் - பொல்லாத
நோயாரே தத்தையிங்கார் நூறிடுவார்கந்தவனச்
சேயாரே பாருந் திருக்கு. (17)

கட்டளைக் கலித்துறை

திருவார்முலைக்கலை மான் கசிமற்றைய சேயினையா
ரொருவார்தங்காதலரோடுருமாறி யுலாவருவார்
கருவாருயிர்க் குயிராங்கந்தர்ப் போற்றிமெய்க்கந்தவனத்
தெருவார் மணலில் விளையாட்டுகந் துதினந்தினமே. (18)

ஆசிரிய விருத்தம்

தினமெலாங்கழிந்த கந்தகன் கணக்கர்திரிபிலரே
டவிழ்க்கின்றா
ரின்மெலாந்தளரவெரிப்பினியாருமெதிர்ந்தனரென்
செய்கேன்விழிபோன்
மனமெலாங்குளிர மணிமயிற்போத்தில்வந்தளியேற்றுள்
வழங்காய்
சனமெலாம்பரவத்திருக்கந்தவனம் வாழ் சண்முவகில
தாரகனே. (19)

நேரிசை அகவல்

தாரணி செச்சையான் போரணிசெச்சையான்
சீரலைவாயானாரணவாயா
னுலகொருங்குடையான் விலகருங்குடையான்

புலவர்கள் புரந்தானலமுறப்புரந்தான்
 முக்கணன் றேசிகன்மிக்கொளிர் தேசிக
 னக்கரமாறான் மெய்க்கனமாறான்
 றாரகமுகத்தானே ரகமுகத்தா
 னீரகவாசன்சீரகவாசன்
 பரையார் மடியான் விரிசீர்மடியான்
 புரையகமெ ழிந்தான் பெரிதற மொழிந்தான்
 கோடற்கணியான் பாடற்கணியான்
 கூடலினாவலனாடலினாவலன்
 தானவர்சண்டன்ஞ னமெய்ச்சண்டன்
 பூநகுசத்தியா னீனமில் சத்தியான்
 பின்னொடுமுன்னிலான்றுன்னலர் முன்னிலான்
 றொன்மறைச்சிரத் தான் மின்னுவச் சிரத்தான்
 கானமின் வல்லவன்றாபினலாம் வல்லவன்
 வானமின்னிடத்தான் மேனிலையிடத்தா
 னந்தரத்தானையான் சந்திரத்தானையா
 னந்திவனத்தான் கந்தவனத்தான்
 பாங்குறும்பது மப்பதமே
 யோங்குமெய்யன்பருக்குதவு மேற்பதமே (20)

நேரிசை வெண்பா

பதத்துக்கொருபினியும் பாழ்மிடியுமாய்க்க
 நிதத்துக்கப்பட்டழிகோநின் சீர்ப் - பதத்துக்கன்
 புற்றாரிலன்பாடிங் குற்றாரார் கந்தவனப்
 பொற்றானத்துற்றாய் புகல் (21)

கட்டளைக் கலித்துறை

புகமேலொரு புகலில்லை கண்டாய் சிவபுண்ணியத்தோர்
தகமேவுகந்தவனத் தோயிதரசமயத்தவர்
நகமேதையோருட்க நிற்பாடி நானெந்தநாளும் பட்ட
வகமேவிய சூயரந்தோ வெவரிலிங்காறுவதே. (22)

ஆசிரிய விருத்தம்

ஆறுமாழுகழு மம்பகமிராறு மணிக்கந்தவனத் தமரமலன்
வீறுமாரத்த வியன்கடிமார்பு மின்னனார் புறமும்
வெண்ணகையுந்
தேறுமாதவர் கள் சிந்தையிற்சேர்க்குந் திருவடித்
துணையுஞ் செவ்வார
மேறு மாமயிலுங் கோழியும் வேலுமிராப்பகலிருப்ப
வென்னுளத்தே. (23)

நேர்சை அகவல்

உளத்தகும் மரவையுளவெலா முடற்றிய
வளத்திறற்சூர் முதல்வாண்முகநோக்கி
வெம்புயலுதித்து விளிந்திடுமின்னல்போ
லெம்பெருமுன்னளவிலா வருவுற்றா
யம்பினிலவை யெலாமட்டன மழிவிலா
நம்பெருவடிவ நண்ணு வங்காணென
வுள்ளடிவரை புறத் தொள்ளடிநீத்தம்
வள்ளுகிர் விரலெலாம் வானுருநாட்கோ
ளெள்ளரும் பரட்டினனிந்து டனிருதியு
மள்ளலங்கனை கடற்கரசனுநிற்ப
வடிகழ்கணைக் காலாரிடர் மணிக

ட்டமுழந்தாள் வித்தியா தரர்முதலோர்
 தொடையரிமகன் முதற் றொடைநமன்காலன்
 கடிதடத்தசுரர் பக்கங் கடவுளருற
 விருப்புநாகரிலிங் கமருந்துந்திக
 கருப்படுமுயிருரங்கலை முனாற்போத
 மருப்பயிலுரோமத் தண்ட மங்கையின்
 வரைப்பகல் போகம் வாகுமாலயனூற
 மெல்லிதழ்ச் செங்கை விரலணங்கினர்களத்
 தொல்லொலியங்கி வாயொப்பிலா வேதம்
 பல்லிடையெழுத்து நாப்பரம சீவாகம
 நல்லிதழ் மந்திரநாசிமருத்துற
 வருள்விழிமதியினனணி செவித்திக்குத்
 திருநுதற்பிரணவஞ் சிரம்பரவான்மா
 சத்திவியாபினி சமனையுன்மனையா
 வைத்தவற்றும் பரின்மரபுறநிற்பக்
 காட்டியவதன் றிறங்கண்டிடமெய்யரு
 ணாட்டமுநல்கி முனாட்டி ருவாக்காற்
 திருகுறும வித்தைத் தினியிருளகற்றிக்
 குருமயிலுமாகக் கொண்டமுதல்வனே
 கந்தவனத்திருக்கடிநகர்
 வந்துயிர்க்கருள் செயவைகிடும்பரனே. (24)

நேரிசை வெண்பா

பரத்தினுயர் கந்தவனப் பண்ணவவே லாலென்
 புரத்தையிரு கூறிடின் பொன்னுடட் - டரத்துயர்வன்
 கண்மையுடன் வெம்பிணியுங் கார்த்தமல மும்பாடும்
 வெண்மையறிவுந்தொலையுமெய். (25)

கட்டளைக்கலித்துறை

மெய்யானதேவென்றுனை நம்பிநானூற்றவெள்ளறிவு
பொய்யாதிருவுள்ளந்தேராததில்லைப் பொறுக்ககிலே
னையாவன்னாயெழிற்கந்தவனத் தமராறிரண்டு
கையாவிரைந்தினிக் கண்பார் கண்பார் பிணிக்கட்டறவே
(26)

ஆசிரிய விருத்தம்

ஔத்தகையனைமீரணிக்கந்தவனத்தும்மன்பனுக்கிகன்னவலத்தை
யுறத்தகுகனிவீற்செவிபிடைச்சொலுமுனுளநெகிழந்திரங்கீடுமிரங்காத்
திறத்திளஞ்செவ்வித்திரு விளையாட்டுச்சிந்தை யீற்சிப்பலீரினிமேற்
பெறத்தகுந்துணையென்னப்பினர்க்கருளாட்பெற்றிநன்னெறிக்குப்பின்
னதுவே (27)

நேரிசை அகவல்

பின்ன லின் தமலைபிறைக்கொழுந்தரவ
நன்னதிபுனைந்த வனல்குபுகாடுத்து
புரிவளையமர் கரப்புயல் வணன்றுாண்டிய
வரிக்கிளராழியை யாரமாப்பூண்ட
தாரகனுரத்தையுந் தணப்பருமாயையாங்
காருறு வரையையுங்கடிதின்ற் பிளந்தது
மாற்றலனுய்த்திடவயக் குறளுடனட
லேற்றமொய்ம்பினன் முதலியாரையும் வாருபு
சுத்தநீர்க்கடலிடைத்துன்னிவிடாது
வைத்தமர் மாலையை மடித்துநின்றிடும்போ
தந்தமிலொளியாலறு முகப்பண்பா
லெந்தைகணின் நெழுமியல் பாற்சத்தியாம்
பெயருறலாற்குக் பிரானாம் பெருமைகண்

டயர்வொழிந்துவகை முற்றாயினமென்னா
 விளையவன்முதலினோரேத்துபுபின்வர
 விளையளியொடு போய்மீண்டங்கிருந்தது
 விடங்குடியிருந்தன வெய்யமனத்து
 மடங்குடியிருந்தசூர் மாமுதறடிந்தது
 மாவுருவழிதரவன் சமர்க்கெழுசூர்
 மாவுருவினையிருவ கிராப்பிளந்தது
 கடியகல்லோலக்கனைப் பெருங்கடலை
 வடவையெரி யெனவாய்மடுத்துண்ட
 திச்சாசத்தியிலங்கு மேற்பத்திர
 மெச்சார் ஞானம்வியப்புறு மத்தியந்
 தென்னியலத பத்திரங்கிரியையாகித்
 தன்னிகராதி சத்தியிலெழுந்த
 தச்சுதனயனரியாதியோர் தம்பதத்
 தச்சுறலாதின்பமர்ந்திட வைத்தது
 விரிபுகழ்க்கீரனார் வித்தகக் கவிக்காக்
 கிரியையுங் குறளையுங் கிழித்து நடந்தது
 பொய்யாமொழிப்பேர்ப் புலவர்கோனடிநா
 வையார் நுதியின் வடுவுறவரைந்தது
 பேய்குறள் விலங்கு பிணிகளினன்பர்கண்
 மாய்வுறாதொரு தனிவந்து புரப்பது
 தஞ்சமினெடுவழித் தளர்ந்திடுதாசர்க
 ணெஞ்சகங் குழைவுற நேர்ந்துபுரப்ப
 தந்தகன்படராலந்தியத்தடியார்
 நைந்திடா தருளொடு நண்ணிப்புரப்ப
 தாதவன் மதிதழலவிர் தருமொளியெலாம்
 வீதரமேன் மேல்விரிந்திடுந்தேசது

சக்ரமுதலாஞ் சயப்படைத்தொகையெலாந்
 தொக்கினிதியற்றுந் தொண்டினையேற்பது
 வெஞ்சமர் மேற்செலும் வேந்தர்களுளக்கருத்
 தெஞ்சுறாதென்று மினிதுமுடிப்பது
 நறைமலர் தூய்மறைநவின்று பூசிக்கு
 முறையினாரெண்ணிய முற்றுமுடிப்பது
 தொண்டியல் வழா தவுட்குத்தருக்கிடர் செயுங்
 கண்டகர்குலத் தொடுகடிதிற முடிப்பது
 கந்தவனத்தமர் கந்தன்
 சுந்தரமலர்க்கையிற்றுலங்கிடும் வேலே (28)

நேரிசை வெண்பா

வேலொன்றலாற் படைகள் வேறுமுள போலெட்டார்
 நாலொன்ற லாலனந்த நாட்டமுளீர் - வாலொன்று
 சித்துருவக் கந்தவனச் செல்வீ ரவற்றிரண்டை
 யித்தருணந் தாரு மெனக்கு. (29)

கட்டளைக்கலித்துறை

எனக்கோவறப்பிணியெல்லாம் புணர்த்தியிராப்பகலிம்
 மனக்கோடரத்தைத் தன்றாட்களிற் பந்தித்துவைத்த
 தென்னோ
 வனக்கோவை வாயிருமாதர்கணுள்ளொன்றி மாந்தெழிற்றேன்
 றினக்கோனொளிதெறுங் கந்தவனத்திற்றிருவிளக்கே. (30)

ஆசிரிய விருத்தம்

திருவிளங்கிய செம்மதிமுகமாறுஞ் செழுமலரடிகளுந்
தெரியத்
தருவிளங்குவணை தணந்து வெஞ்சிறையிற்றளர்ந்து
யர்சயந்தனர் கனவின்
வெருவிளங்குளமின் புறப்புக்கருணைவெள்ள
மென்பாலுமேவிடுமோ
தெருவிளங்கிடுவெண்மணலினத்தியானஞ் செயுங்
கந்தவனத்திற் சிற்பரனே. (31)

நேரிசை அகவல்

பரமனுமரியும் பங்கயத்தவிசிற்
பிரமனுமாகிய பெருமானருவா
யுருவமாய்ப்பலவா யொன்றாய நாதியாய்ப்
பிரமமாஞ் சோதிப்பிழும்பொர் மெய்யாகி
யநாதிபேதமலுத்த சத்தி
தொனான்மறை பரவுஞ்சுவ தந்திரத்துவந்
திருத்திசர் வஞ்ஞதை திகழனந் தசத்தியா
வுரைத்த குணங்களா மொராறுமுகமும்
பாணியீரா றும்பதத் துணையுங்கொண்
டாணிலைமுருகனாயமைந்த தோற்றத்தான்
விசுவகாரணனாய் விசுவாதிகனாய்
விசுவசேவியனாய் விசுவரூபியாய்
விசுவாந்தர்யாமியாய் வெம்மலவனஞ்சும்
வசுவாய் மந்திரவடிவாய் நின்றோன்
முன்னுறவிந்து மோகினிமாபெனனு
மின்னவற்றாலுலதெல்லாமியற்றுவோன்

பரிதிமுன்னலர்ந்திடும் பங்கயமெனச்சகம்
 விரிதரத்தனாது முன்விகாரமொன்றில்லான்
 முனிவெனப்படுவது முற்றியிர்க்கென்று
 மினிதருள் செய்யுமியல் பெனத்தெரிப்போன்
 குழாவியாய்க்காளையாய்க் கொடும்புறவிருத்தனாய்ப்
 பழையனாய்ப் புதியனாய்ப் பயிலும் பெரியோன்
 வேதக் காட்சியின் வியனுபநிடதப்
 போதக்காட்சியிற் பொருந்துறக்காணல
 னாதமுடி வினாட கமியற்றும்
 போதவடிவாம் பூரணபுராணன்
 கருவிமெய்ப்புலன் காட்டுவோன் காண்பவன்
 பொருவில் காட்சிப் பொருளாப் பொலிந்தோன்
 விண்பால் யோகுநீஇ வீடாதுலகம்
 பெண்பாலு கந்த பெருந்தகையாளன்
 பதங்கரநோக்கம் பரிசம் யோகமாம்
 விதம்படுசுத்த மெய்த்தீக்கையுள்ளனவா
 லையந்திரிபறுத்தருளையே நம்பிய
 மெய்யடியவர்கள் விழிக்கு முன்னிற்போ
 னோங்கு மோங்காரத்துள் ளொளிக்குள்ளே
 பாங்குறுவடிவம் பத்தர்க்கருள்வோன்
 கேவலத்துயிரைக்கிளர் தருசகல
 மேவரப்புணர்த்தி வீட்டினையருள்வோன்
 றரிகைதன் சத்தியாச் செறித்த மண்மாயையா
 வொருதனிக் குலாலனாயுல கெலாமாக்குவோ
 னுள்ளிருந்தன் பருக்கூட்டுவ வாயிலான்
 மெள்ளமெள்ளத தரும்விரகுடைக்கள்வ
 னோதியாருணர்வுக் குணர்வாயுயிரினுட்

சோதியாய்ச் சுடராய்ச் சூழ்விளக்காவோன்
 விந்துஞான மேயநல்லவருக்
 கந்தமிலாத் திருவடிவாழ்வு தவுவோன்
 மாலயன் மறைக் குமறைந்து முறுகிய
 சீலமெய்த்தொண்டர் கடிருட்டியினேர்வோ
 னாரணமாகம மாருயிர்க்கருளச்
 சீரணிதேசிகத் திருவடிவுற்றோ
 னிருண்டவுளத் துக்கிருளா யென்றுந்
 தெருண்டவுளத்துத் தீபமாய்த்திகழ்வோன்
 படரு மார்ச்சாலசம்பந்தமாய்த்தொல்லை
 மடனுறுமுயிர்களை வலிதுவந்தாள்வோ
 னன்பனுக்கன் பனாயகமுறவயிர்த்த
 வன்பனுக்கென்றும் வன்பனாய் நிற்போன்
 கந்தவனத் திருகன்னியர் மருங்குற
 வந்தமிலாவருளாழி யாயமர்வது
 நேரு மெய்ப்பத்திநிலைஇ
 யாருயிரெலாம் பெரிதாற்றிய தவமே (32)

நேரிசை வெண்பா

தவத்தினே னென்பதன்றித் தாரணியி லென்னை
 யவத்தினே னென்றறைய லாமோ - பவத்தினார்
 வத்தணையாக் கந்தவனம் வாழுங் கருணையுருக்
 கந்தனிசை யேபாடக் கண்டு. (33)

கட்டளைக்கலித்துறை

கண்ணாறிரண்டுடைக் கந்தவனத்துக் கருணைச்சிந்தே
 யெண்ணாதவெண்ணமெல்லா மெண்ணியெண்ணியிவ்

196/சிவசம்புப்புலவர் பிரபந்தப் பெருந்திரட்டு

புண்ணாகநொந்து பிணியார் குற்றேவல் புரிந்தெய்க்கவோ
பண்ணார்பசுந்தழிழ் பாடிநின்பாதம் பணிவதுவே. (34)

ஆசிரிய விருத்தம்

பணிந்தருட்பரனைப் பவத்துயர்மக்கட்பவத்துக்
குப்பண்டை நாண்மம்மர்
தணிந்தினிதிழைத்தவத் தொடேமிக்கதலத்தி
னுட்டருமஞ் செய்யவுமுட்
டுணிந்தரிதுழந்ததூய்த்தவத்தவரே தொலை
விலாத்துங் கநற்சிப்ப
மணிந்தமெய்க்கந்தவனத் தறமியற்றியறு
முகற்கன் பரானாரே. (35)

நேரிசை அகவல்

ஆனாநிலைகெழுமடல் வயப்பன்மன்
றேனார் தொடைப்புயச்சிங்க தாரகரா
மேனாடிசைமைவிராய பின்னவருட
னானாருயிர் நிகரொருதனிச்சூரன்
மங்கலவளச் சுகுமாரியை மணந்த
பங்கமினெறிப் பிரபாகரத் தந்தைதன்
சாகதீவரசியறாங்கிப் பலதிறப்
போகமார் தருநாட் புகர் வேற்குகனியல்
வேற்றுருக்குறுமுனி விளம்பிடப்பன்னா
ளாற்றியபெருந்தவத் தரும்பேறானது
மாதவநிரம்பாவகை வினைபுணர்த்தமால்

போதவன்புற ளொடுபொறாதெழுவயிர்ப்பிற்
 றன்னெனக்கண நிலைசார்ந்த பின்னவரொடு
 முன்னுறுமயிலொடு முட்டாட்குருகொடு
 மக்ககமிரண்டையுமடர்த் துவான்பதமெலாம்
 புக்குறவுடற்றிப்பொருதசதியாற்
 றானவகதிபுகச் சாற்றியசூள்கொளீஇ
 யானமாந்தகைமையுமிரந்தினிதடைந்த
 தாதிசிருட்டியவாந்தர சிருட்டியாய்ப்
 போதருமிரண்டினும் புணர்ந்த தொடர்பது
 பாந்தளொரெட்டையும் படிப்பொறைபடத்தலை
 யேந்திடும்பணியை யுமிராகுகேதுவையு
 நாரணனனையையு நமன்பாசத்திற்
 கூரணியலகிற்கொளும் விளையாட்ட
 துலகெலா மானவுருவினை யேந்து
 மலகிலாப் பெருவலிவிலகிலாதுற்ற
 தொருமாத்தி ரயினுலகெலாஞ்சுற்றி
 வருமாத்திறல்வயம்வாகை பெற்றுடையது
 வடவையந்தழிெனடு மதர்ப்புஞ்சி கையும்
 படரிருஞ்சிறையிற்பட வெதிர்ந்தடர்ப்ப
 தூழியங்கால்வலியொடுங்கியடன் மலைப்
 பாழியங்குகைகளிற் பதுங்கிடவதிர்ப்பது
 வாரணனச்சுதன் மலரயனமரர்க
 ளாரணமின்னுமழுதழுதேத்திக்
 காணா விபலக்காட்சிய வாங்குக
 னேணாரடி மலரிரு கணாற்காண்ப
 தெவ்வெத்தேவருமெவ்வெம் மாந்தருஞ்
 செவ்விதினைணக்கால் சிரங்கொளவிருப்பது

தூயசந்நிதியுந் இச் சூக்கும தூலமாய்
மேயவர்ச்சனைகொளிஇ விளைவுறவிருப்பது
சூலமுந் தண்டமுந்துணிபடவன்பர்முன்
காலனுங் கடாவுங்கலங்கிடக் காண்பது
வரமுறுங்கந்தவனத் தமரெம்மா
னருளியநோக்காலவித்தையாழிந்தது
முற்றறவுகெலாழீடு
மற்றகுகலாபமரகதமயிலே. (36)

நேரிசை வெண்பா

மயிலேறி நோக்குமனமுங்குளிர
வயிலேறும் வேலோட னைவாய் - வெயிலேறு
முத்தலைவேற்காலன் முனிந்தெழுநாட்கந்தவன
வித்தகனே யென்பால் விரைந்து. (37)

கட்டளைக்கலித்துறை

விரையேற்ற பூம்பொழிற் கந்தவனத்தையன் மேலுமின்னற்
றிரையேற்றவாழியில் வீட்டினுந்தனமெய்த்திருவருளா
முரையேற்றவாழியினாட்டினு நானவனோங்குஞ்செந்தா
மரையேற்றதாட்டுணையாடு நியமமறக்கலனே. (38)

ஆசிரிய விருத்தம்

கலங்கிளர் கடற்றீர்த் தம்வடமேல்பாற் காண்பதாய்க்
கதிமதிவ ழுங்கும்
வலங்கிளர யிற்கைம்மலர்ப்பிரான் மாயன் மகளிரொட
மருமாண்பினதாய்ப்

புலங்கிளரறமொன்றனந்தமாயோங்கும் பொற்பதாய்த்

திகழ்ந்தகந்தவனமே

நலங்கிளருயிர்க்கெந்நாளு மினபெல்லாநல் கிடத்

தலத்தினண்ணியதே.

(39)

நேரிசை அகவல்

நண்ணி யவன்பா பானவையையுங் குணனா
யெண்ணியருளு மெல்லையிலளியோ
னகமயலெலாமற வருட்குமயமே
சுகமயமெனவெனைச் சொல்லுமாவைத்தோன்
றேறக்கருத்திற்றினங் களியூற்று
மாறக் கரத்தினரும் பொருளானோன்
றிருப்பரங்குன்ற முற்சினகரத் துயிர்கடங்
கருப்பரங்குன்றக் காதலின மர்வோன்
றாயர் களறுவர் தருமுலைப்பால் பசி
மேயசீறாரென விழைவுறப்பருகினோ
னுள்ளத் தருளறாவுமையிறைமுகத்துரை
வள்ளச் சுவைப்பான் மணந்திடக்கொஞ்சுவோன்
றிகரிளம்பிறை நிகர்தந்தவெள்ளாம்பல்
புகரறு மணிமயிற்போத்தவையூர்வோன்
கருணைவடிவமாக்கச் சளமலமறக்
குருபரனெனப்பேர் கொண்டுவீற்றிருப்போன்
றாடலைப்புணர்வுணர் தகையோருள்ளத்
தாடலையொழியாவனந்த சுகத்தோன்
றாவருமின்பச் சோகம் பாவனை
மேவியவிபுதர்கள் விழிக்கெதிர் நிற்போன்
பூதமைந்தேனையுறமீ தென்ன

200/சிவசம்புப்புலவர் பிரபந்தப் பெருந்திரட்டு

வோதுறு நான்மையினுறு மண்டத்தொகை
 யாங்கவைக்கெலாந்தன்னருள்சிறி தடைந்தோர்
 பாங்குறவேத்தியல்பரிக்கு மாவைப்போன்
 வேலினினுணர்ந்தனன்மிடனினதென்ற
 வாலரிழுகவனை வச்சிரத்தெறிந்தோ
 னடியிணைவணங்கா தங்கை கூப்பியமதக்
 கடிமலர்க்கிழவனுட் கலங்கிடக்குட்டினோ
 னாருயிர்கள் மத்தாணையின மர்ந்து
 மேவிடவதுதான் மேவிடாப் பூரணன்
 றாங்கரும் பிணியாத பத்தெய்த்தேன்றன்
 பூங்கழனிழலிற் புணர்ந்திடவருள்வோ
 னிப்பவத்துறத்தவமிலை யெனிலதுமுதி
 ரெப்பவத் தென்னினு மெனையுநேர்ந்தாள்வோ
 னொருமந்திரம் பிறிதுரைத்திடாதெனைத்தன்
 றிருமந்திரத்தையே செப்பிடவைத்தோன்
 காவலரந்தகன்கள்வர் முர்க்கர்
 மேவலர்வியர்த்தகம் வெளிநட்டோரான்
 மடியரவிடியவமிருத்துநோய் விலங்குநீர்
 கடியினாலன்பர்கள் கலங்கிடா தருள்வோன்
 வீடுசுரர் முடிவெறியேனுளந்தலை
 காடுமறைபுனங்கமழ்மலர்க்கழலோன்
 முன்னானோற்ற முறைக்குறப்பன்மனைப்
 பின்னாள் வாரணப் பெரும் புள்ளாக்கினோன்
 விந்தையூர் சிங்கமுகற்குமையனார்
 கரியியலுறத் தவங்கண்ட தாரகற்கும்
 பொருசமர்க்குற்றது புகன்றருணீதியோ
 னைவிராயுடற்றா தடன்மயிர்யோத்து நீஇக்

கைவிடாதளியனேன் கலங்களு ரொழிப்போன்
 யாழ் மதிமகோற்சுவத்தின்பப் பவனியா
 னூழ்மதியன் பருக்குளக் களியருள்வோன்
 மதிவளருவாவின் வாரித்தீர்த்தம்
 விதிவழி திழைத்துயிர் வினைப்பகை தடிவோன்
 றுலை மதிவிழாவின் றூய வுலாவந்
 தலைவொழித்துயிர் கட்கானந்தமருள்வோன்
 கார்த்திகை சட்டிகவி விரதத்தினை
 யார்த்தியினோற் பவரத்துயரெறிவோன்
 காரமேருத்தலைக்கடவுளருய்யப்
 பாரமேசுர மெய்ப்படிவங்காட்டினோன்
 மெய்த்தவமுழுந்தவேடர்கள் காணமெய்ச்
 சுத்ததேசோமயச் சுந்தரங் காட்டினோ
 னாதமுடிவெடுநாதமும் வேதமும்
 போதமுங்காணாப் பூரண பரசிவந்
 தண்டமிழோங்கச் சைவமோங்கத்
 தொண்டரொடுயி ரெலாஞ்சு கோததிழீழ்கத்
 தானந்தருமந்தவ மகமோங்க
 வானந்திங்கண்மும் மாரிபெய்யப்
 புரவலன் செங்கோல் பொலியவான்வாழ
 விரவலர் கதுப்பினாரிருங் கற்போங்க
 கந்தவனத்தினிங் கண்ணனாருதவிய
 பைந்தொடிமட வார்ப்பாங்குறமருவித்
 தேறுமுகத்தருடேக்கு
 மாறுமுகப்பிரானவன்றானுலகமே

(40)

- முற்றிற்று -

202/சிவசம்புப்புலவர் பிரபந்தப் பெருந்திரட்டு

தமிழகம் வந்ததன் பின்னர்தான் கவிதை எழுதினார் என்று சொல்வது தவறு. கவிதை எழுதினார் என்று சொல்வது தவறு. கவிதை எழுதினார் என்று சொல்வது தவறு.

விஞ்சதி

கவிதை எழுதினார் என்று சொல்வது தவறு.

கவிதை எழுதினார் என்று சொல்வது தவறு.

கவிதை எழுதினார் என்று சொல்வது தவறு.

கவிதை எழுதினார் என்று சொல்வது தவறு.

கவிதை எழுதினார் என்று சொல்வது தவறு.

கவிதை எழுதினார் என்று சொல்வது தவறு.

கவிதை எழுதினார் என்று சொல்வது தவறு.

கவிதை எழுதினார் என்று சொல்வது தவறு.

கவிதை எழுதினார் என்று சொல்வது தவறு.

கவிதை எழுதினார் என்று சொல்வது தவறு.

கவிதை எழுதினார் என்று சொல்வது தவறு.

கவிதை எழுதினார் என்று சொல்வது தவறு.

கவிதை எழுதினார் என்று சொல்வது தவறு.

கவிதை எழுதினார் என்று சொல்வது தவறு.

கவிதை எழுதினார் என்று சொல்வது தவறு.

கவிதை எழுதினார் என்று சொல்வது தவறு.

விஞ்சதி

நல்லைக் கந்தசுவாமி விஞ்சதி

நல்லைக் கந்தசுவாமி விஞ்சதி

சாற்றுகவி

எந்தே சிகன்சிவசம்புப் புலவனியன் முழுதுஞ்
சந்தேகத் தீர்ப்பல் லாண்டு குரவரைத் தாழ்ந்துகற்றோன்
கொந்தேறும்பொழில் சூழ்நல்லை வேற்கைக்குரு பரன்மேற்
செந்தேனொழுகிடும் விஞ்சதிப்பாடலைச் செப்பினனே

(இது நூலாசிரியது மாணாக்கரும் நொத்தாரிசுவமாகிய
அல்வாய் இ. ஆறுமுகப்பிள்ளையவர்கள் சொல்லியது)

204/சிவசம்புப்புலவர் பிரபந்தப் பெருந்திரட்டு

காப்பு

நல்லைநகர் வேற்றிருக்கை நாதனருட் கந்தனுக்குத்
தொல்லியலார் விஞ்சதிப்பாச் சொல்லிடவென் - கல்லியலார்
சிந்தையினும் வந்துகுறை சிந்துமரன் றந்தமுக்கட்
டந்திமுகத் தைந்துகரன் றாள்.

நூல் ஆசிரிய விருத்தம்

சீரேறு பொன்னுலகை யும்பஞ்ச தருவையுந்
திருவையு மருஞ்சருவையுந்
தெருண்மறையை யும்பூசை தருமுறையை யுங்கலைக
டெரியுமெய்த் துறையையுமொரீஇத்
தாரேறு பைந்துளவ மவுலியரி முதலாஞ்
சமஸ்தரையு மாண்டவெஞ்சூர்
தடநகர்ச் சிறையமர்ந் தாற்றப் புலம்பிய
சயந்தன் கனாவுற்றவுண்
ணாரேறு மற்புதக் கருணைவெள் ளத்தொர்துளி
நாயிற் கடைப் பட்டவிந்
நாய்க்கும்வாய்க் கிற்பிறவி நோக்குமற் றதினூங்கு
நன்மருந் தேதுமுளதோ
தேரேறு தெருவெலா மன்பர்கண் ணீரினாற்
சேறேறு திருநல்லைவாழ்
செயமயிற் குந்தனே திரிபதகை மைந்தனே
சிவனுதல் வருங்கந்தனே. (1)

காரெலாம் பெய்தென்ன மெய்யன்ப ருளமெலாங்
 கவலையொழி யப்பொழியுமெய்க்
 கருணைவெள் எத்தொர்துளி வயனினுநெடு முப்படுங்
 காலத்தில் வாய்க்குமென்னப்
 பேரெலாந் தேய்த்தவெஞ் சிறுமையாஞ் சிறைநடைப்
 பிணமென வரற்றுவேனைப்
 பிரபந்த வாணர்களை நோக்கா வுலோபப்
 பிசாசுகளி னேக்காதநீ
 யேரெலாங் குலவிடு மகேந்திர புரச்சிறையி
 லிடரெலா முற்றசுரர்பா
 லெய்திமார்ச் சாரசம் பந்தமா யினையலீ
 ரென்றதெவ் வண்ணமெந்தாய்
 சீரெலாந் திகழ்மனை யெலாமன்ன மிட்டுணுஞ்
 செயலெலாம் பெறுநல்லைவாழ்
 செயமயிற் குந்தனே திரிபதகை மைந்தனே
 சிவனுதல் வருங்கந்தனே. (2)

இந்நாட்ட விருளினைத் தீர்த்தவிரு மொளிமணிக்
 கீந்ததையு மிளமைமுதலா
 வின்றளவும் வாயிலா வுணவுடைக ளீந்ததையு
 மெளியேன் மறந்தேன்கொலோ
 வந்நாட்கள் போலினிப் பிறவர்களிற் புகவிவ்
 வாண்டுமுதிர் வும்பிணிகளு
 மல்லற் படுத்துவன கற்கவரு கின்றவர்க
 ளாருமிலை யென்புரிசுவே
 னன்னாட்ட மாகப் பரிப்பவர்க ளாருமிலை
 நன்றியறி யாச்சிறியர்பா

னண்ணியிக் காயத்தை யோம்பினா னாணென்னு
 நஞ்சினாற் றுஞ்சுவாரார்
 தென்னாட்டி லேயுருத் திரசரும னாவந்த
 செல்வனே திருநல்லைவாழ்
 செயமயிற் குந்தனே திரிபதகை மைந்தனே
 சீவனுதல் வருங்கந்தனே. (3)

பரிப்பார்க ளாருமிங் கில்லாம லாவவிப்
 படுபாவி படுமிடரெலாம்
 பார்க்காநி னனந்தநய னங்களுங் காரிருட்
 படலத்தின் மறைவுற்றவோ
 நரிப்பாக நீதநித மினைந்துசொ லிப்புரையை
 நன்குறக் கேட்டருள்செய
 நாட்டத் தொகைப்பட்ட செவியெலாம் வெதிரியலை
 நண்ணியகொ லோபன்னூலும்
 விரிப்பாக வோதியிடு மதியையும் விழுங்கிமேன்
 மேலடரு முலவழலால்
 வீடிடுகை திருவுள்ள மின்னுமறி யாதோ
 வியத்தகுந் தருமவியலைத்
 தெரிப்பாரு மினிதுறச் செய்வாரு மமர்தருந்
 திருமடந் திகழ்நல்லைவாழ்
 செயமயிற் குந்தனே திரிபதகை மைந்தனே
 சீவனுதல் வருங்கந்தனே. (4)

பொருளெலா மெஞ்சாத பரிதான வகையினும்
 பொய்ச்சா தனம்பொறிக்கும்
 புரிவினும் வினையெலா நடமாடு மனையெலாம்
 பொழுதெலா முறநிரப்பி

யருளெலா முருவான நீயொர்முத லுளையென்னு
 மறிவிலா தெவ்வெவர்க்கு
 மவமெலாஞ் செய்துபழி பவமெலா மீட்டிவைத்
 தயலெலா நோவவாழு
 மருளெலாங் குடிகொண்ட மறவரிவர் வலியெலா
 மதமெலாம் போக்கியளியோ
 மனமெலா மகிழ்வெலா மடையவுட் டயைகூர்ந்து
 வரமெலாந் தந்தருளுவாய்
 தெருவெலாங் குலவிடுங் கலையெலா மடமெலாந்
 திரிபிலா தொளிர்நல்லைவாழ்
 செயமயிற் குந்தனே திரிபதகை மைந்தனே
 சீவனுதல் வருங்கந்தனே. (5)

பாவவகை முற்றறச் செய்துவிட் டேனருட்
 பத்தர்பணி செய்தறிகிலேன்
 பரமசுக முதவிடும் வீட்டுநூல் குரவர்கள்
 பதந்தழீஇ யாயமுயலேன்
 கோவிலை வலஞ்செயேன் றிருவல கிடேன்வினைகள்
 குறையநெய் விளக்கேற்றிலேன்
 குழவிக ளநாதர்க டுறந்தவர் விருத்தர்கள்
 குடங்களிவ ரைப்பேணிலேன்
 காவன மமைத்திலே னிழன்மர மமைத்திலேன்
 கரையுயர் குளந்தொட்டிலேன்
 கவலைக் கடற்கலா னின்னுடைய திருவருட்
 கடலுக்கு மாளாவனோ
 சேவலங் கையனே முழுவது மகம்புறஞ்
 செய்யனே திருநல்லைவாழ்

செயமயிற் குந்தனே திரிபதகை மைந்தனே
சிவனுதல் வருங்கந்தனே. (6)

ஊனையுமுள் ளாவியையு முள்ளையு மொருங்குற
வருக்கியிடு மிசையிற்சில
வோர்ந்தன வகோராத் திரம்பாட விப்பிறப்
புதவியது மாதவமெனுந்
தானையுத திப்புவிநல் லோர்பல வநந்தந்
தவப்பய னெனச்சொலாரோ
தமியனேன் மாட்டந் தகன்பாச மடுமடந்
றண்டமேந் திக்கடுங்கா
ரானையுந் திக்குறுகு நாளஞ்ச லென்றடிக
ளாறுமுக நேர்வதையிதே
யனவரத வேண்டுகை மறேன்மறே லன்பருளி
னள்ளியள் ளிப்பருகிடுந்
தேனைமழை யேகடவு ளானைபதி யேவிபுத
சேனையிறை யேநல்லைவாழ்
செயமயிற் குந்தனே திரிபதகை மைந்தனே
சிவனுதல் வருங்கந்தனே. (7)

உந்தையொர் மடக்கொடி தனித்தவள் கருப்பம்
துயிர்த்திடச் செய்ததும்வனத்
தொகுபற்று மற்றுழ லிராறுபன் றிப்பறழ்க்
குயிருதவி செய்ததுநரை
வந்தியிசை யாளரன் புக்காக மண்விறகு
மதிமுடிக் கொண்டதுமுதன்
மற்றின்ன ஷுழிவரை மலரயன் வகுக்கினும்
வரம்புபடு மோபடாவே

தேவபாகம் / 209

தந்தைசெயன் மைந்தனுக் குளதென்ப ரென்றுஞ்
சகத்தவ ரவற்றிலொன்றுஞ்
சாமிக் கிலாததிற னென்னளவி லென்னினான்
சாலக் கடும்பாவிதான்
சிந்தைவன் கண்ணகு நெகிழ்ந்தேத்த மெய்யருட்
சீர்காட்டி யணிநல்லைவாழ்
செயமயிற் குந்தனே திரிபதகை மைந்தனே
சிவனுதல் வருங்கந்தனே (8)

முன்னிலங் கார்வமுற வைத்துவள் என்மையவர்
மும்மன்னர் நன்னரோம்ப
முதநுகர் வெலாநுகர்ந் திறவா திறந்தனர்கண்
முதுகலைப் புதரந்நாளா
ரெந்நிலங் காமுறா தவரிசைமை யளியனேன்
யாக்கையுடை பாடைதெய்வ
மினையபல வுந்திரிந் ததிசேணி னின்றுவந்
தியல்புளிக் கோல்பரித்த
பொன்னிலங்காரமுடி வேந்தரா ணாடிதிற்
பொலிசுவைத் தமிழ்கற்றது
புலனழிய வுந்தின நினைப்பாடி நெஞ்சமுடல்
புண்படவு மோபுண்ணியா
தென்னிலங் காபுரச் சலசைசுந் தரமுகத்
திலகமென வொளிர்நல்லைவாழ்
செயமயிற் குந்தனே திரிபதகை மைந்தனே
சிவனுதல் வருங்கந்தனே. (9)

இப்பாரில் வாழ்வொழியு நாளறிய லேனறியை
யெம்பிரா னப்பொழுதுமுன்

னிசைபாடி யின்பாவில் வெளியேனுன் னிணையடியி
 லெய்தியிட நேர்ந்தருள்செயாய்
 முப்பா லுயிர்க்குமொரு பதியே தமிழ்க்கும்ப
 முனிவனுக் கினியகுருவே
 முழுமலத் திரயவிரு ளடுபரிதி யேநாத
 முடிவே மெய்ஞ் ஞானவடிவே
 கைப்பாலி னேந்துசுட ரறுமுகச் சத்திக்
 கருத்தா விருத்தாவெழிற்
 காளாய் குழந்தாய்மெய் யன்பர்கள் விழுங்கிடுங்
 கற்பகக் கனியேபொலஞ்
 செப்பா வெனுந்தனத் தங்கிகொஞ் சக்குதலை
 தேக்கும்வா யாநல்லைவாழ்
 செயமயிற் குந்தனே திரிபதகை மைந்தனே
 சிவனுதல் வருங்கந்தனே. (10)

பொன்பூத்த மணிமுடிச் சீரமாறு மாறிரு
 புயாசலமு மிகுதண்ணளிப்
 பூரண மதிக்கழகு தரும்வதன மாறுமம்
 புயவிழிகள் பன்னிரண்டு
 மன்பூத்த நிகமாக மக்கலை வடித்தமணி
 வாயும்வெண் டரளநகையும்
 வாய்ந்தபட் டுக்குநல மீந்தசிற் றிடையுமரி
 மகளிரம ரிருபுறமுநின்
 முன்பூத்த வருளினாற் பக்குவான் மாக்கட்கு
 முத்தியருள் சுத்தவடியு
 முந்துதே சோமயத் திருமேனி யுஞ்சத்தி
 முதலியவு நீபத்தளித்

தென்பூத்த வுரமுங் கனாவிலுமென் னெஞ்சிற்
 றிருக்கிலுல வும்வகையென்னோ
 செருவல்ல சிகிநேச கருவல்லல் வினைநாச
 திருநல்லை முருகேசனே. (11)

அந்தண மகராறு வருக்குமலை யத்திலம
 ரடிகளுக் கருணகிரியார்க்
 கைம்முகப் பரமற்கு நான்முகப் பிரமற்
 கருந்தகைய குருவாயினை
 மைந்துபெறு சூர்முத லிரந்ததொல் வரத்தினை
 வழாதருளி னாய்சயந்தன்
 வானவர்கள் பால்வலிதி னுற்றினைய னீர்மீட்பம்
 வல்விரைந் தும்மையென்றா
 யிந்திரனை விண்ணகர்க் குடியேற்றி னாய்கீர
 னின்பக் கவிக்கருளினை
 யின்னுஞ் சிதம்பர முனக்கருளி னாயளிய
 னேற்கருள்செய் யாததென்னோ
 சிந்தனா தீதனே செகதண்ட நாதனே
 திருகடு மலர்ப்பாதனே
 செருவல்ல சிகிநேச கருவல்லல் வினைநாச
 திருநல்லை முருகேசனே. (12)

கந்தசுப் பிரமணிய சரகான சம்பவ
 கஜாருட பிரமசாத்த
 கார்த்திகே யாகடம் பாகூர சங்கார
 கவுரிந் தனவிசாக
 சந்தமுலை வல்லிகல் யாணசுந் தரசேந்த
 தாரகாந் தககுமார

சாமிநா தாகுக் குடத்துவஜ வரிமருக
 சத்திதர சண்முககுக
 தந்திமக ளன்பசுர சேனாப தீவசிய
 தரமுறு மனோரதவெனச்
 சர்வகா லத்துநினை யேத்தடிய ரீற்றினிற்
 சமபடர்க் கஞ்சவாரோ
 செந்தமிழ்க் கவிகளின்வை வாருக்கும் வாழ்வுதவு
 ஸ்ரீமகா ராஜபிரபோ
 செருவல்ல சிகிநேச கருவல்லல் வினைநாச
 திருநல்லை முருகேசனே. (13)

வார்த்திக தசைத்திசை யிருத்துதி சுகத்தென்ன
 வைகறொறும் வேண்டிநொந்துன்
 மலரடித் துணையைக்கண் ணீரினா லாட்டிட
 மறாதுதவி செய்பவர்கள்போற்
 கார்த்திடுமுள் வச்சையர் புறங்கடையி லுய்த்திசைக்
 கவிபாடு வித்திலச்சைக்
 கனவினாற் சுட்டுவிட் டாய்பின்னு நின்னுடை
 கருத்தைக் குழைக்கலாமென்
 றார்த்திகிள ரப்பாட நெஞ்சுற்ற புண்ணெலா
 மாகமுழு தும்பரம்பி
 யாவலாய் நொந்திட வவித்ததுன் பாற்பெற்ற
 வாக்கமிய் தலமலங்காண்
 சீர்த்திநனி யேத்திமலர் தூர்த்திடுமெய் யாத்தர்குறை
 தீர்த்திடுங் கார்த்திகேயா
 செருவல்ல சிகிநேச கருவல்லல் வினைநாச
 திருநல்லை முருகேசனே. (14)

ஒருந் தகைக்குலத் தார்தகைந் திடவுநில
 மாதிமுழு துங்கிளைப்பே
 யகவிருள் படர்ந்தபரி தானவெங் குறளுட
 னணைந்தப கரித்திடப்பல்
 லுருந் திரிந்துகவி பாடியும் போதித்து
 மொழுகுமீவ் வியல்பரித்தாண்
 றுற்றுளவொ ரைந்துதலை யிட்டவெண் பதுவரையிவ்
 வுலகத் திருந்தேனனி
 நேருந் திறஞ்சிறிது மோரேனெல் லாமோர்வை
 நீநம்பி னார்ப்புரக்கு
 நெறியுநின் பாலதே யெனையருட் கடலாட்டு
 நேரமுமிந் நேரமேகாண்
 டேருங் கலைத்தேசி காதேசி கம்பொருவு
 தேசிகா குலதேசிகா
 செருவல்ல சிகிநேச கருவல்லல் வினைநாச
 திருநல்லை முருகேசனே

(15)

ஓங்குமளி யானுந்தை பாப்பாடி யன்பர்க
 ளுவக்கநிதி யீவித்தது
 முண்டுதேக் கித்திருப் பாடலமு தாற்றுணா
 வொளிர்படிக் காசுநிதியம்
 பாங்குபெறு நெல்லுமலை கின்னமுத லாயமெய்ப்
 பத்தர்க் களித்ததுமடப்
 பரவைமனை யிற்றாது சென்றதுமுன் னாமின்ன
 பார்விண்ணி லாரறியலா
 ரீங்களிய னேன்பாட யாண்டுமுதிர் விற்பிணி
 யிலம்பாடு நீயீந்தனை

யிதுபிள்ளை மதியோ வொறுப்பவர்க ளாரெனை
 யெனுஞ்செருக் கோவென்வினையோ
 தேங்குமுத வாய்க்கவுரி பூங்கலை மடிக்கண்வளர்
 தீங்குதலை வாய்க்குமுந்தாய்
 செருவல்ல சிகிநேச கருவல்லல் வினைநாச
 திருநல்லை முருகேசனே (16)

இந்தவுட லெய்தநான் முந்தையி லியற்றியதொ
 டென்றுநினை யேபாடிமெல்
 லிணையடித் தொண்டனாய் வாழப் புரிந்ததவ
 மெல்லா முடிந்ததினிமே
 லெந்தவிடர் வந்திடினும் யார்பிறர் தகைந்திடினு
 மெண்ணமிது மாறிடுவதோ
 வெரிவிழிக் காலனுறு நாளுமஞ் சேன்பெரி
 தெதிர்ந்துநி னிரும்புகழையே
 சந்தமுறு கவிகளாய்ப் பாடுவே னாடுவேன்
 சாமிபுரி சோதனையெலாந்
 தமியேனை யாண்டரு ளருட்குறிப் பெனவுளஞ்
 சங்கையற முற்றுணர்ந்தேன்
 செந்திநக ரையனே கந்தவன மெய்யனே
 சிந்துமுனி பணிதூய்யனே
 செருவல்ல சிகிநேச கருவல்லல் வினைநாச
 திருநல்லை முருகேசனே. (17)

கோலா கலக்கஜ முகன்றாதன் மேலுய்த்த
 குன்றுகளொ ராயிரமுமெய்க்
 குறுகிடா மற்பொடிந் ததுவும்வய விசயன்முற்
 கூடலா ரமரினெய்த்து

மேலான வழியினாற் போற்றிடக் ககனமேன்
 மேவியடன் முடுவலூர்தி
 வெம்படை யளித்ததும் வாரியிடை மாயவள்
 விடாதோம்பும் வீரர்மீள
 வேலா யுதத்தினை விடுத்ததுஞ் சூரனவை
 விமலவேற் றணையுய்த்ததும்
 வினவியும்நின் னருளைநம் பாவெறிய மீடேறும்
 விதம்வேறென் னளவுபடையாச்
 சீலா வருஞ்சைவ நூலா விமாசலச்
 சேலார்கண் ணம்மைபாலா
 செருவல்ல சிகிநேச கருவல்லல் வினைநாச
 திருநல்லை முருகேசனே. (18)

ஓவாம னினைநித மிறைஞ்சவரு வார்செல்வ
 ரொருகோடி பேரவர்தமி
 லொருவருக் கென்குறை தவிர்க்கெனச் சொப்பனத்
 தோதின் னொருகாலுமுன்
 பூவாத மகிழ்வுளம் பூக்கவுடன் முழுதும்
 பொடிக்கவிழி நீர்ததும்பப்
 போற்றினின் றிருநாம மெல்லா மெழுந்துடன்
 புலவர்பெரு மானகரின்
 காவாக வெனைவைப்பர் கவியினுங் கண்கண்ட
 கடவுளென் றுனையுலகெலாங்
 கைகுவித் திடுவதை மறுப்பதா ரளியனேன்
 கண்ணிருண் மறைப்பொழித்த
 தேவாதி தேவனே சிவதந்த்ர நாவனே
 செவிநிறை யருட்பாவனே

செருவல்ல சிகிநேச கருவல்லல் வினைநாச
திருநல்லை முருகேசனே. (19)

எத்திக்கை நோக்கிடினு மங்கெலா மெனைவர்க்கு
மீதையம்விழி புய்க்கலாற்றா
வெழிலுமொளி யுஞ்சீரு மோங்குமுரு வும்வதன
மருமூன்று மருணவாயுஞ்
சத்திக்கு வாய்ந்தகர முதலான கரமுநாற்
றடமரும முந்துய்யசிற்
சத்திமாத் திரையாய்ப் பரானந்த வாழ்வுதவு
தண்டைத் துணைச்சரமும்
பத்திக் குலாசலப் புயநிரையி ராறுமாய்ப்
பத்திகனி யத்தோன்றியென்
பாவினை வினாய்நகை யரும்பிக்கண் ணொருசிறிது
பார்க்கிலுட னீடேறுவேன்
சித்திக்கு மரிதான முத்திக்கு முதல்வனே
தித்திக்கு மின்பநறவே
செருவல்ல சிகிநேச கருவல்லல் வினைநாச
திருநல்லை முருகேசனே. (20)

வாழி வெண்பா

வாழிதிரு நல்லைநகர் வாழியயிற் கந்தனருள்
வாழிதிருத் தொண்டரெலாம் வாழிசைவம் - வாழிதமிழ்
வாழி தமிழ்தரும மன்னவளர்க் குஞ்செல்வர்
வாழிபுவி வாழி மழை

- முற்றிற்று -

செய்து கொடுத்திருக்கிறார்கள். இதைப் பற்றி

பெரிய அளவில் கவனம் செலுத்த வேண்டும்.

இந்த நிலைமையை மாற்றுவதற்கு அரசு

செய்ய வேண்டிய நடவடிக்கைகளை எடுக்க வேண்டும்.

இந்த விஷயத்தில் அரசு தலையிடுவது அவசியம்.

இந்த விஷயத்தில் அரசு தலையிடுவது அவசியம்.

இந்த விஷயத்தில் அரசு தலையிடுவது அவசியம்.

இந்த விஷயத்தில் அரசு தலையிடுவது அவசியம்.

இந்த விஷயத்தில் அரசு தலையிடுவது அவசியம்.

இந்த விஷயத்தில் அரசு தலையிடுவது அவசியம்.

இந்த விஷயத்தில் அரசு தலையிடுவது அவசியம்.

இந்த விஷயத்தில் அரசு தலையிடுவது அவசியம்.

கண்ணி

சீவகுருக்கண்ணி

- முதற்பாகம் -

சிவகுருக்கண்ணி

முதற்பாகம்

புண்ணியமெய்த் தொண்டரெலாம் போற்றுஞ் சிவருமேற்
கண்ணி புனைவிக்குங் கரிமுகனார் கண்ணருளே. (1)

சீர்பூத்த துய்யவருள் செய்துநமைத் தாங்கநின்போற்
பேர்பூத்த தேவர் பிறரார் சிவகுருவே. (2)

ஆறுமுகத் தேவே யருட்கடலே யுண்மைநிலை
தேறினருள் ஞ்றுமின்பத் தேனே சிவகுருவே. (3)

உன்னையே நம்பி யுறைவேற்குச் சற்றிரங்கி
லென்னையோ கெட்ட திறையே சிவகுருவே (4)

பத்திக்குட் பட்டநல்லோர் பாப்போல வென்பாவுந்
தித்திக்கு மாறருணீ செய்யாய் சிவகுருவே. (5)

காலனழ லென்னக் கனன்றுகடா வூர்ந்துவரி
னீலமயி லேறியென்முன் னீவா சிவகுருவே. (6)

ஆறாம னைந்தியா னரற்றொலிநின் காதிலின்னு
மேறாத வண்ணமிது லென்றோ சிவகுருவே. (7)

நின்புகழைக் கேட்டவுட னேத்திரநீ ராறாக
வென்புருக நான்மகிழ்வ தென்றோ சிவகுருவே. (8)

எத்தனையோ சொல்லி யிரக்கினுமென் மேனினது
சித்தமிரங் காத திறமென் சிவகுருவே. (9)

220/சிவசம்புப்புலவர் பிரபந்தப் பெருந்திரட்டு

ஓவாம லென்று முனைக்கருது மாறு பெற்றோ
னாவா விதுதவப்பே றன்றோ சிவகுருவே. (10)

வள்ளலென்றுன் னம்பியவென் மாட்டிரங்கா வண்ணமிதுன்
பிள்ளைமதி யோவெம் பிரானே சிவகுருவே (11)

வெம்புமியல் பான வினையனந்தஞ் செய்யினுந்தந்
நம்பினர்க்குத் துன்பியற்றார் நல்லோர் சிவகுருவே. (12)

முன்னாளி லன்பர் விழிமுற்பட்டா யென்றிடிளிங்
சிந்தா ளஃதொழிந்த தென்னோ சிவகுருவே. (13)

தேனென்கோ கண்டென்கோ சீனியென்கோ தெள்ளமு
தானென்கோ நின்னைத் தமிழேன் சிவகுருவே. (14)

பொய்த்தருவர் கோமானின் பொன்னருவைக் கண்டுய்ய
வெத்தனையோ கண்பெற்றா னெந்தாய் சிவகுருவே (15)

தக்ககனா வற்றுச் சயந்தற் கினையலென்ற
லக்கருணை யேழைக்கு மாமோ சிவகுருவே (16)

தீராத வெய்யமிடித் தீயைத் தணித்திடுவா
னாராரென் றேத்திடுவே னையா சிவகுருவே. (17)

தேறுமுக மின்றித் திரிந்தேமை யாளவன்றோ
வாறுமுகங்கொண் டடைந்தாய் சிவகுருவே (18)

மருளாழிப் பட்டுமுனை வாழ்த்தியிடு நாயேற்
கருளாமல் விட்டுவிட லாமோ சிவகுருவே. (19)

நின்னையே நோக்கி நெடுநாட் புலம்பியுமிங்
கென்னையோ பெற்றசுக மெந்தாய் சிவகுருவே. (20)

அந்தகனா ரென்றணைவா ரந்தநா ணீயுமென்முன்
வந்தருள வேண்டும் வரதா சிவகுருவே. (21)

வெய்ய பிணியிதையும் வீட்டியின்னு மோர்பிணியிம்
மெய்யனு காமற்புரக்க வேண்டுஞ் சிவகுருவே. (22)

பாவிக் கிசைந்த தென்றோ பண்பற்ற புல்லருழைச்
சேவிக்க விட்ட திறந்தான் சிவகுருவே. (23)

ஒன்றோ வுளக்கவலை யோதமுடி யாதிதைமற்
றொன்றோ தவிர்ப்பா யிறையே சிவகுருவே. (24)

என்னைப்போற் பாவிகட்கு மீடேற்றங் காட்டியிட
வுன்னைப்போ னல்லவரு முண்டோ சிவகுருவே. (25)

வெப்புறுமீவ் வுட்கவலை வீடவகை யொன்றினியென்
சொப்பனத்தி லுற்றேனுஞ் சொல்வாய் சிவகுருவே. (26)

கண்ணீரா லாகங் கழுவியிடு நல்லவரே
யுண்ணீடு மெய்யன் புடையார் சிவகுருவே. (27)

என்பாவிற் பத்தியென்ற தெள்ளளவு மில்லையெனி
லுன்பா லிரக்க முறுமோ சிவகுருவே. (28)

உனக்குமே லாவொருதே வுண்டோவுண் டானா
லெனக்கவனை யின்னே யியம்பாய் சிவகுருவே. (29)

மட்டுப் படாதழற்றும் வன்பிணிக ளுள்ளவெல்லாம்
பட்டுப்பட் டெய்த்தேனைப் பாராய் சிவகுருவே. (30)

மண்ணயிலு மெய்புரப்ப வாடியையோ வெண்ணாத
வெண்ணமெல்லா மெண்ணி யிடைந்தேன் சிவகுருவே. (31)

இன்றிரங்கு வாயோ வெளியேற்கிவ் வாருயிர்போ
மன்றிரங்கு வாயோ வறியேன் சிவகுருவே. (32)

சின்னஞ் சிறியமென்சொற் சேயைத்தாய் கைவிட்டா
லென்னையுநீ கைவிடுத லேற்குஞ் சிவகுருவே. (33)

நீயிருக்க நானிந் நெடுந்துயருந் றாலினிமேற்
றாயிருக்கச் சேயுந் தளருஞ் சிவகுருவே. (34)

வஞ்சமற மாந்தருள்ளின் வன்கணென்மட் டுன்னிருஞ்சீர்
நெஞ்சிலுமொன் றுற்ற நிலையென் சிவகுருவே. (35)

தவறுடைய மைந்தனுக்குஞ் சஞ்சலந்தான் காணி
லெவரருளார் பெற்றா நிறையே சிவகுருவே. (36)

இப்பகலெல் லாமிரங்க வெண்ணாத நின்னையினி
யெப்படிநா னம்பி யிருப்பேன் சிவகுருவே. (37)

இன்றருள்வா யின்றருள்வா யென்றெண்ணி நானிருப்பச்
சென்றதுகா ணெல்லாத் தினமுஞ் சிவகுருவே. (38)

எட்டுணையும் பத்தியிலா னென்றெனைநீ முற்றாய்க்கை
விட்டனையே லுற்றதுணை வேறார் சிவகுருவே. (39)

இப்பாணின் பாற்பெற்ற வெச்சகமுங் கண்டனன்மே
லுப்பாலு மிப்படித்தா னாமோ சிவகுருவே. (40)

ஆற்றமுடி யாக்குறையா வல்லலெல்லா நானுழத்த
லேற்றதோ நிற்பெருமைக் கெந்தாய் சிவகுருவே (41)

எத்துயரும் பட்டே னினிப்பொறுக்க மாட்டேனின்
சித்தமிரங்கியருள் செய்யாய் சிவகுருவே. (42)

இந்த நெடுந்துயரம் யாவுமற நின்னுளத்தை
யெந்தவகை யாய்க்குழைப்பே னெந்தாய் சிவகுருவே. (43)

சஞ்சலமா மாழியிடைத் தாழ்ந்தேனைக் கைதூக்கி
யஞ்சலெனி னின்னொறுப்பா ரார்காண் சிவகுருவே. (44)

ஆண்டை நுகர்நிரைய வல்லலெல்லா மையோநா
னீண்டை நுகரவந்த தென்னோ சிவகுருவே. (45)

ஒன்றுசொல்லி யொன்றுசெயு முண்மையிலா வஞ்சருற
வென்றுபிரி வேன்கடையே னெந்தாய் சிவகுருவே. (46)

இருண்மேற் கிடந்தேமை யின்பநிலைக் கேற்ற
வருண்மேனி கொண்டெழுந்த வையா சிவகுருவே. (47)

மாற்றார் செயஞ்சதியில் வாடியையோ வேழைநின்சீர்
சாற்றாரி னேங்கத் தகுமோ சிவகுருவே. (48)

இருட்கண் விழுந்தலறி யேதமுற்ற பேயை
யருட்கண் டிறந்துபா ரையா சிவகுருவே. (49)

என்னை விழுங்கி யெழும்பவற்றோ சஞ்சலஞ்சற்
றுன்னருணைந் நிற்பி னுடையாய் சிவகுருவே. (50)

சாலத் துயரிரப்புச் சாதலினு மென்றசொலின்
சீலத்தை யிந்நாட் டெளிந்தேன் சிவகுருவே. (51)

உன்னியலி லொன்று முணராப்பே யானாலு
நின்னையன்றிப் பாட நினையேன் சிவகுருவே. (52)

நாடுநங்கே நீயெங்கே ஞானமெங்கே நல்லவரு
டானெங்கே முத்தித் தலைவா சிவகுருவே. (53)

தேடியுனைத் தெய்வமெனத் தீயே னிராப்பகலாப்
பாடினதிற் பெற்ற பலனென் சிவகுருவே. (54)

அன்னையென வந்திங் கருளுந் தகையான
வுன்னைமறந் தாலெனக்குய் வுண்டோ சிவகுருவே. (55)

தஞ்சமிலா தியான்புலம்பச் சற்றுமிரங் காநினது
நெஞ்சிரும்போ கல்லோ நிமலா சிவகுருவே. (56)

நீலமயில் வாகனமே னீயேறி வந்திடுமெய்க்
கோலமென்று கண்டுட் குளிர்வேன் சிவகுருவே. (57)

தேவ சிகாமணியே தெய்வத் திரவியமே
மீவருக்கு மூத்த முதலே சிவகுருவே. (58)

கேளாதி யையாவிக் கீழ்நன்பாட் டென்றுநினக்
காளா யடைந்தவர்சொன் னாரோ சிவகுருவே. (59)

சைவமே யுண்மையெனத் தாங்கண்டோர் கண்கண்ட
தெய்வமே யானந்தத் தேனே சிவகுருவே. (60)

தென்னனுடல் வெப்பைத் திருநீற்றாற் றீர்த்தகுபோ
லென்னுடல்வெப் பையுந்தவீர்த்தா லென்னோ சிவகுருவே. (61)

பன்னமுடி யாதபெரும் பாரப் பிணிக்கெல்லா
மென்னையோ வைத்தா யிலக்காய்ச் சிவகுருவே. (62)

உள்ளநா ளெல்லா முனைநம்பி னேனையிந்நாட்
டள்ளிவிட்ட தென்ன தவற்றாற் சிவகுருவே. (63)

வன்கணெல்லாஞ் செய்ததிந்த மட்டமையா தோவினிச்சற்
றென்க ணிரங்கா யிரங்காய் சிவகுருவே. (64)

ஆவியே கண்மணியே யானந்த வாரிதியே
தீவியவான் றெள்ளமுதே தேனே சிவகுருவே. (65)

ஆணிப்பொன் னேழுத்தே யாயெழிற்சிந் தாமணியே
மாணிக்க மேயழியா வாழ்வே சிவகுருவே. (66)

இத்துணைய துன்ப மெலாழுழப்ப முன்செய்து
வைத்தவினை யென்னோநான் வள்ளால் சிவகுருவே. (67)

வாழ்தியோ பேரिன்ப வாழ்வின் துன்பத்தி
லாழ்தியென வென்னைவிடுத் தையா சிவகுருவே. (68)

ஆறுமுக மன்றி யளியே னிராப்பகலா
வேறுமுகங் காண விரும்பேன் சிவகுருவே. (69)

நின்னையே பாடிடவு நீங்காத் துயரிதுமற்
றென்னைவகை போவ தினித்தான் சிவகுருவே. (70)

226/சிவசம்புப்புலவர் பிரபந்தப் பெருந்திரட்டு

ஒல்லாக் கடியவினை யுள்ளவெல்லா மாக்கியிடும்
பொல்லாச் சினமறலெப் போதோ சிவகுருவே (71)

தானவரு மற்றவராற் றாழ்வடைந்த வானவருங்
கானவரு மோநின்னைக் காண்பார் சிவகுருவே. (72)

மாதாவுந் தந்தையுமெய் வான்குருவுந் தெய்வமுந்
றாதாவு நீயெனநிற் சார்ந்தேன் சிவகுருவே. (73)

மாய வயிரமன வஞ்சரொடு கூடிநெஞ்சைத்
தீயவிசா ரத்துலைவு செய்தேன் சிவகுருவே. (74)

அருமந்த நெஞ்சுதனை யற்பகலாய்ப் பாழ்த்த
கருமந் தனிலே கழித்தேன் சிவகுருவே. (75)

பொன்போலு நெஞ்சுதனைப் புண்ணாக்கி மாய்த்துவிட
வென்போ லொருவ ரிலையே சிவகுருவே. (76)

ஆவாவந் தார்கொடிய வந்தகனார் தாழாமல்
வாவா வெனக்கருள வள்ளால் சிவகுருவே. (77)

உண்டியற்றா லென்போ லுணைத்துதித்துப் பாடவல்ல
தொண்டனுமுண் டோமெய்ச் சுடரே சிவகுருவே. (78)

ஓதனமுண் டேலெனைப்போ லுன்னை மறந்துழலும்
பாதகரு முண்டோ பதியே சிவகுருவே. (79)

நன்மைக்குத் தீமைசெய்து நாயே னிராப்பகலாய்
புன்மைக்கா ளாயலைந்து போனேன் சிவகுருவே. (80)

தீமைக்குத் தீமைசெயச் சிந்திப்ப தல்லானான்
றூய்மைக்க னிற்கத் துணியேன் சிவகுருவே. (81)

உள்ளழுக்கை நீக்க வுணரார் புறத்தழுக்கைத்
தள்ளிலடை வாரோநின் றாட்கீழ்ச் சிவகுருவே. (82)

அஞ்சினே னந்தகனார்க் காருந் துணையிலைநின்
செஞ்சரண மேதுணைமெய்த தேவே சிவகுருவே. (83)

போம்பொழுதைக் காந்துணையாம் புண்ணியமென்றாற்றாமற்
றேம்பினனா னந்தோவென் செய்வேன் சிவகுருவே. (84)

இன்னுமின்னு மென்ன விடர்வரினு நான்மறவே
னுன்னையொரு போது முடையாய் சிவகுருவே. (85)

இந்திரனார் பாடறிந்து மென்னோ நிதியாளர்
சிந்தை தெளியாத திறந்தான் சிவகுருவே. (86)

வெம்பிறவி வேலையிடை வீழ்த்தியிடே லின்னுமெனை
நம்பினே னின்னருளை நாதா சிவகுருவே. (87)

நல்லா யுளமமைந்து நாடி னினாதுசெய
லெல்லா மருள்கா னிறையே சிவகுருவே. (88)

பத்தியிலை யேனுமுனைப் பாடமுன் நான்செய்த
தெத்தனையோ மாதவந்தா னெந்தாய் சிவகுருவே. (89)

தெருட்கயலா காதவர்மெய்ச் சித்தமுறு நின்சீ
ரருட்கயல னாவேனோ வையா சிவகுருவே. (90)

ஒருநாளு நான்மறவே னுன்னையினித் தந்தகுணின்
றிருநாண் மலர்ப்பதமெய்த் தேவே சிவகுருவே. (91)

ஒன்றொருநோ யுங்குறுகா துன்னடியேன் னுஞ்சியிட
நன்றருள்செய் யாயகில நாதா சிவகுருவே. (92)

பொல்லா தவர்நிதியப் பொற்பினராய் வாழ்ந்திருக்க
நல்லார் துயருறலென் னாதா சிவகுருவே. (93)

அன்பினரல் லாரிருக்க வாக்கத்தி னின்னன்பர்
துன்பினராய்த் தாழ்ந்திடலென் சொல்லாய் சிவகுருவே. (94)

நெஞ்சிறந்து வாக்கிறந்து நின்றோயைத் தேர்ந்தவர்க
ளஞ்சுவரோ வந்தகனார்க் கையா சிவகுருவே. (95)

நித்தியமா மான்மாவி நீர்மைதெளிந் திவ்வுலகைப்
பித்தெனவிட் டாரே பெரியோர் சிவகுருவே. (96)

தேகமிது பெற்றவகை தேர்ந்துநினைச் சேரவென்பால்
யுகமுறு நாளு முளதோ சிவகுருவே. (97)

அன்ப ரருணகிரி யார்கவிக ணின்செவிகட்
கின்பவமு தோதேனோ வெந்தாய் சிவகுருவே. (98)

துஞ்சியதெந் நாளோ சுகத்திருந்த தெந்நாளோ
வஞ்சவினை யேன்பரம வாழ்வே சிவகுருவே. (99)

ஓங்கார மூலத் தொருபொருளா யோங்கியநின்
பூங்காலி லென்னைப் புணர்ப்பாய் சிவகுருவே. (100)

- முற்றிற்று -

அந்தாதி

திருச்செந்தில் யமகவந்தாதி

திருச்செந்தில் யமகவந்தாதி

அச்சிடுவித்தவர்

கலித்துறை

நதியேறும் வண்ணை யிளையதம் பிச்செல்வ னந்தனன்சீர்
விதியேறும் டகற்றர் வயித்திய லிங்கன்றன் மெய்ப்பொருளாற்
றுதியேறுஞ் செந்தில் யமகவந் தாதி துலங்குமவங்க
நதியேறும் வல்வையி லச்சி னமைந்ததெங்கு நீடியதே.

நூலாசிரியர்

பார்வளர் செல்வ வருளம் பலவள்ளல் பாலனியற்
பேர்வளா மெய்ச்சிவ சம்புப் புலவன் டிறங்கியிடுங்
கூர்வளர் வேற்றைக் குகபெரு மானுட் குழைந்தருளச்
சீர்வளர் செந்தில் யமகவந் தாதியைச் செப்பினனே.

குரவவணக்கம்

முற்றியற் பண்டித னாய சரவண முத்துவள்ளல்
கற்றினி தான்றசம் பந்தப் புலவன் கழன்மலர்கள்
பற்றி னகத்துஞ் சிரத்து மிருத்திப் படிபுகழ்ச்சீர்
பெற்றிடுஞ் செந்தில் யமகவந் தாதியைப் பேசுவனே.

காப்பு

ஆரலங் கறப் மறவந்து மெய்விதி யால்வளாப்பா
ராரலங் கற்பக லாச்சிக்கச் செந்தி ல்மாநாதருளு
மாரலங் கற்பந் தனைசேய்க்கந் தாதி யறைவித்திடு
மாரலங் கற்பரன் றந்தமுன் னோன்சர ணாமபுயமே.

நூல்

திருமாலை யம்புய னைத்தொண்டிற் கூட்டிய சீர்பலமு
திருமாலை யம்பயங் கர்சடை யானகண்டச்

செவ்விகொண்

திருமாலை யம்புய ரழ்மதிற் செந்திலித் தேங்கடம்பார்
திருமாலை யம்பும் தெவுறு மன்பர்கள் சிந்திப்பவே (1)

சிந்தைக் கடைய மலையையத் தாக்கிய தேதம்வனத்தார்ச்ச
சிந்தைக் கடையர் மதிப்பர்க ளாத்தர்க மர்த்தனறெவ்வூர்
சிந்தைக் கடைய வுலகருள் செந்திலிற் செல்வனகச
சிந்தைக் கடையல னைத்தான் பதியெனச் செப்புவரே (2)

செப்பத் திரவிய லாநகி னாட்டச் சிவைகுமரன்
செப்பத் திரவி யனமணி யேந்தி திருமருகன்
செப்பத் திரவியத் தாரமர் செந்திலிற் செல்வனிசை
செப்பத் திரவியன் ஞாலத்தென் செய்தனன் சீர்த்தவமே (3)

தவனங் கடியற்ற பந்தரொ டாதுலா சாலைகள்கந்
தவனங் கடியவி ரிற்றுளனுஞ் செந்நிற றலத்தொளிரா
தவனங்கடியவ ரின்னலெல் லாந்தெலுந் தந்திமங்கை
தவனங் கடிய விருளொழித் தாளத் தகையவனே (4)

கையறன மாற்றக் கருதினெஞ் சேரே கவின்குறத்தோ
கையறன மாற்றகு மோதித்தெய் வப்பிடி காதலன்
கையறன் மாற்றமெய் யார்செந்தில் வேள்புகழ் கண்ணுதி
கையறன் மாற்றலன் மாலுமன னோன்முற்

கழித்தனனே. (5)

கழிக்கரும் பாடலத் துண்டந்தெள்ளன் கன்னி
கைக்கொழித்த
கழிக்கரும் பாட ணலைத்தீர்த்தச் செந்திற்
கடவுள்கட்ப
கழிக்கரும் பாடல மெய்ப்பொன்கொண் பிறந்த
காதைபற்றி
கழிக்கரும் பாடந்தி மானைய நேயென்னைக்
காப்பவனே. (6)

காப்பவ னந்தண்னென் றேமென் புதுமல்க்
கானளைந்தே
காப்பவ னந்தக வீசிடுஞ் செந்தின்முன் கையரும்பு
தாப்பவ னந்தனன் யாரையும் யாவையுங் கண்ணருளிற
காப்பவ னந்தமைக் கைவிடல் போலில்லைக்
கைதவமே (7)

தவத்தானந் தோய முழங்கு முடிச்சிவன் றந்தவொர்தந்
தவத்தானந் தோய்கரி பின்னவ செந்திலிற் றப்பரமெய்த்
தவத்தானந் தோமி லியற்கீர னுக்கருள் சண்முகனை
தவத்தானந் தோயலிந் தேர்தினி யாயினுஞ்
காற்றருளே. (8)

அரும்பர வான முலையல்குலார்மய லாழ்ந்துழனே
யரும்பர வானமைக் காவெனக் காக்கு மரவிந்தத்தூ
யரும்பர வானக துந்துபி சேய்முத லந்தமில்லா
வரும்பர வானந்த வென்றேத்தச் செந்தி

லமரையனே. (9)

ஐயமறக்கற் றுரோணன்மைந் தாவென்று மன்பினல்கி
யைய மறக்கற்பி னாரொடு வாழு மருஞ்செல்வரோ
டைய மறக்கற் றவாவாழுஞ் செந்திலி லாறிருதோ
ளைய மறக்கற்கு மாமோ நினாதுமெய் யாரருளே. (10)

ஆரம் பரத்த ரறிவார நினைய னைந்தொகைகள்
ளாரம் பர்த்த ரினுமறியாரெனி லம்புலிபாம்
பாரம் பரத்த முடியுறதொண் டான்மைந்த வன்னரலை
யாரம் பரத்தலி னோடுறுஞ் செந்திலி லானந்தனே. (11)

ஆனந்த வேலைப் புயலாகி மேய்த்த வரிமருக
னானந்த வேலையன் சீர்வத னாரம்ப மாயவிசை
யானந்த வேலையந் தீர்த்தத்தென் செந்தி

லமரருண்மெய்

யானந்த வேலை யொழிக்குமென னல்ல

லனைந்தையுமே. (12)

அணையாக வந்தருள் வானவ னுண்மைகல்

லானிழற்செய்

யணையாக வந்த நடிக்கவொன னாச்செற்ற

வத்தவென்று

ழணையாக வந்த மதலாயென் றேத்துமி னாரருண்மெய்

யணையாக வந்தண ரர்ச்சிக்குஞ் செந்தி

லகத்தனையே (13)

அகன்றார வந்தணவெற் பாமே நிலத்தந்ந

லாரங்கைச்சே

பகன்றார வந்தர வாட்டயா செந்திலமலன் கல்வோத்
தகன்றார வந்திகைச் சொல்லாய்நின் காரணத்

தாலல்லவே

வகன்றார வந்தபு மன்பர்பின் னீயென் னழுங்குவதே. (14)

அழுங்கலைத் தானவன் னஞ்சண் டதைநுந்தை

யன்பிற்றொழிஇ

யழுங்கலைத் தானவர் காத்ததைத் தோந்தெற்

ககற்றவெண்ணா

யழுங்கலைத் தானவா மன்னற்கெற் றோட்டினை

யன்றுளத்தி

னழுங்கலைத் தான வளந்திகழ் செந்தி

லருட்கந்தனே. (15)

கந்த வளக்க ரகமபுகழ் செந்திற் கறுத்தமுன்னு

கந்த வளக்கர் தனப்பா லயினமைந்த ரசீறொல்லாக

கந்த வளக்கரி யாற்கருணாத கருப்புவில்வேள்

கந்த வளக்கணைக் கெய்யா வகையெக்பிரத்தருளே. (16)

காத்தலை வண்டுக் குழுபழீர்ந் துதரக கனறெறவங்

காத்தலை வண்டுகண் டெற்செயுஞ் செந்திலிற்

கந்தவுள்ளுட்

236/சிவசம்புப்புலவர் பிரபந்தப் பெருந்திரட்டு

காத்தலை வண்டும்பிக் கோள்றொழக் காத்த
கருத்தவெனைக்
காத்தலை வண்டுற வொட்டாம லாளனின்
கட்கடனே. (17)

கடக் வினந்தருங் கைம்மாதர் மோகக் கடலைநெஞ்சே
கடக் வினந்தருத் தத்தினை யோடெனக் கண்டதவர்
கடக் வினந்தருக் கெய்தறொண டாற்றுதி
காக்குமெய்காண்
கடக் வினந்தருஞ் செந்திலில் வாழருட் காரணனே. (18)

காரம படைத்தளி யில்லாவெஞ் சால கடங்கடனாங்
காரம படைத்தர மாய்ததோன் மருகன்
கருணைப்பெருங்
காரம படைத்தனி வேலோன்றென் செந்திற்
கடவுளாகோன்
காரம படைத்தற் மாற்றலாக கெனறுங் காந்திடுமே. (19)

கரவாமபன மாலொழித தெறகெனறுன் மெய்ந்திலை
காட்டுதியைங்
கரவாமபன மாழுகன் பின்னவ செந்திற கனகச்சின
கரவாமபன மாலளக் குங்கோட்டுச் சீர்ததணி
கைப்பெருஞ்சி
கரவாமபன மானு மிதழக்குற வள்ளிதன காதலனே. (20)

தலகதருக் குங்கடைப் பாரமப்புல லாக்குத தமிழ்புகலு
தலத்தருக் குள்ளவரோடுநட் பெய்தலிற் றக்கதுசா

தலத்தருக் குங்குர வாபதி கததாக்குத்தண்மைசெய்பூந்
தலத்தருக் குண்ட கேந்தகிடுஞ் செந்திலிற் றற்பரனே. (21)

பரவரி யானைவெந் தானைச்செல் வீரபொற் பதுமத்தனம்
பரவரி யனை யளிப்பான்கற் சோனையைப் பாடழித்தான்
பரவரி யானைத் திருச்செந்திற் கோனைப் பணிந்திருட்டா
பரவரி யானைவெய் தாமற் பெருக்குமின் பத்ததியையே. (22)

பத்திரக் கானமர நீழலி லேல்வைப் பயசுண்டினப்
பத்திரக் காலி துயில்கொளுஞ் செந்திற் பரன்கொடியாப்
பத்திரக் காற்படை கொண்டானன் பர்க்குப் பரிந்தளியீர்
பத்திரக் காப்பிலவைத் தீர்செல்வி ரென்னை
பலன்பொன்னிலே. (23)

பொன்னாக வந்தனச் செந்திற் பிரானடி பூண்டிரக்கப்
பொன்னாக வந்தனிற் செற்றவாத் தந்தருள்
புண்ணியனூற்
பொன்னாக வந்தமின் னேயமுங் கேனம் புரவலருட்
பொன்னாக வந்த முகில்வர வோதிய புக்கதுவே. (24)

கதுப்புப படிமக் கலந்தனஞ் செப்புக் கமலமுகங்
கதுப்புப படிபுகழ் சூன்மழை பாலிகை காமாகொடக்
கதுப்புப் படியகல் சேய்செந்திற் கற்புனங்
கண்ணிறைமிக
கதுப்புப் படிவரன் னோயென்னை வாட்டுங்
கனருசிக்கே (25)

கனமலை வாச மலர்ப்பொழில் சூழத்திகைச்சிகரக்
கனமலை வாசமன் செந்திலில் வாழ்வுறுங் காரணவே

238/சிவசம்புப்புலவர் பிரபந்தப் பெருந்திரட்டு

கனமலை வாசமா வீரா வெனக்கொஞ்சங் காதன்மைம்
கனமலை வாசம ரராவினை தீர்க்குங் கருணையினே. (26)

கருவரி யம்பயி லுங்குயி னேர்குரற் கன்னியாகள்
கருவரி யம்பகத் துட்பட்டுக் கெட்டவா காரிலாகப்
கருவரி யம்பலர் செந்திற்செவ் வேள்புகழ் கையரன்னோ
கருவரி யம்பரத் தாரகரை யேறலெக் காலத்திலே. (27)

கால னமருங் கரும்பக டீர்ந்து கனக்ற்றழல்கட
கால னமருங் கணைதியென் றெற்றெறுங் காலருடோக்
கால னமருங் கடிதடத் தார்நடை கற்றிளஞ்செங்
கால னமருங் களிகொளுஞ் செந்திலிற் காவலனே. (28)

வலந்தக ரத்திநஞ் சென்றேங்குந் தாரகன் மாயவரை
வலந்தக ரத்திறல் வேலுய்த்த செந்தில் வரதாசீகா
வலந்தக ரத்தி யிவாவோர்கன் மேவலா வான்புனக்கா
வலந்தக ரத்திரு ளாரவைக னாமும் வறுங்கருத்தே. (29)

கருப்புக் கலகவில் லான்புகழ் செந்திலிற் கந்தமுரு
கருப்புக் கலந்தமின் னாமய லாற்கலங் காமலும்வெங்
கருப்புக் கலக்கட்ட படாமலு மினனுமிக் காசினியிற்
கருப்புக் கலமந் திடாமலுங் காப்பர் கயவனையே. (30)

கயத்தொண் டலாந்திடும் னகுலச் செல்வர்கள் கண்டுளபு
கயத்தொண் டலக்கழு ரலா செந்திற் கடவுளடற்
கயத்தொண் டலத்தொடைக் காயவிறான்மகன்

காற்றிருப்பங்

கயத்தொண் டல்திளை வேறொழிக் கக்கும்பிக்

கம்பலையே. (31)

கம்பலை யாற்றக் குலாய பிரளய காலமொன்றிற்
கம்பலை யாற்றல மேற்றுயின் றான்மரு காகனமர்
கம்பலை யாற்றற் காறுசெய் செந்திற் கருதத லொற்கக்
கம்புலை யாற்றவொண் ணாகுபுண் ணானதென்

கல்லகமே. (32)

அகத்தளி யம்பர வற்கு மிரங்கு மமலன்சீறை
யகத்தளி யம்பர நேர்விழி யாம்ப லணங்குடையா
னகத்தளி யம்பர மன்னவன் செந்தி லறுமுகன்வா
லகத்தளி யம்பரன் சேய்புக ழேயன்பி னாற்கற்பிரே. (33)

கற்றாரை யங்கடிந் தான்கூடய வந்தித்து காயழறப்
கற்றாரை யங்கத் தொடையான குரவன் நவினறனபல்பற
கற்றாரை யங்களை யார்சேய் புரியுங் கருணைபொய்ய
கற்றாரை யங்கடாக் குஞ்செந்திற்

பத்தியிற்கண்டவாக்கே. (34)

கண்டனஞ் சத்திபொன் விண்டிணை கொண்டுள

கானவாமான

கண்டனஞ் சத்திரள் வாழ்பட்டச் செந்திற் கடவுளிருள்
கண்டனஞ் சத்திபங் கன்குளக் கோவந்த கந்தனென்றுங்
கண்டனஞ் சத்தியத் தொண்டருக் கீயுங் களிதகவே. (35)

தகரக்கந் தக்குழ லாரமய லிற்பஊக் குத்தியியைந்
தகரக்கந் தற்றிருச் செந்திலிற் போற்ற விரந்தூற்றிரபா
தகரக்கந் தம்மினல் லோரென்றன் னோநிப்புச்

சார்தரினந்

தகரகந் தண்டமொ டாரநுமைக் காக்குந் ரத்தினரே. (36)

தரக்கத் தியல்கட லாயத் தடைக சரநிகர்மா
தரக்கத் தியங்கிடு மோவிய மேழுன் றருக்கொடுற்ற
தரக்கத் தியங்க வுரியுர்த் தான்மைந்தன் சந்திரச்சுந்
தரக்கத் தியன்மரு மான்றிருச் செந்திலிற்

றாணுவிலே. (37)

தாணு வனத்தங் கலையாற்கு மெய்க்குறி தந்ததனத்
தாணு வனந்தங் கருங்குழல் சேய்பகை சாடவந்தான்
றாணுவனந்தங் கயன்புகழ் செந்திற் றலைவன்றன்சீர்த்
தாணு வனந்தங் கிதுயர்க் கென்றரு டான்றருமே. (38)

தருவன வந்தவள் ளாவென்றொர் செல்வற்றனங்கரிகந்
தருவன வத்தகை மாமணிக் கேததலசஞ் சாளிக்ககந்
தருவன வத்தண மலாவனச் செந்திற் நலத்தனெஞ்சே
தருவன வத்தலை யாதுன்னில் யாவுந் தபத்தளாவே. (39)

தளததா ரணியநத கார நிகாததுத் தழைத்திடுங்குந்
தளததா ரணியமமப பாலுண்ட செந்திற் நலைவாகணத்
தளத்தா ரணிய வனச பதங்களைச் சால்வினைக
டளத்தா ரணியவ ரெண்ணில் ரென்னிவா சம்பவமே. (40)

சம்பர னல்ல லுறச்செய் ..... னமரு டையனகர்ச்
சம்பர னல்ல முகில்தண்ந தோக்குமுன் சாரலிர்பொற்
சம்பர னல்ல துஞ்ற்றிக் கிளரந்த தருக்கொழித்த
சம்பர னல்ல துணைவன் றிருச்செந்திற் சாரலிலே. (41)

சாரங் கனிந்த வருட்பாக்க ளாய்தி தகுமெய்ச்சைவா
சாரங் கனிந்தனைக் குட்பட றென்செந்திற்

சண்முகன்கைச்

சாரங் கனிந்த முறுச்சடை யான்மைந்தன் றாவிலெழில்
சாரங் கனிந்தப் பவத்தினெஞ் சேயரு டந்திடுமே. (42)

தந்தர வளத்திடை யென்னுமின் னேயன்பர்

தாழ்ந்திணைப்ப

தந்தர வளத்தியல வேலவென் றேத்தண்ணல்

சான்மும்மன்னா

தந்தர வளத்திற் றகுஞ்செந்தில் வேள்கற் றழங்குதல்கே
டந்தர வளத்திற் லார்தடந் தேரிற் றனிச்சங்கமே. (43)

சங்க மடங்கலைக் கண்டுயில் சூரப்புய றந்தவராற்

சங்க மடங்கவி னாரிரு மாதா தவன்பலநூற்

சங்க மடங்க டொறுந்திகழ் செந்திற் றலைவனன்பா

சங்க மடங்கருந் தீக்குணத் தாரககெங்ஙன்

சந்திப்பதே (44)

சந்த விருத்தரக் கனமுலை வள்ளி தவனருளபாய

சந்த விருத்த வறுமுகன் செந்திற் றலைவற்குள்ளே

சந்த விருத்தமுற பாமுத லாங்கவி சாற்றுதிபா

சந்த விருத்தமாச் சோகடப் பாய்வெஞ் சமன்சயமே. (45)

சயந்தனத் தானை யவுணாகண் ணாகமெஞ் சஞ்சலமவை

சயந்தனத் தானையன் கண்ணாக வாழ்ந்து வருக்கியமாற்

சயந்தனத் தானை யடாததானைச் செந்திற்

சடானனைச

சயந்தனத் தானை யடிதொழ வாவென் றனிமனமே. (46)

மனத்திருக் கற்றவா பாற்கவிக் கீந்தருண் மாகருணை
மனத்திருக் கற்றவ ரான்சேயிங் காடலின் மாதரொல்கா
மனத்திருக் கற்றவழ் வில்லிழை யாரொடு வாழ்செந்திறமே
மனத்திருக் கற்றவாக் கேயின்ப வாழ்வுகள்

வைத்தனனே (47)

தனத்தாரு மங்கு னகர்வேந்த னேர்குகன்

றண்மணித்தார

தனத்தாரு மங்குல நல்லா ரொடுவைகுந் தாழுவர்போ
தனத்தாரு மங்குற் குழலாழ்வ ரின்ப சலத்தன்பர்சந்
தனத்தாரு மங்கு லுறுஞ்செந்திற் றுன்றும்பல்

சத்திரமே (48)

சத்த வரிக்கடைச் சூரக்கொக்கைச சாய்ததவன

சாமளமெய்ச

சத்த வரிக்கல்லல செய்பொழிற் செந்திற் றலைவன்னனே
சத்த வரிக்கயற் கண்ணுமை யும்ப றடக்கரக்கஞ்
சத்த வரிக்கனத் தானபிரி யாதென்னுட் டங்கிடுமே. (49)

தங்க மதிக்கரு ணச்சடை யீந்த கலைவன்கன்மா
தங்க மதிக்கருந் தச்செய் தவன்மைந்த சண்டன்றனா
தங்க மதிககருத தாரககொழிப் போயசெந்திற்

றானச்சிற்ப

தங்க மதிக்கருந் தாளவைத்த லெனறென

றலையினிலே (50)

தலைக்கணி யாரமதி வைத்தார குரவா தறுகணாநோ
தலைக்கணி யாரமணி யாரதிருச் செந்திற் சயிலத்தெங்கா

தலைக்கணி யாரதடா தோளார மறந்து தளர்ப்புனத்
தலைக்கணி யார்கணி யாரா யினாமைச்

சமாக்கணியே. (51)

சமன்றரு மந்தத்தில் வெவ்வே தனைக்குத்

தனம்பிறதஞ்

சமன்றரு மந்த மகாரபிற ரல்லாதஞ் சந்தொழப்பஞ்
சமன்றரு மந்த விருக்கருள் செந்திலிற் சண்முகன்விஞ்
சமன்றரு மந்தந்த சேயன்பொன் றேதஞ்சந்

தால்ததரே (52)

தாலத் திருக்கு நிகாசைவ வேதியா சாரந்தர்ச்சித்துத்
தாலத் திருக்கு மொழிந்தேத்துஞ் செந்திற் றலைவன்

றொண்ண

தாலத் திருக்கும்பி மின்றவ னன்பர்க்குத் தண்சுதைபொற்
றாலத் திருக்கு மிடந்தேடி யீகுபு தானததரே. (53)

தான வரைய னகமயர் வெய்தத் தணப்பின்றுற்ற
தான வரையனற் கீந்தருள் செந்திற் றலைவநல்லுட்
டான வரையன தோள்வள்ளி கொண்க சராசன்நி
தான வரையனத் தாவெற்கு மாங்கொனின்

றாட்சுகமே (54)

சுகமாக மங்கல நல்லாரிற் கேட்டில்லந்

தோறுஞ்செந்தாரச்

சுகமாக மங்கழ றுஞ்செந்தில் வேற்கைச் சுடரிசைபே
சுகமாக மங்கரும் யாணாமின் னார்க டொழும்விழியா
சுகமாக மங்கவி னார்கலை மானுமைத்தோயதரே. (55)

தரங்கச்சிந் துப்புவி மாழைமின் னார்நசை தம்மைநிரந்
 தரங்கச்சிந் தத்துயர் போதுமென றுண்மமத
 தவத்துமந்
 தரங்கச்சிந் தைப்பெரி யோரக்கினி தெய்துஞ்
 சதுரமுகவே
 தரங்கச்சிந் தனபுகழ் செந்திற் பிரானடித்
 தாமரையே. (56)

தாம வருணன் கதித்தேர்த் தகைந்து தடநொச்சிக
 டாம வருணன் கரமாய்க்குஞ் செந்திற் றமனியச்சீர்த்
 தாம வருணன்க ணின்றவெஞ் சூர்க்கொக்கைச்
 சாய்த்தமராத
 தாம வருணன் களிப்பைகொல் லோவெற்கிச்
 சன்மத்திலே (57)

மத்தக வின்னங்கை யார்குழல் காரென் மஞ்ஞைகளே
 மத்தக வின்னந் தனவனச் செந்தில் வரதபற்றை
 மத்தக வின்னலற் றோயெனச் சேந்தனை வாழ்த்துமிச்சன்
 மத்தக வின்னங் கிடைக்கவற் றோவுள மாலறவே. (58)

மாலருத் தத்திரு நாடாளச் செய்தது மாதாநல்லார்
 மாலருத் தத்திரி வாரக்கரி யான்செந்தின் மன்னுமருண்
 மாலருத் தத்தினப மின்னா னுதலிய வண்பொருணான்
 மாலருத் தத்தினக் கீரற் குகந்தவன வைச்சத்தியே. (59)

சத்திக் குருவந் தனிற்பாதி யீந்தவன் றந்தமைந்தன்
 சத்திக் குருவந் தடமதிற் செந்தின்முன் றானந்துன்பெஞ்

சத்திக் குருவந்தங் காணவெஞ் சூரைத் தடிந்தவயிற்
சத்திக் குருவந் தருள்செயு மோயத்திச் சாஹிலாக்கே. (60)

இல்கைத் திருந்தழற் கானெய்க்கு நோன்பி

ரிராவணற்கொன்

றிலங்கைத் திருவினை மீட்டோன் றொழுஞ்செந்தி

லெய்தித்தொ

ரிலங்கைத் திருவும் பதவாழ்வு முத்தியு மீயுமினை
யிலங்கைத் திருவமி லானெவ் வெவாக்கு மிறையவனே. (61)

இறைக்கு மணங்கருள் சேயனெனுஞ் செந்தின்பு நென்னுஞ்

சினத்

திறைக்கு மணங்களிக் குஞ்சூர் செற்றவ நென்னுங்கண்ணீ
ரிறைக்கு மணங்கம முந்துளத் தாரதம்மி நென்னுந்துஞ்சா
திறைக்கு மணங்கன னவள்வாய் வெரீஇறைந் திரர்க்குமே (62)

இரவிய னானில னாய்த்தனைப் பாடி யினிதுபக
விரவிய னானிலத் தின்பாக வாழ் லிரங்குமுனி
யிரவிய னானிலஞ் சாடிதன் சேய்மிக் கிலங்குதய
விரலிய னானில வும்புகழ்ச் செந்தி லிராறத்தனே. (63)

அத்த முனிக்கு மொழிக்களித் தாற்கு மலைசெறித்த
வத்த முனிக்குங் குருவள்ளி கொண்ச ன்னுநுதல்சீ
ரத்த முனிக்கு நிகரங்கி சேய்சொல்லொ டான்பிரா
னத்த முனிக்கும் பிடாரிநு னெஞ்சக் கரியவனே. (64)

அரிச்சக் கரவரி வேதா வளக்கல ரைம்முகனா
ரரிச்சக் கரநிலம் போற்றிடுஞ் செந்தி லமலனஞ்சே

யரிச்சக் கரமுறழ் வள்ளி மணாளறை ரன்பர்வினை
யரிச்சக் கரமிர மூன்று முதவு மருமபயனே. (65)

பயந்தாங் கலறக் குடித்தக குறைதவிர்ப் பான்கனநீர்
பயந்தாங் கலற்று மேதினை றுள்ளிப் பரிவுகொளீஇப்
பயந்தாங் கலந்து பொழிந்திடுஞ் செந்திற் பரமவுறப்
பயந்தாங் கலாவினை காரிவத்த தீர்க்கும் பரிசினரே. (66)

பரிவார நந்தன மார்தடச் செந்திற் பரமசுர
பரிவார நந்தன மேமணி யேபொற் பவளச்சடைப்
பரிவார நந்தன கைத்தொன்றி முற்றும் பயந்ததிகாம்
பரிவார நந்தன வாற்றேனித் துன்பினிப் பட்டிடவே. (67)

பட்ட மருங்குல வாநிழற் றாருப் பணிலக்கொள்ளை
பட்ட மருங்குல மேற்றகை யாரமைந்தா பைம்பொன்றிட
பட்ட மருங்குல லவர்திகழ் செந்திற் பரமன்றொண்டிற்
பட்ட மருங்குல மாதவர் தொண்டர் பணி யனமே. (68)

செய்ய நிலவதிர வாலுகு முப்பழத் தேம்பெருகிச்
செய்ய நிலவ வரிவளர் செந்திற் சினகரத்திற்
செய்ய நிலவ விதழங்கி மைந்தன் சினக்கும்வினை
செய்ய நிலவன் கலைபுக லுமவழித் தீயுள்ளமே. (69)

உள்ளமைந் தாமபுலன் றன்வழிச் சேற லொழிந்துனடி
யுள்ளமைந் தால்ல துய்குவ னோவரி யும்பாய
னுள்ளமைந் தாரககடுஞ் சூரச்செற்ற வீர வுமாபதியன்
புள்ளமைந் தாதிருச் சீரலை வாயை யுகந்தவனே. (70)

கந்தர வோதிமன் றேசிதா செந்திற் கருத்தரணிக்
கந்தர வோதிமத துன்னன்ப ரின்னுங் கலைபலச்
கந்தர வோதி மயல்கன் றாரல்வ கண்டுணாவான
கந்தர வோதி மயிலேபுக காரவெங் ககனத்திலே. (71)

ககன விரதம் வரிவிழி யாமவள்ளி காந்தனையே
ககன விரதம் வற் றாததடச் செந்திற் கருத்தகுறட்
ககன விரதம் வழாரமனென் னாரிற் கலங்கிடறக்
ககன விரதம் வருமணங் கேயினறு காண்குதியே. (72)

காண்ட முகந்ததிக் கான்மைந்தன் செந்திற்
கடவுடுணைக்
காண்ட முகந்தயங் கும்வள்ளி கோனவெற்பிற்
கார்க்குரவைக்
காண்ட முகந்த குயின்வயின் முற்றறக் காய்சுரம்வெங்
காண்ட முகந்தடி நாடாக நம்மலர்க்
கானங்கைக்கே. (73)

கானம்ப ரந்தளி தந்திடுங் கண்ணிக் கடம்பரொரைங்
கானம்ப ரந்த முறவிழித் தாரநம்ற் காய்ந்ததிருக
கானம்ப ரந்தரி மைந்தா திருச்செந்திற் கந்தரழல்
கானம்ப ரந்தங்கு நோய்தெற வென்றினிக்
கண்ணுவதே (74)

கண்ணன்றுண டங்குல் லிந்தேய் நுதற்சசி காதலன்பூக்
கண்ணன்றுண டங்குளிரந் தெய்தினர் தம்பதங்காவிலரி
கண்ணன்றுண டங்குறப் பாண்முரல செந்தினங்கந்தனருட்
கண்ணன்றுண டங்குமிழ் நோவள்ளி கொண்கன் கழல்பணிந்தே
(75)

பணியாரங் கம்பயின் முன்னவன் றேசிகள் பைம்பொன்றிப்
பணியாரங் கம்பக் கரிக்கோட்டம மக்குறப் பாவைதவன்
பணியாரங் கம்பங்கஞ் செய்தவன் செந்திலிற்

பாங்கிற்செயும்

பணியாரங் கம்பரத் தாராற் பெறுவா பரவுகையே. (76)

பரவை யகந்தந்த முன்னவன் செந்திற் பரனன்பர்க்கப
பரவை யகந்தந் தையயிற்சந் துற்றவர் பாலனருட்
பரவை யகந்தந் தனறுசப் பொலகப் பறம்பெழிற்றா
பரவை யகந்தந் தருங்குழல லாட்குப்

பணைத்தனவே (77)

பணைத்தரு மஞ்சரு தித்திற் னாகமம்

(58)

பண்டுரைத்தோன்

பணைத்தரு மஞ்சடைக் குந்திருச் செந்திற்

பரற்கன்பரோ

பணைத்தரு மஞ்சப் பணியோ டெருந்த பயோதரத்திற்

பணைத்தரு மஞ்சகச் சொல்லி லுடைந்த

படிற்ர்களே. (78)

படிப்பா டலந்த வினையேற் குன்பதுமெய்ப் பத்தரினெப்

படிப்பா டலந்தகை யெய்திட றானியற் பாவலர்க்குப்

படிப்பா டலந்தந்தி நல்கிடுஞ் செலவரும்

பண்டைமறைப்

படிப்பா டலந்தண ரும்வைகுஞ் செந்திற் பதிப்பதியே. (79)

பதியா னகத்திற் மில்லாரக் கருவிற் பசுக்கட்கெலாம்

பதியா னகத்திட ராதருள் வோனிரு பாவையாகள

பதியா னகத்திசை வானமலை செந்திற் பழையதிருப
பதியா னகத்தியன் றேசிகன் வேற்கைப் பரம்பரனே. (80)

பரமா தரங்கம புனைந்துழன் மோகப் படி
றாக்கெட்டாப்
பரமா தரங்க மதிலேறுஞ் செந்திலப பாபச்சைத்தா
பரமா தரங்கனை பங்கன் குமார பரிக்கவொண்ணாப
பரமா தரங்கங்கண் டாய்தீரு மாறெப் பகலினிலே. (81)

பகவரை யாடக லாவயி லுய்த்த பரனலர்க்கட்
பகவரை யாடக ரான்றிருச் செந்திலிற் பல்கருளம்
பகவரை யாடகஞ் சொற்றாங் களித்தெய்திற்
பாயிருள்வாய்ப்
பகவரை யாடக வல்குற மல்கும் பல்படரே. (82)

படப்பணி யார்புனைந் தான்மைந்தன் செந்திற்
பரமன்வெங்க
படப்பணி யார்நினை விற்குறு கான்புகழ் பாடிக்குறை
படப்பணி யார்வப் பொருளொடும் பாற்செல்வன் பாசநிலை
படப்பணி யார்தடங் கொங்கையைத் தேற்றுதி
பான்மொழியே (83)

பான்மா திரந்தக்க காப்பவிர் செந்திற் பரனன்பாழுன
பான்மா திரந்தனில வந்தருள் வேலன் பதலையிற்சொற்
பான்மா திரந்தநண் பாமன னருக்கெமா பையுடணிப்
பான்மா திரந்தரச் சென்றாரென் னாமப்
பகைமதிலே. (84)

மதியல ராததிச் சடையான் றிருமைந்தன் மாசிவனான்
மதியல ராததா புகழ்திருச் செந்தில் வரதனிசை
மதியல ராததிரீ வாரத்தெறு மன்னவ மாண்பற்றம
மதியல ராததுன்னிற் றம்பலகைம் மிக்குநின்

வானருளே (85)

வானந் தரிக்கு மறைப்பொருள் போதித்த மாலுரத்தின
வானந் தரிகனுகுறழ கண்டச்சொன் மாவென்றும்

வாழமனைகள்

வானந் தரிக்குந் திருச்செந்தி னாபதன வாழைப்பொறக
வானந் தரிக்கும்ப் லெற்கரு ளென்று வழங்கிடுமே. (86)

வழங்கக் கருததிலாப் பாடி யவாதம் மனைகளில்யான்
வழங்கக் கருமந் தவிரந்துனக் கென்று மதுரகவி
வழங்கக் கருணைசெய் யாயைய னேபொடி வாலொளித
வழங்கக் கருத்தன மதலாய திருச்செந்தின்

மாமணியே (87)

மணியலங் கார முறச்செய்ந் நகிறகுற மான்றவன்
மணியலங் காரஞாக கீந்தவன செந்தில வரைமன்னவ
மணியலங் காரற்ற கீந்திடும் பூங்குரன் மாதரைநின்
மணியலங் காரத தழையுறி லையம் வருவதுவே. (88)

வருந்தே மடங்கன் முடங்கற்குப் பைஞ்சிறை மஞ்ஞையிலி
வருந்தே மடங்கரு மிந்துளப் பூங்கண்ணி வாகினன்றே
வருந்தே மடங்கலுஞ் சூழ்ந்து பராவிடு மாண்செயந்தி
வருந்தே மடங்கலொன் றட்டா னருளெதிர்

வந்திடினே. (89)

வந்தன மாகதித தோகையி லேறுபு வல்லைநின்முன்
வந்தன மாகவ லேலென் றெனக்கும் வழங்குவையோ
வந்தன மாக நிலத்தாரொ டொன்றிமண் மன்னுநற்ற
வந்தன மாகக்கொண் டாரசெயஞ்

செந்திலின்மன்னவனே. (90)

மன்ற மருந்துங்கன மைந்தா தவர்க்கு மடமனைகண்
மன்ற மருந்துண லீந்திடுஞ் செந்தில் வரதசுரா
மன்ற மருந்துயர் நீக்கென நீக்கிய மாணருளோய்
மன்ற மருந்துண்டெய்த தேன்மெய்த தழற்பிணி

மாற்றலென (91)

என்றாங் கவலற லென்ற சயந்தற் கினியினையே
லென்றாங் கவலப் படுவேற்கு மோதிடி லெய்துகுறை
யென்றாங் கவல கறுமிடல சூர்மயிற் கீந்தவப்பா
வென்றாங் கவலம் வருநொச்சிச் செந்திலி

ருப்பவனே. (92)

இரும்போ தகங்குழைத் தாற்றத்தொண் டம்புவி யீர்பம்மினீ
இரும்போ தகமிவா மான்முத லண்டரை யின்பத்தென்று
இரும்போ தகற லிலாத்தரு நீழலி லென்னவைத்தோ
இரும்போ தகமுதல் வன்செந்தில் வேல

னினையடிக்கே (93)

அடியார்க்கும் பொற்சிலம் பாதென்னன் மாற்றினி லாகத்தெ
யடியார்க்கு மாறடைத் தன்பரன் பிற்பட்ட வையனமை
வடியார்க்குங் காணற் கரியாய் செயந்தி யறுமுகனே
யடியார்க்கு நல்லவ னையடி யேனுன் னடைக்கலமே (94)

கலங்கவைத் தாளுல வுங்கடற் பூவெள்ளக் காதைகுரல்
கலங்கவைத் தாவ நிகர்வள்ளி கொண்க களங்கமு
கலங்கவைத் தாரயிற் கைச்செந்திற் கந்த கழிமி
கலங்கவைத் தாலுட லோம்பலெவ் வாறு கடை. (95)

கடையனை யாவல்லல் செய்ததெல்லாம் விட்டிக் காலத்திலிக்
கடையனை யாவந் தருள்வெள்ளத் தாட்டுதி கார்க்குறவர்
கடையனை யாவகை யாண்டதென் செந்திலிற் கந்தகளக்
கடையனை யாவக மாலிரு னோட்டும் கதிரவனே. (96)

கதிகைக்கும் பல்லவர்க் கெட்டாச் செய்நதிக் கலினறுமு
கதிகைக்கும் பக்கரி யெட்டடர்த தாற்செற்ற கண்ணனமரு
கதிகைக்கும் பத்தன மானாரிருவர் கணாளவருள்
கதிகைக்கும் பங்கக் கடையேற்கு நின்பொற்
கழற்சரணே. (97)

சரணமை யின்முரு காவன்ன தானத்தடமுரசாற்
சரணமை யின்முழக் கங்காட்டுஞ் செந்திலிற் சண்முகந்
சரணமை யின்னம் பவத்தில் லிடேலெனத் தண்மலச்சீரச
சரணமையின்ப மனத்தார்க்குண டோவெஞ்சமன்
கணக்கே. (98)

(இறுதி இரு செய்யுட்களும் சிதைவுற்றன)

- முற்றிற்று -

கீர்த்தனம்

கந்தவனநாதர் கீர்த்தனம்

(கந்தவன சுப்பிரமணிய சுவாமிமேற்

பாடிய கீர்த்தனைகள்)

கந்தவனநாதர் கீர்த்தனம்

கீர்த்தனை - 01

இராகம் - ஆனந்தபயிரவி

தாளம் - திரிபுடை

பல்லவி

மாதையையன்னே கஜமு வரமருளின்னே

அனுபல்லவி

மோதகமார்வாய் முஷிகமூர்வாய் (மாதைய) அங்குசபாசா
அலரிநேர்தேசா புங்கவர்நேசா பூதகணேசா - மாதைய

அணிகொளொர்கோட்டா அறுமுகன்சேட்டா கணிதமி
லாட்டா கடநிகர்மோட்டா - மாதைய

சகதண்டமன்னா சாமரகன்னா அகறரவின்னா
அணுகுதியென்னா - மாதைய

கீர்த்தனை - 02

இராகம் - ஆனந்தபயிரவி

தாளம் - ஆதி

பல்லவி

திருவே யமுதேசுவைத் தேனேசஞ்சீவியே
தெண்டன் சமர்ப்பித்தேனே - திருவே

அனுபல்லவி

அருவாயுருவாயகண் டாகாரமாகியுள்
ளறிவினுக்கறிவான வற்புதசிற்பர - திருவே

256/சிவசம்புப்புலவர் பிரபந்தப் பெருந்திரட்டு

சரணம்

சரணஞ்சரணமென்னச் சந்ததந்தொழுமன்பர்
தவமேகுக்குடத்துவச
தயங்குமனந்தகோடி அருண ப்பிரகாசமங்கத்
தானவிர்தேசோமய
அறுமுகக்குருவே யானந்தவாரதியே - திருவே
தாரகமாரச சகதண்டதாரக சமஸ்தசுரசேவித
சரணபங்கேருக
சூரசங்காரமெய்த் துவிசட்புசாபிராம சுப்ரமணியகுக
சுகந்தகதம்பமார்ப - திருவே
வள்ளிக்கொழுந்துமிப வல்லியும்படர் தரு மாணிக்க
மலையேயென் வதனக்கண்மணியே
யுள்ளியுள்ளித்தொழு முத்தமர்க்கருணிதி யுதவுகற்
பகமேமன் னுயிரினுக்குயிரே - திருவே

கீர்த்தனை - 03

இராகம் - மோகனம்

தாளம் - ருபகம்

பல்லவி

மனத்தைத் திருத்திக் குழைக்குங்கந்த
வனத்திற்பாலமருந்து

சரணம்

புனத்துக்கிளிமயல் போக்குமருந்து போதர்க்குப்
போதிக்கும் போதமருந்து

தேவபாகம் / 257

கனத்திவர்வோன்றுயர் காய்ந்தமருந்து கற்பனை
காலங் கடந்த மருந்து - மனத்

மண்ணிற்புலவர்க் கெளியமருந்து வானப்புலவர்க்
கரியமருந்து
கண்ணிற்கருத்திற் கலவாமருந்து கானவர்க்
குந்தனைக் காட்டுமருந்து - மனத்

முகமொராறுடை மூலமருந்து முத்திக்குவித்
தாய் முளைத்தமருந்து
சகமெலாந்தானே தந்தமருந்து தாரகமாகித்
தழைத்த மருந்து - மனத்

ஞானத் திருக்கணி னண்ணுமருந்து நாயேனய
னத்தை நல்குமருந்து
தானத்திபமின் றழுவுமருந்து தாக்கியசூர்வினை
சாய்த்தமருந்து. - மனத்

கீர்த்தனை - 04

இராகம் - கல்யாணி

தாளம் - ஆதி

பல்லவி

வந்தனங்க டந்தானுறச் சிந்தைசெய்தி யெந்தை
யென்று வாழ்த்திச்சொல்லி வானெஞ்சமே

அனுபல்லவி

கந்தமலர்க் காக்கடொறுங் கந்தரங்கள் வந்துதுயில்
கந்தவன வாசருக்குப் பந்தமல நாசருக்கு - வந்

258/சிவசம்புப்புலவர் பிரபந்தப் பெருந்திரட்டு

சரணம்

உள்ளிலிருந் தோருயிருக் கோகையுற வாயிலாக
ஷூட்டும்விர கேழையுமிங் கோர்ந்துகொள வன்றுமுதல்
எள்ளரிய வுண்டியுடை யேமமிவை யீந்ததுபோல்
இன்னுமுயிர் நிற்குமட்டு மீந்தருள வேண்டுமென்று- வந்

எங்குமெங்குஞ் செல்வருள ரேற்றவகை யீயவற்றா
லின்மைநமை யென்னசெயு மின்பக் கவியுமுள
அங்கியெனப் பொங்கியெரிந் தங்கமெங்கு நுங்கிடுமிவ்
வல்லற்பிணியாற்றகில்லேனாற்றுகில்லேனாற்று கென்றும்

- வந்

பாயலிற்கிடந்தொர்நாளும் பையுளுறா துன்புகழைப்
பாடியின் பாய்நின் பொற்பாதம் பற்றவருள் செய்கவென்றும்
வாயிற்கடுத் துரைக்கும் வச்சையராம் பொச்சையர்கள்
வாசற்கடைதூங்கி வட்கி வாடவைக்க வேண்டாமென்றும்

- வந்

கீர்த்தனை - 05

கிராகம் - மலையாமி

தாளம் - திரிபுடை

பல்லவி

ஐயா தயாநிதியே பர மானந்தமெய்ப்பதியே

- ஐயா

சரணம்

கையாறிரண்டுடைக்கற்பகமேயிணைக்

கண்மணியேயமுதே - பெற்ற

தேவபாகம் / 259

ஐயானனுக் கன்றாரணம்போதித்த

வாறுமுகக்குருவே

- ஐயா

நீபாவியென் றெனை நீக்கிக் கைவிட்டிடி

னேருந்துணையிலையே - கள்ளக்

கோபாலனின்பமருகனே ஞானக்

கொழுந்தேசுடர்ப்பிழம்பே

- ஐயா

கண்ணைமறைக்கக்கருதிலஃதுநின்

கருணைக் கழகேயோ - எங்கும்

கண்ணுடையா யெனவன்பருரைத்தது

கற்பனை வாசகமோ

- ஐயா

பாவொன்றுக்காயிரமாயிர நோயைப்

பரிசீலாத் தந்துவிட்டா - யிந்த

நாவொன்றிற் சொல்லமுடியுமோ நின்னம்பி

நான்படும்பாடுகளே

- ஐயா

பன்றிப்பறழ்கண்மேனுந்தை கண்ணோடிய

பாங்கார் தலையளிதா - னினி

யென்றைக்குன்பா லுறுமன்றைக் கோநானும்

டேறுவெனம்பெருமான்

- ஐயா

சாலத்தளர்ந்திடு மூப்புப்பருவத்திற்

றாக்குறவெந்நோயாங் - கடு

மாலத்தைவிட்டனையீ துமருளென

வாரிகொல்புகல்வாரே

- ஐயா

பாடிய பாட்டுக்கிலம்பாடு நோயும்
பரிசிலாத்தந்தநினை - யென்றுந்
தேடி மெய்த்தேவெனப் பன்னாட்பணிந்ததென்
நீவினையின் முதிர்வோ - ஐயா

அஞ்சினேனஞ்சினேனந்தகன்வந்தன
னாருந்துணையிலைநீ - கோலப்
பைஞ்சிறைமஞ்ஞைமேலேறி விரையவிப்
பாவிமுன் வந்தருளாய் - ஐயா

வேந்தன் மதலைகன வுற்றநின்னருள்
வெள்ளத்திலோர் திவலை - யிந்தக்
காந்தழற்காயத்திற்றோய்ந்திடின வெய்ய
கடும்பினியேகாதோ - ஐயா

போரிலினைந்து புலம்பும்விசையன்முன்
போந்துககனத்தினில் - ஞாளிக்
காரிபடைக்கலமீந்தகருணை
கடையனேற்கெய்தாதோ - ஐயா

உயிரிடுடேய்த்துப் பெரிதொளியீயுமுன்
னோங்கருளிவ்வேழை - விழி
பயிலொளிதேய்ந்திருளீந்தபெரும்பழி
பன்னுமளவாமோ - ஐயா

இனங்கருதிக்கொலோதேவர்களெவ்வெவ்
விழிபுகள் செய்தாலு - மவை
மனங்கருதாதவர்க்கேற்றனவேற்றன
வாழ்வுகடந்தாயே - ஐயா

தாரகன் றுஞ்சவுடனேநினையுமுற்
 றாழ்வையுந்துன்பினையு - மொரு
 சேரமறந்தவனாவனோநின்மெய்த்
 திருவருள் சற்றெய்திடில் - ஐயா

தேவருக்கீந்த திற்கோடியிலோர்கூறு
 சீரருள் வாய்ந்ததென்னி - னின்னைத்
 தாவகல்பத்திவலையிற்பிணித்துட்
 டளிச்சிறைவையேனோ - ஐயா

சேயானநீரைப் பருகியவண்ணமித்
 தேகமெலாங்கன்றும் - வெய்ய
 தாயானநீரைப் பருகநின்கைத்தலச்
 சத்திக்கியலாதோ - ஐயா

காணுகைதேயக்கவிபாடுமன்புங்
 கழியக்கழியார்க் - கொளும்
 ஊணுமுணர்வுந் துயிலுமறநெட்
 டுயிர்ப்பொடுமாய்வேனோ - ஐயா

ஏடொன் றும்பாரா வகையாகக்கண்ணை
 யிருட்டான் மறைத்துவிட்டா - யிதிற்
 கேடொன் றோவன்னதாலெய்து நகைப்புன்
 கிருபைக்கோவிப்பேய்க்கோ - ஐயா

கண்ணை மறைத்திலைபேர் முயல்வானவர்
 கானவர் தானவர்க்குக் - கொள்ளும்
 எண்ணைமறைக்குநின் சீர்பாடும் பேதைக்கிங்
 கென்னோமறைத்துவிட்டாய் - ஐயா

பத்தியிலாப் பெரும்பாவியென் றென்னையிப்
பாருலகெள்ளுமாவென் - அற்ப
பத்தியுமின் றெனின் புகழ்பாடிப்
பணிசுவதெவ்வாரோ - ஐயா

சுந்தரனார்க்குமறைந்த கண்ணுந்தையார்
தொல்லையின் மாற்றிவிட்டார் - பெற்ற
தந்தைசெயன் மைந்தற்காவதானீயுமத்
தன்மையென்பாற்காட்டாய் - ஐயா

எல்லாம் வினையினாலெய்து மெனுஞ்சூழ்ச்சி
யெங்கும் வழக்காக - நினைப்
பல்லாயிரமுகமாப்பாடினாலுமப்
பாவியார் தாழ்வாரோ - ஐயா

ஒருசிறிதெய்த்திடனாயேன் பலகானின்
னோங்கருளெய் திக்கண்டு - முளந்
தெருமரலுற்றுத்தேறாச்சுரர்போலச்
சிறுவாழ்வைவேண்டுவனோ - ஐயா

ஆயுண் மறையிலமைந்தவாய் முற்றவென்
னாகத்தைக் கோதுசெய்த - தழல்
நோயுன்னருட்குமொழியா துடற்றிடு
நோன்மையெயன் சொல்லுவேன் - ஐயா

வீடுபோவென் றிடக்காடுவா வென்னுமீவ்
வேலையுமோவாமற் -கடும்
பாடுநான் பட்டிடச் சற்றுங்கண்பாராப்
பராமுகந்தானேதோ - ஐயா

சென்மாந்தரமெல்லாமாதவஞ்செய்துன்
றிருமுகமாறுங்கண்டு - பத்தித்
தொன்மாந்தரெல்லாங்குகதாசனென்றுபேர்
சூட்டப்பெறுவேனோ

- ஐயா

நின்புகழ்பாடித்துதிக்கமுன்செய்த
நெடுந்தவம்போதும் போதும் - இந்த
மன்பெரும்வாழ்வீந்தமெய்யுந் தவநிலை
வாய்ந்துசிறந்ததன்றே

- ஐயா

சிறியேனுரைக்கும் புன்பாடலையெந்தை
திருக்கையிலேடுவாங்கி - வைகி
நெறியாயெழுதத் தவமெப்பவத்தென்பா
னேருமோதேரேனே

- ஐயா

அன்பிலர்பாவி கணிற்பாடவோரா
ரகன்றவொளிமேவ - முன்னி
லின்புறவாழ்ந்தார்வினைத் திறத்தேனுனை
யேத்தலிற்பேறேதோ

- ஐயோ

சற்றருட்பானுவுட்டோன்றிற்றமியனேன்
றாரையிருளொன்றோ - கண்ணிற்
பற்றிருளுங்கல்லுத்தாக்கினீர்ப்பாசி
பறிதலிற்போகாதோ

- ஐயா

என்றுமிடர்கோடி சூழ்வித்துச்சற்று
மிரங்காதொறுக்கவோய்ந்தும் - அவை
யொன்றுமெண்ணாதுன்னை மேன்மேலும்பாடுமீவ்
வுள்ளத் தொடர்பேதோ

- ஐயா

கண்ணொளிகுன்றிலுமெண்ணந் தகையினுங்

காணிபொன்போனாலு - மின்னுந்

திண்ணியநோய்மிடி வாட்டினுநின்னைச்

சிறியேன் மறப்பேனோ

- ஐயா

யானுடையெண்ணமுடி விதேசில்லாண்

டிருந்திறந்தோவாமற் - பெரி

தூனமுழக்கும் மணுக்களைப்பாடே

னுனைப்பாடும் வாயாலே

- ஐயா

ஓவருந் துன்பங்கணாடொறுஞ்சூழ்வித்

தொறுத்ததற்காயேனு - மிந்த

ஆவிவிடும் போதிற்றக்கசுகமிங்

கருள்வாயென் றெண்ணினேனே

- ஐயா

யாருநகைத் திடவின்னுஞ்சின்னாளிங்

கிருத்திவருத்தாமற் - பவந்

தீரும்படி வல்விரைந்தெனையுன்னுடன்

சேர்த்தருள் செய்வாயே

- ஐயா

நாவந்தநிந்தைப் பாப்பாடியசூரற்கு

நல்லருணோக்கந்தந்தா - யென்றும்

பாவந்தசீர்த்தொடைபாடுவேன் கண்ணொளிப்

பாவையையேன் மறைத்தாய்

- ஐயா

கள்ளவினையினேனின்னாம மென்றுங்

கனவிலுமோதுமாறு - திரு

வுள்ளமறிந்திடப் பின்னும்பிறன்போ

லுறுகண்செயலாமோ

- ஐயா

தெம்முனையாயினோர் பால்வல்விரைந்து

செருச்செய்தருள் புரிந்தா - யாவ

வம்முறைநேர்விக்கநானாருளமா

ரகந்தையார் மெய்யாரோ

- ஐயா

கலியினுங் கண்கண்ட தெய்வமென் றுன்னையே

கற்றவர்சொல்லுமாறு - துன்னி

மலிவுறும் வெம்பிணிப்பட்டேன் பொருட்டா

மறைந்தது மாண்பேயோ

- ஐயா

பாடியலுத்துப் பரிபவப்பட்டிடர்ப்

பவ்வத்திலாழ்ந்தேனானே - யென்றுங்

கூடியலைத்தெனை முற்றாக்கைவிட்டுக்

குரூரத்தில் வாழ்ந்தாய் நீயே

- ஐயா

அலமலம்பாடியலுத்தனை யென்றென்

னகத்தைக் குழைத்துப்பாட - லினிப்

புலமலவென்னமதிகொளுத்தத்தக்க

புண்ணியரார்நேர்வார்

- ஐயா

மேன்மக்கடுன் புறக்கீழ் மக்கள் பார்த்துச்சொல்

வெட்டெனப் பேசுவையத் - தனி

நான்மக்களுநற்கிளையுமில்லாமையா

னாய்போற்குரைத்திடுகோ

- ஐயா

இல்லத்திளையவர் யான்கூவும் போதெல்லா

இல்லே இல்லேயில்லை யென்னைச் - சினச்

சொல்லுக்கிளத்திநகையாடவுங் கண்டு

துஞ்சாதிருப்பேனோ

- ஐயா

எல்லா நகையுந் துறந்தேன் பெருந்துயர்
யாவுநுகர்ந்ததனாற் - சுவைச்
சொல்லார் கவிநினக்கோ துவதொன்றுந்
துறவாததென் விதியோ

- ஐயா

இந்தப் பிறவியிறந் திடின் மேலினி
யெந்தப்பிறவி மேவும் - விடா
தந்தப் பிறவியிலேனும் வலிதா
வணைந்தெனையாள்வாயோ

- ஐயா

நிற்பாடி நின்றதற்கேற்றவுதவியா
நீலமயிலேறி - யருட்
பொற்பாருருக்காட்டி வல்விரைந்தென்னைநின்
பொன்னடிசேர்த்துக்கொள்ளாய்

- ஐயா

ஆவியொடிப் படியிங்கின் னும்வாழ
வளியற்கேயுள் ளுவர்ப்பு - மிக
மேவிலில்லாரும் பிறருந்தினந்துயர்
வெள்ளத்தில் வீழாரோ

- ஐயா

ஆருநகைத்திடவின் னுஞ்சின்னாளில்
கயரவிடேல்விரைந்து - துயர்
தீரும்படியேதுசெய்யக்கருத்தது
செய்திடவேண்டினேனே

- ஐயா

இராகம் - காம்போதி

தாளம் - திரிபுடை

பல்லவி

வேட்டுவருடன் விளையாட்டிநிற் கூடினும்
மேன்மையை மறந்தீரேசாமி

- வேட்

அனுபல்லவி

சேட்டுறும்பலதிறநாட்டிநின்றலைபெறுஞ்
செந்தியம்பதியாரேமுந்துமெய்த்துதியாரே

- வேட்

சரணம்

ஐந்தொழிலொருதலையாற்றிடும்பரமனுக்
கடிகளுஞ்சுதனுமாமப் பேருமொழித்தீரே
தந்திமாழுகவற்குத் தம்பியென் றுரைப்பது
சற்றாவப் பெருமையை முற்றாகக் கழித்தீரே- வேட்

இருநாழி நெல்லினாலியலற மெலாமோம்பு
மிறையவடின முத்தமிடுமன்புமாய்த்தீரே
மருநாறுந்துள வணிமார்புடைத்திதிகர்த்தா
மருமான் பெருமொனனுமாண்பையுந்தேய்த்தீரே-வேட்

பாமதுப் பருகிடப்பதுங்கியொளிக்கும்புதுப்
பணக்கிருபணர் போலென்பாட்டினை வெறுத்தீரே
நாமியற்புலவனாய் நண்ணவிந்நாயுமந்
நாமங்கொள்வதோ வென்று நாணியுட் கறுத்தீரே
- வேட்

இராகம் - சுருட்டி

தாளம் - ருபகம்

பல்லவி

எந்தவிதத்தினின் முந்தியதென்மீதிலிந்தவிகற்சினமே

அனுபல்லவி

சந்தமலையத்தில்வந்தமுனிக்கரு

டந்தக்ருபாகரசெந்திற்பராபர

- எந்த

சரணம்

கானவர்சேரியோர்மான்கொளப்போயடி

கன்றினாநென்றேனோ - அந்தக்

கன்னியைக்கூடமுன்னோனைத் துணைக்கொண்ட

காமுகநென்றேனோ

தேனொடுமாவுங்கிழங்குமவடரத்

தின்றவநென்றேனோ - துய்ய

செய்யவாயுறலுக்காயவள் பாதத்திற்

றெண்டன் சமர்ப்பித்த தொண்டநென்றேனோ

- எந்த

தந்தைசொற்கேளாதமைந்தநென்றாரொடுந்

தாழ்ச்சிகள் சொற்றோனோ - அந்தத்

தந்தைவணங்கக் குருமொழிவைத்த

சகூரநென்றேனோ

தந்தைதன் சொற்குப்பரா முகையாகிய

தாய்தன் பொருட்டாகச் - சைவதந்திர

நூல்களை வாரிச் சலதியிற்

சட்டென வீசிய துட்டெனன்றேனோ - எந்த

மன்றிற்றலைவனை யாட்டிடுநீலி

மகனைச் சொற்றேனோ - வெண்ணெய்

வாரித் திருடிய மாயக்கோபாலன்

மருமகனன்றேனோ

வன்றிறற் றாங்கன் முகக்கடமோட்டன்

வரத்தம்பியென்றேனோ - உம்பர்

வானவர் மாதர்கள் கற்பை மதலீலா

வார்த்தையிற்பேர்த்திட்ட தூர்த்தெனன்றேனோ

- எந்த

கீர்த்தனை - 08

இராகம் - மியாகு

தாளம் - ருபகம்

பல்லவி

கங்கைபாலா செங்கைவேலா கனவிலெனினுங்

- காண்பையோ

அனுபல்லவி

அங்கமெலிய மங்கநயன மல்லற்படிவமாவனோ

எங்குமுலவு துங்கநிலவுமின்பத் தெளிவுவீவனோ

- கங்கை

சரணம்

பாடிப் பதங்களைத் தேடித் தொழுதும்வெம்

பாழிலலைகைதன்மமோ

270/சிவசம்புப்புலவர் பிரபந்தப் பெருந்திரட்டு

கூடிப்பலர் நகையாடிப் புரிவது

கோரப்பழையகன்மோ

- கங்கை

வானச் சுரர் தம்மீனந்தவிர்த்துள்ள

மாறில்கருணை மாய்ந்ததோ

நானெய்த்தள விலானத்துலைவது

நாடி முடிய வோய்ந்ததோ

- கங்கை

தேவர் பரவுஞ் செந்திலமருஞ்

செல்வக்களிக்குமாரனே

தூவிமயில்குந் தரியைப் புனத்திற்

றோயத்திரிந்த சோரனே

- கங்கை

கீர்த்தனை - 09

இராகம் - துசாவந்தி

தாளம் - திரிபுடை

பல்லவி

என்றுந் துதிநெஞ்சமே யுனக்கிதே

யின்பம் பெருந்தஞ்சமே

- என்றுந்

அனுபல்லவி

குன்றவில்லிறையவன் குளவிழி தனில்வந்த

குமரா குமரா குமரா வென்றுருகிநீ- என்றுந்

சரணம்

பாதகமலை தூளாய்ச் சாயும் விழியிணையிற்

பற்றிருட்படலமுந் தேயும்

கோதிலிறைவநூல் குறுமுனிக்கோதிய

குருவே குருவே குருவேயென்றுநீ - என்றுந்

தொண்டர்களைடு கூடலாமே யலையுமிந்தத்

தோற்றத்தினியனாடலாமே

கொண்டல்கண்படை செய்யுங்கொடிமதிற் செயந்தி

குழகா குழகா குழகா வென்றுருகிநீ - என்றுந்

பாவணிமதுரமாச் சூட்டி யுடலைப் பெரும்

பத்திக் கண்ணீரினாலாட்டி

மூவர்கண் முதலாகிமுடி விற்குமுடிவான

முருகா முருகா முருகாவென்றுருகிநீ - என்றுந்

கீர்த்தனை - 10

இராகம் - கமாச

தாளம் - ஆதி

பல்லவி

பார் ஆவிவிடுமுனம் பரம்பரப்பொருளே

படிற்றேனெனையிதமுறவருள்விழி

- பார்

அனுபல்லவி

கூர்மலியயிலொடுகுவடி தரவந்து

கொற்றமுற்றுமனை வற்றவற்புதனே

- பார்

சரணம்

உரையுணர் வவிழ்தரவுள படியுணர் தவர்நேசா திக

மொருகோடி பரிதிகளொளிடெ வொளிரும்பர காசா

272/சிவசம்புப்புலவர் பிரபந்தப் பெருந்திரட்டு

வரைமகண்மடிமிசை மழலையொடமர் தரும்
வாதபேதமடர் போதநாதனே.

- பார்

கல்லுமுருகுமென தல்லலொன்றுமின்னுமறியாயோ
உன்றன் கன்றுமன வயிரமொன்றையின்றேதூர வெறியாயோ
அல்லும் பகலுஞ் சொல்லுஞ் செய்யுட்சாரஞ்சற்றுங் குறி
யாததே துதிகழா திசோதியே

- பார்

இன்னுமின்னுமன்னை வயினென்னை விடாதோம்பியருளாயே
மைந்த ரென்னபிழைசெய்திடி னுமன்ன தனையுட்கொளுமோ
கன்னலொடுகந்திவயன் முந்திவளர் செந்திலமர் தாயே
கத்தநித்தமலமுத்தவித்தகனே.

- பார்

கீர்த்தனை - 11

இராகம் - காபி

தாளம் - திரிபுடை

பல்லவி

இன்றருள்வரும்வருமெதிர்நாளில் வரும்வருமென்
றெண்ணத்தின மெல்லாம்போச்சே

அனுபல்லவி

மன்றமர்நடராசன் மகனே சண்முகனே
மாற்றலர் குழுவுக்கந்தகனே மெய்க்குகனே - இன்ற

சரணம்

அன்றிளம் பருவத்திலணையாது விட்டாயே
லயலொருபுறத்தினிலடைந்தேது முயலுவேன்

தேவபாகம் / 273

பொன்றும் பொழுது தீராப் பொல்லாத பிணிகளைப்
பூட்டிவாட்டினை யிதுபூரியர் கடனலோ - இன்ற

பாட்டுக்கடி கடந்த பரிசிலைக் கேட்டின்னும்
பத்திமையுறைப்பினிற் பாடவருவாரார்காண்
ஆவிதென்பர மதத்தவருந் தெவ்வருந்தரு
மவமதிப்பா நகையாருயிருண்டதே - இன்ற

கற்பிக்குங் கலைகளைக் கருதிப் பாராவகை
கண்ணொளியை மறைத்துக் காயத்தைவாட்டினா
யெற்படுமுயிர்க்கொதுங்கிட மெய்நோய்க்குறையுளென்
றிசைந்த மெய்ம்மொழியையு மேழைக்கேயாக்கினாய்
- இன்ற

கீர்த்தனை - 12

இராகம் - பூர்விகல்யாணி

தாளம் - ஆதி

பல்லவி

போதும் போதுநினக் கடிமைப்பட்ட டேழையேன்
பூண்ட சுகங்களெல்லாம்
வாதுஞ்சூதுங்கற்றவன் கட்டெவ் வர்க்குமொல்லா
வயிரம் விளையநின்பொன் மனந்திண்ணென் கருங்கல்லா
- போதும்

அனுபல்லவி

அடிமையாப் பிணியாருக் கடியேனைக் கொடுத்தாயே
ஆடித்தி ரிந்துகற்ற வறிவையுங் கெடுத்தாயே
மிடியையுந் துணையாக மெலிவிக்க விடுத்தாயே
விருத்தப்பிராயம் பார்த்திம் மெய்யைப் பாழ்படுத்தாயே
- போதும்

274/சிவசம்புப்புலவர் பிரபந்தப் பெருந்திரட்டு

சரணம்

தரையா ளரசுரிமை தாவென்று கேட்டிலேன்
தனமலை மிசைவைகித் தருக்கவும் வேட்டிலேன்
தருமந்துறந் தார்நட்பைத் தழுவிப்பா ராட்டிலேன்
சாமிநினக் கேயன்றித் தமிழ்மாலை சூட்டிலேன்

- போதும்

மாய னுதவுமிரு வல்லிகள் படர் குன்றே
மயிலேறி யன்பர்க்கு வரந்தர வருமொன்றே
தீயமலவிருளைத் தேய்க்குஞான வென்றே
தெய்வத்தொண்டரையணைக்குந் தேசோமய மன்றே

- போதும்

கீர்த்தனை - 13

இராகம் - கமாசு

தாளம் - ஆதி

பல்லவி

ஆதிபரம் பொருளே குகன்மெய் மெய்மெய்மெய் -ஆதி

அனுபல்லவி

நீதிவழிகளினி லாமனமேயரு ணேயமொன்றே யாயினன்றே
யோதுநெகிழ் வதிக முறுபெய ரைச்சொல்லி யுய்யுய்யுய்யுய்யு

- ஆதி

சரணம்

கால னழன் றுகடா வேறிக்கடுகுமந்தக் காலத்
தெவரைத்துணை காண்பாய்

தேவபாகம் / 275

நீல மயிலேறும் பாலவடி வையெண்ணி

நில்நில்நில்நில்

- ஆதி

சூதைக் கடுத்தமுலை மாதர்மயலிற்பட்டுத்

துன்பக்கடலிற் றுஞ்சிப்போன

பேதைக்கருத்தேனையன் பாதத்தைப் பற்றிக்

கண்ணீர் பெய்பெய்பெய்பெய்பெய்

- ஆதி

ஆறுவதனங்கொண்ட தாவிக்கருளவெனு

மாத்தர்மொழியை நம்பித்துஞ்சங்

காறுமவன் வடிவைக் கண்ணிக் கண்டிடுவதுவே

கண்கண்கண்கண்

- ஆதி

கீர்த்தனை - 14

இராகம் - தர்பார்

தாளம் - ஆதி

தாதா கருணை துணைந்தா னலதிலைமெய்

சண்முகநாயகனே

- தாதா

மேதா வியர்பரவும் பாதாசகலவுயிர் நாதா பரம

சுக போதாசுகழகுக

- தாதா

வேலா பரமசிவ பாலாசரதநெறி முலாகமநிகம

நூலாசர பாஸ்கர

- தாதா

ஆவாதுயரொழித்துக் காவாதுடற்றுவதோ

மூவா முதலாயாளிர் தேவாவருளுருவ

- தாதா

276/சிவசம்புப்புவர் பிரபந்தப் பெருந்திரட்டு

எல்லாம் படைத்தருள வல்லாய் திருவுளமுங்

கல்லாவொருசிறிது சொல்லாயுமைகுமர - தாதா

கீர்த்தனை - 15

இராகம் - பயிர்வி

தாளம் - ஆதி

பல்லவி

கருணைச்சர கரத்தேவே கிளரற்புதக்

கந்தவனப்பொலங் காவே

- கரு

அனுபல்லவி

அருமைச்சீர் மறைகளமுதமுது பின்புற நிற்பப்

பெருமைச்சீர்த்துதியன்பர் பேசிமுன்னேத்தவாமும்- கரு

சரணம்

பங்கயமுகமாறு மவற்றிலொளிர் பன்னிருவிழிக்குறும்

துங்மாமணிவாயுந் துய்யநகையுமேயுந்

தங்கப்பூ ணணிமார்புந் தன்னடியார்க்குக்காட்டும் - கரு

வலையந் துலங்குதோளுங் கொடியவிருண் மதனுடைத்
திடுகாளும்

இலகும் பீதாம்பரத்துக் கெழிலருளிடையுமா

யலரினந்தமுதித் தாங்கன்பர்கண்ணுறும்

- கரு

செஞ்சுடரயில் வேலும் பிறவுங் கரந் திகழமா மயிலேறி

வஞ்சியர்புறமுமா வந்தந்தியத்திலெனை யஞ்ச

லஞ்சலென வருண்மொழித் தேன்மருக்கும்

- கரு

இராகம் - அசாவேரி

தாளம் - ஆதி

பல்லவி

சரணஞ்சரண மிகத்தளர்ந்தேன் கருணைதரத்
தருணமிதுவே சாமி

- சரணம்

அனுபல்லவி

அரணமமரர்பட்ட வவலமொழியச்சுட்ட

வமலனுதவும் பாலா வருணக்கிரணவேலா- சரணம்

சரணம்

காயும்பிணிமேன் மேலுங் கனலென முண்டதே

கருதிநின் புகழ்பாடுங் காதலுமாண்டதே

தேயக்கண்மணியொளி திமிரமுநீண்டதே

தேடிநூல் பலவாய்ந்த தேற்றமும் வீண்டதே

- சரணம்

ஒல்லாரவமதிப்பு முரெங்குமுற்றதே யுணர்ந்துகலை

போதிக்கு முற்றமுமற்றதே

எல்லாமடுமிடியு மிடையறச்செற்றதே

யென்றுநின் புகழ்பாடி யிதுதானான்பெற்றதே-சரணம்

கரியபகட்டிலேறிக் கடுங்காலன் முரண்வாது

கழறிநகர்புகுத்தக் காட்டுவான் பலவேது

வெருவினேன் மயிலேறி விரையவந்தப்போது

விடுதியஞ்சு தலென வெளியினின் றினிதோது- சரணம்

278/சிவசம்புப்புலவர் பிரபந்தப் பெருந்திரட்டு

இராகம் - மோகனம்

தாளம் - திஸ்ரசாபு

பல்லவி

கனவிலெனினுமருவியெனது கவலையலையைத் தூராய்
ஒளிர்சுவணபதத்தைத் தாராய் - கன

அனுபல்லவி

தினமு நினையு மடிய ரீதய திமிரம் வெளிசெய் போதா
திகழு மருண கிரிசொல் லமுத திவலைநிலவுகாதா
- கன

அமராதிபன் மதலைகனவின ணுகியருள் செய்சீலா
வவுண்ணுர மொடிர்விகழியவடல் செய்விசயவேலா
இமையமகடன் மடியிலமருமினிய மழலைவாயா
விறைவனுரமெல்லடி யினுதைசெய்திளைய

நகைசெய்சேயா -கன

செனகனுணர மறையினிலைமை தெளியவுரை செய்தீரா
சீதமெய்ந்நிலையை யவுணரரசு தெரியவருளும்வீரா
கனகவரையின் விபுதர்வலிமைகழிய வடல்செய்யாட்டா
கலசமுனிவனுணர வளவில்கலை சொல்குருசீரேட்டா
- கன

உவணைநகரிலமரர் மகிழ்வொடுறையவுதவுசூரா
வுலகமுழுதுநொடியினுலவு மொகரமிவருமேரா
அவனுமவளும் துவுமெனுமிவ்வகிலநிலை செய்கோவே
யளவுமறையின் முடிவுமறியவரிய பெரியதேவே. - கன

கிராகம் - பூர்விகல்யாணி

தாளம் - ஆதி

பல்லவி

இன்னமும்வன் கண்மையேதோ சுவாமி
யிரக்கநின்றிருவுளத் தெழுவதெப்போதோ - இன்

அனுபல்லவி

தென்னனாயுலகாண்டசிவன் மகிழ்நேசா
செந்தியம்பதிவாசாதினகரதேசா - இன்

சரணம்

வார்த்திக தசையினில்வறுமைநோய்நீடவோ
மணியொளியறவிழி மல்கிருண்டுடவோ
ஆர்த்திமிக்குறுகலையறிவும் போய்வீடவோ
வடர்மூலப்பிணிய ழலாகத்தைச் சாடவோ - இன்

அரிமகன் கனவுற்றவருட் மாளாவனோ
வருந்தவமதற்காற்றாதாற்றவுண்ணோவனோ
இருளறுமன்பர்கட்கியான் புறம்போவனோ
யாக்கை யெடுத்தபயனெய்தாமற்சாவனோ - இன்

அப்பனார கட்டினிலடுத்தகுலைபோல
யடிக்கடிகுடைந்து மெய்யலைக்கும்வெம்பிணியாலே
எப்பொழுதுந்துயர்ந்திடைந்தேன் மற்றினிமேலே
யெந்தாயாற்றேனாற்றேன் கண்பாரொருக்காலே
- இன்

கீர்த்தனை - 19

இராகம் - அசாவேரி

தாளம் - ஆதி

பல்லவி

சரணஞ் சரணமிகத்தளர்ந்தேன் கருணைதரத்

தருணமிதுவே சாமி

- சர

அநுபல்லவி

அரணமமரர்பட்ட வவலமொழியச்சுட்ட

மமலனுதவும்பாலா வருணக்கிரணவேலா

- சர

சரணம்

கரியபகட்டிலேறிக்கடுங்

காலன் முரண்வாது

கழறிநகர்புகுத்தக்

காட்டுவான் பலவேது

வெருவினேன் மயிலேறி

விரையவந்தப்போது

விடுதியஞ்சுதலென

வெளியினின்றினிதோது - சர

தென்னவனுடல்வெப்பைத் திருநீற்றான்மாற்றினாயே

தேவர்துயரந்தீர்க்கச்

சிவனுதற்றோற்றினாயே

அன்னவர் கந்தவனத்

தடியாரையேற்றினாயே

யருணகிரியார்க்கந்தா

ளருண்மொழிசாற்றினாயே

- சர

கீர்த்தனை - 20

இராகம் - காம்போதி

தாளம் - ஆதி

பல்லவி

வேலன்புகழ்துதிக்குந் தோறுந்தோறு

மிக்கசுகமுதிக்கும்

- வேலன்

தேவபாகம் / 281

அனுபல்லவி

காலன் வருமுனந்தக் காணங்கலங்கடமுன்
கருவிகடளர முன்விரவியைகிளரமுன்
கந்தச்சந்தச் செந்தொத்தேடவிழ்கமலம்புரையும்
விமலம்பொலிபத - வேலன்

சரணம்

ஆக்கங்கதிநல்கிச்செய்ய அடியவர்க்காப்பவ
னண்டர்க்கருளுந்தீரன்துய்ய
ஆறுமுகச்சீரன் கிளாற்புதக்கனத்த
னிந்துளங்குராமிலைச்சுந்தாரன்
அருத்தவரையினையுரத்ததனுவின - வேலன்
அன்றுகுனித்துச்சென்றங்குற்றுவென்றி
நிரப்பிச்செல் அநகன்புனிதனிராமயன்
நீர்மலிசடிலனாகமமோதிறையோன்
அடுத்துலேகர் சரவேசுவருளென
அரற்றியேத்திட்டும்பிரானருள் செய்யில் - வேலன்

கீர்த்தனை - 21

இராகம் - அடானா

தாளம் - ஆதி

பல்லவி

தாமலர்ப்பாதம் சாமிநாதனே
தயைசெய்யாததுதகுநெறியலவே - தாமல

282/சிவசம்புப்புலவர் பிரபந்தப் பெருந்திரட்டு

அனுபல்லவி

மாமகண்மருகாவருணமுருகா

மன்னுமன்பர்துன்பங்கள் வஞ்சமெஞ்சமுன்னுங்கு - தாமல

சரணம்

சேணாடாமாணாபெழுமுமேணாரழல்காணாவயர்

செற்றமுந்தமுந்துசீர்கொற்றமுற்றவடுவேலா - தாமல

காரான்மலையூராவுரு நேராமொலிபேராதெதிர்

கட்டழறகட்காலனார் கட்டிக்கொள்ளக்கிட்டாமுனம் - தாமல

தோலாவலிக்கோலாகலமேலாவெழுமாலாலநேர்

துட்டநிட்டுரர்செய்யும்பட்டி மைக்கும்கெட்டிடாமல் - தாமல

கீர்த்தனை - 22

இராகம் - சுருட்டி

தாளம் - ருபகம்

பல்லவி

பாவியென் மேற்கருணை சுரந்திடாய் கனலசெய்வஞ்சப்

படிவத்துன்பை முழுதுந்துரந்திடாய் - பாவி

அனுபல்லவி

மாவளர்கந்தவனத் திருக்கோவிலில் வாய்ந்தசஞ்சீவியே

யேய்ந்தமெய்யாவியே வழுவாவன்பரமுவார்பலர்

வந்துமுன்னொந்திடமுந்தருளெந்தையே - பாவி

சரணம்

பச்சைமயிற் காட்சிதரும்வேலா, விடையோதியிலேறு
பவளமலைதந்தவிளம்பாலா
கச்சுமுலைக்குறக்கன்னியை வேட்டருள்
காதலனே துய ராதுலரட்சகா
கண்ணிரா றுடைப்புண்ணிழர்த்தியே
கத்தனேயத்தனே நித்தனேழுத்தனே - பாவி

தேடிமறைபாடிப் புகழையாபரமெஞ்ஞானியர்
சிந்தைத்தளி சேக்குமருண்மெய்யா
ளாடியவுணரான்மாய்ந்தயர்வானோர்க்கு
மன்னியதொன்னிலைப்பொன்னிலவாழ்வருள்
வள்ளலேயகக்கள்ள விருட்கொரு
வாதியேசோதியேயாதியேயோதியே - பாவி

சூரனகந்தேய்த்தமலர்ப்பாதாகுறுமாமுனிக்குத்
துய்யகலை தந்தபரபோதா
சாரலிமமலைத்தையன் மடியினின்றண்மலர்க்
கண்வளர்சண்முகப்பிள்ளையே
தந்திமாபுகவிந்தைவாழ்புயத்
தாரகமாரக்சீரகவேரக - பாவி

கீர்த்தனை - 23

இராகம் - மலையாமி

தாளம் - திரிபுடை

பல்லவி

சுகநாடிப் பார்மனமேசெய்வேன்
சோவின்றிச்செய்தினமே - சுக

284/சிவசம்புப்புலவர் பிரபந்தப் பெருந்திரட்டு

சரணம்

குகநாதனே முழுச்சுகநாதனெனநம்பிக்

கும்பிட்டுய்ந்திடவெண்ணமா - அன்றி

முகநாலினோன் றந்தைமுகலோரைப்பரமென்போர்

முரண்வாதிற்கெடவெண்ணமா

- சுக

மயிலேறிக்குமரேசன் வருங்காட்சிசேவித்து

மகாவின்பம்பெறவெண்ணமா - அன்றி

யயிலேறுஞ் சூலக்கையரியைவெம்பகட்டிற்கண்

டருந்துன்பம்பெறவெண்ணமா

- சுக

செச்சையந்தொடையையன் றிருப்புகழ்தினம்பாடி

செனனநோய்தெறவெண்ணமா - அன்றி

வச்சையர் தமைப்பாடி வாடிவெந்தோற்றமாம்

வாரிவீழந்திடவெண்ணமா

- சுக

சைவமேசமயமாஞ்சத்தியமுணர்ந்துசந்

ததவாழ்வுபெறவெண்ணமா - அன்று

எவ்வெவம்மதமெய்தியெந்நாளுமொழியாத

விடரிற்றாழ்ந்திட வெண்ணமா

- சுக

கீர்த்தனை - 24

இராகம் - செளராட்சரம்

தாளம் - ருபகம்

பல்லவி

கந்தவனத்தைப்போலிந்தத்திசை தனிற்கண்ட தலமேதோ

சுகங்கொண்டதலமேதோ

தேவபாகம் / 285

அனுபல்லவி

கந்ததமுஞ்சர்வ சீவதயாபரசண்முகவேலர்நேசம்மிக
நண்ணியபுண்ணியவாசம் வேலுந்
துண்ணெனத்திண்ணியபாசம் - கந்த

சரணம்

தேரோடுவீதிமணலல்லோ வொள்ளியதெள்ளியநீறுஅதி
லாராதகாதலிற்றாழ்ந்துபுரளும் தனிற்பலனென்ன
வேறுபத்தி
நேராகக்கும்பிடுவார்கள் கண்ணீரினானடுமிட
மெங்குஞ்சேறு
அவர் ஆரேனுமாகுகவங்கவர்த் தாழ்ந்திடுமாக்
கத்துக்கேதிடையூறு
தண்டிற்றாக்கிற்கிளர்தருஞ்சாறு சென்றுநோக்குதலே
விழிப்பே - கந்த

மண்டலத்துற்றதன்னற்புதமீச்சென்றுவானவர்க்கின்புறத்
தேற்றும்தேற்றம்
விண்டலமேன் மேலுஞ்சொர்ணப்பூமாரி பெருங்விழை
விறுநா யேற்றனவாற்றுந்திருந்
தொண்டுசெயும் பெருங் கூட்டத்தார்தோத்திரந்தோயக்
கடற்றொனிமாற்றும் அதைத்
தண்டலைக்கண்டிகழ் பண்டருசாருவுஞ்சாரிகையுந்
தினஞ்சாற் றும்மலப்பூருவவெம்பவம்பாற்றும்
பெருங்காரியத்திற்புவிபோற்றும் - கந்த

ஆதிசுலத்தகையாரன்புமீதாவாராதனைசெயும்போது
 சந்தத்
 தோதிடும்வேதபாராயணத்தேனுக்குறைவிடமாஞ்சரர்
 காது கஞ்சப்போதன்மனையொடுவேற்றுமையொன்றற
 வீற்றிருக்கும் பொற்
 மாதுபெரும்பாதகஞ்செய்தவரேனுமொர்காற்சென்று
 பார்க்கிற்குறைவுறுந்தீது இதின் முர்க்கர்சொல்வார் மத
 வாது அது ஆர்க்குஞ்சுவையிலாக்கோது - கந்

கீர்த்தனை - 25

இராகம் - குறிஞ்சி

தாளம் - திரிபுடை

பல்லவி

உன்பாதமே துணையையா இது
 ஒன்றலாற்பிறிதில்லையுலகத்தின்மெய்யா - உன்

சரணம்

அன்பானேருளத்தூறுந்தேனே சக
 தண்டங்கண்முழுகாளுங்கோனே
 இன்பார்குணப்பெருமானே யென்று
 மிடரன்றிச்சுகத்தலுமிருந்தேனே நானே - உன்

கண்ணை மறைப்பதென்வாதே யதைக்
 காட்டிலும்வன்கண்மையேதே
 எண்ணமுடியாதுன்குதேயினி
 யேழைகண்ணொளியினை யீவதெப்போதே - உன்

நோயார்தின்றார்பெரும்பேரே யென்னை
 நோக்கிப்புரப்பவராரே
 போய்மாள்வதெந்தெந்தவூரேயுன்றன்
 புகழ்பாடிப்பிறரெவர்பூண்டார்ச்சீரே - உன்

பன்னிருகைப்பொறைக்குன்றே யன்பர்
 பழிபாவமெலாந்தெறுமொன்றே
 துன்னியவருட்சுடரென்றே யென்றுந்
 துன்பசாகரத்திடைத்தோய்வேனோநின்றே - உன்

கீர்த்தனை - 26

இராகம் - ஆனந்தபைரவி

தாளம் - ஆதி

பல்லவி

சரவணபவதுவிசட்புஜசடானன சகலலோகைகநாதா
 அரவணை துயின்றிடுமரி திருமருகா

அனுபல்லவி

அமரர் கடம்பதிநிமிர்வள னுகர்வுறச்
 சமரவேல்பணிகொண்ட குமரநாயகனே - சர

சரணம்

வேந்தன் மகன்கனவின் மேய துங்காரிபடை
 விசையற்கீந்தது மொற்றன் விழையவேற்றனையுய்த்தது
 ஏந்தன் மேற்கயமுகனெறிந்தகற்பொடித்ததும்
 எனையுநல்லடியவென நிறுவாவகை
 சினமொடுதகை செய்தார்வினையவரேயோ - சர

288/சிவசம்புப்புலவர் பிரபந்தப் பெருந்திரட்டு

வார்த்திகதசையினில் வறுமையும் பிணிகளும்
வல்விடமுஞ்சிகதவன்னியும் போலடப்
பார்த்துளந்தெவ்வரும்பதைபதைத்தோங்கநீ
பரிவுடன் றெரிவுறீஇயருள் செயவிழியெலாம்
குருடுகொலுயிரடரிருண்மலநாசா

- சர

உனைப்பாடப்பாடப்பிணியொழிவுறுதல்கலு
மொன்றுக்கொன்றதிகமாயுடற்றுவதிதுவெல்லாம்
வினைப்பாலதெனிலந்தவினை நின்னருட்குமேலோ
வினையையுமினியொருதனிமுதலெனக்கொடு
மனனுறவழிபடினனை வுமுற்றிடுமோ

- சர

கீர்த்தனை - 27

இராகம் - பெலகிரீ

தாளம் - திரிபுடை

பல்லவி

குமராசுரமித்திரா விசாகா குழகாசிவபுத்திரா

அனுபல்லவி

குமரசண்முகமுருகவாரிசபாதனே நாதனே வேதனே போதனே
அமன்மணியணிதிகழா றிருகாதனே

- குமர

சச்சிவச்ரகதாயுதகையா சகலசீவதயாபரவையா
நித்தியானந்தநிஷ்கள மெய்யா நிமலநிற்குணத்தையா
பக்தர்நீரகவாசகனே பழையதாரகவாசகனே
அத்திமான்மினார்நேசனே யாற்றலேன் றுயர்நீசனே

- குமர

தேவபாகம் / 289

கிராகம் - முகாரி

தாளம் - ரூபகம்

பல்லவி

சாமிதகனே அருளபி ராமிதகனே

அனுபல்லவி

நேமியவனியினீடியவற்புத நிலவியகதிரையினித்தா

அலகறுசுடரயித்தா

- சாமி

சரணம்

வார்த்திககாலத்தில்வன் பிணிச்சாலம்

வருத்தவென்போலவேமாய்ந்தவர்கூலம்

ஏத்தியற்பாவலர்யாவரேசீலம்

இலகியவடியவரிதயமலர் விரிதரவருமுதய

- சாமி

கீரருணகிரிநாதர் பெற்றகிருபையெனக்குக்

கிடையாவகையுற்ற

ஆருணன் பரிலர் தகைந்தார்கொற்ற

அரிகளையடுமடற்கந்தாவரநதி மகிழ்வுறுமைந்தா

தின்றவுடனே சிதைக்ககுமுயிர் நஞ்சம்

தீராதுகொல்லுந்தினந்தினமுன்னெஞ்சம்

என்றிடினேமைக்கிங்கியாவரி னித்தஞ்சம்

இகபரவள மருளெந்தாய்மகபதியிடர்தெறவந்தாய் - சாமி

இராகம் - புன்னகவராளி

தாளம் - ஆதி

பல்லவி

சண்முகனே சரணஞ்சகதாரகனே சரணம்
விண்முகநேர்பொழிற்செயந்திவேற்றிருக்கைக்குக்குக
சரணம்

சரணம்

பண்ணவர்கோன் மகன் கனவிற் படர்ந்தவருள்
வெள்ளமெங்கே
நண்ணியதங்கதிலிந்நாய்க்குநக்கவிதியுண்டொசாமி
- சண்

போரிலினைந்துன்னைப்போற்றிப் புலம்பியமெய்வி
சயனுக்குக்
காரிபடையீந்தவருள் கடையனேற்குமாமோசோமி - சண்

திருமைக்கரமலரினானீசீவன் புறநீவவன்
அருமைத்தவஞ்செய்தயுகமனந்தமாமோவென்சாமி- சண்

தஞ்சநினையன் றியிலைத் தமிழற்கெனுமுண்மையருள்
நெஞ்சமறிந்தாலவலநேமியிலாழ்ந்தழிகோசாமி - சண்

உண்டியுடைவாயிலாகவூட்டுந் திறம்பொலவிந்நாய்
கண்டருநோய்முதனோயைக்களைய விரகிலையோசாமி -
சண்

ஊட்டுமுணாநன்னருணவொல்லாதநோயினையும்
பூட்டினைநின் வெய்யமாயப் புணர்ப்பிதுதாபென்சாமி -
சண்

தேவபாகம் / 291

பாடப்பாடவெய்யபிணிப்பரிசிறனைத்தந்தோயைத்
தேடத்தேடச்செய்யும் வினைத்தீமையிதுவென்சாமி- சண்

அன்னையுநீயப்பனுநீயாரருளார்தெய்வமுநீ
என்னநம்பினே னுக்கென்னீயீந்தசுகந்தான்சாமி - சண்

ஆற்றுப்படைத்தொண்டர்முதலாத்தர்பெற்றமேனிலையை
ஏற்றக்கொள மாதவமேயென்றுசெய்வேனான் சாமி- சண்

காணியறவெப்பொருளுங்கையறவுஞ்செல்வரைப்போ
லாணயிலச்செய்யுநினை யோமறப்பேனென் சாமி - சண்

சற்றுங்குறையின் றியுணாத்தந்ததுபோலின்னுந்தந்து
நற்றகையிற்காப்பையெனநம்பிக்கொண்டேனான்சாமி
- சண்

உன்னைப்பாடப்பாடப்பெரிதுள்ளங்கிளர்ந்திடுமிடுதுதான்
முன்னைப்பாவியேன்புரிந்தமுதிர்ந்த தவந்தானோசாமி
- சண்

எத்துயரப்பட் டுமறாதேழைநின்சீர்பாடிநின்ற
பத்தெனென்பேர்படைத்தபாக்கியமோபோ துஞ்சாமி
- சண்

பக்தியினார்நின்சரணபங்கயவாழ்வெய்தத்தீயே
னெய்த்துநடைப்பிணமாய்த்திரிந்தேங்கிடுகோ
வென்சாமி - சண்

மேலுமொருபிறவியிடை விடினுநாயேனின் கமலக்
காலுமறுமுகமுங்காணக்கருணைசெய்செய்யென்சாமி

- சண்

எண்ணாத வெண்ணமெலா மெண்ணி யெண்ணிப்பாழ்ந்த
மனம்

புண்ணானதேநினை நான்போற்றிப்பெற்றபேறுசாமி - சண்

சுத்தநிலைப்பட்டுளமெய்யத்தொண்டர்களென்பாடிரந்துன்
சித்தநெகிழ்விக்கவென்னசெய்வேனருந்தவஞ்சாமி - சண்

சீகரன்கண்ணுற்றவிருசிறுமியர்நின்னெண்ணமறு
ராதலிலென்பாடிரந்துன்னகத்தைக்குழையாரோசாமி-சண்
போதும்பெற்றதெல்லாமென்புலம்பிவாளாவைகவும்பா
ஓதும்படிமேன்மேனெஞ்சையூக்குவதென்றொல்விதியோ

- சண்

பாடியதுமலமலமெய்பரிசிலுமற்றலமலமுள்
வாடியதுமலமலமேல்வருவெவலாம்வருகசாமி

- சண்

கண்ணைக் கெடுத்தாய்பிணியாங்கனலை

மூட்டியுடலைக்கொடுத்

தெண்ணைக் கெடுத்தாயினியுமற்றேது செய்வெண்ணிற்றையா

- சண்

மற்றவரைப்பாடவென்னுள்வல்லரும்பாய்நின்புகழைக்
கற்றுப்பாடத்தீமெழுகாய்க்காண்பதென்னமுன்விதியோ

- சண்

பன்றிப்பறழ்க்குந்தை தந்தபாங்காந்தலையளியடிகட்
கென்றைக்கெய்துமன்றைக்கேயீடேற்றமெனக்காகுஞ்சாமி
- சண்

இன்னுமின்னும் வல்வினைகளென்ன
வென்னசேர்க்கினுநின்
பொன்னடியைப்பாடுவதெப்போதுமறவேன்சாமி - சண்

ஆவிநிலையிற்கலங்குமப்பொழுதுநின் புகழைப்
பாவியடியேனுருகிப்பாடிடக்கண்பார்த்தருளாய் - சண்

பாயலிற்சின்னாளென்னும்படுத்துலையாதுன்புகழை
பாயுமறிவாகவுடனாவிபோவரமருளாய் - சண்

வார்த்திகநாள்வெய்யபிணிவன்னிமேன்மேன்முண்டடர்க்கப்
பார்த்துமருளாததுநின்பாங்கருணைக்கேற்றிடுமோ - சண்

உள்ளிலிருந்தாருயிருக்கூட்டும்விரகயாவுங்கற்ற
கள்ளெனவென்னையின்றேகண்டுகொண்டேனென்சாமி
- சண்

கண்ணுறக்கைகண்டவிந்தக்கருத்தைவிட்டுமற்றொருபால்
நண்ணிலளியேற்குடனேநாசமுறாதோசாமி - சண்

நித்தநம்பிநும்முடையநெஞ்சில்வைத்ததெய்வமின்று
செத்ததுவேயென் பவர்க்கென்செப்பிடுவேனென் சாமி
- சண்

இன்னுமினுநான்கெடினுமென்று நினக்காட்பட்டு
மன்னியமெய்த்தொண்டரெலாம் வாழிவாழிவாழிசாமி

- சண்

மாறுமுகமுற்றநமன்சீறுமுகமாயுறின்
னுறுமுகமன் றியிலைத்தேறுமுகமென்சாமி

- சண்

பாட்டுக்குதவாதலோபப்படுபாவப்பேய்கள்வாழும்
வீட்டுக்கடையென்னைச்செலவிட்டலையேலென்சாமி

- சண்

நன்றிசெயப்பட்டார்தீமைநாடிச்செயநான்படும்பா
டொன்றுமினுந்திருவுளத்திலுற்றிலதோவென்சாமி

- சண்

உண்ணத்தினம்வாயிலாகவூட்டும்விரகினைப்போலிக்
கண்ணிற்பிணிமாற்றவினுங்கருத்திலையோவென்சாமி-சண்

வார்த்திகநாட்கண்ணொளியைமாற்றிடல்வன்

கண்மைக்கெலாம்

பார்திடினமுற்பாலதெனப்பன்னியிடாரோசாமி

- சண்

தேவரினீமாந்தரினான்சேர்த்துவன்கட்டிமைகளுக்
காவதனாபினடிதுதொடர்பமைந்தனங்காணென்சாமி

- சண்

உன்னைப்பாடமாதவங்களோபெரிதுசெய்துவைத்த
என்னைப்பாவியென்றுலகமெள்ளும்வகையென்னேசாமி

- சண்

துஞ்சும்போதுமுன் புகழைச்சுவைக்கவியிற்பாடிநாயேன்
சஞ்சலமொன்றின் றிநினைச்சாரத்திருக்கண் பார்சாமி

- சண்

நலியினுநோயின்னுமின்னுநண்ணிடினும் வெய்யவெலாங்
கலியினுங்கண்கண்ட நிற்பொற்கழன்மறவேனென்சாமி

- சண்

முற்றவமொன்றும்புரியாழர்க்கெனினாயேனின்சீர்
சற்றுமிடையின்றிப்பாடச்சார்ந்தவகையென்னோசாமி

- சண்

இப்பவதத்தினின்ருளையெய்தவமிலையெனின்மே
லெப்பவத்திலதுவணுகவெய்துந்தவமென்சாமி - சண்

எத்தனையோ தொண்டர்நினையேத்திடுவார்நாளுமவை
யத்தனையுங்கேடகநினக்கலுப்புவராதேசாமி - சண்

கீர்த்தனை - 30

இராகம் - பைரவி

தாளம் - ஆதி

பல்லவி

கடைக்கண்பாரொருக்காலே பார்க்கலுமெய்க்
கன்னோய்நின்றிடுமோமேலே

அனுபல்லவி

தெடைக்கலங்காரந்தருந்துங்கப்பன்னிருதோளா
அடைக்கலமணைந்தாருக்காக்கந்தந்திடுந்தாளா - கடை

296/சிவசம்புப்புலவர் பிரபந்தப் பெருந்திரட்டு

சரணம்

கண்ணினொளியைத்தந்தாய்மறப்பேனோவக்
கணையையிறுமட்டுமெந்தாய்
திண்ணியமனத் தெவ்வர்சிரிப்பையுமாற்றினாயே
எண்ணிலிருட்கடலிலெடுத்துமேலேற்றினாயே - கடை

தந்தகண்ணொளியைவாங்காதேவாங்கிற்பழி
சகமுளமட்டுநீங்காதே
எந்தநாளடியேனின்னிசைபாடாதிருந்தேனே
அந்தநாள்வருமட்டுமதுவிடப்பொருந்தேனே - கடை

ஆரோடனியிரப்பேனே நின்னையன்றி
யறிவேனோபிறர்தமைநானே
பாரோடுயிர்முழுதும்படைத்திடுசர்வேசா
தேரோடுமணிவீதித்திருக்கந்தவனவாசா - கடை

- முற்றிற்று -

தமிழ் மொழிப் பற்றியது

தமிழ் மொழிப் பற்றியது

தமிழ் மொழிப் பற்றியது

தமிழ் மொழிப் பற்றியது

தமிழ் மொழிப் பற்றியது

தமிழ் மொழிப் பற்றியது

தமிழ் மொழிப் பற்றியது

தமிழ் மொழிப் பற்றியது

தமிழ் மொழிப் பற்றியது

தமிழ் மொழிப் பற்றியது

தமிழ் மொழிப் பற்றியது

தமிழ் மொழிப் பற்றியது

தமிழ் மொழிப் பற்றியது

தமிழ் மொழிப் பற்றியது

தமிழ் மொழிப் பற்றியது

தமிழ் மொழிப் பற்றியது

தமிழ் மொழிப் பற்றியது

தமிழ் மொழிப் பற்றியது

(III) தமிழ் மொழிப் பற்றியது

தமிழ் மொழிப் பற்றியது

தமிழ் மொழிப் பற்றியது

தமிழ் மொழிப் பற்றியது

தமிழ் மொழிப் பற்றியது

தமிழ் மொழிப் பற்றியது

தமிழ் மொழிப் பற்றியது

தமிழ் மொழிப் பற்றியது

(IV) தமிழ் மொழிப் பற்றியது

தமிழ் மொழிப் பற்றியது

தமிழ் மொழிப் பற்றியது

தமிழ் மொழிப் பற்றியது

தமிழ் மொழிப் பற்றியது

தனிப்பாடல்கள்

முருகக் கடவுள்மேற் பாடிய பாடல்கள்

தனிப்பாடல்கள்

பகுதி - 01

வேல்பாடி மயில்பாடிக் கோழிபாடி

விமலகுரு பரன்கருணை வெள்ளம் பாடிக்
கால்பாடி மதாணியணி மருமம் பாடிக்

கதிர்விரிக்கு மாறுமுகக் கவின்சீர் பாடி
நூல்பாடும் புகழிலுணர் புலமை பாடி

நொய்யசிறி யேற்குமரு ணோக்க மேன்மைப
பால்பாடி யருட்டிருவாக் குண்மை பாடிப்

பவத்தகவை மிகத்தகவு பண்ணுவாமே (01)

ஒருபகலோ வொருமதியோ வருட மொன்றோ

வுள்ளநாண் முழுவதுமிங் கொழிவு நாத
பருவரலிற் கிடத்தியென வெனைநீ விட்டாற்

பாவியினி யுய்குவதெப் படியோ சொல்லாய்
முருகசர வணபவசண் முகமெய்ஞ் ஞான

முதல்வவுமை புதல்வவென முறையிட் டோவா
தருமறைகள் பெரிதுரைத்தின் னமுங்கா ணாத

வநாதிமல முத்தபரா னந்தவாழ்வே. (02)

செய்யனே யெங்களுக்குல தேவே ஞான

தேசிகனே யானந்தத் தேனே செவ்வேற்
கையனே மயிலிவர்மா மணியே மூல

காரணனே யருட்கடலே கதிர்செய் மேனி
யையனே யம்மனே யொழியா வெய்ய

வல்லெலாம் பட்டலுத்தே னலுத்தேன் மேலிங்
 குய்யநேர் வழிகாட்டற் குள்ளே யன்றி
 யுற்றதுணை வேறில்லை யுண்மை யீதே. (03)

சிந்தைமுத லானவற்றுக் கதீதத் தேவே
 சீவனுதவி லெழுந்தசெழுஞ் சுடரே செவ்வேற்
 சுந்தரனே மந்திரமா திகளோ ராறத்
 துவாழீர்த்த வான்பொருளே சுத்த ஞானத்
 தந்திமுகற் கிளையபெரு மாளே தெய்வ
 சானவிமைக் தாகருணைச் சலதிக் கந்தா
 விந்தவரும் பிணியகற்றி யெனைநீ யாள்வ
 தெந்தநா ளோதெளிய வியம்பி டாயே. (04)

பகுதி - 02

கட்டளைக் கலிப்பா

வெய்யநோயும் மிடியும் விடாமலே மிகவருத்தித்
 திடமெய்ப்புலன் முற்றழி
 தையகோ கடையேன்படும்பாடு நின்னருளினா
 லன்றியாறிடலாவதோ
 வையனே பரிபூரணனே யெலாமறிந்தஞானப்
 பெரும்பொருளேமிகச்
 செய்யனே திருச்சீரலைவாயெனுஞ் செந்திமேவிய
 கந்தசுவாமியே. (01)

உன்னையே பெரிதுள்ளுவதன்றிலே றொருவரைச்
 சிறிதுள்ளலனாயவென்
 றன்னைநீ புறங்கைவிடினல்லவர் சாலநின்னகைப்
 பாரது சால்வதோ

தேவபாகம் / 301

வன்னையே யருளாற் பெற்றவப்பனே யாவியே

யண்டவாவிக்குளாவியே

சின்னையாதியாதிய மீன்றிகழ் தென்கடற் செந்திமேவிய

கந்தசுவாமியே. (02)

சாலநாட்டொட்டுநின் முனென்சஞ்சலஞ் சகலமுந்

தெரித்தேனொரு சற்றுநீ

யேலவாரருள் செய்யாதிருந்திடிலேழையேனின்

யெப்படியுய்குவேன்

மூலமாமறைக்குட் பொருளாமுழுமுதல்வனார்க்

கொரெழுத்தின் முதற்பொருள்

சீலமாய்ச் சொன்னதே சிகனேதிருச் செந்திமேவிய

கந்தசுவாமியே. (03)

பகுதி - 03

கட்டளைக் கலித்துறை

உள்ளுறு நின்னை யிறைஞ்சுவமோ புறத்துற்றநினை

யள்ளிவிழுங்குவமோ கட்சலத்துன்னடியிணையை

மெள்ள விளக்குவமோ வடிவேலநின் மெய்க்கருத்தை

யுள்ளபடி சொப்பனத் தேனும் வந்திங்குரைத்தருளே (1)

மன்னிய மாவடி விட்டன்பர் யாரு மருண்டரற்ற

வன்னிநின் றுற்ற தொடர்பதி னோமறை வஞ்சகக்கள்வர்

பன்னியர் தாலி யறுத்திடவோவென்ன பான்மையெண்ணி

வன்னியின் கீழிருந் தாய்திருக் கந்தவனத்தையனே (2)

302/சிவசம்புப்புலவர் பிரபந்தப் பெருந்திரட்டு

அதிகாரந் தோற்ற சுரர்நில வாட்சி யகன்றமைந்தர்
மதிகா ணமைச்சர் முன்னாமன் னர்ச்சேவித்து மாறினர்போ
னதிகா தலாசக கண்டமுதல்வவென் னாடியன்பர்
துதிகா முறாதுயிர்த் துச்சமிக் கீழேய்த்துத் தூங்குவதே (3)

வாதாடுவார் நின்றிரு மேனியின லின்றுவந்த ..... னந்
தீதா மென.....தன் றெனவுநின் சித்தக்கருத்
தேதா வெனவறியோமறி யும்வணம் யார்க்கெனினு
மோதா திருப்ப தருளோசெவ் வேற்கை யுடையவனே (4)

நின்னா கமத்தின் பொருளினை யாரு நினைத்தபடி
சொன்னாலன் பர்க்கு மலைவெய்து மேயது தோற்றியிட்டாற்
பன்னா ளமைந்த பெற்றகரும் பத்தியும் பாழ்படுமே
முந்நாலு கையுடை யாய்முடிவேது மொழிந்தருளே (5)

மாலுக் குணவு மகிதலங் கோசலை மைந்தனடுங்
கோலுக் குணவு நிசாசரர் கூட்டங் குலலிடையேன்
காலுக் குணவு கருங்கால னாருயிர் கந்தன்செங்கை
வேலுக் குணவு தமிழேற் கிடர்செய் மேவலரே. (6)

பின்ன நினக்குள தேவதை மாற்றிடும் பெற்றிதனை
யின்னுமென் ணாததென் னேசம ரெல்லையினேற் றமள்ளர்
முன்னழி வெய்திய வங்கத்தி னூறு மழுகொழித்தா
யென்ன வுரைப்பது பொய்யோசெவ் வேற்கை

யிறையவனே. (7)

அறுசீர் விருத்தம்

நாரா யணற்கு நன்மருகா நறையார் கடப்பத்

துருளமுந்தண்

டாரா மயரா வதிகாத்த சரகா னனசம் பவமுருகா

வோரா றெழுத்துச் சரிக்குமன்பருள்ளத் தொழியா

தூறுசுவை

யாரா வழுதே யருட்கடலே யடியே னுன்ற

னடைக்கலமே. (1)

கூருஞ் சுடர்வேற் கூற்றையுந்திக் குன்றங் கொன்ற

கொற்றவனே

நீகும் பிறையு நிலவுசடை நிமலன் குருவே கெடிதுடலை

யீரும் பிணியு மிலம்பாடு மிருள்சேர் வினையு மெதிர்ந்தடர்ப்ப

வாருந் துணையற் றலமருநா யடியே னுன்ற

னடைக்கலமே. (2)

சங்கத் தமிழ்நூற் சங்கத்துத் தலைமைப் புலவா

தண்மதுவார்

கந்தக் குரவக் கவின்மார்பா கமலக் கடவுள்

கருத்தகந்தை

சிந்தக் குட்டுந் தேசிகனே திறல்வெங் கூற்றஞ்

சினத்தெதிரு

மந்தப் பகலி லருளமலா வடியே னுன்ற

னடைக்கலமே. (3)

மேலும் பிறவிச் சளத்தரங்க வெள்ளத் தாழ்த்தி விடா
 தமலக்
 காலுங் கமல முகமாறுங் கண்ணீ ராறுங் காட்டியுள
 மாலும் பிணியும் மடித்தாளும் வரதா மணிதாழ்
 சிறகுவிரித்
 தாலுஞ் சிகியூ ருட்சுடரேயடியே னுன்றனைக்கலமே.
 (4)

அம்மே யப்பா வருட்கடலை யாரா வழுதே யறுமுகனே
 கைம்மேல் வயிரப் படைபரித்த கடவுட் கரசே
 கடுங்காலன்
 மைம்மே தியில்வந் தடர்த் திடுநாண் மலர்க்கண்
 பசந்து புலன்க லங்கி
 யைம்மேற் கிளரா தருளமலா வடியேனுன்ற
 னடைக்கலமே. (5)

பகுதி - 05

கந்தவனக் கும்பாபிஷேகத்தின போது பாடியது

பத்தியிலாச் சீலமிலார் பத்ததியொன் றுந்தேரார்
 அர்த்தமறி யார்கிரியை யாய்ந்தறியார் - நித்தம்
 அமலமுரு கன்கோவி யாடுமதர்ப் பெல்லாஞ்
 சமரவயி லுக்குணவு தான்
 (1)

- முற்றிற்று -

தேவபாகம் / 305

மாவுடபாகம்

"நான்மணி மாலைகல் லாடக் கலித்துறை நாடுபதம்
வான்மலி சித்திரப் பாவோ டிருமணி மாலைதிசை
மேன்மலி சீருடைப் பாற்கர மன்னற்கு வேன்முருகன்
கான்மலர் தாழ்சிவ சம்புப் புலவன் கழறினனே"

- அ. சிவசம்புப்புலவர் -

புலவரும் புரவலரும் - I

பாற்கரசேதுபதியைப் பாடியவை

(இராமநாதபுர சமஸ்தான இரணியகர்ப்பயாஜி ரவிகுலமுத்து
விஜய ரகுநாதபாற்கர சேதுபதி மஹாராஜா அவர்கள்மேற்
பாடியவை)

பாற்கரசேதுபதி விருத்தம்
பாற்கரசேதுபதி அறுபத்துநாலடிப்பதம்
பாற்கரசேதுபதி இரட்டை மணிமாலை
பாற்கரசேதுபதி நான்மணிமாலை
பாற்கர சேதுபதி கல்லாடக் கலித்துறை
பாற்கர சேதுபதி சீட்டுக்கவி
பாற்கரசேதுபதி தனிச் செய்யுட்கள்
பாற்கரசேதுபதி சீத்திரகவி

பாற்கரசேதுபதி விருத்தம்

விருத்தம்

துங்கநுதற் றிலதமிட்டுத் தொடையல் சூடித்
துணைவிழிக்கு மையெழுதித் துலங்கும் ரத்நத்
தங்கவணி புனைந்தடியிற் சிலம்பு தாங்கித்
தபனியப்பட் டுடுத்துவணைத் தைய லார்கள்
செங்கமலை யோவென்னச் சென்னி தாழ்க்குஞ்
சிங்கார மடமாது தேவைச் செல்வன்
எங்கடுணை பாற்கரமா ராசன் மன்றி
லேறினா ளினியதுதி கூறி னாளே. (1)

- முற்றிற்று -

பாற்கரசேதுபதி அறுபத்துநாலடிப் பதம்

இராகம் - கல்யாணி

தாளம் - ஆதி

பல்லவி

சுககனவிரக லளிதவதிவிதமுத சுரதபதுமினிவந்தா
ளின்றுனைத்தேடிச்

சுககனவிரக லளிதவதிவிதமுத சுரதபதுமினிவந்தாள்

அநுபல்லவி

பகவனம் மிராமேசன் பதமலர்த் தாசா
திகழ்பல வளமலி தேவையர் வாசா
சகலமன் னுயிரையுந் தாங்குந் ரேசா
ககனமன் னவனேர்பாற் கரமகா ராசா (சுககன)

சரணங்கள்

சன்னதேசத் தான்காஷ் மீரம்	- மலர்குலவுங்
கனநில வியகுழற் பாரம்	- அமையிருளின்
வனமுகில் களங்கனி நாரம்	- அநுதினம்
நினைவுமன் மதகலா சாரம்	- வடிவமிளிர்

கான்மருவு சண்பகவி லாசம்	- அதிற்புநுகு
மான்மதகுங் குமதிவ்ய வாசம்	- இளைஞருயி
ருனையு முருக்கு மந்த காசம்	- சதாகாலமுந்
தான்மறவாளுன்னைக்காணுநேசம்	- புடமிட்டொளிர்

மாற்றுயர்சொன்னநிலாவிய மாமணியோலை- கிழித்துவஞ்சக்
கூற்றொடு போர்முயல் கூர்வழியோநிகர் வேலை குறுமுயலின்

மேற்றிகழ் சோரியை நேரியன் மென்பட்டுச் சேலை

பொலியிடைக்குச்

சாற்றிட லாம்வகிர் தந்தவொர் பாகநுண் ணூலை

முருகுவிரி

கஞ்சப் புஷ்பப் பொன்னுங் கொஞ்சிக்

கொஞ்சிக்காதல் கொள்ளுமுகக் கோலம் - மடநடையின்

சஞ்சக் கஞ்சி யெஞ்சித் துஞ்சி

விஞ்சிச் சோரு மஞ்சப் ப(ட்சி) சாலம் - செந்தார்துலவுங்

குஞ்சப்பிள்ளைக் கிள்ளைக்கின்சொற்

செஞ்செவின் பிற்நேற்று மொழிச் சீலம் - வருகளங்கப்

பிஞ்சுத்திங்கண் மஞ்சின்மங்குற்

பிந்தவுந்துஞ் சந்தமுந்தும் பாவம் - பரவையுடைப்

புடவியை விலைகொளும் புனைவடக் கொங்கை

சுடர்மணித் தொடிக்குச்சுந் தரந்தருஞ் செங்கை

நடனசங் கீதங்க ணன்குணர் நங்கை

பிடிநடை யுடையநப் பின்னைக்குத் தங்கை.

தன்னையறிந்ததிரு மாதம் - உடற்சுகந்த

மன்னிக் கிளரும்பல காதம் - இவளைக்காண்வான்

மின்னாரவிக்கெதிற்கைச் சோதம் - நினைவுநிதம்

உன்னைப் புணர்தருஞ்சங் கேதம் - பதினொராண்டின்

மேன்மதிபத் திந்தமட்டிற் செல்லும் - முகமுக்குத்தி

வான்மதிமங் களயோகஞ் சொல்லும் - அமுத சுகஞ்

சான்மதுர கீதங்கேட்கிற் கல்லும் நெகிழுங்களஞ்

சூன்முதிரும் வால்வளையை வெல்லும் ஒளர்கபோலம்

அம்புயவேத னகத்தினமைத்தகண் ணாடி - பலதிறத்து
வம்பவிழுந்துணர் மாமலர்மாலைகள் சூடி- மழலைபயில
செம்பெர்னம்பாவை நேர் சேடியர்தம்மோடு கூடி - யுடுப்பைச்சீவ
சம்புக்கவீசுரன் றண்டமிழ்க்கீர்த்தனம் பாடி - விரிவுபெறு

பத்தித்திக்கொ ரெட்டுமுட்டிச்
சொர்க்கக்கண்ணு மெட்டிச்செல்லும் பேரா-தனியாராழி
மித்ரன்சத்தக் கொக்குக்வெட்கத்
தத்திப்பாய்மா வுய்த்துவரும் வீரா - மனமிருட்டும்

வித்தப்பித்தத் தற்பஞ்செற்று
மெய்ச்சம்புத்தி திட்பமுற்ற நேரா - அறுமுகத்துச்
சத்தியத்தக் கீத்தன் கூத்த
முத்திப்பத பத்மபத்தித் தீரா - மரபினுறுந்

தருமசத் திரங்களைத் தாங்கிடுந் துங்கா
சரதவத் துவிதவான் சைவப்பா சங்கா
புருஷலஷணமெலாம் பொலிந்தநல் லங்கா
உரமலி யெழுமதத் தோங்குமா தங்கா -சுககன

ஒன்னலர் நடுங்கும்ரகு ராமா - தருணசுகத்
கன்னியர்கள் காதலுறுங் காமா - பிரபுசனந்
துன்னி வணங்குஞ்சார்வ பூமா - அறுபத்தின்
தென்னிமிரும் வெண்டளவத் தாமா - இங்கிலீஷ்

செந்தமிழாரியந் தேரும் யூகா - அடல்விசயப்
பைந்தொடி யமருந்துணை வாகா - வழிவழியாய்
வந்தநிதி வாழ்க்கையனு போகா - பிரிவுபெறாச்
சிந்தைகிளர் சற்சனச மூகா - பெரும்புலமைப்

பட்டவித் வாஞ்சனைப் பாலிக்கவந்தருளையா -
தளிகடொறு
முட்டறநித்யாதி நூற்றுற நோக்கிடுந் துய்யா -
தினந்தினமுஞ்
சிட்ட ருளந்தலை சேர்த்திய மிக்கசீர்ச் செய்யா -
இருநிதியம்
இட்டமாயாவர்க்கு மீந்துறச்சேந்திடுங் கையா -
மிடிகனற்றுச்

சாமிநொந்தோ நொந்தோமென்று
சாருநரைத் தாங்கிடுஞ்ச காயா - முடிபுனைந்து
பூமியாளு மன்னவரும்
போற்றிச் சூழ்ந்து வாழ்த்துமாந் நீயா - விசயமுத்து

ராமலிங்க சேதுபதி
யேமதவ நாமவின்பச் சேயா - புனிதமுறு
மாமறையந் தத்தினாக
மக்கலை முழங்குமணி வாயா - ஆசினிதம்

அருமறை யவர்சொல வடல்கெழு சூழி
வரைதெறு மரியணை மன்னிவை யாழி
அரியெனப் பெரிதுறு மாக்கத்தொ ருழி
வரையுமெய்ச் சிவபத்தி வளர்வுற வாழி - சுககன

- முற்றிற்று -

பாற்கரசேதுபதி கிரட்டை மணிமாலை

காப்பு
வெண்பா

ஒருமா மருப்பானை யுன்னுமுளந் தோறும்
வருமாறு வத்திரனை வாழ்த்தித் - திரமார்ப
மாலைநிகர் பாற்கரமா மன்னற் கிரட்டைமணி
மாலையுரை செய்வேன் மகிழ்ந்து.

நூல்

சீர்கொண்ட தேவைநகர்ச் சிந்தா மணியோவிப்
பார்கொண்ட சேதுபதி பாற்கரன்மெய்ந்-தேநர்கொண்ட
மாந்தர் சிகாமணியோ வாய்ந்தசைவ பூடணமோ
சாந்த வடமலையோ தான் (1)

கலித்துறை

தானம் தருமந் தவந்தமிழ் சைவந் தழையவந்த
கோனந் தணர்முதல் யாவரு மேத்துங் குலவிளக்க
மானந் தகுங்கலப் பாற்கர வேளுண்டு வாரிதிவெங்
கானந் தடமலை யேறா தெமையென்றுங் காப்பதற்கே (2)

வெண்பா

காப்பதுதற் சேர்ந்தாரைக் கட்டுணையா லோமுகமா
மாப்பதுமத் தாலோசெவ் வாயாலோ - சேப்பதறாக்

கைத்தலத்தா லோபாற் கரச் செம்மையாணிநிலா
வொத்த முகிழ்நகையா லோ (3)

கலித்துறை

கையானை மன்னவன் பாற்கர னுள்ளக் கனிவுபொங்கச்
செய்யாம னாடொறு மாரார்க்குஞ் செய்யும் தியாகத்துக்குப்
பொய்யாது வாய்ந்தமுற் புண்ணியத்தால்வியன் பூமிமுற்ற
மெய்யாக வாளுமின் பந்தர மென்னினு மேவரிதே. (4)

வெண்பா

அரிந்தமனாஞ் சீராம னாதி மநு நீதி
விரிந்தமனச் சீரியராய் மேவித் - தெரிந்தமனர்
யாரு மொருவடிவ மேய்ந்தனைய பாற்கரனை
நேருமவர் வேறார் நிலத்து (5)

கலித்துறை

நிலத்தைத்தந் தானதிற் கூவ லமைக்க நீதியந்தந்தா
னலத்தைத்தந் தான்கவிப் பண்டித னாக நவமணிப்பொற்
கலத்தைத்தந் தான்செம்பட் டாடைதந் தான்சடைக்
காட்டமலச்
சலத்தைத்தந் தானன்பன் பாற்கர வள்ளற் றராபதியே. (6)

வெண்பா

பதியா மிராமெசன் பாதார விந்தத்
துதியாலோ மாதவங்கள் சூழ்ந்த - விதியாலோ

மெய்ப்பாற் கரன்குலத்தோர் மேவினார் கல்விசெல்வத்
துப்பா லெவருஞ் சுகம் (7)

கலித்துறை

சுகமேயபாவல ரைத்துறந்தான் றென்னன் றொல்லவையின்
மிகமே லடர்வற் கடத்தினிற் பாற்கரன் வேலையுன்னி
முகமே வழலிலவ் வற்கடம் பன்முறை முளவுந்தன்
னகமே வியகவி வாணர்த் துறந்த தறிந்திலமே (8)

வெண்பா

மேலான வாதர் வித்தகர்முன் மெய்த்தொண்டர்
பாலான பத்திப் பழுப்பினுள - மாலாறு
நல்லநிலைப் பாற்கரனா ஞானிதனைச் சொல்லுவதென்
னெல்லவரு மாராச னென்று (9)

கலித்துறை

என்றும்பச் சென்றுமெய் தண்கதிர் வாய்த்துள்
ளிருளகற்றி
நின்றிடு மண்மணி யாயொரு பாற்கர னீள்புறத்தல்
வென்றுறச்சேந்து தழற்கதிர் வீசுபு விண்மணியா
யொன்றுமொர் பாற்கர னெல்லிசை வீதென்பருத்தமரே
(10)

வெண்பா

உத்தமனாம் பாற்கரனென் னுள்ளத்து நேத்திரத்துஞ்
சத்தியமாம் பூட்சங்கச் சற்சனரோ - டெத்தினமும்

வாய்மையிதங் காட்டி மருவிடவுஞ் சேய்மையனத்
தூய்மையனென் றோதுவதென் சொல் (11)

கலித்துறை

சொல்லும் பொருளுந் தொடர்புற வாய்ந்து சுவைவிதமு
மொல்லும் படியளி யேன்சொலும் பாடற் குவந்துதவக்
கல்லுங் குழைக்குங் கனிந்தசொற் பாற்கரக் கன்னனைக்
கொல்லுஞ் சுடரயிற் செல்வன்றந் தானென் குறையினியே (12)

வெண்பா

இனியொருவன் பாற்கரன்போ லின்ப விதையக்
கனிவுமுதற் பன்னலமுங் காட்டி - நனிமுயன்ற
மெய்த்தவத்துற் றாலும் விளம்புவனோ செய்ந்நன்றி
பொய்த்தவனா யன்னான் புகழ் (13)

கலித்துறை

புகலுற் றனென்ற போதேநம் பாற்கர பூபனுள்ளத்
தொகலுற்றவெள்ளக் கருணைமுகமுற்றுந் துன்னிமெய்யின்
மிகலுற் றிடவஃதாமா மெனச்சொன்ன மெய்ச்சொலென்னை
நகலுற்ற வச்சைய ருள்ளந் தொறுங்கன னாட்டியதே. (14)

வெண்பா

நாட்டிலே யிந்திரர்நா நாமென் றிறுமாப்போர்
பாட்டிலே காதலறாப் பாற்கரவேள் - வீட்டி
லொருநா ளுதவுமுதவி கண்டால் வேவர்
பெருநாண் சுடத்தமது பீடு (15)

கலித்துறை

பீடியல் வாய்மொழிப் பாற்கர மன்னர் பிராபெண்ணுறக்
கூடிய மாநவ ராத்திரிப் பூணுமெய்க் கோலந்துழாய்த்
தோடியல் பூந்தொடைச் சீராமன் மாமணிச் சொன்னமுடி
சூடிய கோலத்தி னாய தெவர்க்குஞ் சுகவிருந்தே (16)

வெண்பா

விருந்தர் கவிஞர் மடியரருட் டொண்ட
ரருந்தவரென் றென்று மடையத் - திருந்துகளி
நீடுதலு மங்கவர்க ணேராக்கா லுள்ளமுகம்
வாடுதலும் பாற்கரனார் மாண்பு (17)

கலித்துறை

மாணுறு மீகை பொறைநிறை பத்திமை வாய்மையுறக்
காணுறு நீதியுட் டூய்மை கருணைநற் கல்வியின்ன
பூணுறு மேரு நிகர்புயப் பாற்கரப்புண்ணியமெய்க்
கேணுறு மங்க மெனத்தவத் தாற்பெரி தெய்தியவே (18)

வெண்பா

எய்தியவர் யாவரையு மென்றென்றுந் தான்புரக்குஞ்
செய்தியதற் காந்துணையாய்ச் சீர்ச்சபையின் - மெய்திரியாச்
சித்தமுடை நல்லோரைச் சேர்த்ததுநம் பாற்கரவேள்
வித்தகவுள் ளத்தருளே மெய் (19)

கலித்துறை

மெய்யார்புகழ்முத்து ராமலிங் கேந்திரன் மேன்முயன்ற
பொய்யாத மாதவப் பேறென யாரும் புகலவந்து
மையார் களன்றொண்டி னின்றருள் பாற்கர வள்ளலங்கைச்
செய்யானின்பச்சக வாழ்வான்முற்றார்களுஞ் சீர்கொண்டவே.

(20)

- முற்றிற்று -

பாற்கர சேதுபதி நான்மணிமாலை

காப்பு
வெண்பா

மன்னியசீர்ப் பாற்கரனா மாராசற் கோர்மாலை
துன்னியிடு நான்மணியாய்ச் சூட்டுவிக்க - வென்னுளமேற்
கோவத் திரத்தான் குருமுன் னுதித்தமத
மாவத் திரத்தான் வரும்.

பாலப் பருவமுதற் பட்டவற்றி லெல்லாமுற்
சாலப் பரிவினெனைத் தாங்கிநின்ற - வேலப்ப
னார்த்தியினார் நெஞ்சகலா வாறுமுகத் தேவேயிவ்
வார்த்திகநா னுந்தாங்கு வான்.

நூல்
வெண்பா

திருமேவு மார்பினனோ சீரளகைக் கோனோ
தருமேவு நாட்டரசன் றானோ - குருமேவு
வேற்கலனைத் தாளிறைஞ்சி மெய்ப்பபத்தி மேயபுகழ்ப்
பாற்கரனாஞ் சேதுபதி (1)

கலித்துறை

பதியிற் சிறந்திடுந் தேவையை யின்புறப் பாலித்திடுந்
துதியிற்சிறந்தநம் பாற்கர சாமித் துரைவள்ளலால்
விதியிற் சிறந்த தருமமு மேதகு மெய்ச்சைவமு
மதியிற் சிறந்த தமிழும் பெரிது வளர்வனவே. (2)

விருத்தம்

வளந்திக ழிராம லிங்கமா விலாச மாளிகை

கண்டவான் புலவ

ருளந்திகழ் களியீ னுட்புகா வாங்ங னுறைதரும்

பாற்கரவுரவோன்

றளந்திகழ் கமலத் துணைக்கண்கண் டிவன்வா

சவனல னாகவண் சுதன்மை

யளந்திகழ் நரலை யளக்கரி னடைந்த தார்தவ

மென்னவாய் வாரே (3)

அகவல்

ஆய்வது புனித வாகமக் கலையே

யீவது போனக மிரணியங் கலையே

யின்புறப் புரப்ப தெழில்வளத் தேவையே

யன்புறப் பணிவ தற்களத் தேவையே

யணிவ துருத்திர னக்கப் பணியே

தணிவறப் புரிவது தளித்திருப் பணியே

மனமுறச் செபிப்பது மந்திர மைந்தே

தினமுற வவிப்பது தெறும்புல மைந்தே

பூசவ தமல புண்ணிய சாந்தமே

யேசற வணிவ தினியமெய்ச் சாந்தமே

சூற்கரு முகிலெனத் துலங்கும்

பாற்கர சேது பதிமா தவனே (4)

வெண்பா

மாதவமுன் செய்தமட்டே வாய்க்கு நுகர்ச்சியென
வேதமிலார் சொற்றதுமெய் யென்றுணர்ந்தேம்- பூதரவின்
னாதனடி பூசிக்கு நம்பியருட் பாற்கரனைக்
காதலுறக் கண்ணினாற் கண்டு. (5)

கலித்துறை

கண்ணா யிரத்தின னாட்டுப் புலவர் கனிந்தசுவைத்
தண்ணா ரமுதமுண் டுங்கவி பாடுந் தகையுற்றிலர்
மண்ணாளும் பாற்கர சாமிதன் னாட்டினின் வான்புலவ
ரெண்ணா ரமுத கவிபாடக் கண்டன ரேவருமே (6)

விருத்தம்

ஏவரும் பரவு மாய்தக்கண் ணிறையு மிலங்கிலை
வேலிளையவனு
நாவரு மதுர கவிஞர்க்கே வலராய் நயந்தவ
ருளத்திடை நணிய
வோவரு குறைக ளுளவெலா மொழித்த வுண்மையை
யுணர்ந் துளை யெனப்பூ
மாவரு கனக நகரப்பாற் கரமா மன்னநின் மன்றில்வந்
தனமே. (7)

அகவல்

வந்தினி தாடுநர் மாசுக ளுளவெலாஞ்
சிந்துமெண் மூன்று தீர்த்தங் குலவிக்
காசியா னந்த கானங் கடுத்து

வீசியர் கலிக்கிளர் மேத்தியச் சேதுவு
 மாணியங் கலிக்கிளர் மேத்தியச் சேதுவு
 மாணியங் கொருவனை மாற்ற நட்ட
 வேணிமிர் தநுவர் யிராவணற் காதிய
 வன்புறு பவப்பழி மாற்றிட நாட்டிய
 வன்புறு குறிதிக ழிராமேச் சுரமுஞ்
 சீலநீ டியமெய்த் தெய்வத் தொண்டர்வாழ்
 கோலநீ டுத்தர கோச மங்கையுந்
 தவநிலை மணிவா சகவடி கட்குச்
 சீவநிலை காட்டிய திருப்பெருந் துறையு
 மாகம மருட்பா வாய்ந்துள நெகிழ்வுறாஉம்
 பாகமெய்த் தொண்டர்கள் பயிறு மடமும்
 வறங்கூர் கருப்பினு மகிழ்ந்தெளி துதவு
 மறங்கூர் தரும்பல வன்னசத் திரமும்
 வேதியர் முதலா மேவிய பலதிறச்
 சாதிக டவாவகை தங்கிய மனைகளும்
 போதவை தவாதுளம் பொருந்துபு சிறார்பலர்
 மேதகக் கற்றிடும் வித்தியா சாலையும்
 வருந்திட வுறும்பிணி மாறிட வென்று
 மருந்துக ளுதவும் வயித்திய சாலையும்
 வாழையுங் கன்னலு மாவும் பனசமுந்
 தாழையுங் கந்தியுந் தழைத்ததண் டலையு
 வரியளி பாண்டசெய மல்குதண் டேனாம்
 பரிசி லுதவும் பனிமலர்ப் பொழிலு
 மேலெழு மாதபம் வீட்டிட வழிதொறுஞ்
 சாலவின் னிழறருந் தகைநிறைத் தருவு
 மேதிக ளுளக்கலின் மிடனிமிர் வாளைகண்

மீதெழுந் துலாவரும் வியனிலைக் குளமுந்
 திரைகிளர் வையையந் திருநதிப் பெருக்கி
 னிரைகிளர் வளைவறா நெடுநீரக் கழனியு
 மின்னன பிறவு மியைந்ததென் னாட்டினின்
 மன்னுபு குணபால் வாரியுங் குடபாற்
 பழமைசான் மதுரையம் பதியிலோர் பாகமுங்
 கிழமைசால் வடபாற் கிளர்ந்தசோ ணாடுந்
 தெனாதினில் வளந்திகழ் திருநெல் வேலியுந்
 தனாதுபே ரெல்லையாய்த் தயங்கிட நின்று
 சயந்திகழ் தண்டமிழ்த் தலைநா டாகி
 நயந்திக ழிராம நாத புரத்தி
 னிரணிய கர்ப்ப யாசி ரவிசுல
 முத்து விசய ரகுநாத பாற்கர
 சாமி சேது பதிமகா ராசா
 வினிதர செய்திவீற் றிருப்ப
 நனிமகிழ் வெய்தினர் நரருமும் பருமே. (8)

வெண்பா

உம்பரிடைப் பாற்கரன்றா னோவாத வெஞ்சுடரோ
 னிம்பரிடைப் பாற்கரன்றண் ணென்சுடரோன் - பம்பும்
 புறவிருளைப் போக்குமவன் பொங்கவகத் தூர்கார்
 நிறவிருளைப் போக்குமிவ னின்று. (9)

கலித்துறை

நின்றஞ்ச மென்ன வடைபவர்க் கன்னை நெடிகுறமேற்
 சென்றஞ் சவித்த வடியவர்க் காவி செழுந்தமிழ்க்கு

மன்றஞ் சகத்துக்குக் கற்பக மன்னர் மகுடமணி
குன்றஞ்சமானமெனுங்குணப்பாற்கரக் கொற்றவனே. (10)

விருத்தம்

கொற்றவ னாய முத்துரா மலிங்கக் குபேரனன் றுஞ்ஹிய
குறைவி
னற்றவ முழுதுந் திரண்டுபாற் கரனா நண்ணிய
தென்னநானாநூல்
கற்றவர் பலருங் கழறிடு முண்மைக் கருத்தினைக்
கனாவினிலேனுஞ்
சொற்றவ றாத பெருவித ரணவத்துரையிடைத்
துணிந்துகண்டனமே. (11)

அகவல்

கண்ணிமீர் பரிமளக் கமலக் கண்ணினா
லுண்ணிமீர் கருணையி னுலக மோம்பலாற்
பேணுறு பீர்நிறப் பீதாம் பரத்தான்
மாணுற மன்னிய மலர்மா வுரனாற்
பொங்குமின் னமுதம் புலவருக் குதவலாற்
சங்குசக் கரம்வா டடக்கையி லேந்தலா
லோங்கிய மழைமுகி லுறழ்தரு நிறத்தாற்
பாங்கியல் சேது பதியெனும் பான்மையான்
மலைவளர் காதலி மாதிடத் தானை
நிலைவள ரருச்சனை நிரப்புசெந் நெறியால்
வனத்தள வத்திரு மாலை புனைதலான்
மனத்தளி யிற்றிகழ் வான்கவிக் கருளலாற்

பாற்கர சாமிப் பார்த்திபன்

பாற்கட லமளிப் பகவனொப் பாணே.

(12)

வெண்பா

ஒப்பிலாச் சைவமெங்கே யுண்மை யறங்கெளங்கே

கைப்பிலாத் துய்யதமிழ்க் கல்வியெங்கே - தப்பிலாப்

பாவலரெங் கேசீமான் பாற்கரவே டேவைநகர்க்

காவலனா மேவியிடாக் கால்.

(13)

கலித்துறை

கால்வாய்ந்த வையைப் புதுநீர் பெருகக் களமர்மகிழ்

சேல்வாய்ந்த பண்ணையந் தேவையிற்

பாற்கரச்செல்வற்குச்செங்

கோல்வாய்ந்த நாண்முதற் கொண்டுநின் நாடிய

கூத்தொன்று தான்

மேல்வாய்ந்த நல்லறத் தேவுக்கு வாய்ந்த

விநோதவின்பே. (14)

விருத்தம்

இன்புடை யரச ரெவரையும் வியங்கொளிராகவன

முதலினோ ரிருந்த

மன்புனை நகர்க்கு வகத்தசீ ரெல்லாம் வருணனை

வகையின்முன் வைத்தோம்

பொன்புனை மருமப் பாற்கர சாமி பொலநகர்

கண்டபோ தன்று

தென்புனை கவிஞ ருரைத்தன வெலாமெய்த் திறத்தி

வெனத் தெளிந் தாமே. (15)

அகவல்

தெளிதரு மன்பினர் சிந்தையிற் சேக்கு
மளிதரு கமல வடிச்சீவ பெருமா
னாருயிர் மலமகன் றருங்கதி யடைவான்
சீரணி பவளத் திருவாய் மலர்ந்த
வரிற்பு சத்திய வாகமக் கடலிற்
பரிவுற மூழ்கிடும் படுதர சிகாமணி
மெய்யடி யார்புகழ் விழைவுட னாய்ந்து
செய்யமே னிலைகிளர் சிரத்தைப பத்தியா
னாரியஞ் செந்தமி ழாங்கிள நூல்பல
கூரிய மதியினிற் குறைவறக் கற்றோன்
றளவாய் மகிபதி தவத்துதித் தவனிமுற்
றளவா விண்ணமு மளந்த புகழ்கிறீஇ
யொருதுறைக் கோவைக் கும்பர்கோன் காவைப்
பொருதுணைக் கரத்தாற் பொன்மழை பெய்த
கோது பதியாக் குலரகு நாத
சேது பதியாஞ் சீமான் மருமான்
றிவ்விய வாலையந் திகழு மடாலையஞ்
செவ்விதி னோம்பிடுந் திருத்தகு கருத்தான்
றிகழ்துரை ராசாச் சிறப்புப் பெயர்பலர்
புகழ்தரச் செங்கோல் பொற்ப வேந்தி
முதறி வெய்திய முத்துரா மலிங்க
சேது பதியுஞ் செழுமனைக் கிழத்தியா
யாவவெய்த் தனமெனு மநாதருக் கென்று
மாவலி னுணவுடை யாதிய வருளிச்
செந்தமிழ்க் கலைபல திரிபறக் கற்றுச்

சந்தத மாகமத் தடங்கடன் முழ்கி
 யவமுழு தொருவிய வருந்தவர் பரவத்
 தவமுழு துஞற்றிய தவமா யோங்கி
 வாரொலி கருங்குரன் மடமின் னார்க்கு
 வேரியம் புயத்தினன் விதித்தகட் டளையாய்க்
 கூர்ந்திடு வேல்வழிக் கோதையர் கழுத்திற்
 சேர்ந்துமங் கலமாந் திருமுகத் திருவாய்
 வம்பலர் மலர்ப்பொழில் வளர்புலி யூர்ப்பொன்
 னம்பல வொளியோ டயிக்கிய முற்ற
 வணிவா சகப்பெரு மான்றிரு வடியி
 லணிவான் மலர்கடு யருச்சனை நிரப்பித்
 திருந்துகர்ப் பூர தீபங் காட்டி
 யருந்திரு வாசக வருளமு தோடளா
 யொருதிருக் கோவையா ரோங்குதே வாரமாய்
 வருசுவைத் தெய்வ மதுவினை மாந்திச்
 சைவமே சமயந் தகும்பர சீவனே
 தெய்வமென் றெவர்க்குந் திடமதி கொளுத்திப்
 புற்பத மிளமைநீர்ப் பொறியது வாழ்க்கை
 பொற்புறு செல்வநீர்ப் பொருதிரை யெனத்தெரீஇ
 வளந்திக முலக மாதா வாகி
 யுளந்திகழ் தெளியோ டுறைந்தமுத் தம்மையு
 மயன்றலை கொய்தவ னடிதொழீஇ யுஞற்றிய
 வியன்றவ மெலாமொரு மெய்யெடுத் தனையான்
 றன்னிகர் பாற்கர சாமி
 மன்னுயிர்க் குயிராய் வாழ்வுற் றனனே. (16)

வெண்பா

உற்றார் பிதிர ருறுவர்பசு வொண்டொடியார்
கற்றார் சிசுக்கள் கடவுணிதி - யற்றாரைப்
பற்றாரக் காக்குநெறிப் பாலொழியாப் பாற்கரனை
மற்றா ருலகினிகர் வார். (17)

கலித்துறை

வார்வந்த பைங்கழற் றென்னன்முன்னானவர் மாண்டனரந்
நேர்வந்த செல்வரு மன்னார்பன் னாளிந் நெடுந்தமிழை
யார்வந் தகக்கற் றலுத்தேமென் பார்குறை யற்றவன்றோ
கார்வந்த கைத்தலப் பாற்கரன் வந்தனன் காண்மின்களே
(18)

விருத்தம்

காண்டகு தனது திருப்புகழ் பாடுங்கவிஞருக்
குதவவிக்கலிதான்
மாண்டகு செவ்வித்தன்றெனா நீல மயிலிவர் சிவனருண்
மதலை
தூண்டகு துணைத்தோட் பாற்கர சாமித்துரைமகன் வாயிலாய்
மறைவுற்
றேண்டகு நிதியந் தரத்திரு வுள்ள மியைந்தன
என்னவெண்ணினமே. (19)

அகவல்

எண்ணிய வெலாமரு ளிறையவ னடியுறாஉம்
பண்ணிய சிந்தனை புயக்க லாற்றா
தன்புரு வாகி யாசைவேர் பறித்த

துன்பிலா வாத்தருந் துலங்கிடுஞ் சங்கஞ்
 சேதுவிற் றிவ்விய தீர்த்தந் திளைத்துள
 வாதுகள் கழீஇய வயவர்வாழ் சங்கஞ்
 சுத்தசித் தாந்தநூற் றுணிபொருங் குணர்ந்து
 சித்த மமைந்தவர் திகழ்ந்திடுஞ் சங்கந்
 தீர்த்தயாத் திரைக்குச் செம்பொருள் பெறுவா
 னார்த்தியி னணைந்திடு மன்பாவாழ் சங்க
 முதகு சொற்றொடை முதமுறத் தொடுக்கு
 மேதகு பெரும்புகழ் விபுதர்வாழ் சங்க
 மக்கத மலர்சொரிந் தாசிசொற் றென்றுந்
 தக்கவந் தணர்பலர் சார்ந்திடுஞ் சங்கம்
 வாய்ந்திடு மமைவுடை மந்தண நெறிக்கே
 காந்த ராமமமாய்க் காண்டகு சங்க
 நாகரோ டமரர்கோ னரவடி வெய்தி
 யோகையி னணிபார்த் துலாவுஞ் சங்கஞ்
 சென்றுகாண் பவரிது தினம்புதி தாகலி
 னின்றுதா னமைந்ததா மெனுமெழிற் சங்க
 மணியினோ பொன்னினோ வாய்ந்ததென் றெனைவருந்
 துணிவதற் கரிய சுடர்கிளர் சங்க
 மலர்மண மளாய்ச்சிறு வந்துசா ளரத்தா
 லுலவுபு சுகந்தர வோங்கிய சங்கம்
 பரமத மறுப்புமெய்ப் பாங்குறுஞ் சைவத்
 திரமத நிறுப்புந் தேங்கிய சங்க
 மாரெதிர் தகையினு மருஞ்சுவைக் கவிக்கு
 மாரிய னிதிமழை வழங்குஞ் சங்கம்
 வித்தையி னசைகெழீஇ மிடிகோட் பட்டுள
 மெய்த்தவர்க் கிருநிதி யீந்தருள் சங்க

குற்றமுள் எனவொரீ இக் குடிநிதம் புரக்குங்
கொற்றவ ரமாத்தியர் குலாவிடுஞ் சங்கம்
வெற்றவெங் கதத்த வேத்திரக் காத்தருங்
கற்றகா விதியருங் கலந்திடுஞ் சங்கஞ்
சனம்பல விறையாய்த் தருவன பிறவொடு
தனம்பல வணிபல தழைத்திடுஞ் சங்க
நூற்க னெலாம்படல் நுண்மதிப்
பாற்கர சேது பதிவாழ் சங்கமே. (20)

வெண்பா

சங்கந் தொலைந்தபினுந் தாதாக்கள் பல்லோரா
லங்கங்கு நின்றதமி ழவ்வாறு - பொங்க
மனழுவந்த பாற்கரனேர் மன்னவரை யின்னு
மனழுவந்த தேவருளா னா. (21)

கலித்துறை

ஆமாரி யென்னக் கிருபணர்ப் பாடி யகம்புழுங்கி
நாமா ரிருணக் கடருன்முழ்கி யெய்த்திடு ஞான்றெதிர்த்து
காமாரி யன்புடைப் பாற்கர சாமியைக் காணவின்னே
போமாரினுஞ் சிறப்பீரென்றகாளை மெய்ப்புண்ணியனே. (22)

விருத்தம்

புண்ணிய முழுதும் புரிந்தபுண் ணியமாய்ப் பொங்கிருந்
தவஞ்செய்த தவமா
யெண்ணியல் சைவம் புரிந்தமெய்த் தவமா யிலங்குமிவ்
வெழில்வடி வத்தை

விண்ணியல் கரத்து முத்துரா மலிங்க வித்தகன்
மேற்செய்த தவத்தி
எண்ணிய துங்கப் பாற்கர சாமி நரேசனாய்ப் புடவிநாடியதே
(23)

அகவல்

நாடெழி லிராம நாத புரத்தா
னேடுறு மலர்த்திரு விசைந்தபொற் புரத்தான்
காண்டகு சிகரக் கந்தமா தனத்தான்
மாண்டவ முதிர்வினில் வாய்தமா தனத்தான்
கனகங் கவிக்கருள் கைக்கந் தரத்தா
னனகனக் கத்தொடை யறாக்கந் தரத்தான்
வதனமாந் தண்ணளி வழியம் புயத்தான்
முதமளிக் கருணறா முல்லையம் புயத்தான்
காரிகை யார்வழிக் காவிக் குடையான்
காரிகை யார்தருங் காவிக் குடையா
னகுலனு மதித்திட நடாய்வரும் பரியான்
பகர்வரு வெம்பழி பாவம் பரியா
னவமணிப் பொன்முடி நகுமத் தகத்தான்
சிவமணி நீறறாத் திருமத் தகத்தான்
றடநிகர் பெருமிடற் றந்தா வளத்தான்
றடநிரை வயல்கெழுந் தந்தா வளத்தா
னொன்னலர் சிரமுடி யுழும்பதத் துணையான்
றுன்னுமன் பர்க்குச் சுகவிதத் துணையான்
மரனினை விழிகவர் மாசுந் தரத்தான்
பெரியவ ரனைவரும் பேசுந் தரத்தான்

றருமமெய்ப் பாற்கர சாமி

பொருவகன் மன்றமே புண்ணிய மன்றமே. (24)

வெண்பா

மன்னியசீர்ப் பாற்கரமான் மாராச னானவன்றே
முன்னிலவச் சைவ முறையைவைத்தான் - றன்னிகர
நாட்டினா னல்லவரை நாட்டிலே செய்கோலாற்
காட்டினா னொன்னவல்க்குக் காடு. (25)

கலித்துறை

காடேறி டோமினி யேறோ மலையிற் கடற்கலத்திற்
றாடேறு மன்பருட் சேக்கு மறுமுகன் றன்னருளாற்
றோடேறு தார்முடிப் பாற்கர சாமித் துரையைக்கண்டு
நாடேறி யாயிடை வீடேறி வாழுவ நற்சுகத்தே. (26)

விருத்தம்

சுகந்தரு மொழியு மணிவட நீறு துலங்கிய தோற்றமும்
பொறையு
முகந்தரு மிருந்தண் ணளியுமெய்ப் பொடிப்பு முகிழ்நிலா
நகையுமென் னோக்கு
மகந்தரு கனிவு மரும்பெருங் கொடையுமாருயிர்
மாட்டெழு மருளுஞ்
சுகந்தரு புகழ்மைப் பாற்கர மன்னற் சார்ந்ததுந்
தவத்தினிற்றவமே. (27)

அகவல்

தவாதுருள் பரிசனஞ் சார்தலி னிரவுந்
திவாவு மொளியறாத் திருவநீள் வீதியும்
வீதிக டொறுந்தொறு மேவின ரெளிதுண
வாதரத் துதவிடு மன்னசத் திரமுங்
கண்ணீர் கால்பொரக் கதிநூ லாய்ந்துணர்
வெண்ணீர் றடியவர் விழைந்தமர் மடமுந்
தாவறு மேத்திய சைவநிலை நின்றவர்
மேவிடுஞ் சங்கர விலாசமா ளிகையும்
பூவடி கன்றிடப் புயங்கொளும் புனிதநீர்க்
காவடி மாக்கள்வாழ் கவினியல் சாலையு
மெங்குள பொருள்களு மீங்குள வீங்குள
வங்கில வெனுந்தரத் தலகிலா வணமு
மொருதினத் தழுதென வுறும்விருந் தினர்க்கு
வருதின மெலாமுணா வழங்கிடு மனைகளு
மரபுளிச் சிறார்பலர் மதிக்கணக் காயர்பால்
விரவுபு கற்றிடு வித்தியா சாலையும்
விழைவுறக் கவிபுகல் விபுதருக் கென்று
மழையென நிதியருள் வள்ளியோர் மனைகளுங்
கீழ்ந்தறை போகாக் கெழுதரு நிலையில்
வாழ்ந்திடு பலபடை மன்னவர் மனைகளும்
மிருசெவி சுடவர சியலிடித் திசைக்கும்
பொருவக லமாத்தியப் புலமையோர் மனைகளுங்
கண்ணஞ் சாது கடாவுரு வத்தொடுள்
ளெண்ண முகாதவொற் றியன்மனைத் தொகையு
மாய்ந்தெளிர் கல்வி யறிவுரு வெனுந்திறம்

வாய்ந்துபண் புரைக்க வல்லவர் மனைகளு
மெண்ணுற ருங்கழு தெகின முறங்கினுங்
கண்ணுறங் காநகர்க் காவலர் மனைகளு
மழைவிழு திறத்துவா வழங்கிய மதத்திற்
குழைவிழ வதில்விழுங் கொடித்தேர்ச் சாலையு
மைந்தலால் வேறுமிங் கருங்கதி காட்டிடும்
வெந்திறன் முந்திய கந்துகப் பந்தியுங்
கடாமொரேழ் திறத்தவாய்க் கழையைச் சுழித்திடுங்
தடாமணி விலங்கனேர் தந்தியின் பந்தியுங்
கணக்கில குலவிடக் கமஞ்சூன் முகினிரை
மணக்குறுங் கொடிகிளர் வானிலைச் சிகரியுந்
தள்ளியொன் னலரைச் சால்பெருங் கிடங்கிற்
புள்ளையு மெறிந்திடும் பொறித்தொடி யிஞ்சியுஞ்
சித்திர மாடப் பத்தியுங் குலவி
யித்திர மாடப் பத்தியுங் குலவி
யித்திரை மான்முக மெனுந்திரு நகர்
லரிறபச் சிற்பநா லனைத்துமுற் றாய்ந்து
விரிவுறும் பயில்வுடை வினைநுண் மாக்களாற்
காவியப் புலவர் கருத்தவை வெஃக
மீவிய னும்பர்கள் விழிவிருந் தயில
வழகுருக் கொண்டென வமைந்தமா ளிகையில்
விழுமிய வோவிய விதம்பல நாட்டிப் புக்கவர்
கண்ணினை புயக்கலாற் றாத
மிக்கநா னாவித விசித்திர விளக்குந்
திகந்த மளவுபு சேணினு மளாவுஞ்
சுகந்த நிலாவிய துணர்த்தொடை நிரையும்
பகற்சுட ராகப் பரிதிகள் பேரொளி

தகத்தரு முகுர சாலமு நிரப்பி
 முயலுதி ரம்புரை முழுவிலைப் பட்டிற்
 செயலுறு விதானந் திகழமே னிறுவி
 யெழுமணி கதித்த முழுமணி பதித்த
 துங்கந் தோய்ந்த தங்கம் வேய்ந்த
 மங்கல ராம லிங்க விலாச
 மென்ற தூய மன்ற மேய
 மாற்றுயர் செம்பொ னேற்றனை யும்ப
 ருன்னத முதலா வோரெழு திறமா
 நன்னரி னெடுத்து நாலெட் டாக
 விலக்கண வாது மேதையோர் வகுத்த
 விலக்கண மவையொருங் கியலுரு வொன்றுநீஇத்
 தருமமாந் தேவருள் சாந்தமெய் முதலா
 வருமிதத் துணையெலா மருங்கினி னிலவச்
 சயமிகு பாற்கர சாமிப்
 பெயரினி லமைந்து பிறங்கிவீற் றிருந்ததே. (28)

வெண்பா

இருந்தமிழும் வெண்ணீறு மேறியுல கெங்கும்
 பொருந்தவரம் வேண்டிப் புவிமான் - றிருந்தப்
 புரிந்ததவத் துக்கோ புகழ்ப்பாற் கரனைத்
 தெரிந்துதவி னானஞ் சீவன். (29)

கலித்துறை

சீவப்பாகக் கண்ணுட் புழுங்கி வதனந் திருகிநிதி
 நிவப்பான் மதர்த்திடும் வச்சையர் பாலின்னு நேருவமோ

தவப்பாலில் வந்து குணம்வாய்ந்த பாற்கர சாமிதனை
யுவப்பாக வெய்திக் கவிபாடி யின்பி னுறைகுதுமே. (30)

விருத்தம்

உறைத்தமெய்ப் பத்தி யுளத்தினூ றமுதா யுயிர்க்குயி
ராய்ச்சகோ ததியாய்க்
கறைத்தனிக் களற்குந் தெருட்குரு வாய கண்ணிரா
றுடைக்கரும் புக்கும்
பொறைத்தவர் குழுவும் புகழும்பாற் கரப்பேர்
புனைந்தொளிர் புருடமா மணிக்குந்
துறைத்தமிழ்க் கவிதை தொடுப்பது போலத்
தொடுப்பமோ பிறசுரர் நரர்க்கே (31)

அகவல்

நரலையி லழன்றெழுஉ நஞ்சமு தருந்திச்
சுருயிர் புரந்தருள் சுந்தரப் பெருமான்
றென்னரி லொருமகன் றிருமுடிக் கமைவவாய்
மன்னரு ளாடலின் வழங்கின வவைதா
மவ்வழி யழிந்தபி னாண்டையி னின்று
மவ்வழி யடைந்தவா மெனப்பட் டெவரெவர்
புந்தியுங் கண்ணும் புயக்கலாற் றாதொளிர்
சுந்தர மணிநிறை தொகுமுடிச் சிரத்தான்
றிரிபுண் டரமாந் திருவெண் ணீற்றொடு
பொருவக றிலகமும் பொலிந்த நுதலா
னிந்திரை கொஞ்சிட வெழிலெலாங் குலவிச்
சந்ததந் தண்ணளி ததும்பு முகத்தான்

புரவுறு முயிர்ப்பயிர் பொலியக் கருணையம்
 பரவைமடை திறந்த பதுமவிழியான்
 சீரார் மேத்தியத் தெய்வவான் றமிழ்மறைப்
 பாரா யணமறாப் பவளமணி வாயான்
 காசினி மயக்கிய கலியிருள் விடிய வாசறு மிளநிலா
 வரும்புவெண் ணகையா
 னூனொடா ருயிரை யொருங்குற வருக்குந்
 தேனை மாறிக்குறழ் தேமென் மொழியா
 னினப்பிற மணியா மெத்திறத் துக்குந்
 தனக்குந் தானே தமரிடு கருவியாய்த்
 திணிதரு மிருள்கால் சீத்திரா சதமாங்
 குணனிடைப் பட்டுக் குலமறைச் சாதியாய்
 வணிகனா கியசிவன் வழங்கிய தாய்த்திக
 முணியை ரக்குழை யவீர்செவித் துணையா
 னவீர்விலைப் பொற்றொடை யாரச் சரத்தொடு
 கவினுயர் கண்டிகைக் கலன்றிகழ் களத்தான்
 முல்லைமா மாலையு முழுமணி வலயமுஞ்
 சொல்லிய லஞ்சுவைத் தொடையலு மமற்றிரை
 வாரிதி யுடுத்த வையகப் பொறையும்
 போரியல் விந்தையும் பொலிந்ததிண் புயத்தான்
 தினமணேந் திடவலி செறிந்தபூண் யாத்தெனக்
 கனமணிக் கடகங் கலந்துமுன் கையான்
 சங்கொடு சக்கரந் தயங்கக் கமஞ்சூன்
 மங்குலுக் குக்கொடை மடம்பயிற் றித்துண
 ரினவம் போருக மிசைந்துதத் தப்பெரும்
 புனலினி லீரம் புலராச் செங்கையான்
 மாலரி மகனிடை மனைக்குய்த் ததினுங்

கோலமிக் குறுமங் குலியமார் விரலான்
 மின்னொத் திடுமுப வீதமும் விலையுயர்
 பொன்னுத் தரியமும் பூமலர்த் திருவு
 மருமணி யிமைத்திடு மார வடுக்கலு
 மருவிய கடிப்படி மக்கல வுரத்தான்
 கொன்னிமி ரிடிக்குரல் குறையாக் கழல்களுந்
 துன்னலர் முடிகளுந் துதைந்தபொற் பதத்தான்
 றகைபெறும் பாற்கர சாமிசொன் மனமெய்
 பகிர்வுறா யோக பதியாய்ப் படியெலாம்
 பரவுறுஞ் சேது பதியாய்த்
 தரும பதியாய்த் தங்கினன் றானே. (32)

வெண்பா

தானந் தருமந் தவச்சிறப்புப் பூசைபுரிப்
 பானந்த வந்ததுங்கப் பாற்கரமா - லானந்தக்
 கூத்தனரு ளாலிகத்துக் கொண்டசுகம் போற்பரத்தும்
 வாய்த்தசுகம் முற்றடைகு வான். (33)

கலித்துறை

வானோக்கு நீல மயிலாம்ப னோக்கும் வளர்மதியந்
 தேனோக்கும் வண்டினஞ்செஞ்சுடர் நோக்குஞ் செழுங்கமல
 மீனோக்கும் வெள்ள மகநோக்குந் தாய்முக மேயகவிப்
 பானோக்கும் பாற்கர சேது பதிசெங்கைப் பங்கயமே
 (34)

விருத்தம்

பங்கமில் குணத்துப் பாற்கர சாமிப் பார்த்திபன்
படைத்திடு நிதிதா
னிங்ககன் பரவை யுலகெலாங் கரவ விம்மியின்
றுணையுமொல் காது
மங்குல்கண் முகப்ப வறிதுமொல் காத வாரியின்
மன்னிய மாண்பு
சங்கர னிராம நாதனுள் ளத்துத் தகுமரு ளென்
னச்சாற் றதுமே (35)

அகவல்

சாற்றரு நான்மறை தடவிய தவள
வேற்றுயர் கொடியுடை யிராம நாதனே
தெய்வமால் வினைகழுஉஞ் சேதுவில் வாய்ந்த
திவ்விய தீர்த்தமே தீர்த்த மேனிலை
யுண்மையி னுணர்ந்துசீ ருயர்ந்தபாற் கரனாம்
வண்மைசா னம்பியே மன்ன னவனா
டேவையே புவியினிற் சிறந்த
தாவயின் வாழ்நரே யருந்தவ மாந்தரே. (36)

வெண்பா

மாந்த ரெனுங்குழுவான் மற்றெவரும் பாற்கரனாம்
வேந்தனையொப் பாவரோ மெய்க்கிரக - மாந்தொகையிற்
சேர்ந்தவெலாம் பாயிருள்கால் சீக்குமினற் கொப்பவென
வோர்ந்தவர்க ளோதிடுவ ரோ. (37)

கலித்துறை

ஓவா வருட்டகைச் சீராம நாதனென் றோங்கியமெய்த்
தேவாதி தேவ னடிப்பத்திச் சைவ சிகாமணியிப்
பூவாழ வந்தருள் பாற்கர சாமிப் புயலியலார்
பாவாணராரம்பயிரைப் பொன்மழை பெய்து பாலிக்குமே (38)

விருத்தம்

பாலிய தசையிற் பலகலை பயின்று பதிபசு பாசநூற்
பகுப்பின்
வாலிய வுணர்ச்சி வாய்ந்துண்மை நாயன் மார்களி
லமைந்துமா திடத்தான்
காலியல் பத்தி கனிந்துகா சினியாள் காவல னாயபாற்
கரனை
மாலிய லாத சேரமா னென்னின் மறுப்பரோ
மாண்புடையீவரே. (39)

அகவல்

மாண்டகு சைவ மன்னுபு வாழ
வேண்டகு மடியா ரினிது வாழத்
தானமுந் தருமமுந் தவமும் வாழ
வீனமின் மறைகளும் யாகமும் வாழ
வானினம் வாழ வந்தணர் வாழ
மானிலம் வாழ வான்முகில் வாழ
மணிமுடி புனைந்து மகீந்திர னாகி
யணிகிளர் சேது வமலரா மேச
னுட்டகு கருணையா லோங்குதீர்க் காயுளு
மிட்டசித் தியுமேய்ந் தேற்றம் படைத்தோன்
மிடைந்துசெல் விருந்தினை விழைவுட னோம்பியல்
லடைந்திடு விருந்துபார்த் தடையாக் கதவினான்

றனதுசத் திரங்களிற் சந்ததஞ் சாருவோர்
 மனமுற வுணவனம் வழங்கிடு மளியோன்
 மிடியினை யென்று மறிஞியாய்க் கண்டுள
 மடிவுறா தோங்கிய வான்பெருங் கிளையினா
 னெத்திறத் துயிர்க்கு மிதஞ்செய் குவதே
 சித்தமா சற்றவர் செயலெனத் தெளிந்தோன்
 சத்திய மேத்திய சமயமே சைவமென்
 றெத்திறத் தவர்க்கு மியல்புளித் தெரிப்போன்
 செறிந்தவர் பிழைசில செய்யினும் பொறுத்தவ
 ரறிந்தினி துய்ந்திட வருண்மதி கொழுத்துவோன்
 சேது பதிகடஞ் சீரையு நீநீஇயதின்
 மேதக நானா விதப்புகழ் விரித்தோ
 னாயிரத் திரட்டியோ டாமொரு நூறாய்ப்
 பாய கிராமப் பரப்பெலாம் புரப்போன்
 பொருளெலா நாடொறும் புகநல் வழியிற்
 றெருளினான் மனத்திடஞ் சிறிதுந் திறம்பான்
 சுகவாழ் வுறுநிலை துணிதக மமைந்து
 சுகவாழ் வுற்ற சனசர் பெருமான்
 சமையா சாரியர் சரித்திர வழுதுண்
 டமையா தெழுங்கண் ராற்றினிற் றிளைப்போ
 னாயனார் பூசைநா ணல்லடி யவர்க்கூஉய்
 நேயமோ டுணவுடை நிதிவகை கொடுப்போன்
 சீவபிரான் றொண்டர் திருத்தகு வாழ்வே
 பவமிலா வாழ்வெனப் பாங்குறப் படிப்போன்
 றுமிகு மெய்மனச் சுந்தரப் பாற்கர
 சாமிமா ராச தயாநிதி வள்ளன்
 மீவரு பெரும்புகழ் விளம்பும்
 பாவலர் மனையிடைப் பயிலுநற் றிருவே.

(40)

முற்றிற்று.

பாற்கரசேதுபதி கல்லாடக் கலித்துறை

காப்பு

வில்லாடன் மேருவில் வைத்தோன் பொன்மன்றில்
விழைந்துசெயு நல்லாட னாடிடும் பாற்கர சாமி
நரேந்திரன்மேற்
கல்லாட நூலின் கருத்தை யமைத்துக் கலித்துறையாச்
சொல்லாட வோர்மருப் பைங்கரத் தும்பி துணைவருமே
தேங்குமெய்த் தண்ணளி யோவாத வாறு திருமுகமும்
வீங்கு மிராறு புயவெற்பு நாட்டமு மேனிலைச்சீ
ரோங்கு மடிகளுஞ் சேயோன் மயிலு முடம்பிடியும்
யாங்குமென் றுந்தமி யேன்கண்ணி னெஞ்சி னிலங்குவவே

நூல்

தமர்நினைவுரைத்து வரைவுகடாதல்

சீர்முந்து பாற்கரன் வெற்பிற் கறுத்துச் சிவந்தவிழி
வார்முந்து கொங்கை பணைத்தவொல் கிற்றிடை மாமகடன்
றார்முந்து மோதி யிருண்ட துரைப்பத் தமரிற்செறிப்
பேர்முந்து மன்னசிற் றூர்ச்சொற் சிலபல வேறியவே. (1)

தாயறிவு கூறல்

நொச்சியம் பூவுதிர் நள்ளிரு ணாட்கழி நுன்னன்பர்த
மச்சியல் கூவிரந் தோற்றஞ்செய் தென்றெனை யன்னைதெரீஇ
நச்சிய லைச்சினந் தோதாள் புறத்தி னனிதுடித்தாள்
கச்சியல் பூண்முலை பாற்கரசாமி கனவரைக்கே. (02)

344/சிவசம்புப்புலவர் பிரபந்தப் பெருந்திரட்டு

வழியொழுகி வற்புறுத்தல்

பொன்னனை யாய்புகழ்ப் பாற்கர பூபன் பொருப்பினின்பா
லின்ன னிரப்பீனர்க் கீயவெங் கான மிறந்தவர்க்கு
மின்னணி வாட விழிவெள்ளத் தாழ்ந்த மெலிவுகண்டாற்
கன்னலந் தேமொழிக் குற்றதென் னென்று கடுப்பர்களே (3)

பிரிவருமைகூறி வரைவுகடாதல்

மான்கா டினைகொய்யக் காலங் குறித்து மலர்ந்தகணி
கான்கா ணிருவியி னன்றிகொல் லாரிற் கலந்தபுள்ளுந்
தேன்கா னிமீர்தொடைப் பாற்கர னன்பினிற்
நீர்ந்தவர்போல்
வான்கா முறுமனைக் கேகவும் யாமுள் வலித்தனமே.
(4)

இளைமைகூறி மறுத்தல்

முருந்து நிரைத்தபற் றோன்றாதெய் தாது முடியளக
மருந்துற ழின்சொற் றிகழாது நோக்கியல் வாய்த்திலகண்
டிருந்து முலைபொடி யாதிரப் பென்னினிச் சிறுமிதன்பால்
விருந்து புரந்தருள் பாற்கர சாமிதன் வெற்பண்ணலே.
(5)

சுவருகண்டறிதல்

புலிவாய மாக்கடிப் பீதிது கற்பிற் புளினர்படை
நலிவாகத் தீய்த்த தீவகண்டுய் நறுமலர் நற்றவத்தோர்
பொலிவாக வாசி புகன்றது பாற்கரன் போற்றலர்போ
மெலிவார் சுரத்தழன் மாற்றிய காற்குறி மெய்யிதுவே.
(6)

நற்றாய்வருந்தல்

இன்பெடுத் தோம்பிறர் நிற்கமெய் யாவி யியல்சகியா
முன்பெடுத் தாளையுந் தீர்ந்தரும் பாத முலையொருவ
னன்பெடுத் தாண்டகைப் பாற்கரன் றெவ்வி லயரவீவ்வூர்
துன்பெடுத் துள்ளியைந் தாளோ செலவெஞ் சுரத்தினிலே (7)

செலவுநினைந் துரைத்தல்

எல்லாரு மேத்திடும் பாற்கர சாமி யெழில்வரையி
னல்லார் தருநடு நாளரி தாக வடைந்திரென்றோர்
சொல்லார்வ மாய்நம் மெதிர்ப்பின்றி யன்பரிற் றோன்றிடுமே
னில்லாம லங்கட் செலவு முரிய நிரைவளையே. (8)

அறத்தொகுநிற்றல்

சாய்ப்பாவை தந்துமொண் பூழியஞ் சோறுண்டுந்தந்துஞ்
செங்கை
தாய்ப்பா யலையுந்திக் கைதை முறித்திட்டிந் தார்
கொளச்செவ்
வாய்ப்பாவைக் கீந்துநின் றார்நிற்க வீது மதிக்கவற்றோ
வாய்ப்பாடி வாழ்கண்ண னேர்தரும் பாற்கர னத்திரிக்கே (9)

தேர்வாவு கண்கு மகிழ்ந்து கூறல்

நீதி யடைந்திடும் பாற்கர வேள்வெற்பி னேரிழையீர்
சோதி யடைந்த வயிற்பெரு மானைத் தொழுமன்பர்தேர்
வீதி யடைந்த துருட்பூழி யாடுமின் மெய்யிசைப்பா
வோதி யடைந்தலர் தூமினும் மேத மொழிமின்களே (10)

கல்விநலங் கூறல்

உந்தியு மேருவு மைந்தரு வுங்கண்ணு மோங்கருளு
முந்திய மூவரு மாங்கல்விச் செல்வத்தர் முத்தமிழ்க்குத்
தந்தியும் வாசியுந் தந்திடும் பாற்கரன் சையமின்னே
செந்தியில் வேளருள் பெற்றாரி னீடுவர் சீர்மதியே. (11)

முன்னிகழ்வுரைத் தூடநீர்த்தல்

தருவே மெரிய தர் தீர்ந்தங் கெயிற்றியர் தங்குரம்பை
மருவேனன் மாத்துய்த் திபவெயிற் றிற்றலை
வைத்ததண்மே லிருவேழும் பாற்கரன் றேவையன்
னாய்நுக ரின்பினுக்குப்
பொருவேலன் றாளுறு மின்பே யலது பொருந்திலதே
(12)

நிலவு வெளிப்பட வருந்தல்

வெள்ளிய மாமதி தாழ்ந்தேநம் பாற்கர வேந்தர்பிரான்
றெள்ளிய சீரிலெங் குந்திகழ் வாயொன்று செய்நன் றியுண்
டுள்ளிய லன்பர்கண் ணன்னார்நங் கண்மு னுறுநடுநா
ளொள்ளிய வாலறி லுற்றமைந் தாரி னொடுங்குதியே.
(13)

வரவெருத்துரைத்தல்

அயல்வா யலரெஞ்ச நீயே மடமக ளன்பர்ப்பகை
முயல்வார் வெருவிட வேனோ ரிடுதிறை முற்றுங்கொளீஇ
வியல்வாய தேர்க்குமுன் றோன்றலிற் பாற்கரன் வெற்பன்னமே
புயல்வாழ் மனைமுற்றுங் கோடிக்க பூணுகபூண்பனவே (14)

அழுங்கு தாய்குரைத்தல்

போக்கிய தாயுளந் தீதிரு வோரும் புணரமணந்
தேக்கிய விம்மனை சேர்ந்து வரும்வழி தேர்ந்துசொன்ன
வாக்கியல் வேத மகனும் பிறரும் வழாநிலையோர்
பாக்கிய மெய்தின ஞுறிலை பாற்கரன் பாதவத்தே. (15)

வெறிவிலக்கல்

செந்தமிழ் வாணர்ப் புரந்திடும் பாற்கரத் தென்னன்வெற்பிற்
கந்த மலர்ப்பொன்னை யாநீர்த் திடாதுமுன் கைதந்தவர்
தந்த மயலு மிருக்க மறியின் றசைமிசைய வந்ததெய்
வங்கற்ற போதம் பொறாதொர் மனமிடமே. (16)

உலகியல் புரைத்தல்

இக்காரம் பண்ணை மலைபிறர்க் கீவ வெழிலுமைமா
மைக்காலன் றெவ்வரி பின்போகக் கல்லத்தி மாழ்கின்றில
மிக்கார் பரவிடும் பாற்கரன் கற்கட மெய்யன்பன்பின்
புக்காளுக் கூருண்டி விட்டழல் பேதைமை பொற்கொடியே
(17)

மகிழ்ந்துரைத்தல்

வில்லுயர் மாமணிப் பூணணி பாற்கர வேந்தன்வெற்பிற்
கல்லுயர் திண்புயத் தார்தந்த வீர்ந்தழை கற்பினியல்
வல்லுயர் பொன்முலை யாளிடைத் தேற்றிட வாட்டமுறா
தில்லுயர் மங்கலம் பூணுந் துணையு மிலங்கியதே. (18)

பிறைதொழுகென்றல்

மணிவான் மருமன் றுயில்பாற் கடலிடை வந்தமுதோ
டணிவா னுலாய்நின் னுதலொத் தரன்சடை யண்மிக்கொன்றைக்
கணிவாசந் தோய்ந்துதண் கங்கை படியுங் கதிர்ப்பிறையைப்
பணிவாழி பாற்கர சேது பதிவரைப் பைங்கிளியே. (19)

ஆற்றாமை கூறல்

வனைதரு பொன்முடிப் பாற்கர னாட்டன்ப வான்பொருட்கு
நினைதரு மெண்ணிற் படர்திவெவ் வாடை நெருப்பெழுநா
ளினைதரு நெஞ்சிற் புலம்புறு நம்மெல் லியற்கடைத்த
வினைதரு மாறன்றிக் காணேன் புனைந்து விடச்சொற்களே (20)

தன்னுட்கையாறெய்திடுகளிவி

புன்னைப் பொதும்பரிற் றம்முட் பனைமடிப் பூவெகின
மின்னைப் பொருமயிற் பாற்கர னாட்டுற மெய்க்கரியா
வென்னைப் புணர்ந்தவர் போக்குமற் றீங்குழி யெய்துவது
முன்னைப் பதம்பணிந்தேன்றெரிந் தாற்சொல் லொளிர்மதியே (21)

வேறுபடுத்துக் கூறல்

என்னாவி யுங்கண்ணு மன்னா ளொருத்தி யெறிசுனை பின்
முன்னாட வற்றன ளுக்குறு வேர்வன்றி முற்றியலு
மன்னாளொ டொத்தி கணமிரு மேவுமிங் காடுமலர்ப்
பொன்னா ரிருவ ரெனப்பாற் கரன்வரைப் பூங்கொடியே (22)

காமமிக்ககழிபடர்களிவி

கைதாய் பெருங்கழி யேகுரு கேதிண் கருங்கடலே
மெய்தான் றழுவிய தண்ணந் துறைவற்கிம் மெல்லிய லுள்

வெய்தா வுடைந்தனள் பாற்கரன் வெற்பில் விழியருவி
பொய்தாளென் னென்றெனைக் கேளீரெமய்க் கேண்மை பிழைத்தனீரே

(23)

இடமணித் துக்கூறிவற்புறுத்தல்

மாணிலை வேலற்கு மன்பர்க்குங் கும்ப வரமுனிக்கு
நீணிலை யாய தமிழுக்கு மாக நிகழெல்லைதான்
வாணிலை யுற்றநம் முர்க்குநும் முர்ப்பொன்மலைக்குநங்காய்
சேணிலை யுள்ள நடுங்கலை பாற்கரன் றெவ்வரினே. (24)

நின்குறைநீயே சென்றுரையென்றல்

ஈயா வுலோபர் பொருளெனத் தேய்ந்த விடையிறச்செய்
சாயா முலையை மருவிக் கரவுந் தகையுமன்பு
நீயா வுரைத்துட னேர்விப்ப தேதகு நீர்மைவள்ளால்
வீயாத வான்புகழ்ப் பாற்கர சாமிதன் வெற்பினிலே. (25)

இரவுக்குறிவேண்டல்

புண்ணிய மேதகைப் பாற்கரன் வெற்பிற் புயல்பெய்கின்ற
தெண்ணியல் கல்வியி லாருளம் போல விருண்டதெங்குந்
திண்ணிய யானை புலியரி தாரி திரிவநும்முர்க்
கண்ணிய நல்விருந் தாயினன் காண்முருந் தாநகையே (26)

நகரணிமைகூறல்

உவந்தாளெனய் யுண்டவ னன்னீரும் பொன்னொத்த
வொள்ளியையு
மவந்தா னில்லாவிம் மலைகடந் தான்முன் னடைந்திடுவீர்
தவந்தா னுஞ்ற்றுந் தவமா யுதித்த தனாதுளத்தைச்
சிவந்தான் கொளத்தந்த பாற்கரன் றேவைத் திருநகரே
(27)

அறியாள்போன்று நினைவுகேட்டல்

இரப்பார்கள் யாயெனும் பாற்கரன் வெற்பி லெறிவர்கவண்
டுரப்பார்கள் கந்துக மேற்பா ரருவி சுனைகுடைவார்
புரப்பார் தினைசெம் மணிகொழிப் பார்கடிப் போதுகொய்வார்
சரப்பார்வை யார்பலர் யார்கணின் னார்வந் தராதிபனே.

(28)

சுடரோடித்தல்

எங்கோதை யாமுங் கிளிமுதல் யாவு மினையக்கடத்
தங்கோர் விடலைபின் சென்றா ளவட னகமுங்கண்ணுங்
கொங்கோ வருமலர்த் தாமரை போலக் குளிரச்செயாய்
செங்கோன்மைப் பாற்கரன் சீரினெங் குந்திகழ செஞ்சுடரே

(29)

இன்னலெய்தல்

குகன்றா ளிறைஞ்சிடும் பாற்கரன் வெற்பிற் குறிகள்பல
புகன்றாரும் யாயீரு மாறில வேலென் புரிவர்கைவேன்
மகன்றா னயர வெறிநோயும் பீரமு மல்கலுறா
தகன்றா லுயிர்நிகர் வாரித் துறைவற்கென் னாதுநெஞ்சே

(30)

நெஞ்சோடுநோதல்

பொன்னாசை யாற்றள்ளிக் கான்றடைந் தெண்வழிப்
பூவையங்க
மன்னாசை யாற்பொரு ளீட்டுதன் மாறி மருளுநெஞ்சே
துன்னாசை யெட்டும் புகழ்ந்திடும் பாற்கரத்
துங்கன்வெற்பி
லென்னாசை சொல்லுமுன் னேற்செல்லு மீட்பின்
எனன்றிடினே (31)

வேழம் வினாதல்

நம்பிவந் தார்க்கருள் பாற்கரன் வெற்பி னளினையன்னீர்
தும்பியும் புள்ளும் புயலும் பிடியுந் தொடரமுனை
யம்பி னரற்றிக் குழிகட் டழைசெவி யாம்பிலொன்று
கொம்பி னிலங்கிளைத் துற்றது வோதுங் குளிர்புனத்தே.

(32)

உலகின்மேல் வைத்துரைத்தல்

திரங்கொண்ட வாசகப் பாற்கரன் வெற்பினிற் செம்மகளி
ரரங்கொண்ட கட்டெய்வக் காட்சிப் பட்டோர்க

ளணிந்தெருக்கு

வரங்கொண்ட வெண்பொடி பூசுபு பூண்டு வறியவென்பு
கரங்கொண் டருங்கிழி யூர்வர் பனைமடற் கந்துகமே.

(33)

அல்லகுறியறிவித்தல்

பார்ப்பணைக் கும்பிபடை யோடுசெங் காலனம்பாயும்வையை
நீர்ப்பணைத் தேவைப் பதியோம்பும் பாற்கர னேரலரிற்
கார்ப்பணைப் புன்னைக் குடம்பையின் வைகறைகாறுந்துஞ்சா
தேர்ப்பணைத் தோளி யழுங்க வலமர லென்னுற்றதே.

(34)

நலம்புனைந்துரைத்தல்

சாலக் களியுற நீர்விழும் பூவுட்சஞ் சாளிகங்காள்
கோலக் குகன்றனைப் பாடிடு மன்டர் குறைதவிர்க்க
ஞாலக்கண் வைத்தருள் பாற்கரன் றேவைநன் னாடனையார்
நீலக் குழன்மணம் போலவுண் டாயி னிகழ்த்துமினே. (35)

நாணிழந்துவருந்தல்

ஒன்னார் வெருவிடும் பாற்கர னாட்டுயி ரோடுற்றவெ
னன்னாண் டறிவெற்பன் காதன்மென் காலி னடுங்கிக்கற்பா
முன்னார்வன் காலிற் றரிப்பின்றி வீழ்ந்தது முற்றுமந்தோ
வென்னான்செய் வேனினிப் பெண்பிறப் பென்று மிழிபுடைத்தே
(36)

தோழியியற்பழித்துரைத்தல்

சிரத்தை யரனடிக் கீந்திடும் பாற்கரன் றேவையினம்
வரத்தைய னீரற வாடும்பைங் கூழென மாழ்கிவைக
மரத்ததை யணைந்திடு மூரியிற் காட்டு மறுமனப்பொய்ப்
பரத்தைய ரில்வயி னல்குநம் மூரன்மெய்ப் பண்பிலனே. (37)

பொழுதுகண்டுமயங்கல்

கற்றாங் கமைந்திடும் பாற்கரன் வெற்பிற் கதிர்ப்பிறையாம்
பற்றாங்கி யன்பர்த் தணந்தவ ரோங்கிப் பதைக்கச்செக்கர்ச்
சொற்றாங் கழலொ டெழுமாலை யேயெனைச்
சூழ்ந்துகொல்வா
னுற்றாங்குப் பாசறை யோர்க்கு முளைகொ லுரைமதியே.
(38)

ஆடிடத்துய்த்தல்

கண்ணா றிரண்டின னைத்தொழும் பாற்கரக் காவலனை
யெண்ணாரினேங்கி யினையலொன் றேயென தின்னுரைகாண்
பெண்ணார் சிகாமணி யேமுன்னி யாடு பெருமுழக்கத்
தண்ணா ருவியஞ் சாரற் கரந்திவட் சாருவனே. (39)

விரதியரோகுரைத்தல்

தேயமெல் லாம்புகழ் பாற்கர னாட்டிற் றிருவெண்பொடி
காயமெல் லாங்கொண்ட முக்கோற் கரத்திர்நுங் காட்சிநன்கியா
னேயமெல் லாங்கொண்ட காளைபின் கான்செலு நீர்மைதனை
யாயமெல் லாமகிழ் வாய்க்கேட்பக் கூறுமி னன்னையர்க்கே (40)

அவயவங் கூறல்

அண்ணாந்த வம்ம மருப்பிடை சீயஞ்செவ் வாம்பலிதழ்
கண்ணாந் தகமுக மப்போ தலர்ந்த கடிக்கமலம்
விண்ணாந் தனித முகிலோதி சம்பக மேனிசுவைப்
பண்ணாந் தகைமொழி பாற்கரன் மால்வரைப் பைந்தொடிக்கே
(41)

வன்புறையெதிரழிந்திரங்கல்

கறைவாய்ந்த கண்டத் திராமேசர் தாளிற் கனிந்தபத்தி
முறைவாய்ந்த பாற்கர சேது பதிபுகழ் முன்னலர்போ
லுறைவாய்ந்த கண்ணொ டிரங்கிடு மாங்குயிற் கோங்கல்வெற்ப
னிறைவாய்ந்த கல்வி முதலின்ன யாவு நெடிகுநன்றே. (42)

அன்னமோடழிதல்

அன்பு கலந்துல கெல்லாந் துயில வளியனந்தோ
நின்புக லென்றவர்த் தாங்கிடும் பாற்கர னேரலர்போற்
றுன்பு கலந்தெய்ப் பதையன்பர் பாலிற் சொலாதுளத்தென்
வன்பு கலந்தது சேவற ழீஇய மடக்குருகே. (43)

சொல்லாதேகல்

எண்ணெதி ருங்கலுழும் போக்கென் றயர்வி

கண்ணெதிர் நின்று முகங்கொளி னேங்குங்

பண்ணெதீர் சொல்லிக்கெச் சொல்லா லுரைத்துப்

தெளிதல்

சுணங்கவி ரம்மத் தொடுங்கின கோதை சுழன்றதுள

நிணங்கமழ் வேற்கணி மைத்த வடிக ணிலம்பற்றின

வணங்கமர் தண்முகம் வேர்த்ததற் றாலணங்

கல்லிணஞ்சே (45)

கூதிர்கண்டு கவறல்

தருவினை நேர்தருங் கைத்தலப் பாற்கர சாமிவெற்பிற்

கருவினை யுற்ற முகிலெம் முயிர்க்கன்றிக்

கண்டவர்க்கும்

வெருவினை மாறுடற் றிக்கவை யாது விரைநெஞ்சொடு

பொருவினைச் சென்றவர் கண்ணுங்

கவரப்புகுங்கொனஞ்சே (46)

முகிலொகூறல்

நிரம்போகை மாறித் துயர்க்கடல் வீழ்ந்தழு நேரிழைதன்
புரம்போ கலைதுனை வாகவென் னாட்டப் பொறிகடந்து
பரம்போத மேய்ந்துநம் பாற்கர சேது பதிவள்ளறன்
கரம்போ லுறைபெய்ய விண்ணத் தெழுந்த கருமுகிலே
(47)

தழைவிருப்புரைத்தல்

தேயாத வான்புகழ்ப் பாற்கரன் வெற்பிற் சிறுமிநின்கை
வீயா மணித்தழை யைச்சென்னி சூடி விழியிலொற்றிச்
சாயா முலைபி லணைத்து மறந்தன டன்னையுந்தா
னீயான தன்றித் தழையான தன்று நெடுந்தகையே. (48)

விரவிகூறல்

இருமலர் கூற்றன பாற்கர னாட்டமு தேகழியிற்
றிருமலர்க் கள்ளைப் பெடையோடு துஞ்சஞ்சிறையனமம்
மருமலர் வள்ளத் துதவுதல் பார்த்தொருமன்னர்துஞ்சம்
பொருமல ராங்குறி காணினின் னாவிபுரக்கலையே. (49)

ஊடறணிவித்தல்

தொல்லிய றேய்வரும் பாற்கரன் வெற்பினிற் சூளையரைப்
புல்லிய பாணனைப் போக்கி யமைந்து பொறைமழலைச்
சொல்லியல் சேயை மணிமார்பி லேந்தித் தொடர்ந்ததனான்
மல்லிய றோண்மன்னன் பாற்கண் பொருத்தம் வரிவளையே
(50)

குலமுறைகூற்றிமறுத்தல்

நெல்லெங்கு மோங்கும் வயனாட்டை யாளு
நெடுந்தகைநீர்
கல்லெங்கு மோங்கும் புனக்காவன் மானைக்
கலந்தனிரே
லெல்லெங்கு மோங்குஞ் சீவபுண் ணியமுற்று
மென்றுந்தன்னாட்
டில்லெங்கு மோங்க வரும்பாற் கரன்ற னிரவியிலே.
(51)

காவற்பிரிவறிவித்தல்

விருத்திப் பொருட்கல்வி வாணரை யுள்ள விழைவுமுற்ற
வருத்திப் பரித்திடும் பாற்கர னேர்தரு மாண்டகைதான்
வருத்திப் பகையைப் புயவரை மேற்கொண்ட
மண்ணையின் னுந்
'திருத்திப் புரக்கக் கருத்துறும் போலுஞ் சிலைநுதலே
(52)

உண்மகிழ்ந்துரைத்தல்

பொருந்தனல் வெஞ்சரம் பொன்னுக்குற் றேன்கட்
புணர்த்ததுன் புன்
வருந்தன மூழ்கத் தொடமுனம் பாற்கர வள்ளறந்த
பெருந்தனந் தீண்டமுன் பாவல ரொற்கம் பிரிந்ததென
மருந்தன வின்மொழி யாய்தீர்ந்த தற்புதம் வாய்ப்பித்ததே
(53)

புனலாட்டுவித்தமைக்கூறிப் புலத்தல்

மன்னிலை யாவுந் திருத்திய பாற்கரன் மால்வரைப்பொய்ப்
புன்னிலை யாளைப் புனலாட்டி யொன்றும் புரியலர்போற்
பொன்னிலை யாயவென் னில்லிற் செறிந்த புணர்ப்பதுதான்
மின்னிலை வேலரை யென்னெனக் கேட்குதி மென்கொடியே
(54)

தன்னைவியந்துரைத்தல்

வீட்டிய னூலுணர் பாற்கர னாட்டொரு மின்னைப்புன
லாட்டிய வூர னலத்தினை மாற்றி யணைந்திலனேன்
மாட்டிய லென்னி லவற்றந்து பார்த்து வழிவிழிநீர்
காட்டி யணைய வினுமெண்ணு வாளைனக் காண்குவலே
(55)

புதல்வன் மேல்வைத்துப் புலவிதீர்தல்

சேயாய் குதட்டினை காணுந்தை போலப்பொய்ச்சிற்றனையர்
வாயார் பொதுத்தம் பலமது பூசிக்கு மாண்பதன்றே
போயா யிடையய ரன்றேனின் பேறென் பொலமுலைப்பா
றாயா யவனி புரந்திடும் பாற்கரன் றாணுவிலே
(56)

கலவிகருதிப்புலத்தல்

சும்மையெல் லாம்புகழ் பாற்கர னாட்டன்ப சூளையரை
வெம்மை யறாக்கிழப் பார்ப்பானைப் பாணனை விட்டறிவார்
செம்மை யகத்தரிற் செம்மாலை மாத திகழ்ந்தெதிர
வெம்மையும் நோக்கிச் சிறிதுகண் ணிவ்வில்லிலென்னுற்றதே
(57)

வழிபாடுகூறல்

பாவும் பொருளு முடலு முயிரும் பழமுமதின்
மேவுஞ் சுவையு மெனநின்ற தான்முனி மெய்ப்பசவுங்
காவும் பொருவுங்கைப் பாற்கர னாட்டன்பர் கட்கமுங்கூ
ரேவும் புரைவிழி யாள்கற்பி னிற்பரென் னீன்றவளே. (58)

ஆதரங்கூறல்

கற்றார்கள் கண்ணிகர் பாற்கர னாட்டிற் கழனிசுர
முற்றார் பரன்முரம் பார மரம்பை முதுகளளிகள்
சுற்றாருங் காஞ்சி மருதந்தென் கால்கடுஞ் சூறைவள்ளால்
பற்றா வுயிரொத்து நின்னுட னேகுநம் பான்மொழிக்கே. (59)

முகங்கண்டுமகிழ்தல்

கண்டக ரந்தகன் பாற்கரன் வெற்பிற் களங்கமெய்திக்
குண்டகல் வாரிப் பிறந்து பணிக்கஞ்சிக் கோடிமெய்தேய்ப்
புண்டக நொந்த முழுமதி யொப்புறு மோவிளர்த்தி
முண்டக மின்னமு தோவா விவடன் முகமதிக்கே. (60)

கற்புப்பயப்புரைத்தல்

ஒருகாலுந் தெய்வமென் றுன்னா வறக்கற் புடையணம்மான்
முருகார் தொடையண்ண லெண்ணின் முனைப்புது
மும்மதயா
றருகாத தந்திதன் பந்திக்க ணேவந் தருந்தியிடுந்
திருகாத மெய்மனப் பாற்கர சாமி சிலம்பினிலே. (61)

வாழ்க்கைநலங்கூறல்

அன்னாய் கடந்த தவள்கற் புனையுமவ் வன்பர்குடை
நுன்னா யகனையின் னின்னிலை வான்பொறை

நோன்புவியைப்

பொன்னார் மணியுரப் பாற்கர னாட்டவர் போர்ப்பரித்தேர்
துன்னார் திறைச்செலி னுங்கட வாதுதன் றென்னிலையே
(62)

பள்ளியிடத்தூடல்

நல்லஞ் செழுத்துண்மை முற்றுணர் பாற்கர னாட்டன்பர்க்கு
வல்லஞ் செழின்முலை கண்முகந் தேஞ்சொலின்மைந்தர்ப்பிணித்
தில்லஞ் செழும்பொன்னிற் காட்டையிற் காட்டு மிளநகையார்
புல்லஞ் செயவெறி யோமுட் டவறியென் போந்ததிங்கே. (63)

வழிப்பகுத்துரைத்தல்

தாயார் துயரொழித் தாயங் கடந்து தமிழ்மலர்
வாயா ரலொழித் தோம்புவ வோம்பி வருவனும்பாற்
றாயார் புகழ்முத்து ராமலிங் கேந்திரன் றொல்லைத்தவச்
சேயாகி வந்தருள் பாற்கர னாட்டினிற் சேர்மின்களே. (64)

கடலிடைவைத்துத் துயரறிவித்தல்

பொறியா ரமுத மதியைத்தந் தாய்கற் புணர்ந்தனையாய்ச்
சிறியா யலைமகப் பேற்றின்ன றேர்வைநஞ் சேயிழைமா
லறியாய் கொலுட்குளி ரத்தீக் குணத்துட னார்ப்படங்காய்
நெறியார் பெரும்புகழ்ப் பாற்கர னாட்டு நெடுங்கடலே (65)

பிரிவுணர்த்தல்

சொற்பிரி யாநிலைப் பாற்கர னாட்டிற் றொகினிதிய
மற்பிரி யாத கீதவடைப் பாரு மிருங்கையுறாஉ
மற்பிரி யாவழு தூற்றிடு வாருமுண் டாயினன்றோ
நற்பிரி வுள்ளு மனனுள னாகுவ னேரிழையே (66)

ஊடனீடவாடியுரைத்தல்

நடுநிலை நின்றிடும் பாற்கர னாட்டு நளர்கழி
னெடுநிலை யாய வுலகத் துயிரை நிதங்கவருங்
கொடுநிலைக் கூற்ற மகளாய் வாறு குறிப்பென்னின்
விடுநிலைப் பாலனல் லான்முன் மருவ விழையலனே. (67)

பங்கயத்தோடு பரிவுற்றுரைத்தல்

நின்னா யகன்மறை யத்திரு வோடு ஞிமிறொடுநள்
ளன்னாண் மரீஇத்துஞ் சுழிக்காணின் சொப்பனத்
தன்பர்க்கழி
முன்னான தேரொடுங் கண்டேனென் பாயெனின்
முண்டகமே
யென்னா ருளமெய்தும் பாற்கரற் பாடுநீ ரின்பினையே. (68)

பதிபரிசுரைத்தல்

வரத்திய லோங்கிய பாற்கர னாட்டு வளவயல்பார்
தரத்தியல் வையைப் பெருக்கது பார்மலர்த் தண்டலைபார்
புரத்தியல் பாரன்ன சத்திரம் பார்செல்வர் பொன்மனைபார்
சரத்திய னோக்கன மேபார் தகுங்கல்விச் சாலைகளே.
(69)

தேறாது புலம்பல்

தொன்னாணெஞ் சைக்கரி வைத்துயிர் நீயென்ற

சூள்பிழைப்ப

தன்னார் தவறன்று காலக் குறிகொன்மற் றக்குறியை
முன்னார் வினையின் மனந்தடு மாறிப்பின் முன்குறித்த
வென்னார் மதிகொலென் பாற்கர னாட்டன்ன

மேசெய்வதே. (70)

பொழுதுகண்டு மயங்கல்

எவ்வாய்நின் றோற்றம் பகைமேற்சென்றாருட னென்னளவோ
நைவா விருதினை யாவிக்கு நின்னி னணுகின்றின்னும்
வெவ்வால மாகியிருண்டது பார்மொக்குண் மேயதுவிண்
செவ்வான மாலைமெய்ப் பாற்கரன் வெற்பிற்

நெரிந்துசொனமே (71)

வாய்மைகூறி வருத்தந்தணித்தல்

தினந்தான மோம்பிடும் பாற்கர னாட்டுத் திகழ்வளைமுத்
தனந்தான் றருமண்ட மென்றனைக் குங்கழி யம்புலம்பர்
முனந்தா னனைந்தவச் சூளோ டனைந்த முதமறந்து
மனந்தான் ரிறிந்து தணக்க வறிகிலம் வாணுதலே. (72)

அயலறிவுரைத்தவளழுக்கமெய்தல்

வெற்பொன்று மெய்க்குணப் பாற்கர னாட்டிவண் மேவிச்சொல
வற்பொன் றிவட்கவ னூரனைத் தந்த தருங்கலைகள்
பொற்பொன்று வாணிக் கரக்கியர் தந்தது போல்வதன்று
கற்பொன் றிவடுனை யாய்ப்பெற்ற தென்பது

காண்டகுமே. (73)

362/சிவசம்புப்புலவர் பிரபந்தப் பெருந்திரட்டு

பிரிந்தமை கூறல்

குருவார் தருங்கதி ராயிரப் பாணு குலத்துதித்த
திருவார் மணிமுடிப் பாற்கர சாமிதன் றேவையன்னாய்
செருவா ரயிலன்பர் தானை யுடற்றுஞ் செழுங்கனலான்
மருவா ரீடுமதில் மும்மதில் பட்ட வகைபடுமே. (74)

கலக்கங்கண்டுரைத்தல்

குலந்தரும் பாற்கரன் றேவையன் னாட்குக்
குரிசில்சொற்ற
புலந்தருங் கல்வியான் றுண்டென்ற சொற்கல்விப்
பொற்பிலர்க்கு
நலந்தருங் கல்வியர் சொல்லா யுயிர்க்கித நாடுநர்க்குச்
சலந்தரும் வெங்கொலைச் சொல்லாய்ச் செவியினைச்
சார்ந்ததுவே (75)

முன்பனிக்கு நொந்துரைத்தல்

பனியாருக் காடி யனலுதல் கையிற் பரித்ததைக்கன்
முனியார்பெண் ணைப்பிரி யார்கடல் காயு முழுநெருப்பிற்
றனியா ருயிரில பாற்கரன் கல்லிலெற் றந்தவடா
னனியார்வ மின்றி மகப்பெற லாம்வர நண்ணினளே. (76)

மறவாமைகூறல்

நாடிய நல்லவர்க் கின்பருள் பாற்கர னாகமின்னே
தோடியல் வள்ளை வனசங் குவளை துணைச்செப் பொடே
யேடியல் சஞ்சன் படையா வொரோவநின் றென்னச்சய
நீடிய பாசறைக் கண்ணுமென் கண்ணெஞ்சி னேர்ந்தனளே
(77)

அணைந்தவழியூடல்

வள்ளற் றகைதிகழ் பாற்கரன் வெற்பினின் மார்புற்றவீவ்
வெள்ளப் படாமுலை நன்ன ரிழந்த தெனமெலிந்துன்
னுள்ளக் களியினர் நிற்பகர் வார்செற்ற மூரவற்றாற்
கள்ளப் புணர்ச்சி யுகவேமன் றீண்டலென கான்மலரே.

(78)

பொறையுவந் துரைத்தல்

வேளிற் றிகழெழிற் பாற்கரன் வெற்பன்பர் வேசியர்தங்
கோளிற் றிகழ்மனை செல்லவெ னெஞ்சங் குலையிலவர்
தோளிற் றிகழ்ந்தும் பிரிவிற் கலுழ்ந்துந் தொடைமறைந்துஞ்
சூளிற் றிகழ்ந்துநின் றாட்கென் கொலாமினித் தொல்லுயிரே

(79)

வாயிலவர் வாழ்த்தல்

காழியர் கோன்முத லோர்ப்புகழ் பாற்கரன் கல்லிலிவ்விற்
கேழிய லோவியவின் முன்றில் வாசங் கெழுமுமுன்றி
றோழிய ராண்டைக் கலதிய ராவைய சூழ்நவப்பொய்
யாழியல் பாணனொ டெய்தப் பெரிதுடை யேந்தவமே.

(80)

வறம்புனங்கண்டு வருந்தல்

என்போ லலநதிர் புனமு மெலிந்த தெனின்னிழலா
யின்போகை தந்ததெய் வத்தேனிங் கில்லை யிடைபிறிதோ
வன்போ தகப்படைப் பாற்கர னாட்டுண்மை வாய்திறமின்
பின்போக லீர்கிளி யேயுழை யேமெய்ப் பிரமரமே.

(81)

364/சிவசம்புப்புலவர் பிரபந்தப் பெருந்திரட்டு

நெஞ்சொடு வருந்தல்

போன விடந்தொறும் போமோ விடையிற் புகாதுறுமோ
வானவ ருந்தவத் தாமோபன் னாளங் கமைந்தெய்துமோ
மான விருங்கலப் பாற்கர னாட்டு மலர்ப்புன்னையங்
கானலிற் சூடுறந் தார்தேர்பின் சென்றவென் கன்னெஞ்சமே
(82)

காப்புச்சிறைமிக்க கையறுகளிவி

இருளுறை நீந்திப் பலவிடர் நீந்தியெம் மிற்புறஞ்சேர்
பொருளுறை யூரனைத் துஞ்சா வனைபுறம் போக்கியவா
றருளுறை பாற்கர சாமிபொன் மன்றுற்ற வான்வரை
மருளுறை வஞ்சர் புறத்தோட்ட நிற்பதின் மாகொடிதே (83)

மணமுரசுகேட்டு மகிழ்ந்துரைத்தல்

தாதா வெனப்படும் பாற்கரன் வெற்பர் தகைவரவு
மூதா வுரைப்பது தூமின்கள் பூவு முழுப்பொரியும்
போதார் நிறைகுடம் பூரிமி னேற்றுமின் பூஞ்சுடர்கள்
காதார் விழிமண மென்றார்ப்ப தில்லிற் கடிமுரசே.
(84)

வாய்மொழிகூறித் தலைமகள் வருந்தல்

காட்டி யிடத்தெய்வம் பாற்கரன் வெற்பர் கரிவைத்துச்சூ
ணாட்டி யுவந்துண்டு பூழியஞ் சோறு நயஞ்செய்துபா
ராட்டி யணைந்துயி ரொன்றென் றிருந்தன ரன்றின்றெலாம்
வீட்டி யறப்பொய்த் தனர்சான்ற தக்கவர் மெய்ம்மனமே.
(85)

தோழியியற்பழித்தல்

சென்றா நதிவிழ வென்றாள்பொய் யாளன்றிச் சீர்மெய்யைநீ
யுன்றாரை யத்து முகக்கவிழ் வொன்ற வறாமொழியென்
குன்றா வுளஞ்சுட்ட பாற்கரன் வெற்பினக் கோலவஞ்சி
முன்றா னடையிற் பெறுமோகுளிநு முடிமன்னனே. (86)

புனலாட்குவித்தமைக்கூறிப் புலத்தல்

மதியிற் றிகழ்குடைப் பாற்கரன் வெற்ப மனங்கவர்த்துச்
சதியிற் றலையளை யாட்டிச் சிறப்பித்துத் தாழ்ந்துற்றனை
விதியிற் றிரிந்தவற் றுக்கிட மாமவண் மீட்டும்புகு
நதியிற் புதுப்புன லன்றே யிவ்வில்ல நராதிபனே. (87)

வருத்தந் தணித்தல்

தேற்றம் பெறுமதிப் பாற்கர னாட்டிளஞ் சேயைப்பெருந்
தோற்றம் புலன்கல்வி நீதி யிவற்றைத் துவரவிட்ட
மாற்றங் கனிந்த கவரக ஷூரன் மணிவடந்தா
ழேற்றம் பெறுமிம் முலைபுல்லு மோவென் றினையநெஞ்சே. (88)

பாணற்புலந்துரைத்தல்

வளையார்கை யாய்புகழ்ப் பாற்கர னாட்டென்மணிமுன்றினின்
றளையார் துனியி லியம்பின் வண்ணற் கிலாப்பலதோ
மளையா வவற்கியல் பாண்மக னேதில னாகக்களி
திளையா வுரைத்த புனைந்துரை சேடற்குஞ் செப்பரிதே. (89)

பாணனைப் புடைத்தமை பாங்கிக்குரைத்தல்

பங்கய வாண்முக வூரனைப் பாற்கரன் பாய்புனனாட்
டெங்கயர் பாண்டொழிற் புல்ல னிவன்மற்

றெமக்குமன்னோ

தங்கையைச் சேர்ந்தன னென்னப் புடைப்பத்

தணந்தெய்தினா

னங்கை படப்பையிற் காய்க்குற் றெய்த்தோடு

நரியிடரே. (90)

பாணன் வரவுரைத்தல்

இயலணி பாற்கரன் வெற்பிற் கடிதரு மிற்புகுத்து
வயலணி யூரனை யூண்பெற வேண்டி வளப்பத்தர்யாழ்
மயலணி யின்னிசை பாடவொர் பால்வந்த மாண்பினற்குக்
கயலணி கண்ணி யுதவிட வேண்டுமிக் கல்லையின்னே (91)

அன்னமோ டயர்தல்

என்று மிதஞ்செயும் பாற்கரன்வெற்பிவ ளின்னறனி
லொன்று முசாவி யிரங்கலென்னாதொ ருழிவளர்ந்து
நன்று பயின்று மிவணடை வாய்ந்து நயந்தவன்பு
குன்றுமச் சூளினர் தம்மினு மன்னங் கொடியதுவே (92)

வழியருமைகூறி மறுத்தல்

அரியோ வெனப்புவி யோம்பிடும் பாற்கர வண்ணல்வெற்பிற்
புரியோ வியமனை யாள்பொன் னகரப் புறத்திலன்பிற்
கரியோடுண் ணார்பழி யுண்ணே ரிருளுடைக் காளமுகிற்
சரியோ துணிந்தறிந் தேகன்மின் மேலைத் தகையவரே (93)

பருவங்காட்டி வற்புறுத்தல்

பாடற் றொடைபுனை பாற்கர மாலைப் பணியலர்போல்
வாடற் றிறமென்னை வந்தது கார்தெவ் வயந்தெறுந்தே
ராடற் றகையவர்க் கெண்ணித் தினமண் ணகங்கிளைத்த
கோடற் றரவிரற் செங்கரங் கூப்புதி கோல்வளையே (94)

பள்ளியிடத்துடல்

பொன்மேக ஞாலத் தமர்ந்தன பாற்கர பூபன்வெற்பி
லென்மேனின் னிற்பெரி தன்பின ராய விளைஞர்கண்டா
னின்மே தகுமன்பு மின்புங் குறையு நிருபவற்றாற்
சென்மேயங் கென்னை தொடர்பிங் கெனாதடி தீண்டலையே
(95)

நெறிவிலக்கிக் கூறல்

கானா ரதரின் வேடர் விலங்கு கலந்ததிரு
டேனார் தினைநுண் பதமுய லானுண்டு சிற்றிலிலிம்
மானாளு நீரு மரைத்தோற் றுயின்றினன் வந்திடமுன்
வானாடு நேர்நும் பதிச்சென்மின் பாற்கரன் மால்வெற்பரே
(96)

ஆறுபார்த்துற்ற வச்சக்கிளவி

நல்லார் மகிழ்மத றின்னுயிர்க் கேத நணுகினம
தல்லார் குழறகு மஃதே திணிந்த வரையிருள்வா
யொல்லா விலங்குங் கிராதரும் பேயு முலவும்வெங்கான்
செல்லா தொழிமதி பாற்கர மன்னன் சிலம்பினிலே (97)

மெலிவுகண்டு செவிலிகூறல்

காலைக்காட்சி யாமதிப் பாற்கரன் வெற்பிற் கதியுறுமே
னிலைக்காட்சி யாரினம் முட்பார்வையும்பிற நீர்மையன
கொலைக்காட்சி யாகிய தெவ்வடு வேற்றைக் குகன்றகர
மலைக்காட்சி மேவுற் றனளாதல் வேண்டு மடமயிலே (98)

தேர்வரவு கூறல்

சூன்மேகங் கூடிப் பரித்தேர்நின் கற்பிற் றுலங்குதெருக்
கான்மேய தன்பர் வரவினுக் கேர்புக னிந்தசுவைத்
தேன்மேவு மென்மொழி யாயத்து மேவுக தேவர்நரர்
மேன்மேலும் வாழ்த்திடும் பாற்கர சாமிதன் வெற்பினிலே (99)

தூதுகண்டமுங்கல்

ஊறிய விற்பமன் பாதிதந் தென்னினைப் புள்ளமுதற்
கூறிய கொண்டவ ரின்னுங் கொடுப்பது கொள்வதுண்டோ
வீறிய தூத ரின்தெனிற் செய்குறி விட்டுமறை
தேறியசெப்புமின் பாற்கரன் சீரினிற் சீர்முந்துமே (100)

முற்றிற்று

பாற்கரசேதுபதி சீட்டுக்கவி

உண்மைகிளர் பரசீவப் பிரணீத நிகமாக
மோக்த மெய்ச் சைவதிலக
வொப்பில்பதி பசுபாச லஷணந் திரிபைய
மொழிபுற வுணர்ந்தநிபுண
வோங்கிய வருத்ராட்ச மாலிகா பரணநீர்
றொளியறாப் புனிதவடிவ
வயர்முத்து ராமலிங் கச்செல்வ னோன்பினி
லுதித்தபிர தமகுமார.
பெண்மைகிளர் யௌவனமின் னார்களி யுளத்திற்
பிறங்கிடுந் தருணமதன
பிரபுசன சங்கமுஞ் சாதுசன சங்கமும்
பேணுமதி மாநநீய
பிரபல மடங்கோவில் செவ்விதி னடாத்திடும்
பிரமுதித தர்மகர்த்த
பிரசமலர் நப்பொறி சதாகால முங்குலவு
பிரதாப முகுரமரும
திண்மைகிள ரொன்னலரை யடவிமலை யோட்டிடுந்
திறனிலை படைத்தராம
சேதுரா மேசர்பர நாதச் சிலம்படிக
டினமுமர்ச் சிக்குமன்ப
சித்தாந்த சைவப்ர சங்கத்தி னிதரமத
திமிரமெறி யும்பாஸ்கர
செந்தமிழு மிங்கிலிஷ மாரியமு மாம்வகைத்

திரயபா ஷாபண்டித
வண்மைகிள ருயர்நிலைச் சீராம நாதபுரம்
வாழ்ந்திடுந் தேவேந்திர
வாய்ந்தவட் டைஸ்வரிய சேதுபதி பாஸ்கர
மஹாராஜ குகனருளினான்
மதுரப்ர பந்தங்கள் பற்பலநின் மேற்பாடி
வாரிதி கடந்துவந்தோ
மன்னர்வித் வாஞ்சருக் குதவுவ வெலாழுதவி
வாழிபெரி தூழியினிதே.

மன்மத வருடம்,
வைகாசி மாதம்,
திகதி 27 .

இங்ஙனம்,
யாழ்ப்பாணத்து,
உடுப்பிட்டி,
அ.சிவசம்புப்புலவர்.

பாற்கரசேதுபதி தனிச்செய்யுட்கள்

பகுதி - 01

ஆசிரிய விருத்தம்

காணுமா றறியார் கவிஞர்கள் பலநாட்
கழிதரப் புறங்கவன் றமர்ந்தார்
நாணுமா றுறுசீட் டுக்கவிக் குடனே
நாவல ரேவலர் பலரைப்
பூணுமா தரத்துய்த் தெமையழைத் தவையிற்
பூசித்த புரவல னுளத்திற்
கோணுமா றில்லாப் பாற்கரன் புகழ்முக
குலமன்னர் தலைக்குல மணியே. (1)

உந்தியம் புவியி னுலப்பிலற் புதநீ
டுத்தர கோசமங் கையினின்
முந்தியற் பெருமா னிராகவை யங்கார்
முதற்புதர் பலரொடும் வினாய்த்தன்
செந்தமிழ்க் கவிக்குப் பலதிறப் பரிசில்
சிந்தையிற் பெருங்களி சிறப்பத்
தந்தருள் புகழ்ப்பாற் கரற்குப்பின் றமிழைத்
தாங்கிடுந் தரத்தர்யார் சகத்தே. (2)

கலித்துறை

முன்னே யிருமுறை யெய்திய போது முழுப்பரிவாற்
பொன்னேற நல்கி யனுப்ப நின துளம் பூரிக்கவென்
பின்னேவந் தோர்கள் விரைவான்முற் றாகப்பெறாதெய்த்தன
என்னே யினிச் செய்வன் பாற்கர சாமி யிறையவனே. (1)

கலமேறு மாற்றலு மில்லையெம் மூலக் கனலொடொன்றி
வலமேறு கண்ணினிற் காசமு மூப்பும் வருத்திடமெய்ப்
பலமேறு பாற்கர மன்னாநின் சோபைப் பதுமமுக
நலமேறு தண்ணளிப் பேறு பெறவினி நாளில்லையே. (2)

காலத்துக் கேற்றிட வேதேனு நல்குதி காண்கனத்துக்
கேலத் தகாதென வெண்ணென்முன் னாளினி லீந்திநிதி
போலத் தகலுறப் பேணிக்கொள் வேனிது பொய்யன்றுகட்
பாலத் தரைத்தொழும் பாற்கர சேசு பதிவள்ளலே. (3)

துன்புற்ற காலத்து மோம்புவ மென்றுமுன்
 சொன்னசொல்லை
 யன்புற்ற சிந்தையி லெண்ணுகண் டாயினி யங்குச்செல்வேன்
 வன்புற்ற நெஞ்சத் துலோபர் களையெங்கும் வாழுஞ்செல்வ
 ரின்புற்ற மாதவப் பாற்கர சாமி யிறையவனே. (4)

சனிமேவி வாட்டிட நேர்ந்த குறையைத் தளர்ந்துரைத்தே
 னினிமேலிவ் வாறுன் னுளத்துக் கனுப்பொன்றியற்றலன்காண்
 டனிமேரு வில்லுடை ராமேசர் தொண்டிற் றலைமைகண்டு
 முனிமே லவர்புகழ் பாற்கர சாமி முதல்வனே. (5)

கற்பார்க ளோய்ந்தன ரிங்குள செல்வர் கவிஞர்களை
யற்பாக வோம்பும் வகையறி யாரலை யாழிக்கப்பாற்
பொற்பார் பதிகளிற் செல்லத் திறலிலை பொய்யன் றுகாண்
வெற்பார் தருங்குணப் பாற்கர சாமி விதரணனே. (6)

நேர்ந்தா ரெவர்களு மென்பா லினிலன்பு நீடியவா
றோர்ந்தார் பலருங்கு மிங்கு முளாருண்மை யுண்ணெகிழ்ச்சி
யார்ந்தநவ தான வுதவி புரிய வமையமிதே
சார்ந்தாரைத் தாங்கிடும் பாற்கர சாமி தயாநிதியே. (7)

தொன்னிலை யாய வரசியன் மாண்பு துறந்துபுற
மன்னிய துங்கக் குமணன்றன் பான்மிடி மாய்க்கவந்த
வின்னியல் வாணன் குறைதீர்க்க வுண்ணெகிழ்ந் தெண்ணியுடன்
சென்னியை யீந்தனன் பாற்கர ராச சிகாமணியே. (8)

வளமே வரச்சிவ சம்புப் புலவனை வாழ்வில்வைத் தான்
றளமேவு பூந்தள வைத்தொடைப் பாற்கர சாமிப்பெய
ருளமேன்மைச் சேது பதியி லொருவனென் றுத்தமர்கள்
கொளமே தகுமிசை பூவுள மட்டுங் குலாவிடுமே. (9)

கைப்பெருங் காணிகள் யாவுமென் னோடுற்ற காதற்றவ்வை
மெய்ப்படு மக்கட் குதவியுஞ் சார்ந்த மிடிமக்களைத்
தப்பற வோம்பியும் பின்னா ளுறுவதைச் சற்றுமெண்ணா
திப்படி யெய்த்தனன் பாற்கர சாமி யிறையவனே. (10)

உன்னா டடைந்துன் னுதவியி னாலுட லோம்பியுப்பாற்
பின்னாள் வரையு மிருந்திட வூக்கிப் பெயர்ந்தநெஞ்சை
யின்னாத நோய்களு முப்புந் தகைந்தன வென்புரிவேன்
றென்னார் தமிழ்த்தொடை சூடிய பாற்கரத்தென்னவனே (11)

உன்னைப் பரிக்க வமைந்த நிதிவெற்பி லோர்சிறிதிங்
கென்னைப் பரிக்க வுதவுதி தந்தை யிடருறுஞ்சேய்
தன்னைப் பரித்தின்பில் வாழுத லேற்ற தருமமன்றே
பொன்னைப் பரிக்குமெய்ப் பாற்கர சாமிப் புயல்வண்ணனே
(12)

தாளார்செந் தாமரை யானைப் பாற்கர சாமிமன்னா
கோளா ரிடரினி லாற்றாமை தேர்ந்தூட் குழைதலின்றி
வாளா விருப்பினின் றண்ணளி வெள்ளத்தை வற்றுவித்து
நீளார் கலிப்புவி மேல்வசை யாயது நின்றிடுமே. (13)

இன்னமு மொன்றுள துன்னன்ப னேனிந்த யாக்கைவிழு
மன்ன பொழுதி னடத்துஞ் சடங்குக ளத்தனையு
நன்னர்நின் னாரரு ளாற்செய்தி தேவைநன் னாடரசாண்
மன்னவ வாசவ பாற்கர சாமி வரோதயனே. (14)

- முற்றிற்று -

பாற்கரசேதுபதி சீத்திரக்கவி

அட்டநாக பந்தம்

சீதரா பாற்கரா சீல நிறையாளா
சேது பதியான சீரைய - போதப்
பகவனக லாதமா பாங்கினக நேய
சகல பயனுந்தா தா.

- முற்றிற்று -

நாவலரும் பாவலரும்

நாளைக்கு நாளைக்கு

நாவலர் மீதான புகழ்க்கவிகள்
நாவலர் மீதான தாழ்வு கவிகள்

நாவலர மதான சீரம் கவகல்

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

நாவலரும் பாவலரும்

நாவலர் மீதான புகழ்க்கவிகள்

நாவலர் மீதான சரம கவிகள்

நாவலர் மீதான புகழ்க்கவிகள்

புகழ்க்கவிகள் - 1

1876 இல் புலோலி சைவப்பிரகாச வித்தியாசாலைப் பிள்ளைகளை நாவலர் பரீட்சிக்கச் சென்றபோது பாடியவை.

வெண்பா

ஆறுமுக நாவலன்சீ ரான்றதமிழ்க் காவலன்மெய்
வேறுபடும் பொய்மதத்தோர் மேவலன்றன் - வீறுபுகழ்ச்
சைவப்பிர காசவிதியா சாலைமிக வோங்கிடுக
வெவ்வெப் பகலு மினிது. (1)

விருத்தம்

ஆறுமுக நாவலனா மறிஞர் கோனா
லணிதிகழும் புலோலியினி லமைக்கப் பெற்ற
வேறுபுகழ்க் கழகத்திற் கற்கு மைந்த
ரிருஞ்சபையிற் காட்டியநூ லியல்பு முற்ற
வூறுமகிழ் வொடுதெரிந்தா மிவருக் கிவ்வா
றொருசின்னா ளினிற்றேற்ற முதிப்பச் செய்த
மாறுபெறா மதிக்குரவர் முயல்வை யின்னும்
வளர்த்திடுதல் சிவன் கருணை மாண்ப தாமே. (2)

(இவை தாது வருடம், புரட்டாதி மாதம் (1876) பருத்தித்து றையைச் சார்ந்த புலோலி சைவப்பிரகாச வித்தியா சாலையிலே, கல்வி கற்கும் பிள்ளைகளை நாவலர் பரீட்சிக்கப் போயிருந்த போது, அ.சிவசம்புப்புலவர் பாடியவை.)

378/சிவசம்புப்புலவர் பிரபந்தப் பெருந்திரட்டு

1877 இல் புலோலி சைவப்பிரகாச வித்தியாசாலைப்
பிள்ளைகளை நாவலர் பரீட்சிக்கச் சென்றபோது பாடியவை.

வெண்பா

சைவமத மாகுந் தமிழ்மாகு மாட்டுகந்த
தெய்வசபை யைப்புலமைச் சீர்வாய்ந்த - மெய்வளரு
மாறுமுக நாவலனா மான்றபெரும் புண்ணியனா
லேறியகல் லூரியென்ப தென் (1)

கலிவெண்பா

ஆரூர னும்புகலி யப்பனுமெய்ந் நாவரகஞ்
சீருரும் வாதவூர்த் தேசிகனும் - பேருரும்
பொன்னா டொருசிறிய புன்னா டெனப்புரியுந்
தென்னாடு காத்த செங்கோற் சீரியரு - முன்னாடு
மூத்த வறிவினரு முச்சங்கப் பாவலரும்
வாய்த்த பரனோம்பி மன்னவைத்த - வேத்துதகைச்
சைவமத முந்தமிழும் பின்னா டனிபுரக்குஞ்
செவ்வியரில் லாமற் றிறம்பலுறுஞ் - செவ்வியிடைக்
குன்றெறிந்த செவ்வேற் குகனருளோ தென்புலியூர்
மன்றுகிழ வோனருளோ வாய்த்தவவை - நன்றுபெற
நாம்பன்னாட் செய்துவைத்த நற்றவத்தா லென்றுலகின்
மேம்படுநல் லோல்கைசீர மேலேற - வேம்பலுறீஇ
யுப்பு முலகு முளவளவும் வாழ்கவெனச்
செப்பிடுமெய் வாழ்த்தெண்டிசைவிழுங்க - வொப்பினல்லூர்
நண்ணியசீ ராறுமுக நாவலனா மொண்படிவப்

புண்ணியனா லின்பப் புலோலிநகர்க் - கண்ணிலவுஞ்
சாலுநய வாய்மைபெறுஉஞ் சைவப்பிர காசவித்யா
சாலையிடைக் கற்குந் தனயர்பால் - வாலியசீ
ராரணமோ கோவையோ வந்தாதி யோநிகண்டோ
சீரணவுஞ் சுத்த சீவாகமமோ - பேரணவுங்
காவியமோ வாய்ந்த கணக்கோ விலக்கணமோ
தூவியலு நீதித் துறைகளோ - தாவியலாத்
துக்க புராணமோ தர்க்கமோ நாணாளும்
புக்குவமாய் வீறிப் பலலிக்கவுநும் - மக்கடமைக்
கானலைநீ ரென்னுங் கருத்தாற் பிறபுலத்தி
னேனலைய வைத்தீ ரெமரெங்காள் - ஈனமிலாக்
கல்விசில வாண்டுமுள காண்மினென்றிற் சைவபத்திச்
செல்வமுண்டோ மெய்ந்நூற் றெளிவுண்டோ நல்வளனார்
கன்னல்கைக்குங் கையாது கானிம்ப மென்பாரை
யின்னலத்திற் கண்டவர்கள் யார். (2)

(இவை ஈசுர வருடம், புரட்டாதி மாதம் (1877) மேற்படி
வித்தியாசாலைப் பரீட்சைக்கு நாவலர் போயிருந்தபோது
அ.சிவசம்புப்புலவர் சொல்லியவை)

புகழ்க்கவிகள் - 3

புலோலியில் நாவலரின் பிரசங்கத்தைப் புகழ்ந்து பாடியது

அன்பர் கண்ணீர்மழை யுஞ்சிவனார்மெய் யருண்மழையு
மன்பிர பந்தமழையும் பிரசங்க மாமழையுங்
கொன்புனை நீலப்புயலின் மழையுங் கொடைமழையும்
இன்பொடு மல்கப்புலோலிமெய் வாழ்வின் லேறியதே. (1)

நாவலர் மீதான சரமகவிகள்

ஆறுமுகநாவலர் தேகவியோகம் அடைந்துபோது
சிவசம்புப்புலவர் பாடியவை.

நேரிசை வெண்பா

தேவரசு மெய்ந்நூற் றிறம்பலவு மாருயிருக்
காவலினாற் போதித்த வாறுமுக - நாவலனார்
சீர்முகத்தைக் கண்டவரட்க டெண்டிரைப்பூ மண்டலத்தில்
யார்முகத்தைக் காண்ப தினி. (1)

கற்றார் பிறரெல்லாங் காசினிப்பொய் வாழ்விலலைந்
துற்றார செயற்பால வுன்னாராய் - முற்றார்
நயத்தகைய வாறுமுக நாவலனே யென்றுஞ்
செயத்தகைய செய்தான் றெளிந்து. (2)

எழுபத்திரண்குசீர்க் கழிநெடிலடியாசிரிய விருத்தம்

தருமேவு பொன்னுலக நிகரான நல்லைத்
தலத்திலமர் சிந்தாமணி
சாலப்பன் னாட்கந்த வேள்செய்து வைத்தவொண்
டவவித்தின் வந்தவிளைவு
சான்றமது ரைச்சங்க முன்றுமிங் கொன்றாய்த்
தலைப்பட்ட பெரியசங்கஞ்
சம்பு சாநியம மேத்திய நயிட்டிகந்
தவறுறாப் பிரமசாரி
சம்ஸ்கிருத பாஷா வியாகரண சித்தாந்த

தர்க்கவே தாந்தநிலையந்
 தகையுறும் பதிபாச பசுலக்ஷ ணப்ரபல
 சைவாக மப்பொக்கிஷுஞ்
 சார்ந்தவர் தமக்கரிய நுண்பொருட் குவைதருஞ்
 சகலசாஸ் திரசாகரஞ்
 சத்யசிவ தர்மிணித தீக்ஷாவி சிட்டவா
 சாரியச மூலதிலகந்
 தண்டமிழ்ப் பரவையை முகந்துயிர்ப் பயிர்களைத்
 தழைவித்த பருவமேகந்
 தழிழ்நிலக் கனகவட பர்வத முகட்டிற்
 றயங்குமா ணிக்கதீபந்
 தன்னாணை வழியினிற் பச்சைவ நாட்டையொரு
 தனிபுரந் திடுமெயரசு
 தழனிரைய வாய்ப்புகுத் திடுமிதர சமயத்
 தமத்தினைப் பருகுமென்றாழ்.
 மருமேவு வெண்கமல வாணிநட மகலா
 மகத்வப்ர தாபமன்றம்
 வழிவழித் தலைநின்ற பரமாப்த பரசிவ
 மதாசார தெய்வசொருப
 மாதவநன் மாணவகர் நெஞ்சகக் கோயிலில்
 வளர்ந்திடுஞ் சேமவைப்பு
 மாணிக்க வாசகர் முதற்குரவ ரோடறிஞர்
 வாழ்த்தியேத தியமெய்க்குரு
 வாடும் பசிப்பிணிக் கறுசுவையு ணாத்தினம்
 வழங்கிடுங் காமதேனு
 வள்ளன்மை யொழியா திலங்குமா டம்பர
 மகாராச ராசபிரபு

மதுரப்ர சங்கவமீர் தத்தினா லுலகத்தை
 வாழ்வித்த சற்பாத்திர
 மாண்புபெற முற்றியுண் ணெகிழ்ந்தின்ப மாமது
 வழிந்திடும் பத்திக்கனி
 வந்திரப் பவர்குறை கிளக்கமுன் வேண்டுவ
 மகிழ்ந்துதவு பாரிசாதம்
 வாலறிவி னோரருட் பாடனற வொழுகுறாஉ
 மணிவளப் பூர்ணகும்ப
 மண்டல மெலாம்பெரிது மேற்கொளமெல் கிக்குளிரு
 மங்களசு கந்தபுகுஷ்பம்
 வரசாது சனசங்க பூச்யபூ க்ஷணநடுவில்
 வாய்ந்தநா யகரத்தினங்
 கருமேவு முயிர்களுக் கானந்த மெய்ந்நிலைமை
 காட்டிய தெருட்ப்ரகாசங்
 கவினும்வீ ணாபுர மகீபதி சிரத்தினொளிர்
 காஞ்சன மணிக்கிரீடங்
 கல்லூரி யூர்தொறு மமைத்துச் சிறார்க்கினிய
 கல்வியழு தூட்டுமன்னை
 கற்பியல் வழாவகை நிரம்பிய வியற்பனக்
 கவிஞருக் கிருகண்மணி
 காதலிற் பலகாலு மோடிமெய்க் கல்விக்
 கடற்கரைகள் கண்டவங்கங்
 கங்கா குலப்புனித க்ஷீரோ ததித்தலைக்
 காண்டகவு தித்தமதியங்
 கலபமயி லூருமெம் மான்புகழ்ப் பணிகளமர்
 கதிர்செயு மணிப்பேடகம்
 கலைஞராம் பொன்னுயர்வு தாழ்வுக டெரித்திடுங்

காமர வரஞ்சியாணி
 கலகப்ர சங்கவிப சங்கமிட லெஞ்சிக்
 கலங்கச்செய் வசியசிங்கங்
 கனிவுடைச் செந்தமிழ்க் கலைதலை யெடுத்துக்
 களிப்புறச் செய்தவழுதி
 கமையறி வடக்கமுத லாஞ்சிகர முடனெழுந்
 கனசுகுண மாபூதரங்
 காவலர்க ளேனையர்கள் காணிக்கை யொடுநிதங்
 கைதொழுந் தேவாலயந்.
 திருமேவு மன்னவர் தமக்குமுத யோகத்
 திறந்தேற்று மதியமைச்சு
 தேசாபி மானமுஞ் சமயாபி மானமுஞ்
 சிதையாமல் வாழ்ந்தவாழ்வு
 சேர்ந்தவர் செயுங்குறையை யன்றே மறந்திடுஞ்
 சித்தசுத் தித்தியாளு
 திகழ்நாத பரியந்த விளைவெலா முடியத்
 தெளிந்திடும் பெரியயோகி
 தேற்றறும் போதனா நியமசா மர்த்திய
 சிரேட்டசன் மார்க்கபீடம்
 திரிபகல நூலுரைகள் பலவுலகு வந்திடச்
 செய்தவதி யூகசாரஞ்
 சிற்றம் பலத்தாடு மானந்த நாடக
 தியானபுண் ணியழீல
 ஸ்ரீயாறு முகநா வலன்பரசு கானுபு
 தித்தகைய சைவமுதல்வன்
 செறிதரும் பிரமாதி வற்சரத் தேண்மதித்
 தேதியிரு பத்தொன்றினிற்

செயசுங்க வாரமக நாளபர பக்கமுறு
 திதியெனுஞ் சத்தமியினிற்
 றேசோ மயானந்த வாசாம கோசர
 திகம்பர சம-தசுரபூ
 சிதவகில சகதண்ட நாதநித் தியசுத்த
 சிவபதத் தெய்தினானே. (3)

பன்னிருசீர்க் கழிநெடிலடியாசிரிய விருத்தம்

வரமேவு துய்யமறை யாகம வழக்கொடுநன்
 மக்கள்பயி நேசமதனில்
 வளர்தவச் சாதியி லுதித்திதர மதமுறா
 மாபாக்ய மாண்புகுலவித்
 தரமேவு கலைமுழு துணர்ந்துவாழ் வெனுமயற்
 சாகரந் தப்பிமிடியிற்
 றளரா தடக்கநிறை வாய்மைகொடை யாதிய
 தழீஇயுயிர்கண் மாட்டன்புநீஇத்
 திருமேவு மருண்டப்பதிபாச பசுவிய
 றெரிந்துமெய்ப் பத்திவாய்ந்து
 சிவபூசை செய்துதமிழ் நாட்டினைத தனியரசு
 செய்துபல நூல்பரப்பி
 யுரமேவு சைவப்ர சங்கஞ்செய திளைஞர்கட்
 குணர்வுதரு கழகநிறுவி
 யோங்குபுக ழாறுமுக நாவலன் பெற்றவுயர்
 வொருசேர யார்க்குமிலையே. (4)

எண்சீர்க் கழிநெடிலடியாசிரிய விருத்தம்

ஓங்கியதொல் காப்பியத்திற் குரைமுன் செய்த
வுவப்பினாற் சிலருரையா சிரிய னென்ன
வாங்கிளம்பூ ரணனைவியந் துரைத்தா ரன்னோ
னவ்வுரையு மிழிவின்க ணமைந்த தம்மா
தாங்குபுகழ் நாவலனாஞ் சிறப்புப் பேராற்
றன்னியற்பே ருலகமெலாந் தழைக்க நின்ற
வீங்கிவன்செய்ந் நூலுரைகள் பலசற் றேனு
மிழிவின்கட் படுவவென்றியா ரியம்பு வாரே. (5)

வெண்ணீறுங் கண்டிகையும் வெண்பொற் றாசும்
வெண்ணகையும் பவித்திரமும் விளங்கக் காட்டி
யுண்ணீடு பத்தியினர் போலிங் குள்ள
வொருசிலர்தா முரைக்குமொழி யுவந்து கொள்ளே
மண்ணீடு புகழ்த்திருநா வலனார் சொல்லும்
வாசகங்க ளெவையவையே வைய முய்யப்
பண்ணீடு மொழிபங்கன் பகர்ந்த வாக்காப்
பணிந்துகொள்வே மிதுநமக்குப் பயன்பட் டன்றே.
(6)

வித்தகமெய்ந் நூலுரைக டுகளிற் பல்கி
விராய்க்கிடந்து வரம்பிகந்த விதங்கள் பல்வே
றத்தனையு மேடுகளின் முன்னர்க் கற்ற
வாசிரியர் பெரிதுணர்வ ரவைநன் றாய்ந்து
சுத்தமுறத் திருத்தியச்சி லிடுவித் தியார்க்குந்
தொலைவிலுணர் வுதிப்பித்தான் றொல்லைச் சீர்த்தி
யுத்தமநா வலனவன்போ லவற்றை யெல்லா
முய்த்துணர்ந்து திருத்தவல்லா ருலகத் தியாரே (7)

கட்டளைக் கலித்துறை

மறையோ ருட்சைவ தேசிகர் பாவலர் வாழ்ந்தனர்நூற்
றுறையோடு சைவந் தலைசாய்ந் திடக்கண்டு தூங்கினர்நா
விறையோ னொருதனி யேநின் றவற்றை யெழுப்பிநீஇக்
குறையோவற வைத்ததற்கென் கைம்மாறு கொடுத்தனரே.
(8)

பாவலர் பற்பலர் செல்வர்கள் பற்பலர் பாரடங்க
மேவின ரேனு மவரா லுலகுக்கு மெய்ப்பயனென்
னாவல னாலிங்கு நாளுக்கு நாள்வந்த நன்மையெல்லா
மேவருந் தேர்வ ரிவன்போல் வருபவர் யாரினியே. (9)

என்பிர பந்தங்கள் கேட்டுப் புலமை யிருஞ்சிறப்பீந்
தன்பிரி யாமற் பரிசு செயுமென் றறைந்தெவர்க்கு
நன்பிரி யத்திற் றலைமையெல் லாந்தந்த நாவலனா
ரீன்பிற வாநிலத் துற்றா ரினித்துணை யாரெமக்கே. (10)

ஆரூர னில்லைப் புகலியர் கோனில்லை யப்பனில்லைச்
சீரூரு மாணிக்க வாசக னில்லைத் திசையளந்த
பேரூரு மாறு முகநா வலனில்லைப் பின்னிங்கியார்
நீரூரும் வேணியன் மார்க்கத்தைப் போதிக்கு நீர்மையரே.
(11)

புல்லரை யேயுள்ள சொற்பொருள் யாவும் புலவர்தெரீஇ
நல்லன வாகப் புனைந்துவிட் டாரினி நாமென்செய்வேந்
தொல்லிய லாறு முகநா வலனைச் சுருக்கமறச்
சொல்லியநாமகட்கெண்ணமுண்டே லென்றுஞ்சொல்லுகவே
(12)

- முற்றிற்று -

புலவரும் புரவலரும் - II

பாண்டித்துரைத்தேவர் நான்மணிமாலை

பிரபாவப் பாமாலை

மயில்வாகன வம்ச வைபவம்

பாண்டித்துரைத்தேவர் நான்மணிமாலை

காப்பு
வெண்பா

துங்கமலி பாண்டித் துரைக்கினிது சூட்டுவிக்கு
மங்கலமார் சொன்னான் மணிமாலை - சங்கரனாட்
செங்கைக் கணேசன் றிருக்குமர னொற்றைமருப்
பைங்கைக் கணேச னருள்.

பாநான் மணிமாலை பாண்டித் துரைத்தேவன்
மேனான் மிலைச்சியிட மெய்த்துணையாம் - வானாருஞ்
செந்தினகர்க் கந்தனருட் சிந்துசிவன் றந்தமைந்தன்
சந்தவர விந்தமலர்த் தாள்.

நூல்
வெண்பா

சீர்வாய்ந்த சைவ சிகாமணிபொன் னுச்சாமி
பேர்வாய்ந்த செல்வப் பிரபுமைந்த - னேர்வாய்ந்த
பாண்டித் துரையையுற்ற பாவலர்க ளில்லமெல்லாம்
வேண்டித் திருமருவு மெய். (1)

கலித்துறை

மெய்யா ரணங்க டடவிய வாய்த விழியினர்தீக்
கையா ரமல விராமேசர் தாளிற் கனிந்ததிடம்

390/சிவசம்புப்புலவர் பிரபந்தப் பெருந்திரட்டு

பொய்யாத பத்திமை யானோ வழிவழிப் பூங்கமலச்
செய்யாணம்பாண்டித்துரைமரபோர்வயிற் சேர்ந்ததுவே.

(2)

விருத்தம்

சேரலர் தொழும்பாண் டத்துரைத் தேவன் செழுங்கம
லத்துச்சே யிழையா
ரோரிரு வரையுந் தணப்பற மருவி யோங்குமற் றுவரிருவருமா
யாரிடை யேனு மணையல ரெனநூல் விளம்பிய
பொருளினை யெறிந்த
தாரணி சடிலத் தண்ணலை வேண்டி யன்றுசெய்
தவமென லாமே (3)

அகவல்

ஆம்பொருண் மெய்க்கலை யாய்வது தினமே
யேம்பலி னுதவுவ திரப்பவர்க் கனமே
சார்வது சைவ சற்சன சங்கமே
யேர்வளர் கவித்தொடைக் கீவது தங்கமே
யகனுறச் செபிப்ப தைந்தக் கரமே
திகழ்தர வாழ்வது தேவைந கரமே
யென்று மேத்துவ திராமேச முர்த்தமே
சென்று திளைப்பது சேதுவிற் றீர்த்தமே
யினிதுற வோம்புவ தில்லற முறையே
நனிமகிழ்ந் தாய்வது நற்றவ மறையே
பாண்டித் துரையெனப் பலரு
மீண்டித் துதிக்கவீற் றிருக்குமிந் திரனே. (4)

வெண்பா

இந்திரைநின் நாடரங்கோ வில்ப மதுரமறாச்
செந்தமிழ்மா நாடரங்கோ தேற்றகிலேஞ் - சந்ததமும்
பாமாலை சூடுமிசைப் பாண்டித் துரைத்தேவன்
மீமாலை மேவுமணி வீடு. (5)

கலித்துறை

வீடெங்கு மாதுல ருஞ்சுவைப் போதன வெள்ளிவெற்புந்
நாடெங்கும் பண்ணையும் வையைப்பெருக்கு
நறைந்தளவத்
தோடெங்கும் வண்டு முரல்புயப் பாண்டித்
துரைவள்ளறன்
மாடெங்கும் பாவல ருங்கவிமாலையும் வண்மையுமே (6)

விருத்தம்

வண்டமிழ்க் கலைக்கு மங்கிளக் கலைக்கும்
வடகலைக் குங்குரு வாய்ப்பக்
கொண்டதிண் பொறைக்குப் புடவிமா நிதிக்குக்
குபேரனொண் குணத்தில்வெற் பரனார்
தொண்டருக் கடிமை கொடையினிற் சுரபி
சுசியினில் வரநதி யாக
வெண்டகு பாண்டித் துரைமதன் புருஷ
ரத்தின மெனவிருப் பாணே (7)

அகவல்

இருந்தன மலையான் றிருந்தரு ணிலையான்
விருந்தரைப் பேணினா ணருந்தகைப் பூணினான்
புதுவையம் பதியான் புதனிகர் மதியான்
பதியிரா மேசன் றுதியறா நேசன்
பாவல ரன்பன் மேவலர் வன்பன்
தேவைநன் னாட்டா னாவியன் மாட்டான்
பொன்னுச் சாமி யென்னப் பூமி
பன்னிய வறத்தான் பொன்னிய நிறத்தான்
தந்தருள் பாலன் முந்துமெய்ச் சீலன்
உரையால் பாண்டித் துரைபேர்
மருவிய திசையே பரவிய திசையே. (8)

வெண்பா

திசைநிலவுஞ் செங்கோற் றிறலரசர் பெற்ற
மிசைநிலவுஞ் சீர்தானு மிக்க - விசைநிலவும்
பாங்குறும்பாண் டித்துரையே பாமாலை சூடியவர்
தேங்குமிசைக் கொப்போ தெளி. (9)

கலித்துறை

தெளியாய்கொ னின்னுடை முதா ளருமற்றைச் செல்வர்களுங்
களியார் மதுரக் கவிமாலை சூடிய காட்சியராய்
விளியா தவரெனப் பட்டார் விளிந்தும் விரைத்தளவத்
துளியார் மதுத்தொடை வாகணி பாண்டித்
துரைவள்ளலே (10)

விருத்தம்

வள்ளலங் கரப்பாண் டித்துரைத் தேவ வழுதியங்
கொருவற்கோர் கவிஞன்
றெள்ளியற் கவிசொற் றுறவினாய்ச் சிறிதுஞ் சிரந்துளங்
காதுசெம் மாப்ப
வெள்ளியம் பலத்தா னவனொடு சினவி வியன்றளிப்
புறத்துமே வியதாந்
தள்ளருங் கருணைக் கொள்ளைபா வலர்க்காய்ச்சார்ந்
தென்பார்கடக் காரே. (11)

அகவல்

தக்கமெய் மதுரந் தவாத தமிழு
மக்கணி பரம்பர னருள்விளை யாடலுஞ்
சங்கமு மேதகு சைவமுந் தழைத்த
மங்கலப் பாண்டி வளநாட் டொருசா
ரோங்கிய தேுவையி லுறைந்தர சாண்ட
பாங்குறு சேது பதிகடஞ் சீரைத்
துலக்கிய பாண்டித் துரையைத்
தலக்கணிற் றிலகமாய்ச் சகலருஞ் சொல்வரே. (12)

வெண்பா

சொல்லும் பொருளுந்தொடர வினிதமைத்துத்
தொல்லியறே யாமற் சுவைநிரப்பப் - பல்லியலார்
பாவாக்கநெஞ்சபடும் பாட்டினைப்பாண் டித்துரையே
யாவாக்கி னாலறைவ தார். (13)

கலித்துறை

ஆர்வந் தடையினுந் தக்க வுதவி யனைத்துஞ்செயுங்
கார்வந்தகைத்தலப் பாண்டித்துரைதனைக் கண்டெழிற்செந்
தார்வந்த பைங்கிளி யேசேய்மை நின்று தனாதுபெரும்
பேர்வந்தமன்றினுக்கியாமெய்துமாற்றினைப் பேசுதியே.

(14)

விருத்தம்

பேசவுமறியார் பிதற்றிடுவதைப்பாப் பெற்றியிற்பெரிதுபாராட்டி
வாசமு நிதியும் வழங்கிடுஞ் செல்வர் வடிதமிழ்ப்
பண்டிதர் வகுத்த
வேசகல் கவிதை கேட்கவுங் கில்லா ரிதையமுற் றெரிந்திடு
மிதுவோ
வாசக னிகர்பாண் டித்துரைத் தேவ வழங்கிடுங்
கலிக்கியல் வளமே (15)

அகவல்

வளங்கிளர் சைவமு மதுரமெய்த் தமிழு
முளங்கொளுந் தருமமு முலகெலா மோங்கவென்
றறிவுடை மாக்க ளரிறபப் பல்லோர்
செறிவுநீ இப் பன்னாட் செய்தமெய்த் தவந்தான்
சீர்த்துரை ராச சிறப்புப் பெயரை
யார்த்தியிற் பலர்சொல வமைந்துசெய்கோல்கொளீஇ
மூதறி வெய்திய முத்துராம லிங்க
சேது பதிக்குச் சேட்ட னாகிய
பொற்புறு பெரும்புகழ்ப் பொன்னுச் சாமிமான்

முற்பட வியற்றிய முதிர்ந்தவத் தொடுவிராய்ப்
பாண்டித் துரைப்பெயர் பண்புறப்
பூண்டிருந் தேவையிற் பொலிவுற் றதுவே. (16)

வெண்பா

உற்றவர்துன் புக்கு முளநெகிழா வச்சையர்கள்
சொற்றவறாப் பாண்டித் துரையான - நற்றவன்வாழ்
நாட்டிலிருந் தாலு நமர்களிந்த நாளளவும்
பாட்டினிலேற் றாரோ பரிந்து. (17)

கலித்துறை

பரியேறும் வீர நகுலனைத் தேவைப் பதிக்கனகக்
கிரியேறுந்தீபத்தைப் பாண்டித்துரை தனைக்கிஞ்சுகவாய்ச்
சரியேறுஞ் செங்கையர் மாரனைக் கண்டு தமிழ்புகல்வார்
கரியேறுமிந்திரன் போனிதிவாழ்விற்களிப்பர்களே. (18)

விருத்தம்

களிப்பது தினமுந் தருமதா னங்கள் கருத்துறச்
செய்துகண் ணித்தேன்
றுளிப்பது குறையாத் தளவத்தோட் பாண்டித்
துரைச்சுரன் சோர்வுதோ யாம
லளிப்பது சிசுக்கள் விருத்தர்க ளார்த்த ரஃதைக
ளாவரி வையரைக்
குளிப்பது விசயக் கொடுமர விராமன் குரைகடற்
குயிற்றிய குரம்பே. (19)

அகவல்

குரைத்தெழு தரங்கக் கூவனீ ராழித்
தரைத்தலத் துயிர்க்கிதந் தருசஞ் சீவி
காளையர் தம்மைக் கவினுறப் படைப்ப
நாளவம் புயவய னல்கிய கட்டளை
யாவநொந் தனமெனு மஃதைகள் பசிப்பிணிக்
கோவற வனமருந் துதவிடுந் தரணி
சேது பதிகளாய்ச் செங்கோ லோச்சிய
மாதவ நிலையினார் மாண்குடித் தீபம்
வெம்பர மதவிருள் வீட்டிய முக்க
ணெம்பர னியற்கதி ரெறித்திடும் பானு
நல்வினை நீகா னவையறத் தூண்டக்
கல்வியங் கடற்கரை கண்ட வங்கம்
வரசங் கஞ்செவி வாயாற் பருகமெய்ப்
பிரசங் கத்தேன் பிலிற்றிடும் பிரசங்
கந்தனைப் பாடுங் கவிஞர்கள் மிடித்தழல்
பிந்திடப் பொன்மழை பெய்திடு மேக
முள்ளமெய்க் களியா லுலகெலா மொருங்குறீஇ
யள்ளவள் ளக்குறை யாத நிதிக்கடல்
விழுமிய தவத்துறை மேயவித் தகருங்
குழுமுடி போற்றிடுங் குணப்பெருங் குன்றம்
புந்தி நசையுறீஇப் பொன்னுச் சாமி
முந்தியற் றியதவ முதிர்வின் விளைவு
வருத்தியி னட்புறீஇ யயிர்ப்பணு காதார்
கருததினிற் சுவையறாக் கன்னலங் கட்டி

சோர்வுறாப் பாண்டித் துரைநன்
னீரரு காத நெடியவு ருணியே.

(20)

வெண்பா

ஊரெல்லா மோடி யுலையு நமராங்கா
ளேரெல்லா மோருருவ மேந்தனையான் - பேரெல்லாந்
துன்னியமெய்ப் பாண்டித் துரைவள்ள லைப்பாடி
யின்னினிநும் மிற்போ யிரும்.

(21)

கலித்துறை

இருளா ரிதர மதத்துற்ற செல்வரு மென்னுடைய
பொருளார் கவிகட்குப் பொன்மாரி பெய்யப் புரிவித்தசீ
ரருளார் முருகற் கயலானென் றிங்குனை யார்பகர்வார்
தெருளாரும்பாண்டித்துரைத் தேவசைவசீகாமணியே.

(22)

விருத்தம்

மணிவளர் தரங்க மறிகடற் குட்ட வான்கல
விரைவும்வந் ததிர்ப்பும்
பிணிகிளர் மெலிவை முப்பினிற் றளர்வைப் பெருக்கவுள்
ளோய்ந்தபே துறனின்
னணிகிள ரவையை யணுகவல் விரைவி னகலுமென்
றயிர்ப்புறா தடைந்தேன்
கணிகிளர் கடம்பக் கடவுளைத் தொழுங்கைக்
கமலப்பாண் டித்துரைக் கனமே. (23)

அகவல்

கனங்கொளுந் தண்டமிழ்க் கலையுள வவையெலா
மனங்கொள வடித்துணர் மதிநம ரங்காள்
கல்லாத் திணியிருட் கழுந்தா மனத்தனைச்
செல்லார் மலயச் சிறுமுனி யெனவுங்
கேளையும் புரவாக் கிருபணன் றனைக்கார்
கோளையுண் டெழுஞ்சரற் கொண்டு வெனவும்
வெடிக்கட லாழ்ந்த வெந்துய ராளனை
யிடிக்கொடி யுயர்த்த விந்திர னெனவும்
பேயும் வெறுக்கும் பிணர்வடி வாளனைப்
பாயுஞ் சுவாகதப் பரியின னெனவு
மறிவிலாச் சேயுர னனைந்தா டுழியும்
பொறையிலாச் சினத்தனைப் பூமிப னெனவுங்
கனவிலும் பொய்யையே கட்டுரைப் பானைச்
சனமெலாம் புகழ்மைச் சத்திய னெனவு
மெண்ணிய வெண்ணியாங் கித்திற மாக
வெண்ணியன் பறாச்சொலா யிருந்தன வற்றி
லொன்றும் விடாம வொருங்குறத் திரட்டி
யென்றும் புனையா வியற்றிநாள் கழித்தனி
ரோவறு தவம்புரிந் துயர்குண முழுது
மேவிய தெய்வ வீடெனத் தேவைவாழ்
சுத்தவுட் பாண்டித் துரையை
யெத்திறச் சொல்லினா லியையுமா சொல்விரே (24)

வெண்பா

சொல்லாரும் பாமாலை சூடினான் வண்மையினா
னெல்லாரு மோர்வடிவா யேய்ந்தனையா - னல்லார்கள்
பல்லாரு மேத்தியிடும் பாண்டித் துரைபுகழ்மை
செல்லாத தெம்மா திரம். (25)

கலித்துறை

திரங்காணுஞ் சீர்ப்பொன்னுச் சாமி தவத்துற்றசீலமலை
சரங்காணுங் கங்கை யிராமேச னன்பன் றிகழளகா
புரங்காணுந் தெவையிற் பாண்டித் துரைச்செல்வன்
பூங்கமலக்
கரங்காணும் பாவலர் வெங்கலி யோட்டிடுங்
கற்பகமே. (26)

விருத்தம்

கற்பகக் கரமு மணிவட நீறு கலந்தொளிர் தோற்றமு
முயிர்மாட்
டற்பக லாத வுள்ளமு முருந்தண் ணளிவழிந்தொழுகுமா
னனமும்
பொற்பக லாப்பான் முறுவலும் புகழும்

.....
னற்பக னிகர்பாண் டித்துரைக் ககலா நன்மையு
முன்னைநாட்டவமே (27)

அகவல்

தவமுறு முயன்று சதமக நிரப்பி
யுவகையி லுவணையை யோம்பிய பேருடை
யன்னவ ரவுணரா லரக்கராற் பிறராற்
பன்னருங் காலம் பரிபவ மெய்தித்
துன்றிய துயர்க்கடற் றோய்ந்தன ரன்றி
யென்றுகொல் சுகமா யிருந்தன ரிசைமின்
நம்மனோ ருயிராய் நயனநன் மணியாய்ச்
செம்மனத் துணைவனாய்த் திருவில்வீற் றிருக்கும்
பாண்டித் துரையெனப் பலர்புகழ் நாமம்
பூண்டுத் தமமெலாம் புனைந்தவன் வழிவழி
சேது பதிகளாய்த் திருமுடி புனைந்து
மேதகை படைத்த வேந்தரில் வழியில்
இன்னலங் கடலினி லின்னெலய் தினரென
வின்னமு மொருசொ லெழுந்தில தற்றாற்
சீரிய மதியினிற் றேறில
யாரது தவம்பெரி தேற்றமென் பதுவே. (28)

வெண்பா

என்னா லிசைக்கவற்றோ வென்போல்வா ரெல்லாருஞ்
சொன்னாலு முற்றுமோ தூயகர - முந்நாலா
யேய்ந்தவனைத் தாழ்த்தும்பாண் டித்துரைதான்
வீற்றிருக்கும் வாய்ந்த கனகமலி மன்று. (29)

கலித்துறை

மன்னிய செல்வப் பெருவாழ்வி னீரென்றும் வாழ்ந்திருக்க
வின்னியல் பாடுமென் போல்வார் துயரி லிளைக்கவற்றோ
தன்னிக ராமுற் றுயிரோம் பியபொன்னுச் சாமிதந்த
பொன்னிய லானமெய்ப் பாண்டித் துரைச்செல்வப்

புண்ணியனே. (30)

விருத்தம்

புண்ணிய நிலைக்கோல் பொற்புற வோச்சிப்புவிப்பொறை
பொறுத்தபைம் பொலம்பூட்
டிண்ணிய வரைத்தோட் செயரகு நாத சேதுகா
வலன்முதற் செல்வர்
நண்ணிய புகழ்மை நாடொறு மோங்க நம்பிபாண்
டித்துரை நாட்டிக்
கண்ணிய கழக நிறுவிக்கா தலர்க்குக் கலைகள்சந்
ததங்கற்பிப் பாணே. (31)

அகவல்

கற்றவர் தூக்கினா னற்றிறந் தூக்கினான்
முற்றலர் தருமன் புற்றெய்தத் தருமன்
மன்றனை மனத்தா னொன்றெவண் மனத்தான்
குன்றுறழ் நிதானன் பொன்றலி நிதானன்
றேவையம் புரியான் பாவம் புரியான்
காவன கையா னாவுரை கையா

னருண்முக மதியான் றெருண்மிகு மதியான்
 பொருளியல் கலையா னிரணியக் கலையான்
 றிருகுள மிசையான் பெரிதுறு மிசையா
 னொருவரும் போகி தரையமர் போகி
 சைவமா மித்திரன் செவ்வியோர் மித்திரன்
 மௌவல்கூழ்மொய்ப்பன் றெவ்வர்தாழ்மொய்ப்பன்
 றிருநுதற் காப்பான் மருவினர்க் காப்பான்
 சுரர்மறை தொழும்பன் னிருபுயன் றொழும்பன்
 றுங்கமெய்ப் பாணடித் துரைதன்
 சங்கமே புங்கவர் தங்கிய சங்கமே. (32)

வெண்பா

சங்கத்தி லன்று தருமிக்குக் கண்கிழித்த
 சங்கத்தான் பாவுரைத்த தன்மையென்றுஞ் - சங்கத்துக்
 கீயுநெறி காட்டியவா றென்பார்பாண் டித்துரையே
 நேயமுறக் கொள்ளுமிதுன் நெஞ்சு. (33)

கலித்துறை

நெஞ்சேயங் குற்றிங்கு வாளா வரில்வசை நேருமென்னே
 லஞ்சே னிகர்விழி வள்ளி மணாள னருளிலனோ
 மஞ்சே யனசெங்கை பாண்டித் துரைக்கு வழிப்பட்டகா
 ணஞ்சேயுட்டெவ்வருஞ்சேர்ந்தாரைக் காண்பர்கணன்
 கெய்தவே (34)

விருத்தம்

எய்த்தலை செய்தும் பாவலர்க் கீயா னென்றிடிற்
கலையிலே யாசை
வைத்தலை யொழிவான் வறியனோ வென்னின்வழிவழி
வருநிதி மலையான்
செய்த்தலை வாளை சேலுக டேவைச் சீலப்பாண்
டித்துரைச் சீமான்
முத்தலை வேலோ னருச்சனை முடித்துண் முற்றுற
நெகிழ்முறை யானே (35)

அகவல்

முறைமையிற் றேவையாண் முன்னவர் சூடிய
வெறிகதிர் மணிமுடிக் கிசைந்திடுஞ் சிரத்தான்
புண்டர மாகிய புனிதவெண் ணீறு
மெண்டகு திலகமு மிசைந்திடு நெற்றியான்
பொங்குதண் ணளிகுலாய்ப் பூரண மதியையுஞ்
செய்கம லத்தையுஞ் சிரிக்கு முகத்தான்
எள்ளுறு மிடித்தழ லெறுழ்கெடக் கருணையாம்
வெள்ளஞ் சுரந்திடும் விரைமலர் நோக்கான்
விழிப்புனல் கால்பொர மெய்த்திருத் தொண்டர்கள்
பழிப்பரும் பாவகை படிக்கும் வாயான்
துன்பினுற் றவர்செவித் துளைவழி யோடியுள்
என்பையு முருக்கிடு மினியமென் மொழியான்
கனகமெய்ச் சரத்தொடு கவினுறு கண்டிகை
யனக வடமு மமர்ந்தகந் தரத்தான்

மாசுண மலைதனை வளைத்தென நவமணித்
 தேசுறு மங்கதந் திகழிணைப் புயத்தா
 னணிகிளர் பசும்பொனா லமைந்துமே தக்க
 மணிகிளர் கடகம் வயங்கிய கையா
 னிறைவிலைச் செம்பொனா னேர்ந்துமா மணிநிரை
 குறைவறக் குலவுமங் குலியமார் விரலான்
 மாவணி தரீயமுந் தயங்கிய வுரத்தான்
 வன்னந் துறுங்கர மாயனும் வேட்கும்
 பொன்னந் துகிற்கெழில் புணர்த்திடு மிடையான்
 சந்தத மேத்திய சைவா கமவழிச்
 சிந்தைநெக் கியற்றிடுஞ் சிவார்ச்சனைப் பத்தியான்
 பரவிய பெரும்புகழ்ப் பாண்டித்
 துரைதவ மேதவத் துறையினில் வாய்ந்ததே. (36)

வெண்பா

வாய்ந்த சிவபத்தி மாறாப்பாண் டித்துரையே
 யீந்தவர்மாய்ந் தாலு மிருந்தவரே - மாய்ந்தவர்கண்
 மாய்ந்தவரா காரிரந்தார் வாழ்ந்திடினு மாய்ந்தவரென்
 றாய்ந்தவர்கள் சொன்னா ரறி. (37)

கலித்துறை

அறிவா லுயர்ந்திடும் பாண்டித் துரைச்செல்வ வான்றவர்கள்
 செறிவா லுயல்புரு டோத்தம னேயிட்ட சித்திகளு
 மெறிவா ரிதிப்புவித் தீர்க்கா யுளுமென் னிதையத்தமர்
 நெறிவார் குழல்வள்ளி கொண்க னருளு நினக்குவந்தே (38)

விருத்தம்

வந்தனை யன்பர் மனத்திடைச் சேக்கும் வதனழி
விரண்டுடை வேலோன்
கந்தனின் னருளிற் காட்டவுண் ணம்பிக் கழறிப்பாக்
காதலி னுய்த்தே
னிந்திர னிகர்பாண் டித்துரைத் தேவ யாதூந்
செய்யினு மதனால்
வந்திடு மிசையும் வசையுநின் பாலே மன்றவென்
றும்வளர்ந் திடுமே. (39)

அகவல்

வளந்திகழ் தேவையா மாண்பதி வாசன்
றளந்திகழ் தளவத் தார்த்தொடை வாசன்
றன்னிகர் பொன்னுச் சாமிமான் மருமா
னன்னய மாரகு நாயகன் மருமான்
பாற்கர சேது பதிக்கு மூத்தோன்
நூற்கடல் கடந்த நுண்மையின் மூத்தோன்
ஆலய மடங்களி லறாப்பல பணியான்
மேலவ ரெலாம்புகழ் வியன்குணப் பணியான்
சைவமாண் கதிரொடு தழைத்த கனலி
யெவ்வமாம் புறவன மெரித்த கனலி
கந்தனெம் பெருமான் கவியுறு பத்தியான்
சந்ததஞ் சற்சன சங்கமார் பத்தியான்
மந்தவந் தின்பொடு வையையார் நாட்டினான்
முந்தையோ ரிசைபோன் முதிரிசை நாட்டினான்

நிலமயி லோடிரு நிறத்து மணந்தான்
 குலவலா மாதரைக் குறைவற மணந்தான்
 முக்கணா னருச்சனை முறைவழா மனத்தான்
 சக்கரத் தொடுகரந் தங்கிய மனத்தான்
 கலிவெயி லொழித்திடுங் கைக்கந் தரத்தான்
 பொலிதரு கண்டிகை பூண்டகந் தரத்தான்
 அருட்கவிப் பாரா யணமறா வாக்கினான்
 தெருட்கழ கம்பல திருந்துற வாக்கினான்
 பால வனத்தப் பதியினைப் போற்றுவோன்
 சீலமெய்த்தொண்டரைத் திருக்கறப்போற்றுவோன்
 என்ன வருந்தகு மிதுவென வுளத்தா
 னென்னலர் துயர்க்கு முதவிடு முளத்தான்
 றானுங் கவியெனுந் தருக்கறத் தணிவா
 னேனையர் கவித்தொடை யிதையமொத் தணிவா
 னோய்வுறும் விருத்தர்பா லோங்குமே மத்தான்
 மேவுமிற் கண்டரு மிக்கவே மத்தான்
 றுதிவளர் பாண்டித் துரைதன்
 விதிவளர் சீரின் மேலெது சீரே.

(40)

- முற்றிற்று -

பிரபாவப் பாமாலை

கலித்துறை

எடுத்தாயிரஞ் சொல்ல வேண்டுவ தோநினக்
கென்றுநல்லோர்
கொடுத்தா ரெனப்படுஞ் சொன்னிமிர்ந்தோடிக
குறைவற்றெழீஇ
யடுத்தாரு முவுல குட்கேட்கு மென்ப தறிந்துளைகா
ணடுத்தாழ் விலாத புகழ்க்கந்த சாமி நரேந்திரனே. (1)

ஆசிரிய விருத்தம்

கந்தசா மிப்பிள்ளை யேவல்வை நகராச
கவிஞர்கண் மதித்ததருவே
கதிபெறுங் கோணாச லேந்திர னிருந்தவங்
காட்டுஞ் சீரேஷ்ட மதலாய்
காவல் மதித்தவட் டைப்பவரிய பிரமுதித
கனநிலவு குணபூஷண
களிதருந் தண்ணளி வழிந்தொழுகு முகசந்தர்
கந்தாப்ப நிகர்சுந்தர (2)

மந்தகா சத்தினிய தேமொழியி னெவ்வெவர்
மனத்தையு முருக்குமன்ப
வடிதமிழ்க் காவிய புராணசோ திடநூல்
வழாதவகை தேர்ந்தநிபுண
வரமுறுங் கீர்மலை யறுமுகன் கோயிறனை
மாண்புட னமைத்ததுங்க

மட்டுக் களப்பினிற் கடிமணச் செல்வியொடு
வாழ்ந்திடும் புருஷோத்தம (3)

கந்தநா றரவிந்த மங்கைகுடி கொண்டவொளிர்
கண்ணாடி யன்னமரும
கலபமயி லூர்ந்திடுமெம் மானிரும் புகழையே
கனவிலுங் கருதுதொண்ட
காசினி யளந்துமிசை யாசினி யளந்துகிளர்
ககுபமு மளந்தபுகழோய்
கைவல்ய நெறிதரும பூதிசா தனமேன்மை
கைவிடா தினிதுயர்ந்தோய் (4)

சீந்தனா தீதமுரு கன்விரத முற்றுந்
திறம்பாது நோற்குநியம
தேறுமெய்ப் புண்ணிய மெனைத்தையுங் குறையாது
செய்துமுற் றியவித்தக
தெண்டிரைக் கடறாவி வந்தேற் குளத்துவகை
சேர்ந்துபொரு ளுதவிசெய்து
தீர்க்காயு ளுந்திகழ்சர் வாபீஷ்ட சித்தியுஞ்
சேந்தனரு ளாற்பெறுதியே. (5)

கலித்துறை

நொந்தேமந் தோவென வெங்கலிப் பட்டு நுணங்கியுடல்
வந்தேய் பவரன்ன மாடைபொன் பெற்று மகிழ்வதன்முன்
கந்தோய் புயக்கந்த சாமித் தயாளன் கனிந்தமொழிச்
செந்தேனை மாரியி லாடியெச் சோகமுந் தீருவரே. (6)

பண்ணோக்கு மின்மொழி வள்ளி மணாளன் பதாம்புயத்தை
யுண்ணோக்கு மன்பினன் கோணாச லேந்திர

னோகைமைந்தன்

விண்ணோக்குங்கைத்தலத்தான் கந்தசாமி விழைந்தகடைக்
கண்ணோக்க மேநன் மருந்தாவ தென்றுங் கலிப்பிணிக்கே.

(7)

பொன்னகை யார முகூர மருமத்தன் போற்றலஞர்
புன்னகை யாற்சட்ட சங்கர தேசிகற் போற்றன்பன்வெஞ்
சொன்னகை யாதுங் கொளாக்கந்த சாமிச்

சுகுணவள்ளன்

மென்னகை வானில வாற்கலிக் கங்குல் விழுந்திடுமே.

(8)

சேயா யுரியுந்தித் தாமரை வந்த திசைமுகனே
யீயாத புல்லர் மனைதோறு நீவைத்த வேமவெற்பை
வாயார் சரத மொழிக்கந்த சாமி மனையில்வைத்தா
லோயாமல் யார்க்கு மகிழ்ந்தன்னி யள்ளி யுதவுவனே (9)

கலிவெண்பா

ஊரெல்லாம்பண்டிதரு மோங்குகொடைச் செல்வரும்வாழ்
பேரெல்லாங் கொண்டு பிரிவின்றிப் - பாரெல்லாம்
பன்னியிட நின்றொளியாழ்ப் பாணத்தி னுத்தரத்தின்
மன்னியிடும் வல்வை வளம்பதியிற் - சென்னிநிகர்
கோணாச லேந்திரனாங் கோணா மனச்சனகன்
மாணார் தவத்துதித்த மைந்தனே - யேணாருங்
கீர்மலை யாறுமுகன் கேழ்கிளர்பொற் கோவிலெழச்

சீரியசெம் பொன்னளித்த செல்வனே - யேரியலுங்
 காயமரும் பப்புளகங் கண்ணருவி பாயவைவேற்
 சேயவனைக் காணுந் தியானத்தாய் - மாயமலி
 வெய்ய விதரமதம் வீழ்ச் சிவசமயம்
 வையமுழு தோங்க வளர்ப்பவனே- செய்யநெறிச்
 செந்தில் வடக்குத் திருத்தணிகை நாப்பணுறு
 முந்துதலந் தோறு முருகனரு - ளுந்தியிடச்
 சென்றுசென்று சேவித்துத் தீர்த்த மகிழ்ந்தாடி
 மன்றவளர் பதி வழாநெறியோய் - குன்றலுறா
 மேயதுலைச் சட்டி விரதத்திற் கந்தனன்ப
 ராயவர்ப்பூ சித்தருத்து மண்ணலே - பீடுதரு
 மெண்ணீடு மாறெழுத்து மீசனெழுத் தைந்துமொளிர்
 வெண்ணீறு மோம்பும் விரதனே - யுண்ணீர்சா
 றேங்குளவெற் பிற்பிரசச் சீகரம்பெய் தென்னவின்சொ
 லோங்குளநல்லோர்க்குரைக்கு முத்தமனே - தாங்குமிணர்ச்
 செங்கமலப் போதைச் சிரித்தொழியாத் தண்ணளிவான்
 றிங்களுக்கு நல்குந் திருமுகத்தாய் - பொங்குமிசைச்
 சாதுசன மானவிருந் தங்கவணி நாப்பணவிர்
 மாதுகுசீர்த் தெய்வவர மாமணியே - மேதகைய
 வெல்லா நயமு மிசைந்ததெய்வ நாயகியா
 நல்லா டனைமணந்த நாயகனே - செல்லாருங்
 காநிமிரு மட்டுக் களப்பான தானத்தின்
 மேனிமிரும் வாழ்வுகந்த வேந்தனே - வானிமிருஞ்
 சைவ நெறித்தவத்தர் சார்ந்திடின்மற் றன்னவரைத்
 தெய்வமெனப் பூசிக்குஞ் சீலனே - யெவ்வமெலாம்
 வெல்லுந் தவர்பரவ மெய்யுமன மும்புகலுஞ்
 சொல்லும் பகிர்வுபடாத் தூயவனே - தொல்லியல்சால்

வாலியநல் லுண்மைவள மாறாப் பலதிறத்து
 நூலினிருங் கேள்விநுகர் நுண்ணியனே - யேலுமிய
 னன்றியொன்று செய்தோ னவையனந்தஞ் செய்யினுமந்
 நன்றியொன்றையேபேணு நட்பினனே - யொன்றியெழுங்
 கோடிரிந்து மாரிபொய்த்துக் கோரக் கருப்புறுமந்
 நாடனினு மீகைவிடா நல்லவனே - பாடுமுறை
 வேத்தவையிற் காரியமு மேவாமற் சார்ந்துழியின்
 வாய்த்தவெழுத் தான்முடிக்கும் வண்மையனே - காத்தியென
 வுற்றொருவன் முன்ன முதவிபெற்றோன் பின்வரினு
 மற்ற மறைவோம்பு மாண்டகையே - குற்றமலி
 கள்ளக் கிருபணருட் கார்த்தவிரும் புங்குழைவு
 கொள்ளக் கொடைபயிற்றுங் கோமானே - வெள்ளத்தி
 னேர்ந்துழிநேர்ந் தாங்கோ நிதியமெலாம் புண்ணியத்திற்
 நேர்ந்து மகிழ்ந்துதவுஞ் சீமானே - கூர்ந்தறிவி
 னென்றுமகெளதாரியர்கள் யார்க்குஞ் சீகாமணியா
 யின்றமிழ்ப்பா வாணர்வைத்த வேந்தலே - துன்றிவளர்
 காணிவளம் வாணிகச்சீர் காண்டகைய வங்கவளந்
 தாணுவென மேவுவிக்குந் தாடாளா - பேணிநித
 முற்றவரை யந்தணரை யொக்க றமைவிருந்தைக்
 கற்றவரை யாதுலரைக் காப்பவனே - சுற்றிவள
 ரிந்தநே மிடப்புடவி யெல்லா மிசைபரந்த
 கந்தசா மிப்பிள்ளைக் கண்மணியே - யந்தநாட்
 செய்த தவத்தெடுத்த தேகத் துறும்பலன்முற்
 றெய்தினா யார்பிறீ தெய்தினார் - மெய்தமுவ
 நம்மனோ ரெல்லாரு நண்ணியொருங் கோதினுநின்
 செம்மைகிளர் சீரெல்லை சேருமோ - விம்மையுறு
 மின்ப நுகர்ச்சிமுழு தெய்தினா யின்னுமுண்டே

லன்பினுகர் வாயிதனுக் கையமின்றே - பின்பினுகர்
பேறுமடை வாய்குகனார் பேராத் திருவருண்முன்
னேறியிடு மின்ப மெலாம். (11)

கலித்துறை

ஐயா வனத்துக்கு வாணிகத் தற்றன ரன்பரிங்ங
னெய்யா தவர்வர முன்னர்ப் பயாண மிசைவுளதேற்
பொய்யா தவற்சொன்ன பொன்னீவன் யானென்ற
பூவைவைக
மெய்யார் புகழ்க்கந்த சாமிக்கு வான்செல்வம்
வேறென்னையே. (12)

அனத்துக் கிசைந்த நடைத்தெய்வ நாயகி யாரணங்கு
மனத்துக் கிசைந்த மனைத்தைய லாகிய மாண்பதினோ
கனத்துக் கிசைந்த புகழ்க்கந்த சாமி கருதியென்றுஞ்
சனத்துக் கிசைந்த படிகொடை மேனின்ற தண்ணளியே.
(13)

கலிவெண்பா

ஆவிக்கு ளாவியா யாடியுல கத்தனையு
மேவிப் பிரியாத மெய்க்கடவுள் - சேவிக்கு
மன்பருளப் போதி லனவரத நீங்காம
லின்பமெலா மீயு மிறைக்குணத்தா - னொன்பதின்மர்
முன்னவனென் றேத்தவந்த முவிரண்டு மாமுகத்து
மன்னனிறைச் சட்டி மகாவிரதஞ் - சொன்னபடி
காந்தனுட னோற்றவன்றன் கற்பனைகொண்டுண்ணெகிழ்ந்து
வாய்ந்தபத்தர்க் கின்ப மதுரவுணா - வீந்துகிள

ராம முதலியதந் தாடைவகை தந்துதவ
 யேமமிருந் தெய்வதல யாத்திரையி - னாமவர்க்கு
 வாரிதொறு மன்னம் வழங்கி முதியர்முதற்
 சோருநரைப் பண்டி தொறுஞ்சேர்த்து - நேரகுலந்
 தூயகதிர் காமமுற்றுச் சூழ்ந்தங் கருச்சிப்போர்
 பாயபுகழ் மன்னர்முதற் பல்லோரா - லாயமதிப்
 பெத்திறமு மெய்தி யினிதவர்கள் கோடித்து
 வைத்த விடுதியினில் வாசவனார் - பத்தினிபோல்
 வாழந்துசொன்ன மன்ன மணிப்பூ ணுடைபலவுஞ்
 சூழ்ந்துதவி யெவ்வெத் துறையார்க்குந் - தாழ்ந்துவினை
 வாட்டுங் கதிரை மலையேறிச் சார்ந்தவர்கண்
 மாட்டுங் குகன்கருணை மல்குவிளை - யாட்டியலைக்
 காட்டியத்தா வன்னாய் கதிர்வடிவே லாசெய்ய
 சூட்டுநிமிர் சேவற் றுவசத்தாய் - வேட்டுவமின்
 காதலா பூங்கடம்பா கார்த்திகைமைந் தாவிமய
 மாதுமையாண் முத்தமிடு மாமணியே - யாதிநடு
 வந்தங் கடந்தநித்தி யானந்த மாவாழ்வே
 சிந்தை தெவிட்டாத தென்னமுதே - மைந்துதிக
 ழேற்றிலிவ ரீசனா ரேத்துகுரு வேயென்னப்
 போற்றிவிடை பெற்றுவரும் புண்ணியமே - மேற்றகையோர்
 சாற்று புகழ்க்கந்த சாமிமனக் கோவிலிடை
 யேற்றிவைத்த வின்ப வெழில்விளக்கே - நாற்றிசைமா
 வத்திரனார் தந்த வசிட்டமுனி தேவிக்கும்
 புத்தியினாற் கற்புரைக்கும் பூங்கிளியே - சுத்தமலி
 சேந்தனரு ளெம்பெருமான் சீர்ப்பத்தி வல்லியென்றுங்
 கூர்ந்து படருங் கொழுகொம்பே - சார்ந்தவியன்
 ஞாலம் பரவுதெய்வ நாயகியா மெய்ச்சுகுண
 கோலங் கனிந்தமடக் கோகிலமே - நீலநிறச்
 சேய்மைமுகிற் றோற்றந் தெரிந்துமயி லிங்காடுங்

காய்கதிரோற் கண்டலருங் கட்கமலம் - வாய்மையிது
 செல்வுழிக் கண்ணொருநாட் காண்பினுமென் றான்றவர்கள்
 சொல்வசன நெஞ்சத்திற் றுன்னிநிற்கு - மெல்லியலே
 நானைய னீபுதல்வி நன்மருக னின்கணவன்
 றானிதனை நம்பிடுதி தப்பல்லத் - தூநிலவு
 முள்ளத்தா னீர்செய்த வோங்குமுப காரத்தை
 யெள்ளத் தனையேனும் யான்மறவேன் - றள்ளற்றுச்
 சந்ததமு நேசந் தணவாம னாம்வாழக்
 கந்தனருண் முன்னிற்குங் காண். (15)

கலித்துறை

பொன்னன்பு கூரு முகத்தெய்வ நாயகிப் பண்ணியமான்
 கன்னன் புகழுங் கொடைக்கந்த சாமியெக்காலத்தினுந்
 தன்னன்பர்ப் பேணுந் திருத்தொண்ட ராதலிற் சண்முகத்தே
 மன்னன்குன் றாப்பொற் கிழியை யவர்க்கு வழங்குகவே (16)

மானாருக் கோர்கட் டளையாக வேதன் வகுத்துவைத்த
 தேனார் மதுர மொழித்தெய்வ நாயகிச் செல்வமின்னே
 யானா வளந்துய்த்த மக்கட் சிறப்பொடு மன்பனொடுங்
 கானார் கடம்பன் கடாட்சத்தில் வாழ்தியெக் காலத்துமே (17)

நெஞ்சங் குளிர்ந்து விழுகுளிர்ந் தின்சொ னிகழ்த்திமுகக்
 கஞ்சஞ் குளிர்ந்து பணிந்தென் கவிக்குக் கனகந்தந்தாள்
 தஞ்சஞ் செறிந்தவர்த் தாங்கிடுஞ் சீர்க்கந்த சாமியில்லாள்
 வஞ்சங் கடிந்த மனத்தெய்வ நாயகி மாதரசே. (18)

நாமன்ற வுண்மை மொழியோது நல்லவர் நண்ணிவளர்
மாமன்ற நாதன் புகழ்க்கந்த சாமி வரோதயனும்
பூமன்ற லாருங் குழற்றெய்வ நாயகிப் பூவையும்பொற்
சோமன்றந் தார்நிதி தந்தாரென் பாத்தொடை

சூடிக்கொண்டே. (19)

கொச்சகம்

ஆணாயி னோரு மரியசுவைச் செந்தமிழை
வீணான தென்று வெறுத்துவிடு மிந்நாளி
னாணாதி பூண்டதெய்வ நாயகிமா னன்னதையுட்
கோணாதுபூணக்குறித்த தெங்கள் புண்ணியமே. (20)

கலித்துறை

சூன்மேக நேர்தருங் கைக்கந்த சாமிச் சுகுணவள்ளால்
தேன்மேவு மின்ப மொழித்தெய்வ நாயகிச் செந்திருவே
யூன்மே வுயிர்க்குயி ராங்குக நாத னுளன்புரக்க
மேன்மேலும் வாழுதிர் யானூர்க்குப் போக விடைதம்மினே. (21)

- முற்றிற்று -

மயில்வாகனவம்ச வைபவம்

பூமேவு மிதழியந்தார் பொலிந்த வேணிப்
புனிதனிருஞ் சைவநெறிப் பொருண்முற் றோர்ந்த
தூமேவு பெருப்பத்திச் சீரத்தை யாளன்
சுரநதிகோத் திரத்துக்கோர் சுடரே யன்னான்
மாமேவு மணிமகுட மன்னர் மன்ற
மந்திரிசுந் தரவுடுவில் வாச னின்றேம்
பாமேவு மிணைவாகுப் பருப்ப தத்தம்
பலவாண முதலியுளான் பழைய சீரான். (1)

கந்தமலர்க் குவளையந்தார் கவினுந் தோளான்
காணிகளு மிருநிதியுங் கணக்கி லாதோ
னிந்தையிலாச் சிவசமய நெறிவ ழாதோ
னிருபரரு ளுத்தியோக நெடிது பூண்டோன்
சந்ததமோம் பிடுந்தரும் தானச் செல்வன்
நண்பணைசூ முடுப்பிட்டித் தனதன் சீர்த்தி
முந்துமத்தி மாப்பாண கதிர்கா மக்கோன்
முற்றவத்திற் றந்தநல்லார் மூவர்தம்மில் (2)

திருந்துதிரு முகத்திருவாய்ச் செல்வ வேமச்
சிகரத்தின் வீற்றிருந்துஞ் செருக்கொன் றின்றி
விருந்தினர்தென் புலத்தவர்கண் மிடியி னோர்கண்
மென்மழலைக் குழந்தைகளை விழைவிற்காத்தாள்
பொருந்தியிடத் தையபுனைந்த புனிதச் செல்வி
புண்ணியமெய் யுற்றென்னப் புகல நின்றான்

மருந்துறழு மதுரமொழி வள்ளி யம்மை

மாதரசி யைப்புணர்ந்து மிழவி னாலே (3)

தருமயில்வா கனமுதலி யரச மன்றிற்

றக்கவமைச் சியல்புண்ட தலைமை யோற்கு
மருமலர்ப்பெண் மங்கைநா யகிக்கும் பின்னர்

வருமருளம் பலமுதலி வள்ளற் கையான்
றருமமிதி னுங்கில்லை யெனக்கல் லூரி

தாபித்தோ சருக்குவே தனந்தா னீந்து
தெருமரல்செ யும்பிணிக்கு மருந்து நல்கித்
தீனருக்குத் தானுண்ப தினமு மீவோன். (4)

கொற்றவர்க ளிறைமையிய லாய்வா ரென்றுங்

குறுகிடுவார் மன்றிற்றங் கிராமத் துற்ற
வற்றமறுஞ் சனத்தொகைக ளியாவுந் தம்பா

லணைவுறா தகங்களித்திங் கிவன்பா னிற்கு
முற்றலைமை யாணைதெரீஇ யிறும்பு தெய்த

முன்னுபுகழ் மூதாளர் முயல்வி னீட்டிப்
பெற்றபுக ழிற்பன்ம டங்கு கூட்டிப்

பிறந்ததிசைக் கிசையென்றும் பிறங்க வைத்தோன் (5)

தன்னிலத்துந் தாரவல்லி நிலத்து முன்னோன்

றகுநிலத்துந் தவ்வையருண் மருக னான
மன்னிலத்தும் வரும்வாரித் தொகைக ளெல்லா

மருந்துக்கும் விருந்துக்குங் கழகத் துக்கும்
பன்னிலத்து நின்றுவரும் பசியா ளர்க்கும்

படிவருக்கும் பிதிரருக்கும் பரிவி னல்கிப்

பொன்னிலத்து மன்னவனுந் தருமத் தேவும்
புரவலரு மேத்திசைப்பப் பொலிந்தா னன்றே.

(6)

தந்தைபிதா மகன்பிரபி தாம கன்சீர்ச்
சனனிமுதன் மூவரவர் தம்முன் னாக
வந்தவழிப் பிதிரெலாம் வாழ்த் வூர்கண்
மற்றவற்றி லுறுமாக்கண் மரபுக் கெல்லா
மிந்தவளம் பதியுயர்ந்த திவரை மேவ
விருந்தவஞ்செய் தனழோவென் றெண்ண வைத்த
வெந்தையுயர் வறியாரே யறியார் பானு
விலங்கொளியுங் காணாதா ரிவர்தா மன்றோ (7)

இரவுபகன் மருந்துதவி யாயுள் வேத
விருங்கலைபோ தித்திளையோர்க் கோச ரோடு
மரபுழிநேர்ந் துழிக்கலைக டேற்றித் தன்சீர்
மாநிலவ ளாகத்தை மருவிப் பார்க்குங்
கருமமெலா நம்பிக்கை வாய்ந்து கண்ணேர்
காவிதியர் பாலாக்கிக் கால நேரிற்
பொருவிலிரா மாயணத்துப் பொருளைக் கூர்ந்த
புத்திமைந்தர்க்குணர்த்திடுவான் பொருந்து மல்லில்
(8)

அறமேயிவ் வருவெனமெய் யறிஞ ரேத்து
மருண்மயில்வா கனமுதலி யண்ண னுள்ளத்
துறமேலை யியனிற்கப் பொருள்கள் காணி
யுரிமைநிலை நிற்பத்தந் துவந்து நாமும்
பெறமேவி யொருநாளும் பிறழ்வு நாமற்

பெட்புறவா முதிரென்ற பெரியோ னம்பொ
னிறமேரு வரைமுடியி னிலவ வோங்கு
நெய்ச்சுடர்போ லிசையெங்கு நிறைய நின்றோன்

(9)

அந்தியகா லத்திற்றமிழ்ச் ககத்தி யன்போ
லமர்ந்தசர வணமுத்துப் பண்டி தன்சீர்
முந்துகுணச் சம்பந்தப் புலவன் றன்னை
முற்றொடரன் பினிலழைத்து முகமன் பேசிச்
சிந்தையுறும் பெருங்களியா லிவனை யோங்குஞ்
செந்தமிழா சிரியெனனத் திருததி வைம்மின்
சந்ததமு முமைமறவா னென்றன் னோர்கைத்
தலத்திலெனை யடைக்கலமாத் தகவி னீந்தோன்

(10)

தொன்றுபடு கேண்மையிண ரிவருட் டியர்
துகடபமுன் கல்லா நூற் றொகுதி யாவுஞ்
சென்றுநிதம் விரையாது திருந்தக் கற்றுச்
செஞ்சுடர்வேற் கரத்தமலன் சீர்கள் பாடி
யென்றுமியற் குரவனா யினிதின் வாழ்தி
யெனத்திருவாய் மலர்ந்தருளி யிகவாழ் வோய்ந்து
மன்றுகிழ வோனுலகத் துற்றான் றூக்கு
மதிவிசுவா வசுவெய்த மற்றி தன்முன்.

(11)

நீண்டபுகழ்க் கோப்பாயி னிமலச் சைவ
நெறிமைக்குங் குலத்தினுக்கு நிதிக்கு மல்குங்
காண்டமைய நிலத்தினுக்கு மொருவ னாகக்
கனமுறுசுப் பிரமணிய முதலிக் கண்ணன்
பூண்டபெருந் தவத்துதித்துக் கற்ப கத்திற்

பொலங்காம வல்லியெனப் பொற்பு வாய்ந்து
நாண்டலைய நான்மைக்கும் பொறைமுன் னான
நற்றொகையா வினுக்குமில்லாய் நண்ணி நின்றாள்
(12)

எம்மையெலாந் தலையளியின் வளர்த்த வன்னை
யிருமரபுந் துய்யவன்னை யிரந்து நேர்வார்
தம்மையெலாம் புரந்தவன்னை தரும தான
தவம்வளர்த்த வன்னைதண் ணளிக்கோ ரன்னை
மெய்ம்மையெலாந் திகழ்விரதம் விழைந்தோம் பன்னை
விமலசிவ புராணங்கள் வினாய வன்னை
செம்மையெலாந் தன்வழிபோற் றிருத்தி நின்ற
சிதம்பரநா யகித்திருவைத் தீமுன் வேட்டான்.
(13)

மாதவனுஞ் செந்திருவு மதனுங் காதன்
மனையவனுஞ் சசியுமக வானுங் கஞ்சப்
போதவனு நாமகளும் போலத் துய்ய
போகவநு ராகசுகம் பூண்டு வாம
மாதவனை யென்னிதயஞ் சேக்குஞ் செய்ய
வடிசுடர்வேற் பெருமானை வணங்கி நோற்ற
மாதவமெய்ப் பயனிதென்றென் றெவரும் வாழ்த்த
வலம்புரிமுத் தினிலொருசீர் மைந்தன் வந்தான் (14)

வந்திசையம் பலவாண முதலி நாமம்
வாய்ந்துபுவி மான்சேம வைப்பா யோங்கிச்
செந்தமிழு மிங்கிலிஷந் திருந்தக் கற்றுச்
சீட்டரெலாஞ் சென்னிமிசைச் செங்கை கூப்பி
வந்தனைசெய் தேத்தியிடு மான நீய

மருவியறத் தொகைகளெலாம் வழாம லோம்பிச்
செந்துவர்வாய்ச் சியர்வழிகள் புயக்க லாற்றாச்
செவ்விழுதிர் காளையினிற் றிகழ்ந்தான் மாதோ (15)

மருதநில மன்னவனாய் வைகு மாற்றால்
வச்சிரத்தைத் தாங்குதலால் வேந்த னென்று
கருதுதலாற் கோப்புரப்பாற் றானத் தென்றுங்
களிப்புறலாற் கற்பகச்சார் காணு மாற்றாற்
பொருவரிய புலவர்களைப் போற்ற லான்ற
போகியெனப் புகறலா லாயி ரங்கண்
மருவுதலாற் பொன்னுரத்தா லும்பற் கண்ணே
வைகுதலால் வாசவனாய் வயங்கு நீரான் (16)

கண்டிகையுந் திருநீற்றுப் பொலிவு முண்மைக்
கதியுதவுஞ் சைவவியல் காட்டு மாண்பும்
பண்டிகைப்பு றாவமல பரம ஞானப்
பாவமுத வொழுக்கொழியாப் பவள வாயு
மெண்டிகையு மென்றுநிலா யிலகு சீரு
மிதரமதத் திண்காட்டை யெறியுஞ் சீருந்
தண்டிகையி லுறுஞ்சீரு முறலால் வாய்மைச்
சண்பைமறைப் பிள்ளையெனத் தயங்கு சீரான்.
(17)

வாரிதியின் பாரமிசை வயங்கு மூர்பா
வற்றுறைச்செங் கோனடத்தி மரபு காத்த
சூரியனம் பலவாணத் துரையைத் தந்த
தொன்மரபுக் கொருதீபஞ் சுகுண மேரு
நாரியலில் லறம்புரந்த செல்வ மங்கை

நாயகிசின் னாளின்வா னாடு நண்ணப்
பேரியலன் னவடுணைவ னான சீர்ச்சுப்
பிரமணிய முதலியதன் பின்ன ரம்மா. (18)

தக்கவர்க ளமர்கந்த ரோடைத் தாமோ
தரமுதலி சிறப்புமுற்றத் தழுவி நின்றோன்
நக்கனடி மனத்தமைத்தோன் றந்த மங்கை
நாயகியைத் துவிதீய தார மாக்கொண்
டக்கினிமுன் முறையினில்வேட் டாரு மேத்த
வலர்மயிலு மாயனும்போ ளளவ ளாவி
யொக்கல்களும் பிதிரர்களு முவந்து போற்ற
வோங்குநுகர் வெலாநுகர்ந்தங் குறைந்தா ரன்றே
(19)³

அன்னவர்கள் பன்னெடுநா ளாற்றி வைத்த
வறமுருக்கொண்டெனவுதித்தின்னமுதைத்தேனைக்
கன்னனறுஞ் சுவையைக்கைப் பித்த தீஞ்சொற்
களங்கமிலா மதிவதனக் கார்மென் கூந்த
லன்னநடைச் சிங்கவிடை யார ணங்கை
யருந்தவஞ்செய் தவமாஞ்சின் னாச்சிப்
பொன்னை வன்னிவலஞ் சுழித்தோங்க மணந்தில்
வாழ்வை

மரபுளியோம் பிச்சுகமாய் வாழ்ந்து பெற்ற. (20)

பிரதமபுத் திரன்மயில்வா கனப்பே ரண்ணல்
பிறகற்றரு ளம்பலக்கோன் பிரபு வாஞ்சுப்
பிரமணியன் றிகழ்வள்ளி யம்மை கோலப்
பெய்வளைத்தோட் கதிராசி பிரச மானு
மிரதமொழிச் சேதுமயி லுடலா றுக்கு

மின்னுயிரொன் றோவென்ன வெவரும் வாழ்த்துச்
சரதநிறை பொறையிரக்கந் தருமந் தானஞ்
சைவநெறி யெலாந்தழைக்கத் தகவின் வாழ்ந்தார்
(21)

ஆதியுறு முதலிமா ரிருவ ருக்கு
மருகருக னாகியவம் பலவா ணக்கோன்
மாதரசி பருவதவர்த் தனிமா செல்வ
மகபதிசுப் பிரமணிய வள்ள றந்த
பேதையைவேட் டிருமகளிர்த் தந்தா னன்னோர்
பெயர்மங்கை நாயகிப்பொன் பிறங்கும் பங்க
சாதழுகக் கதிராசித் தைய லென்பார்
தம்முயிரி னெவ்வுயிருந் தாங்கு நீரார். (22)

குலத்தளவோ வுற்றவெழி லளவு மாகுங்
குணமென்னக் கூரியர்கள் குறித்துச் சொற்ற
நலத்தளவுக் கிசைந்திடுமேற் கோளா நின்ற
நாரியர்க ளிவர்பாற்றொன் காட்டொட் டுற்ற
நிலத்தளவு நினைப்பளவா மற்றே சமர்ந்த
நிதியளவு மிதுமுன்னா ணிரப்பு நோன்மைப்
பலத்தளவே யெனவெடுத்துப் பகர்வ தன்றிப்
பங்கயற்கும் பிறிதுரைக்கப் படுவ தின்றே. (23)

நிதித்திறமுங் குலத்திறமும் வரிசை யானை
நிலத்திறமு மினத்திறமு நீடுஞ் சீர்த்தித்
துதித்திறமு முதலாய வுலகக் காட்சித்
தோற்றமெனத் துணிந்துபெருந் தொண்டர் போலக்
கதித்திறநன் குறவிரிக்குஞ் சைவா சாரக்

கட்டளையா யாங்குரைத்த கடன்முற் றோம்பும்
விதித்திறமொன் றேயுயிரை வீட்டி லேற்று
மேதகைத்தென் றொழுகுமிந்த மின்னார் தம்மில்
(24)

வயலடுத்த வுடுப்பிட்டி மன்னன் சைவ
மணிமணிய வுத்தியோக மரபிற் காத்தோன்
புயலடுத்த துணைக்கரத்தான் சிவன்றாட் பூசை
பூண்டசிதம் பரநாதப் புனித வள்ளல்
இயலடுத்த புதர்பனுவற் கியைந்த சுத்த
வில்லத்தை விளக்கின்றி யிலங்க வைத்துச்
செயலடுத்த தெலாந்திருந்துங் கற்பிற் செல்வத்
தேவியெழில் வேதவனத் தெரிவை யோடும் (25)

கந்தவனத் தறுமுகனைக் கடையோன் கண்ணிற்
காரிருளைத் தேய்த்தவருட் கடலை வேற்கைச்
சுந்தரனை யடிவணங்கிப் புரிந்த ரோன்பே
தூலவடி வுற்றன்ன தொற்றத் தாளைச்
செந்திருவுங் கொஞ்சமுகச் செவ்வி யாளைச்
சீலநிறை வள்ளியம்மைச் செல்வ மானை
மந்திரியை நிகர்செல்வ னவாலிச் சைவ
மணிமயில்வா கனமுதலி மணந்தான் நீமுன் (26)

காலநெடு நாட்புரிந்த தவமுஞ் சைவ
சமயமுமா யொருவடிவந் தாங்குற் றன்னான்
கோலமுள மும்விழியும் புய்க்க லாகாக்
குமாரகு ரியமுதலி கொற்ற மன்னர்
சீலமுறுஞ் சாதுசன சங்க நெஞ்சிற்

சீரத்தினில்வீற் றிருக்குமிருஞ் சீர்த்தி யாளன்
ஞாலமயின் முகத்திலக மான மங்கை
நாயகியை மணம்புணர்ந்து நன்னர் வாழ்ந்தான் (27)

மணியழுத்துக் குமாரசூ ரியமா ராசன்
வாய்ந்தசிவ குமாரசூ ரியன்கோ மன்ற
நணியசர வணமுத்து முதலி வேட்ட
நவமணிப்பூ ணொளிர்தங்க நறைக்க டம்பற்
பணியுமிரும் பத்தியமையி னிறைந்த பொன்னம்
பாவைவள்ளி யம்மைகுணப் பால வான
வணியணியுஞ் சதாசிவகு மார சூரிய
னருந்தவத்தி னிவர்பயந்த வன்பார் மக்கள் (28)

நல்யாழைப் பழித்தமொழி யம்மை தெல்லி
நாரிதனைப் பிறகற்றரு ளம்ப லக்கோன்
கல்யாணம் புரிந்திசையம் பலவா ணச்சீர்க்
காளைதிகழ் ராசரத் தினத்தைத் தந்தான்
தொல்யாக பதிமனைநேர் வள்ளி யம்மைத்
தோகையைச்சுப் பிரமணியன் றோய்ந்து கந்தன்
சொல்யாவும் படித்தவனை நிதழு மேத்தித்
தொழுஞ்சிவசுப்பிரமணியச் சுதனைத் தந்தான்.
(29)

வள்ளியம்மைக் குயிலைழுத்துக் குமாரன் றந்த
வாகைவயித் தியலிங்கன் மார்பில் வேட்டுத்
தெள்ளியசீர் மக்களொரு மீவர்த் தந்தான்
செந்துவர்வாயக் கதிராசிச் செல்வ மானைத்
தள்ளருஞ்சீ லம்படைத்த வநுசன் றாமோ

தரவள்ள லக்கினிமுன் றழுவிச் செய்ய
வள்ளியசீ ரிருமைந்தர்த் தந்தான் காமன்
வயங்கிடுசீர்ச் சாமனென வழுத்து நீரார். (30)

நுதலிளைய மதிநிகருஞ் சேது வென்ன
நோக்கருஞ்சீர் படைத்தாளை மணந்து தாஞ்சொ
லுதலிலொரு தவறுமிலா மேன்மை சான்ற
வொருழுவர் மக்கடமை யுவந்து தந்தான்
கதலிபலா மாத்தெங்கு கந்தி கன்னற்
காடுகிளர் நவாலியூர் நாகை நாத
முதலிநுவ ரெலியாவிற் சீறாப்புவான
முதல்வனிரும் பட்டமெலாம் முறையிற் பெற்றோன்.
(31)

மாணிக்க மாமயில்வா கனக்கோன் பத்தி
வழாத்திலக வதியென்ன வழங்குஞ் சோதி
யாணிப்பொன் னைத்தழுவ வவள்பின் வந்த
வாரணங்கு வள்ளியம்மை யனத்தைக் கஞ்சப்
பாணிச்செவ் வேற்பெருமான் பதத்தி லன்பு
பழத்திடுமம் பலவாணப் பிறகற்றர் வேட்டான்
ஆணிற்கண் ணன்மயில்வா கனக்கே ளெல்லா
மருந்தவத்திற் சைவர்செல்வ ராயி னாரே. (32)

முத்தமிழ்ப்பண் டிதன்புகழ்ச்சே னாதி ராச
முதலிவழி வந்தருள்கந் தைய நாம
வித்தகன்மெய்த் தவத்துதித்த நெல்லை நாத
விதரணன்பின் னிளவலிரு வாலை வேந்தன்
சித்தமுதற் கரணமொன்றுந் திரிபில் லாத

சீலமலி நாகைலிங்கச் செல்வன் சைவ
பத்திபழுத் திட்டபடு தரச்சீ மாட்டி
பருவதவர்த் தனியையுளப் பரிவின் வேட்டான்.
(33)

நங்கையிவட் கிளையசிவக் கொழுந்தை நாகை
நாதமுத லிச்செல்வ னயந்து தந்த
துங்கமறு சேனாதி ராசன் வேட்டான்
ஹான்மைதிக ணாத்தூணாந் தொடர்பினன்னோன்
றங்கைதைய னாயகியையு யத்வக் கேற்றாஞ்
சாந்தரத்ந மாமயில்வா கனக்கோன் வேட்டான்
மங்கையிவட் குற்றிடும்பின் னிளவ லாகி
வந்தமைந்தன் கனகநா யகன்றான் மாதோ (34)

சிறந்திடுமம் பலவாண முதலி செல்வத்
தேவிவள்ளி யம்மைதன்பாற் சேர்ந்து நின்று
பிறந்தவளத் தவர்மாண்பு தெரிந்த வாறு
பேசப்பட் டதுசுகத்தை நல்கி யென்று
மறந்துமொரு தீமைகளுஞ் செய்யா தெந்த
மன்னுயிர்க்கு நன்மைகளே வழாம லாற்றி
யிறந்தமயில் வாகனமா ராஜராஜ
னியல்புசில வெடுத்திசைக்கப் படுவ திப்பால்
(35)

மேதினியை யாண்டுசெங்கோன் மேன்மை பூண்ட
விக்றோறி யாநாம வியன்சீ மாட்டி
மாதரசி சங்கமுதற் சங்க மெல்லா
மல்கிமயில் வாகனமா ராசன் சீர்த்தி

சாதுசன சங்கமுறுஞ் சைவ சங்கந்
 தமிழ்வளரும் பெரியதலைச் சங்க மெட்டு
 மாதிரமுங் கொழுந்துவிட் டோடித் தொல்லை
 வானவர்சங் கந்தோறும் வளர்ந்த தம்மா (36)

காவலர்க டருமுழக்கு முத்தி யோகக்
 கடன்பரித்தோர் தருமுழக்குங் கலங்கும்வெந்நோய்
 ஓவலர்க டருமுழக்கும் விரதம் பூண்ட
 வுத்தமர்க டருமுழக்கும் விருந்துக் கெய்து
 மாவலர்க டருமுழக்கும் விருத்தர் பால
 ரத்தகர்க ளநாதர்தரு முழக்கு மான்ற
 பாவலர்க டருமுழக்கும் பரவை யேழிற்
 படுமுழக்கைவிழுங்கியெழும்பலமன்றத்தான் (37)

வீட்டுக்கு நிலமமையா தெனயான் கேட்ப
 விரைந்தநுச ளொடுவினவி விழைந்தந் நாளே
 தீட்டித்தந் தருளியதா தாவை யெய்த்தோர்
 சேமவைப்பைப் புருஷரத் தினத்தைப் பல்வே
 றேட்டுக்கு மடங்காத விசைமை யானை
 யின்பமயில் வாகனரா சனையிம் மக்கட்
 கூட்டுக்கு ளுதித்ததெய் வத்தை யின்னுங்
 குளிர்முகங்கண் டிடுவேமோ குவலையத்தே (38)

தன்மக்க டம்பியர்க கடங்கை மார்கள்
 சகலனருண் மக்கள்சந் ததழு மொன்றித்
 தன்மக்க ணுளநிறுத்தித் தளர்ந்து ளோரைத்
 தாங்கித்தொன் னிலையொன்றுந் தணந்தி டாமன்
 மன்மக்கள் போற்செல்வ வாழ்வின் வைக

வைத்தமயில் வாகனமா தவனை மேலெச்
சென்மக்கட் டிருமுகங்கண் டல்ல லெல்லாஞ்
சீரியநன் மொழிகேட்டுத் திகழு வோமே. (39)

பின்னவர்மக் களைத்தனது மக்கள் போலப்
பேணிநிதஞ் செய்வதெலாம் பிறழா தாற்றி
யன்னவர்கள் பாகமெலா மவர்பா லாக்கி
யரிட்டவினை விழிக்குமணி யொன்றே போல
நன்னலமார் மருகரொடெல் லாரும் வைக
நம்பிமயில் வாகனமால் செய்த தெல்லா
மென்னருக்கு மிதமாஞ்சோ தரர்க்கு வஞ்ச
மியற்றிடும்வன் கணருளத்தி லெழும்புந் தீயே
(40)

தென்னிலங்கைத் தீவினுக்கோர் தீப மென்கோ
தெளிதருசஞ் சீவியென்கோ செந்தே னென்கோ
மன்னர்முடி மணியென்கோ தரும தான
மாளிகையென் கோசுகுண வடவெற் பென்கோ
புன்னெறியி லாக்கருணைப் புணரி யென்கோ
போதருமோக் குஞ்சுகந்த புட்ப மென்கோ
சொன்னதரு வென்கோமெய்ச் சுரபி யென்கோ
துங்கமயில் வாகனமா துரையைத் தானே. (41)

ஊரெல்லா முறைபவர்க ளொருங்கு தங்க
ளுள்ளத்து நயனத்து மொழிவு றாமற்
பேரெல்லாம் பெறுமயில்வா கனச்சீர்த் தெய்வப்
பிள்ளைதிரு முகங்காட்டிப் பேசி யின்சொற்
சீரெல்லாந் திரியாமற் றிகழ்மி னென்று

தேற்றியன வரதநம்பாற் செல்வ தோரா
தாரெல்லா மழுக்காறு தூண்டத் தூண்ட
வன்னவனைத் துஞ்சினனென் றறைந்திட்டாரே (42)

விரிந்தமனை யிதுதொன்று தொட்டெம் முன்னோர்
மேதகைய விளைவினா லன்ன தானம்
புரிந்ததின்மெய்க் கிளைவளமு மெழிலுஞ் செல்வப்
பொற்றைகளு நாடோறும் பொலிந்த பொற்பாற்
பரிந்ததனைச் செய்தியென்ற மாம னாமம்
பலவாணத் துரையுட்கோள் பழுது றாம
லரிந்தமனின் னிகர்கதிரா சிப்பெண் ணோடு
மநவரத மன்னமிட்டுண் ணருத்திச் செல்வன் (43)

மருமகனைக் கொழும்புக்குய்த் துதையத் துண்ணு
மதுரவுணா வுண்டுவாய் பூசி மெய்யிற்
றெருமரலி னாசனத்தின் வைகிக் கண்ணிற்
றிமிரமடை யாமலைம்மேற் செறிந்த டாம
லொருமனமா யுறங்குபவர் போலு றங்க
வுள்ளுயிர்கா யத்தினைவிட் டோடிற் றம்மா
தருமவகை புரிந்ததிறங் காண்மின் காண்மின்
றனந்தொகுத்துக்கரந்து வைக்குந்தறுகணீரே
(44)

நோக்கமவை யொன்றினையே நோக்கல் போற்றன்
னூலிடைமா னுந்தானு நுவலச் சற்றும்
வாக்கிலமை யாத்தரும வகைமுற் றோம்பும்
வள்ளலிவன் வயினென்றும் வைக லின்றி

யாக்கமெலாந் தீவழிக்கே யாக்கு முள்ளத்
 தாற்குருட ரகங்களினு மசைத லாற்செம்
 பூக்கமலை யைச்சினந்து புவியி னீறாய்ப்
 பொன்றுகெனவைவர்துண்ணுற்பொருடேர்ந்தாரே
 (45)

வீட்டிற்றா னிலாவமையம் பசியி னெய்த்தோர்
 மேவிடினு முனிந்துபுறம் விடாம லுண்டி
 யூட்டிடவும் விரதமனுட் டிப்போ ரெப்போ
 துற்றிடினு மப்போதங் குண்ண வுள்ளம்
 வேட்டவுண வீந்திடவும் வயாநல் லார்கள்
 விருத்தர்சிசுக் கட்கமையம் விதியா துண்டி
 வாட்டமற வுதவிடவு முமக்க டைத்த
 வண்ணமெனப் பாசகரை வைத்த நீரான் (46)

மெய்யறிஞர் மகன்றந்தைக் காற்று மென்ற
 விதிக்கெடுத்துக் காட்டிவனே யென்று மேதைச்
 செய்யரவர் புகழநின்ற தொன்றோ வன்னோன்
 சிறுவரிளை யார்மக்க டெரிந்தவ் வாறு
 வையமதித் திடநிற்பக் கண்டு மேனோர்
 மக்களையு முகமனாய் வந்த வாறு
 பொய்யுரைத்து நமரங்கா ணாங்கள் பட்ட
 புன்மையெலா மின்றளவிற் பொன்றிற்றன்றே (47)

கங்கைமர புலகுற்ற காலந் தொட்டுக்
 கலப்பொன்று மில்லாமற் கடியப் பட்ட
 பங்கமுறு புலாலுண்டல் கள்ளு மாந்தல்
 பரசமயப் படுகுழியிற் பதறி வீழ்தல்

அங்கிநிகர் மிடிவெதுப்பி லல்ல லெய்த
 லருட்பரம னடிமறந்த லாதி யில்லாத்
 துங்கமுறு கிளைக்குலா சலங்கள் சூழச்
 சொன்னகிரி யெனநடுவிற் றுலங்கி நின்றோன்.
 (48)

நீதிதிகழ் பிதாமகன்போல் மருந்து நோய்க்கு
 நிதமெளிதிற் றந்துணவு நெறியி னல்கி
 மாதரும நிற்கநிலங் கல்லா ரிக்கு
 வரைந்துதவி வகுத்துமா ணாக்கர் பல்லோ
 ரோதியிட வூக்கிநில மில்லார்க் கன்பி
 னுதவியில்ல மாதுலருக் குஞற்றி யீந்த
 மேதகைய தயாநிதிக்கு விளிவு சூழ்ந்த
 விதிக்கொடியார் வினைக்கொடியார்க் கென்செய்வாரே
 (49)

ஏற்றமுறு மன்பினர்க ளெனினு மன்ன
 திலாதவர்க ளெனினுந்தன் னில்லுற் றுட்கோள்
 சாற்றமுன முகத்திற்றண் ணளிமீ தூரத்
 தக்கவுண வூட்டுவதுந் தழலின் வெம்மை
 யாற்றுகருப் பினிலுமவ்வா றாற்று மாறு
 மடுத்தடுத்து வந்திடினு மொருநாட் போலப்
 போற்றுவதுந் தகைவாரைக் கடியு மாறும்
 பொருந்தியது சிறப்பாவிப் புனித னார்க்கே. (50)

நிலத்தினாற் கல்வியினா னிதியா னீடு
 நீதியினா லாணையினா னிமிர்ந்த யாக்கை

வலத்தினா லிடையினுமிங் குயர்ந்தா ருண்டு
வயங்குமயில் வாகனமா ராசன் போலக்
குலத்தினா லுயர்வதொல்லா திதனோ டாதி
கொண்டதிற மத்தனையுங் கூடி நின்ற
நலத்தினாற் றானிவனை நரருக் கெல்லா
நாயகனென் றுலகமெலா நவிலு மாறே. (51)

வள்ளலிவன் மரபிடைநல் வதுவை வேண்டி
வரம்பறுநா ளெத்தனைவான் செல்வர் பல்வே
றெள்ளரிய பணிசெய்து மியலா வாறிங்
கியாரறியா ரினித்தவங்கள் செய்து மைந்தர்க்
கொள்ளினுங்கோற் றொடிமின்னார்க்கொளலொல் லாது
கூர்தவங்கள் கன்னெடுநாட் குறித்துச் செய்துந்
தெள்ளியசீ ரும்பரவர் சேர்வ ரென்று
செப்பிடினு மொருவாறு செப்ப லாமே. (52)

சங்கரியங் கைவடரலிற் றோன்றி யீசன்
சடையமர்ந்தோ ரரசனருந் தவத்திங் குற்றுப்
பங்கமுறும் பவவிருளைப் பாற்றித் தெய்வப்
பதிகடொறு மிருந்தபா கீர திப்பேர்க்
கங்கையைவே ளாளர்குலத் தலையென் றோர்கள்
கழறிலரே னையர்க்குலத் தலைசொற் றாலுந்
துங்கமயில் வாகனவே ளுதித்த கங்கைத்
தூய்மைமுத லியவங்கண் சூழ்ந்தி டாவே. (53)

பன்முறையும் புணர்த்திவைத்த விடரா மாழிப்
படரொன்று மடையாது பாது காத்த

நன்முறைகண் டோதண்ட முறவொட் டாது
 நடுவிளங்க மதிகொளுத்தி நவையிற் நீர்த்த
 முன்முறைகண் டோர்மெலியர் வலிய ரானோர்
 முகம்புடைத்துக் கண்ணீர்முந் நீரின் முழ்கி
 மன்முறைமுற் றுணர்ந்தவள்ள லிவற்கா மக்கண்
 மனைமுதலோ ரினும்பெரிது மாயு மாறே. (54)

கடைபோகச் செல்வநுகர்ந் தவரில் லென்று
 கற்றவர்கள் வடித்தெடுத்துக் காட்டு மாறு
 தடைபோகு மெனத்துணிவா ரில்லை யேனுந்
 தண்பணைக டொறுமயிலைச் சாலந் துள்ளி
 மடைபோகும் புனலின்ட விடுங்கோப் பாயில்
 வாழ்மயில்வா கனனுமவன் மரபிற் றொன்னா
 னடைபோகு முன்னவரு மதற்கு மாறாய்
 நண்ணியதை ஞானிகளு நயப்பர் மாதோ. (55)

மாத்தழன்முன் மங்கலநாண் பூட்டி டாமன்
 மணத்தலயன் மனைப்புகுதன் மறுகி னிற்றல்
 கூத்துவிழாக் கூட்டமங் காடிக் கேகல்
 குனிதருழிப் பெய்திடமுன் கோயிற் கேகல்
 பூத்ததினம் புறத்துலவல் புனலா டாது
 புனிதவுடை யுடாதுநீ றிடாது தேவை
 யேத்தியிடா தட்டில்வினைக் கேக லின்ன
 வென்றுமிவன் குலமடவார்க் கில்லாப் பண்பே.
 (56)

குருவான மெய்கண்டார் சேக்கி ழார்மெய்க்
 குணத்தொண்டத் தொகைப்பட்ட வொருபன் முவர்

திருவாரும் வெண்ணெய்நல்லூர்ச் சடையன் நீயிற்
 செட்டிக்கா யுயிரிழந்த வெழுப தின்மா
 தருவாரு நிழலுவணைத் தலைவர் காகத்
 தரையினட்ட தகையவனுங் கோப்பா யுற்ற
 பொருவாரில் லாமயில்வா கனனும் வந்த
 புனிதகுல மொன்றானாற் புகழ்வே றுண்டோ

(57)

தன்னிலைமை பரிக்கமக்க ளனுர் மக்கள்
 சார்ந்தமரு மக்களுளர் தக்கா ரென்று
 மன்னியமெய்ப் புகழுடம்மை காட்டிப் பூத
 மயலுடம்பு தனைவிட்டு வண்மை சார்ந்த
 நன்னயமார் சீவலோக நாடிச் சென்றா
 னம்பிமயில் வாகனவே னமரங் காணீ
 ரின்னலுநீர் பிறந்தவர்க ளிறக்கை திண்ண
 மிறையொருவ னல்லான்மற் றிறவார் யாரே. (58)

மண்ணவர்கண் மிணமயில்வா கனமா ராசன்
 மாத்தருமம் விடாத்துணையாய் வழிமுன் போதப்
 பண்ணணையுந் தெய்வவருட் பாடற் செந்தேன்
 பராநந்த மூட்டிடமெய்ப் பத்தர் பாங்குற்
 றுண்ணசையி னரகரசம் போவென் றங்கை
 யுயர்சிரத்தி லிருத்தவிசை யுடம்மை நாட்டி
 விண்ணவர்க ளெலாம்பரவ விமல லோக
 மேவினா னினிவரவு மோவி னானே. (59)

எண்சீர் விருத்தம்

மங்கைநா யகிக்குத் தங்கைமா தரசா
மருவுற்ற கதிராகிச் சசியா மானைத்
துங்கமயில் வாகனவேள் வேட்டுத் தன்பேர்
தொடர்ந்தத் துறக்கொண்ட துரைமா ணிக்கம்
மங்கலரத் தினமுத்தா மைந்த ரோடு
வடவுடுநேர் பறுவதவர்த் தனிச்செய் யாளைச்
செங்கைதங்க வளைக்கணிசெய் சிவக்கொ முந்தைத்
திருத்தியமெய்த்தவத்துதவிச் சிறந்தான்மன்னோ
(60)

ஏதிலார் சிறப்பினமுக் கறல்யார்க் கேனு
மீந்ததனைப் புறத்திசைத்த விரப்போர்க் காய்த
லேதிலார் மங்கையர்கற் பழித்த லெய்த்த
வெளியவருக் கிடரிழைத்த லினத்தை நீத்த
லேதிலார் பொருள்புணர்ப்பிற் கவர்த நீமைக்
கெலாமுதலாம் பரிதான மேற்றல் பொய்யோ
டேதிலார் வசையுரைத்தன் முதலா நீங்கி
யிலகிடுஞ்சற் சனசங்கத் திறைவ னானான்
(61)

யாமேதொன் மரபுதித்தோ மேவ லோரு
மெய்துகின்றா ரரசர்மதிப் பெல்லா முற்றோந்
தோமேது மிலோமென்று புணர்ப்பி னீட்டித்
தொகுத்தநிதிச் செருக்காற்றந் தொன்மைப்புன்மை
யாமேது மறந்துமனம் போலக் கண்ணு
மறவிருண்ட நரக்கடிக ளாடற் கஞ்சிக்

கோமேனல் லவர்கடலை குனிக்க வோமெய்க்
குலக்கொழுந்து பரலோகங் குடியொண் டானே
(62)

சேய்மைக்கண் ணுறைவோ ருள்ளுநில வாழ்வோர்
செல்வர்குலத் தினரென்னுந் தரத்தர் யாரும்
வாய்மைக்கண் ணுறுமயில்வா கனமா ராசன்
மனையிலுள்ள ருண்ணாரென்று வழங்கு வாரார்
பாய்மைக்கல் லோலவுந்திப் படியி னல்லோர்
படுதரசிந் தாமணிவாய்ப் பகரு மின்னோன்
றாய்மைக்க ணிறைந்திடினும் பிறர்தம் வீட்டிற்
றுய்த்தசொல்லே யுலகினிலாச் ..... (63)

உன்னிடுஞ்சீ ரிருவாலை கோப்பாய் கந்த
ரோடைசுன்னை யுடுவிலுப் பிட்டி யூரின்
மன்னியதன் காணிகளில் வைகு மாக்கள்
வழுக்களியற் றிடினுமதி கொளுத்தி மாற்றி
யின்னலுற வவரையெழுப் பாம லெவ்வெவ்
விடர்ப்பிணியுற் றாலுமவைக் கியல வாற்றி
யன்னவர்க ளிணங்கியிறை யீப வற்றை
யலமலமென் றேற்குமரு ளாழி யன்னான். (64)

இந்திரன்மண் ணிலம்புரந்த விறைவ ரில்லத்
தேந்திழையா ரோடுபட்ட விழிபுங் கேட்டுச்
சந்தவட மேருநிகர் தனத்து வாழ்ந்த
சால்பினர்கள் பட்டபெருந் தளர்வுந் தெர்ந்தோ
மந்தமயில் வாகனமா லிருங்கு லத்தி
லிருந்தவர்க ளிருக்கின்றோ ரினைந்தொற் கத்தாற்

றந்தமுடன் மெலிந்தோர்கள் சைவா சாரந்
தணந்தவர்க ளிவரெனவார் சாற்று வாரே. (65)

எய்துநிதி பெறாதுமஸ் திறாத்து வாகி
டிஸ்தறிக்கம் மிற்றிக்கங்க மாகித் தீமை
செய்துமலுந் துட்டரைநிக் கிரகஞ் செய்து
சிட்டபரி பாலனத்திற் சித்தந் தேறி
மெய்தமுவு நட்டவர்பான் மேவு மல்லல்
விலக்குபுநட் டுப்புறத்து வியர்க்கும் வெய்யோர்
கைதவநச் சுப்பகைமை வெளிவிட் டென்றுங்
கனவினிலுங்களித்தொழுகுங் காட்சித்தாயோன் (66)

பாட்டனவன் சேட்டனிவர் நடுவில் வந்த
பைந்தொடிதந் தருண்மைந்த னவன்கொ முந்தன்
வாட்டனுவோர் நான்மைக்கு முயிரொன் றாகி
வாழ்ந்ததிறத் தோமயில்வா கனக்கோன் றன்னை
வீட்டளியா ரிளையவரோ டொன்றி வாழ்ந்த
வியல்பினவர் தருமக்க டனாது மக்கள்
வாட்டமறு மருமக்க ளொன்றி வாழ
வைத்தநிலை வியவாவித் தகர்கள் யாரே (67)

கற்றவர்க ளில்லியற்குக் காட்டு நோற்குங்
கற்புக்கு மொருபெருங்கட் டளையாய் நின்று
முற்றவிருந் தண்ணளிமொய்த் தொழுகுஞ் செய்ய
முகக்கதிரா சிச்செல்வ விழுச்சீர்க் கண்டப்
பொற்றனிமங் கலத்திருநாள் போன வாறு
புவிமயின்மங் கலநாணும் போகா வண்ண

மற்றவனின் னுயிர்மக்கள் பின்னோர் மக்கண்
மருமக்கள் புரப்பதுதொல் வழிமாண் பன்றோ

(68)

கலித்துறை

சிங்கார மாதியெ லாமொத்த கொண்கரைத் தேவியரை
யங்கார ணன்மலர்க் கையாற் படைத்த வரும்பயில்வா
பைங்காவி மாலை மயில்வா கனனைமெய்ப்

பன்னிமின்னை

யிங்காரு மேத்தப் படைத்தானென் றாற்சங்கை

யார்சொல்வரே. (69)

அம்பல வாண முதலி முதன்மைந்த னாமிவ்வண்ண
னம்பல வாணத் துரைமரு மான்கலை யாய்ந்தவரு
ளம்பபல வாண முதலிதன் பேர னவனைத்தந்த
வம்பல வாண முதலி மரபுக்கொ ராதித்தனே. (70)

முத்துக் குமார னிருமைந்த ருங்குல முற்பலவு
மொத்துப் பொலிந்தன ரேனு மவர்தம்

முயர்வென்னையோ

சீத்தத் திரிபு தவிர்மயில் வாகனச் செல்வனுக்கு
மைத்துன ரானவன் றேபல தோற்றமு மன்னினரே. (71)

எத்தனை தான்பட்ட மாநாகை நாத விறைபெறினு
மத்தனை பட்டமும் பட்டங்க ளோவிவ் வருமைத்துரை
வித்தகர் போற்று மயில்வா கனச்செல்வ வேந்தனுக்கு
மைத்துன னாகிய பட்டத்தி னால்வந்த மாண்புகளே.

(72)

மெலியார்க ளெங்கு மிடர்க்குட் படாமல்

விலக்கிவைத்து

வலியார்வலிய கடுந்தண்ட மெய்தவொட் டாவகை

மாற்றியுளஞ்

சலியா வகைநெறி போதித்துக் காத்த தயாநிதியார்

கலியா ருலகின் மயில்வா கனற்குக் கடுப்பெவரே. (73)

வெண்பா

மயில்வா கனச்சீமான் மாய்ந்ததென்னார் வானில்

வெயில்வா னவன்றான் விளிந்தின் - றயில்வாய

சூலக் கரத்தரனார் தொல்லுலகுற் றானென்றார்

சாலக்கற் றாரெடுத்துத் தாம். (74)

கம்பன் முதலோர் கவிக்கு மளவுபடா

தும்ப ருறுவ துணர்ந்துமுந்தி - யம்புவியாள்

சீலமயில் வாகனமால் சீரிசைக்க நான்மழலைப்

பாலருமே யேயென்பார் பார்த்து (75)

மாராசன் கோப்பாயில் வாழ்ந்தமயில் வாகனச்சீர்ப்

பேராளன் மாட்சிப் பிரபந்த - நீராருங்

கும்பக் குறியோன் குரவனுக்காட் பட்டசிவ

சம்புப் புலவனுரைத் தான். (76)

கண்ணுஞ் சவுமியசிங் கத்திருபான் காரிபிற்பா

லெண்ணியிடும் பஞ்சமியில் யார்க்குமிதம் - பண்ணுமயில்

வாகனமா ராசன் வரம்பிலின்பம் வாய்ந்தசிவ

லோகமுற்றான் பூவாழ் வொழித்து. (77)

கலித்துறை

தோற்ற முதலிய வெல்லாத் திறத்தினுள்

சோர்வொன்றின்றிச்

சாற்றிடி னீன்றவர் தாங்க ளிதரே தரவணிக்கிங்
கேற்ற விலக்கிய மானார்கண் மைந்த னிவனுமன்னோர்
மேற்றக நோற்ற தவத்திறங் காட்டிய வித்தகனே. (78)

இறந்தா வெரையு மில்லாப் புகழ்ச்சி யெடுத்துக்கவித்
திறந்தா னுரைத்தத னாலீது மற்றெனச் செப்புவரே
யறந்தா னுருக்கொண் டனமயில் வாகன

வண்ணன்மெய்ச்சீர்

துறந்தாரு மேத்துவர் நாஞ்சொலிற் பொய்யெனச்
சொல்லுவரே. (79)

- முற்றிற்று -

பருத்தித்துறைக் கலித்துறை

வல்வைக் கலித்துறை

கோவிற் சிறப்பு மடச்சிறப் போடை குளச்சிறப்புக்
காவிற் சிறப்புப் புராணச் சிறப்புக் கனிந்தவருட்
பாவிற் சிறப்புவெண் ணீற்றுச் சிறப்பிசைப் பண்சிறப்பாற்
பூவிற் சிறப்புமுற் றும்வல்வை யூரிற் பொலிந்தனவே. (1)

கலச்செல்வம் வாணிகச் செல்வங் கொடைச்செல்வங்
காணிச்செல்வஞ்
சலச்செல்வந் தான தருமச்செல் வங்கல்விச்
சாலைச்செல்வங்
குலச்செல்வ மக்கண் மனைச்செல்வஞ் சீர்ச்செல்வங்
கொண்டதபோ
பலச்செல்வ மாய்வல்வை யூருக்கு முற்றும்
பலித்தனவே. (2)

மருத்துவ சாலைதண் ணீர்ப்பந்த ரானிரை வைப்புநிரைத்
தருத்திகழ் நீழல் வழியா வணமன்ன சத்திரநோய்
விருத்த ரநாதர் பிணியினர் சாலை மிகக்குழுமக்
கருத்தொடு கண்புய்க்க லாதுறும் வல்வைக் கடிநகர்க்கே
(3)

கந்த வனநடு வாம்பருத் தித்துறை காணுங்கிழக்
கந்த ணலர்ப்பொழில் வல்வை குடக்கி லணிவிளைத்துச்
சிந்துவின் றென்கரைப் பாலுற்ற முன்றுமெய்ச் சீர்பயக்கு
மிந்த வகைநய மேனையெந் நாட்டி லிசைந்ததுவே. (4)

முற்றத்தி னந்தின மூர்ந்திடும் வல்வை முதுநகர்வாழ்
கொற்றக் குருகுல மாக்க ளிருஞ்சபை கூட்டியிட
ரற்றத் தியற்றிய நன்றி மிகப்பெரி தம்புவியிற்
சுற்றத்தி லிங்கிவ ரேநமக் குற்ற துணைவர்களே. (5)

நீதி மரபிற் றிருத்தொண்ட ரோடு நிகரும்பத்திச்
சோதி மலர்முகச் சீர்வேங்க டாசலத் துங்கவள்ளல்
பாதி மதிச்சடை யான்றேவி யோடு பயிலத்தந்த
சேதிம மொன்றமை யும் வல்வைச் சீரைத்தெரித்திடவே
(6)

விண்ணியல் செல்வத்தின் மண்ணியில் செல்வ
மிதக்கத்துய்த்த
புண்ணிய சீலத் திருவேங் கடாசலப் பூபன்வந்து
நண்ணிய வான்குலத் தார்வாமும் வல்வை நகரின்னூங்
கெண்ணியல் போக நகர்வேறிங் கியாவ திசைத்திடவே
(7)

நாணாளுஞ் செந்தமிழ் வாணருக் கேற்பன நல்கியிசை
பூணா வணிந்து சிவபத்தி யேறிப் பொறைமுதல
கோணா தணிந்து தருமமன் றாகிக் குலவியிடு
மாணா வுலோபரைக் காணாத வல்வை வள நகரே(8)

கார்க்காமர் கண்டத்து நம்வயித் யேசர் கருணையினாற்
நீர்க்கா யுளுமிட்ட சித்தியு மெய்திச் செறிந்தருள
நீர்க்கா லெலாழுத்தச் சங்கின மூர்ந்து நிறைந்தவல்வை
யூர்க்கா வலர்வைகி லெங்களுக் கேபெரி தூதியமே(9)

- முற்றுற்று -

பருத்தித்துறைக் கலித்துறை

ஆறு வதனப் பிரானன்பர்க் கெய்ப்பில்வைப் பன்னவன்வா
னேறு மதிற்பருத் தித்துறைச் செல்வ ரிதயம்புக்கு
வீறு மகிழ்வி னெனைக்காக்க வூக்கிய வித்தகமாத்
தேறு வதற்கிட மானதன் னார்செய்த செவ்விகளே. (1)

சங்க வளம்பிர சங்க வளங்கல்விச் சாலைவளந்
தங்க வளம்வண் கொடைவளந் தான தருமவளம்
வங்க வளம்பன் நிலவளம் பூந்திரு வாழுமனைத்
துங்க வளம்வள முற்றும் பருத்தித் துறைக்கண்ணவே. (2)

மன்னவர் மன்றமு முல்கு பொருட்குவை வைப்பும்பல்லூர்த்
தன்னு நிகழ்ச்சி யுடனுடன் நெற்றிடுந் துங்கவைப்பும்
பொன்னணி யாடை யரிசிநெல் லாதி பொலிந்தவைப்பு
மின்னவு மன்னிய பன்னற் றுறைக்க னெனவையிலவே. (3)

விருத்தரைப் பாலரை வான்கவி வாணரை மெய்த்தவரை
யருத்தியிற் காத்திடுங் கூவல் குளமட மாலயங்க
டிருத்து மருத்துவச் சாலைதண் ணீர்ப்பந்தல் சேர்வித்திடும்
பருத்தித் துறைப்புரு டோத்தமர் தேக்கிய பாக்கியமே. (4)

அருந்துதிக் கற்பி னரிலைய ரோடில் லறத்திலென்றும்
பெருந்துதி மேவர வாழ்ந்தருட் டெய்வம் பீதிரொக்கல்
விருந்து பசுமட வார்பிணி யாளர்கள் வேதியரைத்
திருந்துறக் காப்பர் பருத்தித் துறைப்பெருஞ் செல்வர்களே. (5)

கனமே றியதுரைத் தட்டுறத் தாழுங் கணக்கிலென்றுந்
தனமேறத் தாழுவ ருதிய வாணிகச் சால்பின்மிக்கார்
தினமே றியதுதி மன்னவர் பாற்பெற்ற சீர்ப்பட்டத்தார்
மனமே றியதயை யார்பருத் தித்துறை வாசவரே. (6)

முன்னிற்ப ரீய வுலோபர்க்கு மீயு முறைகற்பிப்பார்
பின்னிற்பர் பாவம் பழிக்கென்று மோருரை பேசுவர்வான்
மன்னிற் பலதிறப் போகந்துய்ப் பார்மழை வண்ணெனெப்
பொன்னிற் பிறங்குரத் தார்பருத் தித்துறைப் பண்ணியரே (7)

நீற்றியற் செல்வந் தியான செபத்தி னியமமன்பர்ப்
போற்றிய் செல்வந் திருவருட் பாமெய்ப் புராணத்துண்மை
தேற்றியற் செல்வங் குகற்பாடு வார்க்குத் தியாகமருள்
பேற்றியற் செல்வம்பன் னற்றுறை வாழப் பெருகியவே. (8)

திங்கட் கடவுண் முழுக்கலை யோடு திகழிலென்று
மங்கட் புவிக்கின்ப மாவது போல வரவிந்தப்பூச்
செங்கட் பருத்தித் துறையார்செல் வத்தொடு சேர்ந்துநிற்பி
னெங்கட்கு மாத்திர மோவின்பந் தானுயிர் யாவுக்குமே. (9)

எடுத்துமுன் னூருணி நீர்நிறைந் தற்றே யெனவள்ளுவர்
தொடுத்த தொடர்புக் கிலக்கிய மாகத் துணிந்துசொல
வடுத்தபன் னற்றுறை யார்க்கிட்ட சித்தமுற் றாயுளெல்லாங்
கொடுத்திடு மாறு குகனைப் பணிதுங் குழைந்துளமே. (10)

முத்துக் குமார சுவாமிக் குருமதி முன்னவர்நேர்
பத்திக் குமார சுவாமிப் புலவெனம் பான்மகிழ்வு
வைத்துப்பன் னாட்பல நூல்கற்றுத் தேறிய மாண்பினுள
மொத்துத் தளர்வி னுதவினர் வாழ்கவவ் வுத்தமரே (11)

நேய முறத்தமி மெம்பாற்கற் றாங்கிள நீடிப்பிற
தேய நிபுணரி லெம்மே நிலையுற்ற சீர்நமசி
வாய புதனிவண் றங்கூனின் றற்றத்தின் வந்துபொரு
ளேய மகிழ்விறந் தான்வாழ்க வின்பத்தி லென்றைக்குமே.

(12)

வெண்பா

சீர்சா ருடுப்பிட்டி செய்ய கரணவா
யேர்சார் புலோலி யிரும்பருத்திப் - பேர்சார்
துறைவல்லை புத்தூருத் துங்கரென்று மிந்நெஞ்
குறைவதற்கென் னோன்புழந்தே னோ.

- முற்றிற்று -

புலவரும் புரவலரும் - III

அணைக்குடி கிராமசாமிப்பிள்ளையைப் பாடியவை
கிராமேசுவரம் இபுறாங்கிப்சாகிப்பைப் பாடியவை
கிராமேசுவரம் சீதம்பரப்பிள்ளையைப் பாடியது
சீத்தங்கேணி வைத்தியலிங்கப் பிள்ளையைப் பாடியவை
கரவைச் சிற்றம்பலமுதலியாரைப் பாடியவை
யாழ்ப்பாணம் பறங்கித்தெரு மனுவற்பிள்ளையைப் பாடியவை
முல்லைத்தீவு மயில்வாகனம்பிள்ளையைப் பாடியவை
நவிண்டில் சதாசிவக்குருக்களைப் பாடியது
மானிப்பாய் நாகைலிங்கப்பிள்ளையைப் பாடியது
வண்ணை நாகைலிங்கப்பிள்ளையைப் பாடியவை
சுன்னாகம் வேற்பிள்ளையைப் பாடியவை
கொக்குவில் முருகேசபிள்ளையைப் பாடியவை
துன்னாலை வேட்கோவரைப் பாடியவை
சரசாலை திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையைப் பாடியது
தாயார் கதிராசிப்பிள்ளையைப் பாடியது
ஆனைக்கோட்டை முத்துக்குமாரப்பிள்ளையைப் பாடியவை
புலோலி மயில்வாகனப் பிள்ளையைப் பாடியவை
விநாயகமூர்த்தி முருகப்பரைப் பாடியது
சேர் பொன். கிராமநாதன் அவர்களைப் பாடியது
முல்லைத்தீவு தம்பைய முதலியாரைப் பாடியது

அனைக்குடி இராமசுவாமிப்பிள்ளையைப் பாடியவை

கலித்துறை

வார்த்திக காலத்தி னேனைச் சுகத்தினில்
வைத்திடவுள்
ளார்த்தியி னால்வலி தாய்த்தொடர்ந் தாய்நின்
னருட்டகையைக்
கார்திகை காதல னல்லரு ளேயெனக் கண்டனன்காண்
சீர்த்தி கிளரு மிராம சுவாமிச் செயதுங்கனே. (1)

நலஞ்சேர் சடையப்பன் சீர்ச்சாமி நாத நரேந்திரனின்
குலஞ்சே ரிருந்தகை மூதாள ரிந்தக் குவலயத்திற்
புலஞ்சேர் கவிஞரைக் காத்தழி யாத புகழ்மைவைத்தார்
வலஞ்சேர் திணிபுயச் சீராம சாமி வரோதயனே. (2)

பீதாம்பரமுங் கனகமுந் தந்துன் பெரும்பெயரை
மீதாம் பதத்து மிருத்தலை யேனின் வியன் புகழ்மை
யேதாம் புலவரைக் காக்கு மிசையி லிசையிலைகாண்
போதாம் பதும முகராம சாமிப் புரந்தரனே. (3)

மன்மத யாண்டினிற் பாம்பனிற் கண்ட வரோதயனின்
நென்மன நின்னைக் கருதிற் றினிக்குறை யாதுளது
தன்ம நினைப்புந் தையு நிறைந்தமெய்ச் சற்குணனே
பொன்மணி மார்பத்துச் சீராம சாமிப் புரந்தரனே. (4)

நின்மா மரபின் ரெல்லாஞ் செல்வத்தி னிரம்பின்நீ
 பொன்மாக நாட்டர சாய்ப்பொலிந் தாயமெய்ப்
 புலவரைநின்
 றொன்மாண் குலத்தினர் காத்த பெருமையைச்
 சொல்லுநிலம்
 நன்மா தவர்புகழ் சீராம சாமி நரேந்ததிரனே. (5)

முன்னியல் வாணர் புகழ்ச்சாமி நாத முதல்வள்ளலா
 னன்னிலை யெய்தினர் நீயு மவன்வழி நண்ணினைகாண்
 பொன்னியன் மார்ப விராம சுவாமிப் புரந்தரனே
 நின்னிசை யவ்விசை யோடென்று நிற்க நினைந்தருளே
 (6)

ஆசிரிய விருத்தம்

நீர்ழுத்த செஞ்சடில முக்கட் பிரானடியை
 நிதமுமற வாதவன்ப
 நிலமெலாம் பரவுமாந் தாதா வெனக்கங்கை
 நிமலமர பினினுதித்து
 நெடிதிசை படைத்ததா தாவெனப் பற்பலர்
 நிகழ்த்துமதி மாநநீயே
 நீதிபதி சாமிநா தப்பிள்ளை வழிவந்த
 நெறியெலாம் வாய்ந்தசெல்வ
 பேர்ழுத்த வளமலி யணைக்குடிப் பதியிற்
 பிறங்கிடும் புருஷோத்தம
 பிரபுசன சங்கங்கள் சிரமிசைக் கொண்டிடும்
 பெட்புறும் விசிட்டசுகுண

பின்னையென் னாதுபுண் ணியதான வகையெலாம்
 பிரிவறச் செய்ததூய
 பெருமைதிகழ் ராமசா மிப்பிள்ளை மாராஜ
 பிரபல நிதிக்குபேர
 சீர்பூத்த நிற்பெய ரமைந்திடு விவாகபத்
 திரம்பரத் தாழ்த்ததானுஞ்
 சேய்மைநின் றியானிங்கு வந்ததா னுஞ்சுகந்
 தேகம் பெறாமையானுந்
 திருமணச் செவ்வியைக் கண்டிடு மகாதவஞ்
 செய்திடை தெய்த்தனன்காண்
 செகதலப் பிரசித்தி யெய்திய பரம்பரைச்
 செல்வச் சுகத்திலமரும்
 கார்பூத்த கரதலக் கிளைஞர்க் கெலாமிதைக்
 கனிவுறச் சொல்லிமுன்னாட்
 கம்பநா டற்குநின் குலமுற்ற மேதகுங்
 காட்சிதிகழ் சடையப்பனாங்
 கனகமுகில் செய்தவகை யாம்பரிசி லவைபல
 கருத்துற நரம்பவுதவிக்
 கந்தனரு ளாற்பெருங் கிளைவத் துடனாழி
 காலமட்டும் வாழியே. (7)

- முற்றிற்று -

இராமேசுவரம் இழாங்கிப்சாகிப்பைப் பாடியது

ஆசிரிய விருத்தம்

சீர்பூத்த புனிதரா மேச்சுர மெனப்படுந்
தெய்வ ஸ்தலத்துவாசன்
செல்வமீ ராலெவ்வை முன்னா ளியற்றிய
திருத்தவத் துற்றகுமரன்
செயமுகம் மதுநபி பெரும்புகழ் மறந்திடாச்
செபவிரத நிலையினிற்போன்
சேதுபதி பாஸ்கர சுவாமிமா ராஜனொடு
திரிபிலா துற்றநேசன்
வார்பூத்த நதிசூல முதித்தசின் னத்தம்பி
வள்ளலரு ணாகைலிங்க
மகிபனொடு பிரியாத நண்பினான் சிட்டர்சக
வாசனம் புவிவாசவன்
வங்கவள மன்னிய கிராமவள மின்பமனை
வாழ்க்கைவள முற்றெய்தினோன்
வரமுறுஞ் சித்தாந்த வேதாந்த காவிய
மதித்திறத் தினிதுணர்ந்தோன்
நீர்பூத்த சேதுக் கரைக்கண் யாழ்ப் பாணத்தர்
நிருமித்த சத்திரத்தை
நிலைமைகுலை யாவண்ண முதவியா யூக்கமொடு
நின்றுநிறை வேற்றிவைத்தோ
னிமலரா மேச்சுரத் துற்றமுத லாளியென

நிலவுமொர் சிறப்புமுடையோ
 னெஞ்சமுற யாத்திரைக் கெய்திடு பவர்க்கேற்ற
 நெறிகுலவ வசதிதருவோ
 னார்பூத்த வேணியர னாலயப் பணிவகையு
 மன்பனாய்ச் செய்விப்பவ
 னதிபர்போற் பிரசைதங் குறைதெரிந் தியனீதி
 யாம்வகை நிறுத்துமுரவோ
 னாருள மெலிந்துவந் தாலுமற் னன்னவரை
 யன்னைபோ லப்பேணுவோ
 னரியகுண விபுறாங்கிப் சாகிபு வெனத்தினமு
 மனைவரு மதித்ததுரையே (1)

கலித்துறை

சொற்றார் மடங்கல் பிணியாள ருக்குச்சஞ் சீவிதனை
 யுற்றார்கள் கண்மணி யெய்த்தார்கள் சேம

முயிர்கட்கெலா

நற்றாய் கருப்புத் தழலுக்குக் கால நளிர்மழைக்கார்
 கற்றார்க டாரு விபுறாங்கிப் சாகிபுக் காவலனே. (2)

அதிகாரம் வாய்மை வரிசை கடவுட்டொண்

டாற்றலெலாக்க

னிதிகாணி வங்கமனைதாரம் பிள்ளை

நிறைபொறைமெய்த்

துதிகாம ரீகையெல் லாங்குறை யாத சுகுணன்கண்டீர்
 மதிகா னுளத்த விபுறாங்கிப் சாகிபு மன்னவனே. (3)

செந்தமிழ் வாண ரநாதர் விருத்தர் சிறுவர்பிணி
வெந்தழ லுற்றவ ராருக்கு மேற்ற விதத்துதவி
சந்ததஞ் செய்யு மிபுறாங்கிப் சாகிபு தன்புகழே
யிந்தநிலமுட்டி யப்பா லுலகினு மெட்டியதே. (4)

உற்றாரென் றும்பிற ரென்றுநற் செல்வ முடையரென்று
மற்றாரென் றுந்திற மோரிரண் டாக மதிப்பதொரீஇச்
சற்றா யினுநடுக் கோணாத் தராசீற் சமங்கொள்பவன்
கற்றார் புகழு மிபுறாங்கிப் சாகிபுக் காவலனே. (5)

- முற்றிற்று -

இராமேசுவரம் சிதம்பரப்பிள்ளையைப் பாடியவை

ஆசிரிய விருத்தம்

சீரேறு மற்புதத் தெய்வவள மேறிடுந்
திருவிரா மேச்சரத்திற்
சேர்ந்தநதி மரபில்வயி லரநாத மாலுறச்
சென்மாந் தரத்தினோற்ற
செவ்விய தவத்துற்ற புருஷரத் தினமே
திருந்துமெழில் வல்லிபுரம்வாழ்
சீதரன் றிகிரியைத் தங்கக் தகட்டினாற்
செய்வித்த பத்தியாள
தாரேறு மகுடமன் மனவரிஞ்சி னீரெனத்
தந்தவுத்தி யோகத்தினைத்
தாங்கிவள நிலவிடுங் குருநாத லூரினிற்
றாழவற நடாத்துநிபுண
சற்சன சமூகங்க ணெஞ்சிற் சிரத்திற்
றழைத்தவதி சீர்த்தியாள
தண்டமிழு மிங்கிலிஷ மேதகக் கற்றவித்
தகபடு தரவிவேக
பேரேறு தருமதா னங்களைச் சந்ததம்
பீடுற நடாத்துமன்ப
பின்னிலா மற்பசியி னொந்தவரை யன்னைபோற்
பேணியன முதவுசெல்வ

பிரபந்த வித்வசனர் கலிவெயிற் கத்தமழை
 பெய்யுமிருண் மழைமேகமே
 பெருகுமட் டைப்பவரிய சுகநுகர் சீதம்பரப்
 பிள்ளாயெள் ளாதசுகுண
 கூரேறும் வேலுடைக் கடவுண்மேற் கீர்த்தனங்
 கூறினே னூர்கடோறுங்
 குலவிடுங் குலமக்க ளங்கதற் கிசையவுட்
 குழைவினிதி யுதவுகின்றார்
 கோணாம லேற்பவர்க் கீயுங் குலப்புகழ்மை
 குவலயத் தென்றுநிற்கக்
 குகனருளி னீயுமவ் வண்ணம் புரிந்தூழி
 குறைவிலா வாழ்வடைவையே (1)

கலித்துறை

சங்கக்கை யானமர் வல்லி புரத்தினிற் சக்கரத்தைத்
 தங்கத் தகட்டின் முழுது மமைத்துத் தழைத்தபத்தித்
 துங்கச் சீதம்பரப் பிள்ளாய்நின் மேதகை
 தொல்லைவிண்ணோர்
 சங்கத்து முற்றது நிற்பிறப் பேதவச் சால்பினதே. (2)

தெய்வ விராமேச் சரத்தினிற் கங்கை திருக்குலஞ்சேர்
 சைவ வயிரவ நாத மகீபன் றவமைந்தனே
 யெளவிய மற்ற சீதம்பரப் பிள்ளை யருந்தகையே
 யெவ்வெத் தினமுஞ்சர் வாபீஷ்டசித்திக
 ளெய்துவையே. (3)

சீரிந்தி யாலங்கைச் செல்வர்க ளாருமென்

செய்யுளுக்கு

நேருந் தியாக முதவும் வகையிந்த நீணிலத்தோ
ராருந் தெரிவர் சிதம்பரப் பிள்ளை யதுலவுளங்
கூருந் தையயினி னீயுஞ்செய் தானயங் கொண்டிடுமே
(4)

தொடுத்தா யிரஞ்சொல்ல வேண்டுவ தோகவி

சூடிச்சற்று

நடுத்தாழ் விலாத சிதம்பரப் பிள்ளை நரேசநல்லோர்
கொடுத்தா ரெனுஞ்சொற் கொழுந்துவிட்
டோடிக்குறைவற்றெழீஇ
யடுத்தாடு மீவுல குங்கேட்கு மென்ப ரறிந்தவரே. (5)

மதியார் பிறகற்றர் மயிர்வா கனப்பிள்ளை வல்லிபுர
நிதியாடை யானுக்குப் பாடல் புனைவித்து

நேயத்தென்பாற்

றுதியார் பொருள்க ளளித்த புகழ்க்கொடி தொல்லை
விண்ணோர்
பதியாவுந் தாவிவை குண்டத்து மேறிப் படர்கின்றதே.
(6)

- முற்றிற்று -

சீத்தங்கேணி வைத்தியலிங்கப்பிள்ளையைப் பாடியவை

கலித்துறை

திருவாமூம் வட்டு நகர்சீத்தங் கேணி செறிந்திருந்தே
மருவார் பொழிற்சங்கு வேலியி லோங்கிடும் வாழ்வில்வையும்
பொருவா ரிலாத வயித்திய லிங்க புரந்தரமெய்க்
குருவான கந்த னருளால்வந் தேனுன் குலமனைக்கே. (1)

நெய்யார் விளக்கின்றி வீட்டை விளக்கிடு நேர்மைக்கஞ்சச்
செய்யாள்கற் புக்கு வடமீன் வறிஞர்க்குச் சேமவைப்பு
மெய்யார் குணமக்கட் டந்தாணின் னோடென்று மேவுதலா
லையா வயித்திய லிங்காரின் னேர்வதெவ் வாடவரே. (2)

மானுட யாக்கைக்குஞ் சைவமய்ப் பத்திக்கும் வான்புவிக்கு
மாநிதி கட்கும் வயித்திய லிங்க வரோதயநே
ரானவில் வாழ்வுக்குந் தான தருமங்க ளாற்றுவதற்கு
மேனனி நீசெய்த மாதவம் வேறெவர் மேவினரே. (3)

வாணிக வாரியு முர்தொறு மேவிய மட்டகன்ற
காணியின் வாரியுங் குன்றென வோங்கக் களித்தடைவை
யாணியல் வாய்ந்த வயித்திய லிங்க வலந்துகவி
வாண ருலோபரீற் றேம்பலுன் நீதிக்கு மாண்பலவே. (4)

இந்திரச் செல்வ மடைந்தும் வயித்திய லிங்கவள்ளால்
சீந்தனை சற்றும் பிறிது படாது செருக்ககன்று
சந்தகம் யார்க்கு மிதமே புரிந்து தழைத்திடலா
லுந்தை யுனைப்பெறச் செய்த தவத்தினி லாங்கெகுவே. (5)

குலத்தி னுயர்வும் வயித்திய லிங்கக் குபேரகொண்ட
நலத்தி னுயர்வுந் தினமன்னம் யாவர்க்குந்

நல்குந்தபோ

பலத்தி னுய்வும் வழிச்சைவ பத்தி பழுத்தவொக்கல்
வலத்தி னுயர்வுமுன் பால்வாய்ந் ததுமுன்னை

மாதவமே (6)

கரியா னனற்குத் திருக்கோயில் வாவி கவினுமடந்
திரியாவன் பானந் தனவனந் தந்து திருத்தமுற்றாய்
மரியாதை யேறும் வயித்திய லிங்க வரோதயநீ
புரியாத தான தரும மெவையிந்தப் பூதலத்தே. (7)

மக்களுக் குந்தமக் கும்பொய்க்குஞ் சூதுக்கு

மாதருக்கு

மொக்கலுக் கும்பய னாயவிங் கேனைய ருள்ளசெல்வ
முக்கண னன்ப வயித்யலிங் காநின் முழுச்செல்வமுந்
தக்க தவமுய்க்கப் புண்ணிய தானதத்தைச்

சார்ந்ததுவே. (8)

வங்க வளமும்பல் லூர்தொறு மேய வரம்பினிலத்
துங்க வளமும் வயித்திய லிங்க சுகுணமன்னா
தங்க வளமு மனைமாண் வளமுந் தவாநெறிச்சற்
சங்க வளமு நினக்கான தன்றைத் தவநிலையே (9)

தினமொன்றி னீசெய்த புண்ணிய மொன்றையெத்

தேசத்தவர்

கனமொன்ற வற்சர மெல்லாம் புரிந்துநற் காட்சியுற்றா
ரின்மொன்றை யோநம் வயித்யலிங் கேதிர யாரையுநீ
மனமொன்றைக் காத்ததிற் காத்தாரு மில்லையிவ்

வையகத்தே (10)

சீர்காசி நாதத் துரைதவக் காதல தேங்குவளைத்
தார்க்காமர் வாகு வயித்யலிங் கேந்த்ர தருங்கு

கன்றன்

பேர்க்கான கீர்த்தனப் பாடற்கு நீபொன் பெரிதளித்தாற்
நீர்க்காயு னோநினக் கீவன்சர் வாபீஷ்ட சித்தியுமே (11)

- முற்றிற்று -

கரவைச் சீற்றம்பலமுதலியாரைப் பாடியவை

ஆசிரிய விருத்தம்

தந்தியா னனமுடைத் தற்பர னடித்துணைகள்
சந்தத மிறைஞ்சு மன்ப
தகையுறு புராணபட னச்செல்வ மாதரும
தானநிலை பெற்றவிரத
நந்தியா னஞ்செயும் பண்ணைசூழ்ந் திடுகரவை
நகர்வீர வாகு முதலி
நற்றவப் பேறா குமரவிங் கிலிஷ்தமி
ணவையறக் கற்ற நிபுண
வந்தியா ரும்பணியு மணியவதி பாதளி
மடம்பணி விடாத விரத
வரமுறுஞ் சற்சனர் மதித்தசீற் றம்பல
மகாராஜ வாழி யூழி
யிந்தியா லங்கையிற் செல்வர்களி லென்கவிக்
கீந்திடா ராரு மில்லை
யினியசுப் பிரமணிய கீர்த்தனத் துக்குறிதி
யிசைதரத் தந்தருள் வையே. (1)

கலித்துறை

விருத்த தசையிற் பலபிணிப் பட்டுச்செவ் வேன்புகழை
யருத்தியி லின்புறப் பாடும் புலவரை யற்பகலாக்

கருத்துற வோம்பு மறம்போற் பிறிதறங் காண்பதுண்டோ
திருத்தகு சிற்றம் பலராச சைவ சிகாமணியே. (2)

வீரமொன் றுற்ற வடிவேற் றிருக்கை விமலனிதச்
சாரமொன் றுற்ற கவிக்குப காரத் தனம்பெற்றிட
வாரமொன் றுக்குண் ணினது திருமனை வந்திடுவே
னீரமொன் றுற்ற சிவபத்திச் சிற்றம்பல லேந்திரனே. (3)

துன்னும் பலபொருள் பன்னாளுந் தந்த சுகுணநல்லே
ரின்னுந் தருகின் றனர்புகழ்ச் சிற்றம்ப லேந்திரனே
யென்றுந்துஞ் சாதவர் துஞ்சினு மீந்தவ ரென்பதெந்த
மன்றுந் தலைபெற நின்றோங் குவது மனங்
கொள்வையே. (4)

வாரண மாமுக னார்தொண்ட னீயம் மகான்றம்பியாங்
கூரண வுஞ்சத்திச் சேய்தொண்ட னுானல்ல கூட்டமிது
சீரண வுங்குல மாலறு கொத்திடச் செம்பொனளித்
தேரண வப்பெரு நாளேற வாழி யிசைபெறவே. (5)

- முற்றிற்று -

யாழ்ப்பாணம் பறங்கித்தெரு மனுவற்பிள்ளையைப் பாடியவை

ஆசிரிய விருத்தம்

தரைபூத்த வளங்களெல்லாந் தழைத்துக் காட்சி
தயங்குமணி வேத்தவையுந் தரஞ்சா ரின்ப
நிரைபூத்த தவளவொளி நிலவும் வீடு
நிழற்றருவு மணைப்பணையு நெடுஞ்சீர் காட்டக்
கரைபூத்த நதியருகிற் கவின்மன் னாரிற்
காண்டகைய மாந்தைபெருங் கள்ளிப் பற்றி
னுரைபூத்த துங்கவதி கார மாகி
யோங்குபுக ழிராசகோன் முதலி யுற்றான் (1)

அத்தகைய வள்ளலவ னருளு மைந்த
னம்புவிமுற் றேத்துமிரா சேந்தி ரப்பேர்
வித்தகமெய்த் தவமுதலி குலமுற் றோங்க
மேவரிய தண்ணளியிற் புரந்த வண்ண
வித்தகைய விசையனரு ளினிய மைந்த
னிராசகா ரியமுதலி யெனும்பே ரெய்தி
மைத்தகடல் விளிம்புடுத்த மண்ணா டெங்கு
மல்குமிசை பரப்பியுரு மதன்போ னின்றோன் (2)

இங்கிவன்முத் திறத்துமத யாறு பில்கும்
யானைமிசை யிவர்ந்துபல வரிசை யோடு

மங்கணிலத் துற்றதிற லமார் கோனென்
 றாருமதி சயமடைய வணைந்து வெள்ளைச்
 சங்கமுரல் பண்ணையெலாஞ் சாலி யோங்கும்
 சால்புகிளர் மாதகற்றோ மிசுப்பிள் ளைப்பேர்ப்
 பிங்கலனுட் களித்தளித்த பிரச வின்சொற்
 பிறைநுதன்மா மடக்கொடியைப் பெட்பின் வேட்டோன்
 (3)

தப்பகலும் பெரும்புகழித் தகையோன் மைந்தன்
 தயங்குநிதிப் பொஞ்சேக்கர் சவுரி முத்தர்
 மெய்ப்பெயரை யெய்தியிரும் பட்டப் பேராய்
 மேதகுதன் றந்தையுடை யொழுக்க முற்றுச்
 செப்பருஞ்சீர்க் கச்சேரி முதலி யாகிச்
 செங்கோன்மைத் திறம்வழுவாத் திறன்மா ராச
 ரொப்பரிய தன துமணி மனையி லெய்தி
 யுவகையுடன் விருந்தயிலு முயர்வுற் றின்னும் (4)

எத்திறத்தி னுத்தியோகத் தேற்றத் தோடு
 மேத்தியிடுந் தலைமைதழீஇ யிறைவாழ் வுற்ற
 சத்தியவுத் தமசவுரி முத்து நாமச்
 சற்குணன்றா யுடன் பிறந்த தரும சீலச்
 சித்தசுத்தி பெற்றவெறு நாடித் தர்ப்பேர்ச்
 செல்வனது திருமகளாய்ச் சீர்மை வாய்ந்த
 முத்தநகைத் தத்தைமொழி முருகுத் தாம
 முகிர்குழலை மணந்துதந்த முதத்துச் சீரோன்
 (5)

வானமரு மதிக்குழவி போல வந்த

மைந்தனிவன் றிகழ்மனுவற் பிள்ளை யென்னத்
தானமரும் பெயர்புனைந்து தமிழின் மாட்சி

தழைத்திடும்யாழ்ப் பாணமுற்றுந் தருமமோங்கத்
தேனமரும் பசங்குவளைத் தெரியல் வாசுச்

செவ்வியவே ளாளகுல திலக மென்ன
வூனமரு மக்கள்வடி வற்றோர் யாரு

மொருங்குபுகழ்ந்தேத்தியிடுமொழுக்கம்பூண்டான்
(6)

மின்னாடும் வடிகுடர்வேல் வேந்தர் பாலின்

மேதகுமுந் யோகமுமேன் மேனின் றோங்குஞ்
சொன்னாடுங் கலையறிவுந் தோற்றப் பாடுந்

தொகுநிதியும் பலநிறமுந் தொலைவில் சீரு
முன்னாடும் வரிசைகளு முறையு மான

முழுத்திறங்க ளெலாமமைந்து முதன்மை மேவி
யெந்நாடும்புகழ்ந்துகொளலின்று மன்று

மேற்றமுறு பெருங்கிளையி னேற்ற மிக்கான். (7)

மண்ணுலகி லுளவளங்க ளெல்லா மன்ன

வாய்ந்தபறங் கித்தெருவின் மகிபர் நெஞ்சங்
கண்ணுநித முங்குலவுங் கவின வாகிக்

கரையிறந்த வாரிதருங் கணக்க வாகி
யெண்ணிடவின் றமைத்தலியல் பினவோ வென்ன

வெவருமென்று மதிக்குமெழி லேற்றம் வீறி
நண்ணியடுக் கடுக்காகி வையு றாத

நல்லமனைத் தொகைகடெரு ஞாங்கர்ப் பெற்றோன்

(8)

மாந்தர்களிற் செல்வரியா மென்றே மாப்போர்
 மதர்ப்படங்க மதிபர்கண்ணுள் மருள விண்ணில்
 வேந்தர்விழி கதுவிடநான் வீற்றி ருப்ப
 மேதகுசீ ரிடமிதென விரைமென் கஞ்சப்
 பூந்தவிசி னிந்திரைக்கங் குவகை பூப்பப்
 பொற்பியலெவ் வண்ணமுற்றுப் பகல்வ தென்று
 தீந்தமிழ்ப்பண் டிதர்மருளச் சிற்பம் வாய்ந்த
 திருமணிமேல் வீடமைத்த செல்வக் கோமான்.

(9)

வரமணியத் தொகையினராம் பதின்ம ராட்சி
 மருவியிடு மிடந்தோறுத் வன்னி யாதி
 ரவியுறு மிடந்தோறும் விரிந்த தோட்டம்
 விளைவுகிளர் வயற்றொகைகண் மேன்மேலுற்றோன்
 கிருஷியினில் வாணிகத்தி லுப்புக் கள்ளுக்
 கிளர்ந்திடுஞ்சா ராயக்குத் தகையி லென்று
 மொருவர்பிறர் பெறற்கரிய விருத்திச் செல்வ
 முலப்பறப்பெற் றறம்வளர்க்கு மோகைச செல்வன்

(10)

பொற்புநிறை நிதிவளர வளர வாய்மை
 பொறுமையறிவடக்கமின்சொல்பொலி கண்ணோட்ட
 மற்புவித ரணம்பெருந்தண் ணளிமுன் னான
 வவையனைத்தும் பெரிதுவளர்ந் தமையநின்றோ
 னிற்பதல காயமதி நிலவு மாவி
 நிலையினதென் றுண்மையிய னெனிகு தேறி
 நற்பயனாம் புண்ணியதா னங்க ளுள்ளு
 நகைமுகமு மலர்ந்தினிகு நடாத்துந் தூயன்.

(11)

எத்தனைதான் பெருநிதிய மெய்தி னாலு
 மிரும்புகழ்க்கு மறத்துக்கு மென்று மிம்மி
 யத்தனையு முதவாமற் கரந்து வஞ்ச
 மகந்தைமலிந் தஃறிணையி லசலம் போலாய்ச்
 சித்தநெகி ழாவுலுத்தத் தீயோர் வெட்கச்
 செம்பொனெலா மள்ளியள்ளித் தீன ருக்கு
 முத்தமிழ்ப்பண் டிதருக்கு மினிதி னீந்து
 முழுதுளநா ளெலாமுவகை முந்நீ ராழ்வோன்.
 (12)

நல்லவருங் கவ்வவர்க டெய்வந் தானே
 நன்மையெலா நல்குவது ஞாலத் துள்ளோ
 ரெல்லவருஞ் சங்கையற வென்றுந் தேற
 வெல்லையிலாச் செல்வமெலா மினிது பெற்றோன்
 மல்லலணி மனைக்குவளக் காகித் தன்கண்
 மானுமட மங்கையிள மக்கண் பூவர
 தொல்லறிஞர் கிளைவிருந்தர் நண்ப ரோடு
 துய்க்கமொழிந் தின்பமெலாந் துய்க்கு நீரான் (13)

செற்றலர்க டுயர்க்குமுற நெகிழ மெய்யுந்
 தேனைமழைக் கினிமைதருந் தீந்தண் சொல்லு
 முற்றவர்க ளெவர்க்குமருள் கடைக்கண் ணோக்கு
 முள்ளமொழி யாக்கைபகிர் பரத மாண்பு
 நற்றவர்க்கும் பயிற்றியிடுஞ் சித்தச் சீரு
 நளினமுகத் தண்ணளியு நலிந்து வந்தோ
 ரற்றமறிந் துதவுமிருங் கொடையு மெய்தி
 யான்றநிலைச் சாதுசன வதிப னானான். (14)

யானுடைய கருமமெலா நும்மாட் டென்ன

விசைந்துபல விடந்தோறு மிருந்துஞ் சென்று
மீனுடலி லுயிரென்ன வுண்மை யோம்பி

யுலப்பினிதி நிதமுதவு முக்கத் தோரைக்
கோனுடைய பெருவாழ்வீர் குலவ வைத்துக்
கொடியவமுக் காறுமுதற் குற்றந் தீர்த்து
மானுடமெய்க் கறிஞர்புகன் மாட்சி முற்றம்

வழுவகல வெய்திநின்ற வள்ளற் கோமான். (14)

வானோக்கு மூலகமெனத் தாயை நோக்கு

மழமகப்போ லுயிர்களெல்லாம் வாழ்த்தித்தன்னைத்
தானோக்க லவற்றையெலாம் புரந்துசீல

தயாநிதியா யிப்பெருமை சாருஞ் சீமான்
மீனோக்க மங்கையொடு மக்க ளோடு

மேவியுறுங் கிளைகளொடு மேனோ ரோடு
மேனோக்கும் பரனருளா லாழி காறு

மிக்கசுக வாழ்வினில்வீற் றிருக்க மாதோ. (15)

- முற்றிற்று -

முல்லைத்தீவு மயில்வாகனம்பிள்ளையைப் பாடியவை

ஆசிரிய விருத்தம்

தலங்கொண்ட வளங்களெலாந் தழைத்து நின்று
தயங்குமுல்லைத் தீவென்னுந் தடம்பொன் னூரிற்
குலங்கொண்ட வொழுக்கநிலை குலையா துற்ற
குமாரசே கரமுதலி குடியின் வந்த
உலங்கொண்ட மதுகையந்தோ ளுபய வேலா
யுதக்குரிசில் பத்திநெறி யுறைப்பட வார்க்குஞ்
சலங்கொண்ட சடையமலன் சரணப் போதைத்
தலக்கொண்டு வரங்கிடந்து தரவந் தானே.

(1)

வந்தபுகழ் முதலிமயில வாக னச்சீர்
வள்ளலிவ னிளம்பிறைபோல் வளர்ந்து நாளுஞ்
செந்தமிழு மிங்கிலிசுந் திருந்தக் கற்றுச்
சிவசமய வழிநின்று செல்வ மோங்கச்
சந்ததழு மகன்றந்தைக் காற்று மென்னத்
தக்ககுறட் கிலக்கியமாய்ச் சான்றோர் கொள்ளக்
கந்தமலர்க் குழற்செவ்வாய்க் கன்னி மார்கள்
கண்புய்க்க லாற்றாறாக் காளை யானான். (2)

அளங்குலவு மலைக்கடலி னருகு வாய்ந்த
வற்புதங்கள் குன்றாக்கோ ணாச சலத்தின்
வளங்குலவும் புகழ்ச்சோம நாத நாம

வன்னியன்றந் தருள்தந்த வுடையார் சுத்த
 வுளங்குலவு நெடுந்தவங்க ளுஞ்ஹிப் பெற்ற
 வுத்தமநப் பின்னையென வுலகங் கொண்ட
 தளங்குலவு மலர்க்கூந்தற் றத்தை யஞ்சொற்
 றையல்பார் வதிமயிலைத் தழுன்முன் வேட்டான்.

(3)

வேட்டுவிதி யுளிமனைச்சீர் விழைந்து பேணி
 மேதகைமை யனைத்தினையு மேவி நாலு
 கோட்டுநரைத் துவிபமிவர் கோமா னென்னக்
 குலவுசெல்வப் பெருங்கடலிற் குளிக்கு மன்னோ
 னீட்டயமெய்த தவங்களெல்லா மியாக்கை யொன்றிங்
 கிசைந்துசர்வ தாரியினி லேறு நள்ளி
 மாட்டிலொன்று தலையிட்டு வருமுப் பான்மான்
 மங்கலமா மூர்த்தத்து வந்த தன்னான்.

(4)

அற்புக்கற் றிருந்தமிழோ டாங்கி லேய
 மணங்களையார்க் கனங்கனா பருந்த திக்குங்
 கற்பினியல் வடித்திடற்காக் கன்னி மார்க்குங்
 கட்டளையாய் நான்முகத்துக் கமலப் புத்தேள்
 சொற்பிறழா முருகப்ப வுடையா ரில்லாள்
 சுகவயினிற் சீருட்டித்த துலக்கச் செவ்விப
 பொற்பியலா ரகிலாண்டப் பூவை தன்னைப்
 பொன்னுயர்மங்கலவணிநாண் புனைந்து வேட்டோன்

(5)

புரவலனாஞ் செல்லையப் புனிதன் வல்லி
 புரேந்திரன்பார் வதியாறு முகப்பேர் பூண்டோன்
 தருமபதி யம்பலவா ணப்பேர்ச் செல்வன்

றயங்குசிவ சிதம்பரப்பேர்த் தனதன் பொன்னுத்
துரையிவரை யுதவிவே லாயு தன்றன்

சுதைசின்னப் பிள்ளையெனுந் தோகைதன்பாற்
பிரிவில்சிவக் கொழுந்துவேற் பிள்ளை மெய்ச்சுப்
பிரமணிய னாமிவரைப் பெட்பி னீந்தோன். (6)

சாருமூல்லைத் தீவுதனிற் றபாலா பீசீற்

றகுங்குளாக் குக்கோட்டு மொழிபெ யரப்புக்
கூருநிலை கச்சேரிச் சிறாப்பு மேலுங்

கொண்டிடுஞ்சீவ் கிளாக்கிவைதா மைந்திரண்டு
சேருமொரு நாலுநா வெட்டாண் டெல்லை

செப்பமுற நடப்பித்துத் துன்முகித்தே டொட்டாங்
காருமென் வுபகார வேத னம்பெற்

றரியவிசை திசைவிளக்கி யமர்ந்த சிமான். (7)

சிற்பரனை யருநடனச் சிதம் பரத்திற்

சென்றுதரி சித்தினிய தீர்த்த மாடி
யற்பகலா யருட்பாட லமுத மாந்தி

யரியசிவ புராணபட னத்தி னின்று
பற்பலரும் பணியுமரன் பத்தர்ப் பேணிப்

பாங்கினுறு முணாவகைகள் பரிவி னீந்து
தற்பமகன் றிருஞ்சரத சாந்தம் பூண்டு

சைவசிகா மணியென்னத் தயங்கி நின்றோன்.

(8)

மைந்தரையு மொக்கலையு மரபிற் பேணி

வழிவழிநம் முன்னோர்போல் வழாத வண்ணஞ்
சந்ததமுஞ் சத்தியவுத் தமமாஞ் சைவ

சமயத்தி னின்மினெனத் தகப்போ தித்தோன்

நொந்துபசி யுழந்தோரை நோயி னோரை

நுடங்கிடைமின் னாரைமறை நுவல்வாக் கோரைச்
செந்தமிழ்வா ணரைப்பசுவைச் சிசுவை யென்றுந்
திரிபறக்காத் திடுமினென்ற சீல வள்ளல். (9)

கந்தனிரும் புகழ்பாடுங் கவிஞ ரிந்தக்

கலியுகத்தும் பெரியவர்க் காமி னென்றோன்
சிந்தைதிரி பற்றதரைத் தெய்வ மென்னத்
தேறுமினென் றின்னவுப தேசஞ் சொற்றோன்
முந்துதொட்ட நிலவளமு முடியாச் செம்பொன்
முதிர்வளமும் பெருமலைபோன் மொய்ப்பக்கண்டுஞ்
சிந்தையினிற் சிறிதெனினுஞ் செருக்கு றாமற்
செவ்வியரிற் செவ்வியனாஞ் சீலம் பூண்டோன். (10)

- முற்றிற்று -

நவிண்டில் சதாசீவக் குருக்களைப் பாடியது

ஆசிரிய விருத்தம்

தெய்வவெண் ணீறுபுனை யுஞ்ஜன சமூகங்கள்
ஜயஜய வெனப்பரவிடுந்
தேசிகோத் தமராம லிங்கவர நாமகுரு
செவ்விய தவத்துதித்தோய்
சித்தமலி னங்களையும் வித்தகதண் ணளியொழுகு
திருமுக ஸ்ரீமத்சதா
சிவகுரவ சம்ஸ்கிருத பாஷா வியுற்பன
சிரேட்டபண் டிதர்கடிலக
சைவவிப் பிரத்யுய வ்ஸபூச் சியசாது
சங்கமத் தியநாயக
சற்குண விசாலவட பர்வத சவுந்தரிய
தங்கவிக் கிரகசொருப
தந்திர விதத்திலிய லஷங் கிரந்த
தானதீ விரவிவேக
தக்கமா லஷமி விசாலவோ லக்கநிலை
தானெனத் திழ்பொன்மனையோய்.
பௌவநில மேவிய வுயிர்க்கிரு ளொளித்துமெய்ப்
பரசுக சிலாக்யமருள்வோய்
பத்தர்கள்சர் வபீஷ்ட சித்தியடை யத்தினம்
பணியுகள சரணபத்ம
பரசிவப் பிரணீத நிகமாக மோக்தபிர

பலசைவ மதஸ்தாபன
 பதிபாச பசுலஷ ணச்சுத்த சித்தாந்த
 பாஸ்கரசௌ பாக்யயோக்ய
 வெவ்வழ லியாகமொ டொழுக்கமுத் தமபூசை
 வேதாத்தி யயனநிலையொய்
 மெத்திய புராணகா வியதர்க்க நாடக
 வியாகரண மாபூஷண
 மிக்கநான் மணிமாலை யொன்றுரைத் தேனதனை
 மேதகுஞ் சபைகூட்டிமெய்
 விழைவினிற் கேட்டுத் தகும்பரிசு செய்யிலிசை
 மேலுலகி னும்பரவுமே. (1)

- முற்றிற்று -

மானிப்பாய் நாகைலிங்கபிள்ளையைப் பாடியது

கட்டளைக் கலித்துறை

வரமா னியம்பதிச் சின்னத்தம் பித்துரை வள்ளல்செய்த
திரமா தவத்துற் ற நாகைலிங் கச்செல்வ சீர்த்திகிரிக்
கர்மா தவன்மரு கன்முரு கன்மெய்க் கருணையின்மேற்
றரமாக வாழி மனைமக்க ளோடு தகுஞ்சுகத்தே. (1)

வண்ணை நாகைலிங்கபிள்ளையைப் பாடியவை

கட்டளைக் கலித்துறை

மன்னொத்த செல்வப் பெருவாழ்வி னீரென்றும
வாழ்ந்திருக்க
வென்னொத்த பாவலர்க் கெய்திடு
மோதுயரீன்பவண்ணைத்
தன்னொத்த சீர்ச்சின்னத் தம்பி மகீபன் றவத்துதித்த
பொன்னொத்த மேனிப் புகழ்நாகை லிங்க
புரந்தரனே. (1)

ஆசிரிய விருத்தம்

நிதிவாய்ந்த வண்ணையம் பதியினி லமர்ந்தின்ப
நிலவுற்ற கங்கைவம்ச
நிருபனம் பிகைபாக முதலிமுன் னாளினி
னிரப்பிய பெருந்தவச்சீர்
நிகழ்தர வுதித்தருங் கல்விக ளெலாங்கற்று
நிலைகொள்குண முற்றுமேந்தி
நீதிதிகழ் டிஸ்தீரீக் கோட்டுப் பிறகற்றாய்
நேரற விருந்துபுகழ்மை
நீடுசின் னத்தம்பி மகிபன்முயன் மெய்ந்நோன்பி
னீர்மையி னுதித்தகுமர
நித்தியா னந்தபரி சுத்தபரி பூரணனை

நெஞ்சின்மற வாதவன்ப
 மதிவாய்ந்த வரசுத்தி யோகநெறி வரும்வீர
 வாகுவள் ளற்குமச்சீர்
 வளரிளைய தம்பிமன் னற்கும் பிராத்திரிய
 மாண்புக றெலாம்படைத்து
 மலிதருந் தண்ணளி வழிந்தொழுகும் விம்பமதி
 வதனமா ராசயோக
 மன்னிய சபாபதிப் பிள்ளைமுத லாம்புருஷ
 மணிகளொ டுதித்ததுணைவ
 மலையாள நகரினிற் சுப்பிரீங் கோட்டுக்கு
 வழுவிலாச் ஜட்சுவான
 வளநில விடும்புகழ்ச் செல்லப்ப பிள்ளைக்கு
 மைத்துன முறைக்கேண்மையோய்
 விதிவாய்ந்த வங்காள மருவுகல் லூரியினில்
 விழைவொடிங் கிலிஷ்கற்று
 மேதகு கொழும்பிலுற் றரிதுறு பரீசையினில்
 விலகாது சீத்திபெற்று
 மெய்மைவள ரத்துவக்காத்தாகி யாழ்ப்பாண
 மேவிய மகாபண்டித
 மேன்மைவளர் சாதுசன சங்கபரி பாலன
 மிகும்பல நிதிப்பொலிவினோய்
 மெலிதருந் தீனசன ரட்சகவெம் மேன்மையும்
 விரிந்துள பெருங்கிளையினோய்
 மேதினி மதிக்குமகெள தாரிய வருங்கலை
 வினோதவித் தகவிவேக
 துதிவாய்ந்த செங்கமல லட்சுமி விலாசதி
 சோபித மதாணிமரும

துணர்குலவு பைங்குவளையந்தொடையும்வித்வசனர்
சொற்றொடையும் வளர்புயத்தோய்
சொல்லுமன முங்காய மும்பகிர் ஷறாதவதி
துய்யசற் புருஷதிலக
தோற்றமுறும் யௌவன சவுந்தரிய கந்தர்ப்ப
துங்கவிக் கிரகசொருப
துரைமக்கள் பலர்புகழு நாகலிங் கேந்திர
சுகம்பெருக வாழிகண்டாய்
சுவைபெறுகவித்தொடையை மகிழ்வொடு
புனைந்துமிகு சொர்னமினி தீந்தருள்கவே.
(2)

- முற்றிற்று -

சுன்னாகம் வேற்பிள்ளையைப் பாடியவை

ஆசிரிய விருத்தம்

சொன்னநக ரென்னவெழின் மன்னிடுந் தொன்மைகிளர்
சுன்னையம் பதியில்வாச
சுத்தமன வள்ளல்சின் னத்தம்பி முன்செய்த
கூயதவ மன்னமைந்த
மன்னியுள புண்ணியமெ லாநரப் பித்தான
வாய்ந்தம்மே னாட்டிலுற்ற
மாதரசி யோடுதிரு வள்ளுவர்முன் னோர்நூலின்
வண்ணமாய் வாழ்ந்தசெல்வ
தென்னரென வான்கவிப் புலவரைப் பேணியெண்
டிசையுமிசை வைத்தசீல
சிவசமய பத்தித் தவக்கைவேற் பிள்ளாய்
தியாகசந் தோகசுமுக
மின்னிலகு வேலன்மேற் கீர்த்தனம் விளம்பினேன்
மேலோ ரதற்குநாளும்
விழைவினிதி யுதல்போ னீயுமுத விக்கந்தன்
மெய்யருட் பேறடைவையே. (1)

கலித்துறை

சின்னாளி னின்னினை யோனிட நின்னரிடஞ்
சேர்ந்திடுவேன்
மன்னார்வ மாயநுங் கனத்துக்குத் தக்க வணம்புரிமீ
னெந்நாளு நிற்பது பாவலர்க் கீயு மிரும்புகழே
மின்னார் பொழில்பயில் சுன்னாக நாயக
வேற்பிள்ளையே. (2)

எத்தனை யோபெருஞ் சீரடைந் தாலு மியற்கவிக்குச்
சித்த மகிழ்ந்துத வஞ்சீரைப் போலச் சிறப்புறுமோ
சுத்த மனச்சுப் பிரமணி யச்செல்வ சுன்னைநகர்ச்
சித்தச னேசின்னத் தம்பி தவபுத் திரமணியே (3)

நின்னோடு கொண்ட பிராண சினேகத்தைநெஞ்சமகிழ்ந்
தென்னோடும் வைத்த சரவய முத்தண்ணலென்கவிக்குப்
பொன்னோடு தந்தன வோதிசை யெட்டும் புகழநின்ற.

..... (4)

(மிகுதிச் செய்யுட்கள் கிடைக்கப்பெறவில்லை)

-முற்றிற்று -

கொக்குவில் முருகேசபிள்ளையைப் பாடியவை

கலித்துறை

முன்னங் கணக்கில் வரைந்த பணத்தை முறைநின்றிட
வின்னந் தராதது மேனெறி யோமுரு கேசவள்ளால்
பொன்னம் பலவள்ளன் மைந்தா தயாநிதிப் புண்ணியநற்
றென்னம் பொழில்பயில் கொக்குவிற் சைவ

சிகாமணியே. (1)

பணத்தை யனுப்பக் கருத்தில்லை யேலுய்த்தபாட்டையந்தக்
கணத்தி லனுப்புத றானே பெருநெறி காண்டகுசீர்க்
குணத்தி லுயர்ந்த முருகேச மாரன் குறைவறுமா
மணத்தி னிமீர்குவ ளைத்தொடை வாகு வரோதயனே.

(2)

உன்போலுந் தக்க வளச்செல்வர் வாழ்வி லுறையவென்று
மென்போலும் பாவலர்க் காமோ குறைக ளெழிலுவனை
மன்போலுஞ் சீர்ச்சப் பிரமணி யச்செல்வன மைந்தவண்ணைப்
பொன்போலு மேனிச்சின் னைய மணியப் புரவலனே.

(3)

முத்தீ ரறிவி லிளையீ ரியாண்டினின் முத்துத்தம்பி
மாத்தீர வீரசிங் கச்செல்வ வென்னொடு வைத்தவன்பு
நீத்தீர் கொலோவொளி வட்டமெங் கேதினநீண்டதுண்மை
காத்தீ ரலீரென் றிடோமென்னை யோநுங் கருத்தினிதே. (4)

- முற்றிற்று -

துன்னாலை வேட்கோவரைப் பாடியவை

ஆசிரிய விருத்தம்

துன்னாலை நகரின் றிருநீல கண்டனார்
தோன்றிய திருக்குலத்துத்
தோன்றிமெய்ச் சைவசம யாசார மோம்பிடுந்
துங்கப் பெரும்பத்தியீர்
பின்னா ஞயிர்த்துணை யெனத்தரும தானங்கள்
பிறழ்வற நடாத்துமுறையீர்
பேணியில் வாழ்வனை யெனைவரு மதித்திடப்
பிழையுறா வகைபுரப்பீர். (1)

கொன்னார் புராணங்க ளமையங்க டோறுமுற்
குழைவுற வினாவுமளியீர்
குறைவகல நித்யாதி நன்னரி னடக்குநங்
கோவிலி லெழுந்தருளிய
முந்நாலு கரமுடைக் குழகன்மே னான்சொன்ன
முதிர்சுவைப் பாடலுக்கு
முகமக மலர்ந்துநிதி யுதவிநீ டீழியம்
முதல்வனரு ளால்வாழ்மினே. (2)

- முற்றிற்று -

சரசாலை

திருஞானசம்பந்த பிள்ளையைப் பாடியது

கலித்துறை

வரசா னவிகுலச் செல்வாமெய்ம் மங்கல வாழ்வு
பெற்றாய்

சரசாலை வாச திருஞான சம்பந்த தாங்கொடி
முரசா னிகர்சுப் பிரமணி யன்மைந்த முத்தமிழுக்
கரசாயி னோர்கவிக் கீவார்கட் கேயென்று மாமின்பமே.
(1)

- முற்றிற்று -

தாயார் கதிராசிப்பிள்ளையைப் பாடியது

வெண்பா

பரம னருளம் பலமுதலி நீயப்
பரமனிடப் பாலிருக்கும் பாவை - திரமுறவே
யப்பனுட னம்மையுநீ ராயே பிளைநானன்
றிப்படியிற் சிவரெலா மே. (1)

- முற்றிற்று -

ஆனைக்கோட்டை முத்துக்குமாரபிள்ளையைப் பாடியவை

ஆசிரிய விருத்தம்

குலமேவு மேன்மைகலை யறிவாதி நிலையான
குடிபதிகள் வாழுமானைக்
கோட்டைநகர் வாழ்கின்ற முத்துக் குமாருவாங்
குலதிலக மானடக்ற்
நலமேவு சீர்வயித் தியநாத வுடையார்க்கொர்
நந்தன கொடைக்குபேர
நாயக னடித்தொண்டு மறவாத பத்திமையெந்
நாளுமற வாதசீர்
சலமேவு குவளைமலர் மாலையணி மார்பனே
சற்சன சமூகசங்க
சமையத்தி லுயர்சைவ நிலைநீறொ டக்கமணி
சந்ததம் விடாததுங்க
நிலமேவு நிற்பெருமை பலருமுரை யாடுவது
நெஞ்சறக் கேட்டுவந்தேன்
நேயத்தி னாலுதவி செய்துமனை மக்களொடு

..... (1)

கலித்துறை

ஆமாரி யென்னக்க கிருபணர்ப் பாடி யலுத்தலுத்து
நாமா ரினுமன மோய்ந்தே துயருற நாளிற்குலக்
கோமான் பெரிய வயித்தியர் முத்துக் குமாருவிடம்
போமா ரினுஞ்சிறப் பீரென்று சாற்றினர் புண்ணியரே. (2)

முன்னாட் புலவரை யாதர்த் தேநின்ற மும்மன்னரு
மிந்நாளி னின்னுருப் பெற்றிருந் தேயவர்க் கீவதனைச்
சொன்னா ரியானுந் துணிந்துவந் தேனவர் சொற்படி
பின்னாண் மறுக்கப் பெறாதே குடியிற் பிறந்தவரே. (3)

ஊர்பெயர் சாதி யறியா திரங்கி யுடற்பிணியை
நார்பெற வேற்ற வவுடத மீந்துசின் னாளினிலே
சீர்பெற நீக்கிடும் வல்லபம் போலவென் சிந்தனைநோய்
பேர்பெற முத்துக் குமாரு வயித்திய பேணுதியே. (4)

வெண்பா

முத்துக் குமாருவெனு முன்னாம் வயித்தியனைச்
சித்துருவா மாறுமுகத் தேவருளால் - வைத்தானே
யொற்கப் பிணியு முடற்பிணியு நீக்கவென்று
பொற்கமலப் புத்தேள் புரிந்து. (5)

-முற்றிற்று -

புலோலி

மயில்வாகனப்பிள்ளையைப் பாடியவை

ஆசிரிய விருத்தம்

அன்பேறு மடியவ ரகத்தூற் றரும்பியிடு
மானந்த வழுதமாகி
யரியவினை நோய்க்கொரு மருந்தாய்ச் சிருட்டிமுத
லைந்தொழி லியற்றுமிறையா
யாருயிர்க் குயிராய் விளங்கியிடும் வேன்முருக
னடிகண்மற வாததொண்ட
னளவில்கலை வல்லசிவ சம்புநா மப்புலவ
னாய்வுற வரைந்தமாற்றம்
இன்பேறு சானவி குலோத்தம னருந்தமிழு
மிங்கிலிசு முற்றுணர்ந்தோ
னிறைவர்கண் மதித்திடு நியாயபண் டிதனமல
னெரிகட் படாதமதன
னேற்றமுறு சுத்தசிவ மார்க்கத்தி லுள்ளவிதி
யென்றுமொரு வாதநிலையோ
னெழில்வள மலிந்திடு புலோலிநக ரான்றிசையோ
ரெட்டினு நிறைந்தபேரான்
துன்பேறு மிடியினார்க் கன்னமுஞ் சொன்னமுந்
தூசுமரு ளுந்தகைமையோன்
நுகடபுந் துய்யகவி மாலையுங் குவளையந்
தொடையுமிடை யும்புயத்தோன்
ஹான்மரபு தவிராத நாகநா தக்குரிசி

றாயநோன் பாலுதித்தோன்
றுங்கமெய்ச் சுகுணமயில் வாகனப் பிள்ளையுட்
டோன்றுமகிழ் வோடுகாண்க
வன்பேறு திகிரிப் படைக்கல மமர்ந்தகர
வல்லிபுர மாயவற்கு
வாய்ப்புற விழைந்தெழுதி விட்டகடி தத்துள்ள
மாண்பொரு ளெலாமடக்கி
மன்விருத் தத்தினொடு தக்ககலி வெண்பா
வகுத்தன னிணக்கமாக
வான்பொருள் பலப்பல வனுப்பிமேன் மேற்பெருகும்
வாழ்வினி லிருந்திடுகவே. (1)

கலித்துறை

தென்னவ னன்று புலவருக் கீந்த சிறப்பதுபோன்
மன்னவர் மெச்ச மயில்வா கனப்பிள்ளை வல்லிபுரப்
பொன்னணிமார்பற்குப் பாடல்செய்வித்துப் பொருள்பலவு
நன்னய மாகத்தந் தூழிமட் டும்புகழ் நாட்டினனே. (2)

- முற்றிற்று -

வரசீத்தி விநாயகருஞ்சல் பாடுவித்த விநாயகமூர்த்தி முருகப்பரைப் பாடியது

பன்னாட் பயின்றவென் னண்பரி னின்னொத்த
பண்பினரை
யெந்நாட்டுங் கண்ட திலைநீயென் னூஞ்ச
லியற்கவிக்கிங்
கிந்நாட் டரும்பொரு ளாயிர மாயிர மேற்றுகந்தேன்
சொன்னாட்டுஞ் சீர்த்தி முருகப்ப வாழி சுகத்துடனே (1)

பூமேவு நான்குமுகன் முதற்சுரரெலாம் வணங்கிடு
புள்ளிமயில் வாகனத்துப்
புனிதனடி பரவிடுஞ் சிவசம்பு வெனுமியற்
புலவன் வரைகின்றவோலை
தாமேவு வாய்மையி னரிச்சந் திரற்கொப்ப
ஞாலமுழு துங்கொடகையோன்
நயவிநா யகமூர்த்தி நாமவேண் முன்புமுய
னற்றவத் துற்றகுமரன்
மாமேவு பத்திகொடு தேவா லயப்பள்ளி
வழாவகை நடாத்துமன்பன்
வண்டமிழ்க் கவிராசர் கொண்டாடு முருகப்ப
வள்ளன்மகிழ் வொடுகாண்க
காமேவு மிந்த்ரநகர் நிகர்பருத் தித்துறைக்
கரிமுகக் கடவுளுக்குக்
கவினுறு பராக்கெச் சரீக்கைமங் களமுஞ்சல்
கழறினன் கொண்டிடுக. (2)

சேர்.பொன். இராமநாதன் அவர்களைப் பாடியது

வெண்பா

பொன்னம் பலமுதலி புத்திரருள் மூத்தவனோ
மன்னு மிணை மலர்க்கண் வாசவனோ - மன்னவரு
ளேற்றம் படைத்தரகு ராமனோ இச்சபையிற்
தோற்றம் படைத்த துரை. (1)

முல்லைத்தீவு தம்பைய முதலியாரைப் பாடியது

(ஐந்நூறு வெள்ளியாலான நாணய முடிச்சு
வெகுமதியாயளித்தபோது)

என்பாட லுக்குப் பொருளுத வாதவர் யார்கவிக்கு
முன்பாய பாற்கர சேது பதிமுதல் முற்றுவோர்
அன்பாகத் தந்த பரிசிலெவ் ஒரு மறிந்திடுங்காண்
இன்பார்தம் பைய முதலிச்செல் வாசைவ ரத்தினமே. (1)

சாற்றுகவிகள்

(எழுதியவற்றுள் சில)

வல்வை வைத்தியலிங்கப்பிள்ளையின் சிந்தாமணி நிகண்டுக்கு
வழங்கிய சிறப்புப்பாயிரம்

சுன்னை முருகேசு பண்தரின் குடந்தை வெண்பாவிற்கு வழங்கிய
சிறப்புப்பாயிரம்

சுன்னை முருகேசு பண்டிதர் எழுதிய பதிகத்திற்கு வழங்கிய
சிறப்புக்கவி

கொக்குவீர் சிலம்புநாதபிள்ளையின் ஓமைசிந்தாதிக்கு வழங்கிய
சிறப்புப்பாயிரம்

ம.க.வேற்பிள்ளை செய்த புலியூரந்தாதி உரைக்கு வழங்கிய
சிறப்புப்பாயிரம்

வல்வை வைத்தியலிங்கப்பிள்ளையின் கந்தரலங்கார உரைக்கு
வழங்கிய சிறப்புப்பாயிரம்

தெய்லர் துரையப்பாப்பிள்ளையின் இதோபதேச கீதரசமஞ்சரிக்கு
வழங்கிய சிறப்புப்பாயிரம்

வல்வை வைத்தியலிங்கப்பிள்ளையின் சீந்தாமணி நிகண்டுக்கு வழங்கிய சிறப்புப்பாயிரம்

சுத்தசட்குணங்களான சுந்தரமுகமோராறுங்
கைத்தொகைகளுமுந்நான்கு கண்களுங்கொண்டுநின்ற
நித்தியனநகனீ சனிராமயனிமலனெம்மான்
றத்துவாதீதமுன்னோன் சகலலோகைகநாதன்
குறுமுனியினிதுதேர்ந்து கொளவறிவுறுத்திவைத்த
மறுவறுதிராவிடத்தில் வயங்கியற்கெழீஇயமேன்மை
பெறுநிகண்டறிஞர் பல்லோர்பேசினரவற்றுளங்குஞ்
செறிவுறவளர்ந்தன்றம்மசெய்யமண்டலவனுலே
ஒருமொழியருத்தம்பல்வேறுணர்த்திடுந்தொகுதியாங்கு
மருவுறவிரிந்ததென்னமற்றஃதருத்தமொன்று
தருமியலிலாதவாற்றிற்கும் பொருளாய்வான்புக்குப்
பெரிதிடர்ப்படுமாணாக்கர் பேசுறவொழிக்கவுன்னா
வழிவழியாய செல்வவளமறைக்காடநாமப்
பழிதவிர்மகீந்திரன்றன் பௌத்திரனாகிவந்தோன்
ஒழிவறுகுணத்தினானிவ்வுலகெலாமடிப்படுத்த
விழுமியபுகழ்வேற்பிள்ளைமெய்த்தவத்துதித்தநீரான்
ஆதுலர்க்கன்னமிந்துமௌடதமுயிர்கட்கீந்தும்
நீதியினிறைந்துந்தொல்சீர் நெடுங்குலத்தலைமைபூண்டும்
மாதகைவாழ்வினோங்கிவருமயில்வாகனப்பேர்
மேதகுதருமவேந்தன்மெய்யுயிர்த்துணையாம்பின்னோன்
கூர்ந்தநுண்ணூர்வாற்றெள்ளிக்குறைவறப்பற்பனாலும்
ஓர்ந்தவனம்மனோருக்கொருபெருந்துணையாய்வாழ்வோன்

நேர்ந்தவர் பிறரிலாதநெறிமையான்றனாதுமாட்டுச்
 சார்ந்தவர்ப்புரக்குமேலைத்தகையியல்வழாக்குணத்தோன்
 குடதிசைக்குளீர்வெண்டிங்கட்கோடுதாழ்வேணியண்ணல்
 தடநெடுஞ்சீகரநொச்சித்தளியும் பூருவமாமாசைக்
 கடவயிற்றொருகோட்டைங் கைக்கரிசினகரமுநண்ண
 நடுவறவமர்ந்தவானநாடுறழ்வல்வையூரான்
 காண்டகுதிதலைப்பொம்மற்கனதனத்தியாணர்க்காரப்
 பூண்டகுசெங்கேழ்க்கஞ்சப்பூந்திருவமர்ந்தமார்பன்
 மாண்டகுளானமூர்த்திவள்ளலோர்பொருட்சொல்லான
 ஏண்டருதொகுதியொன்றிங்கியம்பெனவிசைத்தானாக
 பண்டிதர்சங்கமுற்றுப்பஃறிசைப்பரப்புமேவிக்
 கொண்டுளசிறப்பிற்றாகிக்குலாவுறுமதுரநீர்மைத்
 தண்டமிழ் நூலினுள்ளுந்தகுதிசால்வடநூலுள்ளும்
 எண்டருமொருபொருட்சொலியைவனதெரீஇத்தெளிந்து
 நன்றுறக்ககரமாதினகரவீரெதுகையாக
 வென்றுறக்கோவையாக்கியோரடிக்கிருசொற்சேர்த்து
 மன்றுறத்திகழுஞ்சிந்தாமணியெனும்பெயர்த்தாயென்றும்
 நன்றுறவிருத்தயாப்பினெறிப்படநிகழ்த்தினானால்
 தரம்பெறுமுன்னையூர்வாழ்சங்கரவள்ளன்சேய்
 திரம்பெறுமுத்திச்செல்வச்சிவமதபத்திமாண்போன்
 கரம்பெறுநெல்லியென்னக்கலைப்பொருள்வினாய்முற்றோர்ந்து
 வரம்பெறுபுலவன்செய்யவைத்தியலிங்கன்றானே.

- முற்றிற்று -

சுன்னை முருகேசபண்டிதரின் குடந்தை வெண்பாவுக்கு வழங்கிய சிறப்புப்பாயிரம்

உலகெலாம்பரவு மொருபெருந்தலைமைவாய்ந்
தலகிலாவெளிவள ரருங்கயிலாசத்
துறுமெழுந்திகளி லுயர்ந்துகும்பக்
குறுமுனிதிருக்கரக் குண்டிகைப்பட்டொரீஇ
யடல்விரிபார்முதி ரரவமாறாக்
கடல்விளிம்புடுத்த காசினிநிலையிஇய
பொன்னிலாவியசுகப் பொன்னியார்ந்தொழுகுறாஉஞ்
சென்னிமா நாட்டிடைச் சென்னியாயோங்கி
யாரணங்கதிதரு மாகமமுதலவுள்
ளாரணங்கதிரநன் றதிர்திருமடமு
மற்பகலாதுலர்க் கறுசுவையுணாவகை
அற்பகலாதுத வன்னசத்திரமு
மாவணங்குறைதரு மலைநிகர்நிதிகெழுஉ
மாவணங்குறைபெறா மணிமுடிமனைகளு
மாசிரியருங்கலைக் காதரமைந்தரோ
டாசிரியருங்களி யறாதமர்கழகமுஞ்
சுந்தரமாந்தருத் தோளரும்பனுவல்பே
சுந்தரமாந்தருந் தொகுமணிமன்றமும்
வந்துவந்துலவுறு மலர்மணமளாச்சிறு
வந்துவந்துலவுறு மழைத்தண்டலையுந்

தவனந்தணித்தெருத் தலைதொ றுஞ்சாருநர்
 தவனந்தணித்திடுந் தண்ணீர்ப்பந்தருங்
 கோட்டுக்கணந்தருங் குளிரலைபொரற்கெதிர்
 கோட்டுக்கணந்தருங் குமுறனீட்டமுங்
 குடங்கணிதந்தபக் கொளப்பயநதிபெயுங்
 குடங்கணிதந்தகக் குலவெழிற்கோட்டமும்
 வரவானந்த வனநதிபோலுயிர்
 வரவானந்த மசத்தருடீர்த்தமும்
 மம்பரவளங்குல வலைப்புவிவளத்தொடெண்
 ணம்பரவளங்களு மமைந்தவாவணமும்
 பலவாமிக்குறப் பணைத்தெழுமரம்பைதென்
 பலவாமிக்குயர் பணைக்கொக்கினமு
 மாதவந்தகைதர வான்முதல்விடவீ
 யாதவந்தகைநிழ லளித்திடும்வட்டையுங்
 கடக்கருமலைவிறற் காய்சினத்தேழ்திறக்
 கடக்கருமலைமாய் கதிர்க்குலக்கழனியு
 மிரவியனந்தமா யெழுதருங்காட்சியி
 னிரவியனந்த விலங்குநெய்ச்சுடர்களு
 மேறுமகங்கழித் தின்பருன்பூசையுஞ்
 சாறுமகங்களுந் தவாதியல்சிறப்பு
 மிக்கமாலைத்தெறும் வெண்ணீற்றுடனணி
 யக்கமாலைத்திரு வறாதொளிர்பெருமையுந்
 தேரூர்வீதியுந் திருவநீள்செல்வச்
 சீரூர் தெருவுமாந் திறம்பலதாங்கி
 யெல்லாம்வல்லான் கல்லாம்வில்லா
 னல்லார்பல்லார் சொல்லார்தொல்லா
 னாரணப்பிரியான் வாரணத்துரியா

னாரணற்கரியான் காரணப்பெரியான்
 றிங்களங்கண்ணிதாழ் செய்யமத்தகத்தான்
 பொங்கனலம்பகம் புனைந்தமத்தகத்தான்
 கருமுகில்வெளுத்த கறைக்கந்தரத்தன்
 மருளனே நெஞ்சிலும் வாழ்கந்தரத்தன்
 சகந்தனக்கியலுபா தானமுன்றா
 னுகந்தவன் றிண்ணனா ருதவுமுன்றான்
 சத்திகாரியமாந் தனித்திருமெய்யான்
 பத்தியாம்பலையிடைப் பட்டருண் மெய்யான்
 வாணுதலுமைமுலை வளைத்தமும்புடையான்
 மாணுறுமன்பர்கள் வளைத்தமும்புடையான்
 மாறெழுமறலிதன் மதமாற்றடியான்
 வீறெழுமேனியில் வேண்டுமாற்றடியான்
 வேள்வாய்ப்பான்முக மிடைவாசத்தா
 னீள்வான்றிசையென நிகழ்வாசத்தான்
 வந்திதனாளாய் மண்டலையேற்றான்
 மைந்துறுநரைநிற மண்டலையேற்றான்
 சீலமாரைந்தொகைத் திருவானனத்தான்
 கோலவார்குழையியற் குருவானனத்தான்
 மனநெகிழாதவர் வருந்தலையோட்டான்
 மனைதொறும்பலிகொள வருந்தலையோட்டான்
 றரத்துலலொநிறைந் தவளக்காப்பான்
 றரித்தமாமேத்திய தவளக்காப்பான்
 மாயையின் மலவலி வாட்டுந்தகையான்
 நீயுழைசூன்மழுத் திகழ்ந்தமர் தகையான்
 பங்கநிசாசரர் படப்பொருந்திடத்தான்
 மங்கலநாயகி மனம்பொருந்திடத்தான்

மாற்றிருந்தகையபொன் மணியணையும்பரின்
 வீற்றிருந்தருளும் வியன்றலமாகி
 நஞ்சனவஞ்சகர்க ணெஞ்செனவிஞ்சிரு
 ளஞ்சனமஞ்சக டுஞ்சியவிஞ்சிக
 டுன்றுபுகூழ்ந்திடத் துங்கமார்கோபுரக்
 குன்றொடுநின்ற குடந்தையம்பதிமே
 லுயர்வடவேங்கட மொப்பிறென்குமரியா
 நயனுறுதலைமைசா னடவையெல்லையிற்
 போக்கறுமுந்துநூற் பொருண்மொழிகூட்டுணு
 நீக்கமிலறிஞர்க ணிறைவிருந்தயிலவுந்
 தீர்த்தழீர்த்தி திருத்தலப்பெருமைநா
 டார்த்தியினாருணர்ந் தாம்பயனடையவுந்
 சுவைவளர்பனுவல்க டொடுக்கநின்றாரெலா
 மவைவளர்காட்டிதென் றகங்களிதுளும்பவுஞ்
 சங்கக்கவியினுந் தவறுரைத்தெழுமதித்
 துங்கக்கவிஞர்க டுதித்துவியப்பவும்
 விழுமியவண்ணமு மேதகுமடக்கும்
 வழுமியலளையா வருணனைமாட்சியுங்
 கிளர்தருநாளி கேரநற்கதலியாய்
 வளர்தருபாக மதுரமுநிலவ
 வொண்பாவகையினு ளோங்கியநேரிசை
 வெண்பாநூறு விழைவொடுபுனைந்தனன்
 பொன்னின்றிரிசொலாய்ப் போதருமீழமா
 நன்னயக்காரண நண்ணியதேத்தி
 லுணப்படுவளங்களு முரைக்கியல்வளங்களுந்
 தணப்பறவிளைவுறுாஉந் தலைநாடென்றுஞ்
 சங்கமரீய தகையொடன்றோங்கிய

மங்கலப்பாண்டி வளநாடாதிய
 வீவருநாணினில் விளியமேன்மேலெழுந்
 தாவகறனிச்செந் தமிழ்நாடென்றுங்
 கோளியறிந்நுபைங் கொண்ழுவறங்கூர்
 நாளினுமிடிவிட நலிவறியாதுதான்
 பிறநாடிரக்கப் பெரிதளித்தோம்பு
 மறாநடென்று மனவையும்புகல
 மன்னியநெடுஞ்சீர் வாய்ந்தயாழ்ப்பாணமேற்
 றுன்னியதொன்னிலைச் சுன்னைநன்னாடன்
 வும்பவிழுற்பல மலர்த்தொடைப்பூதத்
 தம்பிநரபதி தவத்தினிலுதித்தோன்
 குரவராங்கடலிடைக் குளித்துப்பொருண்மணி
 மரபுளியுளக்கையார் வாரிவாரி
 யன்புறுநல்லமா ணாக்கராந்தீனருக்
 கின்புறவழங்கு மிருங்கொடைவள்ள
 லாழ்படுதிறந்தலை யுறக்கலையெனைத்தையுங்
 காழ்படுகடுமையிற் கற்றுநிறைந்தோன்
 சைவசித்தாந்த சாத்திரப்பொருடெரீஇ
 மெய்வளர்சபைதொறும் விரிக்குநற்போதகன்
 மைச்சளமானிலை மலிந்தபரமத
 கச்சளமுமுதையுங் காயுந்திவாகர
 னக்கரமைந்தையு மாரையுமிரட்டும்
 பக்குவமுதிர்ந்த பத்திநியமத்தோ
 னிருத்தன்புகழையு நீலமயிலார்
 கருத்தன்புகழையுங் கனவிலும்பாடுவோன்
 நீங்கடர்பவமயல் சிதைத்தழியாவளப்
 பாங்கருணீற்றொளி பழுத்தமேனியோன்

500/சிவசம்புப்புலவர் பிரபந்தப் பெருந்திரட்டு

றாழ்வறக்கலைபல தந்ததேசீகரை
வாழ்வருடெய்வமாய் வழுத்தமன்பன்
யெற்றவப்புலவருந் தேனுறைதமிழென
வெவ்வெப்பனுவலு மினிதுடனிசைப்போன்
பாரறுநெடுந்தவப் பரசீவன்றொண்டர்கள்
சீரடியகத்தொடு சிரத்திலிருத்தினோன்
றலங்கிளர் பதிதொறும்தழீஇ
யிலங்கிசைவளர்முரு கேசபண்டிதனே.

- முற்றிற்று -

சுன்னை முருகேச பண்டிதர் எழுதிய
பதிகத்திற்கு வழங்கிய
சிறப்புக்கவி

ஒருகேச வன்றங்கை சுன்னை மயிலணி யற்றநறை
வருகேச வம்மை விசாலாட்சி சீர்ச்செவி வாக்கினடி
டருகேச மன்பட ரேயன்பர்க் கோட்டுநஞ்

சேந்தனைத்தாழ்

முருகேச பண்டிதன் வாய்வாய் பதிகமுதிர் நறவே.

(1)

கொக்குவிற் சீலம்புநாதபிள்ளையின் ஓமை அந்தாதிக்கு வழங்கிய சிறப்புப்பாயிரம்

நேரிசை யாசிரியப்பா

உலக மதித்திடு மோமையம் பதியி
னலகி லருட்கட லாகிவீற் றிருந்து
போகமு மோகமும் போற்றுநர்க் குதவிடு
மேக முதல்வ னியானை முகத்தோ
னென்னிலு மனியனேற் கினியனாய்த திகழும்
பன்னிரு புயப்பரா பரன்முன் னிளவ
லாரணம் பரவுமா னந்த நாடகப்
பூரண வரன்முதற் புதல்வனைங் கரன்மேற்
பெருந்தமிழ் நூல்களும் பிறதிற நூல்களுந்
திருந்திடக் கற்றுணர் செய்யநுண் மதியான்
பரமத கண்டனப் பனுவலும பான்மைய
திரமத நூல்களுஞ் செவ்விது செய்தோன்
றாழ்வில்சீத் தாந்த சைவமே மேனிலை
வாழ்வுத விடுமென வழா அலின் றுணர்ந்தோன்
பதமலர் முடிப்பிரான் பவளந் தழைத்த
பதமலர் விழுங்கிய பத்திசா லுளத்தா
னாறக் கரத்தினோ டஞ்சக் கரத்தையன்
பூறக் கனாவிலு மொழிவறச் செபிப்போன்
வன்னத் தம்புனை மலருறழ் செங்கரச்
சின்னத் தம்பிமால் செய்தவத் துதித்தோ

னிறைதருங் கல்வியு நிதியமும் புண்ணியத்
 துறையுங் கொடையுந் தூய்மையும் பத்தியு
 மன்பும் விரதமு மறிவு மடக்கமு
 மின்பு முதலா வெனைத்துநிலை நின்ற
 குலம்பெறு மாக்கள்வாழ் கொக்குவில் வாசச்
 சிலம்ப நாதச் செம்மனன் றாய்ந்து
 பாக வகையினுட் பயினாளி கேர
 பாகமுங் கதலி பாகமு மெனவு
 மினியிற் கிதுவே யிலக்கிய மெனவுநா
 னனியுணர்ந் தோர்கொள நவின்றவந் தாதியை
 நயந்திகழ் திராவிட நடவைமுற் றோங்க
 வியந்திரத் திடுவித் திசையிற் கிளர்ந்தன
 னாலத் தாலமிழ் தாக்கிய கோனருட்
 சீலத் தாலமர் திருவ நீ டளியு
 மங்கதன் பாங்கரி னவிர்தரு மேனைய
 புங்கவர் வாழுறுஅம் பொன்னந் தளிகளு
 மேத்திய சிறுவருக் கென்றுநா லுணர்த்திடு
 மேத்திய சைவ வித்தியா சாலையுங்
 கண்ணீர்க் கடற்படிக் கருங்கடற் படியா
 வெண்ணீற் றொளிகிளர் மெய்த்தவர் மடமுங்
 குழுவுறு பிணிகளைக் குறைத்தரு ணிலையாய்
 வழுவுற நிவந்தொளிர் வயித்திய சாலையுங்
 குண்டையுந் தன்னமுங் குடமுங் கெழீஇயற
 லுண்டுவந் துலவுறு முலவுறு மோடையு
 மேலெறி யாதப வெப்பந் தணித்திட
 வாலிய வட்டையில் வளர்நிழற் றருவு
 மறம்பெரி தோங்கிட வறிஞருக் குதவிமெய்
 திறம்பிடா தோம்புறுந் செல்வர்மா மனையும்

வடகட றென்கடன் மறுபுல நதியெலா
மடனறப் பருகிய மதியினார் மனையு
மள்ளற் கடற்புவி யடங்கலு மடைந்து
கொள்ளக் குறைபடாக் கோலவான் கூலமு
மருத்தமுஞ் சாலியு மாதையுங் குறையா
விருத்திய வாணிக வியன்பெரு நிலையமுங்
கந்தர விசுணிகர் கடுந்திறன் முழக்கறாச்
சீந்தூர மாய்கதீர்ச் செந்நெலங் கழனியு
மாங்குயி லினமென வரீவையர் குரஹீ இக்
கூங்குயி லெங்கிடுங் குளிர்மலர்ப் பொழிலு
மவநந் தணித்தெரு வகந்தொறும் விராஅய்த்
தவநந் தணித்திடுந் தண்ணீர்ப் பந்தலு
மோதரு மழற்பசி யுடற்றிட நலிவுறுஅ
மாதுலர்க் குழவிடு மன்னசத் திரமுங்
கற்பக நாட்டினைக் காசீனியாகப்
பொற்பமர் சூளையிற் புரீதரும் வீதியு
மின்னன பிறவுமுற் றெல்லையற் றோங்கி
மன்னில பேரெழில் வண்ணைமா நகரான்
பருவக் கொண்மூப் படியெனப் பாவலர்க்
ரிமயி னுரிமையி னுதவிடுங் கொடையான்
றேற்றமிக் கிசைதருந் தொல்லர சறிய
வீற்றிருந் திடுதவ மேன்மைகொள் வாழ்வினா
னின்புடைப் புலவர்க ளீன்றசெங் கவியெனும்
பொன்புரை பொற்றொடை புனைந்த புயத்தான்
றேங்குளக் குன்றினிற் றேன்மழை நான்றென
வோங்குநல் லவர்வயி னுரைக்குமின் மொழியான்
றண்ணளி வழிந்துசந் ததமு நிறைந்தெழுஉம்
வண்ணமா மதிநிகர் வதனமண் டலத்தான்

வாரொலி கருங்குழன் மாதுகு மடநலா
 ருரு மொண் மடலிடை யொளிருமெய்ச் சித்தசன்
 பீடுசா னளினநப் பின்னையற் பகலுவந்
 தாடுமா ரப்பகட் டத்தவா கத்தினான்
 றிகைதொறு நடாத்திடுஞ் சிதைவறு மாக்க
 வகைபெறு மீதிய வாணிகத் தலைமையான்
 சங்கவா ரிதியுந் இத் தங்கமாண் குவைதருஉ
 மங்கல வளங்குலாம் வங்கவ ளத்தினான்
 றக்கமெய்ப் பத்தியிற் சங்கர னாரரு
 ளக்கமும் பூதியு மகலா வடிவினான்
 றிப்பிய நிகம சீவாகம புராண
 மெய்ப்பய னமுதினை வினாயினி தருந்தினான்
 காவலர்க் கியறருங் கருமத் திறம்பல
 தாவற வளர்த்திடுந் தகைகொள்யு கத்தினா
 னம்புய வணிமுத லணிகள்வா டாதுற
 வம்புய ரூற்பல மலரணி யணிந்தோன்
 சலவள நிலை கெழுஉந் தண்பணை முதலா
 நிலவள வாரியி னிரம்பிய செல்வன்
 கதமற மெறிந்திடுங் கனக ராய
 முதலி மரபெழுஉ முதிர்புகழ்த் தகையான்
 பாரறு தவத்தினம் பலவாண வள்ளலை
 வாரமுற் றுளபிதா மகனா யுடையான்
 சுகவள விலருளிய சுயம்பு நாத
 மகபதி பயந்தருள் மாண்புடைச் சயந்தன்
 பார்வளர் பதிதோறும் பரந்த
 சீர்வளர் வீர சிங்கக் குரிசிலே.

- முற்றிற்று -

ம.க.வேற்பிள்ளை செய்த
புலியுரந்தாதி உரைக்கு வழங்கிய
சிறப்புப்பாயிரம்

நேரிசையாசிரியப்பா

கங்கையு மதியுங் கடுக்கையு மாத்தி யுந்
தங்கிய மின்னிறச் சடைமுடி நாதன்
கருமல மொழித்துக் கதியுயிர்க் கருள
நிருமல வருக்கொடு நின்ற நிராமயன்
யோக முத விட யோகியாய்ப் பஃறிறப்
போக முதவிடப் போகியா யுறைவா
னாவியை யாட்ட வானந்த தாண்டவ
மோவிலா தாடு மோங்கிய கருணையோன்
றுன்றிய வுயிர்களைச் சுகநிலை வைப்பா
னென்று மைந்தொழி லியற்றா தியற்றுவோன்
சோதியாய்ச் சுடராய்ச் சூழொளி விளக்கா
யோதியாய் நிலவு மொப்புயர் வில்லோ
னோரா ளெனமறை யோரொடன் றுற்ற
சீரா ளன்றிருச் செவியிடைச் சேரா
வளர்சுவைச் சொற்பொருள் வண்ண மடக்குக்
கிளரிரா மேசர் கிளிவிடு தூது
மிகமத முறுகவி வேழத் தொகைக
ளிகறெறு தோட்டியா மிரகு வமிசமு
மாற்றரும் பிணியையு மருந்தையு மிளிதுரைத்
தேற்றமிக் குளபர ராசசே கரமும்

வியனெறிக் கணிதர்கள் விழைவொடு போற்று
மியனெறி யுறுஞ்செக ராசசே கரமுஞ்,
சீலமெய்த திறனருள் சிவநிசி புராணமும்
மாலமுற் றொழித்திடு மமுதா கரமு
மறைசையந் தாதிகல் வளையந் தாதியு
நறைமல ரடிக்குரு நாத ருலாவுமா
மின்னன பற்பல வியற்றுபு மேன்மை
மன்னியாழ்ப் பாண மாநக ரமர்ந்த
பதரில் கேள்விப் புதரில் வாய்ந்த
விதிய்ற கிளர்ந்த மதியிற் றலைவன்
கையா ரழலுடை யையா னைற்றெழு
மெய்யார் புனித வையா மரபினன்
மாதகல் வாழ் மயில் வாகனப் புலவ
னோதிய தென்புலி யூரந் தாதிக்
கென்றுநின் றிலங்கவு மெவரு நயப்பவு
மொன்றிய வுரையிங் கொன்றுஞ் றுதியெனா
யாமிய திசைக்கன் றெதிருறு திசைக்குமோ
ரேமநந் கலைமுனி யிருந்தன னென்னாப்
புடவி சொலக்கலைப் புணரியை முகந்து
திடமொடு தேக்கெறி தேசிகோத் தமனாய்ச்
சான்ற கனக சபாபதி யோகியாம்
போன்றவர் பிறரிலாப் புண்ணிய னடிதழீஇ
யொவ்வொரு நூலையு மொவ்வொரு முறைவினா
யெவ்வவர் சொற்பொரு ளனைத்தையு மகத்தமைத்
தூழ்படு திறம்தென் றுலக முவப்பக்
காழ்படு கடுமையிற் கற்று நிறைந்த
திதமுறு நுண்மதிச் சேனாதிராய

முதலிபா லினுமவன் முதல்மா ணாக்கனு
 மாண்புகழ் தனக்கு மைத்துன னாயெலாப்
 பண்பு நிறைந்தசம் பந்தப் புலவன்
 சிறியேற் கொண்கலை தேற்றுநாட் டானுமெய்ந்
 நெறியாற் றேற்றிய நீளருட் குரவனுந்
 தண்டமிழ்முகக் கடலுமாஞ் சரவண முத்துப்
 பண்டிதன் பாலினும் பரிவொடு பணிவுநீஇச்
 சகநா டெங்கணுஞ் சார்ந்தசீ ராறு
 முகநா வலனொரு முதிரிசை முழுப்பூண்
 பூண்டசம் பந்தப் புலவ னொடுங்கெழீஇ
 யீண்டிய கேண்மையின் யாண்டுபல கற்றோன்
 வேலா யுதப்பெயர் மேவிய வித்தகன்
 காலா யுதக்கொடிக் கந்தனைப் பரவி
 யிரங்கிடெந் தாயென றிணைமலர்த் தாட்கீழ்
 வரங்கிடந் தீன்ற மாண்புடைச் செம்ம
 னன்மா ணாக்கரை நண்புறக் கூஉய்த்
 தொன்மாண் கலைதருஞ் சுத்த மனத்தோ
 னரியநாற் பாதத் தரும்பெனக் காணுஞ்
 சரியை நியமந் தவாத செல்வன்
 றெருள்வீற் றிருந்தமெய்ச் சிந்தைகுடி கொண்ட
 வருள்வீற் றிருந்த வறுமுகத் தெம்பிரா
 னாணவ முடைக்குமா னந்தமா ணிக்கத்
 தாணிமி ருத்தமத் தகைசால் பத்தியான்
 வெண்ணீற் றொளியறா மேனியைப் பத்திமைக்
 கண்ணீர்க் கடலிற் கழீஇவினை கடிவோன்
 வினையற வெழுந்த வீட்டுநூற் பொருடெரீஇ
 மனையறம் வெறுத்த மாசில் காட்சியோன்

றேசா ரியல்வகை திருந்திய சார்த்திகே
 யாசாரியன்றனக் கரிறபு நூல்பல
 திரமுறத் தேற்றிய செவ்விய கிழமையின்
 விரிவுறு மகிழ்வொடு விளம்பினனாக
 வற்றாங் கவன்மொரி யுளமுறத் தலைக்கொளீஇ
 யற்றா குகவென வாய்ந்து புரிந்தனன்
 பீடுறு நயிட்டிகப் பிரம சாரியாய்
 நீடுறு சிவார்ச்சனை நெறிநின் றரன்பத
 முன்னிய வாறு முகநா வலன்ணு
 மன்னவற் கினியமா ணாக்கனு மருகனுஞ்
 சரவண முத்துமா றனையனு மாயபேர்
 விரவுபொன் னம்பல வித்து வான்கணும்
 பாங்குற வழிபடிகிப் பஃறிற நூற்பொரு
 ளோங்குற வினாய்வெளி றொழித்தநுண் மதியோன்
 மாவரு ணிலைமையின் மாறா தொளிரு
 மீவிரி செங்கேழ் விளக்கொன் றனந்த
 மாய தெனவொளி ரணிதிகழ் மணிமுலைத்
 தாயெனு மேதகைச் சாந்தநா யகியொடு
 மாட்சிசேர் சந்திர மௌவீச ரென்றுங்
 காட்சிதந் தமருங் கடிமதிற் கோவிலுஞ்
 செழுநீ லத்தொகை கெழுநீர் வாவியு
 முழுநீர்ப் படுசெங் கழுநீர்த் தடமுஞ்
 சூதமு மரம்மையுந் தொன்னிலங் கீன்றுவேர்
 மீதெழு முட்புற விரைப்பழ வருக்கையும்
 வாளையே றுகண்டு மடலங் கழுகின்
 பாளைகீன் றுலவுறுஅம் பதுமவான் றடமுஞ்
 செந்நெலின் கன்னற் றெரித்டக் கத்தியைக்

கன்னல்கள் காட்டிடுங் கழனிசூழல் வைப்புந்
 தடநிலை குலவிய சத்திர முந்திரு
 மடமு நிலாவிய மட்டுவிற்பதியிற்
 றெய்வவெண் ணீற்றுத் திருநின் றோங்குறுாஉஞ்
 சைவ வித்தியா சாலைக் கதிபன்
 கண்டரு நதியாற் கவினுறு கண்ணெலாந்
 தொண்டரு மண்டருந் தோணிசெய் தேத்தப்
 பங்கொரு மயிலுடைப் பசுபதி யவர்க்குப்
 பொங்கருன் செய்தமர் புலோலியம் பதியிற்
 றானவி னோதமுந் தருமமாண் புந்தவாச்
 சானவி மரபு தயங்க வுதித்த
 காண்டகு செல்வக் கணபதிப் பிள்ளைதன்
 மாண்டகு தவமொரு வடிவெடுத் தனையா
 னேணுறு கலைப்பொருள் யாவையு மியல்புளி
 மாணவ கர்க்கு வழங்குந் தியாகி
 கல்வியும் வாய்மையுங் கனமும் புகழுஞ்
 செல்வமு மீகையுஞ் சினகர வளமுஞ்
 சேவிவர் பரம சிவமத நெறியு
 மேவிய திருநெல் வேலி வாச
 னின்பரு ளெண்குணத் திறைமாட்
 டன்பு நிலைமை யறாவேற் பிள்ளையே

- முற்றிற்று -

வல்வை வைத்தியலிங்கப்பிள்ளையின் கந்தரலங்கார உரைக்கு வழங்கிய சிறப்புப்பாயிரம்

திருவளர் சத்தளச் செங்கேழ்ப் பூந்துணர்
மருவளர் வனச மலரவன் முதலா
மைவரை யதிட்டித் தைந்தொழி லென்று
மெய்வகை நடாத்தியும் விகாரமொன் றடையா
னுருவமு மருவமு முருவரு வழுமாம்
பருவ வடிவப் பன்மைக ளுடையான்
பலவுயி ரென்னும் பரவைத் தொகையை
யலகறு கருணையா லாட்டிடுஞ் சோதி
மண்முத னாத வரையாக் கிடந்த
வெண்முறைத தத்துவம் யாவையும் கடந்தோன்
ஹாகும்பெரு மலவலி தொலைத்துநல் லுயிரைத்
தகும்பர முத்தியிற் சமமாக் காண்போன்
றன்னையும் பசுவையுஞ் சார்புவ னத்தையும்
பொன்னடி ஞானப் பொலிவாற் காட்டுவோன்
முடிவிலா விந்து மோகினி மாபெனனப்
படுமுபா தானப் பகுதிமூன் றுடையா
னேண்டகு சகத்துக் கியல்புளி வழா அக்
காண்டகு நிமித்த காரண மானோன்
குறியுங் கோலமுங் குணமுமற் றெங்குஞ்
செறியும பரம சிவமெனப் பட்டோ
னிருளுறு முயிரையீ டேற்றுவா னறுமுக
வருளுருக் கொண்ட வநாதி நாயகன்

மருத்த குமார மராப்புனை பால
 விருத்த குமார விளையாட் டுகந்தோ
 னுலக முவப்ப வொழுகிய கருணை
 குலவிய சுந்தரக் குருபர னாகி
 நீரக மிசைப்புக நெடுஞ்செவி வழியாச்
 சீரணி பவளத் திருவாய் மலர்ந்த
 வரும்பெற லமல வானந்தப் பொருளைக்
 கரும்பு மமுதமுங் கனியுங் கைப்ப
 முத்தவா லறிவின் முழுதொருங் குணர்ந்த
 வாத்தர்க ணாத ரருண கிரியார்
 விலங்கா மரபின் விளக்கிய கந்த
 ரலங்கா ரப்பே ரற்புத வருட்பா
 வாட்டரு மும்மை மலத்துயர் தேய்த்து
 வீட்டினை யுதவும் விழுத்தகு ஞானநா லதா அன்று
 முதிர்ந்தருள் சரியை முதலிய மூன்றின்
 விதியினர்க் கேற்க வியன்பத முதவுநா லதா அன்று
 வாசவன் மலரவன் மான்முத லோர்பத
 நாசமுந் துயரமு நன்குறத் தேற்றநா, லதா அன்
 றன்ன முதவுத லாதிய புண்ணிய
 நன்னயத் துறைவகை நவையறப் பயிற்றுநா, லதா அன்று
 நீணிலைப் புண்ணிய நெறிநன் றோம்பிடச்
 சேணுயர் செல்வச் சிறப்புற விடுநா, லதா அன்று
 காயவன் பிணியுங் கருத்துறு மழுக்குந்
 தீயபல் வினைகளுஞ் சிதைந்திடச் செய்யுநா, லதா அன்
 றந்தக னாலுறு மந்திய கால
 வெந்துய ரடங்கலும் விளிவுறச் செய்யுநா, லதா அன்
 றிடயா லரவா லெரியால் விலங்காற்
 கடியாற் சஞ்சலங் கலவா தியற்றுநா, லதா அன்று

கவிராடர் வஞ்சகர் கயவர் தெவ்வர்
 புரவலர் துன்பம் புரியா தருளுநா, லதா அன்று
 பொய்ம் மார்க்கத் திற் புகாவகை சைவச்
 மெய்ம்மார்க் கத்தியல் விரிவுறக் காட்டுநா, லதா அன்
 றாரியந் தமிழ்முழு தரிறபக் கற்றுச்
 சீரிய புலமை திருந்திடச் செய்யுநா, லதா அன்று
 தாயுமா னவர்முதற் றவஞா னியர்க்குத்
 தூயமா மேனிலைச் சுகநெறி தெரித்தநா
 லாதலி னிதற்குரை யாக்கிடி னேவரு
 மேதக வுணர்ந்து விழுப்பமெய் துவரெனா
 விரவல ரிலாப்புக ழீழதே சத்துப்
 பரவிய செல்வயாழ்ப் பாணமா நகரினிற்
 சங்கின முழங்குந் தடங்கடற் சாருறும்
 வங்கவ ளந்திகழ் வல்வையம் பதியான்
 சூதில நெஞ்சமுந் தோத்திரப் பாடல்கண்
 மீதிலாம் விழைவும் விரத நெறியுந்
 துக்கமுள் ளனதெறுஞ் சுத்தவெண் ணீற்றுட
 னக்க மணிமாலை யகலா மேனியுஞ்
 சேந்தன் றிருப்புகழ் திருந்திய நாவும்
 வாய்ந்ததண் ணளியும் வாய்மையும் நிலைஇய
 கோணா சலேந்திரன் குறைவற வுஞற்றிய
 மாணார் தவமொரு வடிவெடுத் தனையான்
 கந்தனெம் பெருமான் கதிதரும் புகழையே
 முந்துறு பக்தியின் முடிவறப் பரவுவோன்
 றேக்குறு புண்ணியத் திறத்திய றிறம்பா தாக்கமிக்
 குறுமுரு கப்பவேண் முன்னோன்
 முருகனைப் பாடிடு முத்தமிழ்ப் பாவலர்க்

கிருகரந் தருவென வீயுந் தியாகி
 திவ்விய சைவத்திருத்தொண் டினருக்
 கௌவிய மிலாதமு தருத்து மன்பன்
 மாசீறே வாலய மடாலயப் பணிபல
 நேசநீங் காம னிரப்பு நிலையோன்
 மங்குத லிலாவள மட்டுக் களப்பின்
 மங்கல விற்ப மனையறத் திருப்போன்
 காரிய றருமணிக் கந்தரத் திறைக்குக்
 கீரிம லைக்கட் கிளருமா லயப்பணி
 மெய்யடி யார்க்கருள் வேலமர் திருக்கை
 யையனுக் கினியபொன் னாலய மமைப்போன்
 றந்திர னெறிதவாத் தகைவளர் சடக்கர
 மந்திர தியான மறவா ஷுளத்தோ
 னொந்திரந் தவர்குறை நொய்தினி லகறரச்
 சந்ததந் தண்ணளி ததும்பு முகத்தான்
 சாலவெய்த் தவர்குறை தவிர்த்திட றெரிக்குங்
 கோலமென் னோக்கொடு குலவிள நகையான்
 சொல்லுயர் கவிக்கருள் சுரவா ருளம்புரை
 கல்லையுங் குழைக்குங் கனிந்தவின் மொழியான்
 றூநிறை குகப்பிரான் றொண்டர்க ளுளம்படு
 பானிற நீற்றொளி பழுத்த மேனியான்
 செல்வ நிலையாமை செவ்விதி னாடி
 நல்வழி நிதியெலா நல்கு மறிஞன்
 றனாகுயி ரிறும்வகை தவறுகள் செயினு
 மனாதரை யோம்பு மறத்துறைத் தலைமையோன்
 மானில வாரியும் வாணிக வாரியு
 மேனிகர் பிறங்கலின் மேவ நின்றோ
 னெத்தனை யிடரவை யெய்தினும் புண்ணிய

உத்தம முயற்சிக் ளொழியா வுரவோன்
 வெண்மை யறிவின் விளங்காச் சைவ
 வொண்மையை நாட்டுவித் துறவிசை படைத்தோன்
 நீஞ்சுவை கெழுமிய செந்தமிழ் நூற்பொருள்
 வாஞ்சையி னன்றுணர் வழுவிலா மதியோ
 ளொடிவறு முள்ளமு முறத்தகு முரையும்
 படிவமு மென்றும் பகிர்வுறாப் பெரியோன்
 றவத்துயர் கந்த சாமி வள்ள
 னிவப்புற முவப்பி னிகழ்த்தின னாக
 முத்திநூல் கருவி நூன் முன்னோருரைபல
 புத்தியா னாடுபு பொருந்துறச் செய்தன
 னிங்குமுன் னோதிய வெழில்வளர் வல்வைச்
 சங்கர வரோதயன் தந்த மைந்தன்
 சிவமத மாம்பெருந் தீபங் கொழுத்தி
 யவமத விருள்வலி யடர்க்குஞ் செய்யோன்
 கலைத்திற னனைத்தையுங் கசடறக் கற்று
 நிலைத்திற மருவ நின்ற விற்பன
 னலங்கொண்மா ணாக்கரை நன்னரிற் கலைபல
 புலங்கொளத் தேற்றும் போதகா சிரியன்
 மறுவில் கற்பின் வள்ளி துணைக்கேழ்வ
 னறுமல ரடித்துணை நண்ணிய தொண்டின்
 பத்தியி னிமிர்ந்து பழித்திற மொழித்த
 சத்திய நியம சைவ சிகாமணி
 திசைதொறு மோங்கித் திகழு
 மிசைவளர் வயித்திய லிங்கநாவலனே.

- முற்றிற்று -

தெய்லர் துரையப்பாப்பிள்ளையின் இதோபதேச கீதரசமஞ்சரிக்கு வழங்கிய சிறப்புப்பாயிரம்

உரைகொண்ட சுவையொடு பொருட்சுவை வளஞ்செறிந்
துற்றிடு மிதோப தேச
மென்றிடுங் கீதரச மஞ்சரி படிப்பவ
ருளங்கொள வுவந்து ரைத்தான்
தரைகொண்ட வரசருத் யோகநெறி நிலைநின்றி
தனதனரு ளம்ப லவரோ
தயனியற்றியதவத் துற்றபுத் திரனுண்மை
சாந்தமாம் பணிபு னைந்தோன்
விரைகொண்ட பூம்பொழி லுடுத்திடுந் தெல்லநகர்
மேவிடுங் குரவர் பெருமான்
மேதக்க வங்கிலோ கலைமுற்றும் விரிவாக
விதியுளிக் கற்ற நிபுணன்
வரைகொண்ட தோற்றமலி நல்லவர்கள் சபைநடு
வயங்குமா ணிக்க ரத்நம்
வடிதமிழ்க் கலையுணர்வு வாய்த்தவன் காங்கை குலம்
வந்ததுரை யப்ப வேளே.

- முற்றிற்று -

சிறப்புக்கவிகள்

(எழுதியவற்றுள் சில)

சுவாமிநாத பண்தர்மீது பாடிய சிறப்புக்கவிகள்

சீ.வை.தாமோதரம்பிள்ளை புகழ்க்கவிகள்

சைவப்பிரகாசயந்தர்சாலை வாழ்த்து

போலக்கவிஞர்மேற் பாடியது

சுவாமிநாத பண்டிதர்மீது பாடிய சிறப்புக்கவிகள்

ஆசிரிய விருத்தம்

ஆத்தர்கள் சிகாமணி நயிட்டிகப் பிரமசரி
யத்தகைக் கொருகட்டளை
அனைவரு மதித்தசின் னத்தம்பி ஈட்டியநல்
அரியதவ வித்துறுமுளை
அமலபர முத்திநிலை தேற்றிடும் செய்யசித்
தாந்தசா கரம்நம்பினோர்
ஆறிஎப் பொழுதினும் ஒதுங்கிடும் வடதாரு
அளவிலாச் சகுணமேரு
ஏத்திடுங் காங்கைகுல மானகூ றோததி
எழுந்தொளிரும் விம்பமதியம்
இதயங் களித்துமுன் சிலபகல் கற்பித்த
எம்மனோர்க் குற்றகளைகண்
யாக்கையுளம் வாக்கிவையொர் போதினும் பகிர்வுறா
ஏற்றமிகு பரமயோகி
எண்குணத் தைம்முகன் சமயமெய்ப் பத்த்மைக்
கெள்றென்லும் ஒருவரம்பு
மீத்தகு குறள்மகள் தந்தைக் கெனச்சொன்ன
மெய்ம்மொழிக் கியவுமேற்கோள்
வியனுலக மொத்தயாழ்ப் பாணத்து வண்ணையில்
விளங்குதூண் டாவிளக்கம்
விதிதரு மெய்ந் நூல்களைச் சைவநிலை தேற்றவெளி
விட்டவித் தகமாண்குரு

மேனிலையின் மக்களுற வித்தியா சாலைநிரு
 மித்தசுக புண்யபிரபு
 மேத்திய விசேடதீட் சாநிலை யருச்சனை
 விடாவிரத சற்பாத்திரம்
 மேவின ரிளைப்பெரிய வோவறப் பெருகிவெளி
 மேற்குலவு கருணைவெள்ளம்
 விழியறன் மெய்ந் நீற்றினைக் கழுவிட வருட்பாடல்
 மெய்யமுத நுகரொர்தெய்வம்
 மேதினிக் குயிர்சாமி நாதபண டிதனொன்றும்
 வேலனரு ளாற்பொலிகவே. (1)

கலித்துறை

யாரும் புரப்பவ ரின்மையின் முப்பினில் யான்பிணியு
 மீருங் கொடிய மிடியு மடவுள் ளினைபொழுதில்
 சாரும் புகழ்ப்பண்டிதன்சாமி நாத தயாநிதியைக்
 கூருஞ் சுடரயில் வேலோன் றிருவருள் கூட்டியதே. (2)

எல்லாருங் கைவிடக் காணி பொருள்களை யீனமனப்
 பொல்லார் கொளத்தஞ்ச மின்றிப் புலம்புறும் போதெதிரா
 நல்லார் தொழும்பண் டிதன்சாமி நாத நரேசனின்சொல்
 சொல்லாட வுய்த்த குகனரு ளேமெய்த் துணையெனக்கே. (3)

போதொன்றி னோவெப் பொழுதினு நொந்து புலம்பற்றத்தில்
 தீதொன் றுநாம லிடைவந்து காத்தது செய்யவள்ளைக்
 காதொன்று வாள்விழி வள்ளிமணாளன் கருணையென்ப
 தீதொன்றென் னெஞ்சினை நீங்கல தேற்குறை யாவுளவே (4)

நன்றியைப் பேணிடும் பண்டிதன் மெய்ச்சாமி நாதனுளத்
தொன்றிய பேரருளா லிடைநேர்ந்தின் றுரைத்தவின்செங்
லென்றிகைப் பைச்செற்ற தின்னவன் போல வினுஞ்சீலரைக்
குன்றடும் வேலவன் சேர்த்திடு மேலென் குறையெனக்கே. (5)

பன்னா எவன்கண் டிலஞ்சாமி நாதமெய்ப் பண்டிதனை
யெந்நா எலிக்காண்ப மென்றெய்க்கு மேழைதன் னெண்ணத் தையுள்
ளுன்னா வறுமுகனேர்கூட்டி னானவ னோங்கருளை
யெந்நாளு மெய்யென்ற வாத்தர்கள் வாக்கினை யென்சொல்வனே
(6)

வற்றா வருட்பண்டிதன்சாமி நாதன் வளச் சென்னைநின்று
றுற்றா னிவணென யாழ்ப்பாணத் தூர்முற்று மோகைதழீஇ
நற்றாரை வான்முகில் கண்டமியிலிய னண்ணியிடிற்
பெற்றாருந் தவ்வையும் உற்ற களிப்பெவர் பேசுவரே. (7)

- முற்றிற்று -

சீ.வை.தாமோதரம்பிள்ளை புகழ்க் கவிகள்

(ஆறுமுகநாவலர் தேகவியோகம் அடைந்தபோது உடுப்பிட்டி சிவசம்புப் புலவர் சரமகவி பாடினார். புலவரது சரமகவியின் திறனைப் பாராட்டி சி.வை.தா. புகழ்ந்து பாடிய போது பாடியவை.)

சீ.வை.தாமோதரம்பிள்ளை புலவரைப் புகழ்ந்தது

ஆரூர னில்லையென் காரிகை யாலிவ் வவனிதொழப்
பேரூறு மாறுமுகநா வலர்பெரு மான் பெருமை
சீரூறு மாறு தெரித்தாய் சிவசம்பு தேசிகநின்
காரூரீ னேரின்றன் றோநின் சொல் வன்மை அறிந்தனனே. (1)

புலவர் சீ.வை.தாமோதரம்பிள்ளையைப் புகழ்ந்தவை

கற்றாரைக் கற்றவர் காழுறுவாரெனக் கண்ட மொழிக்
குற்றாயி லக்கியமாக வென்பாவையு வந்து கவி
சொற்றாய தென்றலைக் கண்ணதென் னுன்னன்பு தொடர்ந்து கண்டேன்
மற்றா ரெனக்கிணை தாமோ தரேந்திர மன்னவனே (2)

மன்னருத்யோகமும் வான்கலையாய்வும் பொன் மன்றுடையான்
பொன்னடிப் பூசையு நீதியு மெய்யும் புகழு முத
லின்னவெல்லாங் கொண்ட தாமோதரம்பிள்ளை யென்னும் வள்ளால்
நென்னலி லெய்திக் கண்டேனின்றிருமுக நேசத்தினே. (3)

சைவப் பிரகாச யந்த்ரசாலை வாழ்த்து

சைவப்ர காசயந்த்ர சாலையிது குன்றாம
லெவ்வெப் பகலு மினிதாகச் - செவ்விச்சீர்
வண்ணைநகர் வாச வயித்தியலிங் கப்பெருமான்
றண்ணளியா லோங்கத் தகும்.

போலிக்கவிஞர்மேற் பாடியது

முன்னே ஒருகவிக்கு முந்நூறு நாநூறு
பொன்னே கொடுப்பர் புலவர்க்கு - இந்நாளில்
வாசிக்க மாட்டாத வம்பரதி கப்பட்டுக்
காசுக்கைஞ் ஞாறு கவி.

சரமகவிகள்

(எழுதியவற்றுள் சில)

வல்வைச் சீவன்கோயில் திருவேங்கடாசல பிள்ளை

பேரிலான சரமகவி

வயாவிளான் ஆச்சிக்குட்டிப்பிள்ளை பேரிலான சரமகவி

கோப்பாய் அ.சுப்பிரமணியபிள்ளை பேரிலான சரமகவி

புலவரது தெளகித்திர ஸ்ரீ .ஆ.கமலமுத்துப் பிள்ளை

பேரிலான சரமகவி

வல்வைச் சிவன்கோவிற் திருவேங்கடாசலபிள்ளை பேரிலான சரமகவி

வெண்பா

சேக்கிழா ரில்லைச் செழுங்கம்ப நாடனிலை
மீக்கிளர்பா வாணரிலை வேறரன்றா - ணோக்குந்
திருவேங்க டாசல்பேர்ச் செல்வனியல் பாவிற்
றருவேங்கொ லம்ம தனித்து. (1)

செந்திருவாழ் மார்பத் திருவேங்க டாசலமா
லைந்துமுகன் பொற்புரத்தி லன்பொடுன்றா - னந்தனா
டைப்பசியிற் பன்னென் றரத்தனன்றில் சுக்கிலமேற்
றப்படையாப் பஞ்சமியிற் றான். (2)

கலிவெண்பா

சீர்பூத்த செங்கமலச் செல்வி திருமுகமாய்ப்
பார்பூத்த பல்வளமும் பல்கிமுகும் - பேர்பூத்த
வல்வைத் திருப்பதியின் மாதவன்போல் வாழ்வுகந்த
செல்வத் திருமேனிச் செம்மலணி - வில்வைத்த
காமர்நுதன் மாதருக்கோர் கட்டளையாய்க் கற்பினி
லேழுமுறச் சாலிக் கிசைப்பவளாய் - மீமருவும
வண்ண மனைவிளக்கா மாதேவி யானகுணப்
பெண்ணரசி யோடு பெரும்பகலாய்க் - கண்ணுதலோன்
வேதச் சிலம்படியில் வீழ்ந்தொழியா மெய்ப்பத்தி

போதவரம் வேண்டிப் புலனடக்கி - யேதமறுஞ்
 சித்திரபா னுத்தனுவிற் சேராறிற் சீவன்போர்
 சுத்தமுறும் பூருவப்பாற் றோய்ந்தசட்டி - யுத்தம மெய்த்
 திப்பமறை யாகமமுஞ் செய்யவற முந்தழைக்கப்
 பெட்புமிகப் பெற்ற பிறைக்கொழுந்து - விட்புலமான்
 வேந்த னிகர்குழந்தை வேற்பிள்ளை முன்னாகச்
 சாந்தமுறுஞ் சீராம சாமிபின்னா - மாந்தரங்க
 மைந்த ரெழுவர்களு மாமகளி ரொன்பதின்ம
 ருந்துணைமை யாக வுடனுதித்தோ - னிந்திரையொத்
 தாவியொன்றாய்க் காயமிரண் டானவருள் வள்ளியம்மைத்
 தேவியொடு வாழ்விற்றிருந்தவைகி - மேவியசீர்
 மேதருவேற் பிள்ளைதிரு மேனிநம்பி முன்னான
 காதலரோ ரெண்மருடன் கற்றவர்க - ளோதுமிய
 லென்பவற்றிற்றாழ்வொன்று மெய்தாத சேயிழையா
 ரொன்பதின்மர்த் தந்தமகிழ் வும்பரான் - வன்புமிகக்
 காணுமொரு பன்னிரண்டு கப்பலமைத் தில்லமெல்லா
 நீணிதிவேற் பாக நிரப்பினோன் - காணிகளாய்ப்
 பண்டுள்ள பின்னீட்டப் பட்டவற்றி லெஞ்ஞான்றுந்
 தண்டுறா தெய்துந் தனிவளத்தான் - றிண்டிறல்சேர்
 காவலரும் வாழ்த்திக் கவினுறுநல் லாசனத்தின்
 மேவவைத்துப் பாராட்டு மேதகையோன் - னேவர்களும்
 பேணு முலகுடையா பிள்ளையார் கோவிலைமே
 னாணினைவிற் பாலியநா ணாட்கொண்டோன் -சேணமர்வோ
 ரன்னமடப் பூசிக்க வாயிழையார் வைகவுண்ண
 வென்னமர போர்க்கு மியலிடங்க -டுன்னியிடச்
 சாகரதீ ரத்துத் தடமுல்லைத் தீவினெடி
 தாகுமட மொன்றியற்றி யாயிடையி - னீகமொடு
 பன்னந்தோப் புந்தந்த சீரானன் - முன்னந்தோன்
 றூரி னிடைக்குளங்க ளோடைவகை கூவல்பல

நேரின் மடங்க ணிரப்பினோன் - றாரவகத்
 தைந்துமுக னாறுமுகத் தம்மான் புராணங்கள்
 சந்ததமு மாய்ந்துருகுஞ் சால்பினோன் - சிந்தைசுடும்
 வெய்ய, சினங்கணமும் வேண்டாமென் - றோங்குருணச்
 சையமிசை நின்றோர்க்குஞ் சாற்றினோ - னுய்யு நெறிப்
 புண்ணியங்க ளெல்லாம் புரிந்துமவை தானென்றும்
 பண்ணினே னென்றுசொலாப் பண்பினோ - னுண்ணெகிழ்வி
 னாவலமுகக் காறுவினை யத்தனைக்கு மூலமென
 யாவருக்கு நாளு மினிதுரைத்தோன் - நீவளர்வின்
 வெம்பசிமே லெய்தினுமல் வேளை யலர்ந்தசுக
 வம்புயப்போ தைச்சரிக்கு மானனத்தா - னம்பிவந்தோ
 ராவிருத்தர் பால ரநாதர்பிணி யோர்குறந்தோர்
 பாவையரென் றின்னோரைப் பாலித்தோ - னாவலுறத்
 தென்புலத்தார் பாசனத்தார் தெய்வம் விருந்தினரை
 யின்புல்வா மற்புரந்த வீகையினான் - மன்புனையுங்
 கூவல்குளங் கேணிமடங் கோவிலமைப் பார்பிறர்க்கும்
 யாவையென னும்பிறழா தீந்தவன்பன் - றாவகலும்
 வேலை யெவற்றெவற்றும் வித்தகரு முண்ணாணச்
 சால வவைமுழுதுந் தான்புரிந்தோன் - வேலையிடை
 யாண்ட புரண்டகப்ப லற்றமற யந்திரத்தின்
 மீண்டெழுமா செய்த விரகினோன் - சேண்டிகழு
 மங்களவா ரம்வெள்ளி வாரத்தி னொந்தாரை
 யெங்குமெங்குங் கூயன்ன மீந்திட்டோன் - பொங்கும
 னேருங் கருப்பிலுமுன் னின்றபடி யன்னமுடற்
 கோரமற யார்க்குங் குழைந்தளித்தோ - னேரியலு
 மாடை பல்வு மளியொடுகீ பாவலியில்
 வாடுநர்க்கெல் லாமீந்த வண்மையினா - னீடுசுவை
 யானசுக நீர்ப்பந்த லாதீண்டு குற்றிவழி
 மேனிழலார் தாரு விரலவைத்தோ - னீனமிலாச்

சத்தியமெய்ஞ் ஞானத் தகையசீல மந்திரத்துச்
 சித்தி யறாத செபத்தினா - னத்தியுரி
 யண்டர்பிரான் கண்ணி லடைந்து பவங்கழுவுங்
 கண்டிகைமா மாலைதிகழ் கந்தரத்தான் - பண்டை
 மும்மலமுஞ் சுட்டெரித்து முற்றியிர்க்கு மோக்கவின்பச்
 செம்மைதரு நீறொளிர் மெய்த் தேசினா - னம்மையருண்
 மேலார் கதையமுத வெள்ள முறபக்பருகிக்
 காலாற யாறொழுக்கிங் கண்ணினையான் - பாலாரு
 மெத்தகையார் மாட்டு மிதைய நெகிழ்ந்துரைக்குந்
 தித்திப் பறாததண்ணென் றேமொழியா - னெத்திசையுஞ்
 சொற்பெரிய தம்பியெனத் தொன்றுதொட்ட காரணமா
 நற்பெயரே யாரு நவிலநின்றோன் - மற்பொலிதோட்
 கோலவரிச் சந்திரனாங் கோமானோ டுண்மைக்கு
 ஞாலமித ரேதரமாய் நாட்டவற்றோன் - மேலறன்சே
 யேய்ந்த பொறைய னெனும்பேர் புனைந்துரையா
 வாய்ந்தெதிர்நல் லோர்புகல்ற் காம்பொறையன்-வாய்ந்தபுகழ்
 துன்னுதிருத் தொண்டத் தொகைப்பதிகத் தான்றவர்கண்
 முன்னிருந்தாற் சேர்க்கு முறைத்தொண்டன் - பின்னவரப்
 பாலுமடிச் சார்ந்தவெனப் பன்னியுள மெய்க்குழுவிற்
 கோலமுதற் றொண்டனெனக் கொள்ளநின்றோன் -வாலியசீர்
 மேத்தியவான் சைவநெறி மெய்கண்டோர் பூத்தினந்தூ
 யாத்தனென வேத்தியிடு மற்புதத்தோன் - சூர்த்தவிட
 மையுலாங் கண்டன் மணிக்கோவிற் றொண்டுஞ்ற்றி
 வெய்யிலாற் கன்றியிடு மெய்யினான் - மையலற
 வேன்றவடக் காமரம்வைத் தேற்றகல்லுத் தூண்சுமந்து
 தோன்றுதிரக் காயமறாத் தோட்டுணையா - னான்றவன்பி
 னென்றும் பெருங்கல் லினங்கள்புரட் டித்தகர்த்துக்
 கன்றுந் தழும்புகிளர் கைம்மலரான் - குன்றரிய
 செல்வவுடை வேடங்க டீர்ந்துதிறற் கூலியாட்

கொல்வதுடுத் துத்தொண் டுஞ்ஹீனோன் - சில்வரிய
வண்டாலு மாலைமுடி மன்னவரோர் மீவர்களுங்
கண்டாலு முட்கிக் கருத்தயர - விண்டாவிக்
கானடர்ந்து நீண்டகன்ற கற்பாறை வின்னிலத்தை
மானமறாக் கூலிவினை மாக்களொடு - தானுமொரு
கூலித் தலைவனாய்க் கோரமுறும் வெய்யில்பனி
யாலித் திறத்துக் கயராமன் - மேலைக்க
ணாற்றிவைத்த நல்லவினை யாங்கெதிரந்து நன்றாக்கக்
கூற்றுதைத்தான் றுய்யவருள் கூட்டிவிடத் - தேற்றமு
னாறாமல் வேலை யகோராத் திரம்புரிந்து
மாறா மருதநில மாண்பாக்கி - நூறான்றேர்
சிற்பர்களைச் சோதிடரைச் செய்ய குரவர்களை
யற்புடன்கூய்க் கோவிற் கடியிட்டுப் - பொற்புபெற
செய்து முடித்துத் திருக்கூவல் வீதிமதி
லெய்து பிறவு மினிதமைத்து - மெய்தமுவ
வெண்ணுஞ் சுபானுவினி வேற்றிலிரு பத்தேழின்
மண்ணுறுமா னந்த வளமென்னும் - புண்ணியமார்
கர்சிலிங்கந் தாபித்துக் காணுமபி ஷேகமுடன்
பூசை வகையும் புரிவித்துக் - காசினியில்
வந்தபர வொக்க மகோற்சவமுஞ் செய்வித்து
முந்துபர மானந்த மீழ்கினோன் - கந்தியுடன்
வாழைசுவைக் கன்னல்கிளர் மாமா துளம்வருக்கை
தாழை பிறவுந் தழைக்கவைத்தோன் - சூழமலர்
சாருமணிநந் தனவனத்தை விண்ணவர்காப்
பாருமிது வென்றெவரும் பன்னவைத்தோன் -மாரிமுன்னோன்
கோவிற் கிலந்திருத்திக்குன்றா வதிபதியாய்
மேவிப் புரந்த விதியினோன் - நீவியதே
னிஞ்சிப்பற்பஞ் சிந்தூர மெண்ணெயொடு மாத்திரைக்
ணெஞ்சுவந்து நோய்க்கு நெடிதளித்தோன் - விஞ்சியசீர்த்

தென்னிலங்கைக் கோவிந் தியாவுக்குந் தாதாவா
 யன்னையாய் வீற்றிருந்த வாக்கத்தா - னன்னயஞ்செய்
 திங்கிருந்த வாண்டோ ரெழுபதினு முற்றகவாய்ப்
 பிங்கலன்போ லுற்ற பெரும்பிரபு - துங்கமிகுஞ்
 சீலத் துணைவர்மக்கள் செல்வமுதல் யாவினுந்தன்
 போல்த் திகழமகிழ் பூத்திருந்தோன் - சாலுநிதி
 மாணிமிருஞ் சைவம் வழிவழியா யோம்பிவரு
 மேணிமிருந் தொல்குடிச்சீ ரேற்றத்தான் - பூணுமுந்நூல்
 வேதியரில் லங்களினு மேலாஞ் சுசிகுலவி
 மாதுகிள ரின்ப மணைச்சிறப்போன் - சோதியயிற்
 சேந்தனுக்குள் ளான திருவேங்க டாசலப்பேர்
 வாய்ந்த சனக மகராஜன் - பாந்தடலைத்
 தாங்குசக வாழ்வைத் தணந்துசக வாழ்வடைந்தா
 னோங்கு சிவபுரத்தி லுற்று. (3)

கலித்துறை

திருகற்ற சிந்தைத் திருவேங்கடாசலச் செல்வன் பொற்பூந்
 தருகற் பகத்தனி நாட்டினைக் காத்தருள் சண்முகத்தெம்
 முருகற் பயந்தவன் கோவிலுக்காக முழுமனத்தி
 னொருகற் றகர்த்ததற் குப்போது மோமுற் றுலகமுமே. (4)

ஏதுசெய் தான்புண் ணியம்வேங்க டாசல வேந்தலென்போர்
 சாதுக ளல்லர் தவத்தின ரல்லர்மெய்ச் சைவரல்லர்
 காதுகண் ணற்றமுழுக் காற்றழன் மீளக் கருத்து நொந்து
 தீது நினைந்தறஞ் செய்வாரை யெள்ளுந் திருடர்களே. (5)

பனித்தாழ் தரங்கம் பரவை யுடுத்த படியவர்க்கு
 நுனித்தா யிரஞ்சொல்லவேண்டுவ தோசெம்பொ னோன்கிரியைக்

குனித்தானை யேத்துந் திருவேங்க டாசலக் கோனிங்கில
னினித்தான் றெரிந்திடு நல்லோரில் லாத விருந்துயரே (6)

பெரியாரென் றேவரு மேத்துஞ் சிறப்புப் பெயரதனுக்
குரியாரை வல்வைத் திருவேங்க டாசல வுத்தமரைத்
தெரியா தவருள ரோவுள ரேலவர் செய்யகதிர்
விரியா தவனையுந் தாந்தெரி யாரெனு மேதினியே (7)

அற்பமுற் றாலும் பொருளெவர் மாட்டிலு மாழியெனத்
தற்ப நிரம்பிடு மேசற்று மன்னது சார்ந்திலது
வெற்பன செல்வத் திருவேங்க டாசல வேந்தனிடைக்
கற்பக லாப்பெரி யாரெனு முண்மைக்குக் காட்டொன்றிதே (8)

வெள்ளத் திரவியம் பெற்றுஞ் செருக்கற்ற மேன்மையையோ
வள்ளற் றகைமையை யோவேங்க டாசல மாபிரபு
கொள்ளைக் கருணையை யோகுறை யாத குணக்குன்றையோ
வுள்ளப் பொறுமையை யோபெரி தென்ன வுரைப்பதுவே (9)

வென்று புலனைந்துந் தீர்ந்தார்க்குங் கோபம் விடுநெறியை
நன்று தெரிக்குந் திருவேங்க டாசல நம்பிபொன்னார்
மன்று ணடிக்குஞ் சிவபெரு மான்பொன் மலரடிக்கீ
ழென்று மிருக்க விறந்தா னெனச்சொல்வ தென்னுலகே (10)

மடங்காட்டு மம்பொற் சிவாலயங் காட்டும் வசைமலர்த்
தடங்காட்டுங் காட்டிடுங் கடவல்கள் காட்டுஞ் சலப்பந்தர்கள்
படங்காட்டும் பன்னக வேணிப் பிரானைப் பணிந்துநெஞ்சி
னிடங்காட்டும் பத்தித் திருவேங்க டாசல வேந்தலையே (11)

பேர்செய்த புண்ணிய மெல்லாஞ்செய் தான்பொற்பிறங்கலினை
நேர்செய்த மாநிதி பெற்றுஞ் செருக்கினை நீங்கிநின்றான்

கார்செய்த வண்கைத் திருவேங்க டாசலக் காவலன்போ
லார்செய் தனர்புண் ணியஞ்செய் தடங்க வருந்தவமே (12)

எண்ணிய வெண்ணிய யாவர்க்கு மீந்திடு மீகையுட
னண்ணிய செல்வத் திருவேங்க டாவல நம்பியல்
மண்ணியல் சைவத் தமிழ்நாடு தோறும் வழங்கிவந்த
புண்ணிய முற்றூற மாண்டதென் றாய்ந்து புகலுகுமே. (13)

தேவி னுணர்த்த முடியவொண் ணாதெனின் செந்தமிழோர்
பாவினுணர்த்த முடியவற் றோவெண் பருப்பதநேர்
சேவி லிவருஞ் சிவனம்மை யோடு திகழ்ந்திடும்பொற்
கோவி லுணர்த்துங் திருவேங்க டாசலக் கோன்றன்மையே. (14)

துறத்தார் பரவும் பொறைவேங்க டாசலத் தூயனைப்போற்
பிறந்தாரு மில்லை யறத்தொகை யாவையும் பேணச்செய்து
சிறந்தாரு மில்லைச் சுகபோக நெஞ்சுறத் தேங்கநுகர்ந்
சிறந்தாரு மில்லை யிதுபோற் பெருந்தவம் யார்க்குள்ளதே. (15)

மேதா வியர்பர வும் வேங்க டாசல வேந்தனரன்
பாதார விந்த நிழலின்ப மேவிடப் பல்லுயிர்தாந்
தாதா வெனவுமய்த் தாதை யெனவுந் தகுங்கருணை
மாதா வெனவு மினியாரை யேத்து மனமகிழ்ந்தே. (16)

தாமங்கொண் டார்சபைச் சங்கர னாலையந் தன்னுடைய
வேமங்கொண் டாற்றிய மால்வேங்கடாசல னென்றதிரு
நாமங்கொண் டான்முயன் மாதவந் தான்முன்னை நாளில்வைப்புச்
சேமங்கொண் டாலையஞ் செய்தர் தவத்தினிற் சீர்பெற்றதே (17)

கற்றார் கவிபுனை யும்வேங்க டாசலக் காவலனுட்
பற்றாய் முயலு முயற்சிக்கெல் லாமுடன் பாடெய்திய
பெற்றாரை யில்லுக் கினியாளை மக்களைப் பின்னவரை
யுற்றாரை யுற்றது மந்நாட் டவத்தி லொருதவமே. (18)

இலங்கா புரமெனுஞ் சிங்கார வேம விரவிமுடித்
துலங்கா டகமணித் தூண்டா விளக்கெனச் சொல்லுவமோ
தலங்கா முறுமிரு கைப்பாரி சாத தருவென்பமோ
விலங்காத வாய்மைத் திருவேங்கடாசல வேந்தனையே (19)

தரவுக்கொச்சகக் கலிப்பா

தக்கசிவ பத்தி தழைத்த பொறைமுதலா
மிக்ககுணம் புண்ணியங்கண் மெய்வேங்க டாசலனோ
டொக்கவுடன் சங்கரனா ஞர்புகத்தன் னந்தனியாப்
புக்கனெனன் றாரோ புகன்றார் புலமிலரே. (20)

வெண்ணீ றழியாத மெய்வேங்க டாசலமா
லெண்ணீடு சங்கரனா ரெய்தவரு மூரெல்லா
முண்ணீடு துன்பினா லோவென் றழநிறைந்த
கண்ணீரே மாசு கழுவிடுமா றானதுவே. (21)

மெய்வேர்வை யற்று விழியிருளற் றச்சமொரீஇ
யைவே தனையற் றருள்வேங்க டாசலமால்
செவ்வேல் னத்தன் சிவபுரத்து வாழ்வடைந்தா
னெவ்வேலை யும்புண் ணியம்புரிந்த பேறிதுவே. (22)

ஆங்காரங் கோப மழுக்காறின் னாமொழிதாந்
தீங்கால வென்றெவர்க்குந் தேற்றியக மும்புறமு

நீங்காத சுத்த நிலைநின்ற நின்பெருமை
யீங்கா ரறியா ரெழில்வேங்க டாசலனே. (23)

தாயையொத்தி நின்னிற் றழைத்திருந்த பல்லுயிர்கள்
பேயையொத்து வாடுவதுன் பேரருளக் கேற்றதுவோ
வேயையொத்த தோளுமையான் மென்முலைப்பா லுண்டசெவ்வாய்ச்
சேயைவைத்த சித்தத் திருவேங்க டாசலனே. (24)

உள்ளும் புறமு மொருங்கொத்து வெங்கபடக்
கள்ளம் படையாக் கனவேங்க டாசலனே
வெள்ளம் பட்டர்சடையோன் மெய்க்கணங்கணின்னெதிர்ந்துன்
றெள்ளும் புகழ்பரவிச் செங்கைதொழீஇச் சூழ்ந்தனரோ
(25)

பாரியருண் மக்கடுணைப் பாலார் கிளைகடமை
நாரியலுஞ் சேம்பலையி னாரமெனக் கொள்ளலையே
லாரியனே மாவேங்க டாசலனே நின்னுடைய
பேரியலுஞ் செல்வமெலாம் பிஞ்ஞகனுக் கீயாயே. (26)

கண்ணருணாக் கான்மந்த காசத்தாற் காமர்முகத்
தண்ணளியா லின்மொழியாற் றாழ்நடையால் வான்கொடையால்
மண்ணகமுற் றாண்ட வரவேங்க டாசலன்போல்
விண்ணவரை யோகியரை வேறுளரைக் கேட்டிலமே. (27)

மக்க டுணைவர்மனை மற்றெவருஞ் சூழ்ந்தோங்கி
யொக்க வழும்போது முளங்கலக்க மெய்தாமற்
பக்குவமாந் துய்யவருட் பாத்தேனீ யார்ந்ததுதான்
தக்கதெனக் கண்டேந் தனிவேங்க டாசலனே. (28)

தாடலைக்கூட் டந்தெரிந்தோர் தம்முளம்வாழ் சங்கரனார்
ராடலைப்பா ராட்டு மருள்வேங்க டாசலன்போ

னீடலைக்கார் கோணிலத்து நேயமுற்றெம் போலியர்கள்
பாடலைக்கேட் டார்தான் பரிசிலினி யீவாரே. (29)

ஆசிரிய விருத்தம்

உரையேறு பரசீவப் பிரணீத நிகமாக
மோக்தமெய்ச் சைவசமையத்
துயர்வேறு பதிபாச பசுலட் சணத்திற
முளங்கெளவி னாயயோகி
விரையேறு நந்தன வனங்கூவல் கேணிகுளம்
விதியேறு மடமால்யம்.
விழைவுறத் தந்தவதி பிரபல்ய மாராஜன்
விரிவுறுகூடா மாபூஷணன்
திரையேறு பரவைக் கணித்துறு சிவேதையிற்
றிகழ்வல்வை நகரவாசன்
றிருவேங்க டாசலப் பெரியதம் பிப்பெயர்த்
தீனரட் சகதயாளு
தரையேறு சாதுசன சங்கமேத் தும்புகழ்
சமஸ்தமு மளந்துபுகலச்
சதுர்முகப் பிரமற்கு மரிதெனி லியற்கவிஞர்
சாற்றவெழு மாறென்னையே. (30)

- முற்றிற்று -

வயாவிளான் ஸ்ரீ.க. வேலுப்பிள்ளை
அவர்களின் நேயபத்தினி
ஆச்சிக்குட்டிப்பிள்ளை பேரிலான
சரமகவி

(சயசிற் சாரதாபீடேந்திரசாலையின் சொந்தக்காரரும்
சுதேசநாட்டியப்பத்திரத்தின் அதிபருமான யாழ் ப் பாணத் து
வயாவிளான் ஸ்ரீ.க.வேலுப்பிள்ளை அவர்களின் நேயபத்தினி
ஆச்சிக்குட்டிப்பிள்ளை பேரில் சொல்லியவை)

வெண்பா

நேர்ந்தவிசு வாவசுவின் ஞெண்டிரா நாசான்றேர்
சார்ந்தபிற்பா லேகா தசீகுகன்றாள் - சேர்ந்தவரைக்
கும்பிடும்வேற் பிள்ளை குலமனையாச் சிக்குட்டி
நம்பனுல குற்றா ணயந்து. (1)

ஆசிரியவிருத்தம்

நீர்பூத்த செஞ்சடில முக்கட் பிரான்சமய நியமப்
பரம்பரையினா
னீதிகிளர் கந்தப்ப வேணெடிது முன்னுற நிரப்பிய
தவத்துதித்தா
னெறியுறச் செந்தமிழ்க் கலைபல வுணர்ந்துசுவை
நீடுகவி பாடநிபுணன்
நிரைமலர்ப் பொழிற்கழ் தரும்வயவை யம்பதியி
னிலமகள் குலத்துதித்தா

னேசமீட் டியவொருசு தேசநாட் டியமறிஞர் பேசநாட்
 டியமதியினான்
 நேரறுந் துரகரத முரும்வேற் பிள்ளைமன நீரமலர்
 சேரோதிமம்
 வார்பூத்த திதலைமுலை மங்கையர்க் கம்புயன்
 வகுத்திட்ட வொருகட்டளை
 மல்கிடுந் தண்ணளி வழிந்தொழுகி நிறைமதியை
 வட்கிடச் செய்யும்வதனி
 மடமுமண மலரறாத் தடமுநிலல் வடமுநிலை மருவிடு
 முரும்பராயில்
 வந்தசின் னக்குட்டி யுந்துதங் கக்கட்டி முந்துகன்
 னற்கட்டிமா
 மணியோ வியந்தவஞ் செய்ததவ நமதுநதி மரபுக்கொர்
 திலகமென்ன
 மனைவிசின் னப்பிள்ளை யுடன்மழலை யந்தேறன்
 மாந்தியுளம் வைத்ததீபம்
 ஏர்பூத்த பாலசுப் பிரமணிய னடராஜ னெனுமகார்த்
 தந்தஜந்நி
 இளையதம் பிப்பிள்ளை செல்லப்ப னாச்சிமுத்
 தேந்திழை யுடன்பிறந்தாள்
 யாண்டுகுறை வுற்றிடினு மில்லற நடாத்தன்முத
 லியவெத் திறத்துழுத்தா
 ளினிகுற விருந்துதி யருந்துதிக் குஞ்சீல மின்னதென்
 றோதுநெறியான்
 இமையவரு மானுட மகாபாக்ய மிதுவென்ன வேத்திடுங்
 குணபூஷணி

இளநகையி னாலுமரு ணோக்காலும் யாவர்க்கு மிதமரு
 ளறத்தெய்வதஞ்
 சீர்பூத்த திருமகளு மாணிய லவாவச் செயஞ்சவுந்
 தரியவடிவாள்
 செய்யவடி வேன்முருக னிருசரண மேத்துஞ் சிரத்தைப்
 பெரும்பத்தியான்
 தெளிவுறு பராநந்த மூட்டிடுஞ் சிவசரீத் திரவமுத
 நுகரளியினாள்
 தெய்வமா யன்பனைக் கந்தமலர் தூயரிச் சித்துப்ப
 ராவுமுறையாள்
 தினசன வன்னையாச் சிக்குட்டி மாதரசி செஞ்சுடர்க்
 காமவல்லி
 செபயோக நிலைவீறு தபயுகர் துதிகூறு சிவலோக
 மேறினாளே. (2)

கலித்துறை

குருநாதனைத் தொழும்வேற்பிள்ளை வீட்டுக்குலவிளக்கு
 மருநாணமலர்க்குழலார் கொஞ்சக் கொஞ்சமழலையந்தேன்
 றருநாண்மடக்கிள்ளை துய்த்தபன்னாட்டுய்ப்பைத் தாம்பிறரா
 ரொருநாளெனினுந் துய்த்தார் கடைபோன
 துய்ப்பொன்றிதுவே (3)

கழுத்திரினமங்கல நூலின் முகத்திற்கலத்ததுபோற்
 பழுத்தகனிவினுற்றாள் பொறியெய்தலன் பண்டையினம்
 விழுத்தகுமாகத்தெனவழுக்கற்றவிரைத்துளவோன்
 முழுத்தழல்வீழ்த்தினனோ நின்னை வாணகை முத்தமின்னே
 (4)

அன்றாரமுன் முன்னரன்முன்னுமை முன்னறிஞர் தம்மு
 னென்றாயினும்பிரியோமென்றிசைத்திரிசைத்த சொல்லி
 லொன்றாயினுமன்பன் மாறிலனீ மறந்தோடிவிட்டாய்
 கன்றார்கரமயிலேமா தர்நெஞ்சென் றுங்கைதவமே. (5)

பெண்மொழிகேளலரெந்நாளுங் கற்றபெரியரென
 மண்மொழிவார்த்தை பொய்யாதேநின்சொல்லைமனத்தினம்பி
 யெண்மொழி காயம்பகிராதவன் பனிடருழக்கப்
 பண்மொழிமாங்குயிலேயெங்ஙனோடிப் பறந்தனையோ (6)

அன்பத்தையன் பர்கண்முற்றாக வைத்தநின்னாசைக்கனி
 துன்பத்தையாழியெனச் சொல்லிநீயவன் றுய்க்கத்தந்த
 விற்பத்தைக் கூவலென்றார் பலராண்பிறப்பேற்றமுடைத்
 தென்பத்தையார் மறுப்பார்மிகுஞ் செவ்வியிளங்கொடியே. (7)

தன்போலும்வன் கண்ணராலிந் தனத்திற்றருவித்துவான்
 மின்போலுமாச்சிக்குட்டிச் செல்விமெய்யினைவேவச்செய்தா
 ரென்போவுருகிய துள்ளோவலமந்ததென்புரிவோ
 மன்போசிறிது துமிப்பாழ்விதியார் பயிலாததென்னே. (8)

சுகமான போகநுகர்ந்திடுநாளினிற்கூழ்ந்தொருதோ
 தகமாச்சிக்குட்டித் தங்கக் கட்டியைச்சனசங்கமுற்று
 மகமா ழுவிந்தனத்தேற்றிய பாழ்விதியாருமெரிந்
 துகமாறொரிந் தனத்தேற்றினுந் துன்பமொழிவரிதே. (9)

கந்தனையே தொழும்வேற்பிள்ளையன்பன் கருத்தைமுற்றச்
 சிந்தனையாரப்புரிந்தமின்னேயுடை செம்பொனுணாத்
 தந்தனைவேரரையுங் காத்தவன்னே தந்தைதாய்தவத்தான்
 வந்தனை காணிங்குப் போயினையோ பண்டைவைப்பொன்றிலே
 (10)

எல்லாமறந்தனை போயினை யேனும்தையமொத்த
நல்லார்குயருக்குயிரையுமீந்திடு நாயகனைக்
கல்லாமழலையந்தேன் வாய்ச்சிசுக்களைக்கைவிட்டது
செல்லா துன்செம்மைக்குச் செந்திருவின் முகச்செந்திருவே
(11)

அணியாவணியெவையாவையுடையன்பனுக்குப்
பணியாவை செய்யா தனயாவைகந்தனைப் பாடுநர்க்குத்
தணியா மகிழ்வினல்கா தனயாவைதகுமுணவிற
கணியார்கருங் குழலுண்ணாதன மெய்க்கருத்துறவே. (12)

சந்தா மரையைச் சிரித்தநின் செவ்வித்திருமுகத்தைச்
சந்தார் புயத்தன் பன்முத்தகுழந்தைசகோதரர்கள்
சிந்தாகுலமறக்கண்டோங்கண்டோமென்று செப்புதலால்
வந்தாய்கொன் மீட்டும்பறந்தோடிப் போனமடவன்னமே. (13)

நாலாநியாண்டி கவா தன்பனுள்ள நளினமலர்
மேலாவனந்தல்செய்சண்பகப் பூநிறமெல்லனமே
யாலார் வயிற்றந்தவோரி ருமக்களொடாகத்தையிப்
பாலாகவிட்டிரவிற்றனித்தெங்ஙன் பறந்தனையே. (14)

இல்லார் நிலையினிவரிரு வோருற்றவேற்றமது
தொல்லாருரைத்துள நூலின் முற்றாமையிற் சோர்ச்சியறப்
பல்லார் திரண்டொரு நூல்சிறப்பாப் பலபாட்டமையச்
சொல்லாடின் முற்றுமொருவாறென் றுள்ளந்துணிந்தனமே
(15)

அரிபரிதேர்வளியிதென்பெண்காட்சியளன்பனுருக்
தெரிவரியானிவரொத்தார்க ளெந்தத்திறத்தினுழிர்
பரிசுதிவாய்ந்த விலங்க தயத்திற்பனைத்தமுழுத்
தருவினமைந்தது தேர்குறையாதெனச் சாற்றுவதே. (16)

அரியயன் கந்தனரனார்ப புள்ளையடலெருத்தை
யரிவையொருவர்க்கொருத்தியலளன் பனாச்சிக்குட்டித்
தெரிவையொடுங்க திப்பரித்தேரந்தச் சீருளமும்
வரிவிழியும் புய்க்கலாற்றாதென்பாரெந்த மாண்பருமே. (17)

எத்தனையோவிடையூறு றுற்றபோதுமிதையமணு
வத்தனையுங் லங்காத்திடவன்பனை யாருங்கண்டோர்
பித்தனையோ விவனென்றேங்குமா றுபிரிந்தநகை
முத்தனையாடிறம்யார் தாமொழிந்து முடிப்பவரே. (18)

- முற்றிற்று -

கோப்பாய் அ.சுப்பிரமணியபிள்ளை பேரிலான சரமகவி

வெண்பா

பிலவவிடை யொன்பதுமால் பிண்டியின்முற் பாலி
னிலவியிடு பஞ்சமியி னேர்ந்தான் - குலவு
பெருமை கிளர்சுப் பிரமணிய வள்ள
லருமை வளர்சிவலோ கத்து. (1)

ஆசிரிய விருத்தம்

மதிமேவு செஞ்சடைக் காட்டலை புரட்டியெழு
மந்தா கினிப்புனிதமான்
வழிவந்த ஞான்றுமுத லின்றளவு மொருமறுவு
மருவாக் குடிக்கதிபனாய்
வரிசையதி காரநிதி மாநநீ யங்கல்வி
வான்மைமலி சைவபக்தி
வாய்ந்தவம் பலவாண முதலிமுன் னாற்றிய
மகாதவத் துற்றகுமரன்
மன்னனரு ளம்பலப் பெயர்முதலி யாந்தென்னன்
மகிழ்வினுக் கியல்பவுத்ரன்
மயில்வா கனத்துரையு மருளம் பலத்துரையு
மனமதித் திடுகனிட்டன்
மாண்புகிளர் நீதியி லோங்குமம் பலவாண
மகிபனுக் கினியமருமான்
வரதவம் பலவாண முதலியாம் பிரபிதா

மகனிலுங் காட்சிபெற்றோன்
 துதிமேவு வளமருவு சாமிநா தக்குரிசி
 றோன்றல்சுப் பிரமணியனார்
 சுதைசிதம் பரவல்லி மாதரும் வல்லிநிலை
 தொலைவுறாக் கற்புவல்லி
 தொழுதகு தவஞ்செய்த தவவல்லி மருகியாய்த்
 தோற்றமுறு கயிலாயவுத்
 துங்கமக னானசுப் பிரமணிய வேடந்த
 சுகுணபூ ஷணவஞ்சியாய்த்
 தோடகத் திருவனைய சின்னாச்சி யெனுமன்னை
 சுகவகட் டினிலுதித்தோன்
 சுவைகுலவு தண்டமிழு மிங்கிலிஷ் மரபுளித்
 துகடபக் கற்றநிபுணன்
 சுடர்முடி புனைந்தமாந் தாதா வெனப்புடவி
 சொல்லியிடு மேற்றமுற்றோன்
 சுகவரிக் காமனும் பெண்மையை யவாவிடுஞ்
 சுந்தரத் தெய்வவடிவன்
 விதிமேவு கதிரைவேற் பிள்ளைதரு மடமயிலை
 வேட்டொர்மக னைப்பயந்தோன்
 மேத்திய நிறைந்தவெண் டிருநீற்றி னொளியென்றும்
 விரவிய விசாலநுதலோன்
 வேலுடைத் தெய்வசர வணபவசண் முகனையே
 வேண்டித் தினம்பணிகுவோன்
 வெள்ளிவிர தந்துலைச் சுட்டிவிர தத்தினை
 விருப்புற வனுட்டித்தவன்
 விரிபுக முழுப்பிட்டி யிருவாலை கோப்பாய்
 விளங்கியிடு முடுவில்சுன்னை

விளைவுகிள ருங்கந்த ரோடைமுத லூர்தோறு
 மேவிய கிளைப்பொலிவொடு
 வியனிலத் தொகைகளும் பலதிறக் குடிவகையும்
 வீடுகளு மென்றுமுடையான்
 வெம்பசீயி னொந்திடு மநாதரைப் பாலரை
 விருத்தரை விடாதோம்பினோன்
 திதிமேவு மன்னரு மதித்திடுந் தொன்மைவளர்
 செல்வப் பெருஞ்சீரினான்
 றேனொழுகு பரிமளத் துணர்குலவு முற்பலத்
 தெரியனில வும்புயத்தான்
 றிணிதருங் கல்லையு முருக்கிடுஞ் சுகவளத்
 தித்திப் பறாமொழியினான்
 றேடியெங் கட்கென்று முதவிகள் புரிந்திடுஞ்
 சித்தசுத் தக்களியினான்
 செறிதருஞ் சோடச சலாமதியும் வெள்கிடத்
 திகழ்முகத் தண்ணளியினான்
 சீவனடிய வர்க்கினிதி னறுசுவை யுணாவகை
 தினம்பரிவி னுதவுதொண்டன்
 செவ்வியர் மதித்தசுப் பிரமணிய வள்ளலிச்
 செகநகையை முற்றுவித்தும்
 செப்பாக நிலைவீறு தவயோகங் களியூறு
 சீவலோக மேறினான்

(2)

கலித்துறை

தேடிவந்தென்மனைப் பாங்கொரு காணியைச் சேர்த்துந்
தந்துண்

ணீடிய வின்பக் கடலினுள் முழ்கிய நன்னுயிரும்
வீடிய தோசுப் பிரமணி யச்செல்வ வேறினியென்
வாடிய நெஞ்சினைத் தேற்றிட யாவர் வருகுவரே. (3)

யார்க்குஞ் சொலாவந் தரங்கங்கள் யாவு மெனைப்பலகா
லுர்க்கு வரழைத் தோதிய நின்மெய் யுறுபிணியைப்
பார்க்கு மதற்கிய லாதிங்கு நானும் படருழந்தேன்
சீர்க்குமு ணாசுப் பிரமணி யாகுல சேகரனே. (4)

சந்தார் புயச்சுப் பிரமணி யாபசி தாக்கநொந்து
வந்தாரை யின்புற நோக்கியு ணாத்தர மந்தநகை
தந்தா றிடத்தண் ணளிலெள்ளத் தாட்டுநின் சந்தமலர்ச்
செந்தா மரைமுகங் காண்ப தினியெந்தச் சென்மத்திலே. (5)

பெருகா தரமுடைத் தம்பீ யருட்சுப் பிரமணியா
வருகாநன் னோக்குநின் மென்னகை யுங்கட்டி யாமொழியும்
திருகாத நீதியுந் தண்ணளி வாய்ந்த திருமுகமு
மொருகா லமும்பிரி யாமலென் னெஞ்சி னுலாவருமே. (6)

குலத்தி னுயர்வினைக் கூறிலிந் நாளிற் குவளைப்பொற்றோ
ளுலத்தின மேயென்பர் யாரையு மேனவு மொத்தபண்ணை
வலத்தி னுயர்சுப் பிரமணி யச்செல்வன் மாண்புமுற்றத்
தலத்தி லுயர்ந்த பழையோர் குழுவிற் றயங்கிடுமே. (7)

தெள்ளமு தேசுப் பிமணி யச்செல்வத் தீங்கரும்பே
தள்ளருந் தண்ணளி வெள்ளந் ததும்புஞ் சலசமுக
வள்ளலை நீயிறந் தாயென் றெழுந்ததொர் வன்சொலென
லுள்ளமுற் றுஞ்சுட்ட தாவா தரிப்பரி துன்பிரவே. (8)

சங்காழி யங்கைப் புயன்மரு மானிணைத் தாளிற்பத்தி
மங்கா நிலைச்சுப் பிரமணி யச்சைவ மாமணியை
யிங்கா னவாயு ணடுவினிற் கொன்ற விருள்வடிவ
வெங்கால நஞ்சை நடுவெனன் றியாவர் விளம்பினரே. (9)

ஆவாதம் பீசுப் பிரமணி யாநின் னருங்குழந்தை
யோவா தழமனை யாளழத் தம்முனை யோவென்றழத்
தாவாத மக்க ளழத்தங்கை மாரழத் தாயழநீ
மேவாரின்வன்கண்ணை யாய்த்துஞ்சு கின்றவிதமெவனே (10)

ஆரா ரிறந்த துயரு மொருபடி யாறிடலாம்
பேராத வாசகச் சீமா னருட்சுப் பிரமணிய
னீராருங் சங்கைகு லாதிபன் மாய்ந்த கொடுத்துயரந்
தீரா தவனந் தரங்கவன் பிற்பட்ட சீரியர்க்கே. (11)

எனக்காரு மேன் மைக ளெல்லா நினக்கெனவெண்ணிமகிழ்
பனக்காத லாகுப் பிரமணி யச்சைவ மாணிக்கமே
சினக்காலப் பாவி நின தாவி கொண்டிடச் சேர்ந்திடும்போ
துனக்கா ரருள்செய வந்தில னோமயி லூரையனே. (12)

பின்னைக் கிசைந்த மணிமரு மச்சுப் பிரமணியா
முன்னைத் தொடர்பு மறவாச்செல் வாவொரு முட்டுமின்றி
நின்னைத் துணையெனப் பற்பக னம்பி நெடிதிருந்த
வென்னைத்தனிலைவத்தகன்றாயினித்துணையாரெனக்கே (13)

- முற்றிற்று -

புலவரது தெளகித்திரி
ஸ்ரீ .ஆ. கமலமுத்துப்பிள்ளை
பேரிலான சரமகவி

வெண்பா

எண்ணுபில வங்கமறி பெய்துபன்முன்றாசான்முன்
னண்ணுதிர யோதசியி னற்றவமுன் - பண்ணியிசை
யாறுமுகன் பெற்ற வமுதாங் கமலமுத்தெம்
மாறுமுகன் வீறுலகுற் றாள். (1)

கலித்துறை

உன்னத் தருந்தவ மாறு முகத்தந்தை யுற்றங்கமா
மன்னத் தயங்குங் கமலமுத் துச் செல்வி மாட்சியினைச்
சின்னத் தம்பிச் செம்மல் சேய்தம்பி முத்தண்ணல் செய்யுளிறா
வென்னத்தந் தான்சிவ சம்புபர் புலவ னிதமுறவே. (2)

பறந்தனை யோமெய்க்கமலமுத் தேவிண் படிவச்சுமை
துறந்தனை யோநினைப் பாராட்டி னேங்க டொடர்புமுற்ற
மறந்தனை யோவிளக் கேற்றுமின் கந்த வனத்தளிக்கென்
றிறந்தனை யோவிதுதான்மே னிலைக்குன்னை
யேற்றியதே. (3)

ஆவியைக்கண்ணை யமுதைச்சஞ் சீவியை யாணிப்பொன்னை
மாவிய லுற்ற மரகதப் பாவையை மாமணியைக்
காவி லுயர்ந்த புவிக்கற்ப கத்தைக் கமலமுத்தைப்
பாவியிற் பாவி விதிசாய்க்கச் சாய்ந்ததெம் பாக்கியமே. (4)

நோயோ பழிக்கஞ் சிடாப்பா விகணில நோக்கியிட்ட
தீயோ வெனுமருந் தோவவர் தூண்டிய தீயவினைப்
பேயோ கமலமுத்தைக் கொன்றதியா மென்றும் பேணியவேற்
சேயோனு மெய்ப்பினிற் கைவிட வென்வினை செய்தனமே. (5)

நீயே றியவிந் தனத்தழ லோர்தலை நேரத்துன்மெய்
மீயேறி யாறிய தோவிய மேநின் மிசைப்பிரிவுத்
தீயேறி யெங்க ளகமுற்றறச் சுட்டுத் தேகமெல்லாந்
தாயேறிச் சுட்டுங் கிளையகம் போலத் தணிந்திலதே. (6)

ஆனகங் கண்டத்தி லுற்றிது காறுமெய் தாவெழிலிம்
மானினி கண்டத்தி லெய்திடிலெய்திடு மங்கலநாண்
டானென மாதர் பிறர்யாருந் திட்டுவர் தன்னையென்றோ
கானிமீர் கஞ்ச னுனைக்காதி னான்முற் கடுப்பினிலே. (7)

என்றினிக் காண்பநின் றண்ணளிச் செவ்வி யெழின்முகத்தை
யென்றினிக் காண்பநன்னோக்கைச் செவ்வாயை யிளநகையை
யென்றினிக் கேட்ப மமுதிற் சுவைத்திடும் யாழ் மொழியை
யென்றினித் தானுண்ப நீதரு மோதனம் யாமகிழ்ந்தே. (8)

போவார்க டென்கதிர் காமத்துக் கன்னம் புசிக்கமகிழ்ந்
தீவாய் திரும்பும் பொழுதினு மீனவ யிறைமுருகன்
பூவா ரடியின் மனமனம வெய்தமெய்ப் புண்ணியந்தா
னாவா விளமையி லார்க்குனைப் போல வனமந்ததுவே. (9)

எத்தனை யோபலர் நாளுநின் னம்பி யிருந்தனரிங்
கத்தனை பேரையு முற்றாகக் கைவிட் டடலயில்வேற்
கத்தனைப் பாடுந் திருப்புகழ்த் தேனைக் கனித்தருந்திச்
செத்தனை யோவினிக் காண்பதென் றோநின் றிருமுகமே. (10)

எம்மையெல் லாம்விட்டு நீபோன தீனுற்ற வின்னலுந்தி
செம்மையெல் லாந்திகழ் பொன்னே பரமசிவகுருவா
மெய்ம்மையெல் லாந்திகழ் வேலோன் கருணையின்

வீயுந்துன்ப

வெம்மையெல் லாமற்றதினான் மகிழ்வும் விளைவித்ததே.

(11)

பிறந்த தினமுதனின்னாக்க நோக்கிப் பெரிதுயிர்த்து
மறந்தருதீய ரழுக்காற்றுப் பேயை வளர்த்துந்திடப்
புறந்தனிற் பற்றியதுவுள்ளும் பற்றப் பொறாமலந்தோ
விறந்தனை யோவன் பழிக்குப் பழிவிரைந் தெய்திடவே. (12)

நீராடித் தோய்த்துல ராடை யுடுத்தென்று நீறுபுனைந்
தேரார் குகனைப் பணிந்து சிசுக்களுக் கீந்துண்ணுவாய்
பேராள னாளினிற் றெய்வ கணத்திற் பிறந்தனையென்
நீராத சோகக் கடுவினை யாழுணச் சேர்த்ததுவே. (13)

துஞ்சின ரழற்களிற் போவார்தம் பாற்கிளை துன்பையுற
நெஞ்சினி லெண்ணி யழல்வழக் கேநின்னி னேர்ந்தவர்க
னைஞ்சு ளெவரு நினக்கேகண் ணாற்றி னனைந்தமுதா
ரஞ்சுக மேநன்மைக்குக்குழை யாத வகமிலையே. (14)

பாலர் பலர்முற் பயில்வினி னாளும் பசியழற்றக்
கோல மனையினின் சாரிற் குறுகிக் குழைந்தமுதிட்
டோல மிடுவது திண்கல் லினையு முருக்குமட்டோ சரற்பெயல்
சால வயிர்த் தவர்கண்ணினுந் தேக்குஞ் சரற்பெயலே (15)

பெரிய புராணக் கதைநிதம் வாசித்துப் பெட்பொடென்பா
லரிய மொழிப்பொருள் கேட்டுண் ணெகிழ்ந்திந்த

வன்பர்க்கன்பு

புரிய வருந்தவஞ் செய்தன மோவென்று போதக்கண்ணீர்
சொரிய வழுதின் துற்றா யிருமைச் சுகங்களுமே. (16)

கந்த னியலலங் காரம் படித்துக் கருத்துவகை
வந்தனை யாலென்னிற் கேட்டுக்கண் ணீர்மல்க மற்றிவனே
முந்தை முதற்பதி யென்றாயுன் பாலிம் முடிபுணர்ச்சி
வந்தது சென்மாந் தரந்தொறுநீசெய்த மாதவமே. (17)

குணத்தைநின் செவ்வியை முற்றறத் தேரீற் குறைவறுநின்
மணத்தை யவாவி யுறைதருங் காளை மலிந்தபல
பணத்தை நிலப்பரப் பைத்திகழ் மாமணிப் பாயொளிப்பூட்
கணத்தையெண் ணாதுயமக்கும் பெற்றவர் பான்மங்
கலச்சந்தையே (18)

வந்தா யொருதனி வந்தவன் றேயுன் மனையிலுடன்
செந்தா மரைத்திரு வும்புகுந் தாளிளஞ் செவ்வியிடை
நொந்தா ரெவர்க்கு மிதம்பல செய்தனை நோற்பவர்க்குந்
தந்தாய் சுகநமையேனாட்டி னாய்சஞ் சலச்சிந்திலே. (19)

ஈங்கெனக் காவத்த னீட்டிய வற்றி லிளஞ்சினைமாத்
தீங்கனியுண்டனன் கொண்டனன் கந்தியிற் றெங்கிற்பல
னோங்கிய தோடை பலாப்பய னார்க்குறு மோவென்றனை
பூங்கிளி யேயிதை யெண்ணிட வுள்ளம் புழுங்குவதே. (20)

பாட்டியற் பேரனில் லாளொடெய்த் தானெற் பயந்தவரே
யீட்டளி யாலவர்ப் பேணுதன் மாநெறி யிச்சுமையென்
மாட்டனு காதின் யென்றுமுன் னீசொன்ன வாக்குமலர்த்
தாட்டுணை யாயெண்ண வெண்ணநெஞ் சத்தைத் தகிக்கின்றதே
(21)

ஈந்திடுவேனிப் பசுவினைப் பேர னிறந்திடுநா
ளாய்ந்த மறையலுற் கென்று பலரு மறியச் சொன்னா
யேய்ந்த கருத்தெனி னீபோன போததை யார்க்கிசைத்தா
யோய்ந்திலை யேயறிவென்னுயி ரேயுயி ரோவியமே. (22)

ஐம்மே லிடாது முகத்தேசறாதட ராதுயிர்ப்பு
மெய்ம்மேல் வியர்வரும் பாதிருளாது விழிதலையிற்
கைம்மேவக் கந்தாகந் தாவென் றவனிலை கண்டுய்ந்தன
னிம்மே தகவுகண் டாற்குகற் காட்பட் டிடாரெவரே. (23)

சிற்றம்பன் சேய்மைக்கட் செல்பவ னிம்முறை
தேம்பியெற்பார்த்
துற்றப் பொழுதிடக் கண்கள் வதன மொளிமழுங்கிப்
பற்றுத் தவிர்கிலன் பிள்ளாய்நில் லென்று படர்ந்தவகை
பிற்றுக்கமாமென்ற நின்னிற்கண் டோமப் பெருந்துக்கமே. (24)

சீர்செய்த மங்கல நாட்குமுன் னாகிய திங்களிற்றன்
னேர்செய்த லின்முத லாம்பல வற்றொடெமையும் விட்டுத்
தார்செய்த கூந்தற் கமலமுத் தாகந் தணந்தபழி
யார்செய்த வெம்பழியாவா வறிவுக் கமைந்திலதே. (25)

துஞ்சிடும் போதிற் சிற்றன்னையெங் கேவரங் சொன்மினென
வஞ்சியர் பாற்பல கானீ யிசைந்த மதுரமொழி
யஞ்சலென்றன்னவட் கோதிய வாக்கினை யத்தனுடை
நெஞ்சினுறைப்பித்த நீடையெயன்று நினைந்தனமே. (26)

ஏத்திடுந் தந்தைசொன் மிக்கொடு மந்திர மில்லையென
மூத்தவர் வாக்குக்கிலக்கிய மாய முறையைக்கண்ட

மாத்தகை யாரிற் கமலமுத்துத் துங்க மாதரசி
வாய்த்த பிதாமக ளாஞ்சிறப் புப்பெயர் வாங்கினளே. (27)

தன்றாய் பிரிந்திட வேறொரு மாதைத்தன் றாதைகண்ணுற்
றன்றா தரமுற வன்னோனெண் ணத்துக் கமைந்தமணிப்
பொன்றாழ் முடிமன்னு மேத்துந்தன் றாயும் புடையிருக்கப்
பின்றாதை கொண்டவெண் ணத்துக் கிசைந்தவிப்
பேதையையே. (28)

ஏது கருத்தைய னுக்கது வேகருத் தெற்குமொரு
போது மறவேன்சிறன்னையே பிறா பூசலிலென்
னீதீள ரேலென்ற நின்னருள் வாக்கு நிறைமறையாச்
சாது சனசங்கமென்று மதிக்கத் தயங்கியதே. (29)

குன்ற நிகருங் கடாவேறிக் கூற்றாங் குறுகியிடு
மன்றெனைக் கூட்டிக்கொண்டேகமெய்யன்பொரா டாறுமுக
மன்று கிழவன் மகளொடு மஞ்ஞை மருங்குறவாழ்த்
தொன்ற வுரைத்து வருவைகொலோ செம்பொ னோவியமே (30)

பத்தா மியாண்டின் முதுக்குறைந் தாள்சைவ பத்திக்குமெய்
வித்தா யிதரசமய விருளில் விழாதுபுலால்
கைத்தா ளரற்றினைக் காணாரென் றார்க்குங்
கசிந்துரைத்துச்
செத்தாளை யேதவஞ் செய்த தவமென்பர் சீரியரே. (31)

என்கண் மணியொளி யேறக்கண் டாறமுன் னெய்திய நின்
புன்கண் ணகத்தன்பு வெள்ளந் ததும்பிப் புறமுழுது
நன்கண்ண நீயுரி மைத்தொடர் பியாவையு நாட்டினை நான்
வன்கண்ண னாய் நின்னி லுண்டிருந்தேன் வெய்ய மண்ணையினை
(32)

உந்தைக்கு நீபிற் பகற்புரி விக்க வுளபலவுஞ்
 சிந்தைத் துயரொடன் னோனே யுனக்குச் செயவிதியார்
 முந்தைப் புணர்த்ததை நோக்கிய நோக்கிட மொய்சுடர்வே
 லெந்தைக் கினியவ ளேநெஞ்சின் முள்வ

தெரிக்கொழுந்தே. (33)

என்போலத் தம்பியிவ் வேகாம் பரத்தையெல் லீருமுளத்
 தன்போடு பாத்தி ரெனநீ யுரைத்த வருண்மொழியைப்
 பொன்போலப் பேணியிங் குள்ளவர் யாரும் புலம்பிநொந்துள்
 வன்போடு திட்டுவர் பாழ்விதி யாரை மறலியையே. (34)

சீரிற் புறமறி யாக்கன்னி மார்களுஞ் சேனயலுள்
 னூரிற் பலரு மொருசேர நின்னிலுற் றோடிடுங்கண்
 ணீரிற் குளித்தடி பேர்க்கவொல் லாதெங்கு நின்றழுதார்
 பேரிற் பலவுஞ் சிறுமையி லாருன்னிற் பெற்றவரே. (35)

மூன்றி லியாண்டைந்தின் மூண்ட பிணியின் முடிந்தனையேன்
 மான்று புலம்பி மறப்போஞ்சின் னாளினின் மாகனகம்
 போன்றொளிர் கன்னிப் பருவத்து மங்கலம் பூண்டிடுநாள்
 வான்றனி லெய்திட வெந்தவன் கண்ணர் மறப்பவரே. (36)

காட்டிருந்தாலென் னறப் புறாக்கோவில் கவினுமட
 மாட்டிருந் தாலென் பிறவூர்ச் சென்றேற்றுண்டு
 வைகிலென்னிவ்

வீட்டிருந்தாலென்னின் மங்கலங் காணும் விதியிழந்தே
 னேட்டிருந் தார்க்குழ வாய்காணும் மங்கலம் யாதினியே.
 (37)

அன்புடைத் தாதையற்றோய்த் துலர்த்திய வாடையுடுத்
 தின்புடை நீறணிந் தேத்திக் குகனையுண் டேற்பவன்னே

துன்புடை யாதுலர்க்கீதியென் றோதித் துயிலலுற்றா
டன்புடை யோர்விழி வாய்தாம் படைத்தன சாகரமே. (38)

இறந்தார்களாரையும் பற்பல வாப்புனைந் தேத்திடுகை
சிறந்தார்கள் பாலும் வழக்கேயிவளிய றேறின்முற்ற
வறந்தா னறையினு மாமோ கடும்விதி யாருநொந்து
மறந்தானிச்சா வெனத்தாமேதன் செய்கையை வைகுவரே (39)

என்னுடை யாசைக் கனியேநின் மன்ற லியைந்துநின்ற
மன்னுடை யன்பனின் சீலங் கொடைமெய் வனப்பின்னை
தன்னுடை நண்பனின் முற்றிறத் தேரிற் றனதனிகர்
பொன்னுடையாளெதிர் வேட்பினும் வேட்கப் பொருந்தலனே
(40)

அந்நாள் வினைசில செய்தாளவற்றை யநுபவிக்கச்
சின்னாளிம் மெய்யொடிருந்தா ளெம் பாலின்று செய்தனவு
மெய்ந்நாடினல்வினை யேயென்பர் யாருமீவ் வித்தவளைக்
கைந்நாரி புண்ணிய மேவாழ்ந்த வீட்டினுன்றுங்
காண்பதுவே (41)

நெல்லு மரிசியுஞ் சோறு முடிடைமெண் ணெய்யுமின்ன
வல்லும் பகலு மலந்தார்க் குதவினை யார்தகைந்து
சொல்லுமொர் சொல்லையுங்கேளா யறத்தின் றுணிபிளமை
புல்லும் பிராயத்தி லுற்றா யிதார்செய்த புண்ணியமே. (42)

உண்டிடப் போம்பொழுதுண்டு புறத்தி லுறும்பொழுது
கண்டுயிலச் செலும்போது செழுஞ்சுடர் கைமலரிற்
கொண்டனை வாய்பகற் செய்பணி யாவுங் குழைந்து
செய்தாய்
பெண்டர சேயினி யாருள ரிங்கெனைப் பேணுதற்கே. (43)

எல்லா வுரிமைத் தொடர்பு முடித்துவிட்டேகிணைநீ
நல்லாரிலோரி லுனையே தலையென்று ஞாலமுற்றுஞ்
சொல்லாடும் பேறு பெற்றாய் கூவல் காணிகள் சுற்றத்தவர்
பல்லாரின் பெய்தத்தந் யிதி னூங்கென்ன பாக்கியமே.

(44)

இன்னேயு மான வுயிர்நீ யெனநம்பி யாம்படைத்த
பொன்னே பணிகண் மனைகூவல் காணி பொலந்துகில்கண்
முன்னே நினக்குத்தந் துட்பெரிதுற்ற முழுக்களிப்பு
மென்னேயென்னேகன வாகிமுடிந்த திளங்கொடியே. (45)

பழியினெய் தாமெய்க்குலக்கொழுந் தைக்கடும் பாழ்விதியிவ்
விழியினெய் தாமற் புரிந்தென வெண்ணி மெலியுமன
வழியினெய் தாமலுஞ் செய்யினுய் போமவ் வகையொழியின்
மொழியினெய் தாவவலக்கட லென்று முழுகுவமே. (46)

தனக்குட மாதர்க்கொர் கட்டளை யாகச் சமைத்தமழைக்
கனக்குழ லாயென் விழிமணிக் காசங் கழிந்தவுட
னெனக்குமெய் தாவற் புதயாண ரோகையொன்
றெய்தியதென்
னுனக்குனை விட்டெந்த வண்ணமும் மெய்யிங்

குலாவுவதே. (47)

நொந்தேனந் தோவெனை யார்பரிப் பாரினி நுன்னிடத்தே
தந்தேன்முந் தேயெனக்குள்ளன யாவுந் தணந்துவிட்டாய்
செந்தே னொழுகு மொழியாயிக் கண்ணிற் றிகழ்மணியே
வந்தேன்வந் தேனுன் னிடமெதிர் கொண்டிட வாவிரைந்தே. (48)

தரவுக்கொச்சகக் கலிப்பா

ஊரைச்சின் னாளி லொழிவை யொழிந் தானின்மெய்
யேரைப்பின் காணவொணா தென்றெண்ணி

யோவிருட்குங்

காரைச்செய் கடந்தற் கமலமுத்தே யென்மறைந்த
தாரைக் கொளியளித்தார் சண்முகவே லாயுதரே. (49)

என்னானு மில்லத் திருப்பவற்றை யெய்த்தவர்க்கு
நன்னாரி னானிதநீ நல்கியவா றென்வாழ்வு
சின்னா ளதன்முன் செயத்தகுவ செய்வலென
வுன்னா ரருளுளத்தி லுன்னியதென் றோர்ந்தனமே. (50)

என்புடையில் வல்விரைந்தா ளேவியிட வேண்டுமென
நன்புடையி னோர்துணிய நீதகைந்த துன்னோக்கால்
வன்புடையே னுக்கலக்கண் மல்குமென்றோ

துண்ணோக்கால்

துன்பிலருந் துன்ப நின்பாற் றுன்னுமென்றோ

சுந்தரியே. (51)

சிற்றா யளித்தவிளஞ் செம்மலே காம்பரத்தைப்
பற்றாக நான்வளர்த்த பண்பின் வளர்த்தியன்னே
கூற்றாயினு முனிந்து தள்ளிவிடேல் சண்முகனார்
முற்றா ரருளுன்பான் முன்னிற்கு முன்னுதியே. (52)

பேரனுமில் லாளுநிதம் பேணி யுனைவளர்த்த
வாரருண்முற் றாரறியு மப்படியே யென்னையுமுன்
ணாரி னனிவளர்த்தார் நான்புரிந்த வேவலெலாம்
வாரமுறச் செய்தி மறேலவர்க்கு மாதாவே. (53)

நின்பிரிவாம் வெந்நெருப்பா நீடுயிர்த்து முற்றிரங்கி
யன்பிரியா வன்னைபடு மாகுலமோ நுந்தை நிற்காத்
தன்பரிவிற றந்தவற்றைத் தா மொடு பார்த்துப் பார்த்
தென்புருகி யார்க்கிவையென் றேங்குவதோ

தாங்கரிதே. (54)

தின்றிடன்மீன் வல்விரைந்து தீருமிந்நோ யென்றுபல
ரொன்ற வுரைக்கமற்ற துண்டவர்கள் சாவாம
லென்றுமிருந் தார்யாவ ரிவ்வுடல்போம் போதினிற்போ
மென்றநின்மெய்ப் பத்தியினை யெண்ணியிரங்

காரெவரே. (55)

பூக்குநெறிக் கந்த புராணத்தைக் கேட்பதற்கு
நோக்கு கவிவிதர நோற்றிடற்கு நோன்மையர் வாழ்
மாக்கதிர்கா மம்போய் வரற்குமெண்ண மென்றசைவ
பாக்கியமே யெல்லாம் பறித்ததார் பாழூழாரே. (56)

தரைப் புனைந்தருழற் றையாலுன் வீட்டிலுள
நாரைப் பெறாதபலர் நாளுமுண்டி வேட்டணைவார்
பேரைக் குறித்தழைக்கிற் பேசார் முகங்கடுப்பார்
யாரைத் துணிந்தழைப்பே னேவலினிச் செய்வதற்கே.

(57)

நித்தநித்த நீயென்பா னேர்ந்துசெய்த வேலவை
பத்திலொரு பங்கும் பரிந்து செய்வார்க் காணாமற்
சித்த மலந்து சிறிதுந் தெளிவின்றிச்
செத்தபிண மாகோ திருவின் முகத்திருவே. (58)

பிள்ளைமனை விட்டுப் பிறிதிடம்போய் வைகியிடி
னுள்ளமகிழ்ந் தியாமு முடன்போ யுறைவதலா
லெள்ளளவு மிங்ஙனிரோ மென்ற பெற்றுருருள்ளலை
வெள்ளமிசை வீழ்ந்ததுநின் மேதகையைத்

தாழ்த்திடுமே. (59)

முந்தியற லாட்டி முறைக்கடன்க ளாற்றியபின்
றந்தியலு முண்டியெனைத் தாங்கிநின்ற பூங்கிளியே
வந்தியமன் கந்தனன் வாவினையே லென்றழைக்கு
மந்தியநாட்பால்பருக்கவாரைவைத்துப் போயினையே (60)

எத்தனையோ தீப மிலங்கிடினு நின்னையிலாப்
பத்திகெழு பில்லம் பனிந்தலறாக் கூதிரிந்து
மக்திரரே டொன்றுதிதி மேவியபா னாளிருளாய்
மொய்த்தடர்வ தார்புரிந்த முன்வினைதான் முற்றிழையே (61)

சின்னாளென் வாழ்க்கையெனத் தேறினை

னன்னாய்கேள்

பன்னாணும் வாழ்க்கைமனம் பத்தாமேற் நீராதே
யன்னான் குறைகளெவை யாற்றிடினு நீபொறுத்தி
யென்னாணை யென்றசொல்லை யெண்ணியன்னை

யேங்கிடுமே. (62)

அன்னா யருந்துணையா யாணொடுதித் தாயலையென்
பின்னாமுன் னாவேறு பிள்ளையிலா யென்புரிதி
நன்னா யகற்குன்மு னாள்குறுகி னென்ற நின்முற்
சொன்னாடி யன்னைபடுந் துன்பின்மேற் றுன்பிலையே

(63)

எண்ணேற்ற மங்கலகா ணெய்திடினீ யிங்குமங்கும்
 புண்ணேற்ற நெஞ்சம் பொறாமற் புழுங்கிடுவார்
 கண்ணேற்றிற் நீவையெனக் கண்டுகொலா கண்டலனை
 விண்ணேற் றியகுகனுன் மெய்யைமறை வித்ததுவே. (64)

கற்பியலுக் கோதிமனார் காட்டிவைத்த கட்டளையே
 பொற்பியலுஞ் செங்கமலப் பூவை கொஞ்சம் பூங்கிளியே
 யற்பியலு மெய்ச்சிசுக்க ளாசைச் சுவைக்கனியே
 நிற்பிரிவென் னெஞ்சி னெருப்பினைநேர் வித்ததென்னே. (65)

ஒன்றினைநா முன்னிடமற் றொன்றையுன்னுந்
 தெய்வமென
 மன்றவறிஞர் வடித்தபொருண் மாண்புணர்ந்தோ
 மென்று மெவர்க்கு மிதஞ்செய் கமலமுத்து
 மன்ற லுறுநாண் மரணநா ளானதினே. (66)

அன்னையையோ வையனையோ வன்பி னிளவலையோ
 வென்னையோபன்னியையோ வேனையரை யோதுகிலைப்
 பொன்னையோகாணியையோபூண்களையோ
 போதவைவேன்
 மன்னையோவுன்னினைநின்மன்னுயிர்மாயும்பொழுதே (67)

தக்க துணைவர் சனக சன்னியர்வான்
 புக்கதுயர் சின்னாளிற் போந்திடப்போ காததென்னே
 செக்கமல மானேநின் தேகவியோ கத்தையெண்ணி
 மிக்கலையு நெஞ்சில் விராயெரியும் வெந்நெருப்பே. (68)

பிணக்கோலங் கண்டுளங்கண் பேர்க்கவொல்லாப்

பெற்றியர்நீ

மணக்கோல் பூணின் மகபதியும் வார்கழையின்
மணக்கோலஞ் செய்பவனு மாலுமுறை மாறியமர்ப்
பிணக்கோ வறாரென்னும் பேரொலிமுந் நீரொலியே. (69)

தனியா வுதித்துத் தளர்ந்தவர்க்குக் கற்பகத்திங்
கனியாய்க் கமலமுத்துக் கற்நெறி சைவநெறி
நனியா தரத்தோம்பி நாடருமெய் வாழ்வடைந்தா
ளிருயாரு மாறிடுவோ மெல்லாங் குகமயமே. (70)

- முற்றிற்று -

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

அநுபந்தம்

அநுபந்தம் - 1

இத்திரட்டுக்காகக் கையாண்ட புலவரது பிரசுரங்கள் வெளிவந்த வருட விபரம்

1.	அல்வாய் வரதராஜ விநாயகர் பதிகம்	1909
2.	கந்தவனநாதர் பதிகம்	1904
3.	இணுவிற் சுப்பிரமணிய சுவாமி பதிகம்	1891
4.	மண்தூர் முத்துக்குமார சுவாமி பதிகம்	1901
5.	எட்டிகுடிப் பதிகம்	1890
6.	பினாங்கு தண்ணீர்மலைக் கந்தசுவாமி பதிகம்	1908
7.	வல்லிபுரநாதர் பதிகம்	1908
8.	திருகோணமலைப் பெருமாளென்று வழங்குந் திருமால் பதிகம்	1895
9.	வல்லைவாளிச் சித்திவிநாயகர் ஊஞ்சல்	1897
10.	பருத்தித்துறை வரசித்தி விநாயகர் ஊஞ்சல்	1855
11.	புலோலி பருவதவர்த்தனி அம்மை ஊஞ்சல்	1889
12.	புலோலி பசுபதீசுவரராலய முத்துக்குமார சுவாமி ஊஞ்சல்	1889
13.	எட்டிகுடி ஊஞ்சல்	1890
14.	கந்தவனநாயகர் ஊஞ்சல்	1905
15.	வண்ணைக் குருநாத சுவாமி ஊஞ்சல்	1903
16.	உடுப்பிட்டி வீரபத்திர மூர்த்தி ஊஞ்சல்	1891
17.	திருகோணமலை வில்லுன்றிக் கந்தசுவாமி ஊஞ்சல்	1897
18.	மண்தூர் முத்துக்குமாரசுவாமி இரட்டை மணிமாலை	1900
19.	எட்டிகுடி மும்மணிக்கோவை	1890
20.	பருத்தித்துறைச் சித்திவிநாயகர் நான்மணிமாலை	1855
21.	புலோலி நால்வர் நான்மணிமாலை	1889
22.	கந்தவன நான்மணிமாலை	1904
23.	நல்லைக் கந்தசுவாமி விஞ்சதி	1915
24.	சிவகுருக்கண்ணி	1880
25.	திருச்செந்தில் யமக வந்தாதி	1888
26.	கந்தவனநாதர் கீர்த்தனம்	1915

27.	தனிப்பாடல்கள்	
	பகுதி - 1	1905
	பகுதி - 2	1905
	பகுதி - 3	1905
	பகுதி - 4	1904
	பகுதி - 5	1904
28.	பாற்கரசேதுபதி விருத்தம்	1949
29.	பாற்கரசேதுபதி அறுபத்துநாலடிப்பதம்	1949
30.	பாற்கரசேதுபதி இரட்டை மணிமாலை	1949
31.	பாற்கரசேதுபதி நான்மணிமாலை	1955
32.	பாற்கரசேதுபதி கல்லாடக் கலித்துறை	1949
33.	பாற்கரசேதுபதி சீட்டுக்கவி	1949
34.	பாற்கரசேதுபதி தனிச் செய்யுட்கள்	
	பகுதி - 1	1949
	பகுதி - 2	1955
35.	பாற்கரசேதுபதி சித்திரகவி	1949
36.	நாவலர் மீதான புகழ்க்கவிகள்	
	புகழ்க்கவிகள் - 1	1968
	புகழ்க்கவிகள் - 2	1968
	புகழ்க்கவிகள் - 3	1968
37.	நாவலர் மீதான சரமகவிகள்	1879
38.	பாண்டித்துரைத்தேவர் நான்மணிமாலை	1939
39.	பாமாலை	1939
40.	மயில்வாகன வம்ச வைபவம்	1939
41.	வல்வைக் கலித்துறை	1939
42.	பருத்தித்துறைக் கலித்துறை	1939
43.	அணைக்குடி இராமசாமிப்பிள்ளையைப் பாடியவை	1939
44.	இராமேசுவரம் இபுறாங்கிப்சாகிப்பைப் பாடியவை	1939
45.	இராமேசுவரம் சிதம்பரப்பிள்ளையைப் பாடியவை	1939
46.	சித்தங்கேணி வைத்தியலிங்கப் பிள்ளையைப் பாடியவை	1939
47.	கரவைச் சிற்றம்பலமுதலியாரைப் பாடியவை	1939

48.	யாழ்ப்பாணம் பறங்கித்தெரு மனுவற்பிள்ளையைப் பாடியவை	1939
49.	முல்லைத்தீவு மயில்வாகனம்பிள்ளையைப் பாடியவை	1939
50.	நவிண்டில் சதாசிவக்குருக்களைப் பாடியது	1939
51.	மானிப்பாய் நாகைலிங்கப்பிள்ளையைப் பாடியது	1939
52.	வண்ணை நாகைலிங்கப்பிள்ளையைப் பாடியவை	1939
53.	சுன்னாகம் வேற்பிள்ளையைப் பாடியவை	1939
54.	கொக்குவில் முருகேசபிள்ளையைப் பாடியவை	1939
55.	துன்னாலை வேட்கோவரைப் பாடியவை	1939
56.	சரசாலை திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையைப் பாடியது	1939
57.	தாயார் கதிராசிப்பிள்ளையைப் பாடியது	1939
58.	ஆனைக்கோட்டை முத்துக்குமாரப்பிள்ளையைப் பாடியவை	1939
59.	புலோலி மயில்வாகனப் பிள்ளையைப் பாடியவை	1939
60.	விநாயகமூர்த்தி முருகப்பரைப் பாடியது	1939
61.	சேர் பொன். இராமநாதன் அவர்களைப் பாடியது	1939
62.	முல்லைத்தீவு தம்பைய முதலியாரைப் பாடியது	1939
63.	வல்லை வைத்தியலிங்கப்பிள்ளையின் சிந்தாமணி நிகண்டுக்கு வழங்கிய சிறப்புப்பாயிரம்	1877
64.	சுன்னை முருகேச பண்தரின் குடந்தை வெண்பாவிற்கு வழங்கிய சிறப்புப்பாயிரம்	1882
65.	சுன்னை முருகேச பண்டிதர் எழுதிய பதிகத்திற்கு வழங்கிய சிறப்புக்கவி	1956
66.	கொக்குவிற் சிலம்புநாதபிள்ளையின் ஓமைஅந்தாதிக்கு வழங்கிய சிறப்புப்பாயிரம்	1880
67.	ம.க.வேற்பிள்ளை செய்த புலியூரந்தாதி உரைக்கு வழங்கிய சிறப்புப்பாயிரம்	1970
68.	வல்லை வைத்தியலிங்கப்பிள்ளையின் கந்தரலங்கார உரைக்கு வழங்கிய சிறப்புப்பாயிரம்	1912
69.	தெய்லர் துரையப்பாப்பிள்ளையின் இதோபதேச கீதரசமஞ்சரிக்கு வழங்கிய சிறப்புப்பாயிரம்	1964

70.	சுவாமிநாத பண்தர்மீது பாடிய சிறப்புக்கவிகள்	1964
71.	சி.வை.தாமோதரம்பிள்ளை புகழ்க்கவிகள்	1879
72.	சைவப் பிரகாச யந்த்ரசாலை வாழ்த்து	1880
73.	போலிக்கவிஞர்மேற் பாடியது	1965
74.	வல்வைச் சிவன்கோயில் திருவேங்கடாசல பிள்ளை பேரிலான சரமகவி	1882
75.	வயாவிளான் ஆச்சிக்குட்டிப்பிள்ளை பேரிலான சரமகவி	1905
76.	கோப்பாய் அ.சுப்பிரமணியபிள்ளை பேரிலான சரமகவி	1939
77.	புலவரது தெளகித்திரி ஸ்ரீ .ஆ.கமலமுத்துப் பிள்ளை பேரிலான சரமகவி	1907

சிவசம்புப் புலவரின் காலம் பற்றிய ஆராய்ச்சி

சிவசம்புப் புலவர் - கால ஆராய்ச்சி

- செல்லத்துரை சுதர்சன் -

சிவசம்புப் புலவர் காலம் தொடர்பாக ஆராய்ச்சியாளர்களிடையே மாறுபாடான கருத்துக்கள் நிலவுகின்றன. புலவரது நூல்கள் அச்சாகி வெளிவரத் தொடங்கிய காலத்திலிருந்து, அச்சாகி வெளிவந்த நூல்களை அடிப்படையாகக் கொண்டு எழுதிய எழுத்துக்களில் புலவரது காலம் பற்றிய பல்வேறுபட்ட குறிப்புக்களை அவதானிக்க முடிகிறது. புலவரின் செய்யுட்களை அவர் வாழ்ந்த காலப்பின்புலத்தில் வைத்து ஆராய்வதற்கு அவரது காலம் பற்றிய சரியான கணிப்பு அவசியமாகும். இத்தேவை கருதியே புலவரின் காலந்தொடர்பாக இச்சிறுகட்டுரை ஆராய்கிறது.

சிவசம்புப் புலவரின் காலம் பற்றிய சிக்கல் தொடர்பாக “உடுப்பிட்டிச் சிவசம்புப் புலவர்” எனும் கட்டுரையில் பேராசிரியர் ஆ.வேலுப்பிள்ளை கூறுவதை இங்கே குறிப்பிடலாம்.

“உடுப்பிட்டிச் சிவசம்புப் புலவரின் தமிழ்ப்பணியை மதிப்பிட முன்பு அவர் வாழ்ந்த காலத்தை வரையறுத்துக் கொள்ள வேண்டும். இருபதாம் நூற்றாண்டுத் தொடக்ககாலம் வரையில் வாழ்ந்த சிவசம்புப் புலவரின் காலமும் சுலபமாக அறிந்து கொள்ள முடியாமல், வரையறுத்து அறியவேண்டிய சிக்கலை உடையதா எனச் சிலர் கேட்கலாம். ஆங்காங்கு காணப்படும் வெகுசில மைல்கற்கள் தவிர கால ஆராய்ச்சி பிரச்சினைக்குரியதாகவே காணப்படுகிறது. சிவசம்புப்புலவர் காலம் பற்றி இத்தகைய பிரச்சினை தோன்றுகிறது.”¹

எனவே இச் சிக்கலைத் தீர்த்து வைப்பது ஆய்வுலகிற்குப் பயனளிக்கும்.

சிவசம்புப் புலவரின் காலம் தொடர்பாகப் பல்வேறு ஆய்வாளர்கள் குறிப்பிடும் காலவரையறைகளைப் பின்வருமாறு அட்டவணைப்படுத்தலாம்.

சிவசம்பு பலவர் காலம் - ஆய்வாளர் குறிப்பன

அட்டவணை - 1

	நூலாசிரியர்	நூல்	சிவசம்புபலவர் காலம்
I	செவ்வந்திநாததேசிகர்	சிவசம்புபலவர் பிரபந்தத்திரட்டு (1939) ப. vii, viii	கி.பி 1830 - 1909
II	அ. குமாரசாமிப் பலவர்	தமிழ்ப்பலவர் சரித்திரம் (1951) ப. 126	கி.பி 1852 - 1910
III	கு.முத்துக்குமாரசாமிப்பிள்ளை	சிவசம்புபலவர் சரித்திரம் (1965) ப. i	கி.பி 1829 - 1910
IV	சி.கணேசையர்	ஈழநாட்டுத் தமிழ்ப்பலவர் சரித்திரம் (2006) ப. 129, 133	கி.பி 1830 - 1909
V	ஆணலத் தசாசிவம்பிள்ளை	பாலவர் சரித்திர தீபகம் (2001) ப. 175	கி.பி - 1910
VI	சு.அ. இராமசாமிப்பலவர்	தமிழ்ப்பலவர் வரிசை (1995) ப. 132	கி.பி 1850 - 1910
VII	மயிலை சீனி வேங்கடசாமி	பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டில் தமிழ் இலக்கியம் (2001) ப. 159	கி.பி 1830 - 1909
VIII	க.சி. குலரத்தினம்	சொந்தமிழ் வளர்த்த செம்மல்கள் (1989) ப. 187	கி.பி 1829 - 1910
IX	மு.கணபதிப்பிள்ளை	ஈழநாட்டின் தமிழ் சுடர்மணிகள் (1976) ப. 114	கி.பி 1852 - 1910
X	க.கணபதிப்பிள்ளை	தினகரன் (1955 - 11 - 13) ப. 10	கி.பி 1829 - 1908
XI	சு.வித்தியானந்தன்	இலக்கியத்தென்றல் (2008) ப. 79	கி.பி 1830 -
XII	ஆ.சதாசிவம்	ஈழத்துத் தமிழ் கவிதைக் களஞ்சியம் (1966) ப. 244	கி.பி 1852 - 1910
XIII	ஆ.வேலுப்பிள்ளை	இளங்கதிர் (1981) ப. 28	கி.பி 1830 - 1909
XIV	க.கைலாசபதி	ஈழத்து இலக்கிய முன்னோடிகள் (2001) ப. 39	கி.பி 1853 - 1910
XV	கா.சிவத்தம்பி	ஈழத்தில் தமிழ் இலக்கியம் (2010) ப. 7	கி.பி 1830 - 1910
XVI	இரா.வை.கனகரத்தினம்	சிவத்தமிழ் ஆராய்ச்சிக்கட்டுரைகள் (1985) ப. 183	கி.பி - 1910
XVII	துரை.மனோகரன்	இலங்கையில் தமிழ் இலக்கிய வளர்ச்சி (1997) ப. 103	கி.பி 1830 - 1910
XVIII	எஸ்.சிவலிங்கராஜா	வடமராட்சியின் கல்விப் பாரம்பரியமும் இலக்கிய வளமும் (1984) ப. 64	கி.பி 1830 - 1910
XIX	சி.அப்புத்துரை	ஈழத்துத் தமிழ்ப் பலவர் வரலாறு (2007) ப. 21	கி.பி 1829 - 1910
XX	க.செபரத்தினம்	தமிழ் நாடும் ஈழத்துத் தமிழ்ச் சான்றோரும் (2002) ப. 7	கி.பி 1829 - 1910

மேற்படி அட்டவணையிலிருந்து சிவசம்புப் புலவரின் பிறப்பாண்டினை 1829, 1830, 1852, 1853 என நான்கு விதமாகவும் இறப்பாண்டினை 1908, 1909, 1910 என மூன்று விதமாகவும் ஆய்வாளர் குறித்துள்ளதை அறிய முடிகிறது.

பிறப்பாண்டினை இருவரும் இறப்பாண்டினை ஒருவரும் குறிக்கத் தவறியதையும் காணமுடிகின்றது. இதற்குப் புலவரது காலக்கணிப்புப் பற்றிய குழப்பம் காரணமாக இருக்கலாம்.

ஆரிய திராவிட பண்டிதர் செவ்வந்திநாததேசிகர் அவர்களால் திரட்டப்பெற்று ஈழகேசரி அதிபர் நா. பொன்னையா அவர்களால் 1939ஆம் ஆண்டு வெளியிடப்பட்ட “சிவசம்புப் புலவர் பிரபந்தத் திரட்டு - முதற் பாகம்” என்ற நூலில் வரும் “நூலாசிரியர் வரலாறு” என்னும் பகுதியில் புலவரது காலம் பின்வருமாறு குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

“இவர் சாலிவாகன சகாப்தம் களருஉ-ல் யாழ்ப்பாணத்துப் பருத்தித்துறையைச் சார்ந்த உடுப்பிட்டியிலே பெரும் பிரபுவாயிருந்த அருளம்பல முதலியாருக்குப் புதல்வராய் அவதரித்தார்”²

“இப்புலவர் பெருந்தகை சாலிவாகன சகாப்தம் கஅங்க-க்குச் சமமான சாதாரண வருஷம் புரட்டாதி மாதம் கங-ம் திகதி இவ்வுலக வாழ்வைத் துறந்தார்.”³

இக்கூற்றுக்களில் சிவசம்புப்புலவர் காலமாக சகாப்தம் 1752 - 1831 எனப் பதிவு பெற்றுள்ளது. சகாப்த ஆண்டோடு 78 அல்லது 79 யைக் கூட்டினால் கிறீஸ்தவ ஆண்டு வரும். ஆயினும் இங்கும் தவறு ஏற்படுகிறது.

“சிவசம்புப் புலவர் பிறந்த ஆண்டு சகாப்தம் 1752 என்பது என்று கண்டால் அது கி.பி 1830 என்பது சரியாகும். சகாப்தம் 1752 என்பது கிறீஸ்தவ ஆண்டாக மாற்றப்பெறாத நிலையிலேயே, நூல் அச்சுக்குப் போயிருக்கக் கூடும் . அச்சப்பிழை திருத்தியவர் புலவர்

158 ஆண்டுகள் வாழ்ந்திருக்கமாட்டார் என்பதை உணர்ந்ததால், திருத்தம் செய்திருக்கிறார். பிழை திருத்தம் பற்றி நுணுகி நோக்காது, அவசரத்திலே, 1752 என்பதை 1852 என்று ஏழை எட்டாக மாற்றிவிட்டார். சிவசம்புப்புலவர் காலம் 1852 ஆம் ஆண்டுக்கு முன்பே தோன்றிவிட்டது என்பது இன்னொரு சான்றாலும் உறுதிப்படுகிறது. சிவசம்புப்புலவரின் ஆசிரியர் நல்லூர்ச் சரவணமுத்துப் புலவரெனப் பேராசிரியர் சதாசிவம் குறிப்பிட்டுள்ளார்.”⁴

புலவரின் ஆசிரியர் சரவண முத்துப்புலவர் 1845ல் தேகவியோகம் அடைந்தார்.⁵ எனவே 1852 ஆம் ஆண்டு சிவசம்புப்புலவர் பிறந்திருந்தால் எவ்வாறு 1845ல் இறந்த தமது ஆசிரியர் சரவணமுத்துப்புலவரிடம் பாடம் கேட்டிருப்பார் என்ற வினா எழும். தேசிகர் திரட்டுக் கூறும் தவறான காலத்தையே பலரும் பயன்படுத்தும் போக்கு உருவாகிவிட்டது.

சிவசம்புப்புலவர் காலம் தொடர்பான கணிப்பில் அவரது வரலாற்றை அடிப்படையாகக் கொண்டு ஆராய்வது பயனளிக்கும்.

நாவலரும் சிவசம்புப் புலவரும் நல்லூர்ச் சரவணமுத்துப் புலவரிடம் ஒன்றாகக் கல்வி கற்றவர்கள் என்ற செய்தியும் நாவலர் புலவரிலும் ஏழுவயது மூத்தவர் என்ற செய்தியும் பல இடங்களில் புதிவாகியுள்ளன. அவற்றுள் தேவைகருதி இங்கு இரு புதிவுகளை எடுத்துக்காட்டலாம்.

“ஆரம்பக்கல்வி நிறைவேறியதும் சிவசம்பு நல்லூர்ச் சரவணமுத்துப் புலவரிடம் ஒப்படைக்கப்பெற்றார். இவரிடம் கற்கப்போன காலத்தில் நாவலரும் அங்கே கற்றுக்கொண்டிருந்தார். நாவலர் சிவசம்புவிலும் பார்க்க ஏழுவயது மூத்தவர். நாவலர் பிறந்த ஆண்டு 1822 சிவசம்புப்புலவர் பிறந்த ஆண்டு 1829. இக் காலத்தில் இருவரும் ஒருவரை ஒருவர் அளந்து எடைபோட்டுக் கொண்டனர்.”⁶

“நாவலர் புலவர் ஆகிய இருவரும் ஒரே காலத்தவர்கள். சகபாடிகள். நாவலரவர்கள் புலவரிலும் ஏழாண்டுகள் மூத்தவர். அவர்கள் பிறந்த ஆண்டு 1822. புலவர் பிறந்த ஆண்டு 1829. நாவலரவர்கள் பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டுக் கேயுரியவர்கள். அவர்கள் மறைந்த ஆண்டு 1879. புலவர் இருபதாம் நூற்றாண்டிலும் பத்து வருடங்கள் வாழ்ந்தவர்.”⁷

நாவலரின் பிறப்பு ஆண்டினையும் அவர் புலவரிலும் ஏழுவயது மூத்தவர் என்பதையும் அடிப்படையாகக் கொண்டு புலவரின் பிறப்பு ஆண்டை 1829 எனக் கணிப்பதே சரியானது.

புலவரின் இறப்பாண்டு தொடர்பாகப் புலவரின் மாணவரும் கரணவாய் தெற்கு குருக்கள் பகுதியைச் சேர்ந்த வருமான பண்டிதர் கை.திருஞானசம்பந்ததேசிகர் பாடிய “திதி நிர்ணய வெண்பா” புலவர் பற்றிய சரமகவி நூல் மூலமும் மகாவித்துவான் சி.கணேசையர் அவர்களின் ஈழநாட்டுத் தமிழ்ப் புலவர் சரிதம் மூலமும் எமக்குக் கிடைத்துள்ளது. அவ்வெண்பா வருமாறு.

“சாதாரணவனிதை சாந்தன்றேய் பிற்பக்க
மீதாரும் பன்மூன்றின் மேதினிவிட் - டாதார
மன்னு சிவசம்பு மாபுலவன் சங்கரனார்
துன்னுலகுந் துற்றான் சுகம்”⁸

இவ்வெண்பா கூறும் செய்திகள் வருமாறு:

புலவரின் இறப்பாண்டு விபரம்

அட்டவணை - 2

இல	பதம்	பதப்பொருள் தமிழ் விபரம்	ஆங்கில விபரம்
I	சாதாரண	சாதாரண வருடம்	1910 ஆம் ஆண்டு
II	வனிதை	பெண்-கன்னி மாதம்-புரட்டாதி	9 ஆம் மாதம்
III	சாந்தன் தேய் பிற்பக்கம்	சந்திரன் தேய்பிறை - அபரபக்கம் பிற்பக்கத் திரயோதசித் திதி	நண்பகல்
IV	பன்மூன்று	பதின்மூன்று	29 ஆம் திகதி

இவ் அட்டவணை கூறும் குறிப்புகளின் அடிப்படையில் 1910 (29.09.1910 நண்பகல்) என்பதே புலவரின் இறப்பாண்டு ஆகும். புலவர் இருபதாம் நூற்றாண்டின் முதல்பத்து ஆண்டுவரை வாழ்ந்தவர் என்ற முற்குறிப்பிட்ட செய்தியும் இவ் வெண்பாவால் மேலும் உறுதிப்படுகின்றது.

இதன்படி

“பாரளையு மிசையருளம் பலமுதலியொடுநிறைசூற்
காரளையு மலர்க்கூந்தற் கதிராசிப் பிள்ளைசெய்த
சீரளையும் தவவடிவாஞ் சிவசம்புப்புலவர்”⁹

காலம் 1829 - 1910 என்று உறுதியாக முடிவு செய்யப்படுகிறது.¹⁰ புலவர் 81 வருடங்கள் உலகில் வாழ்ந்துள்ளார் என்பதையும் பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டிலும் இருபதாம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதியிலும் அவர் வாழ்ந்தார் என்பதையும் தெளிவாக அறிய முடிகிறது.

அடிக்குறிப்புகள்

1. வேலுப்பிள்ளை, ஆ. (1981) இளங்கதிர், உடுப்பிட்டிச் சிவசம்புப்புலவர், பேராதனைப் பல்கலைக்கழகம் : தமிழ்ச்சங்கம். ப.27.
2. செவ்வந்திநாததேசிகர் (ப.ஆ) , (1939) சிவசம்புப்புலவர் பிரபந்தத் திரட்டு - முதற் பாகம், சுன்னாகம் : திருமகள் அழுத்தகம். ப.vii.
3. மேலது . ப. viii.
4. வேலுப்பிள்ளை, ஆ. முற்குறிப்பிட்டது. ப.28.
5. சதாசிவம், ஆ. (தொ.ஆ), (1966) ஈழத்துத் தமிழ்க் கவிதைக் களஞ்சியம், கொழும்பு: சாகித்திய மண்டலம். ப. 552.
6. தேவகீயம், (2004) பண்டிதை தேவகி நினைவுமலர், சிவசம்புப் புலவர், உடுப்பிட்டி : புலவரில்லம் . ப.45.
7. வேந்தன், வேல்., (1976) செவ்வந்தி, கம்பனுக்குப் பின்பொரு சம்பனல்லோ, யாழ்ப்பாணம். : ஸ்ரீலங்கா அச்சகம்.ப.12.
8. (01) திருஞானசம்பந்த தேசிகர், கை. (1910) யாழ்ப்பாணத்து உடுப்பிட்டி வாசகம் சுப்பிரமணிய சுவாமி தொண்டருமாகிய ஸ்ரீமத் அ.சிவசம்புப் புலவர் அவர்களின் தேகவியோகத்தைக் குறித்துச் சொல்லிய சரமகவிகள் .ப.2.
(02) கணேசையர், சி. (2006) ஈழநாட்டு தமிழ்ப்புலவர் சரிதம், கொழும்பு: இந்துசமய கலாசார அலுவல்கள் திணைக்களம்.ப.85.
9. திருஞானசம்பந்ததேசிகர், கை (1910) முற்குறிப்பிட்டது. ப.3.
10. இக்காலக் கணிப்பை மேற்குறிப்பிட்ட சான்றுகள் மட்டுமன்றிப் புலவரது மாணக்கரும் மருகருமான (புலவரின் சகோதரியின் மகன் - புலவரின் மகளை மணம் முடித்தவர்) ஆறுமுக உபாத்தியாயர் உறுதிப்படுத்தியதாக அவரின் மாணவரும் புலவரின் பூட்டருமாகிய புலவர்மணி கா. நீலகண்டன் ஆய்வாளருக்குக் கூறினார் (5 - 5-2013).

சிவசம்புப் புலவர் பிரபந்தத்திரட்டு - செவ்வந்திநாததேசிகர் திரட்டியதன் நூல்
முகப்பு,பதிப்புரை, முகவுரை, நூலாசிரியர் வரலாறு முதலியன

உ

சிவசம்புப் புலவர் பிரபந்தத் திரட்டு

முதற்பாகம்

இஃது

ஆரிய திராவிட பண்டிதர்

தரு. செவ்வந்திநாத தேசிகர்

அவர்களால் திரட்டப்பெற்று,

“ஈழகேசரி” அதிபர்

நா. பொன்னையா அவர்களால்

வெளியிடப்பட்டது

Copy-right]

1939

[ரூபா ஒன்று

பதிப்புரை

ஆரிய திராவிட பண்டிதரும், எமது அத்தியந்த நண்பரும், சைவாசாரியருமாகிய கருணைவாய், திரு. செவ்வந்திநாத தேசிகரவர்களின் வேண்டுகோட்படி “சிவசம்புப் புலவர் பிரபந்தத் திரட்டு” என்னும் இந்நூல் அச்சிடப்படுவதாயிற்று.

இதனை அச்சேற்றி வெளியிடுமுன்னரே தேசிகரவர்கள் அந்தோ! தேகவியோகமாயினர். ஸ்ரீமத் தேசிகரவர்களின் ஆவல் பூர்த்தியாதல் வேண்டுமென்னும் அவாவினாலும் அவர் சகோதரர் ஸ்ரீமத் கைலாயநாத தேசிகரவர்களின் ஊக்கத்தாலும் எஞ்சிய பகுதிகளையும் கிடைத்த அளவிற்கு சேர்த்து அச்சிடலானேம். புலவரவர்களாற் பாடப்பெற்ற அநேக பாக்களும் உரைகளும் இன்னுமிருக்கின்றன. அவைகளும் திரட்டப்பட்டு இரண்டாம் பாகமாக வெளியிடப்பெறின் மிகவும் பயன்படும்.

‘திருமகள் நிலையம்’
மயிலிட்டி தெற்கு
பிரமாதி - ஆனி

நா. பொ.

முகவுரை

எமது தந்தையாரும், சீறிய தந்தையாரும் நெடு
நாளாகப் புலவரவர்களிடத்துக் கற்றவராகலின், பிற்றை
ஞான்று அவரானியற்றப்பட்ட நூல்கள் சில அவர்களோ
லெழுதப்பட்டுச் சிதைவு சிறிதுமின்றி ஏனைய நூல்களோ
டும் எம்மில்லத்துச் சேகரிக்கப்பட்டிருந்தன. யாம் கற்றற்
பொருட்டு வேறு சில நூல்களை யாங்குத் தேடியபோது
அந்நூல்கள் சில அகப்பட்டன. அவற்றை நோக்கிய
விடத்து அவை புலவரானியற்றப்பட்டன வென்றும்,
அச்சேருதனவென்றும் அறியப்பட்டன. அப்பொழுது
அவற்றை அச்சாக்கவேண்டுமென்னுங் கருத்து எமக்கு
எழுவதாயிற்று. இது சிலவாண்டுகட்குமுன் நிகழ்ந்த
நிகழ்ச்சி.

இஞ்ஞான்று பண்டைநாணிகழ்ந்த அவ்வண்ணம்
மறுபடியும் தோன்றியமையின் அது நிறைவேறுமாற்
றைப்பற்றிச் சிறிது ஆலோசித்தோம். அப்போழ்து
புலவரானியற்றப்பட்டு அச்சேறிய நூல்களும் இஞ்
ஞான்று பெறற்கரியவாயிருத்தலின் அவரானியற்றப்
பட்ட வெல்லா நூல்களையும் தொகுத்து ஓர் பிரபந்தத்
திரட்டாக வெளியிட வேண்டுமென்னுந் தீர்மானம் உண்
டாயிற்று. அதனால் புலவரவர்களின் மருகரும் மாணாக்
கருமாகிய உடுப்பிட்டி சு. ஆறுமுக உபாத்தியாயரவர்
களை இவ்விஷயத்தில் எமக்குத் துணைபுரியுமாறு கேட்
டனம். அவர்களு மதற்கிசைந்து தம்பாலிருந்த நூல்களை
யெமக்களித்தும் அவற்றை அச்சிடுதற்கு வேண்டிய
பணத்தி லொருபகுதியையும் புலவரவர்களின் மாணாக்

நும் பிறருமாகிய சான்றோர்பாற் பெற்றளித்தும் மிக்க உதவி புரிந்தார்கள்.

அவர்பால் உதவிபெற்ற யாம், அதனால் ஊக்கமுற் றேமாய் புலவரவர்களின் நூல்களுள் எமக்குக் கிடைத்த வெல்லாவற்றையும் ஒழுங்குவைத்து நோக்கி மக்கள்மீது இயற்றப்பட்ட நூல்களையும் தனிச் செய்யுட்களையும் முதற்பாகமாகவும், கடவுள்மீது இயற்றப்பட்ட நூல் களையும் தனிச்செய்யுட்களையும் இரண்டாம்பாகமாகவும் தொகைப்படுத்தியதோடு புலவரவர்களின் வரலாற்றையும் எழுதிச் சேர்த்துள்ளோம். கிடைத்தவற்றுள் சிதைந்து போன பகுதிகட்குப் புள்ளியிடப்பட்டுள்ளன. திரட்டில் அகப்பட்டாத நூல்களையும், இதனுட் காணப்படும் பிழை யின் திருத்தங்களையும், பெரியோர்கள் உதவுவாராயின் அவற்றை நன்றியதலோடுமேற்று மறுபதிப்பில் வெளி யிடச் சித்தமாயிருக்கிறோம்.

இப் பிரபந்தத்திரட்டை, இதற்கு வேண்டிய காசி தத்திற்குரிய பணத்தொகையை மாத்திரம் பெற்றுக் கொண்டு விரைவாகவும் திருத்தமாகவும் அச்சிட்டுத்வ முன்வந்த சுன்னாகம் “ஈழகேசரி”ப் பத்திராதிபர் திரு. நா. பொன்னையா அவர்கட்கு எமது உண்மையான நன் றியை நன்கு தெரிவித்துக்கொள்ளுகின்றோம். எம் வினைப் பயனை இந் நன்முயற்சிமூலம், நுகர்வித்தமைக்காக எம் பெருமான் நிருவடியை எஞ்ஞான்றும் நன்கு சிந்திக் கின்றோம்.

திரு. சேவ்வந்திராத தேசிகர்

நூலாசிரியர் வரலாறு

இவர் சாலிவாகன சகாப்தம் ௧௭௫௨-ல் யாழ்ப்பாணத்துப் பருத்தித்துறையைச் சார்ந்த உடுப்பிட்டியிலே பெரும் பிரபுவாயிருந்த அருளம்பல முதலியாருக்குப் புதல்வராய் அவதரித்தவர். இருபாலைச் சேனாதிராய் முதலியாருடைய மாணாக்கராய் விளங்கிய நல்லூர்ச் சரவணமுத்துப் புலவரிடத்தும் அவர் மாணாக்கராய் விளங்கிய நல்லூர்ச் சம்பந்தப் புலவரிடத்தும் தொல்காப்பியம் முதலிய இலக்கணங்களும், இராமாயணம் பாரதம் முதலிய இலக்கியங்களும் பிறவும் கற்றுணர்ந்தவர். இளமை தொடங்கிக் கவி பாடும் சாமர்த்தியமுமுடையவர். ஈழ மண்டலத்திலே பிரபந்தம் பாடியவர் களுள் இவரே அதிகமான பிரபந்தம் பாடியவர். தன் மேற் கவி பாடிவரும் பாவலர்களுக்கெல்லாம் புட்கலாவர்த்தமென்னப் பொன்மழை பொழியுங் காவலரும், செந்தமிழ்ப் புலவர்கள் கூடிய சங்கங்களில் சிங்கம்போல் நின்று பிரசங்கஞ் செய்யும் நாவலரும், செந்தமிழ் மொழி அபிமான சீலருமாகிய இராமநாதபுரம் ரவிசுலமுத்து விஜயரகுநாத பாஸ்கரசேதுபதி மகாராசாவின்மீது கல்லாடக் கவித்துறையும், நான்மணிமாலையும், இரட்டை மணிமாலையும் வேறு தனிக் கவிகளும் பாடிச்சென்று அவர் முன்னிலையிலே ஸ்ரீமாந் ரா. இராகவ ஐயங்கார் முதலிய வித்துவான்கள் கூடிய சபையில் அரங்கேற்றி அவர் மதிப்பும் பரிசிலும் பெற்றவர். பொன்னுச்சாமித் தேவரவர்கள் அருந்தவப்புதல்வரும் மதுரைபின்கண் இப்பொழுது நிகழும் தமிழ்சங்கத்தைத் தாபித்தவரும் செந்தமிழ்க் கலைஞருமாகிய ஸ்ரீமாந் பாண்டித்துரைத் தேவரவர்கள் மேலும் ஒரு நான்மணிமலை பாடிப் பரிசிலும் பெற்றவர். இவையன்றி இந்தியாவிலும் ஈழ மண்டலத்திலு முள்ள சில ஆலயங்கள்மீதுங் பல பிரபந்தங்கள் பாடியுள்ளார். வேறும் பிரபுக்கள்மீதும் சில நூல்கள் இயற்றியுள்ளார். இவரியற்றிய பிரபந்தங்கள் ஏறக்குறைய அறுபது வரையிலுள்ளன. அவற்றின் பெயர்கள் ஈண்

டுக் காட்டப்புகின் விரியுமென்றஞ்சி விடுக்கின்றோம்.
பாடும் வன்மை நோக்கி இவருக்குப் புலவரென்னும்
பெயர் நாவலராற் கொடுக்கப்பட்டதென்பர்.

இவர் மேற்கூறிய பிரபந்தங்கள் முதலியவற்றை
இயற்றியதேயன்றி, சில தூல்களுக்கு உரையும் இயற்றி
யுள்ளார். அவற்றுள் அச்சிட்டு வெளிவந்தன மறைசை
யந்தாதிபுரை, யாப்பருங்கலக் காரிகையுரை, கந்தபுரா
ணத்து வள்ளியம்மை திருமணப்படல வுரை முதலியன.

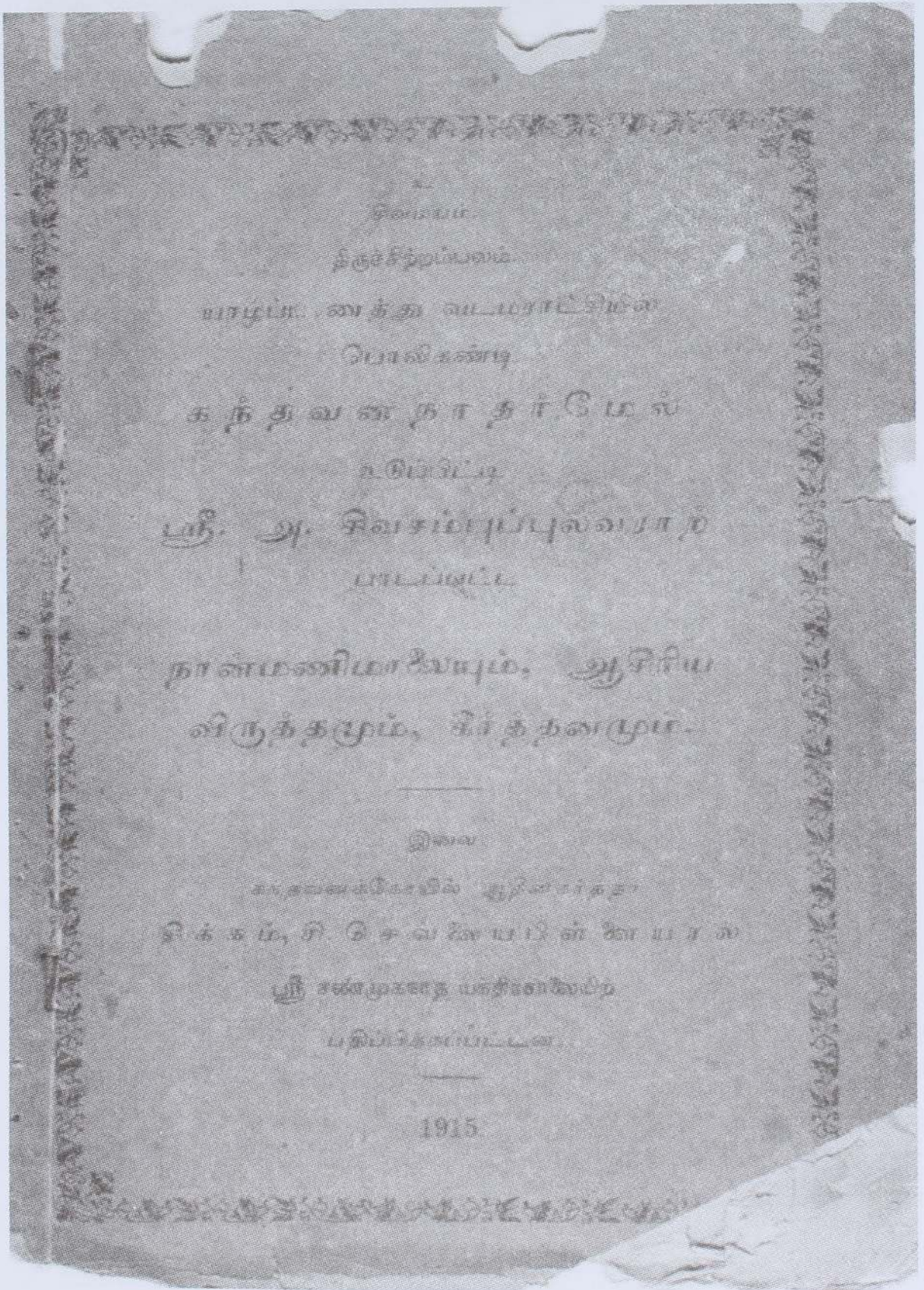
அக்காலத்திலே இவரிடத்துக் கற்று வித்துவான்க
ளானவர்கள் பலருளர். அவருட் சிறந்து விளங்கியவர்
கள் வல்லுவெட்டித்துறை, இயற்றமிழ்ப் போதகாசிரியர்
ச. வயித்திலிங்கம்பிள்ளையும், அவ்வூர் த. அருணாசலம்
பிள்ளையும், புலோளி, ம. தில்லைநாத நாவலரும், வ. குமார
சுவாமிப் புலவரும், அ. வேல்மயில்வாகனச் செட்டியா
ரும், தும்பளை, ம. முத்துக்குமாரசுவாமிக் குருக்களும்,
கரணவாய தெற்கு, தி. ஞானப்பிரகாச தேசிகரும்,
கை. திருஞானசம்பந்த தேசிகரும், கை. நமசிவாய
தேசிகரும், அல்வாய், நொத்தாரிகு இ. ஆறுமுகம்பிள்ளை
யும், பொலிகண்டி, வே. சிதம்பரப்பிள்ளையும், மந்துவில்,
ஆசிரியர் வயித்தியலிங்கச் செட்டியாரும் முதலாயினோர்.

இவர் தமது தந்தையின் குலப்புதல்வராகிய கோப்
பாய் அம்பலவாண முதலியார்மீதும், அவர் புத்திரரும்
சமாதான நீதிபதியுமாகிய மயில்வாகனம் அவர்கள்மீதும்
மிகுந்த அன்பும் மதிப்புமுடையவர். மயில்வாகனம்
அவர்கள் நேகவியோகமான காலத்து அவர்மீது மயில்
வாகன வம்ச வைபவமென்னும் ஒரு நூலும் இயற்றி
யுள்ளார்.

இத்தகைய இப்புலவார்பெருந்தகை சாலிவாகன
சகாப்தம் கஅநக-க்குச் சமமான சாதாரண வருஷம்
பூட்டாதி மாதம் கந-ம் திகதி இவ்வுலக வாழ்வைத்
துறந்தார்.

இத்திரட்டுக்குக் கையாண்ட சிவசம்புப் புலவரின் பிரபந்தங்களின்
சில நூல் முகப்புகள்

உ
கணேசராயநம்:
அல்வாய்
வரதராஜவிநாயகர்
பதி க ம் .

சுப்பிரமணியசுவாமிதாசரும்
தீர்ப்பாணத்து உடுப்பிட்டி வாசருமாகிய

அ. சிவசம்புர்புலவரால்

இயற்றப்பட்டு,

ஹைகோவில் தானிகர்களான

புலோலி

முனிமத். ம. சுப்பிரமணியபிள்ளையவர்களும்

முனிமத். க. சுப்பிரமணியபிள்ளையவர்களும்

கேட்டுக்கொண்டபடி

புருத்தித்துறை

கலாநித்யந்திரசாஸையிற்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

செனமியனா புரட்டாதிம்.

உ.
தசமயம்.

திருக்கோணமலைப்
பெருமாளென்றும் வழங்குகிற
திருமால்பதிகம்.

இஃது
சில வைணவர்களுள்விப்படி.
குப்பிரானியசுவாமீதாரதம்
யாழ்ப்பாணம் உடுப்பீட்டி வாசருமாயி
அ. சிவசம்புப்புலவரால்
இயற்றப்பட்டு,

அச்சுவேலி
ஞானப்பிரகாசயந்திரசுலையிற்
பிரசுரிக்கப்பட்டது.

மன்பத வநு

குறியும்

பித்த

தண்ணீர்மிகை கந்தகவாமி

பதி கம்.

இ-து

சம்பிரமணியசுவாமி கரத்தும்
மாழ்வாணந்தது, உடுப்பிட்டிதாசமுமாகம்

அ. சிவசம்புபாபலவரல்
இயற்றப்பட்டே,

இ-து

ஸ்ரீமத். சி. கரவணமுத்துப்பின்ன
அவர்கள் தேள்விப்படி

மாழப்பாணம்,

அச்சுலேலி யக்கிரகாலயம்
அச்சிட்டப்பட்டது.

செவனா ஆலயம்

குசுமபம்.

கந்தவனநாயகர்
ஊஞ்சல், எச்சரீகை,
பாக்கு லாலி, மங்களம்.

வழுவ.

கபிராஜியகவம்தாசும்

யாழ்ப்பாணத்து.

உடுப்பிட்டி வரநாமகிய

அ. சிவசம்புப் புலவராலியற்றப்பட்டு

அச்சுவலி யந்தாசாலேற்

பதிப்பிக்கப்பட்டன.

விசுவாசனம் தையல்.

விவேக பிரதனாசனம் உ.

சிவமயம்

வல்லை வாளிச் சித்திவிநாயகர்
மூஞ்சல்

உடும்பிடி ஸ்ரீமத் அ. சிவசம்புப்புலவரவர்கள்
பாடியவை.

காப்பு

மேதகைய விகவகுலம் விளங்கத் தோன்றி
மிளிர் தரும்பொற் பணிசெய்வோர் மேன்மே
மாதகையி னோம்பியெழில் வல்லை வாளி [லோங்க
வாழ்சித்தி விநாயகர்மேல் வழங்கு மூஞ்சல்
பேர்தவடி வாய்மறையின் பொருளாய்ப் பாசம்
போக்கியவித் தகருளத்துப் பொலிய மேவி
நாதமுடி வாயுமைக்கு நடனங் காட்டு
நாதனார் திருவருளி னடப்ப தாமே.

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

யாழ்ப்பாணத்து வடமராட்சியில்.

பொலிகண்டி

கந்தவனநாதர் மேல்.

உடுப்பிட்டி.

ஸ்ரீ. அ. சிவசம்புப்புலவாரம்,

பாடப்பட்ட

கீர்த்தனச் சுருக்கம்.

இவை.

கந்தவனநாதர் தொண்டரும்.

கவுண்மேற்ற உபகாசச்சம்பளம்பெறும்.

ஆ. திருஞானசம்பந்தனால்,

ஊறணித்தீர்த்த நடாகரிதிக்காக

செல்லியடி, சிவ குக, அச்சியத்தொசாலைவில்

பதிப்பிக்கப்பட்டன.

1932.

உ
கணபதி துணை

குகமயம்

திருச்செந்தில்யமகவந்தாதி

சுப்பிரமணியசுவாமிதொண்டராகிய

யாழ்ப்பாணத்து

உபபித்தி

அ.சிவசம்புப்புலவரால்

இயற்றப்பட்டி

வண்ணநகர்

கேதர்

ஸ்ரீமத்

இவயிச்சுதியலிங்கபிள்வன

அவர்களது

கேள்விப்படி

வல்லை

பாரதிநிவையமுத்திராட்சர

சாவஸயில்

அச்சிற் பதிப்பிக்கப்பட்டது

சர்வசித்துஸ்ரூபங்குனிமர்

குறையம்.

மாழப்பாண வடமதாட்சிக்.

கந்தவன நாதர் தீர்த்தனர்.

இளகம் குனந்தயிரலி தாளம் (ரத்தி) திரிபுடை
பல்லவி.

1. மாதையன்னே கறுமுக வாமநுளின்னே மாத
அனுபல்லவி.

மோதகமாலாய் மூலிகழர்வாய் மாதைய அங்குசபாசா அலரி
கேதேசா பங்கவர்ணேசா பூதகணேசா மாத
அலரினெனொர் கோட்டா அமுமுகன் சேட்டா
கவிதயினாட்டா கடிகர் மோட்டா மாத
சகதண்டமன்னு சாமகன்னு
அகநாமின்னு அனுகுதியென்னு மாத

இளகம் குனந்தயிரலி தாளம்-ஆதி

2. திருவேயமுதே சவைததேனே சஞ்சீவியே திரு
தெண்டன சமர்ப்பித்தேனே
அனுபல்லவி.

அருவாயருவாயகண்டாகாபமாகிபுள் திரு
ன ரிசினுக்கலிவானவற்புதகிற்பா

சுரணம்.

சாணந் சாணமென்னச் சத்தகத் தொழமன்பர்
தவமேனார் கடத்தலாச
தயங்குமனத்த கொடி மருவப் பிசைசமங்கத்
தாளங்கதேசேசா
அமுமுகுகுறியே பாணத்தவாரிதியே திரு

கணபதி ஜனே.

குமரம்.

இராமநாதபுரம்.

இராமநாதபுர சமஸ்தான

இரணியகர்ப்பயாலி

ரவிகுலமுத்துவிஜய ரகுநாத

பாற்காசே துபதி

மஹாராஜர் அவர்கள்மேல்

சீட்டுக்கவி

இரட்டையம் கரிமாலை

விருத்தம்

அறுபத்துநாலடிப் பதம்.

இவை

சுப்பிரமணிய சுவாமி தாசரும்

யாழ்ப்பாணத்துச் சீட்டுக்கவி வரசுருமாதிய

அ. சிவசம்புரபுலவரால்

இயற்றப்பட்டது.

யாழ்ப்பாணம்.

தமிழகத்தி னிதரமத

யுமபாஸகர்

சுவாமிநாதர் கவிமுருகாபதி

தாபனம்.

1949.

ராமகவி.

சிவமயம்.

யசிந்தனர்தாழிட்டு - தாராளமில் சொந்தக்காதல்
உதேதாரட்டி - மாதிரித்தின் அதிபருமான்
யாழ்ப்பாணத்து - வயாவிளான்

ஸ்ரீ. க. வேலுப்பிள்ளி அவர்களின்

சேவாத்தினி

ஆச்சிக்குட்டிப்பிள்ளி பேரில்

பலவித்துவான்கள் திகாஸ்ஸி

சரமகவிகள்.

(:):m(:)

இதே

கலாநிதியந்தி தகாலைத்தலவாகும்

பெ. பிள்ளையவர்களின் பரிமாற அன்பருமான்

தூம்பினை

ப்ரம்மஸ்ரீ. க. சுப்பிரமணியசாஸ்திரிகள்

அவர்களால்

கமது எந்திரகாலைமில்

பிரகரிப்பித்து வெளிப்படுத்தப்பட்டது

விசுவாசம் (ஸ்) - ஆனந்தி

புலவர்மணி

காங்கேயன் நீலகண்டன்

சிவசம்புப் புலவரின் பூட்டன். புலவரின் நேரடி மாணாக்கரும் மருகருமான சு. ஆறுமுக உபாத்தியாயர் இவருக்கு ஆசிரியர். உருப்பிட்டி அமெரிக்கன் மிஷன் கல்லூரியின் பழைய மாணவர், பலாலி ஆசிரிய பயிற்சிக் கலாசாலையில் பயின்றவர். உருப்பிட்டி அமெரிக்கன் மிஷன் கல்வூரியில் ஆசிரியப் பணியாற்றியவர். பழந்தமிழ் நூல்களில் ஆழ்ந்த புலமையுடைய இவர் பிரபந்தங்கள் பல பாடியவர். ஈழத்தின் ஆழ்ந்த தமிழ்ப் புலமை அடையாளமாக இன்று இருப்பவர்.

செல்லத்துரை சுதர்சன்

சிவசம்புப் புலவரின் பூட்டன் புலவர்மணி காங்கேயன் நீலகண்டன், பூட்டி இராஜேஸ் வரி தில்லையம் பலம் ஆகியோர் இவருக்கு ஆசிரியர். உருப்பிட்டி அமெரிக்கன் மிஷன் கல்லூரியின் பழைய மாணவர், பேராதனைப் பல்கலைக்கழகத் தமிழ்த் துறை விரிவுரையாளர். மற்றுமொரு மால (2004), என்டேசத்தில் நான் (2004), மறுமலர்ச்சிக் கவிதைகள் (2006), செம்புலம் (2006), எளிய முறையில் யாப்பிலக்கணம் (2011) முதலாய நூல்களை வெளியிட்டவர்.

சிவபூமி என்று திருமூலரால் விதந்தோதப் பெற்ற இவ்வீழ் நாட்டில் தோன்றிய எண்ணிறந்த புலவர்களுள்ளே பொன்னெழுத்தாற் பொறிக்கப்படத்தக்க பேரும் புகழும் ஒருங்கு படைத்த பெரும் புலவர் சிவசம்புப் புலவராவர். திரிசிரபுரம் மகாவித்துவான் மீனாட்சி சுந்தரம்பிள்ளைக்குப்பின் பல்வகைப் பிரபந்தஞ் செய்யும் பெருவலியுடைய பெரும் புலவர் அவரே என்று கூறுதல் மிகையாகாது. பிறநாட்டு நாகரிக இருள் சூழ்ந்த அந்தக் காலத்தில் ஓர் இளஞாயிறெனத் தோன்றி இலக்கிய ஒளி வீசிச் செவ்விய மதுரம் சேர்ந்த தீந்தமிழில் சொன்னயமும் பொருணயமும் அமைந்த மூவாயிரத்துக்கு மேற்பட்ட பாக்களால் அறுபதுக்குக் குறையாத சிறந்த பிரபந்தங்கள் இயற்றித் தமிழன்கையின் நலிவையும் மெலிவையுந் தீர்த்து வளம்படுத்திய பெருமை அப்புலவருக்கே உரியது.

கு. முத்துக்குமாரசாமிப்பிள்ளை

சிவசம்புப்புலவர் சரித்திரம் (1964)

ஸ்ரீ சிவசம்புப்புலவரொழிய யாழ்ப்பாணத்திலே நாமறிய இருந்த இருக்கின்ற புலவருள் எவராயினும் தீவிரமாய்ப் பாவியற்றவும், வாக்கு வல்லபமாய்த் துணிந்து சபையிற் பேசவும், சத்துரு குழுவஞ்சக் காளமேகம் போல் தீவிரயுத்தியோடுத்தரங் கொடுக்கவும், இவர்க்கொப்பாரா யொருவரிருக்கவில்லையென்று பலராலும் பலவமையங்களிற் பாராட்டிப் பேசப்பட்டவர். இவரால் சுப்பிரமணியசுவாமிமேற் பாடப்பெற்ற நூதன கீர்த்தனங்களை யாழ்ப்பாணத்திலே அறியாத பாடகரில்லை. இவருடைய கல்வி விவேகத்தைப் பற்றி யாழ்ப்பாணத்திலே அறியாநொருவனிருப்பானேல் அவனை நிர்மூடன் என்க யாரும் பின்னிடார்.

க. வேலுப்பிள்ளை

யாழ்ப்பாண வைபவ கௌமுதி (1918)

ISBN 978-955-50044-2-8

9 789555 004428 >

Cover Printing : HARIKANAN, JAFFNA.